

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

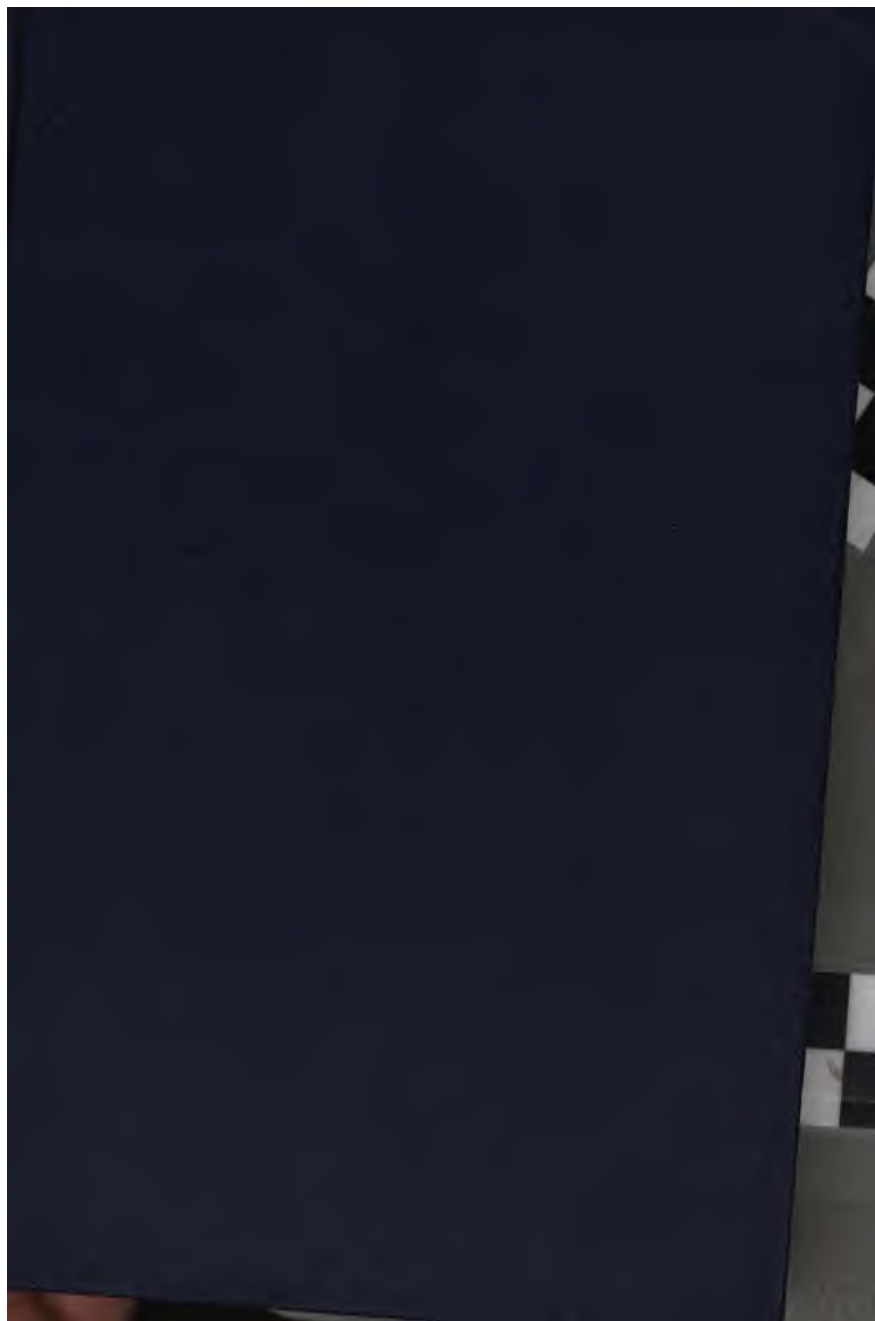
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Βιβλιοθήκη
Michael H. Jameson

Edward Clark Crosssett Professor of Humanistic Studies, Stanford University, 1977–1990

BABRII
FABVLAE AESOPEAE

RECOGNOVIT

OTTO CRVSIVS

ACCEDVNT

FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBICARUM RELIQVIAE

IGNATHI ET ALIORVM TETRASTICHA IAMBICA
RECENSITA A CAROLO FRIDERICO MVELLER

EDITIO MINOR

LIPSIAE
IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI
MDCCCXCVII

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TLVNERI

Cum Babrii mei editio maior prolegomenis plenis et sermonis rerumque indicibus copiosis instructa typis exprimeretur, bibliopola honestissimus suasit, ut additamentis illis recisis etiam exemplaria viliori pretio parabilia in publicum emitterentur. Adsensum retinere nolui, cum poetae nostri eiusque imitatorum versus adparatu critico instructi et indicibus fabularum signorumque aucti iuvenum studiosorum usui mihi viderentur sufficere; sed ubicunque in adnotatione ad prolegomena (vel praef.) delegaris, editionem maiorem tibi adeundam esse scito.

Ceterum dum recensionem meam fere ante quinquennium absolutam retracto, tertium corporis glossariorum volumen a Goetzio editum consulere neglexi, quo Pseudodosithei codices fidelissime descripti sunt. Quamquam novas lectiones quibus ipsa poetae verba recuperarentur in farragine ista (cf. Corp. gloss. III p. 47. 101) non inveni; sufficiunt opinor quae adnotaveram.

T. Cal. Nov. MDCCCXCVII.

O. Cr.

ΒΑΒΡΙΟΥ
ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ
Η
ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

De genuinis libellorum Babrii titulis dubitare licet, cf. p. 8 sq.
BABRIUS, ed. *O. Crusius*.

ΒΑΒΡΙΟΥ
ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ
Η
ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

De genuinis libellorum Babrii titulis dubitare licet, cf. p. 8 seq.
BABRIUS, ed. O. Crusius.

TESTIMONIA.

1.

Pseudodositheus, qui genealogiam Hygini interpretamentis adiectam (p. 65 sq. B.) scripsit 'Maximo et Apro consulibus', i. e. anno p. Chr. n. 207 (CIL. III 2 p. 1125), duas Babrii fabulas (84. 140) omnibus verbis opusculo suo recepit, alias sermone pedestri imitatus esse videtur (cf. Hausrath, *Unters. zur Überl. der aesp. Fabeln* 299). Itaque, si ab eodem interpretamenta omnia scripta sunt auctore, aut ipso a. 207 aut aliquot annis ante vel post a. 207 fabularum Babrianarum collectio quaedam hominum manibus terebatur.

2.

Saeculo p. Chr. n. tertio (ante Palmyram deletam [a. 272]) puer Palmyrenus fabulas XIV, alias a Babrio versibus inclusas, solutis Babrii versibus alias, alias aliunde haustas magistro dictante tabulis ceratis excepit. Cf. Hesselung, *Journal of Hellenic studies* XIII 292. Philol. LIII 232. 251; infra fab. 136 sqq. Iam cum fabulae quaedam Palmyrenae — octava scilicet atque quae contaminata est ex Babr. 82. 107 nona — gemellae sint Dositheanarum (VI et II), eodem et Pseudo-Dositheum et magistellum Palmyrenum libello scholastico usum esse scite suspicatus est A. Hausrath l. s. p. 299.

---

1) Nimius est Hausrath, cum has fabulas a Babrianis prorsus diversas esse dicit p. 299 (*In zwei jedoch liegt eine von Babrius durchaus verschiedene Tradition vor etc.*).

3.

Julianus Caesar Dionysio ep. 58 (59), 5 p. 444 B (376 W.): τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίον (Φαβεῖον Laur. LVIII 16), 'Γαλῇ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθεῖσα' (32, 1): τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ βιβλίου μάνθανε. 6. πολλὰ εἰπὼν οὐδένα ἄν πείσειας ἀνθρώπων, ὥς οὐ γέγονας ὅπερ οὖν γέγονας καὶ οἷον πολλοὶ πάλαι σε ἠπίσταντο. Dionysium aut versiculos memoria tenere aut Babrii libellum ad manum habere ratus fabulae acumine scite utitur imperator. Idem epist. 8 p. 377 D. ὁ μὲς τὸν λέοντα τῷ μίσθῳ σώσας κτλ. et Misopog. p. 366 A λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἱκτίνα φωνῇ ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίσειν κτλ., ubi fabularum 107 et 73 argumenta oratione soluta adumbrat, Babrium sequitur, v. infra p. 65. 97. Alius generis est Julian. fr. 9 p. 610 H. Nihil novi invenies apud W. Schwarz, *Julianstudien*, Philol. LI 645.

4.

Libanium περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης vol. I p. 8 R.: ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἐπόμενον εἰς βάραθρον ἀμαθίας πεσεῖν respexisse conicio Babr. 134, 10 sqq.

οὐρῇ δ' ἡγεμῶν καθειστήκει
 σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει.
 κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη κτλ.

Certe haec fabulae forma apud solum Babrium invenitur, cf. Fleck. annal. CXXVII (1883) p. 233. Quae Libanii progymnasmatibus recepta sunt fabularum exempla (vol. IV p. 853 R.) a Babrio pendere demonstrari non potest, atque nimis exilia quae passim in aliis eius

opusculis observavi fabularum vestigia, veluti fabulae 139 in epitaphio Iuliani vol. I p. 528 R. Verum casu vix factum est, quod ep. 47, 16 p. 24 W. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μὲς . . . ὑμᾶς ὠφελεῖν πειρώμεθα τοὺς λέοντας eodem fabulae 107 exemplo utitur, quo Iulianus ep. 8.

5.

Fabulae ab Aphthonio tumido quodam dicendi genere conscriptae (Nevel. p. 322 sqq. cf. praef.) invito auctore exemplaris Babriani vestigiis sunt notatae, cf. adn. ad fab. 3, 11. 29. 43. 44. 73, 2. 98. 109. 156°. 161°. 194.

6.

Themistius Charist. XVI p. 208^a: πεποιήται δὲ καὶ Αἰσώπῳ τῷ μυθοποιῷ ἄμιλλά τις πειθοῦς καὶ βίας καὶ ἀνύει τι μᾶλλον ἢ πειθῶ τῆς βίας . . . καὶ γυμνοὶ πρόσθεν ὁ ἥλιος τῶν λάβρων πνευμάτων expressisse videtur Babr. 18, 13 sqq.

αὐτὸς δὲ φίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

14 λέγει δ' ὁ μῦθος· „πρᾶότητα, παῖ, ξήλου.

ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.

Unde aliquid fidei accedit ultimis illis versibus, quos interpolatori tribuerunt Eberhard et Rutherford: quamquam epimythia manu aliena adiecta iam tertio saeculo excepit puer Palmyrenus test. 1.

Idem Basan. XXI p. 262 b σοφὸς γὰρ ἦν Αἰσώπος ὁ μυθοποιός (pr. I 15), ὃς ἔφη τοὺς ἀνθρώπους δύο πήρας ἕκαστον φέρειν . . . γέμειν δὲ κακῶν ἐκατέρωθεν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἔμπροσθεν τῶν ἀλλοτριῶν, τὴν δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι,

LIPSIAN: TYPIS E. G. TLVBNERI

Cum Babrii mei editio maior prolegomenis plenis et sermonis rerumque indicibus copiosis instructa typis exprimeretur, bibliopola honestissimus suasit, ut additamentis illis recisis etiam exemplaria viliori pretio parabilia in publicum emitterentur. Adsensum retinere nolui, cum poetae nostri eiusque imitatorum versus adparatu critico instructi et indicibus fabularum signorumque aucti iuvenum studiosorum usui mihi viderentur sufficere; sed ubicunque in adnotatione ad prolegomena (vel praef.) delegaris, editionem maiorem tibi adeundam esse scito.

Ceterum dum recensionem meam fere ante quinquennium absolutam retracto, tertium corporis glossariorum volumen a Goetzio editum consulere neglexi, quo Pseudodosithei codices fidelissime descripti sunt. Quamquam novas lectiones quibus ipsa poetae verba recuperarentur in farragine ista (cf. Corp. gloss. III p. 47. 101) non inveni; sufficiunt opinor quae adnotaveram.

T. Cal. Nov. MDCCCXCVII.

O. Cr.

BABPIOΥ
ΜΥΘΙΑΜΒΟΙ
Η
ΜΥΘΟΙ ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ

De genuinis libellorum Babrii titulis dubitare licet, cf. p. 8 sq.
BABRIUS, ed. O. Crusius. 1

TESTIMONIA.

1.

Pseudodositheus, qui genealogiam Hygini interpretamentis adiectam (p. 65 sq. B.) scripsit 'Maximo et Apro consulibus', i. e. anno p. Chr. n. 207 (CIL. III 2 p. 1125), duas Babrii fabulas (84. 140) omnibus verbis opusculo suo recepit, alias sermone pedestri imitatus esse videtur (cf. Hausrath, *Unters. zur Überl. der aesp. Fabeln* 299). Itaque, si ab eodem interpretamenta omnia scripta sunt auctore, aut ipso a. 207 aut aliquot annis ante vel post a. 207 fabularum Babrianarum conlectio quaedam hominum manibus terebatur.

2.

Saeculo p. Chr. n. tertio (ante Palmyram deletam [a. 272]) puer Palmyrenus fabulas XIV, alias a Babrio versibus inclusas, solutis Babrii versibus alias, alias aliunde haustas magistro dictante tabulis ceratis excepit. Cf. Hesselring, *Journal of Hellenic studies* XIII 292. Philol. LIII 232. 251; infra fab. 136 sqq. Iam cum fabulae quaedam Palmyrenae — octava scilicet atque quae contaminata est ex Babr. 82. 107 nona — gemellae sint Dositheanarum (VI et II), eodem et Pseudo-Dositheum et magistellum Palmyrenum libello scholastico usum esse scite suspicatus est A. Hausrath l. s. p. 299.

---

1) Nimius est Hausrath, cum has fabulas a Babrianis prorsus diversas esse dicit p. 299 (*In zwei jedoch liegt eine von Babrius durchaus verschiedene Tradition vor etc.*).

3.

Iulianus Caesar Dionysio ep. 58 (59), 5 p. 444 B (376 W.): τὸν μῦθον ἀκήκοας τὸν Βαβρίου (Φαβεῖον Laur. LVIII 16), 'Γαλῇ ποτ' ἀνδρὸς εὐπρεποῦς ἐρασθεῖσα' (32, 1): τὰ δὲ ἄλλα ἐκ τοῦ βιβλίου μάθανε. 6. πολλὰ εἰπὼν οὐδένα ἂν πείσειας ἀνθρώπων, ὥς οὐ γέγονας ὅπερ οὖν γέγονας καὶ οἷον πολλοὶ πάλοι σε ἥπισταντο. Dionysium aut versiculos memoria tenere aut Babrii libellum ad manum habere ratus fabulae acumine scite utitur imperator. Idem epist. 8 p. 377 D. ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μίσθῳ σώσας κτλ. et Misopog. p. 366 A λέγεται γάρ τοι καὶ τὸν ἱκτῖνα φωνὴ ἔχοντα παρακλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνιθιν ἐπιθέσθαι τῷ χρεμετίξειν κτλ., ubi fabularum 107 et 73 argumenta oratione soluta adumbrat, Babrium sequitur, v. infra p. 65. 97. Alius generis est Iulian. fr. 9 p. 610 H. Nihil novi invenies apud W. Schwarz, *Julianstudien*, Philol. LI 645.

4.

Libanium περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης vol. I p. 8 R.: ἦν κίνδυνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἐπόμενον εἰς βάρβαρον ἀμαθίας πεσεῖν respexisse conicio Babr. 134, 10 sqq.

οὐρὴ δ' ἡγεμῶν καθειστήκει

σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει.

κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάρβαρον ἡνέχθη κτλ.

Certe haec fabulae forma apud solum Babrium invenitur, cf. Fleck. annal. CXXVII (1883) p. 233. Quae Libanii progymnasmatis recepta sunt fabularum exempla (vol. IV p. 853 R.) a Babrio pendere demonstrari non potest, atque nimis exilia quae passim in aliis eius

opusculis observavi fabularum vestigia, veluti fabulae 139 in epitaphio Iuliani vol. I p. 528 R. Verum casu vix factum est, quod ep. 47, 16 p. 24 W. *ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μὲν ... ὑμᾶς ὠφελεῖν πειρώμεθα τοὺς λέοντας* eodem fabulae 107 exemplo utitur, quo Iulianus ep. 8.

5.

Fabulae ab Aphthonio tumido quodam dicendi genere conscriptae (Nevel. p. 322 sqq. cf. praef.) invito auctore exemplaris Babriani vestigiis sunt notatae, cf. adn. ad fab. 3, 11. 29. 43. 44. 73, 2. 98. 109. 156°. 161°. 194.

6.

Themistius Charist. XVI p. 208^a: *πεποιήται δὲ καὶ Αἰσώπῳ τῷ μυθοποιῷ ἅμιλλά τις πειθοῦς καὶ βίας καὶ ἀνύει τι μᾶλλον ἢ πειθῶ τῆς βίας ... καὶ γυμνοὶ πρόσθεν ὁ ἥλιος τῶν λάβρων πνευμάτων expressisse videtur Babr. 18, 13 sqq.*

αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύραν ἐγυμνώθη.

¹⁴ *λέγει δ' ὁ μῦθος· „πράξιμα, καὶ, ζήλου.*

ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέζων.

Unde aliquid fidei accedit ultimis illis versibus, quos interpolatori tribuerunt Eberhard et Rutherford: quamquam epimythia manu aliena adiecta iam tertio saeculo exceperit puer Palmyrenus test. 1.

Idem Basan. XXI p. 262 b *σοφὸς γὰρ ἦν Αἰσώπος ὁ μυθοποιός (pr. I 15), ὃς ἔφη τοὺς ἀνθρώπους δύο πῆρας ἕκαστον φέρειν ... γέμειν δὲ κακῶν ἑκατέραν, ἀλλὰ τὴν μὲν ἔμπροσθεν τῶν ἀλλοτρίων, τὴν δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἐξ αὐτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι,*

τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θιῶνται secutus est
Babr. 66, 4 sq.

δύω πήρας

κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀθνείων,
ιδίῳ δὲ τὴν ὀπισθεν, ἥτις ἦν μελίων.
διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἰκοί.

Iterum ultimos versus, quos damnavit Eberhard, legit et transcripsit Themistius.

Minus evidentia reliqua exempla, cf. XXI p. 245 b = Babr. 139; XIII 174 c = Babr. 103 (λέοντα ἀρρωστοῦντα Them., λέοντος ἀρρώστου Babr.); XXII p. 278 d = Babr. 44; XXIV p. 306 b = Babr. 72 (ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ κάλλους Them., κάλλους — ἀγῶνα Babr.); XXVII p. 338 cd = Babr. 155; Mus. Rhen. XXVII p. 458 = 120, 8.

7.

Gregorius Nazianzenus fabulam quae legitur in epistula CXIV (vol. III p. 210 M. = Aesop. 416^b H.) contaminasse videtur e Babrii Ath. 12 et Bodl. 45 (infra fab. 147), nam parum veri simile est ipsum Babrii fontem (Nicostratum?) eum reclusisse. Idem fabula iambica γαλῆν καθίζει μῦθος εἰσω παστάδος, quam inseruit carmini *de se ipso* XII v. 701 sqq. Toll. (vol. III 1218 M.), dictionis quidem Babrianæ flores et colores non recepit, sed ipsius narrationis lineamenta fideliter descripsit. Nimis exilia alia fabellarum sunt frustula, veluti poem. moral. XXXIX 55 = 72. Sed paullo confidentius quam olim (de Babr. 239²) Babrium eum novisse nunc profiteor.

8.

Auson. epist. 16 ad Probum: *Apologos Titiani . . . ad nobilitatem tuam misi*, id. ib. v. 74 sq.

*Apologos en misit tibi
ab usque Rheni limite
Ausonius nomen Italum
praeceptor Augusti tui,
Aesopiam trimetrium,
quam vertit exili stilo
pedestre concinnans opus
fandi Titianus artifex.*

Aesopiam hanc *trimetrium* Babrii esse omnes fere pro certo sumpserunt, cf. quae composui de Babr. p. 238¹ (addendus Io. A. Fabricius de Aes. XII bibl. I p. 650 Harl., Aesop. Fur. ed. Lips. p. XL). Eandem sententiam cur sequar l. s. s. (cf. Fleck. ann. 650) accuratius explicavi. Ausonius ipse Babrii fabulam 75 Phaedro et Romulo ignotam, quam expressit epigrammate miro casu et ipso septuagesimo quinto, hauseritne e Titiani paraphrasi an ex genuino Babrii opusculo dubitari potest.

9.

Avian. fab. epist. ad Theodos. p. 1 Ell.: *Huius ergo materiae [fabularum] ducem nobis Aesopum noveris, qui responso Delphici Apollinis monitus ridicula [Αἰσώπεια γελοῖα] orsus est ut legenda firmaret. Verum has pro exemplo fabulas et Socrates divinis operibus indidit et poemati suo Flaccus aptavit, quod in se sub iocorum communium specie vitae argumenta contineant. Quas Graecis iambis Babrius repetens in duo volumina coartavit, Phaedrus etiam partem aliquam quin-*

que in libellos resolvit. De his ego ad quadraginta et duas in unum redactas fabulas dedi, quas rudi latinitate compositas elegis sum explicare conatus. Habes ergo opus quo animum oblectes, ingenium exerceas, sollicitudinem leves totumque vivendi ordinem cautus agnoscas. Loqui vero arbores, feras cum hominibus gemere, verbis certare volucres, animalia ridere fecimus, ut pro singulorum necessitatibus vel ab ipsis inanimis [animis codd., num fuit inanimis animi? cf. 11, 8] sententia proferatur. Avianum Titiani paraphrasi usum esse probabilius, quam genuino Babrii opusculo (cf. Pauly-Wissowa encycl. II 2 s. Avianus); e praefatione Titiani ipsa illa petita esse videntur, quae in epistola ad Theodosium data exponit. Unde intellegitur, cur Titiani mentionem non faciat scriptor utique longe recentior.

10.

Suid. s. v. (Hesych. p. 37 Fl.) *Βαβρίας ἡ Βάβριος μύθους ἤτοι μυθιάμβους· εἰσὶ γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'· οὗτος [οὗς Bernh.] ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν <τινὰς> μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα ἤγουν τοὺς χωλιάμβους.* Verba οὗτος κτλ. a lectore negligenti adiecta esse putat Flach. Sed universa vita sitne Hesychii dubitari potest; certe auctor eius nihil de Babrio compertum habuit, nisi quod ex ipso eius libello conligere poterat: unde vel nominis formam — legit *Βαβρίον μῦθοι* vel *μυθιάμβοι* — in ambiguo reliquit. Decem Suidae libros cum Nicostrati decamythia composui de Babr. 229, sed cf. praef.

Caetera Byzantinorum testimonia infra composita invenies ad calcem libelli.

I. Prooemium collectionis prioris. [3—5] LmRth || 3 αὐ-
τῶν A, ^{τς} (= τις) add. m. recc. (Men.), unde αὐτῶν τις Schnw;
suppl. Cr, cf. 12, 19; versui 3 litteris evanidis m. 3 in marg.
ascriptum φρά^ς ο^ς, cf. praef. | ἐγενήθη A, corr. Schnw Cr; ἐγενέ-
νητο Burges, Eb || 4 ἔπεσθαί. cf. N 492 | φασιν, v eras. A |
θεῶν A, δῖαν Eb, θεῶν Cr conl. Hes. op. 159 ἡρώων θεῶν γένος;
supplendum fere: γένος (cf. 5) παλαιών, nam alii heroes recen-
tiores sunt secundum Babrium; cf 63, 7 ff. et versum persimilem
66, 1 || 5 μεμπτή A, πέμπτης Lm | σιδηρά A, interpunxit
Gb Cr | num χείρων? | γόνος χείρων? Eb || 6 δὲ //// σῆς, A,
suppl. Db litterarum χον umbras cognovit Eb

φωνήν ἐναρθρον εἶχε καὶ λόγους ἤδει·
 ἀγοραὶ δὲ τούτων ἦσαν ἐν μέσαις ὕλαις.
 ἐλάλει δὲ πέτρῃ καὶ τὰ φύλλα τῆς πεύκης,
 ἐλάλει δὲ κίχθους, Βράγχε, νηὶ καὶ ναύτῃ, 10
 στρουθοὶ δὲ συννετὰ πρὸς γεωργὸν ὠμίλουν.
 ἐφύετ' ἐκ γῆς πάντα μηδὲν αἰτούσης,
 θνητῶν δ' ὑπῆρχε καὶ θεῶν ἐταιρείη.
 μάθοις ἂν οὕτω ταῦτ' ἔχοντα καὶ γνοίης
 ἐκ τοῦ σοφοῦ γέροντος ἡμῖν Αἰσώπου 15
 μύθους φράσαντος τῆς ἐλευθέρης μούσης.
 ὦν νῦν ἕκαστον, ἦν θέλης, ἐμῇ μνήμῃ
 μελισταγές σοι νῶ τι κηρίον θήσω,
 πικρῶν ἰάμβων σκληρὰ κῶλα θηλύνας.

8e = 12, 2 | 11e = 7, 4. 15, 2 | 12e = 10, 2 | 16e =
 Π 6 | 17e = 64, 7. 95, 26 ||

I. 7 ἤδη. A m. pr., ft. recte, η in ει corr. m. 3? || 9 πέτρα A ||
 10 δ-//// ἰχθύς, erasis litteris fere quattuor (ἐ καὶ?); Menas
 corr. δὲ πόντιος (π. postea erasit) τ' ἰχθύς, unde conl. 71, 5 δὲ
 πόντος Bgk Lm; possis δὲ <δελοῖς> sim., cf. Maxim. Tyr. III 1 ||
 14 μαθ--ς δ' ἀνοῦτω A, suppl. Bss; δ' del. Cr ut repetitum
 ex vv. 11. 13. Cf. Avian. praef. 7 Ell || 15 ἡμῶν γέρον. Aἰσ. A,
 βαγ suprascr. m. r., corr. Sd Eb; σοφιστοῦ, τοῦ γ. Gb Rth ||
 16 ἐλευθέρας A, oratione libera, i. e. soluta (Apul. flor. XV p. 19 Kr.),
 cf. Cr de Babr. 163; παλαιτέρας Schn, alii aliud || 17 ἂν θείης
 A, ἂν θείης Lm, ἕνα τιθῆς (θείης) Db (Schnw); num ἀνθίσας? |
 ἐμῇ μν. A, intellego ad meam memoriam e recentiorum usu; ἐν
 μν. Lm Ah forma Babrio ignota | locus lacunosus? || 18 νῶ
 τὸ in A dignoverunt plerique, etiam Eb, atque σοι νῶ (= ἐν νῶ)
 a poetis non alienum; νοῦ τὸ Rth legere sibi visus est, unde
 effinxit τοῦτο, quod praeceperat Fx; λῶστε Db; scripsi interim
 νῶ τι, cf. Hes. theog. 597 || 19 θηλάσαι:—, θηλ m. pr.,
 ultimae litterae m. r. atramento obductae, suppl. Ah, cf. Philol.
 LIII 219 | v. 17—19 litt. umbrae (m. 3?) in mg., cf. praef. ||
 Prima archetypi ex quo A descriptus pagina lacera erat et
 evanida

1 Ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς ὄρος κυνηγῆσαν,
τόξου βολῆς ἐμπειρος· ἦν δὲ τῶν ζῴων
φυγῇ τε πάντων καὶ φόβου δρόμος πλήρης.

1. 3^b λέων δὲ μῦνος προύκαλειτο θαρσύνσας
αὐτῷ μάχεσθαι. „μεινον“ εἶπε „μὴ σπεύσῃς“ 5
ἄνθρωπος αὐτῷ, „μηδ’ ἐκεπίσης νίκη·
τῷ δ’ ἀγγέλω μου πρῶτον ἐντυχῶν γνώσῃ
τί σοι ποιητέ’ ἐστίν.“ εἶτα τοξεύει
μικρὸν διαστάς. χῶ μὲν οἰστός ἐκρύφθη
λέοντος ὕγραῖς χολάσιν· ὁ δὲ λέων δείσας 10
ᾤσμησε φεύγειν ἐς νάπας ἐρημαίας.
τούτου δ’ ἀλώπηξ οὐκ ᾔπαθεν εἰστήκει.
ταύτης δὲ θαρσεῖν καὶ μένειν κελενούσης,
„οὐ με πλανήσεις“ φησίν, „οὐδ’ ἐνεδρεύσεις·
ὅπου γὰρ οὕτω μικρὸν ἄγγελον πέμψει, 15
πῶς αὐτὸς ἤδη φοβερός ἐστι γινώσκω.“

[Ὅτι δεῖ ἐκ τῶν προσφερομένων γινώσκειν τὴν ἐκάστον διάθεσιν.
καὶ ὅτι ἡ σοφία τῆς δυνάμεως διαφέρει.]

2 Ἄνθρω γεωργὸς ἀμπελῶνα ταφρεύων
καὶ τὴν δίκελλαν ἀπολέσας <ἐπ>εξήτει,

1, 1i = 7, 1 | 1e cf. 138, 4 | 2e = 134, 6 | 3e = 10, 3.
31, 2. 95, 67. 100, 3 | 4me = 31, 12 (25, 8) | 12me = 130, 1 |
14e cf. 75, 6. 138, 8 || 2, 2me = 23, 2. 28, 3

1 B 11 P 9, Nev. 283; tetr. I 20, Av. 17 || ἀρχὴ τοῦ α A
m. 2 in mg. || 3 φυγῇ A m. pr. (Bss), σ add. m. r. | θρυμὸς
Piccol || 4 δὲ τούτου A, δὲ μόνος B (Par.), corr. Schnw |
θαρσύνει A, corr. Bo || 5 αὐτῷ A | σπεύδεις A, corr. Fx ||
6 ἄνθρωπος A, corr. Lm || 8 ποιητόν A, corr. Bgk; πτοητόν
Schnw || 11 εἰς Rth || 12. 13 decurtati? cf. Av. 17, 9 sq. ||
14 οὐ μὴ Nb || 15 μικρὸν B (Db): φοβερόν A || 16 ὡς Eb
φοβερός Dbn, πικρός A | γινώσκω A, corr. Eb || Epim. καὶ
add. m. rec. teste Eb; in epimythio altero trimeter latet bar-
barus. Aliud epim. in B*

2, 1 cf. M. Rh. XLVI 318 Alciph. III 13 || 2 ἐξήτει A,
corr. Bss (cf. 28, 3), ἀνεξ- Fx Hch coll. 23, 2

μή τις παρόντων τήνδ' ἔκλεψεν ἀγροίκων.
 ἡρνεῖθ' ἕκαστος. οὐκ ἔχων δ' ὃ ποιήσει,
 εἰς τὴν πόλιν κατήγε πάντας ὀρκώσων. 5
 τῶν γὰρ θεῶν δοκοῦσι τοὺς μὲν εὐήθεις
 1. 4^a ἀγροὺς κατοικεῖν, τοὺς δ' ἐσωτέρω τείχους
 εἶναί τ' ἀληθεῖς καὶ τὰ πάντ' ἐποπτεύειν.
 ὥς δ' εἰσιόντες τὰς πύλας ἐπὶ κρήνης
 τοὺς πόδας ἐνιζον ἀπέθεντο τὰς πήρας, 10
 κῆρυξ ἐφώνει χιλίας ἀριθμήσειν
 μήνυτρα σύλων ὧν ὁ θεὸς ἐσυλήθη.
 ὃ δὲ τοῦτ' ἀκούσας εἶπεν· „ὥς μάτην ἦκω·
 κλέπτας γὰρ ἄλλους πῶς <δ> θεὸς ἂν εἰδείη,
 ὃς τοὺς ἑαυτοῦ φῶρας οὐχὶ γινώσκει, 15
 ζητεῖ δὲ μισθοῦ μή τις οἶδεν ἀνθρῶπων;“
 [“Οτι χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς ὑπισχνυμένοις ὧν οὐκ εἰσι δεσπόται.]

3 Αἰγὰς ποτ' εἰς ἔπανλιν αἰπόλος κλείζων
 μιῆς ἀπειθοῦς ἐν φάραγγι τρωγούσης
 [ἐπὶ σηκὸν ἄγειν θ', ὡς αἰ μὲν ἦλθον, αἰ δ' οὐπω]
 κόμην γλυκεῖαν αἰγίλου τε καὶ σχίνου
 τὸ κέρας κατήξε μακρόθεν λίθῳ πλῆξας. 5

2, 7 cf. 132, 4 | 8e = 3, 7 | 11i = 76, 12

2, 3 μὴ τῶν A, corr. Bss | τὴν δ' A m. pr., corr. m. r. ||
 4 δ acc. add. m. r. || 9 κρήνης A, -ης atramento obductum,
 κρήνη Bgk Rth || 12 σίγων Bgk || 13 ὃ A, ^l m. r., δ corr. cum
 Eb || 14 ὃ inseruit Ebb, θεὸς γ' A, sed γ' m. rec. | ἡδείη A ||
 16 οἶδεν ἄνων A || Epim. Εἰς ΔΕ ΟΥ ΠΙΣΤΕΥΕΤΑΙ A m. pr. ut vide-
 tur, TAl m. rec.; corr. Schnw, εἰσεῖδες πίστιν Dd
 3 BP 4 MP¹ 3, Aphth. 5; tetr. I 35. Tota fabula paucis
 verbis exceptis (1 αἰπ. — 2 ἐν φ.) atramento rec. obducta in A |
 1 κλείζων supra scr. χερὶ m. rec. A, cf. 113, 2: κλείσων vel
 κλήζων Bgk Schnw || vv. 2. 3. 4 m. rec. adscr. βαγ || 2 μιᾶς A ||
 [3] Ah, om. paraphr. || 5 κατέαξε A, corr. Lm ex tetrast.

τὴν δ' ἰκέτευε· „μή, χίμαιρα συνδούλη,
 πρὸς τοῦ σε Πανός, δς νάπας ἐποπτεύει,
 τῷ δεσπότῃ, χίμαιρα, μή με μηνύσῃς·
 ἄκων γὰρ ἠύστόχησα τὸν λίθον ῥίψας.“
 ἢ δ' εἶπε „καὶ πῶς ἔργον ἐκφανὲς κρύψω; 10
 1.4^b τὸ κέρας κέκραγε, κἂν ἐγὼ σιωπήσω.“

[Ὅτι τὰ δημοσίᾳ ἀμαρτηθέντα κατ' οὐδένα τρόπον χρὴ κρύπτειν.]

4 Ἀλιεὺς σαγήνην, ἣν νεωστὶ βεβλήκει,
 ἀνείλετ· ὅψου δ' ἔτυχε ποικίλου πλήρης.
 τῶν δ' ἰχθύων ὁ λεπτὸς εἰς βυθὸν φεύγων
 ὑπεξέδυνε δικτύου πολυτρήτου,
 ὁ μέγας δ' ἀγρευθεὶς εἰς τὸ πλοῖον ἠπλώθη. 5
 [σωτηρία πῶς ἐστὶ καὶ κακῶν ἔξω
 τὸ μικρὸν εἶναι· τὸν μέγαν δὲ τῇ δόξῃ
 σπανίως ἴδοις ἂν ἐκφυγόντα κινδύνους.]

5 Ἀλεκτορίσκων ἦν μάχη Ταναγραίων,
 οἷς θυμὸν εἶναι φασὶν οἶον ἀνθρώποις.
 τοῦτων ὁ λειψθεὶς (τραυματίων γὰρ ἦν πλήρης)

3, 7e = 2, 8e | 8me = 50, 5 (cf. 72, 18. 92, 10. 96, 4) ||
 4, 2e cf. 1, 3 caet. | 3e = 97, 9 (82, 8) | 6e = 116, 6 || 5, 2e
 cf. 31, 10. 49, 4

3, 8 μηνύσῃς A m. pr., -ης m. rec. || 11 τὸ κ. κεκράζεται —
 σιωπήσομαι Aphth.

4 B 8 P 7 MP¹ 5 || 2 ἀνείλεν Eb, ἀνείλε· τοῦψου Gb ||
 [6—8] Eb | 6 σωτήριόν Eb | πῶς A || 8 κινδύνου A, κινδύ-
 νους B; κινδύνων Ah; B* (ὅτι εὐκολον ἢ σωτηρία τοῖς μὴ μεγά-
 λοις εὐτυχοῦσιν· τὸν δὲ μέγαν δντα τῇ δόξῃ | σπ. ἰ. ἂν ἐ.
 τοῦς κ.) ultimos versus promythii (epim.) loco adhibuit

5 B 7 P 6 MP¹ 4, F^r Cor. 145; Aphth. 12; v. 1. 2. 9
 Suid. || 1 in marg. ἔ A m. pr. | 1. 2 S v. Ταναγραῖοι || 2 οἷς
 φ. εἰ. θυμὸν ὥσπερ ἄ. S, οἶον ἀνθρώπων etiam B* || 3 λειψ-
 θεὶς, ei m. rec. in rasura A

ἔκλυτ' ἐς οἶκον γωνίην ὑπ' αἰσχύνης·
 ὁ δ' ἄλλος εὐθὺς ἐπὶ τὸ δῶμα πηδήσας 5
 ἐπικροτῶν τε τοῖς πτεροῖς ἐκεκράγει.
 καὶ τὸν μὲν αἰετός τις ἐκ στέγους ἄρας
 ἀπήλθ'· ὁ δ' ἀδεῶς ἀμφέβαινε θηλείαις,
 ἀμείνονα σχῶν τὰπίχειρα τῆς ἥττης.
 [ἄνθρωπε, καὶ σὺ μὴ ποτ' ἰσθὶ καυχῆμων, 10
 ἄλλον σε πλεῖον τῆς τύχης ἐπαιρούσης.
 πολλοὺς ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πράττειν.]

f. 5^a
 6 Ἀλιεύς θαλάσσης πᾶσαν ἥονα ξύων
 λεπτῷ <τε> καλάμῳ τὸν γλυκὺν βίον σφῆζων
 μικρόν ποτ' ἰχθὺν ὀρμῆς ἀφ' ἱππείης
 ἤγρευσεν, οὐ τῶν εἰς τάγηνον ὠραίων.
 ὁ δ' αὐτὸν οὐτως ἰκέτευεν ἀσπαίρων· 5
 „τί σοι τὸ κέρδος; ἢ τίν' ὄνον εὐρήσεις;
 οὐκ εἰμὶ γὰρ τέλειος, ἀλλὰ με πρόψην
 πρὸς τῇδε πέτρῃ φνῆκς ἔπτυσεν μήτηρ.

5, 6e = 105, 4 | 7e = 36, 4 | 9e = 31, 3 || 6, 4e cf. 19, 5 |
 5me = 13 | im = 124, 6

ὅ, 4 ἐκρύπτειτ' om. ἐς A, corr. Ah Hp; ἐκρύβειτ' ἐς coll. 108, 27 Hl, κατεκρύβη ἐν γωνίᾳ B*, sim. Aph. Fab. Rom. p. 16, 17 Eb || 5 ἐπὶ B, εἰς A, cf. 125, 1 || 7 αἰετός A | στέγους etiam Aph., τέγους? Bgk || 8 ὁ δ' ἄλλος A, corr. Eb, ὁ δὲ ἕτερος .. ἀφόβως συνῆν B*, ὁ δὲ ... ἀδεῶς ἔκτοτε ταῖς θηλείαις ἐπέβαινε F^r | ἀμφίβαινε, ι in ε m. r. || 9 S τὰπίχειρα τὸν μισθόν .. ἀμείνονα ἔχων τ. τῆς ἥττης ἐν μυθικοῖς, unde ἔχων ἀμείνω Wagner, ἀμείνον' ἰσῶν Hilberg *Silbenu.* 233 || [vv. 10—12] Lm, promythii (epim.) loco adhibuit B* (... πολλοὺς γὰρ ἔσωσε καὶ τὸ μὴ καλῶς πρ.) | Fabula decurtata?

6 Av. 22; v. 6 Suid.; A^c Cor. 124 || 2 τε add. Bss | ζῶων A, σφῆζων Bgk alii coll. 76, 9 || 3 μικρόν? cf. 131, 11 || 4 ἐν τῶν A, corr. Lm | ὠραίων A m. pr., unde -αῖον m. r. || 6 ἢ τιν ὄνον εὐρήσεις S s. ὄνος, ἢ πόσον με πωλήσεις glossema A; εὐρήσω Eb Nb Cr, ἀλφῆσω Eb || 8 ἔπτυσεν A, corr. Bgk, ξ. ἢ Eb, ἐκκῶει Lm; fudit Av.

νῦν οὖν ἄφες με, μὴ μάτην μ' ἀποκτείνης.
 ἐπὴν δὲ πλησθεὶς φυκίων θαλασσαιῶν 10
 μέγας γένωμαι, πλουσίοις πρέπων δείπνοις,
 τότε ἐνθάδ' ἐλθὼν ὕστερόν με συλλήψῃ.
 τοιαῦτα μύζων ἰκέτευε καὶ σπαίρων,
 ἀλλ' οὐκ ἔμελλε τὸν γέροντα θωπεύσειν.
 ἔφη δὲ πείρων αὐτὸν ὀξέῃ σχοίνῳ. 15
 „ὁ μὴ τὰ μικρά, πλὴν βέβαια, τηρήσας
 μάταιός ἐστιν, ἦν ἄδηλα θηρεύῃ.“

7 Ἄνθρωπος ἵππον εἶχε. τοῦτον εἰώθει
 κενὸν παρέλκειν, ἐπετίθει δὲ τὸν φόρτον
 ὄνῳ γέροντι. πολλὰ τοιγαροῦν κάμνων
 1. 5^b ἐκεῖνος ἐλθὼν πρὸς τὸν ἵππον ὠμίλει.
 „ἦν μοι θελήσης συλλαβεῖν τι τοῦ φόρτου, 5
 τάχ' ἂν γενοίμην σῶος· εἰ δὲ μὴ, θνήσκω.“
 ὁ δ' „οὐ προάξεις;“ εἶπε „μὴ μ' ἐνοχλήσης.“
 εἶρπεν σιωπῶν, τῷ κόπῳ δ' ἀπαυδήσας
 πεσὼν ἔκειτο νεκρός, ὥς προειρήκει.
 τὸν ἵππον οὖν παρ' αὐτὸν εὐθέως στησας 10
 ὁ δεσπότης καὶ πάντα τὸν γόμον λύων

6, 9e cf. 50, 19. 53, 2 || 7, 1i = 1, 1 | 4e = 15, 2

6, 10 θαλασσιῶν A, corr. Bo || 12 ἐλθόνθ' Cr | συλήψῃ
 A m. pr., acc. erasit l addidit m. rec. || 13 κάσπαρων coll. 5
 Lm, cf. 9, 7 || 15 πήρων, η ex ει A | ὀξείῃ A, corr. Lm Bt ||
 17 ἂν A, ἂν γ' corr. m. rec., ἡδ' Eb | θηρεύει Eb || Ultimos
 versus damnavit Eb p. X, expressit Av. || Post 17 duorum
 versuum spatium vacuum A

7 B 12 P 10 MP¹ 7; A^c 125; 12. 13 Suid. || 1 ἄνως A |
 εἰώθει, η in ει corr. m. rec. A || 2 τοὺς φόρτους Hertzberg ||
 4 ὠμίλει A, ὁ in ὦ corr. m. r. || 5 ἂν A || 6 θνήσκω A ||
 7 ὁ acc. add. m. rec. A, qualia notare desino | μὴ δ' A, corr.
 Schnw Nck, μηδ' ἐνοχλήσεις Hl || 8 εἶρπεν A teste Eb | τῷ A

ἐπ' αὐτὸν ἐτίθει τὴν σάγην τε τοῦ κτήνους,
καὶ τὴν ὄνειρην προσεπέθηκεν ἐκδείρας.
ὁ δ' ἵππος „οἴμοι τῆς κακῆς“ ἔφη „γνώμης·
οὐ γὰρ μετασχεῖν μικρὸν οὐκ ἐβουλήθη, 15
τοῦτ' αὐτό μοι πᾶν ἐπιτέθεικεν ἡ χρεῖη.“

8 Ἄραψ κάμηλον ἀχθίσας ἐπηρώτα
πότερ' ἀναβαίνειν μᾶλλον ἢ κάτω βαίνειν
αἰροῖτο. χῶ κάμηλος οὐκ ἄτερ μουσῆς
εἶφ' „ἡ γὰρ ὀρθὴ τῶν ὁδῶν ἀπεκλείσθη;“

[Ὁ λόγος εὐθετος πρὸς ἄνδρας διεστραμμένους καὶ τῆς ἐθελείας
ὁδοῦ ἐκκλίνοντας.]

9 Ἀλιεύς τις αὐλοὺς εἶχε καὶ σοφῶς ἡΐλει·
καὶ δὴ ποτ' ὄψον ἐλπίσας ἀμοχθήτως
1. 6^a πολὺ πρὸς αὐλῶν ἡδυφωνίην ἔλξιν,
τὸ δίκτυον θεῖς ἐτερέτιζεν εὐμούσως.
ἐπεὶ δὲ φουσῶν ἔκαμε καὶ μάτην ἡΐλει, 5
βαλὼν σαγήνην ἔλαβεν ἰχθυῖας πλείστους.

7, 14 cf. 118, 9 || 8, 3e cf. 15, 1 (pr. I 16. II 6) || 9, 1e
= 140, 8 | 2e = 103, 9. 111, 7

7, 12 ἐπ' αὐτὸν ἐ. τὸν γόμον τὴν σάγην τε τ. κτ. Suidas
s. σάγη, 12. 13 τ. σ. τε τ. κτ. κ. τ. ὄνειραν πρ. ἐκδ. Sd. s. ὄνειρα ||
13 προσεπέθηκεν A m. pr., corr. m. rec. || 16 χρεῖα A | Post
16 unius versus spat. vacuum A

8, 1 φορτίσας? || 3 χ' ὦ A, qualia enotare supersedeo ||
4 ἡ ex εἰ m. pr. A | interrogandi signo interpunxit Cr coll.
105, 6. Initium fortasse decurtatum (cf. Eb p. IV, Cr ann. 127,
229¹¹); fabula cur a Babrio abiudicetur (Rth) nulla causa, cf. 57,
12 || Epim. καὶ om. A, sed signum evanidum in marg.

9 A^c Cor. 130, A^u 11; ex Herod. I 141 || 1. 2 [αὐλοὺς —
ποτ'] Nck || 3 ἡδυφωνέην A | ἡξιν A atram. rec. obd.; ἡξιν
Men., ἐξελεύσεσθαι ἐς γῆν Herod., sed refragatur ἀμοχθήτως
atque pristina lectio incerta; ἔλξιν Eb, ἄξιν Schnw || 4 ἐτέριζεν
A, super ἐτ- η m. r., corr. Men.; ἡρέθιζεν Bgk || 5 ἔκαμνε A,
corr. Db

ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν σπαίροντας ἄλλον ἀλλοίως,
 τοιαῦτ' ἐκερτόμησε τὸν βόλον πλύνων·
 „ἄναυλα νῦν ὀρχεῖσθε. κρεῖσσον ἦν ὕμας
 πάλαι χορεῦειν, ἥνικ' εἰς χοροὺς ἤβλον.“ 10
 [οὐκ ἔστιν ἀπόνως οὐδ' ἄλυντα κερδαίνειν·
 ὅταν καμῶν δὲ τοῦθ' ἔλῃς ὕπερ βούλει,
 τὸ κερτομεῖν σοι καιρὸς ἔστι καὶ παῖζειν.

Ὁ μῦθος λέλεκται πρὸς τοὺς ματαίως παρὰ τὸ δέον τι ἐργαζο-
 μένους.]

10 Αἰσχροῦς τις ἦρα καὶ κακορρόπου δούλης
 ἰδίης ἐαυτοῦ, καὶ παρῆχεν αἰτούσῃ
 ἄπανθ' ἐτοίμως. ἡ δὲ χρυσίου πλήρης,
 σύρουσα λεπτὴν πορφύρην ἐπὶ κνήμης,
 πᾶσαν μάχην συνῆπτεν οἰκοδεσποίνῃ· 5
 τὴν δ' Ἀφροδίτην ὥσπερ αἰτίνην τούτων
 λύχνοις ἐτίμα, καὶ καθ' ἡμέρην πᾶσαν

10, 2e = I 12 | 3e = 1, 3 | 6me = 71, 7 | 7me = 119, 2 |
 13i = 64, 11

9, 7 ἀσπαίροντας A, corr. Bss, cf. 6, 13 || 8 τοσαῦτ' A, em.
 Spp alii || 9 ὀρχεῖσθαι A, corr. Bss | ὕμας A || [11—13] Dbn,
 alii || 11 ἴν τα κερ syllabae atramento oblatae A | ἄλυντα
 = cessantem, nihil agentem, cf. W. Schmid, Atticismus III 180;
 anapaestus fraudem coarguit, frustra οὐ καμόντα Schnw, οὐδ' ἀύ-
 λοντα Rth, ἀλύοντα Bgk || 12 ὅτ' ἂν A | καμῶν quod coniece-

rat Ah, ipse A praebet | τοῦτο θέλησις (= τουτέλης) A, corr.
 Bss | βούλει m. pr., atr. obd., εἰ in ἡ mut. A, εἰ m. pr. in mg. ||
 13 τὸ τότε Ah Hl, τοῦ Bgk || Epim. [ματαίως] Bgk

10 B 6 tetr. I 10; v. 1 Suid. || 1 αἰσχροῦς σαπρῶς τις Suidae
 V in ἦρα, σαπρῶς τις Harl., ceteri (A B E Gaisfordi) cum Babrii
 A B αἰσχροῦς | ἦρα A | κακορρόπου Suid., B || 2 ἰδίης A | αὐτοῦ
 A, corr. Bss | αἰτούσης, ούσης litt. atramento rec. obductae A,
 corr. Bss || 4 πορφύραν A | κνήμης A, litt. extr. atram. rec.
 obductae, κνήμας Schnw Rth, cf. Sapph. fr. 70 || 5 πᾶσα A, corr.
 Bgk Fx: sed fortasse excidit versus, in cuius fine fuerit τέχνη
 (cf. 33, 9. 137, 4), in initio fere παρῆσα δ' ἄλλαις τὰρα κατα-
 πονεῖν (cf. 108, 13) || 7 ἡμέραν A | ἡμέρας πᾶσας Hertzberg

ἔθνευεν ἡῦχεθ' ἰκέτευεν ἡρώτα·
 ἕως ποτ' αὐτῶν ἡ θεὸς καθευδόντων
 1. 6^b ἦλθεν καθ' ὑπνους, καὶ φανεῖσα τῇ δούλῃ 10
 „μή μοι χάριν σχῆς ὥς καλήν σε ποιούσῃ·
 τούτῳ χολοῦμαι“ φησὶν „ᾧ καλὴ φαίνῃ.“
 [ἅπας ὁ τοῖς αἰσχροῖσιν ὥς καλοῖς χαίρων
 θεοβλαβής τις ἐστὶ καὶ φρένας πηρός.]

11 Ἀλώπεκ' ἐχθρὴν ἀμπέλων τε καὶ κήπων
 ξένη θελήσας περιβαλεῖν τις αἰκίῃ,
 τὴν κέρκον ἄψας καὶ λίνου τι προσδήσας
 ἀφῆκε φεύγειν. τὴν δ' ἐπίσκοπος δαίμων
 ἐς τὰς ἀρούρας τοῦ βλαβόντος ὠδήγει 5
 τὸ πῦρ φέρουσαν. ἦν δὲ λήϊων ὥρη
 καὶ καλλίπαις ἀμητὸς ἐλπίδων πλήρης.
 ὃ δ' ἠκολούθει τὸν πολλὸν κόπον κλαίων,
 οὐδ' εἶδεν αὐτοῦ τὴν ἄλωνα Δημήτηρ.
 [χρὴ πρῶτον εἶναι μὴδ' ἄμετρα θυμοῦσθαι. 10

11, 5e = 95, 55 | 7e = 1, 3 | 8i = 156, 6, cf. 33, 6

10, 9 ἕως ἀπάντων Bgk || 10 ἦλθεν etiam A || 12 κεχό-
 λωμαι A, corr. Mk, κοταίνω Eb, τῷδε κ. Sd, 'χολώθην Bgk ||
 [13 sq.] Db, om. B alio prom. adiecto || 13 αἰσχροῖς A, corr. Bss

11 B 9 MP¹ 6 P 8, epim. Georgides || 1 ἐχθρὰν A ||
 3 λίνον (Eb) ipse A, λίνων Gb | κέρκον λίνον δῆσας τι τοῦτό
 τ' ἐξάψας Spp, στυππεῖα ἐλαίῳ βεβρεγμένα τῇ οὐρᾷ προσδήσας
 ὠφῆψε B*, sim. P (Cor. p. 352): locus fortasse contractus, cf.
 Cr p. 184 (βρέχων τ' ἐλαίῳ πῦρ ἐνέβαλεν, εἶθ' οὕτως post v. 3
 suppressum?) || 5 εἰς Rth | βαλόντος A B*, τοῦ ποινητῆρος P;
 corr. Ah, λαβόντος Hl; possis κακοῦντος; sed τοῦ βαλόντος
 (τοῦμβαλόντος Lm) haud scio an loci contracti indicium sit, cf. ad
 v. 3 || 7 vocis ἀμητὸς acc. cum Rth servavi, cf. 19, 5, Herodian.
 I 220 L. || 9 ἄλωνα Eb || [10—12] Eb = promyth. (epim.) B*

ἔστιν τις ὀργῆς νέμεσις, ἣν φυλαττοίμην,
αὐτοῖς βλάβην φέρουσα τοῖς δυσοργήτοις.]

[Θυμῷ χρησθαι κατὰ τῶν πέλας ἀμέτρῳ καλὸν οὐκ ἔνι.]

- 12 Ἀγροῦ χελιδὼν μακρὸν ἐξεπωτήθη,
εὗρεν δ' ἐρήμοις ἐγκαθήμενῃν ὕλαις
ἀηδὸν' ὀξύφωνον· ἣ δ' ἀπεθρήνει
τὸν Ἴτυν ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ὥρης.
ἐκ τοῦ μέλους δ' ἐγνώσαν αἱ δὴ ἀλλήλας, 5
καὶ δὴ προσέπησάν τε καὶ προσωμίλουν.
χῆ μὲν χελιδὼν εἶπε „φιλιτάτη, ζῶεις;
πρῶτον βλέπω σε σήμερον μετὰ Θοράκην.
ἀεὶ τις ἡμᾶς πικρὸς ἐσχισεν δαίμων·
καὶ παρθένοι γὰρ χωρὶς ἤμεν ἀλλήλων. 10
ἀλλ' ἔλθ' ἐς ἀγρὸν καὶ πρὸς οἶκον ἀνθρώπων·
σύσκηρος ἡμῖν καὶ φίλῃ κατοικήσεις,
ὅπου γεωργοῖς, οὐχὶ θηρίοις ἄσεις. 13

12, 3e = 118, 8 | 4me = 131 (Vat. 130), 6 | 5me = 61, 3 |
6e = 7, 4. 15, 2. 95, 3. 101, 4 | 7e cf. 95, 28. 103, 13 | 8e =
18, 4 | 10m cf. 47, 13 | 11e cf. 74, 2. 108, 15

11, 11 ἔστί A, ν add. m. r. | Νέμεσις? || Epim. θυμῷ κτλ.
om. A, servavit Georgides gnom. Bss. An. I p. 43

12 G(udianus), Aldin. 1505 ex duobus exemplaribus (1. 2),
B 2, V 216 Kn. p. 680; P¹ 2 Cor. p. 89; cf. Cr p. 204; fabulæ noviciæ
auctore dialogo aliquo usum esse conicias qualis fuerit Ps.-
Platonis Χελιδὼν (Diog. La. III 62) || 1 χελιδὼν ἀγροῦ V |
μακράν V Ald G | ἐξεπωτήθη Ald¹ G || 2 εὗρε Ald¹ G || 3 ἀηδὸν

Ald¹ || 4 ἴτυν (ἴτυν ex ἴτυλον corr. m. pr.) A, ἴτην et
ᾠροῖς G || 5. 6. 9. 10. 14—18. 21. 22. 25—28 om. G Ald ||
6 προσέστησαν V || 7 ἣ A, χῆ G Ald | ζῶεις G Ald, ζώης V ||
8 cf. Cr p. 204 || 9 ἀεὶ] πάλαι Nck probabiliter | πικρὸς
om. V | ἐσχισε A || 10 post 13 legitur in V || 11 εἰς A V |
ἀνῶν A || 13 οὐχὶ A, κοῦχὶ cet. | ἀνός A

τί σε δροσίξει νῶτον ἐννυχος στίβη, 1 6
 καὶ καῦμα θάλλπει; πάντα δ' ἀγρότιν σ' ἦσει.
 ἄγε δὴ σεαυτήν, σοφὰ λαλοῦσα, μὴ σίνου· 18
 ὑπαιθρον ὕλην λείπε, καὶ παρ' ἀνθρώποις 14
 δμῶροφόν μοι δῶμα καὶ στέγην οἶκει.“ 15
 τήν δ' αὖτ' ἀηδὼν ὀξύφωνος ἡμέλεισθι· 19
 „ἔα με πέτραις ἐμμένειν ἀοικήτοις, 20
 καὶ μὴ μ' ὀρεινῆς ὀργάδος σὺ χωρίσσης.
 μετὰ τὰς Ἀθήνας ἄνδρα καὶ πόλιν φεύγω·
 οἶκος δέ μοι πᾶς κἀπλίμεις ἀνθρώπων
 λύπην παλαιῶν συμφορῶν ἀναξαίνει.“

[παραμυθία τίς ἐστι τῆς κακῆς μοίρης 25

λόγος σοφὸς καὶ μοῦσα καὶ φυγὴ πλήθους·

λύπη δ', ὅταν τις <οἷς ποτ'> εὐθινοῶν ὤφθῃ,

1. 7^b τοῦτοις ταπεινὸς αὐτῆς ὦν συνοικήσῃ.

Ὅτι συμφέρει τῷ ἡδικομένῳ πόρρω γενέσθαι τῶν εἰς ἀνάμνησιν
αὐτὸν φερόντων κακῶν.]

12, 14e = 31, 10. 49, 4 | 17e = 49, 4 | 24e = 106, 25

12, 16 σοι V | νῶτον V; νυκτὸς A, πηκτὸς Mk, νότιος? Cr |
 ἐννυχος στείβη A, ἐνδροσος κοίτη V || 17 δ' ἀγρότιν τήκει A,
 corr. Cr (cf. Schmid, *Atticismus* III 200), ἀγρότιν τέρεπει Lm; καὶ
 κατακαίει V, unde possis καὶ καταναίνει (Archil. 61) vel παντά-
 λαινα, κἀκκαίει vel καὶ τήκει, vel quod El proposuit θάλλπει (ad
 θάλλπος) πανταχῇ κατακναίνει, sed de interpolatione suspectus est
 V || [18] Bgk (Eb): versus transposui | μῆνυσον A (μηνύσσης
 Gb), ἄγε μῆνυσον σεαυτὴν σοφὴ περ οὔσα V; μὴ σίνου (μὴ κρύ-
 ψης?) Cr, μὴ τρύχον Ribbeck, μὴ μῦσον Bgk || [14. 15] Db
 Eb Rth | ὑπαιθρον V || 21 ὀργάδος — χωρίσιος A, συγχωρή-
 σεις V || 22 corruptit V || 23 καὶ ἐπλίμεις ἀπῶν A, corr. Lm:
 ἐπλίμεις τ' V (Ald¹), ἡ τε μίξις G Ald² || 24 λύπη A, v add. m. rec.,
 λύπην VB, μνήμην Ald G || [25—28] Eb, om V || 27 post δὲ m.
 rec. πᾶς A | οἷς ποτ' add. Hp | εὐθινοῶν A, corr. Db | ὀφθῆι A,
 corr. Db || 28 ὦν ipse A || Epimythium ineptum; ὁ μῦθος
 δηλοῖ ὅτι κρεῖττον ἐν ἐρήμοις ζῆν ἀλόπως ἢ συνοικεῖν ἐν πόλεσι
 τοῖς κακοῖς add G Ald || Gitlbauerum, qui vv. 8. 22 non intel-
 lectis (μέτ' ἀδράκτους et τῆς Ἀθηνᾶς interpolavit) duas fabulas
 omnino diversas discernere sibi visus est, non curo

13 Ἀύλαξι λεπτὰς παγίδας ἀγρότης πῆξας
 γεράνους σποραίων πολεμίας συνειλήφει.
 τοῦτον πελαργὸς ἰκέτευε χωλεύων
 (ὁμοῦ γὰρ αὐταῖς καὶ πελαργὸς ἡλώκει)
 „οὐκ εἰμὶ γέρανός, οὐ σπόρον καταφθείρω. 5
 πελαργὸς εἰμι (χῆ χρόνῃ με σημαίνει),
 πτηνῶν πελαργὸς εὐσεβέστατον ζῶν·
 τὸν ἐμὸν τιθηνῶ πατέρα καὶ νοσηλεύω.“
 κάκεινος „ὦ πελαργέ, τίνι βίῳ χαίρεις,
 οὐκ οἶδα“ φησὶν· „ἀλλὰ τοῦτο γινώσκω, 10
 ἔλαβόν σε σὺν ταῖς ἔργα τὰμὰ πορθούσας.
 ἀπολῇ μετ’ αὐτῶν τοιγαροῦν, μεθ’ ὧν ἦλως.“

[κακοῖς ὁμιλῶν ὡς ἐκείνοι μισήσῃ,
 καὶ μὴδὲν αὐτὸς τοὺς πέλας καταβλάψῃς.]

Ὁ λόγος διδάσκει φεύγειν ἡμᾶς τὰς τῶν πονηρῶν ἀνθρωπῶν
 κοινωνίας, ἵνα μὴ τῇ αὐτῶν κακίᾳ συναπολωμεθα.]

14 Ἄρκιος φιλεῖν ἄνθρωπον ἐκτόπως ἡὔχει·
 νεκρὸν γὰρ αὐτοῦ σῶμ’ ἔφασκε μὴ σύρειν.
 πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „μᾶλλον ἡρούμην
 1. 8^a εἰ νεκρὸν εἴλκεις, τοῦ δὲ ζῶντος οὐχ ἥπτου.“
 [ὁ ζῶντα βλάπτων μὴ νεκρὸν με θρηνείτω.] 5

13, 4e = 32, 5 | 7e = 59, 2 || 14, 1e = 114, 1 | 2e
 = 109, 2 (108, 20. 126, 1) | 4e cf. 20, 6

13 B 14 MP¹ 9 Nev. 175, P 12; F 76, tetr. I 2; v. 8 Suid.;
 Aphth. 14, Georg. rhet. I 551 W. || 2 συνειλήφθη A, -φει m.
 rec. & del. || 6 χρόνῃ A, acc. super η m. rec. | δεῖκνύει A, sed
 m. pr. in marg. „σημαίνει || 7 ζῶν A, ζῶν B F P I || 8 νο-
 σιλεύων A, v del. m. rec.; νοσηλεύων νοσοῦντα θεραπεύω Suid.
 s. v. ex Babr.; τιθηνῶν — νοσηλεύων Nb || 12 ἀπολεῖ A pr., -λῇ
 m. r. || [13. 14] Lm, om. paraphr. || 13 ἐκείνοι μισηθήσῃ A em.
 Bss. || Epim. ἄνων A | latent versus

14 B 13, M 9 P¹ 8; P 11; v. 1 Suid. || 1 ἄρκιος S. s. ἄρκιον
 et paucis libris exceptis s. ἐκτόπως (cf. 95, 18) | ἐκτόπων A m.
 pr., v in c corr. m. rec. || 2 ἔφασκε ipse A | cf. infra fab. 195 ||
 [5] Eb Nb, om. B* alio epimythio adiecto

15 Ἄνθρωπος Ἀθηναῖος τις ἀνδρὶ Θηβαίῳ
 κοινῶς ὁδεύων, ὥσπερ εἰκός, ὥμιλει.
 ῥέων δ' ὁ μῦθος ἤλθε μέχρ' ἡρώων,
 μακρὴ μὲν ἄλλως ῥῆσις οὐδ' ἀναγκαίη·
 τέλος δ' ὁ μὲν Θηβαῖος υἷδον Ἀλκμήνης
 μέγιστον ἀνδρῶν, σὺν δὲ καὶ θεῶν ὕμνει·
 ὁ δ' ἐξ Ἀθηναίων ἔλεγεν ὥς πολὺν κρείσσω
 Θεσεὺς γένοιτο, καὶ τύχης ὁ μὲν θείης
 ὄντως λέλογχεν, Ἡρακλῆς δὲ δουλείης.
 λέγων δ' ἐνέκα· στωμύλος γὰρ ἦν ῥήτωρ. 10
 ὁ δ' ἄλλος ὥς Βοιωτὸς οὐκ ἔχων ἴσην
 λόγοις ἄμιλλαν, εἶπεν ἀγροίῃ μούσῃ·
 „πέπαυσο· νικάς. τοιγαροῦν χολωθείη
 Θεσεὺς μὲν ἡμῖν, Ἡρακλῆς δ' Ἀθηναίους.“

[Ὅτι οὐ δεῖ τοὺς μεγιστᾶνας κινεῖν εἰς ὀργὴν κατὰ τῶν ὑπεξου-
 σίων. εἰς μεταιοιολόγιας καὶ ἐριδας.]

16 Ἀγροίκος ἠπέλιψε νηπίῳ τίτθῃ
 κλαίοντι „παῦσαι, μή σε τῷ λύκῳ ῥίψω.“
 ὁ λύκος δ' ἀκούσας τήν τε γραῦν ἀληθεύειν
 νομίσας ἔμεινεν ὥς ἔτοιμα δειπνήσων,
 1. s^b ἔως ὁ παῖς μὲν ἐσπέρης ἐκοιμήθη, 5
 αὐτὸς δὲ πεινῶν καὶ λύκος χανὼν ὄντως
 ἀπῆλθε νωθραῖς ἐλπίσιν παρεδρεύσας.

15, 1 i = 2, 1 | 2 e = 7, 4 etc. | 12 e = II 6. I 16 || 16, 6 i
 cf. 18, 13

15 B 10, cf. Straton. Cic. de nat. deor. III 19 || 6 νῦν
 A, corr. Hch, cf. 130 (Vat. 9), 9 | θεὸν A, corr. Men. cf. 20, 4 ||
 12 λόγων Bgk || Exitum mutilatum esse sine causa suspicatus
 est Bgk, cf. Cicero l. s.

16 B 1 P 1 (Cor. p. 337) P¹ 1, Av. 1 || 4 ἔμεινεν, εἰ ex
 ε m. pr. A || 6 cf. 93, 5 || 7 ἐλπίσιν etiam A

λύκαινα δ' αὐτὸν ἢ σύνοικος ἡρώτα
 „πῶς οὐδὲν ἄρας ἦλθες, ὥσπερ εἰώθης;“
 ὃ δ' εἶπε „πῶς γάρ, ὅς γυναικὶ πιστεύω;“ 10
 [Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι οὐ γὰρ πᾶσι πιστεύειν, γυναικὶ δὲ
 μάλιστα μεγάλα καὶ πάμπολλα ἐπαγγελλομένη.
 πρὸς τὸν κεναῖς ἀπάταις ἐξαπατηθέντα.]

17 Αἰλουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων,
 ὃς θυλάκος τις πασσάλων ἀπηρτήθη.
 τὸν δ' εἶδ' ἀλέκτωρ πινυτὸς ἀγκυλογλώχιν,
 καὶ ταῦτ' ἐκερτόμησεν ὃξὺ φωνήσας·
 „πολλοὺς μὲν οἶδα θυλάκους ἰδὼν ἤδη· 5
 οὐδεὶς δ' ὀδόντας εἶχε ζῶντος αἰλούρου.“
 [Πρὸς τοὺς ἀπὸ πείρας γνωρισθέντας κακούργους, καὶ μηκέτι
 ταῖς τούτων ὑποκρίσεσιν τινα ἐξαπατᾶσθαι.]

18 Βορέῃ λέγουσιν ἡλίῳ τε τοιαύτην
 ἔριν γενέσθαι, πότερος ἀνδρὸς ἀγροίκου

16, 9 me = 106, 20. 132, 9 (55, 6. 26, 7) || 17, 3i cf.
 133, 2 | 4i cf. 34, 8. | 4e = 124, 13 (37, 9) | 5e = 60, 2. 93, 6

16, 9 ὡς πρὶν Bgk, ὥνπερ Eb, cf. 50, 17; Avian.: 'nullam
 refers de more rapinam', cf. 106, 20 | εἰώθης A, servavit Rth,
 -eis corr. plerique, cf. 7, 1, 106, 20 || 10 γυναικὸς A | γάρ οὐ, ..
 πιστεύσας; Cr, γάρ, ὡς .. πιστεύω Gb, ὅς .. πιστεύω Bgk ||
 Epim. ἐπαγγελλομένη A | δὲ ἤμισα Eb, cf. epim. 62. 99 | ἀπάταις]
 ἀλαζονείαις, ἀποκαροδοκίαις? Eb, ἐλπίσιν possis ex B* ὅτι
 κεναῖς ἐλπίσιν ἀπατάται ὁ πειθόμενος γυναικῶν ὁμιλίαις

17 cf. F 67 (Apostol. XVIII 61) || 4 ὀξὺφω^βν ἔσας Nck,
 sed cf. locos similes s. s. || 6 εἶχε^β ζῶντος αἰλούρου A, ν β α
 suprascr. m. rec. (Men.), voluit igitur ζ. εἶχεν αἰλούρου (Hp),
 verum ε ante ζ correpta || In marg. ἄρ τοῦ β m. 3

18 B 17, Av. 4; tetr. II 3; 1 sq. Suid., 16 Georg.; cf. Ath. XIII
 p. 605 (PL. II p. 244 Bgk), Plut. praec. coni. 12 p. 139 D; a
 Babrio pendet Themist. XVI p. 208 (supra p. 5) || 1—3 S
 s. σισύρα, unde deprompsit schol. byz. Arist. Ran. 1459 p. 312,
 4 Db | 1 βορέα A, -η Suid. || 2 ὀπότερος Suidae Paris., schol.

ὁδοιποροῦντος τὴν σίσυρναν ἐκδύσει.

1. 9^a βορέης δ' ἐφύσα πρῶτος οἶος ἐκ Θράκης,
βίῃ νομίζων τὸν φοροῦντα συλήσειν·
ὃ δ' οὐ μεθῆκε μᾶλλον, ἀλλὰ φηγώσας
καὶ πάντα κύκλῳ χερσὶ κράσπεδα σφίγξας
καθῆστο, πέτρης νῶτον ἐξοχῇ κλίνας.
ὃ δ' ἥλιος τὸ πρῶτον ἠδὺς ἐκκύψας
ἀνῆκεν αὐτὸν τοῦ δυσηνέμου ψύχους,
ἔπειτα δ' αὖ προσῆγε τὴν ἄλῃν πλείω·
καὶ καῦμα τὸν γεωργὸν εἶχεν ἐξαίφνης,
αὐτὸς δὲ ῥίψας τὴν σισύρναν ἐγνυμώθη.

[βορρᾶς μὲν οὕτω συγκριθεὶς ἐνικῆθη·
λέγει δ' ὁ μῦθος „πρώτητα, παῖ, ζήλου.
ἀνύσεις τι πειθοῖ μᾶλλον ἢ βίᾳ ῥέξων.“]

[Μῦθος παραινῶν ὅτι οὐ χρὴ φιλόνηκον εἶναι, ἀλλὰ πρᾶντι
καὶ πειθοῖ ἀνύειν τὰ ἀνήκοντα.]

18, 4e = 12, 8 | 9e = 96, 1 etc. | 13i = 16, 6

18, 3 σισύρναν A S schol., corr. Toup.: σ. (σύρην? cf. praef. p. XIII) <ἄν> ἐκδύσαι Lm Mk, cf. M. Schmidt, *Die* p. 64 | ἐκδύση Suidae Paris., schol. || 4 βορέας A, cf. 1 ἐφύσα A ipse | πρώτερος Nb, sed cf. 66, 1 || 5 βίᾳ A | νομι-

A, corr. Minas | συλήσειν A, 1 add. m. rec. || 6 μεθῆκε, (mate adiecto) Lm || 7. 8 transposuit Bgk (Eb); cf. Nonn. I 37, 149; de B* cf. praef. || 11 ἄλῃν potius quam ἄλλῃν A, (Bgk Rth, ἔλῃν Hm || 13 contractus? τὴν σύρην Mk, num σίσυρναν ἐφύχθη? θοίματιον vel τὴν στολὴν Bgk, συρίην (cf. fr. 207 p. 71 K.) Gb; possis τὴν νάκην || [14—16] Eb, 1 Themistius || v. 14 fabulae finem esse atque a v. 15 epithium incipere voluit A. Cf. 36, 13 || 14 βορέης Lm, βοῖ forma et ῥέξων vox interpolatorem prodiit | οὕτως A || 15 = prom. B || 16 βίᾳ τι πρᾶττων Georgides gnom. I p. 9 || E; πιθῶ, ι in ει mut. m. rec. A, corr. Minas

- 19 Βότρους μελαίνης ἀμπέλου παρωρείη
ἀπεκρέμαντο. τοὺς δὲ ποικίλη πλήρεις
ἰδοῦσα κερδῶ πολλάκις μὲν ὠρμήθη
πηδῶσα ποσσὶν πορφυρῆς θιγεῖν ὥρης·
ἦν γὰρ πέπειρος κεῖς τρυγητὸν ἀκμαίη. 5
| κάμνουσα δ' ἄλλως (οὐ γὰρ ἴσχυεν ψαύειν) |
ὥς δ' οὐκ ἐφικνεῖτ', ἀλλ' ἔκαμνε πηδῶσα 6a
οὐδὲν κρεμαστῆς σχοῦσα πλεῖον αἰώρης, 6b
παρηλθεν οὕτω βουκολοῦσα τὴν λύπην· 7
t. 9^b „ὄμφαξ ὁ βότρους, οὐ πέπειρος, ὥς ὦμην.“

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει τοὺς εἰς ἀνέκβατα κοπιῶντας πράγματα καὶ
τούτων ἀστοχοῦντας τρόπους ψευδεῖς προβαλλομένους.]

- 20 Βοηλάτης ἄμαξαν ἤγεν ἐκ κόμης.
τῆς δ' ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα κοιλῶδη,

19, 2e = 1, 3, 5, 3, 10, 3, 11, 7, 31, 2, 33, 17, 71, 1, 86, 3,
95, 66, 97, 6, 100, 3, 132, 6 | 3e = 135, 5, 138, 3 | 5me cf.
6, 4, 22, 8, 88, 4 | 7me cf. 136, 9

19 B 18, P 15, MP¹ 12; tetr. l 23; v. 6sq. Suid., 8 Et. 'M.', Phav. ||
1 παρωρείη, corr. Piccol. Cr, παρωρείου Gb; παρ' αἰώρη Bss; παρ-
ώρεια lemma servavit Suidas, qui v. 1 non legit αἰώρη, cf. ad
v. 6 || 2, 3 ποικίλη κερδῶ ἰδοῦσα πλήρεις A, corr. Ah Nck,
cf. locos similes s. s. || 4 θίγειν A || 5 τρύγητον plerique,
cf. 11, 7, Herodian. I p. 219 L. | ἀκμαία A || 6 κάμνουσα B* | ἴσχυεν
(cf. 47, 12, 76, 16, 95, 7, 112, 10) haud scio an h. l. ut 96, 6 diasceus-
astam prodatur, qui v. 6 ex duobus illis 6a 6b quos om. AB*, ser-
vavit Suidas s. v. αἰώρη, contraxerit || 6b αἰώρης Suid. ||
7 servavit Suid. l. s. || 8 respexit Etym. 'Magn.' p. 625, 53
v. ὄμφαξ: Βάβριος· ὄμφαξ ὁ μὴ πέπειρος βότρους, ὥς ὦμην, cf.
Phavorin. Dind. Gr. I p. 350 || Epim. τρόπους = strophas?
φόνους C. F. Hermann, Eb | προβαλλομένων A | Aliud prom.
(epim.) in B*

20 V 18 (p. 671 Kn), Av. 32 Fabulam locis quibusdam mu-
tatis exscriptam invenerunt Photius II p. 213 N. atque Suidas
s. τὴν χειρὰ (= Cor. p. 220, Halm 81) in fonte communi, cf. Cr
de Babr. p. 233; exemplar unde Babrius pendet apud paremio-
graphos servatum Zenob. I 36 Mill. Misc. p. 353 = p. 158 Gott. ||
1 εἰς κόμην V

δέον βοηθεῖν, αὐτὸς ἀργὸς εἰστήκει,
 τῷ δ' Ἑρακλεῖ προσηύχεθ', ὃν μόνον πάντων
 θεῶν ἀληθῶς προσεκύνει τε κἀτίμα. 5
 ὁ θεὸς δ' ἐπιστάς εἶπε „τῶν τροχῶν ἄπτου
 καὶ τοὺς βόας κέντριξε. τοῖς θεοῖς δ' εὖχου,
 ὅταν τι ποιῇς καὐτός, ἢ μάτην εὕξη.“

21 Βόες μαγείρους ἀπολέσαι ποτ' ἐξήτουν
 ἔχοντας αὐτοῖς πολέμην ἐπιστήμην·
 καὶ δὴ συνηθροίζοντο πρὸς μάχην ἥδη
 κέρατ' ἀποξύνοντες. εἰς δέ τις λίην
 γέρων ἐν αὐτοῖς, πολλὰ γῆν ἀροτρεύσας, 5
 „οὔτοι μὲν ἡμᾶς“ εἶπε „χερσὶν ἐμπείροις
 σφάζουσι καὶ κτείνουσι χωρὶς αἰκίης·
 ἦν δ' εἰς ἀτέχνους ἐμπέσωμεν ἀνθρώπους,
 διπλοῦς τότ' ἔσται θάνατος. οὐ γὰρ ἐλλείψει
 τὸν βοῦν ὁ θύσων, κἂν μάγειρος ἐλλείψῃ.“ 10

20, 6i cf. 117, 9 | 6e cf. 14, 4 || 21, 4esq. = 36, 6sq.
 100, 1. 116, 4

20, 3 αὐτὸν A, corr. Fx; om. Phot. Suid., ὁ δὲ V, cf. 6 ||
 4 Ἑ. προσεύχετο μόνω ἀπάντων V || 4 sq. τῷ Ἑρακλεῖ προσ-
 ευχόμενος· ἐκείνον γὰρ ἐκ πάντων τῶν θεῶν ἀσπαζόμενος ἐτίμα
 Phot. S || 5 κἀτίμα A; inepte θεῶν ἐκείνω ὡς πολλὰ δια-
 μένω V || 6 θεὸς om. ὁ A, ὁ δὲ θεὸς Phot. Suid., αὐτὸς V,
 cf. 3 || 7 κέντριξε A, corr. Bss; καὶ τοὺς βόας νύττε καὶ τότε
 τὸν θεὸν εὖχου, ὅταν καὐτός τι ποιῇς· μὴ μέντοι γε μάτην εὖχου
 Phot. S, atque μὴ μάτην εὖχου etiam V || 8 Ὅτ' ἂν epi-
 mythii instar A

21 V 17 || 2 πολέμην AV || 4 ἀποξύναντες V || 5 πολλὰ
 γὰρ ἦν A, πολλὴν γῆν V, verum viderat Lm; γῆς Bgk Rth ||
 7 σφάζουσι καὶ κόπτουσι V, σφάζουσι κἀκτείνουσι Nb, κόπτουσι
 καὶ σφ. Kn coll. γ 448 | σικίης V || 8 ἂν V | ἀτέχνους V |
 ἀπὸν A || 9 ἔσται V || 10 θύσων V | versus 9. 10 sedem
 utaverunt in A || 10 ἐλλείπη Nck

[ὁ τὴν παροῦσαν πημονὴν φεύγειν σπεύδων
1.10^a ὁρᾷν ὀφείλει μὴ τι χεῖρον ἐξεύρη.

Ὁ μῦθος τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ἄμεινον δουλεύειν σοφοῖς καὶ ἐπιει-
κείσιν ἢ δεσπόζεσθαι ἐπὶ σκαιῶν τε καὶ ἀπαιδεύτων.]

22 Βίου τις ἤδη τὴν μέσσην ἔχων ὥρην

— νέος μὲν οὐκ ὦν, οὐδέπω δὲ πρεσβύτης
λευκὰς μελαίνας μιγάδας ἐκλόνει χαίτας —
ἔτ' εἰς ἔρωτας ἐσχόλαζε καὶ κώμους.

ἦρα γυναικῶν δύο, νέης τε καὶ γραιῆς. 5

νέον μὲν αὐτὸν ἢ νεῆνις ἐξήτει

βλέπειν ἐραστὴν, συγγέροντα δ' ἢ γραιή.

τῶν οὖν τριχῶν ἐκάστοθ' ἢ μὲν ἀκμαίη

ἔτιλλεν ἃς ἠϋρίσκε λευκανθιζούσας,

ἔτιλλε δ' ἢ γραιῦς εἰ μέλαιναν ἠϋρήκει, 10

ἕως φαλακρὸν ἢ νέη τε χῆ γραιή

ἔδηχ' ἐκάστη τῶν τριχῶν ἀποσπῶσα.

22, 2e = 50, 14. 98, 2 | 8e cf. 19, 5. 88, 4 | 9e = 45, 3

21, [11. 12] Lm, om. V || 11 φυγεῖν Fx Gb || Epim.
τε om. V

22 B 15; P 13, M P¹ 10, Nev. 165; tetr. II 10; F politicis concepta
et mutila in Furiae ed. Lips. II p. 67; v. 4. 8 sq. Suid.; cf. Diod.
XXXIII 7 p. 72 Dd., Doxop. Rhet. II p. 189 W., sim. Plut. Sert. 16 ||
[2] Nck M¹l. IV p. 138, Eb Burs. Jahresb. III 503 | ἦν A, corr.
Sd || 3 μελαίναις Bgk; λευκὰς γὰρ εἶχεν καὶ μελαίνας etiam F ||
4 εἰτ', super e del., A, corr. Cr coll. ἦδη v. 1, δς εἰς S s. κῶμος
(loco adhuc neglecto) | κῶμας A, κῶμους S || 5 ἦρα A | νέας A |
γραιῆς A || 6 νεῆνις A || 7 γραιῆς A || 8 ἀκμαία A || 8. 9
Suid. s. ἐκάστοτε || 9 ἠϋρίσκε S | cf. Arist. equ. 908 || 11 νέας et
γραιῆς A || 12 ἔδηχαν A, corr. Lm Nck | ἐκάστην Lm; ἐκατέρη
Nck, sed cf. 18, 4; ἔρδην (cf. Phaedr. II 2, 9) vel ἄμφω et ἀπο-
σπῶσαι Eb; ἔδηκαν ἄνδρα Rth, ε. ἐξῆς Bgk | Post 12 lacuna?
cf. B* φαλακρὸν ἐποίησαν καὶ θνητὸς ἀπάντων, sim. tetr.

[ἀεὶ γὰρ ἐν γε τιλλόμενος ἐγυμνοῦτο.
φάσκει δ' ὁ μῦθος τοῦτο πᾶσιν ἀνθρώποις·
ἐλεεινὸς ὅστις εἰς γυναικας ἐμπέπτει.
ἀεὶ γὰρ ἐν γε δακνόμενος γυμνοῦται.]

23 Βοηλάτης ἀνδρωπος εἰς μακρὴν ὕλην
ταῦρον κεράστιν ἀπολέσας ἀνεξήτει.

1 10^b ἔθηκε δ' εὐχὴν ταῖς ὀρεινόμοις νύμφαις,
Ἐρμῇ νομαίῳ, Πανί, τοῖς πέριξ, ἄρνα
λοιβὴν παρασχεῖν, εἰ λάβοιτο τὸν κλέπτην. 5—
ῥχθον δ' ὑπερβᾶς τὸν καλὸν βλέπει ταῦρον
λέοντι θοίνην· δυστυχῆς δ' ἐπαρᾶται
καὶ βοῦν προσάξειν, εἰ φύγοι γε τὸν κλέπτην.
[ἐντεῦθεν ἡμᾶς τοῦτ' ἔοικε γινώσκειν,
ἄβονλον εὐχὴν τοῖς θεοῖσι μὴ πέμπειν, 10
ἐκ τῆς πρὸς ὥραν ἐκφορομένης λύπης.]

23, 2 me = 2, 2

22, [13—16] Db Lm || 13 om. B*, numeri interpolatorem
δ' ὁ μῦθος
produnt, cf. 16 || 14 ὁ (eras.) μῦθος φάσκει A, corr. suprascr.
m. rec. || Epim. AP¹ = promyth. B v. 15 ὅτι ἐ. ἐστιν, ὃς εἰς
γ. ἐ., seq. ἡ γὰρ γυνὴ θαλάσση <πᾶν> ὁμοιοῦται (ita MP¹ Nev.,
ὁμοίωται B, sed latet choliambus) κτλ. || v. 16 = 13
23 B 16, MP¹ 11, P 14 || 1 μακρὸν A || 3. 4 εὐχεται
(ἡϋξ. P¹) δὲ τῷ θεῷ ... ταῦρον (inepte) ἐπιθύσειν B || 4 νο-
μαίῳ, ε del. αι suprascr. m. pr. A | Πανί τ' οἷν ἐπιρρέξειν 5 ...
παρασχὼν Cr ann. p. 241; [4], 5 ἄρν' ἂν π. Rth perperam; cf.
Anth. Pal. IX 823 (XI 207, 2) || 5 θοίνην Bgk, ποιήν Hl,
λευνήν Nck; Suid. v. λοιβή· σπονδή, θυσία vix huc referendum,
nam fons eius (cf. Hesych.) praebat θυσία οἶνον: sed cata-
chresis a Babrio vix aliena, cf. libare libamen | λάβοι γε Dbn
add., γε e v. 8 petitum locum non habet || 7 ἐπαρᾶται =
εὐχεται || 8 βοῦς A, corr. Lm, ἔτερον βοῦν σοι ἐπιθύσῃ B MP¹,
βοῦν σοι καὶ ταῦρον... προσενέγκω P | ἐκφυγὼν γε Bgk || [9—11]
Db Lm, = epim. P¹ P, prom. B || 11 ἐκφορομένους Lm, sed
cf. B: διὰ τὴν πρὸς ὥραν συμβαίνουσαν λύπην: ἐκφορούμενος
= prorumpens || ἀρχὴ τοῦ γ m. 3

[καάλαμος μὲν οὕτως· ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει
μὴ δεῖν μάχεσθαι τοῖς κρατοῦσιν, ἀλλ' εἰκεῖν.]

- 37 Δαμάλης ἐν ἀγροῖς ἄφετος, ἀτριβῆς ξεύγλης,
κάμνοντι καὶ σύροντι τὴν ὕνιν ταύρωφ
„τάλας“ ἐφάνει „μόχθον ὅλον ὀτλεύεις.“
ὁ βοῦς δ' ἐσίγα χυπέτεμνε τὴν χώραν.
ἐπεὶ δ' ἐμελλον ἀγρόται θεοῖς θύειν, 5
ὁ βοῦς μὲν ὁ γέρων εἰς νομάς ἀπεξεύχθη,
ὁ δὲ μόσχος ἀδμῆς κείνος εἴλκετο σχοίνωφ
δεθείς κέρατα, βωμόν αἵματος πλήσων.
κάκεινος αὐτῷ τοιάδ' εἶπε φωνήσας·
„εἰς ταῦτα μέντοι μὴ πονῶν ἐτηρήθης. 10
[15] ὁ νέος παρέρπεις τὸν γέροντα, καὶ θύῃ,
καὶ σου τένοντα πέλεκυς, οὐ ζυγὸς τρίψει.“
[ἔργοις ἔπαινος, ἀργία δὲ κίνδυνος.

Διδάσκει ἡμᾶς ὁ μῦθος ὅτι ἡ καλὴ ἐπιστήμη ἐκ θανάτου
ρύεται.]

- 38 Δρυτόμοι τινὲς σχίσαντες ἀγρίην πεύκην
ἐνεῖραν αὐτῇ σφήνας, ὥς διασταίη

37, 5e cf. 34, 1 | 7e = 6, 15 | 8e cf. 31, 2. 132, 6 | 9me
= 124, 13 | 38, 1me = 95, 5

36, [13 sq.] Db, cf. 18, 14 || Post 14 duo vv. vacui A
37 B 24 MP¹ 15, P 19 Cor. p. 107, Steph. p. 54 (Hds.-
Epim. p. 807), Av. 36; 3 Suid. || 1 δάμαλις AB caett., corr.
Mk || 3 Suid. s. ὅτιος || 4 καὶ ὀπέτεμνε A, quae haud scio
an Babrii sit manna | χώραν A || 6 εἰς νομήν B || 7 ἀδμή-
σαν δς A, corr. Bss || 10 πονεῖν A, κάμων ἐτ. B P¹ Steph.,
corr. Bss; καμών? Eb || 11 om. paraphr. || 13 temere om.
edd. praeter Rth | ἀργία A, corr. m. rec. | κινδύνους A m. pr.,
corr. m. rec. || Epim. μῦθ' A

38 B 28 MP¹ 17, P 22; 2 Suid. Zon. p. 741, lex. Vind.
p. 87 N., cf. F Fur. 174 || 1 σχίζοντες Bgk, σχίσοντες HIEb |
ἀγρίαν A || 2 ἐναφῆκαν τῇ δρυὶ σφ. Suid. cet. lex. s. v.,
ἐνεφρηκαν? Rth | αὐτῇσφήνας A m. pr., ι subscr. m. rec.

„ἄψ νῦν ἴωμεν. οὐκέτι χρεῶν θνήσκειν·
ὁρῶ γὰρ ἄλλους ἀσθενεστέρους ἡμῶν.“

26 Γέρανιοι γεωργοῦ κατενέμοντο τὴν χώραν
ἐσπαρμένην νεωστὶ πυρίνῃ σίτῃ.

ὃ δ' ἄχρι πολλοῦ σφενδόνην κενὴν σείων
ἐδίωκεν αὐτὰς τῷ φόβῳ καταπλήσσω.

αἱ δ' ὥς ἐπέσχον σφενδονῶντα τὰς αὔρας,

κατεφρόνησαν λοιπὸν ὥστε μὴ φεύγειν,

ἕως ἐκεῖνος οὐκέθ' ὥς πρὶν εἰώθει,

λίθους δὲ βάλλων, ἠλόγησε τὰς πλείους.

αἱ δ' ἐκλιποῦσαι τὴν ἄρουραν ἀλλήλαις

„φεύγωμεν“ ἐκραύαζον „εἰς τὰ Πυγμαίων.“ 10

1. 11^b ἄνθρωπος οὗτος οὐκέτ' ἐκφοβεῖν ἡμᾶς

ἔοικεν, ἤδη δ' ἄρχεται τι καὶ πράσσειν.“

[Παραίνεσιν ὁ λόγος ἔχει, δεῖν ταῖς ἐκ λόγων παραινέσεσι τοὺς
πταίοντας εἰκεῖν, ἵνα μὴ ταῖς ἐξ ἔργων ὀψέ ποτε πειραθεῖεν
δύναταις.]

27 Γαλῆν δόλῳ τις συλλαβὼν τε καὶ δήσας
ἐπνιγεν ὑδάτων <έν> συναγκίῃ κοίλῃ.

26, 1 me = 33, 15 | 7 me cf. ad 16, 9 || - 27, 1 m = 89, 10,
cf. 132, 7

25, 10 ἡμῶν A || post 10 duorum fere versuum spatium
vacuum A

26, 1. 2 Suid., epim. Georg. || 1. 2 Suid. s. πυρίνῃ σίτῃ ||
1 τὴν om. S | χώραν A, -ην S || 4 φόβῳ Bgk || 7 εἰώθει,
θει m. rec. atramento obd., cf. 16, 9. 106, 20 || 8 βάλλων A, corr.
Bss | ἠλόγησε A m. pr., corr. m. rec. || 10 cf. II. Γ' 5 | τὰ ex τὰς
m. pr. A || 11 ἄνθρωπος A, corr. Lm || 12 πρήσσειν? Eb ||
Epim. Georg. Bss an. I p. 31, 5 | τοὺς om. A | εἰκεῖν Georg.,
ἡκεῖν A

27 V 30 (Fur. 355) || 1 δήσας Vat. ex Furiae testimonio
p. 144, πνίγων A, num σφίγγων? || 2 ἐπνιγεν A, -ε V | ὑδα-
των συναγγίαι (ad ἄγρος?) κ. A; βάλλων ὑδάτων συνεχεῖα V, unde
βάλλων vel βάπτων repetiverunt; ὕ. ἐμβαλὼν συναγκίῃ Bgk

τῆς δ' αὖ λεγούσης „ὥς κακὴν χάριν τίνεις
ὦν ὠφέλουν θηρῶσα μὺς τε καὶ σαύρας,”
ἐπιμαρτυρῶ σοι· φησὶν· ἀλλὰ καὶ πάσας 5
ἐκτιγες ὄρνεις, πάντα δ' οἶκον ἡρώμους 6
κρεῶν <τ'> ἀνεφγὸς ἄγγος· ὥστε τεθνήξῃ 6^a
βλάπτουσα μᾶλλον ἤπερ ὠφελοῦσ' ἡμᾶς.

[Πρὸς τοὺς μετρίως μὲν ὠφελοῦντας, βλάπτοντας δὲ [τὰ] μεγάλα,
εὐκαιρὸς ἐστὶν ὁ λόγος.]

28 Γέννημα φρόνου συνεπάτησε βοῦς πίνων.
ἐλθοῦσα δ' αὐτόν — οὐ παρῆν γάρ — ἡ μήτηρ
παρὰ τῶν ἀδελφῶν ποῦ ποτ' ἦν ἐπεξίτηι.
„τέθνηκε, μήτερ· ἔρτι γάρ, πρὸ τῆς ὥρης,
ἦλθεν ἀχίστον τετράπουν, ὅφ' οὐ κεῖται 5
χηλῇ μαλαχθέν.“ ἡ δὲ φρόνος ἡρώτα,
φυσῶσ' ἐαντήν, εἰ τοσοῦτον ἦν ὄγκῳ
τὸ ζῷον. οἷ δὲ μητρί „παῦε, μὴ πρίου.

28, 1 m = 117, 8; 1 e = 80, 1. 83, 1 | 4 e = 12, 4

27, 3 δ' αὖ A, δὲ V | τίνεις A, τίνα V || 4 ὦν σ' Fx Hm, δν Bgk || 6 ὄρνεις V, ὄρνεις del. ει suprascr. ι A | οἶκον caveam || 7 e V, om. A, del. Rth | ἀνεφγὸς V, corr. Kn (cf. 60, 1), τ' vel ἄνεφγες Bss Bgk, ἀνεφγνι' Nb || 7 ἡμᾶς A | βλάπτουσιν μ. ἡμᾶς ὠφελοῦσιν V || Epim. ὁ 6 + A

28 V 211 (Fur. 378); tetr. I 42 || 1 φρόνον γ. V || 2 αὐτ' = αὐτόν) etiam V, αὐτόσ' Fur. Eb || 4 εἶπον frustra add. Fur. noche p. 66, cf. 47, 6. 89, 4 | μήτηρ A | ἔ. γ. πρὸ τῆς ὥρας A; V; = ante tempus (potui) constitutum (Iulian. ep. 37 p. 412 A) an ante horam (cf. 124, 19)? τῆςδ' Lm, ἔ. πρωτῆς Db || 5 ἦλθεν ipsi AV || 6 μαλαχθεῖς V, παλαχθεῖς Hch, παταχθεῖς G. Schneider, cf. Hor. sat. II 3, 314, Phaedr. I 30, 10 || 7 φυσῶσα ἐαντήν A m. pr., corr. m. rec. | τοιοῦτον AV, τοσοῦτον pleque || 8 παύου μὴ πρίου μήτερ V; μὴ περήθου Bgk, ft. recte

1. 12^a θαῦσσον σεαυτήν“ εἶπον „ἐκ μέσου ῥήξεις,
ἢ τὴν ἐκείνου ποσσότητα μιμήσῃ.“

[Ὅτι ἐπικίνδυνον τοῖς ἐλάττοσι παρατείνεσθαι τοῖς μείζοσι.

29 Γέρων ποθ' ἵππος εἰς ἀλητὸν ἐπράθη,
ξευχθεῖς δ' ὑπὸ μύλην πᾶσαν ἐσπέρην . . .

* * * * *

καὶ δὴ στενάζας εἶπεν „ἐκ δρόμων οἶων
καμπτήρας οἶους ἀλφιτεῦσι γυρεύω.“

[μὴ λίαν ἐπαίρου πρὸς τὸ τῆς ἀκμῆς γαῦρον.
πολλοὺς τὸ γήρας ἐν κόποις ἀνηλώθη.]

30 Γλύψας ἐπώλει λύγδινόν τις Ἑρμεῖν.
τὸν δ' ἡγόραζον ἄνδρες, ὃς μὲν εἰς στήλην
(υῖος γὰρ αὐτῷ προσφάτως ἐτεθνήκει),
ὃ δὲ χειροτέχνης ὥς θεὸν καθιδρύσων.
ἦν δ' ὀψέ, χῶ λιθουργὸς οὐκ ἐπεπράκει,
συνθήμενος αὐτοῖς εἰς τὸν ὄρθρον αὖ δεῖξαι
ἐλθοῦσιν. ὃ δὲ λιθουργὸς εἶδεν ὑπνώσας

28, 9 e cf. 41, 1 || 29, 3 i = 12, 6. 21, 3. 79, 2. 95, 5:

28, 9 ῥήξεις, σ ex v m. pr. A || 10 ποιότητα AXV, πιότι
Cor., ποσσότητα Bss

29 B 22 MP¹ 14, P 17, plenius Aphth. 13; cf. Doxop. Rl
Gr. II 173 W. || 2 ὑπὸ μύλην (ο ο | ο -) vix est Babrii | πᾶ
ἐσπέρην A m. pr., β α suprascr. τάλας add. m. rec.; π. ἐ. <ἦλ
Eb Grumme, <ἦλες> ἐ. π. Lm | ἐσπέρην = νόκτα, cf. Lycophr.
comment. Gryph. p. 64 || 4 ἀλφιτοῖσι A, corr. Mk || Fab
licet e proverbio ἵππον γήρας sit orta utique decurtata; laet
rem explicarunt Aphth. Phaedrus app. 19; cf. Apul. met. IX 1
[5. 6] Lm, = prom. B | λίαν ο ο prodiit interpolatorem, cf. 41,
6 ἐν κόποις B, εἰς πόρους A

30 Av. 23, 1 Suid., cf. paroem. I p. 85 sq. || 1 Ἑρμεῖα
s. λύγδινα || 4 χειροτέχνημ', Lm O. Schneider, sed cf. Hero:
VII 74, Cor. 148; Av. 23, 5 alter adoratis ut ferret numina tem
fabulae acumen non perspexit, cf. Deneken, lex. mythol. I 258
5 καὶ ὁ A, corr. Bss | post 5 v. excidissee suspicatur Bs
6 δείξειν Eb || 7 εἶτεν Hl, ἐνθεν Ah

αὐτὸν τὸν Ἑρμῆν ἐν πύλαις ὄνειρείαις,
 „εἶεν,“ λέγοντα „τάμὰ νῦν ταλαντεύη·
 ἐν γάρ με, νεκρὸν ἦ θεόν, σὺ ποιήσεις.“ 10

31 Γαλαῖ ποτ' εἶχον καὶ μύες πρὸς ἀλλήλους
 ἄσπονδον αἰὲ πόλεμον αἱμάτων πλήρη·
 γαλαῖ δ' ἐνίκων. οἱ μύες δὲ τῆς ἡττης
 ἐδόκουν ὑπάρχειν αἰτίην σφίσι τούτην,
 ὅτι στρατηγούς οὐκ ἔχιοιεν ἐκδήλους, 5
 αἰὲ δ' ἀτάκτως ὑπομένουσι κινδύνους.
 εἴλοντο τοίνυν τοὺς γένει τε καὶ θάμῃ
 γνώμῃ τ' ἀρίστους, εἰς μάχην τε γενναίους,
 οἳ σφᾶς ἐκόσμουν καὶ διεῖλον εἰς φρήτρας
 λόχους τε καὶ φάλαγγας, ὥς παρ' ἀνθρώποις. 10
 ἐπεὶ δ' ἐτάχθη πάντα καὶ συνηθροίσθη,
 καὶ τις γαλῆν μῦς προῦκαλεῖτο θαρσύνσας,
 οἳ τε στρατηγοὶ λεπτὰ πηλίνων τοίχων
 κάρφῃ μετώποις ἀρμόσαντες ἀκραίοις

30, 8me cf. 97, 5 || 31, 1e = 64, 1 | 2me = 132, 5
 (37, 8) | 3e = 5, 9 | 10me = 49, 4. 12, 14 | 12me = 1, 4 |
 13e = 112, 3 | 14e = 95, 40

30, 9 εἶδεν λέγοντα A, corr. Hl Gb, σὺ δὲ λ. Mk, ἰδοῦ λ.
 Bgk Seidler | ταλαντεύεις Nck Mēl. IV || 10 ἐν A, ἦ Lm ||

Post v. 10 duorum versuum spat. vac., λῆ m. r. in mg. sin.

31 B 20 P¹ 13; 9. 17 Suid., cf. Dos. 3 p. 27 || 2 αἰεὶ Men. ||
 4 σφι/σιν, ι prius ex η A || 5 ἔχουσιν Nck, sed cf. 15, 8 || 6 ἀτά-
 κτους A, corr. Bss || 7 εἴλοντο A etiam m. pr. (non τε),
 atram. obd. m. r. | 7 sq. cf. Herodian. VI 5, 10 || 9. 10 Suid.
 s. φρήτρα | 9 ἐς φρήτρας Suid. s. v., cf. B 363; εἰς εἰλας (ei in ι
 mut. m. r.) glossema intrusit A, cf. Cr 139³. 150; Suid. s. εἰλας,
 ἢ, Ἀτρείδαις | ἰσοῦντο Sd probabiler ut in parodia Homérica,
 cf. B 480, ad v. 9; χρεῖα legit Dositheus

αἶ δ' οὐκ ἔμειναν, ἀλλ' ὄρων ἀβοσκήτων 10
 ἀνέμβατον δρυμῶνα ποσσὶν ἠρεύνων.
 ὁ δ' αἰπόλος γελαστὸς ἦλθεν εἰς οἴκους
 αἰγῶν ἔρημος· ἐλπίσας δὲ τὰ κρείσσω
 οὐκ ᾔνατ' οὐδ' ὦν αὐτὸς εἶχεν ἐκ πρώτης.

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκδιδάσκει μηδαμῶς τῶν οἰκείων ἀμελεῖν, μά-
 λιστα κέρδους ἕνεκα ἀμφιβόλου ἀπάρχοντος.]

l. 17^a
 46 Ἐλαφος καθ' ὕλην γυῖα κοῦφα ναρκήσας
 ἔκειτο πεδίῳ ἐν χλόῃ βαθυσχοίνῳ,
 ἐξ ἧς ἐτοίμην χιλὸν εἶχε πεινήσας.
 ἤρχοντο δ' ἀγέλαι ποικίλων ἐκεῖ ζῶων
 ἐπισκοπούντων· ἦν γὰρ ἀβλαβὴς γείτων. 5
 ἔλθων δ' ἕκαστος τῆς πόης τ' ἀποτρώγων
 ἦει πρὸς ὕλας οὐδ' ἐπῆεν εἰ θνήσκει·
 ἔλαφος δὲ λιμῷ κοῦ νόσφ' κατεσκήκει,
 μὴ πω κορώνην δευτέρην ἀναπλήσας,
 ὅς εἰ φίλους οὐκ ἔσχε, καὶ γεγηράκει. 10

46, 6e cf. 117, 7 | 10e = 103, 2

45, 11 ποσσὶν ipse A || [12—14] Rth, 13. 14 suspectaverat Eb, sed 12 sq. expressit B*, cf. praef. || 12 γελάσας A, γελα-
 στὸς Bt, cf. 80, 4; στενακτὸς Bgk, αἰπόλοις γελάσμαι Piccolos;
 ὁ δὲ αἰ. γελάσας (!) εἰς τὸν οἶκον ἦλθε κενός B P¹ || 13 τὰς
 κρείσσω A, corr. Bgk, cf. 73. 79 || Epim. Augustanae fab. 6
 aptius

46 cf. Syntip. 20 Fur. 337, Cor. 377 || 2 βαθυσχοίνῳ
 O. Schneider, sed cf. 3, 4 || 3 ἐτοίμην Fx || 4 ζῶων A ||
 6 πόας A || 7 ὕλας· ὁ δὲ πεινίῃ (unde fecit in A ὁ δὲ γε
 πρὸς πείνης Menas) θνήσκει A; ὥστ' ἀχηνίῃ θν. Piccol., 8 δ'
 ἐπ' ἀχηνίῃς θν. Bgk, οὐδ' ἐπῆι· εἰ θν. Gb, οὐδ' ἐπῆεν εἰ θν.
 Rth, sim. Eb olim; ὁ δὲ πείνης (τάλας) κατεσκήκει caeteris
 omissis LmBgkEb, ὁ δὲ νεηνίῃς θν. [8] Nck Schenkl; v. 7 extr.
 si interpolatoris est, suppl. fere τοῦ νοσοῦντος ἀμνήμων vel τὸν
 νοσοῦντ' ἔων χαίρειν || 8 καὶ οὐ A m. pr., corr. Min. in cod. ||
 9 cf. Hes. fr. 183 Rz., Arat. 1022, Iuv. 14, 25 | δευτέραν A

* * *

[Ὁ μῦθος τοῦτο λέγει, δεῖν τὰ ὁπωσοῦν ἐπιόντα δεινὰ λόγους
ἐξευμαρῖζειν ἡπίοις, καὶ τὸ τούτων ὀχληρὸν ἀποπαύειν.]

47 Ἐν τοῖς παλαιοῖς ἦν ἀνὴρ ὑπεργήρως,
εἶχεν δὲ πολλοὺς παῖδας· οἷς ἐπισκῆπτων
(ἔμελλε γὰρ δὴ τὸν βίον τελευτήσκειν)
ἐκέλευσε λεπτῶν, εἴ τις ἔστι που, ῥάβδων
δεσμὴν ἐνεργεῖν. ἥκε τις φέρων ταύτην. 5
„πειρᾶσθε δὴ μοι, τέκνα, σὺν βλή πάσῃ
ῥάβδους κατὰξαι δεδεμένους σὺν ἀλλήλοις.“
οἱ δ' οὐ γὰρ ἠθύναντο· „κατὰ μίαν τοῖνυν
πειρᾶσθ’.“ ἐκάστης δ' εὐχερῶς καταγείσης,
f. 17^b „ὦ παῖδες, οὕτως“ εἶπεν, „ἦν μὲν ἀλλήλοισ 10
ὁμοφρονῆτε πάντες, οὐδ' ἂν εἰς ὑμᾶς
βλάψαι δύναιτο, καὶν μέγιστον ἰσχὺν·

47, 3e cf. 95, 35

46a Epimythium (cf. 60) ad fab. 46 non pertinet; excidit fabula. Syntip. 49 (Cor. 352), Ign. tetrast. I 24 huc rettulit Eb, similis etiam Nevel. 158 (Cor. 155 Hl 30) || Epim. τούτω A

47 B 38 F 52 (Cor. p. 358. 171); de Sciluro narrat Plut. de garrul. 17 p. 511 C (apophth. p. 174 F), cf. etiam Plut. Sert. 16 (Hor. ep. II 1, 46) || 1 ὑπεργήρως A m. pr., acc. del. super ε acc. add. m. r. || 2 εἶχεν ipse A || 4 ἐκέλευσε A, ἐκέλευε vulgo | ἐστί A || 5 δεσμὴν A m. pr., δέσ- m. r., cf. Lobeck paral. p. 396 | ἥκε A m. pr., α in ε m. r. || 8 μίαν A, μίην plerique, sed cf. praef. || 9 πειρᾶσθαι A m. pr., corr. m. rec. || 10 ante οὕτως et post εἶπεν interpunxit A | ἂν A, corr. Eb || 11 ὑμᾶς A

ἦν δ' ἄλλος ἄλλου χωρὶς ἦτε τὴν γνώμην,
 κείσεσθ' ἕκαστος ταῦτά τῃ μῇ φάβδρ.“

[φιλαδελφία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις, 15
 ἢ καὶ ταπεινότης ὅσας ἦρεν εἰς ὕψος.

Ὁ μῦθος ἡμᾶς ἐκιδιδάσκει ὅσον τὸ τῆς ὁμοιοῦς καλόν, καὶ τί
 πάλιν τὸ ἐπιζήμιον τοῖς μηδαμῶς ταύτην κεκτημένοις.]

48 Ἐν ὁδῷ τις Ἑρμῆς τετράγωνος εἰστίηκει,
 λίθων δ' ὑπ' αὐτῷ σωρὸς ἦν. κύων τούτῳ
 εἶπεν προσελθὼν „χαίρε προῶτον, Ἑρμεία·
 ἔπειτ' ἀλείψαι βούλομαί σε, μηδ' οὕτω
 θεὸν παρελθεῖν· καὶ θεὸν παλαιστρίτην.“ 5
 ὁ δ' εἶπεν „ἦν μου τοῦτό μὴ 'πιλιχμήσης
 τοῦλαιον ἐλθὼν, μηδέ μοι προσουρήσης,
 χάριν εἰσομαί σοι· καὶ πλέον με μὴ τίμα.“

[Ὅτι τοῖς κακοῖς ἀρκεῖ τέως, οὐκ ἄλλως πως δυναμένοις τὰ
 βελτίω δρᾶσαι, κἂν τῶν συνήθων αὐτῶν αἰτίων ἀργήσαι.]

49 Ἐκάθευδε νύκτωρ ἐργάτης ὑπ' ἀγνοίας
 1.18^a φρεάτος ἐγγύς. τῆς Τύχης δ' ἐπιστάσης
 ἔδοξ' ἀκούειν „οὗτος, οὐκ ἐγεροθήση,

47, 15 me = 85, 19

47, 14 μιᾷ A || [15. 16] Lm || 15 μέγ' A, μέγιστον
 coll. 85, 19 Lm, possis μέγ' ἄ. ἐστιν; sed haud scio an ἰ ᾧ

interpolator admisierit || 16 ἦρεν ipse A || Epim. Ὁ μὲν A

48 cf. Macar. prov. IV 10 || 3 εἶπε A, corr. Bas || 6 ἄν
 ρον, ρον in μῇ corr. A m. pr.; μοι Fx, servavi ρον | 'πιλιχμή-
 σης A, 'πολιχμήσης = ἀπολ. (Il. Φ 123) Bgk Rth || Epim.
 οὐ καλῶς πῶς A, em. Bas | δρᾶσαι A | In epimythio choli-
 amborum vestigia (τὰ βελτίω δρᾶσαι, . . . κἂν τῶν συνήθων αἰ-
 τιῶν ἀπαργήσαι) observavit Bas

49 B 33 M 36 P¹ 22, P 26; F 62 (cf. Cor. p. 252. 387 sq.) ||
 1 ἀγνοίας A || 2 τύχησ A || 3 οὗτος, -ος ex -ως m. pr. A

μή σου πεσόντος αἰτίη παρ' ἀνθρώποις
 ἐγὼ λέγωμαι καὶ κακὴν λάβω φήμην; 5
 ἐμοὶ γὰρ ἐγκαλοῦσι πάντα συλλήβδην,
 ὅς' ἂν παρ' αὐτοῦ δυστυχή τις ἢ πλῆτη.“

[Ἐλεγχος τῶν εἰμαρμένην δοξαζόντων καὶ ἀνάγκη τὰ τῆς ἡμῶν
 ἐξουσίας ὑποβαλλόντων καὶ μὴ τῶ ἀντεξουσίων εἰς δέον κεχρη-
 μένων.]

50 Ἐφευγ' ἀλώπηξ, τῆς δ' ὕπισθε φευγούσης
 κυνηγὸς ἐτρόχαζεν. ἢ δ' ἐκεκμήκει,
 δρυτόμον δ' ἰδοῦσα „πρὸς θεῶν σε σωτήρων,
 κρύψον με ταύταις αἷς ἔκοψας αἰγείροις,
 καὶ τῷ κυνηγῷ“ φησί „μή με μηνύσης.“ 5
 ὃ δ' οὐ προδῶσειν ᾤμνυ'. ἢ δ' ἀπεκρύφθη.
 ἤλθεν κυνηγός, καὶ τὸν ἄνδρ' ἐπηρώτα,
 μή τῇδ' ἀλώπηξ καταδέδυνκεν ἢ φεύγει.
 „οὐκ εἶδον“ εἶπε, τῷ δὲ δακτύλῳ νεύων
 τὸν τόπον ἐδείκνυ' οὗ πανοῦργος ἐκρύφθη. 10
 ὃ δ' οὐκ ἐπισχῶν, τῷ λόγῳ δὲ πιστεύσας,
 παρῆλθε. θερμοῦ δ' ἐκφυγοῦσα κινδύνου

49, 4e = 12, 14. 31, 10 || 50, 4e cf. 84, 4 | 5me = 3, 8;
 cf. 72, 18. 92, 10 | 7e = 95, 53. 103, 12 | 8ie = 95, 54

49, 4 σοῦ Eb | σοῦμπεσόντος Hl | αἰτία A || 5 γένωμαι
 Nb || 6. 7 om. B*, del. Kn || 7 αὐτοῦ A m. pr., corr. m.
 rec. | πατὴρ Db, cf. 111, 21; πίνειν (πίπτειν) eadem fere
 ratione adhibuerunt Plato Phaed. p. 100 E., Aristoph. Eq. 540,
 Eurip. Alc. 626 alii

50 B 41 P¹ 27 M 23, A^c Cor. 127, F 10 (Cor. p. 319), cf.
 Maxim. Tyr. I 3, 1 || 3 σωτήρα A, corr. BtFxLm || 6 ὃδ' —
 ἡδ' ut solet A, acc. add. m. r. | ᾤμνυ A || 8 ἢ τῇδ' O. Schnei-
 der; nihil mutandum, cf. l. sim. supra adscriptum || 10 ἐδείκνυ
 A || 11 οὐχὶ προσχῶν Hartung, cf. 26, 5; τῷ δὲ δακτύλῳ μὴ
 προσχῶν B^P

1. 18^ο *περδὼ παχείης ἐξέκυπτεν αἰγείρου,*
σεσηρὸς αἰκάλλουσα. τῇ δ' ὁ πρεσβύτης
ἔπαργίους μοι χάριτας' εἶπεν ὀφλήσεις.' 15
| ἔρρουσάμην σε' φησίν· ἀλλά μου μνήσκου· |
„πῶς οὐκ ἄν“ εἶπεν „ὦν γε μάρτυς εἰστήκειν;
ἔρρωσο τοίνυν, καὶ τὸν Ὀρκον οὐ φεύξῃ
φωνῇ με σφάσας, δακτύλῳ δ' ἀποκτείνας.“
[σοφὸν τὸ θεῖον ἀκλάνητον· οὐδ' ἄν τις 20
λαθεῖν ἐκιορῶν προσδοῇ, Δίῃν φεύγει.
Ἐγκαίρως ὁ μῦθος ῥηθῆσεται πρὸς ἐκείνους τοὺς χρηστὰ μὲν
ἐπαγγελλομένους, δόλια δὲ καὶ φαῦλα ἐργαζομένους.]

51 *Ἐν τῷ ποτ' οἴκῳ πρόβατον εἶχε τις χήρη,*
θέλουσα δ' αὐτοῦ τὸν πόκον λαβεῖν μεῖζω
ἐκειρ' ἀτέχνως, τῆς τε σαρκὸς οὐ πόρρω
τὸν μαλλὸν ἐψάλιζεν, ὥστε τιτρώσκειν.
ἀλγοῦν δὲ πρόβατον εἶπε „μὴ με λυμαινόν· 5
πόσῃν γὰρ ὅλην τοῦμόν αἶμα προσθήσει;
ἀλλ' εἰ κρεῶν, δέσποινα, τῶν ἐμῶν χρῆξεις,

50, 14e = 98, 2; cf. 22, 2 || 51, 3e = 136, 13; cf. 105, 3, 7 sqq. cf. 21, 6 sqq.

50, 18 *παχείας* A || 14 *ἀκλάλλουσα* A, corr. Bas || 16 om. B*, del. Eb Bgk || 16.18 sedem verborum *ἔρρουσάμην σε* et *ἔρρωσο τοίνυν* permutavit M. Schmidt M. Rhen. XXVI 200 || 17 *εἰστήκειν* A, m. pr., l. v. *εἰστήκη* M. Schmidt, cf. Philol. XVII 326 extr. || 19 *μ' ἔσφας* — *ἀπέκτεινας* A, corr. Ah || [20. 21] Lm || 20 *καὶ ἀκλάνητον* A, corr. Bas || 21 *φεύγειν* (v. expunxit m. r.?) A, corr. Ah || Versus 20 exitus atque anapaestus v. 21 interpolatorem produunt || Epim. Ὁ μῦθ' A
 51 B 39 M 22 P¹ 26 || 1 *τῷ* Hm Lm | *χήρα* A || 3 *ἐκείρην* A m. pr., voluit *ἐκειρ'* (Eb) | *ἀτέχνως* A Rth, cf. 75, 1 [4] || 5 *μοῖ* A m. pr.

ἔστιν μάγειρος, ὅς με συντόμως θύσει·
 εἰ δ' εἰρίων πόκου τε κοῦ κρεῶν χρῆξεις,
 πάλιν ἔστι κουρεύς, ὅς κερεῖ με καὶ σώσει.“ 10
 f. 19^a
 [Πρὸς τοὺς μετὰ ἀπειρίας τοῖς πράγμασιν ἐγχειροῦντας, ἐξ ἧς
 οὐ τοσοῦτον τὸ κέρδος ὅση βλάβη προσγίνεται.]

52 Εἰς ἄστν τετράκνκλον ἄρρενες ταῦροι
 ἄμαξαν ὤμοις εἰλκον· ἡ δ' ἐτετρίγει.
 καὶ τὸν βοώτην θυμὸς εἶχε, τῇ δ' οὕτως
 ἐγγὺς προσελθὼν εἶπεν ὥς ἀκουσθῆναι·
 „ὦ παγκάκιστον κτημάτων, τί δὴ κρώξεις 5
 ἄλλων ὑπ' ὤμοις φερομένη σιωπώντων;“
 [κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μακρὸν οὐμῶζειν
 ἄλλων πονούντων, αὐτὸς ὥσπερ εἰ κάμνων.]

Ὁ Μῦθος τοῦτο λέγει, μηδαμῶς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλων πονου-
 μένων ἄλλους ἀδίκως οὐμῶζειν καὶ πόνοους ἀλλοτρίους ἐαυτοῖς
 ἐπιγράφειν.]

51, 9 e cf. 63, 10 || 52, 4 im = 130, 4

51, 8 μάγειρος ἔσται, ὅς B || 9 εἰ δὲ ἐρίων καὶ πόκου B |
 σὺ κοῦ Bgk, utique planius || 10 πάλιν — ἔστω B*, πάρεστι
 Fx | σώσει AB*, σφσει plerique || Epim. τὸ om. B*

52 B 32 M 37 P¹ 21; A^u 45 F 39; tetr. III 10. Cf. Arist. Vesp.
 1400sq. || 1 ἄρρενες A, 'viriles', robusti, cf. Anth. P. XI 20,
 Soph. fr. 480; ἀτρέμας (-μεῖς, -μεῖς) vel ἡρέμας Cr olim, sim.
 Gb Rth || 2 ἡδ' (acc. m. r.) A || 3 βοώτης = βοηλάτης, cf. Arat. 92 |
 εἶλε Lm, cf. 18, 12 | εἶλ', ἔφη δ' οὕτως del. v. 4 Eb Gb Rth, per-
 peram; neque cur de 'mira verborum copia' queratur Zachar.
 p. 29 intellego || 5 κρώξεις paraphr. || 6 ἄλλων ἐπ' A, corr. Cr
 ann. 246⁶¹, nam ἐπ' ὤμοις coll. v. 2 'prorsus mirum' (Eb); ἄλλων
 ὑπ' = ἄλλων ὑπο, cf. 95, 2 | Cf. Arist. Vesp. 1426. Philogelos
 48 Eb || [7. 8] Lm, cf. 81, 5 || 8 πονούντων (et 10 πονουμ.)
 ipse A | ὥσπερ εἰ αὐτὸς κάμνων A, corr. Hm || Epim. 'aut
 ἄλλους delendum aut δεῖν suppl.' Eb

- 53 *Εἰς λύκον ἀλώπηξ ἐμπεσοῦσα δειλαίη
 ζωορῶν ἐδεῖτο, μηδὲ γραῦν ἀποκτείνειν.
 ὃ δ' ἤν λόγους μοι τρεῖς ἀληθινούς εἶπης,
 ἐγὼ σε νῆ τὸν Πᾶνα“ φησί „ζωορῶσω.“
 ἦ δ' „εἶθε μὲν μοι πρῶτα μὴ σννηντήκεις· 5
 ἔπειτα <δ>, εἶθε τυφλὸς ὦν ὑπηντήκεις·
 τρίτον δ' ἐπ' αὐτοῖς“ εἶπε „μὴ σὺ γ' εἰς ὥρας
 ἴκοιο, μὴ δὴ μοι πάλιν σνναντήσης.“*

[Ὅτι πολλάκις αἱ περιστάσεις πεφύκασι καὶ παρὰ γνώμην τὰ
 ε. 19^b σιγῆς ἄξια εἰς τοῦμφανὲς ἄγειν.]

- 54 *Εὐνοῦχος ἦλθε πρὸς θύτην ὑπὲρ παίδων
 σεψόμενος. ὁ θύτης δ' ἀγνὸν ἦπαρ ἀπλώσας
 „ὅταν μὲν“ εἶπε „ταῦτ' ἴδω, πατήρ γίνῃ,
 ὅταν δὲ τὴν σὴν ὕψιν, οὐδ' ἀνὴρ φαίνη.“*

[Πρὸς τοὺς τὰς εὐχὰς ὑπὲρ τῶν οὐ δεόντων ποιουμένους ἢ
 καὶ ἄλλως μὴ δυναμένων γενέσθαι.]

53, 4e = 107, 16 | 7im cf. procem. I 3 sq. || 54, 2e =
 95, 2. 74, 3 | 7sq. e = 101, 7sq.

53 B 31 P 25 P¹ 20; tetr. II 5 [?]; cf. Cr p. 208, ann. p. 246 ||
 1 δηλαίη A || 3 ἄν A || 3. 5 ὁδ' — ἦδ' A m. pr., ὅδ' —
 ἦδ' m. rec. || 4 φησί νῆ τὸν πᾶνα A, corr. AhFx || 5 σοι . .
 σννηντήκειν ex B* Bgk || 6 ἔπειτα· εἶθε A, suppl. Bss ||
 [6] Bgk, exprimit B P om. P¹ || 7 εἶπε A (Rth), εἶθε Lm ||
 8 μὴ δέ A, μὴ δὴ Eb μὴ πως Bgk | πάλιν ἐμοὶ Ah | σνναντή-
 σις (i del.) A, καὶ πάλιν σνναντήσης μοι B

54, 1 ἦλθεν A, v erasa || 2 χρῆσόμενος Nck Mēl. IV 192 ||
 ἀγνοεῖν παραπλώσας, A, corr. Lm, ἀγνὸς ἦ. ἄ. Ah || 3 ὅτ' ἄν
 ut solet A | ἔπειταῦτ' ductu perpetuo, quod A ante Eb εἶπε
 αὐτ' legebatur; an θῦμ'? || Epim. εἰ καὶ A, corr. Bss ||
 ὅλως μὴ Eb

55 Ἐνα βοῦν τις εἶχε, τὴν ὄνον δὲ συζεύξας
 ἡροτρία, πτωχῶς μὲν, ἀλλ' ἀναγκαίως.
 ἐπεὶ δὲ τοῦργον ἐτετέλεστο καὶ λύειν
 ἔμελλεν αὐτούς, ἥ τ' ὄνος διηρώτα
 τὸν βοῦν „τίς ἄξει τῷ γέροντι τὰ σκεύη;“ 5
 ὁ δὲ βοῦς πρὸς αὐτὴν εἶπεν „ὅσπερ εἰώθει.“

56 Εὐτεκνίης ἔπαθλα πᾶσι τοῖς ζῳοῖς
 ὁ Ζεὺς ἔθηκε, πάντα δ' ἔβλεπεν κρίνων.
 ἦλθεν δὲ καὶ πίθηκος ὥς καλὸν μήτηρ
 πίθωνα γυμνὸν σιμὸν ἡρμένῃ κόλποις.
 γέλως δ' ἐπ' αὐτῷ τοῖς θεοῖς ἐκινήθη. 5
 ἥ δ' εἶπεν οὕτω „Ζεὺς μὲν οἶδε τὴν νίκην,
 ἐμοὶ δὲ πάντων οὗτός ἐστι καλλίων.“

1. 20^a [ὁ λόγος δοκεῖ μοι πᾶσι τοῦτο σημαίνειν,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πᾶς τις εὐπρεπῆ κρίνει.]

57 Ἐρμῆς ἄμαξαν ψευσμάτων τε πληρώσας
 ἀπάτης τε πολλῆς καὶ πανουργίας πάσης

55, 2e cf. 15, 4. 130, 6 | 6im cf. 64, 7 | 7e cf. 16, 9 ||
 56, 1 im=120, 3 | 5m cf. 31, 21 | 6 cf. 72, 15 || 57, 2me=95, 62

55 V 173 (p. 678 Kn.) = Fur. 371; fluxit e proverbiiis, cf. Zenob. volg. 254 p. 70, Bodl. 393, Macar. 675 infra p. 248 || 3 τετέλεστο A, corr. Bss || 4 ἥ τ' m. pr., ἥτ' m. r. A, ἥ etiam V; εἰτ' LmEbRth; v. 6 δὲ apodoticum, cf. 31, 16 || 5 τῷ γηρόνῳ V || 6 ὁ δὲ πρὸς V, ὅδε πρὸς Gb | ὅσπερ, o ex ω corr. m. pr. A || Post v. 6 duorum vv. spat. vacuum A

56 Avian. 14; cf. Epicharm. 43 p. 270 L. || 2 ἔβλεπε A || 3 καλὴ μῆρ A, καλοῦ Bss, καλὸν (ad πίθωνα) SdCr || 4 πιθῶνα A, corr. Bss | σιμὸν, ι ex η A m. pr. || 6 οἶ δὲ μὲν m. pr. A, corr. m. r. || [8. 9] Lm || 9 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ A, cf. Krügeri Gr. § 51, 2. 13; αὐτὸς τὸν Eb, γόνον τὸν Nb, alii aliud || 57 B 40, VFur. p. 142. Cf. Hes. fr. 45 Rz. (Cr p. 141), Plato Prot. 322 c || 2 πανουργίας A

ἤλαυνε διὰ γῆς, ἄλλο φύλον ἐξ ἄλλου
 σχεδίην ἀμείβων καὶ μέρος τι τῶν ὧνων
 νέμων ἐκάστω μικρόν. ὥς δὲ τῷ χώρῳ 5
 τῷ τῶν Ἀράβων ἐπῆλθε καὶ διεξῆρει,
 λέγουσιν αὐτοῦ συντριβεῖσαν ἐξαίφνης
 ἐπισταθῆναι τὴν ἄμαξαν. οἱ δ' ὥσπερ
 πολύτιμον ἀρπάζοντες ἐμπόρου φόρτον,
 ἐκένωσαν αὐτὴν οὐδ' ἀφῆκαν εἰς ἄλλους 10
 ἔτι προελθεῖν, καίπερ ὄντας, ἀνθρώπους.
 ἐντεῦθεν Ἀραβὲς εἰσιν, ὡς ἐπειράθην,
 ψεῦσταί τε καὶ γόητες, ὧν ἐπὶ γλώσσης
 οὐδὲν κἀθῆται ῥῆμα τῆς ἀληθείης.

58 Ζεὺς ἐν πύθω τὰ χρηστὰ πάντα συλλέξας
 ἔθηκεν αὐτὸν πωμάσας παρ' ἀνθρώπων.

57, 3 me = 72, 11 | 12 e = 96, 4. 134, 16 | 14 e cf. 75, 20.
 95, 99. 81, 4. 83, 4

57, 4 *σχέδην* BgkHm | τῶν ἄντων (= ἀνθρώπων) A, corr. Eb;
 ὧνων = ὠνῶν singulare, δῶρων Fx, ὄντων Nck || 5 ἐκάστω A ||
 6 τῶν τότε' A. Sd Eb, τῶν Ἀραβίων Db; in nomine proprio ana-
 paestum admisi || [7. 8. 9] Rth, συντριβεῖ τὴν ἄμαξαν κεντὴν
 φορτίων etiam V; λέγεται ἐξαίφνης συντριβεῖσθαι τὴν ἄμαξαν.
 οἱ δὲ ὥσπερ π. φόρτον τὰ ἐξ αὐτῆς ἀρπάσαντες B || 11 sq. οὐκ
 ἀφῆκαν εἰς ἄλλους ἄ. προελθεῖν rel. om. B, οἱ δὲ εἰς ἄλλους τό-
 πους οὐκ εἰσας ὀδεύσαι V, ubi sequitur οὐδὲ τὰ κοινὰ τοῖς ἀνθρώ-
 ποις ἐπιτελεῖν δυνάμενοι = F 19; excidit igitur exitus et astro-
 logi fabella (infra p. 273) || 11 προσελθεῖν A, corr. Bss, cf. B |
 καὶ περιόντας Δh, γεινιῶντας vel γῆν ποιοῦντας Fx, ἀντερῶν-
 τας M. Schmidt (Jen. L.-Z. 1876, 81) | καὶ περὶ αὐτὸν πρὸς ὅσον ῥάπος
 Bgk, cf. prol. || [11] Nck || 12 ἐπειρήθην? cf. 106, 4. 29, 1. 30, 6.
 46, 9. 74, 15. 103, 2. 62, 1 || 14 ἀληθείας A || 12. 14 = prom. B ||
 Post v. 14 duorum versuum spat. vacuum; f. 20^a in mg. sup.
 ἐρητὸν τοῦ ξ (seq. litterae evanidae) m. 3, iterum α. τ. ξ in mg.
 sin. m. 2

58 H[arleianus] 3521 (Tyrwhitti) f. 17^a, B 44. Cf. Cr
 p. 210 || 1 χρυστὰ A m. pr., corr. m. r. | συγκλείσας B

ὁ δ' ἀκρατὴς ἄνθρωπος εἰδέναι σπεύδων
 τί ποτ' ἦν ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ πῶμα κινήσας,
 ε. 20^b διῆκ' ἀπελθεῖν αὐτὰ πρὸς θεῶν οἴκους, 5
 κάκει πέτεσθαι τῆς τε γῆς ἄνω φεύγειν.
 μόνῃ δ' ἔμεινεν ἐλπίς, ἣν κατειλήφει
 τεθὲν τὸ πῶμα. τοιγὰρ ἐλπίς ἀνθρώποις
 μόνῃ σύνεστι, τῶν πεφευγόντων ἡμᾶς
 ἀγαθῶν ἕκαστον ἐγγυωμένη δώσειν. 10

59 Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν, φασί, καὶ τρίτῃ τούτοις
 ἥριξ' Ἀθηνᾶ, τίς καλὸν τι ποιήσει.
 ποιεῖ μὲν ὁ Ζεὺς ἐκπρεπέστατον ζῶων
 ἄνθρωπον, ἣ δὲ Παλλὰς οἶκον ἀνθρώποις,
 ὁ δ' αὖ Ποσειδῶν ταῦρον. ἥρεθῃ τούτοις 5
 κριτῆς ὁ Μῶμος· ἔτι γὰρ ἐν θεοῖς ᾤκει.
 κάκεῖνος, ὥς πέφυκε πάντας ἐχθραίνων,
 πρῶτον μὲν εὐθύς ἐψεγεν τὸ τοῦ ταύρου,
 τῶν ὀμμάτων τὰ κέρατα μὴ κάτω κείσθαι,
 ὥς ἂν βλέπων ἔτυπτε· τοῦ δ' ἔ γ' ἀνθρώπου, 10
 μὴ σχεῖν θυρωτὰ μῆδ' ἀνοικτὰ τὰ στήθη,

58, 5e = 72, 2 | 6e cf. 65, 6 | 7e = 70, 3 | 8m = 63,
 10 || 59, 2e = 130, 2 | 3me cf. 13, 7. 64, 5 (114, 3. 66, 1 sq.)

58, 5 πάντα δὲ ἐπετάσθησαν πρὸς τοὺς θεοὺς B rell. om. ||
 [6] EbKn Rth, νέμεσθαι Bgk, κᾶνω πέτεσθαι . . . γῆς πρὸσω
 Mähly; sed cf. 65, 6. 8, 2 || δὲ corr. in τε H || 7 κατειλήφειν,
 acc. εν in ει corr. H || 8 ἀνοῖς A || 9 ἡμᾶς A

59 B 43; longius absunt Nev. 193 A^u 100, cf. Cr p. 211 ||
 1 'ν τούτοις? || 3 ζῶιον A, corr. Db, cf. locos similes s. s. ||
 4 ἀνοῖς A || 5 ἥρεθῃ A || 7 ἐχθραίνειν? Schnw || 9 [τὰ] Eb
 p. XI, obs. 5, cf. 84, 1 || 10 ὥς ἂν cf. Krügeri Gr. § 54, 8, 4 e 8 |
 κἀνθρώπου sine causa Rth

ὥς ἂν βλέποιτο τῷ πέλας τί βουλευοί·
 τῆς οἰκίης δέ, μὴ τροχοὺς σιδηρεῖους
 ἐν τοῖς θεμελίοις γεγρονέναι, τόπους τ' ἄλλους
 συνεξαμείβειν δεσπόταισιν ἐκδήμοις, 15
 καὶ τὸν πονηρὸν γείτον' ὥσθ' ὑπεκφεύγειν. 15^a
 [τί οὖν ὁ μῦθος φησιν ἐν διηγήσει;
 πειρᾷ τι ποιεῖν, τὸν φθόνον δὲ μὴ κρίνειν.
 ἀρεστὸν ἀπλῶς οὐδὲν ἐστὶ τῷ μῶμῳ.]

60 Ζωμοῦ χύτρη μῦς ἐμπεσὼν ἀπωμάστω
 καὶ τῷ λίπει πνιγόμενος ἐκπνέων τ' ἦδη
 „βέβρωκα“ φησὶν „καὶ πέπωκα καὶ πάσης
 τρυφῆς πέπλησμαι· καιρὸς ἐστί μοι θνήσκειν.“
 [τότ' ἂν λίχνος γένοιτο μῦς ἐν ἀνθρώποις, 5
 ἔαν τὸ καταβλάπτων ἦδὲ μὴ παραιτήσῃ.

Ὅτι τὰ ἐπερχόμενα κατὰ ἀνάγκην κακὰ εἰσθάνειν τινες τοιούτοις
 ἐξομαλίζειν λόγοις.]

60, 2e = 17, 5. 93, 6 | 5e = 66, 4. 87, 6

59, 12 βλέποιτο τὸ m. pr., v add. m. r. A, corr. Cr (cf. 59, 5),
 βλέπει τις τὸν Bgk, βλέπει τὸ τοῦ π. GbRth || 13 οἰκίας A ||
 14 θεμεθλοῖς, θεμελίοις? Fx | δ' ἄλλους A, corr. GbCr, δ' del.
 Bss || 15 ἵνα καὶ τοῖς δεσπόταις συνεξεδήμει καὶ γείτονα πονηρὸν
 ἐξέφευγεν B (sim. Nev Aⁿ), unde coll. Philem. 114 Philol. XLVI
 629 restitui 15^a; ὥς τὸν πονηρὸν γείτον' ἦν ἂν ἐκφεύγειν
 Lm. Quod addunt AⁿNev καὶ ὁ Ζεὺς . . τοῦ Ὀλύμπου αὐτὸν
 ἐξέβαλεν, aut fluxit e v. 6, aut ad exitum spectat nunc oppres-
 sum, cf. Julian. Ep. 59, 16 p. 445 D. || [16—18] Eb || 17 μὴ
 φθ. δ' ἔα κρ. Eb, σὺν φθόνῳ δὲ μὴ κρίνειν vel τὸν φθ. δ' ἔα
 γάρφειν Nck

60 cf. F 117 || 1 ζωμῶι A | χύτρη A | μυῖα F, cf. Luc.
 musc. enc. 4, Aristoph. Daet. fr. 203 K.; at μυῖ' ἐμπεσοῦσ'
 scribi non potest propter v. 2, cf. etiam Callim. fr. 201, Eust.
 p. 1828, 17 μῦς ἐν ἄλμῳ (Cr. quaest. Herond. p. 459) ||
 2 sq. ἄλλ' ἔγωγε καὶ βέβρωκα καὶ πέπωκα καὶ λέλουμαι κτλ. F ||
 3 φησί edd. || 4 τρυφῆς (sic) A, corr. Bss | cf. app. prov. I 77 ||
 [5. 6] Lm | τότε A m. pr., corr. m. rec. || 6 ἂν τὸ Bss || Epim.
 εἰσθάν A m. pr., -ασίν m. rec., cf. 71 epim. | ἐξομαλίζειν, o ex
 m. pr. A | ἀρχὴ τοῦ η A m. 2 in mg.

- 61 *Ἦiei κυνηγὸς ἐξ ὄρους κυνηγήσας,
 ἦiei δὲ γριπεὺς κύρτον ἰχθύων πλήσας.
 καὶ πως συνηβόλησαν οἱ δὴ ἄλλήλοις,
 χῶ μὲν κυνηγὸς ἰχθύων ἀλιπλώων,
 θήρη δ' ὁ γριπεὺς ἠφρέτιζεν ἀγροσίην, 5
 τὰ τ' εἶχον ἀντέδωκαν. εἶτα τὴν θήρην
 ἡμειβον αἰεί, δειπνα δ' εἶχον ἡδία,
 ἕως τις αὐτοῖς εἶπεν „ἀλλὰ καὶ τοῦτων
 τὸ χρηστὸν ἐξολεῖτε τῇ συνηθείῃ,
 πάλιν δ' ἕκαστος ἂ πρὶν εἶχε ζητήσῃ.“ 10*
- f. 21^b
 [Ὅτι πᾶς δυσάρεστος, τοῦ παρόντος ἡδέος μικρόν τι ἀπολαύσας,
 εὐθὺς τὴν ἐπιθυμίαν ἐφ' ἑτερον τρέπει.]

- 62 *Ἡμίονος ἀργῆς χιλὸν ἐσθίων φάτνης
 καὶ κριδιήσας ἐτρόχαζε καίφωνει
 τένοντα σείων „ἵππος ἐστὶ μοι μήτηρ,
 ἐγὼ δ' ἐκείνης οὐδὲν ἐν δρόμοις ἤττων.“*

61, 3 me = 12, 5 || 62, 3 e cf. 95, 14 | 4 me cf. 67, 2

61 cf. Sophron. mim. rell. p. 11 Botz. || 3 litteris *ἡβόλησαν* superscr. m. recc. (Minae) *ἐμβάλλωσιν*; cf. Hes. *συνηβόλησαν ἀπὴντησεν* (Callim. fr. 456) | *ἀλιπλώων* Fx, *ἀλιζώων* Sp; cf. Herodian. I p. 128 II p. 420 L. || 5 *θήραν* A, *θηρῶν* Bgk | *ἠφρέτιζεν* A, corr. Db Lm, cf. 95, 65 | *ἀγροσίην* A, corr. Db Lm || 7 *ἡδία*, i ex ei m. pr. A || 8 *ἕως* formula Babriana, cf. 10, 9. 86, 9. 77, 10 καὶ δὴ Eb || 9 *ἐξολεῖται* A, corr. Db | *συνηθείαι* A || Epim. μικροῦ A, corr. Lm | In epimythio latere videntur iambi byzantini πᾶς — ἡδέος . . . ἐφ' ἑτερον τρέπει

62 B 46 M 25 P¹ 46; A^o Cor. 140; F 83 (iamb. Byz.); cf. Plut. VII Sap. p. 150 A || 1 *ἀργῆς* A, *ἀργὸς* Fx Schw Eb, sed Triphiod. 14 dixit *ἵπποι* . . *ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτναις*; sim. *θήσσα τράπεζα*, *ἐλευθερίον ὕδωρ*, cf. ad 76, 9 || 2 *κριδιήσας* A, cf. 92, 8. 120, 7. 45, 9 | *καίφωνει* erasa i A

ἄφνω δ' ἔπαυσε τὸν δρόμον κατηγήσας· 5
 ὄνον γὰρ εὐθύς πατρὸς ὦν ἀνεμνήσθη.

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς μὴ μέγα φρονεῖν ἐν ταῖς εὐθυμερίαις, μάλιστα δὲ τοὺς ἐξ ἀγενῶν προγόνων κατὰ τέχην δοξασθέντας.]

63 Ἦν τις κατ' οἴκους ἀνδρὸς εὐσεβοῦς ἥρωος
 ἔχων ἐν αὐλῇ τέμενος· ἐνθα δὴ θύων
 στέφων τε βωμοὺς καὶ καταβρέχων οἶνον
 προσήυχετ' ἀεὶ „χαῖρε, φίλταδ' ἡρώων,
 καὶ τὸν σύννοικον ἀγαθὰ δαψιλῇ ποίει.“ 5
 κἀκείνος αὐτῷ νυκτὸς ἐν μέσαις ὥραις
 „ἀγαθὸν μὲν“ εἶπεν „οὐδ' ἂν <εἷς> τις ἡρώων,
 ὦ τᾶν, παράσχοι· ταῦτα τοὺς θεοὺς αἰτεῖ·
 κακῶν δὲ πάντων, ἅτε σύνεστιν ἀνδρώποισι,
 δοτῆρες ἡμεῖς. τοιγὰρ εἰ κακῶν χρήξεις, 10
 εὖχον· παρέξω πολλά, κἂν ἐν αἰτήσῃς.
 1. 22^a πρὸς ταῦτα λοιπὸν αὐτὸς οἶδας ἦν θύσῃς.“

[Ὅτι τοὺς πονηροὺς οὐ δεῖ αἰτεῖν ἀγαθὰ· οὐ γὰρ παρέχουσιν.
 εἰ δὲ κακὰ τις αἰτεῖται, ἐτόλμως μᾶλλον παρέχουσι.]

63, 6e = 95, 34 | 9 cf. 58, 8 | 10e cf. 51, 9 | 12i = 98, 10

62, 6 οὔσα ἀν. B || Viam praeissee Archilochum suspicor, cui tribuo Hes. πατρόθεν πορθηκίδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι (PL. III p. 741).

63 cf. F 80, Aⁿ 109 Epim. Georg. || 7 εἷς add. Mk, εἰ Bgk || 8 οὐτ' ἂν A (lacunae ind.), corr. Hm Mk Piccol.; οὐδέν Gb, θεῖλοι Bgk || 9 ἀγε Fx, cf. Krügeri gr. II 25, 5, 5. 51, 8, 2 | ἀπὸις A || [12] olim, Rth | ἀνθρώπις + A, ἂν θύσῃς Hl, εἰ vel ᾧ (οἷς Sd) θύσεις Db; subintellegendum ἐμέ, vel μ' αὐτός scribendum, cf. 137, 7 || Epim. δεῖ τὸν πονηρὸν ἐνθα μὴ αἷ. ἀγ., κακὰ δὲ μᾶλλον αἰτούμενος ἐτόλμως παρέξει Georgides Bss. An. I p. 31 || Aliud epim. in F Aⁿ

64 Ἥριζον ἐλάτῃ καὶ βάτος πρὸς ἀλλήλας.
 ἐλάτῃς δ' ἑαυτὴν πολλαχῶς ἐπαινούσης
 „καλὴ μὲν εἰμι καὶ τὸ μέτρον εὐμήκης,
 καὶ τῶν νεφῶν σύνοικος ὀρθίῃ φύω,
 στέγῃς τε μέλαθρόν εἰμι καὶ τροπὶς πλοίων,
 δένδρων τοσούτων ἐκπρεπεστάτῃ πάντων“,
 βάτος πρὸς αὐτὴν εἶπεν· „ἦν λάβῃς μνημὴν
 [τῶν πελέκεων <τε> τῶν αἰεὶ σε κοπτόντων,]
 καὶ τῶν πελύκων τῶν αἰεὶ σε τεμνόντων,
 βάτος γενέσθαι καὶ σὺ μᾶλλον αἰρήσῃ.“ 1

[ἅπας ὁ λαμπρὸς τῶν ἐλαττόνων μᾶλλον
 καὶ δόξαν ἔσχε χυπέμεινε κινδύνους.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κοσμικαῖς ἀρχαῖς μεγαλοφρονοῦντας καὶ διὰ
 τοῦτο τῶν πέλας κατεπαιρομένους, οἱ μετὰ ἀνταρκειᾶς βιοῦντες
 ἀντεῦθεν τῶν μεγάλων ἐκφεύγουσι κινδύνων.]

65 Λιβύσσα γέρανος ἡδὲ ταῶς εὐπήληξ 1^a
 χλωρὴν αἰεὶ βόσκοντο λείμακος ποίην. 1^b

* * *

64, 1e = 31, 1. 108, 3 | 6me = 59, 3 etc. | 7im cf. 55, 6 |
 11i = 10, 13

64 B 48, v. prol. p. XIX, Nevel. 183, Avian. 19; myth.
 p. 216. 220 || 5 στέγη τε μέλαθρον A, em. Bgk | τε del.? Eb ||
 8 sq. εἰ μνησθῆς τῶν πελέκεων καὶ τῶν πριόνων τῶν σε κοπτό-
 νων, β. γ. κ. σ. μ. θελήσεις B, sim. Nev.; sed cum pulchra minas
 succidet membra securis, quam velles spinas tunc habuisse meas
 Av. || [8] Rth alii, cf. Av.; τῶν πριόνων τε Fx, καὶ τῶν
 σκεπάρνων Eb || [9] Lm; καὶ etiam, cf. 95, 62 || [11. 12] Eb,
 om. BAv. || 12 καὶ ὑπέμεινε A || Epim. post μῦθος rasura
 sex litterarum (del. δηλοῖ? Eb) | μέγала φε. voluit m. rec. |
 κατεπαιρομένων A m. pr., -ους m. rec. | ὦν m. pr., οἷ m. rec. A |
 μετὰ ἀνταρκειᾶς A m. pr., εὖ in αὐ corr. m. rec. | βιοῦντων m. pr.
 A, corr. m. rec. | ἀντεῦθεν A m. pr., κα in ἐ corr. m. r. | ἐκ-
 φεύγουσι A || Alia epim. in B Nev.

65 B 47, Av. 15 || Exordium ἤριξε κτλ. in Athoo decur-
 tatum, cf. v. 3. Poetae manum (1^a 1^b) servavit Suidas s. γέ-
 ρανος τὸ ὄρνειον ἐπίκεινον τῷ γένει. Βάβριος κτλ.; ultima verba

| Ἡρίζε τεφρὴ γέρανος εὐφρεῖ ταῶ 1
 σελοῦνι χρυσᾶς πτέρυγας. | „ἀλλ’ ἐγὼ ταύταις“
 1. 22^b ἡ γέρανος εἶπεν, „ὦν σὺ τὴν χροὴν σκώπτεις,
 ἄστρων σύνεγγυς ἵπταμαί τε καὶ κράζω·
 σὺ δ’ ὡς ἀλέκτωρ ταῖσδε ταῖς καταχρύσοις 5
 χαμαὶ περὺσση“ φησὶν „οὐδ’ ἄνω φαίνῃ.“
 [θανυμαστὸς εἶναι σὺν τρίβωνι βουλοίμην
 ἡ ζῆν ἀδόξως πλουσίᾳ σὺν ἐσθῆτι.]

66 Θεῶν Προμηθεὺς ἦν τις, ἀλλὰ τῶν πρώτων.
 τοῦτον πλάσασθαί φασι δεσπότην ζώων
 ἄνθρωπον ἐκ γῆς· ἐκ δὲ τοῦ θύω πήρας
 κρεμάσαι φέροντά φασι τῶν ἐν ἀνθρώποις
 κακῶν γεμούσας, τὴν πρόσω μὲν ὀδυνοῖαν, 5
 ἰδίων δὲ <τὴν> ὀπισθεν, ἥ τις ἦν μελίζων.

65, 6 cf. 58, 6 || 66, 1 e = 134, 9 | 2 e sq. = 59, 4 | 4 e
 = 60, 5. 87, 6

repetit s. v. ταῶς· ἐπὶ ἡλῆξ || p. 58, 1^a ἡδὲ (ἡ δὲ), ταῶς εὐ.
 (-υυ -anac). = -υυ -υ?) Suid.; καὶ τ. <τις> Eb; ἰδὲ τ. <τις>?
 Cr, τᾶος Bgk || 1^b βόσκοντο, -οιτο, -οντος S | χεῖματος S, corr.
 Lewis, cf. Avian., Suid. s. λείμαξ || Post 1^b pavonis iactatio
 describatur, in fine Aviani versione collata fuisse suspiceris
 αὐτὸς δὲ χρ. πτ. vel χρυσᾶς τ’ ἔσειε πτ.

65, 1 τεφρὴ A m. pr., τέ- m. rec. | ταῶ A m. pr., ᾧ m.
 rec. || 4 κλάζω Schm, τε κἀκρίζω Gb (cf. Eust. p. 1636, 48), cf.
 Arist. av. 710 || [7. 8] Eb, = prom. B; omisit Avianus || Post v. 8

duorum versuum spat. vacuum, in marg. ἀρχὴ τῶ θ m. rec.
 f. 22^b 23^a nescio quid in marginibus m. rec. (3 teste Eb).

66 B 50, myth. p. 220; Themist. XXI p. 262 B; Tzetz. chil.
 IX 443. Cf. Philem. fr. 89 K.: v. Bentley apud Fur. p. CXLII
 1 πρώτων = προτέρων; locus ineptis coniecturis vexatus, cf.
 Hesiod. theog. 424. 486, Cr p. 234, 2 || 2 ζώων A | πλάσανθ’
 ἄπασι δ. ζώοις MkEb sine iusta causa || 3 ἐκδὲ τοῦ A, ἐκδέ-
 ιτος Mk, sed cf. Aesch. Eum. 693 ἐν δὲ τῷ sim. (Rth) || 4 φέ-
 ροντα] τένοντος Lm | φασι] πᾶσι (cf. pr. II 4) Gb, sed cf. 64, 3. 4.
 65, 3. 6 Ar. Vesp. 1024. 1027. Equit. 1095. 1300. 1303. Antiph.
 fr. 175 K. an πᾶσι τοῖς — κακοῖς κτλ. ? || 6 ἰδίων (i ex ei) δ’ A,
 suppl. Fx | πολὺ μελίζων A, em. Fx Lewis

διό μοι δοκοῦσι συμφορὰς μὲν ἀλλήλων
βλέπειν ἀκριβῶς, ἀγνοεῖν δὲ τὰς οἰκοί.

- 67 Θήρης ὄναγρος καὶ λέων ἐκινώνουν,
ἀλκῇ μὲν ὁ λέων, ὁ δ' ὄνος ἐν ποσὶν κρείσσων.
ἐπεὶ δὲ λείαν ἔσχον ἄφθονον ζῶων,
ὁ λέων μερίζει καὶ τίθῃσι τρεῖς μοίρας,
1. 23^a καὶ „τὴν μὲν αὐτός“ φησί „λήψομαι πρώτην· 5
βασιλεὺς γὰρ εἰμι· λήψομαι δὲ κακείνην
ὥς ἐξ ἴσου κοινωνός. ἡ τρίτη δ' αὐτῇ
κακόν τι δώσει μὴ θέλοντί σοι φεύγειν.“
[μέτρεϊ σεαυτὸν· πρᾶγμα μὴδὲν ἀνθρώπων
δυνατωτέρω σύναπτε μὴδὲ κοινώνει.] 10

- 68 Θεοῖς Ἀπόλλων ἔλεγε μακρὰ τοξεύων·
„οὐκ ἂν βάλοι τις πλεῖον, οὐδὲ τοξεύσει.“
ὁ Ζεὺς δὲ παίζων ἡρίδαινε τῷ Φοῖβῳ·
Ἑρμῆς δ' ἔσειεν Ἄρεος ἐν κυνῇ κλήρους.
λαχὼν δ' ὁ Φοῖβος χρυσέην τε κυκλώσας 5

67, 2 me cf. 62, 4 | 4 e cf. 106, 12 | 5 cf. 69, 9

66, 7. 8 = prom. B; [7. 8]? Eb; sed legit iam imitator vetus infra p. 220 atque Themistius l. c. || Post v. 8 duorum versuum spatium vacuum

67 B 52 M 34 P¹ 32; tetr. I 41; myth. p. 216; cf. El Av. p. XXX || 2 ἐν A, ἣν Bgk, ἂν Nck, cf. Soph. Ai. 488 || 3 λείαν A, corr. m. r.; λείην Eb | ἔσχον A (Rth Eb) | ζῶων A || 5 πρώτην perperam AB; πρώτην cum tetrastichista Eb; idem legit imitator vetus Suid. s. λόχος infra p. 216 || [9. 10] Eb, = prom. B

68 V 64 p. 673 Kn. = Fur. 351; tetr. I 46. Cf. Himer. or. XX || 1 τοξεύων V, τοξεύειν A || 2 βάλλῃ V, βαλεῖ? cf. Herond. VI 36 p. 49 | τοξεύσαι Hl, qua optativi forma B. abstinuit (Eb) || 4 sqq. cf. Il. A 110 sqq. || 5 λ. δὲ φ. τὸ τόξον ἐκκυκλώσας V, om. 6; unde τόξ' ἔρυσσε κυκλώσας om. 6 Rth || 5 χρυσέον Bgk || 5 sq. rectius χρυσέῃ . . . νευρῇ τὸ τόξον (Sd), cf. Meleag. Anth. Pal. XII 82, 3

τόξοιο νευρήν, ὀξέως ἀφεις πρῶτος
 τὸ βέλος ἐπηξεν ἐντὸς Ἑσπέρου κήπων.
 ὁ Ζεὺς δὲ διαβάς ταὐτὸ μέτρον εἰστήκει,
 καὶ „ποῦ βάλλω, παῖ,“ φησὶν „οὐκ ἔχω χῶρην.“
 τόξου δὲ νίκην ἔλαβε μηδὲ τοξεύσας.

10

[Ὅτι ἔστι τινὰ καὶ κόπον χωρὶς νίκην ἄρασθαι, σοφῶς τοῖς
 πράγμασι κεχρημένον.]

- 69 Θάμνου λαγῶν δασυπόδην ἀναστήσας
 κύων ἐδίωκεν οὐκ ἄπειρος ἀγρεύειν,
 δρόμῳ δ' ἐλείφθη. καὶ τις αἰπόλος σκώπτων
 „ὁ πηλίκος σου“ φησὶν „εὐρέθη θάσσαν.“
 1. 23^b ὁ δ' εἶπεν „ἄλλως ἄλλον ἀρπάσαι σπεύδων 5
 τρέχει τις, ἄλλως δ' αὐτὸν ἐκ κακοῦ σφῶζων.“

70 Θεῶν γαμούντων, ὥς ἕκαστος ἐξεύχθη,
 ἐφ' ἅσασι Πόλεμος ἐσχάτῳ παρῇν κλήρω.

69, 1 e sq. = 87, 1 | 3 e = 105, 5 | 9 cf. 67, 5

68, 6 πρῶτος = πρότερος, cf. 18, 4. 66, 1 || 7 κήπου V;
 de Hespero cf. Diod. IV 27, Serv. A. II 801; Dilthey, Call. Cyd.
 p. 68, Bgk Op. II 715 || 8 τοῦτο A, ταὐτό V | εἰστήκει A,
 ἔστι (= ἔστη) V || 9 παῖ A, ναί V | ποῖ β.? Eb | παῖ; Rth |
 χῶρην A || 10 μὴ V; οὐδὲ Nb

69, 5. 6 Schol. Thuc. IV 92, 2. Cf. Aristoph. Ran. 192;
 Phot. Hes. s. λαγῶς; Zenob. person. 385 p. 108 Gott. || 1 δασύ-
 πουν A, corr. Ah; δασύπον vel δασύπο δ' (contra legem)
 <ἔξ>αναστ. Bgk, alii || 2 κ. <ποτ'> ἐδίωκ' Hoch, <ἐπ>εδίωκ' ?
 Eb, <τις> ἐ. Rth, ἐπέσπεν Eb, ἐδίζητ' Lm; num i per synizesin
 pronuntianda? cf. 133, 1; Herond.² p. XX || 5 sq. schol. Thuc.
 ἔ. ἔ. ἀγρεῖσαι τρ. τ., ἄλλος δ' ἄλλον ἐκ κ. σ. || 6 ἄλλως δ'
 ἄλλον (o ex ω) etiam A, corr. Bkk Bt Fx || 2 versus vacui

70 B 51. Ex Theopompo fr. 139, FHG. I p. 302: Theo prog. 2,
 cf. Philol. LIV 745, prol. p. XXXII || 2 παρῇν ἐφ' ἅ. πόλεμος
 ἐκείνῳ κλήρῳ A, πόλεμος παρῇν ἐσχάτῳ κλ. B, transp. Hm Lm

Ἵβριον δὲ γήμας, ἣν μόνην κατειλήφει,
 ταύτης περισσῶς, ὥς λέγουσιν, ἡράσθη,
 ἔπεται δ' ἐπ' αὐτῇ πανταχοῦ βαδιζούσῃ. 5
 μὴ γοῦν ἔθνη που, μὴ πόληας ἀνθρώπων
 ὕβρις <γ'> ἐπέλθοι, προσγελῶσα τοῖς δῆμοις,
 ἐπεὶ μετ' αὐτὴν πόλεμος εὐθέως ἦξει.

71 Ἴδὼν γεωργὸς νῆα ναυτίλων πλήρη
 βάπτουσιν ἤδη κῦμα κυρτὸν ἐκ πρῶρης
 „ὦ πέλαγος“ εἶπεν, „εἴθε μήποτ' ἐπλεύσθης,
 ἀνηλεὲς στοιχεῖον ἐχθρὸν ἀνθρώποις.“
 ἦκουσε δ' ἡ θάλασσα, καὶ γυναικείην 5
 λαβοῦσα φωνὴν εἶπε „μὴ με βλασφήμει·
 ἐγὼ γὰρ ὑμῖν οὐδὲν αἰτίη τοῦτων,
 ἄνεμοι δὲ πάντως, ὧν ἐγὼ μέση κεῖμαι.

70, 3e = 58, 7 || 71, 5e = 32, 3. 136, 15

70, 3 ἦν ἄρης A, ἀ ex μ? et σ ex ν vel ι corr. et atramento obdixit m. r.; in fine ἄρης repetitum, del. m. rec.; “T. δὲ μόνην κατέλαβεν· ταύτης π. ἐρασθεὶς ἐγῆμεν B, unde corr. Fx Hertzberg; οὐ γὰρ εἰς Eb, ἦν ἄρ' ὕστατ' εἰλήφει Nck; possis ἦν τίς ἂν coll. 32, 4, nam ἄρης ft. πόλεμος vocis glossema || 5 δὲ ταύτῃ A, δὲ αὐτῇ B; corr. Bgk, δ' ἔτ' αὐ. Lm; ἐπ' αὐτῆς —

βαδιζούσης? || [6—8] Eb, prom. B || 6 πόλῃ^{εισ} ἀσάνων, πόληας A teste Eb m. pr., η in τ mutavit, εισ syllabam et acc. addidit m. rec. (Minae); traditum quod coniecit Nck πόληας: itaque argumentum quo usi versus a Babrio abiudicemus (de Babr. p. 137^b) gravissimum concidit || 7 γ' add. Hm, προσέλθοι ex B (προέλθοι) Bgk; anacclasis vix locus || Fabulam fortasse decurtatam versibus 3. 4 contractis magis etiam corrumpit Rth (prol. p. LXVII) || In mg. m. 2 ἀρχὴ τοῦ ι

71 B 54, Pⁱ 34 VFur. 348 || 2 πρῶτης A corr. Db || 5 γυναικείην ipse A || 5 sq. γυναικείαν μορφήν ἀναλαβομένη B; μορφὴν ci. Eb Nck (Mél. IV 662) Schm, sed cf. Eur. Iph. T. 52 || 8 πάντες A, corr. Db Bgk; οἱ ἐκταράσσοντές με ἄ. B*, unde ἄ. δ' ἑλῶντες Gb, ἄνεμοι δ' ἄντες Cr coll. E 526

1. 24^a τούτων δὲ χωρὶς ἦν ἰδῆς με καὶ πλεύσης,
ἐρεῖς με τῆς σῆς ἡπιωτέρην γαίης.“ 10

[ὅτι πολλὰ φύσει χρηστὰ πράγμαθ' αἱ κακαὶ χρήσεις
τρέπουσιν εἰς τὸ χειρόν, ὥς δοκεῖν φαῦλα.

Ὁ μῦθος οὗτος ἐλέγχει ἐκείνους οἵτινες διαβολαῖς πρὸς τοὺς θν-
νάστας βλάπτειν πέφυκαν τοὺς πέλας, οἱ παραπλήσιοι εἰσιν
ἀνέμοις χειμερίοις.]

72 Ἴρις ποτ' οὐρανοῖο πορφυρῇ κήρυξ
πιπνοῖσι κάλλους εἶπεν ἐν θεῶν οἴκοις
ἀγῶνα κεῖσθαι· πᾶσι δ' εὐθὺς ἡκούσθη,
καὶ πάντα θείων ἔσχευ ἥμερος δώρων.
ἔσταξε πέτρης αἰγὶ δυσβάτου κρήνη, 5
θερινόν <τί> θ' ὕδωρ καὶ διανγὲς εἰστήκει·
πάντων τ' ἐπ' αὐτὸ φῦλον ἦλθεν ὀρνέων,
πρόσωπα δ' αὐτῶν ἐξέλουε καὶ κνήμας,
ἔσειε ταρσοὺς, ἐκτένιζε τὰς χαίτας.

72, 2e = 58, 5 | 3e = 76, 11 | 7 cf. 117, 6

71, 9 ἄν A | μ' ἰδῶν ἐπιπλεύσης ne corrigas || [11. 12]
Bss Lm || 11 πολλαφύσει A m. pr., acc. add. φύσει del. m.
rec. | χρήσεις Lm, φύσεις A; versum barbarum non correxi | ὅτι
καὶ γαλήνους καὶ πραεῖς δεσπότας οἱ χαιρέκακοι παραφυσῶντες
πρὸς ζάλην καὶ ὀργὴν διεγείρουσιν B promyth., unde κακαὶ φύσαι
Gb || Epim. πέφυκαν A m. pr., -ύκασι corr. m. recc. (Min.)

72 B 59 F 78; tetr. I 29, cf. Tzetz. ch. VIII 500. 514, Them.
XXIV p. 306^e, Greg. Naz. c. 29, 55. III p. 888, Theophyl. ep. 34
p. 773 H., Eust. op. p. 331, 10; vetustissima testimonia
Philod. rhet. II p. 68 S. et Diogenis coloiός (Diog. La. VI 80),
cf. 180 || 1 Ἴρις ποτ' A | οὐρανίου A, corr. Db Lm | cf. P 547 ||
4 θεῶν A, corr. Db | ἥμερον ζωίων A, corr. Db, cf. 25, 1. 36, 6.
52, 3 || 5 κρήνης A, corr. Bss || 6 θερινόν τε A m. pr., suppl. Cr.
(prol. p. VI²) καὶ θερινόν m. r., καὶ θέριον Eb (= διανγής?);
ὕδωρ θερινόν (cf. Suid. θερινός) = ἀέναον, χειμαρρόω opposi-
tum | mire ἐπισυνηγμένων δὲ πάντων ὀρνέων εἰς τὴν τῆς Στυγὸς
κρήνην B, cf. Bgk op. II 718 || 7 τ' del. Mk || 8 αὐτῶν,
corr. Bss | ἐξέλουε τε καὶ? Eb, -το Nb, sed cf. Luc. Nec. 7 ||
9 ἔσειε Nb

ἦλθεν δ' ἐκείνην καὶ κολοῖδς εἰς κρήνην 14
 γέρων, κορώνης υἱός, ἄλλο δ' ἐξ ἄλλου
 πτερὸν καθύγρων ἐντὸς ἀρμόσας ὤμων
 μόνος τὰ πάντων ποικίλως ἐκοσμήθη,
 καὶ πρὸς θεοὺς ἤιξεν αἵετοῦ κρείσσων.
 ὁ Ζεὺς δ' ἐθάμβει, καὶ παρεῖχε τὴν νίκην, 15
 f. 34^b εἰ μὴ χελιδὼν αὐτὸν ὥς Ἀθηναίη
 ἤλεγξεν ἐλκύνσασα τὸ πτερὸν πρώτη.
 ὃ δ' εἶπεν αὐτῇ· „μὴ με συκοφαντήσης.“
 τὸν δ' ἄρα τρυγῶν ἐσπάραττε καὶ κίχλη
 καὶ κίσσα καὶ κορυδαλλὸς οὖν τάφοις παίζων, 2
 ἧς νηπίων ἑφεδρος ὀρνέων ἱρηξ,
 τὰ τ' ἄλλ' ὁμοίως. καὶ κολοῖδς ἐγνώσθη.
 [ὃ παῖ, σεαυτὸν κόσμον οἰκεῖον κόσμει·
 τοῖσιν ἑτέρων γὰρ ἐμπρέπων στερηθήσῃ.

Ὅτι οἱ νόθον καὶ ἐπίπλαστον αὐτοῖς περιθύντες κόσμον ἄλλο
 τῷ τε κάλλει σεμνυνόμενοι, εἴ ποτε τοῦ τοιοῦτου γυμνωθεῖεν
 γέλωτος λοιπὸν τοῖς πρὶν ἀγνοοῦσιν ὀρῶνται.]

72, 11 me = 57, 3 | 15 cf. 56, 6 | 18 cf. 3, 8 | 20 e = 125, :

72, 10 ἦλθεν ipse A || 11 υἱός· A || 12 καθ' ὄγρων A
 corr. Mk || 14 κρείσσων etiam B, κρείσσον Lm, θάσσων Nck
 15 καὶ Bgk || 16 Ἀθηναία AB, non intellexit Rth p. 70, cf. 12, 22
 148 || [17—21] Rth, cf. tetr. | 17 τῶν πτερῶν Hecker || 19 ἄρα A
 corr. m. r. | ἐσπάρασσε? | κίχλη A, corr. Hm, cf. Mk anal. ad
 Ath. p. 352 Herodian. II p. 752 L || 20 κορυδαλλός A, -λλος m. rec.
 -αλός Minas; anapaestus proprii nominis excusationem habet | cf
 Theocr. VII 23 cum schol. Alex. Trall. X p. 296 St. | ὁ ἐν m. pr.
 δόν m. rec. | παίζων A, σπίζων Bgk coll. Arat. 1024, τρίζων Sd
 cf. 108, 23; ἐπιτυμβιδίαι κορυδαλλίδες ἡλαίνοντι (= παίζουσι;
 cf. 125, 1) Theocr., ὅτι τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβουσιν schol. Theocr. |
 21 καὶ ὁ A | νηπίων ἑφηβος (sine δ') A, corr. Bss; εὐθηροί
 Spp; coll. Hes. φῆλον ingeniose δὲ φηλὸς Schw ad accipitren
 venantem referendum qui decipit . . aves (Mart. XIV 216), cf
 Iερακος. Ael. II p. 359 H. || 22 τατ' ἄλλα A m. pr., corr
 m. r. || [23. 24] Lm | 24 τοῖς ἑτέρων A m. pr., del. lineola tra
 ducta superscr. ξένοις m. recc. (Min.), corr. Nck | τούτων ὅτερη

73 Ἴκτινος ἄλλην ὀξέην εἶχε κλαγγήν·

ἵππου δ' ἀκούσας χρεμετίσαντος εὐφώνως,
μιμούμενος τὸν ἵππον * * *

οὔτε τὴν κρείττω

φωνὴν θελήσας ἔσχευ οὔτε τὴν πρῶτην. 5

[Ὅτι οἱ τῶν ἀδυνάτων ἐρῶντες ἔσθ' ὅτε καὶ τῶν μετὰ χεῖρας
ἀστοχοῦσι.]

74 Ἴππος τε καὶ βοῦς καὶ κύων ὑπὸ ψύχους

κάμνοντες ἦλθον οἰκίην ἐς ἀνθρώπου.

κάκεινος αὐτοῖς τὰς θύρας ἀναπλώσας

1^α παρήγεν ἔνδον, καὶ παρ' ἐστίῃ θάλψας

πυρὸς γεμούσῃ παρετίθει τι τῶν ὄντων, 5

κριθὰς μὲν ἵππῳ, λάθυρα δ' ἐργάτῃ ταύρῳ·

ὁ κύων γὰρ αὐτῷ συντράπεξος εἰστίκει.

73, 2e = 116, 1; im 131, 7 || 74, 2e cf. 12, 11 | 3e
= 54, 2. 95, 2 | 5e cf. 57, 4 | 6i = 83, 1

θήσῃ A, βα superscr. m. rec.; τοῦτων del. HmNck || p. 64
Epim. ἐπίπλαστον cognovit Eb, ἐπείστατον volgo | ἀγνοῶσιν A
m. pr., ω in ου m. rec.

73 B 55, Aphthon. 3 (F 201), Iul. Misopog. p. 366 A λέγεται ..
τὸν ἱκτίνον φωνὴν ἔχοντα παραπλησίαν τοῖς ἄλλοις ὄρνισιν κτλ.
Babrius sequitur, cf. ad 32, 1 || 1 ἰ. ἀρχὴν BtHp | ἔχει (= ἔχειε)
Db, εἶχεν δ. Fx | κλάγγα Schnw, γήρην Ahr; sed in initio de-
cortato (cf. Iulian Aphth.) nihil corrigendum; B cum A facit:
ἰ. φωνὴν εἶχεν ἄλλην ὀξείαν κτλ. || 2 legit Aphth. || 3 οὔτε,
τ m. rec. in ras. A | κρείσσω Bss || 5 πρῶτην Nck, cf. 67, 5. 66, 1 |
μιμούμενος τὸν ἰ. καὶ συνεχῶς τοῦτο ποιῶν καὶ ταύτην μὴ καλῶς
ἐμαθὼν καὶ τῆς ἰδίας φωνῆς ἐστέρηται· καὶ οὔτε τὴν τοῦ ἰ.
ἔσχευ οὔτε τὴν πρῶτην B, εἶτα τοῦ μὲν ἐπιλαθόμενον, τὸ δὲ οὐ
δυνηθέντα ἐλεῖν ἱκανῶς ἀμφοῖν στερέεσθαι καὶ φανυλοτέραν τῶν
ἄλλων ὀρεῖσθαι εἶναι τὴν φωνὴν Iulian., sim. Aphthon. Niceph.
Chumn. post Creuzeri Plotinum p. 1441, qui Iovem in fabulam
induxit, contulit Cr ann. 247

74 B 58 P¹ 35; Aⁿ 104, cf. Cr p. 211 || 4 εἶσω ne corrigas,
cf. ind. || 6 ἄχυρα B || 7 δ' ἄρ' Eb, παρ' Gb; γὰρ aptissimum

BABRIUS, ed. O. Crusius.

6

ξενίης δ' ἀμοιβήν ἀντιέδωκαν ἀνθρώπων
 μερίσαντες αὐτῷ τῶν ἐτῶν ἀφ' ὧν ἔξων,
 ὁ μὲν ἵππος εὐθύς· διόπερ ἐν χρόνοις πρώτοις 10
 ἕκαστος ἡμῶν γαῦρός ἐστι τὴν γνώμην·
 ὁ δὲ βοῦς μετ' αὐτόν· διόπερ εἰς μέσους ἦκων
 μοχθεῖ φιλεργός ἐστιν ὕλβον ἀθροίζων.
 ὁ κύων δ' ἔδωκε, φασί, τοὺς τελευταίους·
 διὸ δυσκολαίνει, Βράγχε, πᾶς ὁ γηράσας, 15
 καὶ τὸν διδόντα τὴν τροφήν μόνον σαίνει,
 ἀεὶ δ' ὕλακτεῖ, καὶ ξένοισιν οὐ χαιρεῖ.

[Διαβολὴν ὁ μῦθος ἔχει ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν μηδεμίαν τοῖς
 ξένοις πρόνοιαν ποιουμένων, εἰς μόνον δὲ τοὺς οἰκέλους τὴν
 στοργὴν περιμιστώντων, ἀπὸ τῆς τοῦ κυνὸς ὑποδείξεως.]

75 Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. οὗτος ἀρρώστῳ
 πάντων λεγόντων „μὴ δέδιχθι, σωθήσῃ·
 πάθος μὲν ἐστὶ χρόνιον, ἀλλ' ἔση ῥάων,”
 f. 25^b [ὁ δ' ἄτεχνός τις ἰατρὸς εἶπεν εἰσβαίνων·]

74, 12e = 135, 11 || 75, 1e = 95, 74. 103, 7

74, 8 ξενίας A || 9 ἐτῶν ABA^u, ἐθῶν AhrDbLm | ἐφ'
 ὧν B || 10 εὐθύς A (Rth), εὐθύς B | πρώτοις ex πρώτος A ||
 11 τῇ γνώμῃ B || 13 μοχθεῖ, φιλεργός commate add. A;
 μοχθηρὸς καὶ φιλεργός ἐστὶ πλοῦτον ἄ. B*; <τ'> ἐστὶν Bss, sed cf.
 83, 2 sim. || 15 πᾶς γηράσκων B || 17 num ἄλλους δ' ?
 cf. Polyb. XVI 24, 6 || Epim. aliud in B*

75 B 53, M 35, P¹ 33 (Fur. 277 Nevel. 195); Dosith. 7 p. 298;
 myth. p. 216; non invenitur nisi apud eos, qui e Babrio pendent;
 etiam Ausonii epigr. 75 (cf. Anthol. L. 383) per Titianum ad
 Babrium redit || 1 ἰητρὸς? || 2 δέδιχθι A, ε et ει atra-
 mento obductae m. r. in rasura scriptae, fuit δέδιθι m. pr.,
 corr. Bgk ad Sapph. fr. 27, O. Schneider ad Nic. Alex. 443,
 Schmidt ad Hesych. s. v.; μὴ τι δέδιθι Ah || v. 4 in marg.
 sup. repetivit m. 3, deleverunt BgkEb, cf. Mach. Athen. 341bc;
 interpolatorem cum alia indicia produnt, tum ἄτεχν-; ὦδ' ἄτ.
 Lm, alii aliud

„ἔτοιμα δεῖ σε πάντ' ἔχειν· ἀποθνήσκεις. 5
 οὐ συναπατῶ σε“ φησὶν „οὐδ' ἐνεδρεύω·
 τὴν αὖριον γὰρ [τὸ] μακρὸν οὐχ ὑπερβήσῃ.“
 ταῦτ' εἶπε, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτ' εἰσῆει.
 χρόνῳ δ' ἐκεῖνος ἐκ νόσων ἀνασφήλας
 προσῆλθεν ὥχρος, τοῖς ποσὶν μόλις βαίνων. 10
 ὁ δ' ἱατρὸς αὐτῷ „χαῖρ“ ἔφη συναντήσας,
 καὶ πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω διηρώτα.
 κάκεινος εἶπεν „ἡρεμοῦσι τῆς Αἰθῆρας
 πίνοντες. ἡ Κόρη δὲ χῶ μέγας Πλούτων
 πρῶτῃν ἱατροῖς δεινὰ πᾶσιν ἡπείλουν, 15
 | ἐπὶ τῷ θεραπεύειν τοὺς νοσοῦντας ἀνθρώπους |
 ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἔῴσ' ἀποθνήσκειν. 16^a
 ἀνέγραφον δὲ πάντας, ἐν δὲ τοῖς πρώτοις
 καὶ σὲ γράφειν ἔμελλον· ἀλλ' ἐγὼ δείσας
 εὐθύς προσῆλθον, ἡψάμην τε τῶν σκήπτρων,
 κάπῳμος' αὐτοῖς, ὅτι σὺ ταῖς ἀληθείαις 20
 ἱατρὸς οὐκ εἶ καὶ μάτην διεβλήθης.“

[Ὁ μῦθος οὗτος ῥηθήσεται πρὸς τοὺς κενὸν ὄνομα ἐπὶ πράγ-
 ματι τινὶ κεκτημένους, τὴν δὲ τοῦτου πεῖραν παντελῶς οὐκ
 ἔχοντας.]

75, 51m cf. 110, 2 | 6 cf. 1, 14, 17, 1 | 9me cf. 78, 3 |
 10e = 76, 7 | 12e = 50, 7 | 13i = 92, 6, 96, 3, 103, 13 | 15e
 = 85, 4 | 20e = 83, 4, cf. 57, 14, 95, 99

75 Versuum 5. 6 locum conmutarunt BgkEbRth || 6 om.
 BMP¹, atque eiusdem fortasse fabricae est cuius 4 | οὐκ ἔξαπατῶ
 A, correxi interim οὐ σ.; ἐγὼ οὐ πλανῶ Mendelssohn. Ceterum
 εἶπε sim. saepe inveniuntur in versu altero atque in fine ora-
 tionis (cf. 10, 12, 28, 8, 33, 13, 47, 6, 50, 5, 85, 17, 95, 78, 106,
 25, 134, 58, 135, 12) vel omittuntur (47, 6) || 7 τὸ μακρὸν om.
 BMP¹; [τὸ]? Eb, del. Rth; [γὰρ] Hartung; τῶκρον Ah, τὸ μα-
 κρον = τὸ μῆκιστον Piccol., quocum male coniungitur vox ne-
 gans, sed οὐχ ὁ. = ἐφ' ἧ || 10 ποσὶ A, v m. r. || 14 πίνοντες
 BDb || 15 πάντ' ἐπηπεῖλουν? || 16 ἐπὶ τῷ θ. A, ε. τῷ ῥύεσθαι? Eb |

1. 26^a

76 Ἰππεὺς τὸν ἵππον, ἄχρι μὲν συνειστήκει
 ὁ πόλεμος, ἐκρίθιζε κἄτρεφεν χόρτῳ,
 παραστάτην γενναῖον ἐν μάχαις κρίνων·
 ἐπεὶ δ' ἐπαύσατ', ἦν δὲ λοιπὸν εἰρήνη
 καὶ μισθὸν ἱππεὺς οὐκέτ' εἶχεν ἐκ δήμου, 5
 τότ' ἐκεῖνος ἵππος πολλάκις μὲν ἐξ ὕλης
 κορμούς παχεῖς κατήγεν εἰς πόλιν βάλων,
 μισθῷ τε φόρτον ἔφερεν ἄλλοτ' ἄλλοτον,
 τὸ πνεῦμα σφῶν ἐπ' ἀχύροισι δυστήνοισι,
 σάγην δὲ νῶτοισι ἔφερεν οὐκέθ' ἱππεῖν. 10
 ὥς δ' αὖ πρὸ τειχῶν πόλεμος ἄλλος ἡκούσθη,
 σάλπιγξ τ' ἐφώνει πᾶσιν ἀσπίδα σμήχειν
 ἵππους τε κοσμεῖν καὶ σίδηρον ὀξύνειν,
 κἀκεῖνος αὖ τὸν ἵππον ἐγκαλινώσας
 ὁ δεσπότης παρῆγεν ὥς ἐφιππεύσων. 15

76, 1e = 85, 1 | 6 sq. cf. 129, 6 sq. (45, 7) | 7e = 75, 15 |
 11e = 72, 3 | 12i = 2, 11 | 14i cf. 129, 4 | e = pr. II 7

16 ἀνδρώπων A sec. Rth, ἀνῶν sec. Eb | v. 16 diasceuaetae
 esse anapaesti gemini testantur; 16^a ex paraphr. asciverunt
 Eb Gb Rth; legit et corrumpit Ps.-Dositheus (ἐπεὶ . . . πολλοὶ ἀπέ-
 θνησκον) || p. 67, 16^a ἔωσιν BMP¹ || 20 κἀπόμοσα A m.
 pr., corr. m. r. || Epim. ἐχόντων A, corr. Bss. Ὅτι τοὺς
 ἀπαιδεύτους καὶ ἀμαθεῖς καὶ κομπολόγους ἱατροὺς ὁ παρὼν
 μῦθος ἐλέγχει καὶ (ἐ. κ. om. B) στηλιτεύει B (prom.) M P¹

76 B 57, cf. prov. Alex. 19, comm. p. 53 Cr || 2 κἄτρεφεν,
 ἄ ex αι A m. pr. || 3 γενναῖον ex -αῖον A m. pr. || 6 τότ'
 ὁ κλεινός Lm, cf. 37, 7. 72, 10. 95, 6 || 8 ἄλλοιων Fx, φόρτους
 — ἄλλοιους Eb Nb, atque εἰς δουλείας τινὰς καὶ φόρτους . . .
 ὀπούργει B || [8] Rth | μισθοῦ Bgk || 9 δυστήνως Schnw Eb, cf.
 62, 1; ῥάκια δούστηνα Luc. Gall. 26 || 10 τε A, δὲ Lm Hm |
 εἶπεν Mähly | ἱππεύσιν A, corr. AhrLm; ἱππεύων Gb Rth, de
 σάγῃ vocis notione falsi, cf. Maccab. II 3, 25 vol. II p. 551
 Tischend. || 12 τ' ἐκέλευε A, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφώνει B, cf. 2, 11 |
 πᾶσαν Hartung Eb || 14 αὖ τὸν ipse A, αὐτὸς Gb perperam
 coll. B τὸν ἵππον χαλινώσας ὁ δεσπότης καὶ αὐτὸς καθοπλι-
 σθεὶς ἐπέβη

ὁ δ' ὀκλάσας ἐπιπιεν οὐκέτ' ἰσχύων.
 „ἔντασσε πεξοῖς σαυτόν“ εἶπεν „ὀπλίταις·
 σὺ γάρ μ' ἄφ' ἵππων εἰς ὄνους μεταστῆσας
 πῶς αὐθις ἵππον ἐξ ὄνου με ποιήσεις;“

[Μηθαμῶς τοῦ παρόντος δεῖν ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι μόνον ὁ μῦθος διδάσκει, ἀλλὰ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖσθαι· τὸ γὰρ μὴ οὕτω γινόμενον πολλοῖς κολλάκις οὐ τὴν τυχοῦσαν ἤγαγε βλάβην.]

77 Κόραξ δεδηγῶς στόματι τυρὸν εἰστήκει·
 τυροῦ δ' ἁλώπηξ ἱκανῶσα κερδῶη
 μύθῳ τὸν ὄρνιν ἠπάτησε τοιούτῳ·
 „κόραξ, καλαί σοι πτέρυγες, ὀξέη γλήνη,
 θεητός αὐχὴν· στέρνον αἰετοῦ φαίνεις, 5
 ὄνυξι πάντων θηρίων κατισχύεις.
 ὁ τοῖος ὄρνις κωφός ἔσσι κοῦ κρώξεις.“
 κόραξ δ' ἐπαίνῳ καρδίῃν ἐχανυνῶθη,
 στόματος δὲ τυρὸν ἐκβαλὼν ἐκεκράγει·
 τὸν ἢ σοφὴ λαβοῦσα κερτόμῳ γλώσση 10

77, 1e = 1, 12. 20, 3. 31, 21. 36, 4. 48, 1 etc. | 6 me cf. 82, 5.

76, 16 *μηδὲν ἰσχύων* B | 18 *με* A m. pr., corr. m. r. Epim. δει A | In fine iambi pellucet. Aliud epim. B | ἀρχὴ τοῦ κ m. 2 in mg.

77 V 242 (p. 682 Kn.), B 61 P¹ 37; Dosith. 9; tetrast. I 15; Tzet. chil. X 756; cf. Aⁿ 123 | 1 *σεσηρῶς* — *ἐσχήκει* Nb, sed cf. l. sim. et 84, 1 | Initium haud scio an lacerum sit (post v. 1?) vel contractum, cf. Phaedr. I 13 *celso residens arbore*, Dosith. *ἐπάνω δένδρον*... *ἐκάθισεν*: quod vix poterat omitti | 2 *τοῦτον δ'* Nek, sed cf. Cr p. 200 uq., unde pendet Rth | *ἱκανῶσα* Bgk alii, sed cf. Herond. VII 26 p. 57 Cr²; *ἐρῶσα* V | 4 *τοι* V | *ὀξείαι γλήναι* V | 5 *θεητός* A m. pr., post ε m. r. ι (= *θειητός*) | 7 *τοιούτος* V, ὁ τοιοῦτος BP¹ | *κρώξεις* Hl | 10 *τὸν* A, *ὄν* V (Eb), *τοῦτον* δὲ BP¹ (cf. 61, 6; Herond. p. V Cr); *τὸν δ'* Fx Lam | *κερτόμῳ* A m. pr., η in ω corr. m. r.

„οὐκ ἦσθ' ἄφρωνος“ εἶπεν „ἀλλὰ φωνήεις·
ἐχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦς δέ σοι λείπει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει μηδαμῶς ἄνθρωπον ἐκαίνους ἐξαπατᾶσθαι·
ζημίαι γὰρ ἐντεῦθεν καὶ ἀτιμίαι εἰσώθασι γίνεσθαι.]

78 Κόραξ νοσήσας εἶπε μητρὶ κλαιούσῃ·
„μὴ κλαῖτε, μήτερο, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς εὖχον
νόσου με δεινῆς καὶ πόνων ἀνασφῆλαι·
„καὶ τίς σε, τέκνον“ φησί, „τῶν θεῶν σώσει;
τίνος γὰρ ὑπὸ σοῦ βωμὸς οὐκ ἐσυλήθη;“ 5
f. 27^a
[Ὅτι τοῖς ἀμεταμέλῃτα φησὶν εἰς θεὸν πλημμελοῦσιν ἀνωφελεῖς
γίγνονται αἱ ὑπὲρ αὐτῶν δεήσεις.]

79 Κρέας κύων ἔκλεψεν ἐκ μαγειρείου,
καὶ δὴ παρήει ποταμόν· ἐν δὲ τῷ ῥεϊθρῷ
πολὺ τοῦ κρέως ἰδοῦσα τὴν σκιὴν μείζω,
τὸ κρέας ἀφῆκε, τῇ σκιῇ δ' ἐφωρμήθη.

78, 2e=20, 7 | 3 me cf. 75, 9 | 5e=2, 12 || 79, 1e=97, 12

77, 11 ἦσθα et φησὶν V | φωνάεις A m. pr., ἀ in η corr.
m. r.; φωνάεις etiam V, fortasse recte, cf. Lob. Phryn. p. 639 ||
12 τὰ πάντα A^u | σοι λείπει (λείπει B) AB, σε λείπει V, unde
perperam σ' ἐλλείπει LmGb | νοῦν μόνον κτῆσαι A^u cf. tetr. 4 ||
Epim. μηδαμῶς <δεῖν> Bss | ἄνῶν A

78 T[ab.] 3 II^{vo} III^{vo}; B 63, P¹ 39, F 87; A^c Cor. 132 ||
1 εἰλεγμητρεικλεουση T || 2 κλαε T || 3 om. T, del. Hss, cf.
Cr Phil. p. 235 || 4 ηδευπετεκνονκαι . . . σετωνθεων T, καὶ τίς σε,
τέκνον, τῶν θεῶν ἐλέησει F, τίς σε τῶν θ., τέκνον, ἐλ. B P¹,
τέκνον ante σώσει habet A, transposuit Nck adstipulante FT ||
5 ποιοσαρβωμοσουποσουονη T || Epim. γίγνεται A, γίνονται
plerique, cf. 35, 8. Aliud epimythium exhibent B (prom.) P¹
ὅτι ὁ (ὁ om. P¹) πάντας ἐν τῷ βίῳ ἐχθροὺς κεντημένους οὐδένα
φίλον ἐν ἀνάγκαις εὐρήσει.

79 B 66 P¹ 42; A^u 132; Dos. 11; Aphth. 35 (Syntip. Fur. 339);
tetr. I 9, 7. 8 Georg. Gnom. I p. 17; cf. Doxop. Rhet. II p. 188 W. ||
2 διεπέρα B, διεβαίνει A^u Dosith., unde perperam 'πέρησε
Bck alii; tetrast. ποταμοῦ πλησίον sim., παρὰ ποταμόν Theon.
prog. 3: cf. Lessing op. IV p. 2082 Lm; Zeitschr. f. rom. Philol.
IX 174 | ad v. 2sq. cf. Alex. Aphrod. probl. I 36 Phys. I p. 13 Id. ||

ἀλλ' οὐτ' ἐκείνην εὗρεν οὐθ' ὃ βεβλήκει, 5
 πεινωῖσα δ' ὀπίσω τὸν πόρον διεξήει.

[βίος ἀβέβαιος παντός ἀνδρὸς ἀπλήστου
 ἐλπίσι ματαίαις πραγμάτων ἀναλοῦται.]

80 Κάμηλον ἠνάγκαζε δεσπότης πίνων
 ὀρχεῖσθ' ὅπ' αὐλοῖς κυμβάλοις τε χαλκείοις.
 ἢ δ' εἶπ' „ἐμοὶ γένοιτο κἂν ὁδῶ βαίνειν
 | ἄνευ γέλωτος, μὴ τι κἂν χορῶ παίζειν
 μὴ καταγέλαστον, μήτι πυρρὴν παίζειν. 4^a

[Ἀντίρρυσιν ὁ λόγος ἔχει παρὰ τῶν σωφρόνως ζῆν αἰρουμένων
 πρὸς τοὺς ἐν βίῳ κενὰ ἐπινοούμενους.]

81 Κερδοὶ πύθνηκος εἶπεν „ἦν ὀρᾶς στήλην,
 ἐμοὶ πατρῷη τ' ἐστὶ κἄτι παππῶη.“
 κερδῶ πιθήκῳ φησὶν „ὥς θέλεις ψεύδου,
 ἐλεγχον οὐκ ἔχουσα τῆς ἀληθείης.“

80, 1e = 28, 1. 83, 1 | 3 cf. 45, 84

79, [6] Rth, de διεξήει voce falsus || 7. 8 Georgides
 Gnom. Bas An. I p. 17 | [7. 8] Lm, = promyth. B, epim. P¹;
 cf. Cr p. 170 | ματαίων Georgides | ἀναλοῦται in ἀνήλωται
 mutavit m. pr. ut videtur Eb

80 cf. V Fur. 354, 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. || 2 ἀόλῃς A, supra-
 scr. οἷς m. antiqua (pr. ut videtur) A || 3 ἐμοὶ — 4^b Suid. s.
 πυρρὴν | κ' ἄν A || 4 κ' ἄν A, γ' ἐν Fx Piccolos || 4^b Suid.
 s. πυρρὴν | μήτε Suidae libri quidam | ἡ κάμηλος πυρρὴν
 ἔμαθε Κινησίον nescio unde sumpserit Jun. Adag. VI 12 vol. II
 p. 223 Bas.; cf. Erasmi. II 7, 66, Otto, Sprw. s. camelus. Ver-
 sum 4 Athoum Babrius non scripsit, qui ἄνευ verbo non utitur;
 dixisset γωρὶς γ.; de 3 cf. prol. p. LIV

81, 1—2 Suid. s. πύθνηκος; aliam recensionem sequuntur
 Syntip. 14 Fur. 334, Aⁿ 14 (contaminata). Cf. Archiloch. fr. 89
 vol. II p. 409 Bgk, Huschke Aes. Fur. I p. CCXXVIII || 1 κερδῶ
 πιθήκῳ φησὶν AS, 3 κερδοὶ πύθνηκος εἶπεν A: hemistichia
 transposuit Ah Bgk, cf. Aⁿ Synt. || 2 ἐμὴ πατρῷα (ex -ωιά pr.)
 τ' ἐστὶ καὶ ἐμὴ (corr. in κἄμῃ m. rec.) παππῷα (ex -ωια) A,
 ἐμοὶ πατρῷη τ' (pars codd. τοῦτ') ἐ. καὶ τι (vel κἔτι) παππῶη S ||
 4 ἀληθείας A, in marg. ἡς m. pr.

[κακοῦ πρὸς ἀνδρός ἐστι μὴ φεύγειν ψευδός, 5
 f. 27^b καὶ λανθάνειν ψευδόμενος εὐχερῶς μέλλη.
 Οὕτω καὶ οἱ λίαν ψευδολόγοι τότε μάλιστα καταλαξονεύονται,
 ὅτε τοὺς ἐλέγχους κατ' ὅψιν οὐκ ἔχουσιν.]

82 Κοιμωμένου λέοντος ἀγρίης χαίτης
 διέδραμεν μῦς· ὁ δὲ λέων ἐθυμώθη,
 φρῖξας δὲ χαίτην ἔθορε φωλάδος κοίτης.
 κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν, ὥς ἐκινήθη
 πρὸς μῦν ὁ πάντων θηρίων δυναστεύων. 5
 ὁ δ' „οὐχὶ τὸν μῦν“ εἶπεν, „ὦ παλαμναίη,
 δέδοικα, μὴ μου τὴν δορὴν κνίσῃ φεύγων·
 χαίτην δ' ἔμελλε τὴν ἐμὴν καταισχύνειν.“

81, 5im=52, 7 || 82, 1e cf. 133, 1 | 2i=32, 7 | e=119, 3 ||
 5me cf. 77, 6

81, [5. 6] DbLm, cf. 52, 7 || 5 φρυγῆν Fx || 6 κ' ἂν A,
 ἂν Bgk | λανθάνει A m. pr., εἰν suprascr. m. rec. || Epim.
 οὕτω κ (= καὶ) A teste Eb, οὕτως plerique.

F. 27^b in mg. sup. m. rec. (eodem qua f. 16^b) ... τὸν δοδ-
 λόν σου θεόδορον (τὸν?) ἀμαρτωλὸν ...

82 B 65, P¹ 41; F 95 = A^u 144; tetr. I 4, Tzetz. chil. XIII
 494; myth. p. 216 ad 1.2 cf. Dosith. 2, Tab. cer. 9; v. 1, 2, 3, 6—8
 Suid. || 1—3 Suid.¹ s. φριξότριχα || 2 διέδραμεν etiam A ||
 3 Suid.² s. ἐκθορεν, ³ s. φωλάδι; cf. Nonn. Dion. I 19 |
 ἐκθορε Suid., δὲ τρίχας ἐξέθορε Nb | φωλάδος· σπηλαίου κρυ-
 πτοῦ· Βάβριος· φρ. — κοίτης Suid.³, sim.^{1 2}, nisi quod ² κοίτης
 exhibet liber Bruxellensis, coniectura ut videtur, refragatur

enim explicatio || 5 βασιλεύων θηρίων A, m. rec. (3? cf. 82 11)
 suprascr. αα, θ. δυναστεύων Ah, cf. 98, 5. 102, 4, Suid. δυνα-
 στεῦω· τὸ ἄρχω, γενικῇ (ex Babrio?); τυραννεύων FxLm coll.
 95, 16. 20; θ. κατισχύων M. Schmidt (77, 6) || 6—8 Suid.
 s. παλαμναῖος .. Βάβριος .. „οὐχὶ — καταισχύνειν“ ὁ λέων φησὶ
 περὶ μύδος || 6 ἡ παλαμναία S || 7 κνίσῃ A, δάκη (δάκοι)
 Suid.; cf. Herond. IV 59 | μ' οὐ Nb || 8 κακὴν δὲ μελέτην
 ἐπ' ἐμὲ τῆς ὁδοῦ τρίβει inepta interpolatione vel glossematis
 receptis A, atque similia legerunt paraphr. et tetrast.; verum
 praebet Suid. Timoris indicium καταισχύνειν = καταχέζειν (cf.
 Cr ann. p. 247sq., Carm. gr. med. aev. p. 142. 145 W.); ὁδοῦ
 fortasse ex <μνοχ>οδῶν ortum, quamquam οὐ μὲν προοῦμαι,
 <μνοχ>οδὸν δ' ἀνατρέπω vix conici potest in tetrast.

[ἀρχόμενον ἄρτι τὸ θρασὺ τῶν ὀβριζόντων,
καὶν μικρὸν ἤ, κῶλυε, μηδὲ συγχῶρει 10
ἐόκταταφρόνητον σαντὸν εἶναι τοῖς φούλοις.]

‘Ο λόγος διδάσκει ὅτι οὐδὲ ὑπὸ τῶν μετρίων δεῖ ἡμᾶς καταφρο-
νεῖσθαι, διὰ τὸ μὴ ἐντεῦθεν συνήθειαν κακὴν γεννηθῆναι.]

83 Κριθὰς τις ἔππου <πανδοκεῦσι παλήσας
ἐππόκομος, εἶτα> πᾶσαν ἐσπέρην πίνων,
ἔψηγεν ἐκτένιζεν ἡμέρη πάση.
ὁ δ’ εἶπεν „εἰ θέλεις με ταῖς ἀληθείαις
καλὸν γενέσθαι, τὸ τρέφον με μὴ πῶλει.“ 5
[τῶν καιρῶν δεῖ τὸν φιλοῦντα φροντίζειν
καὶ συμφερόντων· κόσμος οὐδὲν ὠνήσει
τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων <χρεῖων>].

f. 38^a

‘Ο παρὼν ζηθήσεται λόγος πρὸς τοὺς ἀντὶ ἀναγκαίων πραγμά-
των τοῖς λόγοις μόνοις τοὺς πέλας ἐξαπατῶντας.]

83, 1i = 74, 6 | 2e = 29, 2 | 4i = 88, 11 | me = 75, 20.
95, 4 | 8e = 140, 9

82, [9—11] Lm || 11 εἶναι σαντὸν A m. pr., suprascr.
ua m. rec. (3? cf. v. 5). || Epim. aliud in BP¹: ὅτι τῇ κακῇ
συνηθείᾳ οὐ δεῖ παρέχειν ἄδειαν κτλ.

83 V 68 (p. 674 Kn), B 67 P¹ 43 || 1.2 post ἔππου lacunam
cognoverunt Db Mn || 1 ἔππου τις κριθὰς V; κριθὴν τὴν τοῦ ἔππου
ὁ ἐπποκόμος κλέπτων καὶ πωλὼν P¹B, unde suppl. Cr coll. 111, 8.
108, 24; cf. Suid. ἐπποκόμος· ὁ τῶν ἔππων ἐπιμελούμενος: sed
initium omnino decurtatum (πα- syllaba erroris causa?). Gb
versus exsculpit arte plane barbara factos || 2 πᾶσαν ἡμέ-
ρην A, π. ἐσπέραν V probantibus Kn Spp Rth || 3 ἔψηγεν V,
corr. Kn, ἔτριβεν (glossema) ἐκτένιζεν AB, ἔτρ. καὶ ἐκτ. P¹, κάκτ.
Lm; de asyndeto cf. Cr 182¹ | ἡμέρη πάση A || 4 ὁδ’ A || 6—8
om. V, tanquam oratio pedestris scripti in A: ὅτι τῶν κ. — φρ.
καὶ συμφερόντων· κόσμος γ’ (= γὰρ, del. Bss) οὐδὲν ὠνήσει
τὸν ἀποροῦντα τῶν ἀναγκαίων; versus constituit Bss || 7 ὠνήσει
forma barbara, nisi latet ὠνησεν || 8 ἄπορ. interpolatorem
prodit | suppl. Cr ex 140, 9, an <ἄγαν> ἄ.? (cf. 130, 5) ||
Epim. ὁ μῦθος πρὸς τοὺς κτλ. V | τοὺς πελ’ ἐξαπατῶν A,
eadem V, ἐκπληροῦντας Eb, alii aliud | Epim. aliud in BP¹

84 Κώνωψ ἐπιστὰς κέρατι καμπύλῳ ταύρου
μικρόν τ' ἐπισχῶν εἶπε ταῦτα βομβήσας·
„εἰ σου βαρύνω τὸν τένοντα καὶ κλίνω,
καθεδοῦμ' ἀπελθὼν ποταμίης ἐπ' αἰγείρου.“
ὃ δ' „οὐ μέλει μοι“ φησὶν, „οὔτ' ἐὰν μείνης, ὅ
οὔτ' ἦν ἀπέλθης· οὐδ' ὅτ' ἤλθες ἐγνώκειν.“

[γελοῖος ὅστις οὐδὲν ὦν κατ' ἀνθρώπων
τῶν κρειττόνων θρασύνεθ' ὥς τις ὦν <κρείττων>].

Κατηγορίαν ὁ λόγος περιέχει ἀνδρὸς εὐτελοῦς καὶ λίαν ἀδυνά-
του, ὁπολήψεις δὲ μεγάλας περὶ ἑαυτοῦ κεκτημένον.]

85 Κυσὶν ποτ' ἔχθρη καὶ λύκοις συνειστήκει.
κύων δ' Ἀχαιὸς ἤρέθῃ κυνῶν δῆμον
στρατηγὸς εἶναι. καὶ μάχης ἐπιστήμων
ἐμελλεν ἐβράδυνεν. οἷ δ' ἐπηπείλουν,

84, 1i cf. 117, 9 | 2im = 108, 24 | 4e cf. 50, 4 | 6i =
121, 4 || 85, 1e = 76, 1 | 3e = 120, 4 | 4e cf. 75, 16

84 B 70 P¹ 44 Nevel. Fur. 294 (A^u 136); Dosith. 16; tetr. I 50;
1 ἐπιστὰς AA^u, επιτας Dosith. Vossianus, ἐπιπτάς Tyrwhitt;
sedit adveniēns Dos., cf. 77, 1. 117, 9 | κεπατικαμπύλω *cornu*
curvo Dos. Voss., καμπύλῳ κέρα SdEb, cf. 43, 5 || 2 δε επι-
σχον ειπεν Dos. || 3 εἰ σοῦ Schnw | τεναυτα και κλινω *cervicem et*
camso incurvo Dos., τένοντα καὶ σάινω A, κάσαίνω (= ἀσάω)
Ah || 4 καθευδομαι η κατελθω *ibi sedebo* [suprascr. *dormio*]
aut discedo Dos.; καθεδοῦμαι A (= *sedebo*) | ποταμίας A | ποτα-
μοσις . ιναιγριος *fluminalib. popaulis* (= ποταμίοισιν αἰγ. vel
ποταμίας ἐν αἰγ.) Dos. || 5 οδε . ουμελιμοι . . . *ad nos per-*
tinet Dos. | ουταν nec si Dos. || 6 αν A, αν Dos. | οδδ' οτ' A
ουτε . οτε . Dos.; οδδ' Tyrwhitt | ηλθης εγνωγιν Dos. || [7. 8]
Lm, om. Dos. | ανων, m. r. supra v. τι A || 7 τῶν κρειττόνων
verba versui 7 *continuavit* A m. pr., *versui* 8 *adiunxit* m. r. ||
8 θρασύνεται A, corr. Bss | ὦν, deinde m. rec. (?) σφόδρα; λίην
add. Bss, κρείττων Cr coll. 15, 7. 67, 2. 72, 14. 114, 2. Aliud
epimythium in P¹B

85 B 86, 14. 15 Suid. Cf. fab. 154 | 1 ἔχθρα A || 2 *parodia*
Homérica, cf. Cr p. 150 | δῆμον A, corr. Bgk ex B *κυσὶν*, cf.
59, 5 || 4 κἀβράδυνεν Lm, cf. ad 83, 3 || 4sq. ἠπεείλουν σφο-
δρῶς. ὁ δὲ εἶπεν B caet. om.

εἰ μὴ προάξῃ τὴν μάχην, ἐνεδρεύσειν. 5
 „ἀκούσατ’“ εἶπεν „οὗ χάριν διατρίβω,
 τί δ’ εὐλαβοῦμαι· χρηὴ δ’ ἀεὶ προβουλεύειν.
 τῶν μὲν πολεμίων τὸ γένος ὧν ὀρῶ πάντων
 ἔν ἐστιν· ἡμῶν δ’ ἡλθον οἳ μὲν ἐκ Κρήτης,
 οἳ δ’ ἐκ Μολοσσῶν εἰσιν, οἳ δ’ Ἀκαρνανῶν, 10
 1 28^b ἄλλοι δὲ Δόλοπες, οἳ δὲ Κύπρον ἢ Θράκην
 ἀνχοῦσιν, ἄλλοι δ’ ἄλλοθεν — τί μηχανύω;
 τὸ χρῶμα δ’ ἡμῖν οὐχ ἔν ἐστιν ὥς τούτοις,
 ἀλλ’ οἳ μὲν ἡμῶν μέλανες, οἳ δὲ τεφρώδεις,
 ἔνιοι δὲ πυρροὶ καὶ διάργεμοι στήθη, 15
 ἄλλοι δὲ λευκοί. πῶς ἂν οὖν δυνηθείην
 εἰς πόλεμον ἄρχειν“ εἶπε „τῶν ἀσυμφώνων
 πρὸς τοὺς ὅμοια πάντ’ ἔχοντας ἀλλήλοις;“
 [συμφωνία μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώποις·
 τὸ δὲ στασιάζον ἀσθενές τε καὶ δοῦλον.] 20

86 Κοίλωμα ρίζης φηγὸς εἶχεν ἀρχαίη·
 ἐν τῇ δ’ ἔκειτο ῥωγὰς αἰπόλου πῆρα

85, [5] DbRth || 5 προάξῃ A (cf. Il. E 258 Soph. Oed.
 R. 198 Krüger II § 54, 12, 2), προάξει BtFx | ἐνεδρεύσει A, corr.
 Lm; ἐφεδρεῖων (= διατρίβων) coll. 44, 2 Cr, μ. τ’ ἐνεργήσει Hp;
 v. gravior vitium vix contraxit || 6 ὁ δὲ εἶπεν B, ὁ δ’ „εἰ. Sd ||
 8 πολεμίων μὲν Fx καὶ ἡ χρῶα πάντων B || 10 εἰσὶν οἳδ’ A, corr.
 m. r., interp. FxBgk || 14. 15 S διάργεμοι πῇ μὲν λευκοὶ πῇ δὲ
 μέλανες (?) „ἀλλ’ οἳ μὲν — ἔτεροι ξανθοὶ κτλ. || 14 ἄλλοι A,
 ἄλλ’ of SB | ὁμῶν Suid. || 15 δὲ (ὁ supra versum) λαμπροὶ
 A (glossema v. διάργεμοι), δὲ πυρροὶ B, quod conī. Gaisford ||
 [19. 20] DbLm, om. B, sed promythium ὅτι ἐν μιᾷ βουλή . . .
 πάντων τῶν στρατευμάτων ὄντων κατὰ τῶν ἐναντίων νίκην ποι-
 οῦνται substituit | ὅτι συμφωνία quae sequuntur eisdem qui-
 bus epimythia litteris scripta A, ὅτι del. m. rec. | ἀποῖς A | in
 mg. m. rec. (Minae) ^xςι (στίχοι)
 86 B 64 P¹ 40; myth. p. 221, tetr. l 27; cf. Ael. an. IV 15 || 2.3
 Suid.¹ s. ῥωγαλέον² ῥωλα. || 2 ῥωγὰς αἰπόλων πῆρα S¹, turbavit S²:
 καὶ ἐώλων καὶ κρεῶν πλήρεις (χθιζῶν· ἐπὶ ὄψων) ἔκειτο πῆρα ἄρτων

ἄρτων ἐώλων πᾶσα καὶ κρεῶν πλήρης.
 ταύτην ἀλώπηξ εἰσδραμοῦσα τὴν πύρην
 ἐξέφαγε· γαστήρ δ', ὥσπερ εἰκός, ὠγκώθη, 5
 στενῆς δὲ τρώγλης οὐκέτ' εἶχεν ἐκδύναι.
 ἑτέρα δ' ἀλώπηξ ὡς ἐπῆλθε κλαιούσῃ,
 σκώπτουσα „μεῖνον“ εἶπεν „ἄχρὶ πεινῆσῃς·
 οὐκ ἐξελεύσῃ πρότερον ἄχρὶ τοιαύτην
 τὴν γαστέρα σχῆς, ἥλικήν δτ' εἰσῆις.“ 10

[Ὁ μῦθος παραινεῖ μηδαμῶς σπεύδειν τινὰ πρὸς πλεονεξίαν τοῦ πέλους, γινώσκων ὅτι τὰ χαλεπὰ τῶν πραγμάτων ὁ χρόνος διαλύει.]

87 Κύων λαγῶν ἐξ ὄρους ἀναστήσας
 ἐδίωκε· δάκνων αὐτὸν εἰ κατειλήφει,
 μεταστραφεῖς τ' ἔσαινεν ὥς φίλῳ ψαύων.

86, 5m = 15, 2 | e = 111, 19 || 87, 1e = 69, 1 | 2e = 31, 16. 58, 7

86, 4 de B* cf. prol. || 7 ἑτέρα A || 8 σκωπτουδᾶμεινον A m. pr., super ἄμ scr. νά = ἀνάμεινον m. r., corr. Db; σκώπτουσ' „ἔμει νῦν Buecheler, cf. Cirill. spec. sap. III 11 p. 85 Gr. (Mus. Rhén. XLI 3, XLVI 318) | εἶπε μέγρι (89, 9. 15, 3)? Cr, ε. ν.“ εἶπεν „εἶτα Hsr | [ἄχρὶ — πρότερον] Eb || [9. 10] Rth, sed cf. Hor. ep. I 7, 33 macra canum repetes artum, tetr. paraphr. ἑτέρα δὲ αὐτῇ ἀλώπηξ γελῶσα ἔφη· οὐκ ἐξελεύσῃ, ἕως ἂν τὴν γαστέρα ποιήσῃς, οἷαν ὅτε εἰσηλθῇς || 9 οὐδ' A, corr. Fx | ἢ ἄχρὶ Sd || 10 γαστέρ' Ἰσχυρ Hilberg, Silbenwägung 233, cf. 5. 9 || Epim. γινώσκων A, διδάσκων Eb, possis γινώσκονθ'. Aliud epimythium in B^p

87 B 68 Syntip. 50 F 346; cf. Soph. fr. 800 Nck* (paroemiogr. schol. Ar. eq. 1028), Demetr. de eloc. 261, Luc. bis accus. 33 || 2 ἐδίωκε· ἔδανεν δ' Sd, ἔδανεν δ' Cr | εἰ A, cf. 33, 8, ὥς Sd, ὅτε Eb | εἰ κατειλήφει A, -οι BgkFx, cf. Alciph. III 9, sed initium fortasse contractum || 3 μεταστραφεῖς τ', τ' m. rec. corr. in δ' A, εἰτ' αὐτ' στραφεῖς Eb || Cf. Plut. de soll. anim. 15p. 191^a | φίλῳ A, num φίλος (cf. 5), -ον (cf. 74, 16), -ον (cf. 95, 71)? ἔσαινεν κἀφίλει Eb ex B, cf. prol. | ψήγων Eb, sed cf. 95, 71

ὁ λαγῳός „ἀπλοῦν“ εἶπε „θηρίον γίνου.
φίλος εἴ· τί δάκνεις; ἐχθρός εἴ· τί οὖν σαίνεις;“ 5
[ἀμφίβολος οὗτός ἐστι νοῦς ἐν ἀνθρώποις,
οἷς οὐτ' ἀπιστεῖν ἔχομεν οὐτε πιστεύειν.]

88 Κορυδαλλὸς ἦν τις ἐν χλόῃ νεοσσεύων,
ὁ τῷ χαραδριῷ πρὸς τὸν ὄρθρον ἀντάδων,
καὶ παῖδας εἶχε ληίου κόμῃ θρέψας
λοφῶντας ἥδη καὶ πετροῖσιν ἀκμαίους.
ὁ δὲ τῆς ἀρούρης δεσπότης ἐποπτεύων 5
ὡς ξανθὸν εἶδε τὸ θέρος, εἶπε „νῦν ὦρη
πάντας καλεῖν μοι τοὺς φίλους, ἵν' ἀμήσω.“
καί τις <δὲ> κορυδοῦ τῶν λοφηφόρων παίδων
ἤκουσεν αὐτοῦ, τῷ τε πατρὶ μὲνύει,
σκοπεῖν κελεύων ποῦ σφέας μεταστήσει. 10

87, 6e = 60, 5. 66, 4 || 88, 4e cf. 19, 5

87, 4 *χῶ* A, corr. m. rec. | in A δ' ante εἶπε add. m. rec. ||
5 *δάκνεις* A, corr. m. rec. || [6. 7] Lm || 6 οὕτως A m.
pr., οὗτός m. r. | ἀνοις A

88 V 217 Fur. 379, Kn. p. 681; 3—4, 11^a, 18—19 Suid., Avian.
XXI; cf. Enn. apud Gell. II 29, FPR. p. 120 Bähr. || 1 Κορυδαλλός
A m. pr., -δς rec. ut 72, 20 coll. v. 17; χαραδρεὺς V aperto
errore, cf. Suid. ad 3 sq., Gell. || [2] Rth temere || 2 ὁ Lm,
δς AV, καὶ Spp ex 3 | τὸ χαραδραῖαι A, κορυδαλλῶ V | [τὸν]
Eb, possis χαραδριῷ τε; cf. Theocr. X 50 | δς — ἀντάδει Har-
tung || 2. 3 περὶ κορυδαλοῦ φησι Suid. s. λόφος || 3 καὶ
AVS, δς Spp ex v. 2 | εἶχε om. V | κόμαις V, cf. 3, 4 ||

6 ξηρόν A, ἀνθηρόν ὃν om. εἶδε V, corr. Eb (= ξανθόν);
Avian. 21, 2 *flava seges*, cf. Soph. fr. 598, 4 Nck²; εἶδ' ὃν Kn,
ἥδη Bgk || Post 6 lacuna? cf. Suid. ad v. 11, Avian. 21, 4
vicinam . . petebat opem (Cr p. 204¹) || 7 μοι A, με V || 8 τις
κορυδοῦ A, τις κορυδοῦ V, δὲ add. Eb, τις κορυδαλλοῦ Hm Lm :
λοφηφόρων etiam V | πῶδων, suprascr. ai m. pr. ut videtur A ||
9 ἤκουσεν ut V ita A teste RthEb

ὁ δ' εἶπεν „οὔπω καιρός ἐστι νῦν φεύγειν,
 ὃς γὰρ φίλοις πέποιθεν, οὐκ ἄβαν σπεύδει.“
 ὥς δ' αὐτίς ἤλθεν, ἡλίου δ' ὑπ' ἀκτίνων

ε. 29^b ἤδη ῥέοντα τὸν στάχυν θεωρήσας
 μισθὸν μὲν ἀμητῆρσιν αὖριον πέμπειν, 15
 μισθὸν δ' ἔταξε δραγματηφόροις δώσειν,
 κορυθαλλὸς εἶπε παισὶ νηπίοις „ᾧρη
 νῦν ἐστὶν ὄντως, παῖδες, ἐκ τόπων φεύγειν,
 ὅτ' αὐτὸς ἀμᾶρ κοὺ φίλοισι πιστεύει.“

[Ὁ μῦθος διδάσκει ἡμᾶς ἐπιμελεῖσθαι τῶν οἰκείων, ὅση δύνανται,
 καὶ μὴ καταφρονεῖν ταῖς τῶν φίλων συνδρομαῖς.]

89 Λύκος ποτ' ἄρνα πεπλανημένον ποιμένης
 ἰδὼν βίη μὲν οὐκ ἐπῆλθεν ἀρπάξων,
 ἔγκλημα δ' ἐχθρῆς εὐπρόσωπον ἐξήτει.
 ,σὺ τοί με πέρυσσι μικρὸς ὢν ἐβλασφήμεις.“

88, 11i = 83, 4 | 12i cf. 43, 5 | 16ie = 94, 2 | 17e = 6

88, 11 νῦν φεύγειν A, τοῦ φ. V; ἀλλύειν RthCr coll. 42, 8
 ex Suid. (Zon.) s. ἤτων· ἀχύρων· . . . καὶ Βάβριος οὐπω [δὲ add.
 deteriores] καιρός ἐστὶν ἥτις λύειν, ubi ἀλλύειν (cf. ἀλλύουσα sim.)
 ἢ φεύγειν

ci. Toup (in archetypo fuerit ἐστὶν ἀλλυεῖν, cf. 25, 5, possis ἤτ'
 ἀρτύειν), sed cf. ad v. 6 | ὃς τοῖς V || 13 : ὥς A | „αὐτίς — 16 δώ-
 σειν“ (aviculae) Lm | ὥς A, ὥς δ' V | αὐτίς ἡλθὼν ἡλίου θ' V ||
 15 ἀμητῆρσιν A, ἀμητορσιν V, corr. Blomfield | πέμπειν V (-πειν
 Cor.), δώσειν A, 16 om. A, μισθὸν δὲ πᾶσι δραγματοφόροις
 (cf. λοφηφ. v. 8) δώσειν ἔλεγε V, δ' ἔταξε Cr coll. 94, 2. 3,
 δ' ἔφασκε Piccolos p. 277 (Eb) || 17 εἶπε κορυθαλλὸς A, transp.
 Eb, εἶπε κορυθὸς V | παισὶ A, πᾶσι V | ᾧρη ex v. 18 Lm, ὄν-
 τως A, οὐτως V, cf. prol. || 18 ἐστὶν ὄντως Suid. s. ἀμᾶρ,
 ἐστὶν ᾧρη AV | ἐκ τόπων S, ἀλλαχοῦ AV | ἀμᾶρ Suid. s. v.,
 ἀντάι AV, αὐτῶ Bss || 19 καὶ οὐ A, corr. m. r. | φίλοισιν
 etiam V | πιστεύειν V || Epim. <θαροοῦντας> ταῖς τῶν Fur.;
 τὰς — συνδρομάς? | ἀρχὴ τοῦ λ m. 2 in marg.

89 B 83 P¹ 53, F 101; tetr. I 33; Basil. ep. 189 || 2 βία A ||
 3 ἐχθρῆς A || 4 σὺ τί με A, corr. NckHl, σὺ δὴ με Bgk, cf.
 proleg. p. XX²

„ἐγὼ σε πέρυσιν, ὅς <γ> ἐπ' ἔτος ἐγεννήθην;“ 5
 „οὐκουν σὺ τὴν ἄρουραν ἦν ἔχω κείρεις;“
 „οὐπω τι χλωρὸν ἔφαγον, οὐδ' ἐβοσκήθην.“
 „οὐδ' ἄρα πηγῆς ἐκπέπωκας ἥς πίνω;“
 „θιγλή μεθύσκει μέχρι νῦν με μητρῶν.“
 τότε δὴ τὸν ἄρνα συλλαβὼν τε καὶ τρώγων 10
 „ἀλλ' οὐκ ἄδειπνον“ εἶπε, τὸν λύκον θήσεις,
 καὶν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσης.“

[Ὅτι τοὺς φύσει πονηροὺς καὶ ἀδίκους οὐδ' ἐβλογος ἀπολογία
 πεῖθεται.]

1. 30^a

90 Λέων ἐλύσσα. τὸν δὲ νεβρὸς ἐξ ὕλης
 ἰδὼν ἔφησεν „ἡμέων ταλαιπώρων·
 τί γὰρ μεμηνῶς οὗτος οὐχὶ ποιήσει,
 ὅς ἦν φορητὸς οὐδὲ σωφρονῶν ἡμῖν;“

[Πρὸς ἄνδρα φύσει δογίλον καὶ αἰμοβόρον ἐξουσίαν ἀρχῆς κατὰ
 τῶν ἡπινόων λαμβάνοντα.]

91 Λέοντα φεύγων ταῦρος εἰς ἐρημαίην
 σπήλυγγα κατέδυν ποιμένων ὀρειφοίτων,
 ὅπου τράγος τις χωρὶς αἰπόλου μέινας

89, 10me cf. 27, 1 || 90, 1e = 45, 7. 76, 6 || 91, 2e = 95, 25

89, 5 ἐγὼ οὐ περυσινὸς A (AhRth), ἐ. σε πέρυσιν ὅς γ' H1
 (γε c. relat. 50, 17) adstipulante P¹ B πῶς ἐγὼ πέρυσιν, ὅς ἐν
 τούτῳ ἐγ. τῷ χρόνῳ (= anno); possis ἐγὼ οὐ σε κτλ.; post οὐ περυ-

σινὸς ImGbRth εἰμ', ὡς vel οὐκ add. | ἐγεννήθην A ὡ m. pr. ||
 6 οὐκουν A, corr. Bss | ἐγὼ? Schnw || 8 πηγὴν ἐκπέπωκας ἦν π. A,
 ἐκ τῆς πηγῆς (ἐξ add. B) ἥς (ἐγὼ add. P¹) πίνω, πίνεις (πινν-
 P¹) BP¹: num πηγῆς ἐκ πέπωκας? cf. 95, 2; ἥς correxerat
 M. Schmidt || 9 μητρῶνα A || 12 μοι? | αἰτίαν A

90 V 88 (p. 675 Kn), B 74 tetrast. I 38; cf. paroemiogr. s.
 ὁ νεβρός; Cyd. PLGr. III p. 565 || 4 ἡμῖν A

91 T[ab.] 7 IV^{vo} p. 237, B 72 P¹ 46, Av. 13; tetr. I 32,
 cf. Dosith. 14 p. 34 || ενσπηλυγγα Tab., εἰς σπήλαιον ἔδυν B,
 εἰσηλθεν εἰς σπ. P¹ || 3. 4 τράγος δὲ τοῦτον τοῖς κέρ.

τὸν ταῦρον ἐμβὰς τοῖς κέρασιν ἐξώθει.
 ὃ δ' εἶπεν „οὐ σέ, τὸν λέοντα δ' ἐκκλίνων 5
 ἀνέξομαί σου μικρὰ τῆς ἐπηρείης·
 ἐπεὶ παρελθέτω με, καὶ τότε γνώσῃ
 πόσον τράγου μεταξὺ καὶ πόσον ταύρου.“

[Πρὸς τοὺς τοῖς δυνατωτέροις ἐπεμβαίνοντας δι' ἐπικειμένην
 αὐτοῖς συμφορὰν.]

92 Λέοντά τις κυνηγὸς οὐχὶ τολμήεις
 ἔχνευεν ὀρέων ἐν βαθυσκίοις ὕλαις·
 δρυτόμῳ δὲ μακρῆς ἐγγὺς ἐντυχὼν πεύκης
 „ὦ πρὸς σε νυμφῶν“ εἶπεν, „ἄρα γινώσκεις 5
 ἔχνη λέοντος, ὅστις ὧδε φωλεύει;“
 1. 30^b ἀκείνος εἶπεν „ἀλλὰ σὺν θεῷ βαίνεις·
 αὐτὸν γὰρ ἤδη τὸν λέοντά σοι δείξω.“
 ὃ δ' ὠχρήσας γομφίους τε συγκρούων
 „μὴ μοι χαρίζου“ φησί „πλεον οὐ χρήξω,
 τὸ δ' ἔχνος εἶπέ· τὸν λέοντα μὴ δείξῃς.“ 10

[Ὁ μῦθος ἐλέγχει ἐκείνους τοὺς λόγους <μὲν> ἀνδρείους ἐπι-
 δεικνυμένους, ἔργοις δὲ ἀνικάνους ἀποφαινομένους.]

92, 6i = 75, 13 | 9i = 124, 19

ἐξώθει B || 3 χωρὶς A, εκτος T || 4 ἐμβάντα A; εκβας T, ἐμβὰς
 (cf. epim.) Bgk, = *aggressus*? ἄντα Eb Rth || 5 δ' ἐξωθῶ in marg.
 ἐκκλίνων A m. pr., φοβοῦμαι BP¹, ἐκφεύγω Tab.; ἐκκλίνων Bgk,
 δειμαίνων Ah: num ὀκνεῖων? || 6 om. B T, del. Hesse-
 ling || 7sq. cf. Cr p. 180 || 7 με om. BP¹ || 8 τίς ἡ δό-
 ναμις ταύρου καὶ τράγου BP¹ || Epim. δυνατωτέροις A |
 ἐπεμβαίνοντας, vt ex corr. m. pr. | Aliud epimythium in P¹ B
 (prom.): ὅτι πολλάκις καὶ δυνατοὺς ἄνδρας αἱ συμφοραὶ ταπει-
 νοῦσι τοῦ ἐξ εὐτελῶν καὶ δειλῶν (δηλῶν P¹) ὑπομένειν αἰτίας.

92 B 79 P¹ 49, tetr. I 26; 8. 9 Suid.; e proverbio, cf. Cr p. 213 ||
 2 βαθυσκίαις, o m. pr. A || 3 μακρᾶς A || 4 ὦ πρὸς σέ A, corr. Lm |
 ἄρα A, corr. m. r. || 8. 9 Suid. s. γομφίους || 8 ὠχρήσας A, ὠχρή-
 σας S | συγκρούων A, συγκρούσας S || 9 φησὶν, v. er. A | Epim. ἀν-

93 Λύκων παρήσαν ἄγγελοί ποτ' εἰς ποιμνὴν
 ὄρκους φέροντες καὶ βέβαιον εἰρήνην,
 ἐφ' ᾧ λάβωσι τοὺς κύνες πρὸς αἰκίην,
 δι' οὗς μάχονται καὶ κοτοῦσιν ἀλλήλοις.
 μωρὴ δὲ ποιμνὴ καὶ τὰ πάντα βληχῶδης 5
 πέμπειν ἐμελλεν. ἀλλὰ τις γέρων ἦδη
 κριὸς βαθείη φοικὶ μαλλὸν ὀρθώσας
 „καινῆς γε ταύτης“ εἶπε „τῆς μεσιτεῖης.
 ἀφύλακτος ὑμῖν πῶς ἐγὼ συνοικήσω,
 δι' οὗς νέμεσθαι μηδὲ νῦν ἀκινδύνως 10
 ἔξεστι, καίτοι τῶν κυνῶν με τηρούντων;“

[Οὐδαμῶς ἀκαταλλάκτοις ἐχθροῖς πιστεύειν δεῖ, ὅταν σε τῆς
 11^a οἰκείας βούλωνται ἀμελεῖν σωτηρίας, καὶ ὄρκους τυχόν τήν εἰ-
 ρήνην λαλῶσιν.]

94 Λύκω ποτ' ὅστουν φάρυγος ἐντὸς ἡρείσθη·
 ἐρωδιῷ δὲ μισθὸν ἄξιον δώσειν

94, 2 esq. cf. 88, 15

δρίους A m. pr., corr. m. r. | [ἐκείνους] Bss, qui duorum ver-
 sum vestigia deprehendit quorum prior exierit in ἀνδρείους,
 posterior in ὄντας (pro ἀποφ.); eosdem versus alia ratione
 transscripsit P¹ (epim.) B (prom.) ὅτι τοὺς θρασεῖς καὶ δειλοὺς
 ὁ μῦθος (λόγος P¹) ἐλέγχει, τοὺς τολμηροὺς ἐν τοῖς λόγοις μόνοις
 (μ. om. B) καὶ οὐκ ἐν τοῖς ἔργοις.

98 B 80 P¹ 50, myth. p. 216; 5—6 i Suid.; cf. Aphth. 21 (Nicol. 5
 Rhet. Ip. 267 W) || 5 μωρὰ δὲ ποιμνὴ A, μωρὸς δὲ ποιμὴν S, τὰ
 μωρὰ δὲ πρόβατα B, cf. Cr p. 198 | παντ' ἀβληχῶδης, spirit. acc.
 apostr. m. rec. A, πάντα βληχῶδης Suid. s. v. βλ., qui bene ex-
 plicat πρόβασι τὸν νοῦν ὁμοιος, cf. 16, 6 || 7 μάλλον A, corr.
 Minas | φοιμὶ A m. pr., corr. m. rec. || 9 ἀφύλακτοις A m.

pr., corr. m. rec. sed antiqua | ἡμῖν, ὃ m. pr. A || Epim.
 versuum politicorum vestigia obs. Eb | ἀμελεῖν, ν ex σ m. pr.
 A | σρίας A

94 B 84, A^c 144, F 94, Aphth. 23; tetr. I 30; 6e—8 Suid.;
 cf. paroem. s. ἐκ λύκων || 1 φάρυγος A, corr. Bss

BABRIUS, ed. O. Crusius.

ἔταξε, τὸν τράχηλον εἰ καθιμήσας
 ἀνελεύσειε καὶ πόνων ἄκος δοίη.
 ὃ δ' ἑλκύσας τὸν μισθὸν εὐθὺς ἤτει.
 κἀκεῖνος αὐτῷ, κάρχαρόν τι μειδήσας,
 „σοὶ μισθὸς ἀρκεῖ“ φησί „τῶν ἰατρῶν
 κεφαλὴν λυκείου στόματος ἐξελεῖν σφῆν.“

5

[κακοῖς βοηθῶν μισθὸν ἀγαθὸν οὐ λήψῃ,
 ἀλλ' ἀρκέσει σοι μὴ τι <καὶ> κακὸν πάσχειν.

10

Ὅτι πονηρὸς ἀνὴρ εὐ πάσχων εἰς ἀντιδόσεως λόγον ποιεῖται καὶ
 τὸ μὴ μόνον βλάψαι.]

95 Λέων νοσήσας ἐν φάραγγι πετραίῃ
 ἔκειτο νωθρὰ γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,
 φίλην δ' ἀλώπεκ' εἶχεν ἥ προσωμίλει.
 ταύτῃ ποτ' εἶπεν „εἰ θέλεις με σὺ ζῶειν —
 πεινῶ γὰρ ἐλάφου τῆς ὑπ' ἀγρίαις πεύκαις
 κελίνον τὸν ὑλήεντα θρυμὸν οἰκούσης,
 καὶ νῦν διώκειν ἔλαφον οὐκέτ' ἰσχύω·
 σὺ δ' ἦν θελήσης, χεῖρας εἰς ἐμὰς ἤξει

5

94, 5e cf. 130, 4 || 95, 3 = 106, 9 sq. | 3e = 7, 4. 12, 6
 (106, 9) | 5me cf. 10

94, 3 ἔφασκε Fx | καθιμήσας A, corr. Bss || 5 εὐθὺς
 om. paraphr. || 6 καὶ κάρχ. — 8 σώαν Suid. s. v. καρχαρόδους ||
 7 τῶν ἰατρῶν A, τῆς ἰατρείας suprascr. m. rec., Minae ut
 videtur; τῶν ἰατρῶν S, φησὶν „ἀντ' ἰατρῶν Fx, vix
 recte || 8 λ. φάρυγγος (-υγος Küster) S, στόματος ABF,
 quod praetuli, cf. ἐκ λύκου στόματος prov. Zenob. volg. III 48,
 Long. I 22 | σώαν S || 10 τι <καὶ> Nck Eb, τῶν suprascr.,
 κακὸν ἐν κακῶν mutavit m. rec. | πάσχειν Bss, πάθοις A, sed
 haud scio an admisit α || Epim. μόνον τὸ μὴ Eb; ver-
 sum pellucet vestigia

95 B 75, VFur. 356 (om. 39—84); 87. 88. 90—92i. 93. 94
 Suid.; myth. p. 216 sq., cf. Av. 30 || 2 ἔφ' ἀπλ. Hartung,
 ἔφ' ἄ.? Eb, cf. 89, 8 || 3 ἀλώπηκ' A m. pr., corr. m. r. | ἤϊ A ||
 5 de B* cf. prol. || 8 ἂν A | εἰς χεῖρας A, em Bss, an θείλγς
 εἰς χεῖρα τὴν ἐμήν?

- ι. 31^b λόγοισι θηρευθεῖσα σοῖς μελιγλώσσοις.⁶⁶
 ἀπῆλθε κερδῶ, τὴν δ' ὑπ' ἀγροῖαις ὕλαις 10
 σκιρτῶσαν εὖρε μαλθακῆς ὑπὲρ ποιῆς.
 προσέκυσσε δ' αὐτὴν πρῶτον, εἶτα καὶ χαίρειν
 προσεῖπε, χρηστῶν τ' ἄγγελος λόγων ἦκειν.
 „ὦ λέων“ ἔφασκεν „οἷσθας, ἔστι μοι γείτων,
 ἔχει δὲ φαύλως, κἀγγύς ἐστι τοῦ θνήσκειν. 15
 τίς οὖν μετ' αὐτὸν θηρίων τυραννῆσει,
 διεσκοπεῖτο· σὺς μὲν ἐστὶν ἀγνώμων,
 ἄρκτος δὲ νωθῆς, πάρδαλις δὲ θυμώδης,
 τίγρις δ' ἀλαζὼν καὶ τὸ πᾶν ἐρημαίη.
 ἔλαφον τυραννεῖν ἀξιοτάτην κρίνω· 20
 γαύρη μὲν εἶδος, πολλὰ δ' εἰς ἔτη ζῶει,
 κέρας δὲ φοβερὸν πᾶσιν ἐρπετοῖς φνύει,
 δένδροις ὅμοιον, κοῦχ ὅποια τῶν ταύρων.⁷
 τί σοι λέγω τὰ πολλά; πλὴν ἐκυρῶθης,
 μέλλεις τ' ἀνάσσειν θηρίων ὀρειφοίτων. 25
 τότ' ἂν γένοιτο τῆς ἀλώπεκος μνήμη,
 δέσποινα, τῆς σοι τοῦτο πρῶτον εἰπούσης.

95, 14e cf. 62, 3 | 15 me = 103, 16. 107, 2 | 16 me = 82, 5 | 17e = 101, 2. 119, 7. 128, 3 | 18e = 102, 1 | 25e = 91, 2. 106, 3

95, 10 ὕλαις A(BV), πεύκαις Fx; δ' ἐν? Cr p. 177, cf. ἐν ταῖς
 β. BV || 11 μαλθακῆς A, em. Bss || 12 ἔσυνε A, προσπαί-
 σασα B; προσέκυσσε Bgk, ἔκυσσε Lm || 14 οἷσθας ἔφασκεν
 ἔστι, m. r. supra scr. αβγ et corr. οἷδας, quod praebent
 etiam paraphr., cf. Herond. II 55 | σοι B || 15 κἀγγύς ipse
 A | θνήσκειν A ut solet || 16 μεθ' αὐτὸν F || 18 ἄρκτος B |
 νωθρός B, νωθρὰ V || vv. 17 sqq. 'σὺς μὲν κτλ. cum Spp (Gött.
 gel. Anz. 1879, 1513) et B (ἔφη δὲ δτι) leoni tribui || 20 κρίνει
 A, corr. Spp || 22 φαίνει Nb || 24 ἐκυρῶθη? || 26 ἂν A,
 αὐ SdEb, οὖν Lm || 27 τοῦτο om. A m. pr. (BV), post εἰπού-
 σης add. m. rec., post σοι transp. Minas; num σοι <χρηστὰ>?
 cf. v. 18

ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλότατη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ —
 1. 32^a *χρηται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις* — 30
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραφῆς
 κεφαλῆς ἀκούεις. ἐπρεπέ σοι παρεδρεύνειν
 ἐλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 ψυχὰς δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτῶντων. 35
 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαννώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλην
 σπήλινγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
 ὄνυξεν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις, 40
 σπουδῇ διωχθεὶς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
 θύρης κατιθὺς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 κάκεινος ἐστέναξε τὸ στόμα βρόχων 45
 (ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καδικέτευε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εὐρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 „χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω.“ 50

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 *πάλιν* ABV (cf. 61, 10), *πάλαι* Lm || 32 *ἐπρεπέ*
σοι A, *ἐπρεπεν* BgkEb, cf. 107, 4 sq. || 35 cf. Cr MRh. XLVI 319 ||
 36 *ὡς* A | *ἐτυφώθη* B, *ἐτυφλ.* VFur. || 38 in mg. *διὸ τιμώμεν* A
 m. 3 || 39—84 om. V || 40 *οὐας* Bgk || 43 *ἐκρότησεν* B Bgk, *δ'*
ἐπεκρότησε χεῖρας Eb || 45 *ἐστέναξε* etiam A || 47 *κερδοὺν* *ἐκέτευε*
 Mk, cf. 111, 6 || 50 *ἀλλ' ὅμως* B, *ὅμως* om. A, sed *supra*
versum post *κελεύεις* m. r. atram. nigr. obductum *αὐθις*, ubi
 quid primo fuerit incertum; <ἐργον>, ἀλλ' Nck, <δέσποτ'> Eb

1. 32^b καὶ δὴ κατ' ἴχνος ὡς σοφὴ κύων ἦει,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
 αἰὲ δ' ἑκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
 μή πού τις ἔλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἄν ὠδήγει, 55
 ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκήῳ χώρῳ
 δρόμων ἀναψύχουσαν. ἢ δ' ἀναιδείης
 ὀφρὺν ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἐλάφου δὲ φρενὶ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 χολὴ δ' ἐπέξει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως· 60
 [σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με καὶ φεύγῳ.]
 „ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 ἦν μοι προσέλθης καὶ γρύσαι τι τολμήσης.
 ἄλλους ἀλωπέκισε τοὺς ἀπειρήτους,
 ἄλλους δὲ βασιλεὺς αἰρέτιζε καὶ ποιεῖ.“ 65
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμὸς, ἀλλ' ὑποβλήδην
 „οὕτως ἀγεννής“ φησὶ „καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;

95, 52me cf. 57, 2 | 53e = 50, 7. 103, 12 | 54ie = 50, 8 |
 55e = 11, 5 | 60me = 131, 10 | 63i cf. 7, 5 | 67e = 1, 3 |
 68e = 97, 4

95, 55 εἶδεν, ν del. A | ἀνωδήγει A, corr. Db || 57 ἢ δ' A
 m. pr. | Ἀναιδείης? cf. paroem. s. θεός || 59 ἐπέσχεν ὦτα A, corr.
 Mk || 60 χολὴ A (Rth), χολῇ Db || 61 om. B, del. Db; interpol.
 propter v. ἄλλ', cf. 64, 8 | μ' ὅποι φεύγῳ Hm, num καί? || 62 οὐτι
 Cobet | ἀλλὰ οὐκέτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάζεις μοι, οὐ ζήσεις
 ἐτι B || 63 ἦν ipse A | καὶ γρύξαι τι A, idem legerit etiam Suid. s. v.;
 corr. Eb Rth coll. συρίσαντος 114, 4; καὶ τι γρύ σὺ Schm, num
 γανείν τι (cf. 116, 10; Eurip. Herc. 250, Soph. 1227, Callim. h.
 II 24)? | τολμήσει², in mg. m. pr. ²ἦ, quod del. m. r. || 64 ἀλ-
 λους ἄ. τοῖς ἀπειρήτοις A, ἄλλους ἄ. τοὺς ἀπειρούς B; accus.
 commendaverat Cobet || 65 ὑπερέθιζε A, corr. Cobet (cf.
 61, 5); num etiam ποιῆσαι vel ποιήσῃν? ἄ. ποιεῖ βασιλεὺς καὶ
 ἐρέθιζε B, qui locum per hyperbaton explicasse videtur; coll.
 v. 71 πατήρ conicias κάσπολεῖ || 66 ἐτρέφθη A, corr. Bgk

- ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευέσων
 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθεύεις 70
 ἔψανσεν ὥτός, ὥς πατήρ ἀποθνήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολήν δώσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
 1. 33^a σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης. 75
 καὶ νῦν ἐκείνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται·
 λίην ἔπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
 βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἴμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
 ἅπανσιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ. 80
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μῆδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποιμένης.
 ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὔτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 ὥς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 τίθῃσι πάντων κυρίην σε τῶν ζώων·
 τοιαῦτα κατέλλουσα τὴν ἀχαιῖνην
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ἄδην.

95, 71 e = 98, 17 | 74 e = 75, 1. 103, 7 | 79 f. cf. 90, 2 |
 81 i = 12, 11 | 82 e = 93, 1 | 85 m = 97, 10 | e = 35, 3

95, 69 βουλευέων A, corr. Nck || 70. 75 om. B ||
 70 πάροιθε A, -εν m. r. | fol. 33^a in mg. sup. m. r. ὃ χριστὲ
 μου βοήθει ᾧ τῷ σῶ δούλῳ μαρκῶ || 74 σὺ δὲ οὐδὲ B || 76 interp.
 Cr | πλεόν A, πλεῖον B || 77. 80 neglexit B || 77 λίαν A
 m. pr., corr. m. r. | βασιλέα δέ A, coll. οὐρήσσειν 129, 23 sim.
 corr. Cr p. 216²; βασιλῆ δὲ Fx ceterique || 79 οἴμοι πονηρὸν
 δεσπότην B || 81 γενναία A || 82 μῆδ' A || 84 μόνη ABV,
 corr. Fur, μόνην Bss || 85 ἐχθρὸν ὁ λέων A (Rth¹), corr. Sd,
 ἐ. οἶδεν Lm || 86 κυρίαν A || 86 om. BV || 87 κατέλ-
 λουσα Suid. s. v. ἀχαιῖνῃ et κατέλλω, κατέλλουσα A

ἐπεὶ δὲ λόχης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην. 90
 σάρκας λαφύσσω, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἰστίηται
 πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 133^b μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεξίηται,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἡρεῖνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει. 100
 ποίην δ' ἐμελλε καρδίην ἔχειν, ᾗτις
 ἐκ δευτέρου λέντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

[Ὅτι τοῖς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εἰκότως
 ἄφροντα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.]

96 Λύκος παρήει θριγκόν, ἐνθεν ἐκκύψας
 ἄρνηϊδς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημῶς.

95, 97e = 2, 2. 28, 3 | 98m cf. 27, 6 | 101e = 102, 11 | 102i
 cf. pr. Π 16 | me = 45, 12 | 96, 1me = 112, 5. 108, 24 (121, 1.
 18, 9)

95, 90—92 δάπτων Suid. s. v. πανθοίνην || παντοίην A ||
 91 σάρκας A, ἔγκατα S BV || 92 δάπτων S s. v. et l. s., λάπτων A ||
 93 θήρης A, κερδῶ S s. v. νεβρός, νεβρεία || 94 λάπτει
 AS, δάπτει Fx, κάπτει NbCr || 97 ἀπάντων Eb, cf. Soph.
 Phil. 133 | ἐπεξίηται in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed
 expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 80, 15 sq. ||
 101 ποίαν A

96 B 81 M 48 P¹ 51; FFur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr.

I 31 || 1 παρήει A m. pr. | τριγκόν Suid. s. v. | ἐκκύψας S,
 ἐγκύψας A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll.
 tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κάκεϊνος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·

„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρῃσε· μὴ σὺ κανχήσῃ.“

[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γανρούσθω.

5

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τέχην
τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα.
κάκεϊνος ἤξεν εἶπεν οὐχ ὑποπτέυσας.

ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεοντείους

5

1. 34^a ὥς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βονδόρους νεοσμῆκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾧχετ' εἰς ὄρος φεύγων.

ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

10

96, 3i = 75, 13 || 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf.
30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. *τριγῆρος* et *πρίων* || Epim. *τρόπον* A, *τό-
πον* Bss | *κατεπαιρομένοις* ex -*όμενος* A m. pr. | Aliud *epimy-
thium* (e vv. 5 sq. fictum?) in BMP¹

97 F 92 (A^u 141) Tab. cer. fab. 4 III^{vo}, cf. Cr Philol.

LIII 235 || 1 *ποτ'* A, om. F, *τις* T || 2 *προσπιῶν* ^{ῶν}*θεῖς*,
στ m. rec. A | *των* etiam T, *τῇ* Lm || 4 sqq. ex parte
laceri in tab. || 5 *θύρας λεοντείους* A, *θυ(ραις) λεοντῖους*
T, unde correxi || 6 *χαλκία* A, corr. Db || 7 om. tab. |
σφαγίδας, ρ del. A | *μαχαίρας*, Hl || 8 *θύρα* δὲ A, *δε θυ-α* T |
ἀλλ' ἢ A, corr. Schnw, num *ἀλλ' ἢ*? verum *μηδεναιλλαδεσμων* ...
in tabula legere sibi visus est Hesseling | *notae galli et leonis*
inimicitiae || 9 *στραφισαχαιτοενθυσεισο(ροσφ)ευγειν* T *aperta*
interpolatione || 10 *οδεμεμφετοαντ(ον)* T

δ δ' „ἤλθον“ εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὁμοιον τὸ θῦμα τῷ μαγειρείῳ.“

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομνησκει, τὸ ἐπιδὼν πάντως δεινὸν προο-
ρῶντας, μηθαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἐαυτῶν σωτηρίας.]

- 98 Λέων ἀλοὺς ἔρωτι παιδὸς ὥραιῃς
παρὰ πατρὸς ἐμνήστενε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτερος
οὐδέν τι δύσνον οὐδ' ὑπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστη καὶ λέοντι κηδεύσει; 5
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὕνυχας, ἡλίκους δ' ἡμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμον χρήξεις, 10
μῆδ' ἄγριος θῆρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὁ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἔξελλε τοὺς ὀδόντας, εἰθ' ὑπὸ σμίλης
1. 34^b ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δειξας
τὴν παῖδ' ἀπῆγει. τὸν δ' ἕκαστος ἡλοία 15

97, 12e = 79, 1 || 98, 2e = 22, 2. 50, 14 | 10i = 63, 12 |
14e = 136, 14 | 15 cf. 122, 13. 129, 20

97, 12 ὥμην ὁμοιον (!) Rth, οὐκ ἦν ἔτοιμον Hch, sed cf.
Macar. prov. VI 18, Cr Philol. l. s. p. 236 | τὸ θῦμα A, τοθυ-
ματουμαγε etiam T, θῦμα plerique; admisi quod sententiae
aptius τὸ θῦμα, ut εὔρεμα (pr. II 2) ἐκθεμα sim.

98 B 76 F 110 (Aⁿ 138); cf. Diod. 19, 25, Georg. Rhet. gr. I
p. 551 W. (Cr p. 187⁴) || 1 ὥραιας A || 7 ἡμῖν A || 8 φέ-
ρεις φαίνεις NbBgk || 9 περιβαλεῖν Bas | κλαύσῃ m. pr. A, η in ei
m. rec., cf. proleg. p. VI || Post 10 versum excidisse suspicantur
Bgk Hartung || 11 πῇ vel πῶς μὴ ἄ. non scripsit || 12 ἐκπερω-
θεὶς? | cf. 4 || A f. 34^b nescio quid in mg. sup. m. r., ut f. 16^b, 17^a

δοπάλω τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
 ἐκεῖτο δ' ἄργος ὥσπερ ὄς ἀποθνήσκων,
 γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνῶμην
 σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
 ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.

20

[αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς θράσας,
 ὦν οὐ πέφυνκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

- 99 Λέοντι προσπιτὰς αἰετῶν τις ἐξήτει
 (100) κοινωνὸς εἶναι. ᾧ λέων „τί κωλύεις;“
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον <οὖν> δώσεις
 τῷ κυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένουντι πιστεῦσθω;“ 5
 [Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεῦναι, καὶ μάλιστα
 τοῖς μήπω φίλοις.]

- 100 Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
 (99) ὃ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεὶς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 || 99, 2e =
 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τις A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm,
 εὐχερῶς Gb, cf. 1, 9 || 17 ἀποθνήσκων A || [18—20] Eb,
 om. F; ἐκεῖτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέρον-
 τος ἀπατηθεὶς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20
 exitum genuinum oppressum esse suspicor || 18 δὲ Bgk ||
 19 ἀθήμενον SdlHp | ἀντίς A, ἀνθρώπους Bss || 20 λέοντας
 ipse A: num λέουσιν? || [21. 22] Lm || 21 αὐτὸν A

99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.;
 cf. Archiloch. fr. 86 Bgk || 1 αἰετῶν V | τις om. V || 2 γῶ
 V || 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, <ἐν> ἐ. Bt, ἐ. ἐνδῶσεις Fx,
 <ἐπ'> ἐνεχύρῳ Rth, ἀλλά <γ'> ἐ. Eb, ἐ. <οὐ> Gb, ἐ. <ῆ> Hm,
 <οὖν> Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐγγέγγον? cf. 58, 1 || 4 τὰ
 ἀκύπτερά σου A, τῷ κυπτέρῳ σου V; τῷ κυπτέρῳ σου AhLm,
 τῷ κυπτέρῳ Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Heron-
 das | μὴ μεθεῖναι τὴν A, corr. Eb || Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58

100 (99 Bss) cf. VFur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ||
 1 πιμελὴς et λίαν A || 2 ποῦ τράφης A, corr. Minas

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
 „ἄνθρωπος“ εἶπε „δαψιλὴς με σιτεύει.“
 „ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“ 5
 „κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρεῖω,
 ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
 1. 35^a λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
 χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,
 δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀχένα τρίψει.“ 10
 [Ὅτι αἰσχροὺς καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρὰς ἡδονῆς χάριν δουλο-
 πρεπῶς ζῶειν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεί.]

101 Λύκος τις ἄνδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
 λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὃ δ' ἀνώμων
 τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
 ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.
 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην“ 5
 ἔφη „τοσοῦτον ὥς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100, 3 e cf. 95, 67. 1, 3 | 7 e = 104, 1 || 101, 2 e = 95,
 17. 119, 7 | 4 e = 12, 6 etc.

100, 5 δὲ σοὶ A m. pr., corr. m. r. | πῶς εἶπεν A, corr.
 Bss || 6 σιδηρεῖω A || Epim. τὸ ipse A (Bgk); ὃν τὸ Eb |
 ζῶην A, corr. Bss; num in archetypo fuit ζῶειν? ζῆν Eb | aut
 initium (usque ad ἐπον.) aut finem (φευκτ. κτλ.) del. Bgk |
 ζῶειν forma e versibus servata; possis: αἰσχροὺς τὸ μικρὰς
 ἡδονῆς χάριν ζῶειν | δουλοπρεπῶς <καὶ> φευκτέον . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 ἐκάλει V || 3 ἤνε-
 γεν V et A olim, sed ν del. | συμφύλων V || 5 φρενωθείην
 A, φρενωθείην V, μήκφρενωθείην Corais p. 440 Eb Gb, perpe-
 ram, cf. Iulian. Caés. p. 314 B, Maccab. II 11, 4 πεφρενωμένους
 δὲ ταῖς μυριάσι

σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνη,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνη.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους —
κατατεθῆναι μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς —
ἐπιγινώσκειν.]

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμῶδης
οὐδ' ὤμους οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρηνὺς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
1. 85^b τῶν ἀγρίων ἀγρυμὸς ἐγεγόνει ζῶων, 5-
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῶα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάργῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτωξὺς λαγῶδες εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην 10
τὴν ἡμέρην ἀεὶ ποτ' ἠρόχουμεν, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τάσθεντ' ἠθήσει.“
[Ἐπαινοῦν ὁ μῦθος ἔχει κριτὴ πρῶτον καὶ ἴσως δίκαιον.]

101, 7 sq. e = 54, 3 sq. || 102, 1e = 95, 18 | 3e = 2, 15.
(106, 1) 125, 2 | 4i = pr. I 6 | 6e = 44, 5 | 11e = 95, 101

101, 7 ὡς om. V | γίνη Nck || 8 εἰς — σύγκρισιν V |
γίνη A, φαίνη VNck, cf. l. sim. || Epim. ὅπῃ τῶν BtEb | καὶ
μέγα φρ. V | ἐπιγινώσκοντας Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theocr.
24, 84 || 3 πρὸς δ' ἄρα καὶ A m. pr., ἄρα m. r., ἀλλὰ πρῶτος
καὶ B, πρῶτος δὲ καὶ Db, cf. pr. II 15 | ὥσπερ ἀνθρώπος B || 4 δ'
ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας B, τῆς δ' ? | δυναστείας A || 6 πρὸς
ἑλληνα B || 7 ὡς δ' A, δ' ὡς BgkLm | ὑπέσχον Eb || 8 δ' ἐπ' A
(Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), δέ γ' Lm || 9 δὲ om. A,
add. Bss ex B (Cor.) | extr. νύων δὲ λαγῶδες interpolatione B,
cf. proleg. || 11 ἡμέραν A | ἀεὶ A, ἰδεῖν Eb ex B (Cor.) πολλὰ
ἡθ. ἰδεῖν τὴν ἡ. τ. || 11 sq. βλέψαι, ἢ τοῖς Hl || 12 καὶ ταῖς A |
τάσθεντ' A, τὰ εὐτελεῖ B, corr. Bss

- 103 Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν
 (πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ, γεγηράκει)
 κολῆς ἔσω σπήλυγγος οἶά τις νούσῃ
 κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
 φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων. 5
 θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἦλθεν ἄγγελος φήμη,
 καὶ πάντες ἤλγουν ὥς λέοντος ἀρρώστου,
 ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσῆει.
 τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
 κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ἠϋρῆκει. 10
 σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
 σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
 κάκεινος εἶπε „χαῖρε, φιλιτάτη ζώων.
 1 α' τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
 δεῦρο, γλυκεῖα, καὶ με ποικίλοις μύθοις 15
 παρηγόρησον ἐγγυὲς ὄντα τῆς μοίρης.“
 „σῶξιο“ φησὶν. „ἦν δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·

103, 2e = 46, 10 | 5m = 106, 17 | 7e = 75, 1. 95, 74 |
 9e = 9, 2. 111, 7 | 10e. 11i cf. 105, 3 | 12m = 121, 2 | e = 95, 53 |
 13i = 75, 13 etc. | e cf. 12, 7. 63, 4 | 16me cf. 95, 15. 107, 2

103 B 73, F 91, A° Cor. 137 (A° 140); tetr. II 2; 3. 4 Suid.; Dos. 6 p. 29, Tab. cer. 8; Synt. 37, Themist. XIII 174°, Aphth. 8 (Nicol. p. 266); cf. Plato Alc. 123 A. || 3 κολῆς ἔσω A, κοιῶσω vel κοιῶσω Suid. s. σπήλυγξ || 3. 4 ὥς νόσῃ κάμνων | ἔκειτο, δολίως οὐκ ἀληθῶς ἄ. A, οἶά τις νούσῃ | κάμνων (καμῶν) ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἄ. Suid. s. σπήλυγξ et ἀσθμα; οἶα κτλ. ex Suida recepi ut requisitoria, cf. Herond. III 51; δολίως glossema? Litotes poetae tritissima, cf. 69, 2. 88, 12 etc. An οἶά τις νούσῃ | βέβλητο δόλιον, οὐκ ἄ. ἄ.? || 6 ἐπάυλας A, corr. Db | ἐγγέλου A, corr. Bss | Φήμη? || 10 κατήσθιεν A | τε Bgk || 11 de Synt. cf. p. XXI || 13 ζώων A || 17 ζώοιό A, corr. Db; ἡλίαινε B | εἰ Bss Eb Rth, soloecismum servavi, cf. Buttmann Gramm. d. NT. Spr. 191 sq.; ἦν forma Babrium sapit

ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλιάτη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ πάλιν με ζητήσῃ —
 1. 32^a *χρηται* γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις — 30
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραφῆς
 κεφαλῆς ἀκούεις. ἔπρεπέ σοι παρεδρεῦεν
 ἔλθουσιν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πεῖθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 ψυχὰς δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτῶντων. 35
 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἐχαννῶθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κολήν
 σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
 ὄνυξιν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις, 40
 σπουδῇ διωχθεὶς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
 θύρης κατιθὺς ἦγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χεῖρας ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 κάκεινος ἐστέναξε τὸ στόμα βρόχων 45
 (ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτευε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εὗρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 „χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω.“ 50

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 πάλιν ABV (cf. 61, 10), πάλαι Lm || 32 *ἔπρεπέ*
 σοι A, *ἔπρεπεν* BgkEb, cf. 107, 4 sq. || 35 cf. Cr MRh. XLVI 319 ||
 36 ὡς A | *ἐτυφώθη* B, *ἐτυφλ.* VFur. || 38 in mg. διὸ τιμώμεν A
 m. 3 || 39—84 om. V || 40 οὐας Bgk || 43 ἐκρότησεν B Bgk, δ'
ἐπεκρότησε χεῖρας Eb || 45 ἐστέναξε etiam A || 47 κερδοῦν *ἐκέτευε*
 Mk, cf. 111, 6 || 50 ἀλλ' ὅμως B, ὅμως om. A, sed supra
 versum post κελεύεις m. r. atram. nigr. obductum αὐθις, ubi
 quid primo fuerit incertum; <ἔργον>, ἀλλ' Nck, <δέσποτ'> Eb

132^b καὶ δὴ κατ' ἔχνος ὥς σοφὴ κύων ἦει,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
 αἰεὶ δ' ἑκάστον ποιμένων ἐπηρώτα
 μή πού τις ἑλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ὠδήγει, 55
 ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκήνῳ χώρῳ
 δρόμων ἀναψύχουσαν. ἣ δ' ἀναιδείης
 ὄφρ' ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἑλάφου δὲ φρὶξ ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 χολὴ δ' ἐπέξει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως· 60
 [σὺ νῦν δῶκεῖς πανταχοῦ με καὶ φεύγω.]
 „ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 ἦν μοι προσέλθης καὶ γρῦσαι τι τολμήσης.
 ἄλλους ἄλωπέκιζε τοὺς ἀπειρήτους,
 ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἰρέτιζε καὶ ποιεῖ.“ 65
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήθη
 „οὕτως ἀγεννής“ φησί „καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;

95, 52me cf. 57, 2 | 53e = 50, 7. 103, 12 | 54ie = 50, 8 |
 55e = 11, 5 | 60me = 131, 10 | 63i cf. 7, 5 | 67e = 1, 3 |
 68e = 97, 4

95, 55 εἶδεν, ν del. A | ἀνωδήγει A, corr. Db || 57 ἣ δ' A
 m. pr. | Ἀναιδείης? cf. paroem. s. θεός || 59 ἐπέσχε νῶτα A, corr.
 Mk || 60 χολή A (Rth), χολή Db || 61 om. B, del. Db; interpol.
 propter v. ἀλλ', cf. 64, 8 | μ' ὅποι φεύγω Hm, num κελ? || 62 ὅτι
 Cobet | ἀλλὰ οὐκ ἐτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάζεις μοι, σὸ ζήσεις
 ἔτι B || 63 ἦν ipse A | καὶ γρῦξά τι A, idem legerit etiam Suid. s. v.;
 corr. Eb Rth coll. συρίσαντος 114, 4; καὶ τι γρῦ σὺ Schm, num
 χανεῖν τι (cf. 116, 10; Eurip. Herc. 250, Soph. Ai. 1227, Callim. h.
 Π 24)? | τολμήσεις, in mg. m. pr. ἦι, quod del. m. r. || 64 ἄλ-
 λους ἄ. τοῖς ἀπειρήτοις A, ἄλλους ἄ. τοῖς ἀπείροισ B; accus.
 commendaverat Cobet || 65 ὑπερέτιζε A, corr. Cobet (cf.
 61, 5); num etiam ποιῆσαι vel ποιήσεις? ἄ. ποιεῖ βασιλεῖς καὶ
 ἐρέτιζε B, qui locum per hyperbaton explicasse videtur; coll.
 v. 71 πατήρ conicias κάσπολει || 66 ἐτρέφθη A, corr. Bgk

- ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευέσων
 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης 70
 ἔψαυσεν ὥτός, ὥς πατήρ ἀποθυήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολήν δάσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
 1. 33^a σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης. 75
 καὶ νῦν ἐκείνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται·
 λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
 βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἷμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
 ἔπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ. 80
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποιμνης.
 ὕμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὕτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 ὥς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 τίθῃσι πάντων κυρίην σε τῶν ζώων·
 τοιαῦτα κατέλλουσα τὴν ἀχαιΐνην
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ᾧδην.

95, 71e = 98, 17 | 74e = 75, 1. 103, 7 | 79f. cf. 90, 2 |
 81i = 12, 11 | 82e = 93, 1 | 85m = 97, 10 | e = 35, 3

95, 69 βουλευέων A, corr. Nck || 70. 75 om. B ||
 70 πάροιθε A, -εν m. r. | fol. 33^a in mg. sup. m. r. ὁ χριστε
 μου βοήθει <οἱ τῶ σῶ δούλω μαρκῶ || 74 σὺ δὲ οὐδὲ B || 76 interp.
 Cr | πλεόν A, πλείον B || 77. 80 neglexit B || 77 λίαν A
 m. pr., corr. m. r. | βασιλέα δέ A, coll. οὐρήσσειν 129, 23 sim.
 corr. Cr p. 216²; βασιλῆ δὲ Fx ceterique || 79 οἷμοι πονηρὸν
 δεσπότην B || 81 γενναία A || 82 μήδ' A || 84 μόνη ABV,
 corr. Fur, μόνην Bss || 85 ἐχθρὸν ὁ λέων A (Rth!), corr. Sd,
 εἰ. οἶδεν Lm || 86 κυρίαν A || 86 om. BV || 87 κατέλ-
 λουσα Suid. s. v. ἀχαιΐνη et κατέλλω, κατέλλουσα A

ἐπεὶ δὲ λόχμης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοίνην, 90
 σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωγὸς εἰστήκει
 πεινῶσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραίως,
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὧν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 1 33^b μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἡρεῦνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει. 100
 ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λείοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“
 [Ὅτι τοὺς τοῖς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονοισθέντας εὐκότως
 ἄφροντα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδόξων.]

96 Λύκος παρῆι θριγκόν, ἐνθεν ἐκκύψας
 ἀρνειδὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημίας.

95, 97e = 2, 2. 28, 3 | 98m cf. 27, 6 | 101e = 102, 11 | 102i
 cf. pr. II 16 | me = 45, 12 || 96, 1me = 112, 5. 108, 24 (121, 1.
 18, 9)

95, 90—92 δάπτων Suid. s. v. πανθοίνην || παντοίην A ||
 91 σάρκας A, ἐγκατα S BV || 92 δάπτων S s. v. et l. s., λάπτων A ||
 93 θήρης A, κερδῶ S s. v. νεβρός, νεβρεία || 94 λάπτει
 A8, δάπτει Fx, κἀπτει NbCr || 97 ἀπάντων Eb, cf. Soph.
 Phil. 183 | ἐπεζήτει in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed
 expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 30, 15 sq. ||
 101 πόλιν A

96 B 81 M 48 P¹ 51; F Fur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr.
 I 31 || 1 παρῆι A m. pr. | τριγκόν Suid. s. v. | ἐκκύψας S,
 ἐγκύψας A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll.
 tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κάκεινος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·

„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ κανυχήσῃ.“

[ὁ μῦθος ὀρθῶς πᾶσι τοῦτο μὲν, 5
μῆλεις διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γανροῦσθω.

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην
τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἄγρῳ ταύρῳ,
καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,
τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα.
κάκεινος ἤξεν εἶπεν οὐχ ὑποπτεύσας.

ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεοντείους 5

1. 34^a ὥς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,
σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμῆκτους,
πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μὴδέν, ἀλλὰ δεσμώτην
ἀλεκτορίσκον, ᾧχετ' εἰς ὕρος φεύγων.
ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας. 10

96, 3i = 75, 13 || 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf.
30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. τριγῆχος et πρίων || Epim. τρόπον A, τό-
πον Bss | κατεπαιρομένοις ex -όμενος A m. pr. | Aliud epimy-
thium (e vv. 5 sq. fictum?) in BMP¹

97 F 92 (A^u 141) Tab. cer. fab. 4 III^{vo}, cf. Cr Philol.

LIII 285 || 1 ποτ' A, om. F, τις T || 2 προσποι^{ῶν}θεὶς,
στ m. rec. A | τῶν etiam T, τῇ Lm || 4 sqq. ex parte
laceri in tab. || 5 θύρας λεοντείους A, θυ(ραις λε)οντ^{ῶν}τιους
T, unde correxi || 6 χαλκεία A, corr. Db || 7 om. tab. |
σφαγίδας, ρ del. A | μαχαίρας, Hl || 8 θύρα δὲ A, δε θυ-α T |
ἀλλ' ἢ A, corr. Schnw, num ἀλλ' ἢ? verum μὴδεναλλαδεσμων...
in tabula legere sibi visus est Hesseling | notae galli et leonis
inimicitiae || 9 στραφισωχετοενθυσεισο(ροσφ)ευγειν T aperta
interpolatione || 10 οδεμεμφετοαντ(ον T

δ δ' „ἤλθον“ εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θύμα τῷ μαγειρείῳ.“

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομιμνήσκει, τὸ ἐκὶνὸν πάντως δεινὸν προο-
ρῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας.]

98 Λέων ἀλὸς ἐρωτι παιδὸς ὠραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτης
οὐδέν τι δύνουν οὐδ' ὕπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστη καὶ λέοντι κηδεύσει; 5
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἦμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χρήξεις, 10
μηδ' ἄγριος θῆρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὃ δὲ πτερωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἔξελλε τοὺς ὀδόντας, εἶδ' ὑπὸ σμίλης
1. 34^b ἀπανυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δειξας
τὴν παῖδ' ἀπῆγει. τὸν δ' ἕκαστος ἡλοία 15

97, 12e = 79, 1 || 98, 2e = 22, 2. 50, 14 | 10i = 63, 12 |
14e = 136, 14 | 15 cf. 122, 13. 129, 20

97, 12 ὥμην ὅμοιον (!) Rth, οὐκ ἦν ἔτοιμον Hch, sed cf.
Macar. prov. VI 18, Cr Philol. I. s. p. 236 | τὸ θύμα A, τοθυ-
ματομαγε etiam T, θύμα plerique; admisi quod sententiae
aptius τὸ θύμα, ut εὔρεμα (pr. II 2) ἐκδεμα sim.

98 B 76 F 110 (A^u 138); cf. Diod. 19, 25, Georg. Rhet. gr. I
p. 551 W. (Cr p. 187⁴) || 1 ὠραίας A || 7 ἡμῖν A || 8 φέ-
ρεις] φαίνεις NbBgk || 9 περιβαλεῖν Bss | κλαύσῃ m. pr. A, η in ei
m. rec., cf. proleg. p. VI || Post 10 versum excidisse suspicantur
Bgk Hartung || 11 πῇ vel πῶς μὴ ᾗ. non scripsit || 12 ἐκπτερω-
θεὶς? | cf. 4 || A f. 34^b nescio quid in mg. sup. m. r., ut f. 16^b, 17^a

δοπάλῳ τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
 ἐκεῖτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὅς ἀποθνήσκων,
 γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνῶμην
 σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
 ἐρᾶν λέοντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.

20

[αὐτός τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς δράσας,
 ὃν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

99 Λέοντι προσπτάς αἰετῶν τις ἐξήτει
 (100) κοινωνὸς εἶναι. ᾧ λέων „τί κωλύει;“
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον <οὖν> δώσεις
 τῷ κυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένουσι πιστεύσω;“ 5
 [Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεῦειν, καὶ μάλιστα
 τοῖς μήπω φίλοις.]

100 Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
 (99) ὃ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεὶς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 || 99, 2e =
 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τις A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm,
 εὐχερῶς Gb, cf. 1, 9 || 17 ἀποθνήσκων A || [18—20] Eb,
 om. F; ἐκεῖτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέρον-
 τος ἀπατηθεὶς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20
 exitum genuinum oppressum esse suspicor || 18 δὲ Bgk ||
 19 ἀθέμιτον SdlHp | ἀντοῖς A, ἀνθρώπους Bss || 20 λέοντας
 ipse A: num λέουσιν? || [21. 22] Lm || 21 αὐτὸν A

99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.;
 cf. Archiloch. fr. 86 Bgk || 1 αἰετῶν V | τις om. V || 2 ᾧ
 V || 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, <ἐν> ἐ. Bt, ἐ. ἐνδῶσεις Fx,
 <ἐπε> ἐνεχύρῳ Rth, ἀλλά <γ> ἐ. Eb, ἐ. <οὐ> Gb, ἐ. <ῆ> Hm,
 <οὖν> Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐγγέγονον? cf. 58, 1 || 4 τὰ
 ἀκύπτερά σου A, τῶν κυπτέρων σου V; τῷ κυπτέρῳ σου AhLm,
 τῶν κυπτέρων Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Heron-
 das | μὴ μεθεῖναι τὴν A, corr. Eb || Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58

100 (99 Bss) cf. VFur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ||
 1 πιμελὴς et λίαν A || 2 ποῦ τράφης A, corr. Minas

μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.

„ἄνθρωπος“ εἶπε „θαψιλῆς με σιτεύει.“

„ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“ 5

„κλοιῷ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρεῖω,

ὃν ὁ τροφεὺς μοι περιτέθεικε χαλκένυσας.“

1. 35^a λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν

χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,

δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀνχένα τρέψει.“ 10

[“Ὅτι αἰσχροὶ καὶ ἐπονείδιστοι τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλο-
πρεπῶς ζῶειν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεί.”]

101 Λύκος τις ἄδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,

λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὃ δ' ἄγνώμων

τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων

ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.

κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθείην“ 5

ἔφη „τοσοῦτον ὥς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100, 3e cf. 95, 67. 1, 3 | 7e = 104, 1 || 101, 2e = 95,
17. 119, 7 | 4e = 12, 6 etc.

100, 5 δὲ σοι A m. pr., corr. m. r. | πῶς εἶπεν A, corr.
Bss || 6 σιδηρεῖω A || Epim. τὸ ipse A (Bgk); ὃν τὸ Eb |
ζῶην A, corr. Bss; num in archetypo fuit ζῶειν? ζῆν Eb | aut
initium (usque ad ἐπον.) aut finem (φευκτ. κτλ.) del. Bgk |
ζῶειν forma e versibus servata; possis: αἰσχροὶ τὸ μικρᾶς
ἡδονῆς χάριν ζῶειν | δουλοπρεπῶς <καὶ> φευκτέον . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 ἐκάλει V || 3 ἤνεγ-
κεν V et A olim, sed ν del. | συμφύλων V || 5 φρενωθείην
A, φρενωθείην V, μήκφρενωθείην Corais p. 440 Eb Gb, perpe-
ram, cf. Iulian. Caes. p. 314 B, Maccab. II 11, 4 κεφρενωμένος
δὲ ταῖς μυριάσι

σὺ γὰρ ὡς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐκαινουμένου
κάντεσθιν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἐαυτοῦ
ἐπιγινώσκειν.]

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμῶδης
οὐδ' ὥμους οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρηνὺς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
τ. 85^b τῶν ἀγρίων ἀγρυμὸς ἐγεγόνει ζῶων,
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῶα πάντα δ' ὡς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάργῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτωξ λαγῶδες εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην
τὴν ἡμέραν ἀεὶ ποτ' ἠυχόμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερά τὰσθενῇ θήσει.“

[Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρῶτῳ καὶ λίαν δίκαιῳ.]

101, 7sq. e = 54, 3 sq. || 102, 1e = 95, 18 | 3e = 2, 1
(106, 1) 125, 2 | 4i = pr. I 6 | 6e = 44, 5 | 11e = 95, 101

101, 7 ὡς om. V | γίνῃ Nck || 8 εἰς — σύγκρισιν V
γίνῃ A, φαίνῃ VNck, cf. l. sim. || Epim. ὑπὸ τῶν BtEb | κ
μέγα φρ. V | ἐπιγινώσκοντας Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theo
24, 84 || 3 πρὸς δ' ἄρα καὶ A m. pr., ἄρα m. r., ἀλλὰ πρῶ
καὶ B, πρῶτος δὲ καὶ Db, cf. pr. II 15 | ὥσπερ ἄνθρωπος B || 4
ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας B, τῆς δ' ? | δυναστείας A || 6 πρ
ἐλλήλα B || 7 ὡς δ' A, δ' ὡς BgkLm | ὑπέσχετο Eb || 8 δ' ἐπ'
(Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), δέ γ' Lm || 9 δὲ om.
add. Bss ex B (Cor.) | extr. νέων δὲ λαγῶν interpolatione
cf. proleg. || 11 ἡμέραν A | ἀεὶ A, ἰδεῖν Eb ex B (Cor.) πολ
ἡδ. ἰδεῖν τὴν ἡ. τ. || 11 sq. βλέψαι, ἡ τοῖς Hl || 12 καὶ ταῖς
τὰσθενῇ A, τὰ εὐτελεῇ B, corr. Bss

- 103 Δίον ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν
 (πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ, γεγηράκει)
 κοίτης ἔσω σπήλυγγος οἶά τις νοῦσῳ
 κάμων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
 φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων. 5
 θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἤλθεν ἄγγελος φήμη,
 καὶ πάντες ἤλθον. ὥς λέοντος ἀρρώστου,
 ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσῆει.
 τούτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
 κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ἡδύρκει. 10
 σοφὴ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
 σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐπηρώτα.
 κἀκείνος εἶπε „χαῖρε, φιλιτάτη ζῶων.
 1 κ' τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
 δεῦρο, γλυκεῖα, καὶ με ποικίλοις μύθοις 15
 παρηγόρησον ἐγγυὲς ὄντα τῆς μοίρης.“
 „σφῆζοιο“ φησὶν· „ἦν δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·

103, 2e = 46, 10 | 5m = 106, 17 | 7e = 75, 1. 95, 74 |
 9e = 9, 2. 111, 7 | 10e. 11i cf. 105, 3 | 12m = 121, 2 | e = 95, 53 |
 13i = 75, 13 etc. | e cf. 12, 7. 63, 4 | 16me cf. 95, 15. 107, 2

103 B 73, F 91, A^c Cor. 137 (A^u 140); tetr. II 2; 3. 4 Suid.; Dos. 6 p. 29, Tab. cer. 8; Synt. 37, Themist. XIII 174^c, Aphth. 8 (Nicol. p. 266); cf. Plato Alc. 123 A. || 3 κοίτης ἔσω A, κοιῶσσω vel κοιῶσω Suid. s. σπήλυγξ || 3. 4 ὥς νοῦσῳ κάμων ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀ. A, οἶά τις νοῦσῳ κάμων (καμῶν) ἐβέβλητ', οὐκ ἀληθὲς ἀ. Suid. s. σπήλυγξ et ἀσθμα; οἶα κτλ. ex Suida recepi ut requisitoria, cf. Herond. III 51; δολῶς glossema? Iliotes poetae tritissima, cf. 69, 2. 88, 12 etc. An οἶά τις νοῦσῳ | βέβλητο δόλιον, οὐκ ἀ. ἀ.? || 6 ἐπάνυλας A, corr. Db | ἐγγέλου A, corr. Bss | Φήμη? || 10 κατήσθιε A | τε Bgk || 11 de Synt. cf. p. XXI || 13 ζῶων A || 17 ζῶοιο A, corr. Db; ὄλιαντε B | εἰ Bss Eb Rth, soloecismum servavi, cf. Buttmann Gramm. d. NT. Spr. 191 sq.; ἦν forma Babrium sapit

ταῦτ' ἦλθον. ἀλλὰ χαῖρε, φιλότατη. σπεύδω
 πρὸς τὸν λέοντα, μὴ ἄλιν με ζητήσῃ —
 1. 32^a χρῆται γὰρ ἡμῖν εἰς ἅπαντα συμβούλοις —
 δοκῶ δὲ καὶ σέ, τέκνον, εἴ τι τῆς γραΐης
 κεφαλῆς ἀκούεις. ἔπρεπέ σοι παρεδρεῦεν
 ἔλθοῦσαν αὐτῷ καὶ πονοῦντα θαρσύνειν.
 τὰ μικρὰ πείθει τοὺς ἐν ἐσχάταις ὥραις·
 ψυχὰς δ' ἐν ὀφθαλμοῖσι τῶν τελευτῶντων.“
 ὡς εἶπε κερδῶ. τῆς δ' ὁ νοῦς ἔχαινονώθη
 λόγοισι ποιητοῖσιν, ἦλθε δ' εἰς κοίλῃν
 σπήλυγγα θηρός, καὶ τὸ μέλλον οὐκ ᾔδει.
 λέων δ' ἀπ' εὐνῆς ἀσκόπως ἐφορμήσας
 ὄνυσεν οὐατ' ἐσπάραξεν ἀκραίοις,
 σπουδῇ διωχθεῖς· τὴν δὲ φύζα δειλαίην
 θύρης κατιθὺς ἤγεν εἰς μέσας ὕλας.
 κερδῶ δὲ χειρὰς ἐπεκρότησεν ἀλλήλαις,
 ἐπεὶ πόνος μάταιος ἐξανηλώθη.
 κάκεινος ἐστέναξε τὸ στόμα βρύχων
 (ὁμοῦ γὰρ αὐτὸν λιμὸς εἶχε καὶ λύπη),
 πάλιν δὲ κερδῶ καθικέτενε φωνήσας
 ἄλλον τιν' εὗρεῖν δεύτερον δόλον θήρης.
 ἦ δ' εἶπε κινήσασα βυσσόθεν γνώμην·
 „χαλεπὸν κελεύεις, ἀλλ' ὅμως ὑπουργήσω.“

95, 36i cf. 131, 10 | 47i = 31, 16

95, 29 πάλιν ABV (cf. 61, 10), πάλαι Lm || 32 ἐπ
 σοι A, ἔπρεπε BgkEb, cf. 107, 4 sq. || 35 cf. Cr MRh. XLVI
 36 ὡς A | ἐτυφώθη B, ἐτυφλ. VFur. || 38 in mg. διὸ τιμῶμ
 m. 3 || 39—84 om. V || 40 οὐας Bgk || 43 ἐκρότησεν B Bgl
 ἐπεκρότησε χειρὰς Eb || 45 ἐστέναξε etiam A || 47 κερδοῦν lvi
 Mk, cf. 111, 6 || 50 ἀλλ' ὅμως B, ὅμως om. A, sed s
 versum post κελεύεις m. r. atram. nigr. obductum αὐθις,
 quid primo fuerit incertum; <ἐργον>, ἀλλ' Nck, <δέσποτ>.

32^b καὶ δὴ κατ' ἔχνος ὥς σοφὴ κύων ἦει,
 πλέκουσα τέχνας καὶ πανουργίας πάσας,
 αἰεὶ δ' ἕκαστον ποιμένων ἐπηρώτα
 μή ποὺ τις ἔλαφος ἡματωμένη φεύγει.
 τὴν δ' ὥς τις εἶδε, δεικνύων ἂν ᾠδήγει, 55
 ἕως ποθ' εὗρεν ἐν κατασκήνῳ χώρῳ
 δρόμων ἀναψύχουσιν. ἢ δ' ἀναιδείης
 ὄφρ' ἔχουσα καὶ μέτωπον εἰστήκει.
 ἐλάφου δὲ φρενὶς ἐπέσχε νῶτα καὶ κνήμας,
 χολὴ δ' ἐπέξει καρδίην, ἔφη δ' οὕτως. 60
 [σὺ νῦν διώκεις πανταχοῦ με καὶ φεύγω.]
 „ἀλλ' ὦ στύγημα, νῦν μὲν οὐχὶ χαιρήσεις,
 ἦν μοι προσέλθης καὶ γρύσαι τι τολμήσης.
 ἄλλους ἀλωπέκνιζε τοὺς ἀπειρήτους,
 ἄλλους δὲ βασιλεῖς αἰρέτιζε καὶ ποιεῖ.“ 65
 τῆς δ' οὐκ ἐτρέφθη θυμός, ἀλλ' ὑποβλήθη
 „οὕτως ἀγεννής“ φησί „καὶ φόβου πλήρης
 πέφυκας; οὕτω τοὺς φίλους ὑποπτεύεις;

95, 52 me cf. 57, 2 | 53 e = 50, 7. 103, 12 | 54 ie = 50, 8 |
 ie = 11, 5 | 60 me = 131, 10 | 63 i cf. 7, 5 | 67 e = 1, 3 |
 ie = 97, 4

95, 55 εἶδεν, ν del. A | ἀνωδήγει A, corr. Db || 57 ἢ δ' A
 pr. | Ἀναιδείης? cf. paroem. s. θεός || 59 ἐπέσχε νῶτα A, corr.
 r || 60 χολή A (Rth), χολή Db || 61 om. B, del. Db; interpol.
 pter v. ἀλλ', cf. 64, 8 | μ' ὅποι φεύγω Hm, num κελ? || 62 οὔτε
 bet | ἀλλὰ οὐκ ἐτι χειρώσῃ με· εἰ δὲ καὶ πλησιάζεις μοι, οὐ ζήσεις
 B || 63 ἦν ipse A | καὶ γρύσαι τι A, idem legerit etiam Suid. s. v.;
 r. Eb Rth coll. συρόσαντος 114, 4; καὶ τι γρύ σὺ Schm, num
 εἶν τι (cf. 116, 10; Eurip. Herc. 250, Soph. Ai. 1227, Callim. h.
 24)? | τολμήσεις, in mg. m. pr. ἦι, quod del. m. r. || 64 ἀλ-
 σ ἀ. τοῖς ἀπειρήτοις A, ἄλλους ἀ. τοῖς ἀπειροῦς B; accus.
 nmendaverat Cobet || 65 ὑπερέτιζε A, corr. Cobet (cf.
 5); num etiam ποιῆσαι vel ποιήσειν? ἀ. ποιεῖ βασιλεῖς καὶ
 ἔτιζε B, qui locum per hyperbaton explicasse videtur; coll.
 71 πατὴρ conicias κάσποει || 66 ἐτρέφθη A, corr. Bgk

ὁ μὲν λέων σοι συμφέροντα βουλευέσων
 μέλλων τ' ἐγείρειν τῆς πάροιθε νωθείης 70
 ἔψαυσεν ὠτός, ὥς πατήρ ἀποθνήσκων·
 ἔμελλε γάρ σοι πᾶσαν ἐντολὴν δάσειν,
 ἀρχὴν τοσαύτην πῶς λαβοῦσα τηρήσεις·
 1. 33^a σὺ δ' οὐχ ὑπέστης κνίσμα χειρὸς ἀρρώστου,
 βίῃ δ' ἀποσπασθεῖσα μᾶλλον ἐτρώθης. 75
 καὶ νῦν ἐκείνος πλεῖον ἢ σὺ θυμοῦται·
 λίην ἄπιστον πειράσας σε καὶ κούφην
 βασιλῆά φησι τὸν λύκον καταστήσειν.
 οἷμοι πονηροῦ δεσπότου. τί ποιήσω;
 ἄπασιν ἡμῖν αἰτίη κακῶν γίνῃ. 80
 ἀλλ' ἐλθέ καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθι γενναίη,
 μηδ' ἐπτόησο, πρόβατον οἶον ἐκ ποίμνης.
 ὄμνυμι γάρ σοι φύλλα πάντα καὶ κρήνας,
 οὕτω γένοιτο σοὶ μόνη με δουλεύειν,
 ὥς οὐδὲν ὁ λέων ἐχθρός, ἀλλ' ὑπ' εὐνοίης 85
 τίθῃσι πάντων κυρίην σε τῶν ζώων·
 τοιαῦτα κατέλλουσα τὴν ἀχαιῖνην
 ἔπεισεν ἐλθεῖν δις τὸν αὐτὸν εἰς ᾧδην.

95, 71e = 98, 17 | 74e = 75, 1. 103, 7 | 79f. cf. 90, 2 |
 81i = 12, 11 | 82e = 93, 1 | 85m = 97, 10 | e = 35, 3

95, 69 βουλευέων A, corr. Nck || 70. 75 om. B ||
 70 πάροιθε A, -εν m. r. | fol. 33^a in mg. sup. m. r. ὃ χριστὲ
 μου βοήθει <αὐτῶ σῶ δούλω μαρκῶ || 74 σὺ δὲ οὐδὲ B || 76 interp.
 Cr | πλεόν A, πλείον B || 77. 80 neglexit B || 77 λίαν A
 m. pr., corr. m. r. | βασιλέα δέ A, coll. οὐρῆσσειν 129, 23 sim.
 corr. Cr p. 216²; βασιλῆ δὲ Fx ceterique || 79 οἷμοι πονηρὸν
 δεσπότην B || 81 γενναία A || 82 μήδ' A || 84 μόνη ABV,
 corr. Fur, μόνην Bss || 85 ἐχθρὸν ὁ λέων A (Rth!), corr. Sd,
 ἐ. οἶδεν Lm || 86 κυρίαν A || 86 om. BV || 87 κατέλ-
 λουσα Suid. s. v. ἀχαιῖνῃ et κατέλλω, κατέλλουσα A

ἐπεὶ δὲ λόγχης εἰς μυχὸν κατεκλείσθη,
 λέων μὲν αὐτὸς εἶχε δαῖτα πανθοῖνην, 90
 σάρκας λαφύσσων, μυελὸν ὀστέων πίνων
 καὶ σπλάγχνα δάπτων· ἡ δ' ἀγωνὸς εἰστίηκει
 πεινώσα θήρης, καρδίην δὲ νεβρείην
 λάπτει πεσοῦσαν ἀρπάσασα λαθραῖως,
 καὶ τοῦτο κέρδος εἶχεν ὦν ἐκεκμήκει. 95
 λέων δ' ἕκαστον ἐγκάτων ἀριθμήσας,
 ἡ μὲν μόνην ἀπ' ἄλλων καρδίην ἐπεζήτει,
 καὶ πᾶσαν εὐνήν, πάντα δ' οἶκον ἡρεῦνα.
 κερδῶ δ' ἀπαιολῶσα τῆς ἀληθείης
 „οὐκ εἶχε πάντως“ φησί· „μὴ μάτην ζήτει. 100
 ποίην δ' ἔμελλε καρδίην ἔχειν, ἥτις
 ἐκ δευτέρου λέοντος ἦλθεν εἰς οἴκους;“

[Οὐ τοὺς τοὺς προλαβοῦσι κακοῖς μὴ σωφρονισθέντας εὐκότως ἄφροντα κακὰ διαδέχεται· ἐν ᾧ καὶ ἔλεγχος κατὰ φιλοδοξίαν.]

96 Λύκος παρῆει θριγκόν, ἐνθεν ἐκκύψας
 ἀρνειὸς αὐτὸν ἔλεγε πολλὰ βλασφημίας.

95, 97e = 2, 2. 28, 3 | 98m cf. 27, 6 | 101e = 102, 11 | 102i
cf. pr. II 16 | me = 45, 12 || 96, 1me = 112, 5. 108, 24 (121, 1.
18, 9)

95, 90—92 δάπτων Suid. s. v. πανθοῖνην || παντοῖνην A ||
 91 σάρκας A, ἐγκατα S BV || 92 δάπτων S s. v. et l. s., λάπτων A ||
 93 θήρης A, κερδῶ S s. v. νεβρός, νεβρεία || 94 λάπτει
 AS, δάπτει Fx, κᾶπτει NbCr || 97 ἀπάντων Eb, cf. Soph.
 Phil. 183 | ἐπεζήτει in rasura m. pr. || [101. 102] Rth, sed
 expressi sunt in paraphr. atque apud Avianum 30, 15 sq. ||
 101 πόλιν A

96 B 81 M 48 P¹ 51; F Fur. 75 (C 139); 1—3 Suid.; tetr.
 I 31 || 1 παρῆει A m. pr. | θριγκόν Suid. s. v. | ἐκκύψας S,
 ἐγκύψας A || Post 2 versum excidisse suspicatus est Lm coll.
 tetrasticho, verum cum A faciunt B*F

κάκεινος εἶπε τὰς σιαγόνας πρίων·

„ὁ τόπος μ' ἐλοιδόρησε· μὴ σὺ καυχῆσῃ.“

[ὁ μῦθος ὁρθῶς πᾶσι τοῦτο μηνύει,
μηδεὶς διὰ καιρὸν ἰσχύων τι γανροῦσθω.

5

Κατάλληλος ὁ μῦθος τοῖς διὰ περίστασιν καὶ τόπον κατὰ τύχην
τῶν δυνατωτέρων κατεπαιρομένοις.]

97 Λέων ποτ' ἐπεβούλευεν ἀγρίῳ ταύρῳ,

καὶ προσποιηθεὶς μητρὶ τῶν θεῶν θύειν,

τὸν ταῦρον ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἡρώτα.

κάκεινος ἤξειν εἶπεν οὐχ ὑποπτέυσας.

ἐλθὼν δὲ καὶ στὰς ἐπὶ θύραις λεοντείois

5

i. 34^a ὡς εἶδε θερμοῦ πολλὰ χαλκία πλήρη,

σφαγίδας, μαχαίρας βουδόρους νεοσμῆκτους,

πρὸς τῇ θύρῃ δὲ μηδέν, ἀλλὰ δεσμώτην

ἀλεκτορίσκον, ὥχρε' εἰς ὄρος φεύγων.

ἐμέμφεθ' ὁ λέων ὕστερον συναντήσας.

10

96, 3i = 75, 13 || 97, 3me = 42, 3 | 4 cf. 95, 68 | 5 cf.
30, 8 | 8i = 129, 8 | 9i = 124, 12 | 9e = 4, 3

96, 3 Suid. s. τριγῆς et πρίων || Epim. τρόπον A, τό-
πον Bss | κατεπαιρομένοις ex -όμενος A m. pr. | Aliud epimy-
thium (e vv. 5 sq. fictum?) in BMPⁱ

97 F 92 (A^u 141) Tab. cer. fab. 4 III^{ro}, cf. Cr Philol.

LIII 235 || 1 ποτ' A, om. F, τις T || 2 προσποι^{ῶν}θεὶς,
ὡτ m. rec. A | τῶν etiam T, τῇ Lm || 4 sqq. ex parte
laceri in tab. || 5 θύρας λεοντείois A, θυ(ραις λε)οντιοῖς
T, unde correxi || 6 χαλκία A, corr. Db || 7 om. tab. |
σφαγίδας, ρ del. A | μαχαίρας, Hl || 8 θύρα δε A, δε θυ-α T |
ἀλλ' ἢ A, corr. Schnw, num ἔλλ' ἢ? verum μηδεναλλαδεσμων ...
in tabula legere sibi visus est Hesselting | notae galli et leonis
inimicitiae || 9 στραφισωχετοενθυσεισο(ροσφ)ενγειν T aperta
interpolatione || 10 οδεμεμφοαντον T

δ δ' „ἤλθον“ εἶπε „καὶ τὸ σύμβολον δώσω·
οὐκ ἦν ὅμοιον τὸ θύμα τῷ μαγειρείῳ.“

[Ὁ μῦθος ἡμᾶς ὑπομνησκει, τὸ ἐπὶ τὸν πάντως δεινὸν προο-
ρῶντας, μηδαμῶς ἀμελεῖν τῆς ἐναντῶν σωτηρίας.]

98 Λέων ἀλούς ἔρωτι παιδὸς ὥραίης
παρὰ πατρὸς ἐμνήστευε. τῷ δ' ὁ πρεσβύτερος
οὐδέν τι δύσνον οὐδ' ὑπουλον ἐμφήνας
„δίδωμι γῆμαι“ φησί, „καὶ διδοὺς χαίρω·
τίς οὐ δυνάστη καὶ λέοντι κηδεύσει; 5
φρένες δὲ δειλαὶ παρθένων τε καὶ παίδων·
σὺ δ' ἡλίκους μὲν ὄνυχας, ἡλίκους δ' ἦμιν
φέρεις ὀδόντας, τίς κόρη σε τολμήσει
ἀφόβως περιλαβεῖν; τίς δ' ἰδοῦσα μὴ κλαύσῃ;
πρὸς ταῦτα δὴ σκόπησον εἰ γάμου χοήξεις, 10
μηδ' ἄγριος θῆρ ἀλλὰ νυμφίος γίνου.“
ὁ δὲ περωθεὶς τῇ δόσει τε πιστεύσας
ἔξελε τοὺς ὀδόντας, εἶθ' ὑπὸ σμίλλῃ
1. 34^b ἀπωνυχίσθη, τῷ τε πενθερῷ δέξας
τὴν παῖδ' ἀπῆγει. τὸν δ' ἕκαστος ἡλοῖα 15

97, 12 e = 79, 1 || 98, 2 e = 22, 2. 50, 14 | 10 i = 63, 12 |
14 e = 136, 14 | 15 cf. 122, 13. 129, 20

97, 12 ὥμην ὅμοιον (!) Rth, οὐκ ἦν ἔτοιμον Hch, sed cf.
Macar. prov. VI 18, Cr Philol. I. s. p. 236 | τὸ θύμα A, τοθυ-
ματομαγε etiam T, θυμα plerique; admisi quod sententiae
aptius τὸ θύμα, ut εὔρεμα (pr. II 2) ἐκθεμα sim.

98 B 76 F 110 (Aⁿ 138); cf. Diod. 19, 25, Georg. Rhet. gr. I
p. 551 W. (Cr p. 187⁴) || 1 ὥραίας A || 7 ἡμῖν A || 8 φέ-
ρεις] φαίνεις NbBgk || 9 περιβαλεῖν Bss | κλαύσῃ m. pr. A, η in ei
m. rec., cf. proleg. p. VI || Post 10 versum excidisse suspicantur
Bgk Hartung || 11 πῆ vel πῶς μὴ ἄ. non scripsit || 12 ἐκπερω-
θεῖς? | cf. 4 || A f. 34^b nescio quid in mg. sup. m. r., ut f. 16^b, 17^c

δοπάλω τις ἢ λίθῳ τις ἐκ χειρὸς παίων.
 ἐκεῖτο δ' ἀργὸς ὥσπερ ὕς ἀποθνήσκων,
 γέροντος ἀνδρὸς ποικίλου τε τὴν γνώμην
 σοφίῃ διδαχθεὶς ὡς ἄμικτον ἀνθρώποις
 ἐρᾶν λεόντων ἢ λέοντας ἀνθρώπων.

20

[αὐτὸς τις αὐτὸν λανθάνει κακῶς θράσας,
 ὦν οὐ πέφυκε μεταλαβεῖν ὅταν σπεύδῃ.]

- 99 Λέοντι προσπτὰς αἰετῶν τις ἐξήτει
 (100) κοινωνὸς εἶναι. ᾧ λέων „τί κωλύει;“
 πρὸς αὐτὸν εἶπεν. „ἀλλ' ἐνέχυρον <οὖν> δώσεις
 τῷ κυπτέρῳ σου μὴ μεθιέναι πίστιν·
 πῶς γὰρ φίλῳ σοι μὴ μένουντι πιστεύσω;“ 5
 [Ὁ μῦθος ἐκδιδάσκει μὴ τάχιστα πᾶσι πιστεῦναι, καὶ μάλιστα
 τοῖς μήπω φίλοις.]

- 100 Λύκῳ συνήντα πιμελὴς κύων λίην.
 (99) ὃ δ' αὐτὸν ἐξήταξε, ποῦ τραφεὶς οὕτως

98, 17i cf. 7, 9 | 17e = 95, 71 | 18 cf. 166, 7 || 99, 2e =
 103, 18 | 3im = 104, 6

98, 16 τις A bis | λίθοισιν Piccolos | ἐκ χειρὸς A, corr. Lm,
 ἐχέρας Gb, cf. 1, 9 || 17 ἀποθνήσκων A || [18—20] Eb,
 om. F; ἐκεῖτο δὲ ὡς πρόβατον ταῖς ποικίλαις φρεσὶ τοῦ γέρον-
 τος ἀπατηθεὶς bene B, cf. Diod. Georg.; versibus ineptis 19. 20
 exitum genuinum oppressum esse suspicor || 18 δὲ Bgk ||
 19 ἀθέμιτον SdlHp | ἀντίς A, ἀνθρώπους Bss || 20 λέοντας
 ipse A: num λέουσιν? || [21. 22] Lm || 21 αὐτὸν A
 99 (100 Bss) V 90 (Kn. p. 675, Fur. 358), epim. Georg.;
 cf. Archiloch. fr. 86 Bgk || 1 αἰετῶν V | τις om. V || 2 ᾧ
 V || 3 ἀλλ' ἐνέχυρον AV, <ἐν> ἐ. Bt, ἐ. ἐνδῶσεις Fx,
 <ἐπ'> ἐνεχέρῳ Rth, ἀλλά <γ'> ἐ. Eb, ἐ. <οὐ> Gb, ἐ. <ῆ> Hm,
 <οὖν> Cr, cf. Herond. VI 91; an ἐγγύον? cf. 58, 1 || 4 τὰ
 ἀκύπτερά σου A, τῷ κυπτέρῳ σου V; τῷ κυπτέρῳ σου AhLm,
 τῷ κυπτέρῳ Rth, sed duali neque Babrius usus est neque Heron-
 das | μὴ μεθιέναι τὴν A, corr. Eb || Epim. cf. Georg. Gnom. I p. 58
 100 (99 Bss) cf. VFur. 361; tetr. I 3; cf. Phaedr. III 7 ||
 1 πιμελὴς et λίαν A || 2 ποῦ τράφης A, corr. Minas

- μέγας κύων ἐγένετο καὶ λίπους πλήρης.
 „ἄνθρωπος“ εἶπε „δαφιλῆς με σιτεύει.“
 „ὁ δέ σοι τράχηλος“ εἶπε „πῶς ἐλευκώθη;“ 5
 „κλοιῶ τέτριπται σάρκα τῷ σιδηρεῖω,
 ὃν ὁ τροφεύς μοι περιτέθεικε χαλκεύσας.“
 135^a λύκος δ' ἐπ' αὐτῷ καγχάσας „ἐγὼ τοίνυν
 χαίρειν κελεύω“ φησί „τῇ τρυφῇ ταύτῃ,
 δι' ἣν σίδηρος τὸν ἐμὸν ἀνχένα τρίψει.“ 10
 [Ὅτι ἀσχερὸν καὶ ἐπονείδιστον τὸ μικρᾶς ἡδονῆς χάριν δουλο-
 πρεπῶς ζῶειν φευκτέον ὁ μῦθος παραινεί.]

- 101 Λύκος τις ἄνδρὸς ἐν λύκοις ἐγεννήθη,
 λέοντα δ' αὐτὸν ἐπεκάλουν· ὃ δ' ἀγνώμων
 τὴν δόξαν οὐκ ἤνεγκε, τῶν δὲ συμφύλων
 ἀποστατήσας τοῖς λέουσιν ὠμίλει.
 κερδῶ δ' ἐπισκώπτουσα „μὴ φρενωθεῖν“ 5
 ἔφη „τοσοῦτον ὥς σὺ νῦν ἐτυφώθης·

100, 3 e cf. 95, 67. 1, 3 | 7 e = 104, 1 || 101, 2 e = 95,
 17. 119, 7 | 4 e = 12, 6 etc.

100, 5 δὲ σοὶ A m. pr., corr. m. r. | πῶς εἶπεν A, corr.
 Bss || 6 σιδηρεῖω A || Epim. τὸ ipse A (Bgk); ὃν τὸ Eb |
 ζῶν A, corr. Bss; num in archetypo fuit ζῶειν? ζῆν Eb | aut
 initium (usque ad ἐπον.) aut finem (φευκτ. κτλ.) del. Bgk |
 ζῶειν forma e versibus servata; possis: ἀσχερὸν τὸ μικρᾶς
 ἡδονῆς χάριν ζῶειν | δουλοπρεπῶς <καὶ> φευκτέον . . .

101 V 97 (Kn p. 675, Fur. 360) || 2 ἐκάλει V || 3 ἤνεγ-
 κεν V et A olim, sed ν del. | συμφύλων V || 5 φρενωθεῖν
 A, φρενωθεῖν V, μὴ φρενωθεῖν Corais p. 440 Eb Gb, perpe-
 ram, cf. Iulian. Caes. p. 314 B, Maccab. II 11, 4 πεφρενωμένος
 δὲ ταῖς μυριάσι

σὺ γὰρ ὥς ἀληθῶς ἐν λύκοις λέων φαίνῃ,
ἐν δ' αὖ λεόντων συγκρίσει λύκος γίνῃ.“

[Πρὸς τοὺς ἀπὸ τῶν κολάκων οὐκ ὀρθῇ κρίσει ἐπαινουμένους
κάντεῦθεν μέγα φρονοῦντας, ἔπειτα δὲ ἐλεγχομένους ἑαυτοὺς
ἐπιγινώσκειν.]

102 Λέων τις ἐβασίλευεν οὐχὶ θυμῶδης
οὐδ' ὠμὸς οὐδὲ πάντα τῇ βίῃ χαίρων,
πρηνὺς δὲ καὶ δίκαιος ὥς τις ἀνθρώπων.
ἐπὶ τῆς ἐκείνου φασὶ δὴ δυναστείης
1. 35^b τῶν ἀγρίων ἀγρυμὸς ἐγερόναι ζῶων, 5
δίκας τε δοῦναι καὶ λαβεῖν παρ' ἀλλήλων.
τὰ ζῶα πάντα δ' ὥς ὑπέσχον εὐθύνας,
λύκος μὲν ἀρνί, πάρδαλις δ' ἐπ' αἰγάργῳ,
ἐλάφῳ δὲ τίγρις, πάντα δ' εἶχεν εἰρήνην,
ὁ πτωξ λαγῶδς εἶπεν „ἀλλ' ἐγὼ ταύτην 10
τὴν ἡμέρην ἀεὶ ποτ' ὑπόχουμην, ἥτις
καὶ τοῖς βιαίοις φοβερὰ τὰσθενῇ θήσσει.“

[Ἐπαινον ὁ μῦθος ἔχει κριτῇ πρῶτον καὶ λίαν δικάρων.]

101, 7 sq. e = 54, 3 sq. || 102, 1 e = 95, 18 | 3 e = 2, 15.
(106, 1) 125, 2 | 4 i = pr. I 6 | 6 e = 44, 5 | 11 e = 95, 101

101, 7 ὥς om. V | γίνῃ Nck || 8 εἰς — σύγκρισιν V |
γίνῃ A, φαίνῃ V Nck, cf. l. sim. || Epim. ὑπὸ τῶν BtEb | καὶ
μέγα φρ. V | ἐπιγινώσκοντας Spp

102 B 78, cf. Aristot. Pol. III 13, Antisth. fr. 52 W. Theocr.
24, 84 || 3 πρὸς δ' ἄρα καὶ A m. pr., ἄρα m. r., ἀλλὰ πρῶτος
καὶ B, πρῶτος δὲ καὶ Db, cf. pr. II 15 | ὥσπερ ἄνθρωπος B || 4 δ'
ἐπὶ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας B, τῆς δ' ? | δυναστείας A || 6 πρὸς
ἑλλησι B || 7 ὥς δ' A, δ' ὥς BgkLm | ὑπέσχετο Eb || 8 δ' ἐπ' A
(Rth coll. Soph. O. R. 181 Σ 529), δέ γ' Lm || 9 δὲ om. A,
add. Bss ex B (Cor.) | extr. κῶων δὲ λαγῶν interpolatione B,
cf. proleg. || 11 ἡμέραν A | ἀεὶ A, ἰδεῖν Eb ex B (Cor.) πολλὰ
ἡδ. ἰδεῖν τὴν ἡ. τ. || 11 sq. βλέψαι, ἡ τοῖς Hl || 12 καὶ ταῖς A |
τὰσθενῇ A, τὰ εὐτελεῇ B, corr. Bss

- 93 Λέων ἐπ' ἄγρην οὐκέτι σθένων βαίνειν
 (πολλῷ γὰρ ἤδη τῷ χρόνῳ, γεγηράκει)
 κούλης ἔσω σπήλυγγος οἶά τις νούσῳ
 κάμνων ἐβέβλητ' οὐκ ἀληθὲς ἀσθμαίνων,
 φωνὴν βαρεῖαν προσποιητὰ λεπτύνων. 5
 θηρῶν δ' ἐπ' αὐλὰς ἤλθεν ἄγγελος φήμη,
 καὶ πάντες ἤλγουν. ὥς λέοντος ἀρρώστου,
 ἐπισκοπήσων δ' εἰς ἕκαστος εἰσῆει.
 τοῦτους ἐφεξῆς λαμβάνων ἀμοχθήτως
 κατήσθιεν, γῆρας δὲ λιπαρὸν ἠύρῃκει. 10
 σοφῇ δ' ἀλώπηξ ὑπενόησε, καὶ πόρρω
 σταθεῖσα „βασιλεῦ, πῶς ἔχεις;“ ἐκηρώτα.
 κἀκείνος εἶπε „χαῖρε, φιλιτάτη ζώων.
 τί δ' οὐ προσέρχῃ, μακρόθεν δέ με σκέπτῃ;
 δεῦρο, γλυκεῖα, καὶ με ποικίλοις μύθοις 15
 παρηγόρησον ἐγγὺς ὄντα τῆς μοίρης.“
 „σῶζοιο“ φησὶν. „ἦν δ' ἄπειμι, συγγνώσῃ·

103, 2e = 46, 10 | 5m = 106, 17 | 7e = 75, 1. 95, 74 |
 9, 2. 111, 7 | 10e. 11i cf. 105, 3 | 12m = 121, 2 | e = 95, 53 |
 i = 75, 13 etc. | e cf. 12, 7. 63, 4 | 16me cf. 95, 15. 107, 2

103 B 73, F 91, A^c Cor. 137 (A^u 140); tetr. II 2; 3. 4 Suid.; Dos. 6
 29, Tab. cer. 8; Synt. 37, Themist. XIII 174^c, Aphth. 8 (Nicol.
 266); cf. Plato Alc. 123 A. || 3 κούλης ἔσω A, κοιῶσω vel
 ἄσω Suid. s. σπήλυγξ || 3. 4 ὥς νόσῳ κάμνων | ἔκειτο,
 ὡς οὐκ ἀληθῶς ἄ. A, οἶά τις νούσῳ | κάμνων (καμῶν) ἐβέ-
 ρτ', οὐκ ἀληθὲς ἄ. Suid. s. σπήλυγξ et ἀσθμα; οἶα κτλ. ex
 da recepi ut requisitoria, cf. Herond. III 51; δολίως glossema?
 otes poetae tritissima, cf. 69, 2. 88, 12 etc. An οἶά τις
 σφ | βέβλητο δόλιον, οὐκ ἄ. ἄ.? || 6 ἐπάντας A, corr. Db |
 ἔλου A, corr. Bss | Φήμη? || 10 κατήσθιε A | τε Bgk ||
 de Synt. cf. p. XXI || 13 ζώων A || 17 ζώοιό A, corr. Db;
 νινε B | εἰ Bss Eb Rth, soloecismum servavi, cf. Buttmann
 mm. d. NT. Spr. 191 sq.; ἦν forma Babrium sapit

πολλῶν γὰρ ἔχνη θηρίων με καλύει,
ὣν ἐξιόντων οὐκ ἔχεις ὃ μοι δέλξεις.“

[μακάριος ὅστις οὐ προλαμβάνει πταίσας,
ἀλλ' αὐτὸς ἄλλων συμφοραῖς ἐπαιδεύθη.

20

Οὕτως τινῶν οἱ κίνδυνοι διδασχὴ εἶναι ὀφείλει τῆς ἡμῶν σω-
τηρίας.]

104 Λάθρη κύων ἔδακνε· τῷ δὲ χαλκεύσας
ὁ δεσπότης κώδωνα καὶ προσαρτήσας
πρόδηλον εἶναι μακρόθεν πεποιήκει.
ὁ κύων δὲ τὸν κώδωνα δι' ἀγορῆς σείων
ἡλαζονεύετ'. ἀλλὰ δὴ κύων γραίη
πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ὦ τάλαν, τί σεμνύνη;
οὐ κόσμον ἀρετῆς τοῦτον οὐδ' ἐπιεικέλης,
σαυτοῦ δ' ἔλεγχον τῆς πονηρίας κρούεις.“

5

[“Ἐλεγχον ὁ μῦθος ἔχει τῶν οὐ καλῶς ἐφ' ἑαυτοῖς μέγα φρο-
νούντων, ὅταν διὰ κακίαν τι πάθωσιεν.”]

105 Λύκος ποτ' ἄρας πρόβατον ἐκ μέσης πολίμνης
ε. 36^b ἐκόμειζεν οἶκαδ'· ᾧ λέων ὑπαντήσας

103, 201 cf. 22, 15 || 104, 1e = 100, 7 | 6im = 99, 3 ||
105, 1 cf. 137, 1 (95, 81) | 2e = 42, 2

103, 19 ἐξιόντος Eb, 'nisi v. excidit'; ἐξιόντων μὲν, μηδ'
ὅλως δὲ ἐξιόντων (ἐξεληθόντων P¹) B* || [20. 21] in mg. m.
rec. (3?) repetuntur; v. 20 littera μ ad marginem repetita
epimythii initium indicavit m. pr.; promythium B epim. P¹:
ὅτι φρόνιμός ἐστιν ὁ συμφοραῖς ἑτέρων παιδευθεὶς κτλ.

104 B 71 P¹ 45, Avian. 7 || 1 λάθρα AP¹, λάθρα B, cf.
107, 13 || 4 ἀγορᾶς A || 6 τί φαντάζῃ B || 7 ἐπιεικέως A,
ἐπιεικέλης Nck (Philol. I 356, cf. CIG. II 2264, 12. 2788, 23.
2795 etc.); ε dubites an Babrius synizesi pronuntiare voluerit
(p. XXXVI), sed cf. ταμείον 108, 2 || [7. 8] Rth || Aliud epimy-
thium in B P¹: ὅτι οἱ τῶν ἀλαζόνων κενόδοξοι τρόποι πρόδηλοι
εἰσι δηλοῦντες τὴν ἀφανῆ (ἐμφανῆ P¹) κακίαν

105 B 85 P¹ 55, VFur. 362 || 2 οἶκαδε A | ὅπαντήσας A
m. pr. teste Eb, cf. 53, 6; corr. in mg. ὄν m. rec. ut videtur;

ἀπέσπας' αὐτοῦ. καὶ λύκος σταθεὶς πόρῳ
 „ἀδίκως μ' ἀφείλω τῶν ἐμῶν“ ἐκεκράγει.
 λέων δὲ τερφθεὶς εἶπε τὸν λύκον σκώπτων· 5
 „σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλων ἐδωρήθη.“

[Ὁ μῦθος δικαίως προσφόρως ῥηθήσεται πρὸς ἄνδρας ἀδίκους,
 ἀλλήλους αἰτιωμένους, ἐπὶ τῷ αὐτῷ πταίσματι κειμένους.]

106 Λέων ποτ' ἀνδρῶν βίον ἄριστον ἐξήλυν,
 καὶ δὴ κατ' εὐρὺν φωλεὺν διατρίβων,
 ὅσων ἀρίστην ὀριτρούφων φνὴν ἔγνω,
 φιλοφρονεῖσθαι γνησίως ἐπειράθη.
 πολλὺς δ' ὑπὸ σπήλυγγι θαμινὰ παντοίων 5
 θηρῶν ὁμιλος ἡμέρως συνηυλίσθη·
 ὃ δ' εἰστία τε κἀφίλει νόμῳ ξένων,
 ἄδην τιθεὶς ἅπασι δαίτα θυμῆρη.
 φίλην δὲ κερδῶ καὶ σύννοικον εἰλήφει,

105, 3 me = 103, 11 | 4e = 5, 6 | 5im = 106, 29 | 5e =
 69, 3 || 106, 1 cf. 102 | 4e = 57, 12

συναντήσας etiam B*V, sed Athoi lectio pristina ut exqui-
 sitior servanda || 3 αὐτοῦ A, αὐτὸ Eb coll. B ἀφείλετο τὸ
 πρόβατον: sed cf. V λέων δὲ τούτῳ . . συναντήσας, ἦρεν ἐξ
 αὐτοῦ τὸ ἀρνίον | χῶ λ.? || 4 μ' ἀφείλω AB, ἀφείλου P¹ | τὸ
 ἱμὸν BP¹ || 5 ὃ λ.? | τερφθεὶς Hartung, sed cf. 106, 29. 107, 9;
 γελᾶσας par. || 6 num ἐδωρήθη; (Hl)? cf. fab. 8 || Epim. δικαίως
 <καὶ> plerique, [δικαίως] Eb | Epim. (prom.) in BP¹ immutatum:
 δι' ἀρπαγῆς καὶ πλεονέκτας ληστὰς ἐνὶ (ἐν τινι B) πταίσματι
 κειμένους καὶ ἀλλήλους μεμφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει. Num
 latent versus?

106 cf. Cr p. 143, Philol. LIII 227; de Rutherfordi athete-
 sibus cf. proleg. || 3 ὀριτρούφων Eb (cf. R. Schroeter, themata
 sigm. p. 17), φύσιν ὀρειτρούφων Bgk, alii aliud: sed Ὀρίβακος
 δούχαλος sim. recentiores admiserunt (Schroeter p. 64) || 4 ἐπει-
 ράτο A, corr. Hertzberg coll. 57, 12 || 6 θηρῶν A, corr.
 Bss, nam synizeseos vix locus est || 7 καὶ ἀφίλει A, corr. m.
 rec. || 8 ἄλην A (non ἄλλην, quod ad εἰστία rettulit Gb),
 corr. Bss, λήν Hm: ἔλις? || 9 κερδῶ A

μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει. 1 —
 γέρων δέ τις πύθης ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
 ὅς, εἴ τις ἦλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταῦτόν παρτίθει δεσπότῃ τε κάκεινῳ,
 1. 37^a ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρη. 15 —
 κερδὼ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσῃν μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείκνουν τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν 19 —
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα. 18 —
 „κερδοὶ σοφῇ, λάλησον ὥσπερ εἰώθης· 20 —
 παιδρῶ προσώπῳ δαιτὸς, ὃ φίλῃ, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν „ὃ φέριστε θηρίων γέννης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μόνον ἀλγύνει,
 τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπομένη κλαίω. 25
 καδ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάζοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαῖνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.“

106, 15m = 95, 85 | 16 28 cf. 86, 3 | 17m = 103, 5 | 20me
 = 16, 9. 132, 9 | 23 cf. 12, 24

106, 10 συνεζήκει A, corr. Fx all., cf. Cr p. 179 || 12 δὲ
 A, τε DbFx | συσσίτοισι διανέμων A teste Eb || 15 εἶλεν Lm ||
 16 κερδοὶ Bgk | μοῖραν A | ἔφερε μ. οὐκ ἴ. Eb; num commate
 ante οὐκ interpungendum? cf. Luc. Cronos. 17 p. 399 || vv. 18. 19
 sedem mutavit Bgk Bt; 17—19 αὐτῆς — σιγῶσης — ἀποσχοῦσης
 Hertzberg, fortasse recte || 19 χεῖραν A || 20 σοφῇ m. pr., ηι
 m. rec. A | εἰώθης A, η in ει m. r., cf. 16, 9 || 21 ψαύων
 (-σας) Hl || 26 ἡμέραν A || 27 βαῖνον A, corr. Lm Db (in con-
 suetudinem abeat) || 28 μούνη A, ἥδη Bgk, τλήμων Eb, sed
 ipso hoc verbo nescio an fabulae acumen contineatur (οὐδὲ
 cum μούνη coni. cf. Herond. I 78)

ὁ λέων δὲ τερφοθὲις ὡς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκω ταῦτα μηδ' ἐμοὶ μέμφου.“ 30

[Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ πα-
ρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἤδη ἡ τῶν μελλόντων προσδοκία.]

107 Λέων ἀγρεύσας μὺν ἐμελλε δειπνήσειν·

ὁ δ' οἰκότριψ κλῶψ ἐγγὺς ὦν μόρου τλήμων
τοιοῖσδε μύθοις ἰκέτευε τὸν θῆρα·

1. 37^b „ἐλάφους πρέπει σοὶ καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν· 5

μυὸς δὲ δεῖπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιψαύσαι
χειλῶν ἔλις σῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.

ἴσως χάριν σοὶ τήνδε μικρὸς ὦν τίσω.“
γελάσας δ' ὁ θῆρ παρήκε τὸν ἰκέτην ζῶειν.

καὶ φιλαγρευταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις 10
ἐδικτυώθη καὶ σφαλεῖς ἐδεσμεύθη.

[κάντεῦθεν ἀπεγνώκει ὁ θῆρ τὴν σωτηρίαν]

106, 29 e = 94, 6 || 107, 1 e cf. 124, 2 | 2 me = 95, 15.
103, 16 | 6 sq. cf. 6, 10 sq. | 9 e = 25, 1

106, 29 *ἰλέως τε* Spp, sed cf. 16, 6. 48, 5; ὡς = *ut* limit., cf.
15, 11 || Epim. ἀποῦσ Α

107 B 77 P¹ 48 M 47 (F 98 A^u 148 P^r 145); Tab. cer. 8;
Dosithe. 2 p. 26 (Rom. I 17); cf. Iulian. ep. 8 p. 377 D., Liban.
ep. 47, 16 p. 24 W. (test. 3sq.) || 2 οἰκοτριψ Α || 3 τονθρόζων
in exitu Rth || 5 θηρῶν δὲ Α, corr. Fx, cf. 95, 32 | τῇδε Α, τῶνδε
Bgk || 6 ἄκρον Α, corr. Bss | ἐπιψαύσει Rth || 7 ἀμέστων
Α m. pr., στ in σσ m. r., corr. Eb; ἔμειβον Rth, θέμις σῶν
Schw || 8 τήνδε, ν ex σ, ipse Α m. pr. (Eb), τῇδε vulgo ||
9 ἴσως Α, corr. Fx, cf. 108, 13. 11, 4. 57, 2. 135, 2 || 10 in
initio aut φιλ (Hom. Δ 155) aut anaclasin admisit, cf. ad
Herond. III 7; φιλαγρέταισιν Eb, φιλαγρευταῖς Lm, θηραγρε-
ταῖς Rth || 11 κάσφαλῶς Ah, sed cf. Xen. Cyn. 6. 8, A. P.
IX 264, 8; κάλως Eb ex F, qui addit ἐπὶ τινι δένδρῳ; non po-
test σφαλοῖς || 12 ὁ θῆρ in senario novicio interpolatum, cf.
75, 4 | τὴν σῶσαν Α m. pr., τ σῶα = τὸν σωτήρα m. rec. ut
verum restitueret | [12] Lm, legit B*

BABRIUS, ed. O. Crusius.

7

ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας,
στεργόν τ' ὁδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι 15
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.

[σαφῆς ὁ μῦθος εὔ νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σφῆζειν πένητας, μηδὲ τῶν ἀπελπίζειν,
εἰ καὶ λέοντα μὲς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.]

[Ἀρχὴ τοῦ β' τμήματος.]

II Μῦθος μὲν, ὃ πατ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστὶν εὖρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἰσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις 5
1. 38^a λόγους Κυβίσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέη μούσῃ
δίδωμι, φαλάργῳ χρυσέῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὀπλίτην.
ὕπ' ἐμοῦ δὲ πρῶτον τῆς θύρης ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρας μούσας 10

II, 6e = I 16 | 7e = 76, 14

107, 13 μῦς praeter ' m. r. in ras. | λάθρη A, de B* cf. prol. ||
15 τοῦ το A, corr. AhLm || 17—19 = prom. B, epim. MP¹
del. Fx, cf. 43, 18 | ἐνοοῦσιν A (ἐνοοῦντες BP¹M), corr. Bgk ||
18 μηδὲ τῶν A, corr. Bgk, μηδὲ πως FxSchw, μηδ' ὅτων Ah.
Iulian. l. s. (ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας) legit v. 16, vix
legit v. 17sq. || ἀπ' τοῦ β' τμήματος A m. pr., β in μ mutavit,
τμήματος linea circumducta delevit m. rec.; cf. Avian. test. 9
II cf. Hermog. Theon. prog.; Diogen. paroem. I p. 178. 180 ||
2 παλαιῶν A, παλαιόν FxLm, vix recte || 4 φασίν FxSchnw,
πᾶσιν A || 5 λίβυς, τινός A, corr. Schnw, Λιβυστίνος DbAh;
5e Κιβυσσός τις et 6 λ. Λιβύσσης Benfey 'Or. et Occ.' I 364 ||
6 λόγον A, corr. Ah | λιβύσσης A, corr. Schnw; conl. Diogen.
Κύβισσαν Κιβύσσης AhBgk || 7 φαλάργῳ Db, καθαρά A ||
9 θύρας A || 10 σοφωτέρας A

γρίφοις ὁμοίαις ἐκφέρουσι ποιήσεις,
μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ 'μὲ γινώσκειν.
ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι φήσει,
καὶ τῶν ἰάμβων τοὺς ὀδόντας οὐ θήγω,
ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα προηύνας, 15
ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

- 108 Μυῶν δ' μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
ὃ δ' ἐν ταμείοις πλουσίοισι φωλεύων,
ἔθιεντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
ὃ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἦλθε δειπνήσων
ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης· 5
τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτου
ῥίξας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῳ
„μύρμηκος“ εἶπε „ῥῆς βίον ταλαιπώρου,
ἐν πυθμέσιν γῆς κρύμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
ἔμοι δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσεύει· 10
τὸ κέραια καποικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
1. 38^b εἰ μοι συνέλθοις, ὥς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαι· τὴν χῶρην.“

108, 1 e cf. 33, 5 | 3 e = 31, 1. 33, 23. 64, 1 | 10 e = 1, 4

II, 11 ἢ με γινώσκειν A (= ἢ ἐμὲ ἀναγινώσκειν, ut fures argumentor), cf. Lat. cognoscere librum; ἢ γεγωνίσκειν Burges Rev. de ph. I 460 (Nck), cf. Cr p. 195 adn. || 13 λουκή A, corr. Bss || 14 οὐ ἴπσε A | θήγων Schnw

108 B 94 F 121; myth. p. 217; v. 17 sq. 24 sq. 31 sq. Suid. || 1 ἀρουραῖον? Eb, possis ἀρουραίων (Rth, cf. 33, 5) || 6 σίτου A, corr. m. rec., sed vetusta || 7 μελαίνης A m. pr., corr. m. r., ut 6 | βόλῳ, o in ω corr. m. rec., ῥίξας σὺν τοῖς βόλοις B || 8 ῥῆς A || 9 πυθμέσι A m. pr., v m. rec. | κρύμνα Eb || 11 Ἀμαλθείης A, corr. m. rec.; cf. imitatore m. p. 217 ||

12 συνέλθῃς, η del., οι superscr. m. pr. A, συνέλθης Rth, συνέλθοις plerique || 13 ἀσφάλαι, litt. γ interiecta m. pr. A, cf. Et. 'M.' p. 161, 5 (Herodian. II p. 169. 630 L.)

ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον κείσας
 εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοίχῳ ἀνθρώπου. 15
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
 στάμνοι τε μέλιτος σώρακοί τε φοινίκων.
 ὃ δ' ὥς ἐτέρφθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων, 20
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· ὃ δ' ἀποπηδήσας
 στεεινῆς ἐφρευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχών, εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης· 25
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
 οἱ δ' ἐνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρήτης
 „τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δειπνοῖς,
 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων. 30
 ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφέξομαι βώλου,
 ὅφ' ἦν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγα.“

f. 39^a

[Ταῦτα ζητέον τῷ ἐν προσχήματι φιλλίας κα|καῖς συμβουλαις
 ἀπάγειν ἡμῆς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνους καθυ-
 ποβάλλαι χάριν δεουσῶν ἡδονῶν.]

108, 15me cf. 12, 11 | 20 cf. 140, 1 | 22me = 112, 2; cf.
 31, 17. 118, 6 | 24i = 84, 2 | 24e = 96, 1

108, 16 πλήρη A, πλήθη coriae Fx Bt Rth; θήκη Eb; πῆρη
 (Lm) vix admitti potest, cf. A. P. VI 95, 2; lacuna (Mk Hermas
 I 323) non statuenda || 17sq. Suid. s. σωράκους | πίθος S ||
 21 ἀνέωξε A, ἤνοιξε B | θύραν A || 22 εἰς Rth || 24sq. Suid.
 s. Καμειραία ἰσχάς | δ' S, τ' A | εἴτ' S || 25 Καμειραίας S ||
 27 ἀρουρητής A, ἀρουραῖος C, cf. Herodian. I 75 L. || 27sq. ὃ δὲ
 ἄ. μῦς καίπερ τοσαῦτα πεινῶν εἶπε· „χ. κ. πλ. B || 28 εἰ-
 πεν A || 29 αὐτὸς = μόνος; si offendit δειπνῶν — δειπνοῖς,

109 „Μὴ λοξὰ βαίνειν“ ἔλεγε καρκίνῳ μῆτηρ,

„ὕψῃ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“

ὁ δ' εἶπε „μῆτερ ἢ διδάσκαλος, πρώτη

ὀρθοῖν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

[Ἀντίρρῳσιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλλας ποιουμένους.]

110 Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνὸς τις ἐστῶσης

εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἔτοιμά σοι ποιεῖ

μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.“ ἡ δὲ κέρκον οὐραίνης

ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

[Πρὸς ἄνδρα ἀπαρասκεύαστον [πρὸς] τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ ὄντα

[καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος ἐγκαίριος.]

111 Μικρέμπορος τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,

τοὺς ἄλλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐώνους,

109, 2e = 14, 2 || 110, 2 cf. 75, 5

coll. 95, 28. 75, 8. Soph. Oed. R. 1327 possis τοιαῦτα λοιπὸν
vel ταῦτ' οὖν τὸ λοιπὸν || p. 100, 31 λειτῆς A || 31 sq. Suid.
1. κοῖμῳ || 32 ἦ? Cr | κοῖμῳ Eb

109 B 91 P¹ 59; Avian. 3; Aphth. 11; tetr. I 34; aliunde Eust.
op. XIV p. 108 || 1 sq. orationis directae signa sustulit Rth ||
3 εἶπε ex. v A || 4 ὀρθὰ βάδιζε καὶ βλ. σε ζηλώσω B; ἐπελθε Fx,
πρό- Hecker, ἄγ' ἐλθέ Schnw || Epim. ἐναντία A, c m. recc. |
fabulam decurtatam esse sine causa suspicatus est Rth

110 Paraphr. invenitur in cod. Marc. 690, f. 81^v, cf. Stud.
Ital. I 192 || 1 κυνὸς, v ex oi m. rec. A || 2 πάντ' A, τ
ex θ m. pr. || 3 ἔξεις Nck | οὐραίνης A (= οὐράς = ani vel
ex ano, cf. Eustath. Od. § 213 p. 1758, 58; Herodian. I p. 531, 9 L.);
οὐραίνην plerique, οὐραίνην inepte Gb Rth, qui 'fabulam subob-
scenam [?] Babrio tribuere' dubitat || 4 σὺ δὲ βαρδύνεις A,
corr. Ah alii; δηθύνεις Nck (Phil. IV 198), alii aliud || Epim.
[τερ.] [κ.] Bas

111 B 92 P¹ 59, F 122 (A^u 176 P^r 179); tetr. I 57; fabulam
'Babrio plane indignam esse' putat Fx p. 55 (cf. Piccolos Rev.
encycl. 1846 p. 253), sed de Thaletā haec narrantur, Ael. n. an. VII
42, Plut. soll. an. 16 p. 971 || 1 μικρὸς ἔμπορος A, corr. ex BP

τούτους πριάσθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατήγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοποτούσης
 ὤλισθεν ἔκων εἰς τι φεῖθρον ἐξαίφνης, ■
 καὶ συντακέντων τῶν ἄλλων ἐλαφρύνθη,
 1. 39^b ῥάων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἔλας δὲ πωλήσας,
 πάλιν γομώσων τὸν ὄνον ἤγε καὶ πλείω
 <ἐτ'> ἐπελθὲι τὸν φόρτον. ὥς δὲ μοχθήσας 1C
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπερ ἦν πεσὼν πρῶην,
 ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
 κούφως ἀνέστη, γαῦρος ὥς τι κερδήσας.
 ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους
 σπόγγους κατήγεν ὕστερον πολυτρήτους 15
 ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἔλας μεμισθήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὥς προσῆλθε τῷ φεῖθρῳ,
 ἐκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων

111, 5e = 116, 8 | 7e = 103, 9 | 18i = 12

111, 3 τούτων Piccolos (Eb), ὄντας Lm | πριάσθαι A m. pr.,
 corr. m. r. | φορτήσας A || 4 ἀνήγε? | προκοποτούσης O. Jahn ||
 6 ἐλαφρύνθη AB, ἤλ- Lm; cf. 95, 47 || 8 μεσόγειον A, corr.
 Db; cf. Zenob. volg. I 12 (Mill. II 86) εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ
 ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἔλας || 10 ἐτ' add. Lm Hm ||
 11 παρέβαινε O. Jahn || 12 ὄλους τήξας A, corr. Bgk (γόμους
 Eb); δ' ὄλους Lewes Schnw (postea Rth), παλιμβόλως M. Schmidt
 (postea Gb); δόλους τεύξας Mk || 13 ἀνέστη γαῦρος (supra-
 scr. β α m. rec.) κούφως A, corr. Eb; num ἀνῆει? | κερδήσας
 Hecker Eb || 14 τέχνην μὲν ἐπενόησε ἢ πλείστους A m. pr., μὲν
 del., ἐπινούει corr. del. -σε m. rec.; τέχνην sustulit Eb; restitui
 ἐπενόησε, cf. F ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς διανοίας; τέχνην ἐτέραν
 νοήσας perperam B; — τέχνην γὰρ ὀπενόει — Bgk, possis δὲ
 τὴν τ. || 15 ἀνήγεν? || 16 τοῦσθ' ἔλλας A, corr. Eb || 17 πα-
 νούργως A m. pr., -ούργως cum m. r. plerique; accentus num
 lectionis πανούργως indicium? | προσῆλθε A, corr. ex B* (Lm) ||
 18 ἐκὼν κατέπεσε AB, ὁ δὲ ἀπὼν κ. F; correctura (τρίτον Sdl,
 ξίθων? Eb) non opus est | ἀθρόως, ἀ- ex ἀ- m. pr. A

διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
 βάρος δὲ διπλοῦν ἤλθε βαστάσας νῶτοις. 20
 [πολλάκις ἐν οἷς τις ἠτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγίστας
 τὸν μῦν· φθάσαςτος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ῥωσσειν ἐστὼς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἔνθεν ἐκκύψας 5
 ὁ μῦς ἐφέρειπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
 ὃ δ' ἔξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
 1. ^ω διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιρῶξας
 „οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“ 10

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δείλης
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ἔμελλε συγκλεῖν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
 τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμιν;“
 [Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

111, 19e = 86, 5 | 20e = 41, 1 || 112, 2e = 108, 22 |
 4ie = 16, 5 | 5e = 96, 1, cf. 108, 24 | 7me = 2, 4 | 10 cf. 4, 7

111, 19 ὀγκώθη A || [21] Lm, tuetur Bgk | καὶ πίπτει BP¹F
 112 Avian. 31 || 3 cf. 31, 13. 19; nam τὰς βόλους? ||
 5 ἐνθεν δ' A, corr. Db, cf. 96, 1 || 7 κοτὴ Bgk | ὀργίλως
 8 π. Eb, cf. l. sim. || 8 ἐπιρῶξας? cf. 108, 23 || 9 ἀεὶ A
 m. pr., αὐ- m. rec.
 113 B 89 P¹ 57; tetr. II 27; vetusta παροιμία ἐξηκλωμένη
 (cf. A. P. V 178, 8, Plaut. Pseud. I 2, 8, Cic. Phil. III 11, 27,
 Ps.-Diog. 496 p. 269), quam ut Christianam suspectavit Rth ||
 1 δειλὴς A || 2 κνάκον A m. pr. -ὄν m. r., corr. Bas, cf.
 122, 12 || συγκλεῖσαι B* || 3 sq. πῶς τὰ πρόβατα θείλων σῶσαι
 τοῦτον εἰσάγεις ἔσω BP¹, unde v. 3 σπεύδων v. 4 εἰσάγεις Bgk ||
 4 σῶσαι AB*, σφῶσαι plerique | ἡμῖν A, εἴσω ex B*Bgk

114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἡϋχει
 πρὸς τοὺς παρόντας ὥς ἑωσφόρου κρείσσων
 ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπειν.
 ἀνέμου δὲ συρίσαντος εὐθὺς ἐσβέσθη
 πνοιῇ φαπισθεῖς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων
 εἶπεν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
 τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

[‘Ο μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φουσιῶσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου
 λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.]

115 Νωθῆς χελώνη λιμνάσιν ποτ’ αἰδυίαις
 λάροις τε καὶ κήνξιν εἶπεν ἀγρώσταις
 „κάμῃ περωτῇν εἶθε τις πεποιήκει.“
 τῇ δ’ ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
 1. 40^b „πόσον, χέλυννα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις, 5

114, 1e = 14, 1 | 3i = 95, 80 | 4e = 128, 1 | 7e = 121, 4

114 V 114 (Kn. p. 675); B 90 P¹ 58 || 2 ἑωσφ.? || 3 λάμπειν
 ἔπασιν ἐκπρ. φέγγος AV, transp. Eb; ἅπας in versus initio ponere
 amat Babr. | ὥς ὑπὲρ ἡλίον .. λάμπει B; λάμπει Eb, cf. 14, 1.
 43, 5 || 4 ἀνέμου δὲ πνοῆς συρρέσαντος BP¹ || 5 πνοῇ A,
 πνοιῇ V (Fx) | φαπισθεῖς A m. pr., corr. m. r.; φαπισθεῖς in mg.
 non legitur || 6 αὐτῷ A | φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα VB* βαιὼν
 (β ex μ) ἦν λύχνου [ci. λύχνε] πνεῦμα A | τῶν B* V, τῶν δ’ A ||
 7 οὐ ποτ’ ἐκλείπει VB* || Epim. Ὁ μῦθ¹ A | ἐπισταμένους, -ους
 ex -οις m. pr. A | Aliud epimythium in BP¹ Ὅτι οὐ δεῖ τινα ἐν
 ταῖς δόξαις καὶ τοῖς λαμπροῖς (τ. λ. καὶ τῇ δόξῃ P¹) τοῦ βίου
 τυφοῦσθαι κτλ. | ἀρχὴ τοῦ ν m. 2 in mg.

115 Avian. 2, myth. p. 218, tetr. I 40; cf. F 193 (A^o 229) ||
 1 λιμνάσιν, in marg. λιμναίαις A m. pr., quod del. m. r., cf. 24, 3 ||
 4 ἐντυχῶν Eb Mk Herm. I 323, Thompson *Journ. of philol.*
 XII 24 | ταῦτα A, tentavi νόστας (134, 19) vel νόσας, σκόπτων
 Eb p. XI || 5 χέλυννα Schnw Phil. I 379, χέλυννα Mk, sed cf.
 Herodian. I p. 265, 31 sq. L.

ὅστις σ' ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;“
 „τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
 „τοιγὰρ διδάξω“ φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
 ἔκρυψε νέφεσιν, ἐνθεν εἰς ὕρος ῥίψας
 ἤραξεν αὐτῆς οὐλον ὄστρακον νώτων. 10
 ἢ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκῃ θνήσκω·
 τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πετρῶν χρεῖη,
 τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαίνουση;“

116 Νυκτὸς μεσούσης ἦδε παῖς τις εὐφώνως.
 γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε, κάξαναστᾶσα
 θυριδῶν προκύπτει, καὶ βλέπουσα τὸν παῖδα
 λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
 τὸν ἄνδρ' ἐαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι 5
 κάτω μελάθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἕξω
 ἔλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
 ὦνῆρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
 ζητῶν ὀπούστί, κοῦκ ἰδὼν δόμων εἶσω
 μηδὲν χανῶν τε καὶ τὸς ἦλθεν εἰς οἶμον. 10

115, 11 me cf. 122, 14 | 12 sq. cf. 132, 27. 131, 8 || 116,
 1 e = 73, 2 | 7 e cf. 46, 6 | 8 e = 18, 11. 111, 5. 124, 1

115, 8 τοὶ γὰρ A || 10 num αὐτοῖς — νότοις vel αὐτοῖς
 οὐλον ὄστρακοῖς νώτων? cf. Ael. nat. an. XVI 1. XIV 17 ||
 11 θνήσκω A || 12 τίς BtLm, cf. prol. p. III¹ | πετρῶν (πι m.
 pr. e corr.) χρεῖα A
 116 V 129 (Kn p. 677); Apul. met. IX 26, Mart. II 47. 49. 60;
 cf. Cr p. 216⁵, Schm mus. Rh. XXVI 203 || 2 κάξαναστᾶσα V ||
 4 λαμπρῆς et λίαν A || 5 ἄνδρα αὐτῆς V | εὐδοκῶντα ἐκλιποῦσα V ||
 7 ἔκρυψε corr. non opus | τῇ προθυμίῃ A, corr. Bss | πλήρη
 A, πᾶσαν V || 8 ὦνῆρ A, ὦνῆρ V, ἄ- Lm | δ' ἐγεῖσθαι? || 9 ζη-
 τῶν ἐφευρεῖν V | δὲ ποῦ? | ὀπούστί, i ex η m. pr. A | δόμων εἶσω
 A || 10 μηδὲν χανῶν A, suprascr. m. rec. μελήσας (= μελλ.), cf.
 110, 2, adn. 95, 63, Semon. 7, 110, μηδὲν χανῶν V, cf. Spp
 p. 1576; ἀμχανῶν Ah, μηδὲν χαλῶν Kn | τι Bgk Spp p. 1576
 coll. 98, 3 | δίστοιμαι A m. pr., εἰς οἶμον corr. m. rec.; εἰς οἶκον V

μεθ' ἧς τὰ πολλὰ μειλίχως συνεζήκει.
 γέρον δέ τις πίδαηκος ἦν ὁ δαιτρεύων
 κρεῶν τε συσσίτοισι διανέμων μοίρας·
 ὅς, εἴ τις ἤλθεν οὐχὶ τῆς συνηθείης,
 ταύτῳ παρετίθει δεσπότη τε κάκεινῳ,
 1. 37^a ὅπερ εἶχεν ὁ λέων νεοδρόμῳ λαβὼν θήρη·
 κερδῶ δ' ἐώλων ἔφερεν οὐκ ἴσιν μοῖραν.
 καὶ δὴ ποτ' αὐτὴν προσποιητὰ σιγῶσαν
 δείκνυν τε χεῖρα καὶ βορῆς ἀποσχοῦσαν
 λέων τίν' εἶχεν αἰτίην διηρώτα·
 „κερδοῖ σοφῇ, λάλησον ὥσπερ εἰώθης·
 φαιδρῶ προσώπῳ δαιτός, ὦ φίλη, ψαῦσον.“
 ἢ δ' εἶπεν „ὦ φέριστε θηρίων γέννης,
 πολλῇ μερίμνῃ καρδίην διαξαίνω·
 οὐ γὰρ τὰ νῦν παρόντα μοῦνον ἀλγύνει,
 τὰ δ' ἔπειτα“ φησί „προσκοπομένη κλαίω.
 καθ' ἡμέρην γὰρ εἴ τις ἄλλος, εἴτ' ἄλλος
 ξένος πελάξοι, τοῦτο δ' εἰς ἔθος βαίνοι,
 τάχ' οὐδ' ἐώλων γεύσομαι κρεῶν μούνη.“

106, 15 m = 95, 85 | 16 28 cf. 86, 3 | 17 m = 103, 5 | 20
 = 16, 9. 132, 9 | 23 cf. 12, 24

106, 10 συνεζήτει A, corr. Fx all., cf. Cr p. 179 || 15
 A, τε DbFx | συσσίτοισι διανέμων A teste Eb || 15 εἶλεν I
 16 κερδοῖ Bgk | μοίραν A | ἔφερε μ. οὐκ ἴ. Eb; num comm
 ante οὐκ interpungendum? cf. Luc. Cronos. 17 p. 399 || vv. 18
 sedem mutavit Bgk Bt; 17—19 αὐτῆς — σιγῶσης — ἀποσχοι
 Hertzberg, fortasse recte || 19 χεῖραν A || 20 σοφῇ m. pr.
 m. rec. A | εἰώθης A, η in ει m. r., cf. 16, 9 || 21 ψα
 (-σας) Hl || 26 ἡμέραν A || 27 βαῖνον A, corr. Lm Db (in
 suetudinem abeat) || 28 μούνη A, ἤδη Bgk, τλήμων Eb,
 ipso hoc verbo nescio an fabulae acumen contineatur (c
 cum μούνη coni.? cf. Herond. I 78)

ὁ λέων δὲ τερφθεὶς ὥς λέων τε μειδήσας
εἶπεν „πιθήκῃ ταῦτα μηδ' ἐμοὶ μέμφου.“ 30

[Ὅτι μᾶλλον ἀλγύνειν καὶ λυπεῖν οἶδεν ἀνθρώπους οὐ τὰ πα-
ρόντα μόνον, καθ' ὅσον ἦδη ἢ τῶν μελλόντων προσδοκία.]

107 Λέων ἀγρεύσας μὲν ἐμελλε δειπνήσειν·

ὁ δ' οἰκότριψ κλῶψ ἐγγὺς ὦν μόρου τλήμων
τοιόσδε μύθοις ἐκέτενε τὸν θῆρα·

1.37^b „ἐλάφους πρέπει σοὶ καὶ κερασφόρους ταύρους
θηρῶντα νηδὺν σαρκὶ τῇδε πιαίνειν.“ 5

μυδὸς δὲ δειπνον οὐδ' ἄκρων ἐπιπαῦσαι
χειλῶν ἔλις σῶν. ἀλλὰ λίσσομαι, φείδου.

ἴσως χάριν σοὶ τήνδε μικρὸς ὦν τίσω.“

γελάσας δ' ὁ θῆρ παρῆκε τὸν ἐκέτην ζῶειν.

καὶ φιλαργευσταῖς ἐμπεσὼν νεηνίσκοις 10

ἐδικτυώθη καὶ σφαλεῖς ἐδεσμεύθη.

[κάντεσθεν ἀπεγνώκει ὁ θῆρ τὴν σωτηρίαν]

106, 29e = 94, 6 || 107, 1e cf. 124, 2 | 2me = 95, 15.
103, 16 | 6 sq. cf. 6, 10 sq. | 9e = 25, 1

106, 29 *λέως τε* Spp, sed cf. 16, 6. 48, 5; ὥς = *ut* limit., cf.
15, 11 || Epim. *ἀνῶς* A

107 B 77 P¹ 48 M 47 (F 98 Aⁿ 148 P^r 145); Tab. cer. 8;
Dosith. 2 p. 26 (Rom. I 17); cf. Iulian. ep. 8 p. 377 D., Liban.
ep. 47, 16 p. 24 W. (test. 3sq.) || 2 *οἰκοτριψ* A || 3 *τονθρόζων*
in exitu Rth || 5 *θηρῶν δὲ* A, corr. Fx, cf. 95, 32 | *τῇδε* A, *τῶνδε*
B^g || 6 *ἄκρων* A, corr. Bss | *ἐπιπαῦσαι* Rth || 7 *ἀμέστων*
A m. pr., στ in σσ m. r., corr. Eb; *ἄμειβον* Rth, *θέμις* σῶν
Schnw || 8 *τήνδε*, ν ex σ, ipse A m. pr. (Eb), *τῇδε* vulgo ||
9 *ζῶντα* A, corr. Fx, cf. 108, 13. 11, 4. 57, 2 135, 2 || 10 in
initio aut *φίλ* (Hom. *Δ* 155) aut *anaclasin* admisit, cf. ad
Herond. III 7; *φιλαργευσταῖς* Eb, *φιλαργευσταῖς* Lm, *θηραργεύ-*
ταις Rth || 11 *κἀσφαλῶς* Ah, sed cf. Xen. Cyn. 6. 8, A. P.
IX 264, 8; *κἀλως* Eb ex F, qui addit *ἐπὶ τινι δένδρῳ*; non po-
test *σφαλοῖς* || 12 ὁ θῆρ in senario novicio interpolatum, cf.
76, 4 | *τὴν σφῶν* A m. pr., *τὶ σῶα* = τὸν σωτήρα m. rec. ut
versum restitueret | [12] Lm, legit B*

BARRIUS, ed. O. Crusius.

ὁ μῦς δὲ λάθρη χηραμοῦ προπηδήσας,
στερρόν τ' ὁδοῦσι βραχυτάτοις βρόχον κείρας
ἔλυσε τὸν λέοντα, τοῦ τὸ φῶς βλέψαι 15
ἐπάξιον δοὺς μισθὸν ἀντιζωγρήσας.

[σαφῆς ὁ μῦθος εἰς νοοῦσιν ἀνθρώποις,
σφῆζειν πένητας, μηδὲ τῶν ἀπεπλῆζειν,
εἰ καὶ λέοντα μῦς ἔσωσ' ἀγρευθέντα.]

[Ἀρχὴ τοῦ β' τμήματος.]

II Μῦθος μὲν, ὃ πατ βασιλέως Ἀλεξάνδρου,
Σύρων παλαιῶν ἐστὶν εὖρεμ' ἀνθρώπων,
οἳ πρὶν ποτ' ἦσαν ἐπὶ Νίνου τε καὶ Βήλου.
πρῶτος δέ, φασίν, εἶπε παισὶν Ἑλλήνων
Αἰσωπος ὁ σοφός, εἶπε καὶ Λιβυστίνοις 5
1. 33^a λόγους Κυβίσσης. ἀλλ' ἐγὼ νέη μούσῃ
δίδωμι, φαλάργ' χρυσέῳ χαλινώσας
τὸν μυθίαμβον ὥσπερ ἵππον ὀπλίτην.
ὕπ' ἐμοῦ δὲ πρώτου τῆς θύρης ἀνοιχθείσης
εἰσῆλθον ἄλλοι, καὶ σοφωτέρης μούσης 10

II, 6e = I 16 | 7e = 76, 14

107, 13 μὺς praeter m. r. in ras. | λάθρη A, de B* cf. prol. ||
15 τοῦ το A, corr. AhLm || 17—19 = prom. B, epim. MP¹,
del. Fx, cf. 48, 18 | ἐννοοῦσιν A (ἐννοοῦντες BP¹M), corr. Bgk ||
18 μηδὲ τῶν A, corr. Bgk, μηδὲ πῶς FxSchw, μηδ' ὅτων Ah.
Iulian. l. s. (ὁ μῦς τὸν λέοντα τῷ μισθῷ σώσας) legit v. 16, vix
legit v. 17sq. || εἰς τοῦ β' τμήματος A m. pr., β in μ mutavit,
τμήματος linea circumducta deleuit m. rec.; cf. Avian. test. 9

II cf. Hermog. Theon. prog.; Diogen. paroem. I p. 178. 180 ||
2 παλαιῶν A, παλαιόν FxLm, vix recte || 4 φασίν FxSchnw,
πᾶσιν A || 5 λίβυς, τινός A, corr. Schnw, Λιβυστίνος DbAh;
5e Κιβυσσός τις et 6 λ. Λιβύσης Benfey 'Or. et Occ.' I 364 ||
6 λόγου A, corr. Ah | λιβύσης A, corr. Schnw; conl. Diogen.
Κύβισσαν Κιβύσης AhBgk || 7 φαλάργ' Db, καθάρῳ A ||
9 θύρας A || 10 σοφωτέρης A

γρίφοις ὁμοίαις ἐκφέρουσι ποιήσεις,
 μαθόντες οὐδὲν πλεῖον ἢ 'μὲ γινώσκειν.
 ἐγὼ δὲ λευκῇ μυθιάζομαι ῥήσει,
 καὶ τῶν λάμβαν τούδ' ὁδόντας οὐ θήγω,
 ἀλλ' εὖ πυρώσας, εὖ δὲ κέντρα προηύνας, 15
 ἐκ δευτέρου σοι τήνδε βίβλον ἀείδω.

- 108 Μυῶν δ' μὲν τις βίον ἔχων ἀρουραῖον,
 ὃ δ' ἐν ταμεῖοις πλουσίοισι φωλεύων,
 ἔθιντο κοινὸν τὸν βίον πρὸς ἀλλήλους.
 ὃ δ' οἰκόσιτος πρότερος ἤλθε δειπνήσων
 ἐπὶ τῆς ἀρούρης ἄρτι χλωρὸν ἀνθούσης. 5
 τρώγων δ' ἀραιὰς καὶ διαβρόχους σίτον
 ῥίξας μελαίνῃ συμπεφυρμένας βώλῃ
 „μύρμηκος“ εἶπε „ἔῃς βίον ταλαιπώρου,
 ἐν πυθμέσιν γῆς κρίμνα λεπτὰ βιβρώσκων.
 ἐμοὶ δ' ὑπάρχει πολλὰ καὶ περισσέυει. 10
 τὸ κέρας κατοικῶ πρὸς σὲ τῆς Ἀμαλθείης.
 1. 33^b εἰ μοι συνέλθοις, ὥς θέλεις ἀσωτεύσῃ,
 παρεῖς ὀρύσσειν ἀσφάλαξι τὴν χόρην.“

108, 1e cf. 33, 5 | 3e = 31, 1. 33, 23. 64, 1 | 10e = 1, 4

II, 11 ἢ με γινώσκειν A (= ἢ ἐμὲ ἀναγινώσκειν, ut fures
 argumentor), cf. Lat. *cognoscere librum*; ἢ γεγωνίσκειν Burges
Rev. de ph. I 460 (Nck), cf. Cr p. 195 adn. || 13 λονκῇ A,
 corr. Bss || 14 οὐ ἴπσε A | θήγων Schnw

108 B 94 F 121; myth. p. 217; v. 17 sq. 24 sq. 31 sq. Suid. ||
 1 ἀρουραῖον? Eb, possis ἀρουραῖον (Rth, cf. 33, 5) || 6 σίτον A,
 corr. m. rec., sed vetusta || 7 μελαίνης A m. pr., corr. m. r.,
 ut 6 | βώλῃ, o in ω corr. m. rec., ῥίξας σὺν τοῖς βόλοις B ||
 8 ἔῃς A || 9 πυθμέσι A m. pr., v m. rec. | κρίμνα Eb ||
 11 Ἀμαλθείης A, corr. m. rec.; cf. imitatore p. 217 ||

12 συνέλθῃς, η del., οι superscr. m. pr. A, συνέλθης Rth, συνέλ-
 θοις plerique || 13 ἀσφάλαξι, litt. γ interiecta m. pr. A,
 cf. Et. 'M.' p. 161, 5 (Herodian. II p. 169. 630 L.)

ἀπῆγε τὸν μῦν τὸν γεηπόνον πείσας
 εἰς οἶκον ἐλθεῖν ὑπὸ τε τοῖχον ἀνθρώπου. 15
 ἔδειξε δ' αὐτῷ, ποῦ μὲν ἀλφίτων πλήθη,
 ποῦ δ' ὀσπρίων ἦν σωρὸς ἢ πίθοι σύκων
 στάμνοι τε μέλιτος σῶρακοί τε φοινίκων.
 δ' δ' ὥς ἐτέρωθη πᾶσι καὶ παρωρμήθη
 καὶ τυρὸν ἤγεν ἐκ κανισκίου σύρων, 20
 ἀνέωξε τὴν θύρην τις· ὃ δ' ἀποπηδήσας
 στεεινῆς ἔφρευγε δειλὸς ἐς μυχὸν τρώγλης,
 ἄσημα τρίζων τὸν τε πρόξενον θλίβων.
 μικρὸν δ' ἐπισχών, εἴτ' ἔσωθεν ἐκκύψας
 ψαύειν ἔμελλεν ἰσχάδος Καμειραίης· 25
 ἕτερος δ' ἐπῆλθεν ἄλλο τι προαιρήσων·
 οἱ δ' ἔνδον ἐκρύβοντο. μῦς δ' ἀρουρείτης
 „τοιαῦτα δειπνῶν“ εἶπε „χαῖρε καὶ πλούτει,
 καὶ τοῖς περισσοῖς αὐτὸς ἐντρύφα δείπνεις,
 ἔχων τὰ πολλὰ ταῦτα μεστὰ κινδύνων. 30
 ἐγὼ δὲ λιτῆς οὐκ ἀφ᾽ ἔξομαι βώλου,
 ὅφ' ἦν τὰ κρίμνα μὴ φοβούμενος τρώγω.“

f. 39^b

[Ταῦτα ζητέον τῷ ἐν προσχήμετι φίλῳ καὶ καὶ συμβουλῇς
 ἀπάγειν ἡμᾶς βουλομένῳ ζωῆς ἀταράχου καὶ κινδύνους καθυ-
 ποβάλλαι χάριν ἔειπεν ἡδονῶν.]

108, 15me cf. 12, 11 | 20 cf. 140, 1 | 22me = 112, 2; cf.
 81, 17. 118, 6 | 24i = 84, 2 | 24e = 96, 1

108, 16 πλήρη A, πλήθη copiae FxBtRth; θήκη Eb; πήρη
 (Lm) vix admitti potest, cf. A. P. VI 95, 2; lacuna (Mk Hermae
 I 323) non statuenda || 17 sq. Suid. s. σωράκους | πίθος S ||
 21 ἀνέωξε A, ἤνοιξε B | θύραν A || 22 εἰς Rth || 24 sq. Suid.
 s. Καμειραία ἰσχάς | δ' S, τ' A | εἴτ' S || 25 Καμειραίας S ||
 27 ἀρουρείτης A, ἀρουραῖος C, cf. Herodian. I 75 L. || 27 sq. ὁ δὲ
 ἄ. μῦς καίπερ τσαυτὰ πεινῶν εἶπε· „χ. κ. πλ. B || 28 εἴ-
 πεν A || 29 αὐτὸς = μόνος; si offendit δειπνῶν — δείπνεις,

- 109 „Μὴ λοξὰ βαλίνειν“ ἔλεγε καρκύνῳ μήτηρ,
 „ὕργῃ τε πέτρῃ πλάγια κῶλα μὴ σύρειν.“
 ὃ δ' εἶπε „μῆτερ ἢ διδάσκαλος, πρώτη
 ὀρθὴν ἄπελθε, καὶ βλέπων σε ποιήσω.“

[Ἀντίρρῳσιν ὁ μῦθος ἔχει πρὸς τοὺς ἐναντίας τοῖς ἔργοις διδασκαλίας ποιουμένους.]

- 110 Μέλλων ὀδεύειν τῆς κυνός τις ἐστώσης
 εἶπεν „τί χάσκεις; πάνθ' ἔτοιμά σοι ποίει·
 μετ' ἐμοῦ γὰρ ἦξεις.“ ἢ δὲ κέρκον οὐραλῆς
 ἄρασά φησι „πάντ' ἔχω· σὺ βαρδύνεις.“

[Πρὸς ἄνδρα ἀπαρασκεύαστον [πρὸς] τὸν ἐν ἐτοιμασίᾳ ὄντα
 [καὶ] περὶ συνοδοιπορίας κατεπείγοντα ὁ λόγος εὐκαιρὸς.]

- 111 Μικρέμπορός τις ὄνον ἔχων ἐβουλήθη,
 τοὺς ἄλλας ἀκούων παρὰ θάλασσαν εὐάνους,

109, 2e = 14, 2 || 110, 2 cf. 75, 5

coll. 95, 28. 75, 8. Soph. Oed. R. 1327 possis τοιαῦτα λοιπὸν
 vel ταῦτ' οὖν τὸ λοιπὸν || p. 100, 31 λειτῆς A || 31 sq. Suid.
 s. κριμνον || 32 ᾗ? Cr | κριμνα Eb

109 B 91 P¹ 59; Avian. 3; Aphth. 11; tetr. I 34; aliunde Eust.
 op. XIV p. 108 || 1 sq. orationis directae signa sustulit Rth ||
 3 εἶπε ex. v A || 4 ὀρθὰ βάδιζε καὶ βλ. σε ζηλώσω B; ἐπελθε Fx,
 πρό- Hecker, ἀγ' ἐλθέ Schnw || Epim. ἐναντία A, c m. rec. |
 fabulam decurtatam esse sine causa suspicatus est Rth

110 Paraphr. invenitur in cod. Marc. 690, f. 81v, cf. Stud.
 Ital. I 192 || 1 κυνός, v ex oi m. rec. A || 2 πάντ' A, τ
 ex θ m. pr. || 3 ἔξεις Nck | οὐραλῆς A (= οὐράς = ani vel
 ex ano, cf. Eustath. Od. ξ 213 p. 1758, 58; Herodian. I p. 531, 9 L.);
 οὐραλῆν plerique, οὐρελῆν inepte Gb Rth, qui 'fabulam subob-
 scenam [?] Babrio tribuere' dubitat || 4 σὺ δὲ βαρδύνεις A,
 corr. Ah alii; δηθύνεις Nck (Phil. IV 198), alii aliud || Epim.
 [πρ.] [κ.] Bss.

111 B 92 P¹ 59, F 122 (A^u 176 P^r 179); tetr. I 57; fabulam
 'Babrio plane indignam esse' putat Fx p. 55 (cf. Piccolos Rev.
 encycl. 1846 p. 253), sed de Thaletā haec narrantur, Ael. n. an. VII
 42, Plut. soll. an. 16 p. 971 || 1 μικρός ἔμπορος A, corr. ex B^u

τούτους πρίσθαι, φορτίσας τε γενναίως
 τὸν ὄνον κατήγε. τῆς δ' ὁδοῦ προκοπούσης
 ὤλισθεν ἄκων εἰς τι ρεῖθρον ἐξαίφνης, 5
 καὶ συντακέντων τῶν ἄλῶν ἐλαφρόνθη,
 1. 39^b ῥάων δ' ἀνέστη καὶ παρῆν ἀμοχθήτως
 εἰς τὴν μεσόγειον. τοὺς ἄλλας δὲ πωλήσας,
 πάλιν γομῶσων τὸν ὄνον ἤγε καὶ πλείω
 <ἐτ'> ἐπετίθει τὸν φόρτον. ὥς δὲ μοχθήσας 10
 διέβαινε τὸν ῥοῦν, οὐπερ ἦν πεσὼν πρῶην,
 ἐκὼν κατέπεσε, καὶ πάλιν γόμους τήξας
 κούφως ἀνέστη, γαῦρος ὥς τι κερδήσας.
 ὁ δ' ἔμπορος μὲν ἐπενόησε καὶ πλείστους
 σπόγγους κατήγεν ὕστερον πολυτρήτους 15
 ἐκ τῆς θαλάσσης, τοὺς δ' ἄλλας μεμισήκει.
 ὁ δ' ὄνος πανούργως, ὥς προσῆλθε τῷ ρεῖθρῳ,
 ἐκὼν κατέπεσεν· ἀθρόως δὲ τῶν σπόγγων

111, 5e = 116, 8 | 7e = 103, 9 | 18i = 12

111, 3 τούτων Piccolos (Eb), ὄντας Lm | πρίσθαι A m. pr.,
 corr. m. r. | φορτίσας A || 4 ἀνήγε? | προκοπούσης O. Jahn ||
 6 ἐλαφρόνθη AB, ἡλ- Lm; cf. 95, 47 || 8 μεσόγειον A, corr.
 Db; cf. Zenob. volg. I 12 (Mill. II 86) εἰς τὴν μεσόγειον γὰρ
 ἀναβάντες οἱ ἔμποροι ἐκόμιζον ἄλλας || 10 ἐτ' add. Lm Hm ||
 11 παρέβαινε O. Jahn || 12 ὄλους τήξας A, corr. Bgk (γόμους
 Eb); δ' ὄλους Lewes Schnw (postea Rth), παλιμβόλως M. Schmidt
 (postea Gb); δόλους τεύξας Mk || 13 ἀνέστη γαῦρος (supra-
 scr. βα m. rec.) κούφως A, corr. Eb; num ἀνῆι? | κερδήσας
 Hecker Eb || 14 τέχνην μὲν ἐπενόησε ἢ πλείστους A m. pr., μὲν
 del., ἐπινούει corr. del. -σε m. rec.; τέχνην sustulit Eb; restitui
 ἐπενόησε, cf. F ἐπενόησεν αὐτοῦ τὰς διανοίας; τέχνην ἐτέραν
 νοήσας perperam B; — τέχνην γὰρ ὀπενόει — Bgk, possis δὲ
 τὴν τ. || 15 ἀνήγεν? || 16 τοῦσδ' ἄλλας A, corr. Eb || 17 πα-
 νούργως A m. pr., -οῦργως cum m. r. plerique; accentus num
 lectionis πανούργως indicium? | προσῆλθε A, corr. ex B* (Lm) ||
 18 ἐκὼν κατέπεσε AB, ὁ δὲ ἀπὼν κ. F; correctura (τρῆτον Sdl,
 ἔθων? Eb) non opus est | ἀθρόως, ἀ- ex ἀ- m. pr. A

διαβραχέντων πᾶς ὁ φόρτος ὠγκώθη,
 βάρος δὲ διπλοῦν ἤλθε βαστάσας νώτοις. 20
 [πολλάκις ἐν οἷς τις ἠτύχησε καὶ πταίει.]

112 Μῦς ταῦρον ἔδακεν. ὃ δ' ἐδίωκεν ἀλγίστας
 τὸν μῦν· φθάσαντος δ' εἰς μυχὸν φυγεῖν τρώγλης,
 ὥρυσσεν ἐστῶς τοῖς κέρασι τοὺς τοίχους,
 ἕως κοπωθεὶς ὀκλάσας ἐκοιμήθη
 παρὰ τὴν ὀπήν ὁ ταῦρος. ἐνθεν ἐκκύψας 5
 ὁ μῦς ἐφέρειπει, καὶ πάλιν δακὼν φεύγει.
 ὃ δ' ἐξαναστὰς οὐκ ἔχων ὃ ποιήσει
 1. 40^a διηπορεῖτο· τῷ δ' ὁ μῦς ἐπιτρυῖας
 „οὐχ ὁ μέγας ἀεὶ δυνατός. ἔσθ' ὅπου μᾶλλον
 τὸ μικρὸν εἶναι καὶ ταπεινὸν ἰσχύει.“ 10

113 Μάνδρης ἔσω τις πρόβατα συλλέγων δελίης
 κνηκὸν μετ' αὐτῶν λύκον ξμελλε συγκλείειν.
 ὁ κύων δ' ἰδὼν πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς σπεύδεις
 τὰ πρόβατα σῶσαι, τοῦτον εἰσάγων ἡμιν;“
 [Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐκ ἀσφαλὴς ἡ μετὰ τῶν κακῶν συνοικία.]

111, 19e = 86, 5 | 20e = 41, 1 || 112, 2e = 108, 22 |
 4ie = 16, 5 | 5e = 96, 1, cf. 108, 24 | 7me = 2, 4 | 10 cf. 4, 7

111, 19 ὀγκώθη A || [21] Lm, tuetur Bgk | καὶ πίπτει BP¹F
 112 Avian. 31 || 3 cf. 31, 13. 19; nam τὰς βόλους? ||
 5 ἐνθεν δ' A, corr. Db, cf. 96, 1 || 7 κοὐκ Bgk | ὀργίλως
 8 π. Eb, cf. l. sim. || 8 ἐπιτρυῖας? cf. 108, 23 || 9 ἀεὶ A
 m. pr., αὐ- m. rec.

113 B 89 P¹ 57; tetr. II 27; vetusta παροιμία ἐξηπλωμένη
 (cf. A. P. V 178, 8, Plaut. Pseud. I 2, 8, Cic. Phil. III 11, 27,
 Ps.-Diog. 496 p. 269), quam ut Christianam suspectavit Rth ||
 1 δελίης A || 2 κνέκον A m. pr. -ὄν m. r., corr. Bss, cf.
 122, 12 || συγκλείειν B* || 3 sq. πῶς τὰ πρόβατα θέλων σῶσαι
 τοῦτον εἰσάγειν ἔσω BP¹, unde v. 3 σπεύδων v. 4 εἰσάγειν Bgk ||
 4 σῶσαι AB*, σῶσαι plerique | ἡμῖν A, εἰσω ex B*Bgk

- 114 Μεθύων ἐλαίῳ λύχνος ἐσπέρης ἤϋχει
 πρὸς τοὺς παρόντας ὥς ἑωσφόρου κρείσσων
 ἅπασι φέγγος ἐκπρεπέστατον λάμπειν.
 ἀνέμον δὲ συρίσαντος εὐθύς ἐσβέσθη
 πνοιῇ ῥαπισθείς. ἐκ δὲ δευτέρης ἅπτων 5
 εἶπεν τις αὐτῷ „φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα·
 τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐκ ἀποθνήσκει.“

[‘Ο μῦθος ἡμᾶς διδάσκει μηδαμῶς φνισιοῦσθαι ἐπὶ τοῖς τοῦ βίου
 λαμπροῖς, ἐπισταμένους μηδὲν εἶναι μόνιμον.]

- 115 Νωθὴς χελώνη λιμνάσιν ποτ’ αἰθυλαίαις
 λάροις τε καὶ κήνξιν εἶπεν ἀγρώσταις
 „κάμῃ πτερωτὴν εἶδε τις πεποιήκει.“
 τῇ δ’ ἐκ τύχης ἔλεξεν αἰετὸς ταῦτα·
 ι. 40^b „πρόσον, χέλμυνα, μισθὸν αἰετῷ δώσεις, 5

114, 1e = 14, 1 | 3i = 95, 80 | 4e = 128, 1 | 7e = 121, 4

114 V 114 (Kn. p. 675); B 90 P¹ 58 || 2 ‘Εωσφ.? || 3 λάμπειν
 ἅπασιν ἐκπρ. φέγγος AV, transp. Eb; ἅπας in versus initio ponere
 amat Babr. | ὥς ὁπὲρ ἥλιον . . λάμπει B; λάμπει Eb, cf. 14, 1.
 43, 5 || 4 ἀνέμον δὲ πνοῆς συρρεέσαντος BP¹ || 5 πνοῇ A,
 πνοιῇ V(Fx) | ῥαπισθείς A m. pr., corr. m. r.; ῥηπισθείς in mg.
 non legitur || 6 αὐτῷ A | φαῖνε, λύχνε, καὶ σίγα VB* βαίδν
 (β ex μ) ἦν λύχνον [ci. λύχνε] πνεῦμα A | τῶν B* V, τῶν δ’ A ||
 7 οὐποτ’ ἐκλείπει VB* || Epim. ‘Ο μῦθ A | ἐπισταμένους, -ους
 ex -οις m. pr. A | Aliud epimythium in BP¹ ‘Ὅτι οὐ δεῖ τινὰ ἐν
 ταῖς δόξαις καὶ τοῖς λαμπροῖς (τ. λ. καὶ τῇ δόξῃ P¹) τοῦ βίου
 τυφοῦσθαι κτλ. | ἀρχὴ τοῦ ν m. 2 in mg.

115 Avian. 2, myth. p. 218, tetr. I 40; cf. F 193 (A^v 229) ||

1 λιμνάσιν, in marg. λιμναλαίαις A m. pr., quod del. m. r., cf. 24, 3 ||
 4 ἐντυχῶν Eb Mk Herm. I 323, Thompson *Journ. of philol.*
 XII 24 | ταῦτα A, tentavi νόστας (134, 19) vel νώστας, σκώπτων
 Eb p. XI || 5 χέλμυνα Schnw Phil. I 379, χέλμυνα Mk, sed cf.
 Herodian. I p. 265, 31 sq. L.

ὅστις σ' ἐλαφρὴν καὶ μετάρσιον θήσω;“
 „τὰ τῆς Ἐρυθρῆς πάντα δῶρά σοι δώσω.“
 „τοιγὰρ διδάξω“ φησίν. ὑπτίην δ' ἄρας
 ἔκρυψε νέφεσιν, ἐνθεν εἰς ὕρος ῥίψας
 ἤραξεν αὐτῆς οὐλον ὕστρακον νώτων. 10
 ἢ δ' εἶπεν ἐκψύχουσα „σὺν δίκη θνήσκω·
 τί γὰρ νεφῶν μοι, καὶ τίς ἦν πτερῶν χρεῖη,
 τῇ καὶ χαμᾶζε δυσκόλως προβαίνουση;“

116 Νυκτὸς μεσούσης ἦδε παῖς τις εὐφώνως.
 γυνὴ δ' ἀκούει τοῦδε, κάξαναστᾶσα
 θυριδῶν προκύπτει, καὶ βλέπouσα τὸν παῖδα
 λαμπρῆς σελήνης ἐν φάει καλὸν λίην,
 τὸν ἄνδρ' ἐαυτῆς καταλιποῦσα κοιμᾶσθαι 5
 κάτω μελᾶθρων ἦλθε, καὶ θύρης ἔξω
 ἐλθοῦσ' ἐποίει τὴν προθυμίην πλήρη.
 ὦνῆρ δὲ ταύτης ἐξανίστατ' ἐξαίφνης
 ζητῶν ὀπούστί, κοῦκ ἰδὼν δόμων εἴσω
 μηδὲν χανῶν τε καὶ τὸς ἦλθεν εἰς οἶμον. 10

115, 11 me cf. 122, 14 | 12 sq. cf. 132, 27. 131, 8 || 116,
 1 e = 73, 2 | 7 e cf. 46, 6 | 8 e = 18, 11. 111, 5. 124, 1

115, 8 τοι γὰρ A || 10 num αὐτοῖς — νώτοις vel αὐτοῖς
 οὐλον ὀστράκοις νῶτον? cf. Ael. nat. an. XVI 1. XIV 17 ||
 11 θνήσκω A || 12 τίς BtLm, cf. prol. p. III¹ | πτερῶν (πτ m.
 pr. e corr.) χρεῖα A

116 V 129 (Kn p. 677); Apul. met. IX 26, Mart. II 47. 49. 60;
 cf. Cr p. 216⁵, Schm mus. Rh. XXVI 203 || 2 κάξαναστᾶσα V ||
 4 λαμπρῆς et λίαν A || 5 ἄνδρα αὐτῆς V | εὐδοντα ἐκλιποῦσα V ||
 7 ἔκρυψε corr. non opus | τῇ προθυμίῃ A, corr. Bas | πλήρη
 A, πᾶσαν V || 8 ὦνῆρ A, ἄνῆρ V, ἄ- Lm | δ' ἐγερεῖς? || 9 ζη-
 τῶν ἐφευρεῖν V | δὲ ποῦ? | ὀπούστί, i ex η m. pr. A | δόμων ἴσω
 A || 10 μηδὲν χανῶν A, suprascr. m. rec. μελήσας (= μελλ.), cf.
 110, 2, adn. 95, 63, Semon. 7, 110, μηδὲν χανῶν V, cf. Spp
 p. 1576; ἀμυχανῶν Ah, μηδὲν χαλῶν Kn | τι Bgk Spp p. 1576
 coll. 98, 3 | οἰσιμῶν A m. pr., εἰς οἶμον corr. m. rec.; εἰς οἶκον V

καὶ τῇ συνενύφῳ φησί „μηδὲν ἐκπλήσσου,
τὸν παῖδα δ' ἡμῶν πείσον ἐν δόμοις εὐδειν.“

f. 41^a ὃν καὶ λαβὼν παρῆγεν. εἶτα κάκεινος,
ἄμφω θελόντων δρᾶν τι, τῇδ' ἐραδύμει.

[τοῦτ' ἔστι μὲν οὕτως· ἔμφασις δὲ τοῦ μύθου, 15
κακὸν ἐπιχαίνειν, ὅταν ἐξη τις ἐκτίσαι.]

117 Νεῶς ποτ' αὐτοῖς ἀνδράσιν βυθισθείσης
ιδῶν τις ἔλεγεν ἄδικα τοὺς θεοὺς κρίνειν·
ἐνὸς γὰρ ἀσεβοῦς ἐμβεβηκότος πλοῖφ
πολλοὺς σὺν αὐτῷ μηδὲν αἰτίους θνήσκειν.
καὶ ταῦθ' ὁμοῦ λέγοντος, οἷα συμβαίνει, 5
πολλῶν ἐπ' αὐτὸν ἐσμός ἦλθε μυρμηκῶν,
σπεύδοντες ἄχνας πυρίνας ἀποτρώγειν·
ὅφ' ἐνὸς δὲ δηχθεὶς συνεπάτησε τοὺς πλείους.
Ἐρμῆς δ' ἐπιστάς τῳ τε φαβδίφ παίων

116, 11 me = 36, 9 || 117, 5 e = 132, 9. 171, 8 | 6 cf.
72, 7 | 9 i = 20, 6 (84, 1) | 9 me = 98, 16. 125, 30; cf. 28, 1.

116, 11 ἐκπλήττου V || 12 ἡμῖν Lm | εἰς δόμους A, vix
servandum, corr. Hartung | εὐδειν A, σπεύδειν Eb, ἡκειν Schw,
possis ἔρπειν || 13 cf. Mart. Apul. l. s. p. 171, 15 Eyss.; eadem
ratione Demosthenis uxor eandem iniuriam ulta esse dicitur, cf.
Athen. XIII p. 593 A (Idom. FHG. II 492) || 14 δρᾶν. τί τῇδ'
(‘hac ratione’) A, ἡδ' V; γῆδ' Lm Schnw | ἐραδύμει AV (cf. Suid.
s. φαθύνειν .. τοῖς ἀφροδίσι τοῖς σχολάζειν, LXX Maccab. II 64);
de sententia loci cf. Apul. met. IX 27. 28 Martial. XI 43
Catull. 56, 7; exitus mutilatus? || [15. 16] Eb | κακὸν ἐπιχαίνειν
A, corr. ut videtur ex κακοῦ ἐστὶ γ., em. Bgk | κακόν ἐστι δαλ-
ρεῖν Lm (δαρθεῖν Polyta) || Post v. 16 spat. duorum versuum A
117 Tab. cer. IV^{vo} 6, V 122 (p. 676 Kn), B 95; de sententia
cf. Aesch. Sept. 589, Eurip. fr. 852, 5 N.; Hor. c. III 2, 29 || 2 ἔλεγεν
ἄδικα A, ἀδικώσκειν Tab., ἀδικῶς ἔλεγε BV | κρίνεν V ||
3 πλείω V || 4 μηδὲν T || 5 λέγοντες A, -τος BV || 6 πολυ-
σεισαντονημεθεσμος κτλ. T, ἔκεθ' ἔ. Hss || 7 σπεύδων τὰς V ||
8 συνεπάτει V | τοὺς πλείους bene A, τοὺς πάντας VBKnGb,
τοὺς ἄλλους eTHss | δ' V, δὲ B, τ' A || 9 φαβδιων. ξας T,
ῥ. νύξας Hss, cf. proleg. p. XI²

„εἴτ' οὐκ ἀνέξῃ“ φησί „τοὺς θεοὺς εἶναι 10
 ὕμῶν δικαστὰς οἷος εἷ σὺ μυρμήκων;“

[Ὁ λόγος διδάσκει ἡμᾶς μηδὲν ψέγειν τὰς τοῦ θεοῦ περὶ τοὺς
 ἀνθρώπους ἀκαταλήπτους οἰκονομίας, καὶ ἄδικοι τοῖς ἀπαιδεύ-
 τοις δοκοῖεν εἶναι.]

118 Ξουθὴ χελιδῶν, ἡ πάροιχος ἀνθρώπων,
 ἦρος καλιῆν ἡϋθέτιζεν ἐν τοίχῳ,
 1. 41^b ὅπου γερόντων οἶκος ἦν δικαστήρων·
 κακεὶ νεοσσῶν ἐπὶ γίνεται μῆτηρ,
 οὐπω περὶσκοις πορφυροῖς ἐπανθούντων. 5
 ὄφρις δὲ τούτους ἐρπύσας ἀπὸ τρώγλης
 ἅπαντας ἐξῆς ἔφαγεν. ἡ δὲ δειλαίη
 παιδων ἁώρων συμφορὰς ἐπεθρήνει,
 „οἴμοι“ λέγουσα, „τῆς ἐμῆς ἐγὼ μόλῃς·
 ὅπου νόμοι γὰρ καὶ θέμιστες ἀνθρώπων, 10
 ἐνθεν χελιδῶν ἡδίκημένη φεύγω.“

[Κατὰ δικαστῶν ὁ λόγος βοηθεῖν δυναμένων τοῖς μηδὲν κακὸν
 πράξαι, καὶ τούτοις ὑπὸ μειζόνων ἀδικουμένοις μηδεμίαν
 ἀνάληψιν παρεχομένων.]

118, 5 cf. 88, 4. 95, 3. 108, 5 | 8 cf. 12, 3. 4. 24 | 9 cf. 7, 14

117, 10 οὐκ ἀνέξῃ A, οὐκ ἀνέχῃ B, οὐκ ἀνέξῃ V, εἰ[του]-
 κοιει T || 10. 11 εἶναι ὕμῶν bene A, τουσ[θ]εουσημωνεῖναι δ. T,
 ὕμῶν εἶναι etiam V, cf. prol. p. XLIV | οἷοις T || Epim. ὁ λ. δηλοῖ
 μηδένα τολμᾶν κτλ. V, verius ft., nam μηδένα in A legit Eb | θε
 (= θεοῦ) et ἄνους A | δοκοῖεν V, δοκεῖεν A, δοκῶσιν Eb, ἀρχή
 τοῦ ξ m. 2 in mg.

118 B 96 P¹ 60, F 190; tetr. I 56; paraphr. inest in cod.
 Pal. Vat. 124 || 1 ξένη BP¹, om. F || 5 ἐπανθούντων ut
 solet A || [5] Gb temere; quae non exprimunt paraphrases
 omnino longe ab A recedunt || vv. 5 et 6 sedes mut. Sdl Bgk ||
 v. 5 πορφυροῖσιν ἀνθούντας Sdl; περὶσκοις πορφυρῶν Bgk ||
 8 ἀπεθρήνει Fx || 10 θέμιστες ipse A || 11 φεύγει A, corr.
 Lm, ἐγὼ ἡδίκηθην vel ἡδίκημαι paraphr.; hirundo hominum
 iκέτις A^a 39 Aes. 417 H. || Epim. κακῶς Eb | τούτους — ἀδι-
 κουμένους A, corr. Bss

- 119 Ξύλινόν τις Ἑρμῆν εἶχεν· ἦν δὲ τεχνίτης.
 σπένδων δὲ τούτῳ καὶ καθ' ἡμέρην θύων
 ἔπρασσε φάυλως. τῷ θεῷ δ' ἔθνυμάθη,
 χαμαὶ δ' ἀπεκρότησε τοῦ σκέλους ἄρας.
 χρυσὸς δὲ κεφαλῆς ἐρρύνη καταγείσης· 5
 ὃν συλλέγων ἄνθρωπος εἶπεν „Ἑρμεία,
 σκαιὸς τίς ἐσσι καὶ φίλοισιν ἀγνώμων,
 ὃς προσκυνοῦντας οὐδὲν ὠφέλεις ἡμας.
 ἀγαθοῖς δὲ πολλοῖς ὑβρίζαντας ἡμείψω.
 1. 42* τὴν εἰς σὲ καινὴν εὐσέβειαν οὐκ ᾔδεις.“ 10
 [καὶ τοὺς θεοὺς Αἰσωπος ἐμπλέκει μύθοις,
 βουλόμενος ἡμᾶς νουθετεῖν πρὸς ἀλλήλους.
 πλέον οὐδὲν ἔξεις σκαιὸν ἄνδρα τιμήσας,
 ἀτιμάσας δ' ἂν αὐτὸν ὠφελήθεις.]

- 120 Ὁ τελμάτων ξνοικος, ὁ σκιῇ χαίρων,
 ὁ ξῶν ὀρυκτοῖς βάτραχος παρ' εὐρύποις,
 εἰς γῆν παρελθὼν ἔλεγε πᾶσι τοῖς ξῷσι·
 „ἱατρός εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων,

119, 2m = 10, 7 | 3e = 82, 2 | 4me = 42, 4 | 7e = 95, 17 ||
 120, 3e = 56, 1 | 4e = 21, 2. 85, 3

119 B 97, F 21, A° Cor. 128; cf. Clem. protr. II 27 p. 7 S. ||
 2 ἡμέραν A || 6 ἄνθρωπος A, corr. Lm; ὁ ἄνθρωπος BF |
 τὸν? | Ἑρμείη Rth || 7 στρεβλὸς τις BF | εἰ A, ἐσσι Ahr coll.
 77, 7, εἰ <σὺ> Bgk || 8 ἡμᾶς A | ὠφελεῖς A || 9 ἀγαθοῖς AB, κα-
 λοῖς F || 10 om. paraphr. | κενὴν A, corr. Bss || 11 καὶ
 vocis * littera ad mg. proiecta m. r. || 13 ἄνδρ' ἀτιμήσας
 A corr. m. pr. || [11—14] Eb; 13, 14 = prom. BF; ad v. 11
 cf. Himer. XX 4, sed versus utique dubii || Post v. 14 duo-
 rum vv. spatium vacuum | ἀρχὴ τοῦ ο A m. 2 in mg.

120 V 20 (Kn p. 672), B 113, F 154; liberius A° 135; Avian. 6;
 tetr. II 29, cf. Aphthon. 24 (= Nicol. 7, Rhet. I 268 W.), Themist.
 περὶ ἀρετῆς mus. Rhén. XXVII p. 458 || 2 εὐρύποις, v in ι corr.
 m. pr. A || 4 εἶναι A (Av. 6, 5?), εἰμι paraphr.

οἶων τάχ' οὐδείς οἶδεν, οὐδ' ὁ Παιήων, 5
 δς Ὀλυμπον οἰκεῖ καὶ θεοὺς λατρεύει.“
 „καὶ πῶς“ ἀλώπηξ εἶπεν „ἄλλον ἰήσῃ,
 δς σαντὸν οὕτω χλωρὸν ὄντα μὴ σφῆξαι;“

[Πρὸς ἄνδρα ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδεύτον, ἔλλους παιδεύειν ἐπαγγελ-
 λόμενον.]

121 Ὅρνις ποτ' ἠσθένησε. τῇ δὲ προσκύνῃας
 αἰλουρος εἶπε „πῶς ἔχεις; τίνων χρῆξεις;
 ἐγὼ παρέξω πάντα σοι· μόνον σφῆξου.“
 [ἡ δ' ὄρνις εἶπεν μῦθον ἄξιον γνώμης.] 3^b
 ἡ δ' „ἦν ἀπέλθῃς“, εἶπεν „οὐκ ἀποθνήσκω.“ 4

f. 42^b
 [Πρὸς τοὺς πονηροὺς διαθήσει χρηστότητα ἐπιδεικνυμένους ὁ λόγος
 εὐκαιρος.]

121, 1e = 130, 7, cf. 96, 1 | 2m = 103, 12 | 4e = 114, 7 |
 4i = 84, 6 | 11e cf. 57, 2

120, 5 sq. cf. Avian. l. s., Luc. tragodop. 143 || 8 δς A, σ ex
 m. pr. || 8 χλωρὸν ipse A teste Eb, item B (δς ἐαντὸν χλ.
 ὄντα οὐκ λατρεύει), Avian. 6, 12 (*caeruleus cui notat ore color*),
 Aphthon., Themist. l. s. s. p. 458, ubi vide Buecheleri adnota-
 tionem; χλωρὸν VFA^c || Epim. ἐπαγγελλόμενον A m. pr., corr.
 m. rec. | Aliud epim. in BP¹: ὅτι τινὲς διπλοῖς κινδύνους περι-
 πεσόντες καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὠφελεῖν πειρωμένοις . . ἀνταμοιβὴν
 κακῇν παρέσχον.

121 Tab. cer. VII^r 14 (Phil. LIII p. 238), B 111 P¹ 67, F 157;
 tetr. II 24 (longius recedit l 16; cf. fab. 249 sq.) || 1 ὄρνιξ T | πότ
 A | προκύνῃας B, προσκύνῃας A (teste Eb) T || v. 2 τιθεῖται
 ητινοσχε. T || 3 σοι πάντα A, corr. Db || 3^b om. ABF,
 accessit in tab. aperta interpolatione | ὄρνιξ Tab. || 4 ἡ δ'
 ἂν A m. pr., ἡ δ' ἐάν m. r., σὺδαν T | ἀποθνήσκω A || Te-
 trasticho abusus post 4 versum addit Lm χρονιώτερον γὰρ δορ-
 κάδος βίον ξήσω | nullum cur 'fabulam in brevius contractam
 esse' (Eb Bth) putemus indicium || Aliud epim. in BP¹ ὅτι
 ἐπουκρίτως . . ὁ μῦθος (λόγος) ἐλέγχει

122 Ὅνος πατήσας σκόλοπα χωλὸς εἰστήκει·
 λύκον δ' ἰδὼν παρόντα καὶ σαφῇ δεισας
 ὄλεθρον οὕτως εἶπεν· „ὦ λύκε, θνήσκω
 μέλλω τ' ἀποπνεῖν. σοὶ δὲ συμβαλὼν χαίρω·
 σὺ μᾶλλον ἢ γῆψ ἢ κόραξ με δειπνήσεις. 5
 χάριν δέ μοι δὸς ἀβλαβῇ τε καὶ κούφῃ
 ἐκ τοῦ ποδός μου τὴν ἄκανθαν εἰρύσσας,
 ὥς μου κατέλθῃ πνεῦμ' ἀναλγὲς εἰς Αἶδου.“
 κᾶκεῖνος εἰπὼν „χάριτος οὐ φθονῶ ταύτης“
 ὁδοῦσιν ἄκροις σκόλοπα θερμὸν ἐξήρει. 10
 ὃ δ' ἐκλυθεὶς πόνων τε κἀνίης πάσης
 τὸν κνηκίην χάσκοντα λακτίσας φεύγει,
 ῥίνας μέτωπα γομφίους τ' ἀλοιήσας.
 „οἴμοι“, λύκος „τάδ'“ εἶπε „σὺν δίκῃ πάσχω·
 τί γὰρ ἄρτι χωλοὺς ἠρξάμην ἰατρεύειν, 15
 μαθὼν ἀπ' ἀρχῆς οὐδὲν ἢ μαγειρεύειν;“

[Ὅτι οἱ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιτηδεύμασι ἐπιχειροῦντες, ἐκ-
 κῶτως δυστυχοῦντες βλάβην ἑαυτοῖς ἐπιφέρουσι.]

122, 9 cf. 75, 13 | 14 me = 115, 11 | 15i = 115, 12; cf.
 129, 23 sq.

122 B 106 P¹ 64, F 134 (A^u 227); myth. p. 218, tetr. I 21;
 11. 12 Suid., epim. Georg. || 1 σκόλοπα A m. pr., corr. m. r. ||
 4 τ' Bk, δ' A || 5 δειπνήσει A, em. Bss; σοὺ δειπνον γενέ-
 σθαι BF || 7 ἄκανθαν ipse A | εἰρύσας A, corr. Fx Lm,
 -σαις Bgk || 8 ἀναλγες A | σκόλοπα, lo ex λω m. pr. ||
 10 ἐξήρει A || 11. 12 Suid. s. κνηκίας· ὁ λύκος· B. ἐν τοῖς
 μυθικοῖς | κἀνίης S, καὶ ἀναιδείης A | κνηκίαν A, κνη- S, cf.
 118, 2 | λακτίσας A, -ίσας BFS || 13 τ' del. Bgk Schnw | ῥίνα
 καὶ μέτωπον καὶ ὀδόντας συγκλάσας BP¹, sim. (θλάσας) F ||
 15 ἄρτι, ρ ex ν m. pr. A | ἠρξάμην A || Epim. Georg. I
 p. 67 Bss | ἐπιτηδεύειν A Georg., em. Eb Bgk

123 Ὅρνιθος ἀγαθῆς ᾧὰ χρυσὰ τικτούσης
 ὁ δεσπότης ἐνόμισεν ἐντὸς εὐρήσειν
 χρυσοῦ μέγιστον ὄγκον, ὅνπερ ᾧδίνειν·
 θύσας δὲ ταύτην εὔρε τὴν φύσιν πάσαις
 <τὰ πάνθ'> ὁμοίην <οὔσαν. ἀθρόως δ' ἔξειν> 5
 μέγιστον ὄλβον ἐλπίσας τε καὶ σπεύσας
 ἀπεστερήθη τοῦ τὰ μικρὰ κερδαίνειν.

[Ὅτι τοῖς παροῦσιν ἀρκείσθω τις καὶ τὴν ἀπλησίαν φευνγέτω.]

123 Tab. cer. 13 VII^{co}, B 112 P¹ 68; A^o Cor. 136, F 153; tetr. I 37; Avian. 33; cf. Phil. LIII p. 245 || 1 ᾧὰ χρυσὰ A, σαχρσα T, χρυσὰ ut B P¹ Roeper Philol. X 501; χρ. ᾧ. B*F unde χρυσέ³ ᾧὰ Lm | in hoc versu desinit A fol. 42^b, in mg. inf. ἔλεως κύριε γενοῦ τοῦ δούλου σου νύλον m. 3; cetera accesserunt ex T || 3 ᾧδίνειν Tab. || 5 ὁμοίαν Tab. | suppl. Cr ex 93, 5, an <λοιπαῖς>? εὔρεν οὔσαν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων B, sim. F; de exitu cf. 111, 18. 74, 13 || 6 μέγιστον ὄγκον Tab. Hesselting; ἀθρόον πλοῦτον BA^c, em. Cr || Epim. servavit B, om. P¹, qui fabulae 113 B = 120 A epim. subiecit. Versus quos mala fraude in A ascripsit Minas non magis repeto quam Gitlbaueri tentamina, quibus nullum poetae verbum restitutum est

124 Ὀρνιθοθήρη φίλος ἐπῆλθεν ἐξαίφνης,
 μέλλοντι θύμβρα καὶ σέλινα δειπνήσειν.
 ὁ δὲ κλωβὸς εἶχεν οὐδέν· οὐ γὰρ ἡγρεύκει.
 ᾤσκησε δὴ πέρδικα ποικίλον θύσων,
 ὃν ἡμερώσας εἶχεν εἰς τὸ θηρεύειν. 5
 ὁ δ' αὐτὸν οὕτως ἰκέτευε μὴ κτεῖναι·
 „τὸ λοιπόν, <ᾧ τᾶν>, δικτύῳ τί ποιήσεις,
 ὅταν κυνηγῇς; τίς δέ σοι συναθροίσει
 εὐωπὸν ἀγέλην ὀρνέων φιλαλληλῶν;
 τίνος μελωδοῦ πρὸς <τὸν> ἤχον ὑπνώσεις;“ 10
 ἀφῆκε τὸν πέρδικα, καὶ γενειήτην
 ἀλεκτορίσκον συλλαβεῖν ἐβουλήθη.
 ὁ δ' ἐκ πεταύρου κλαγγὸν εἶπε φωνήσας·
 „πόθεν μαθήσῃ πόσσον εἰς ἔω λείπει,

124, 1e = 116, 8. 111, 5 | 2e cf. 107, 1 | 6me = 179, 4;
 cf. 6, 5. 107, 3 | 7i = 75, 7 | 12i = 97, 9 | 13e = 37, 9. 17, 4

124—135 sequuntur fabulae Vaticano traditae,
 cf. prol. p. VII; add. 150^a

124 V 155 (Knöll p. 685, Fur. 369); 13 sqq. Suid., cf. P^r 198
 p. 373 St.; epim. Georg || 1 ὀρνιθοθήρη V | αἰφνης V, corr.
 Schnr || 4 δὲ V | θύσον V || 5 ἡμερώσαν et θηρεύειν V ||
 6 δὲ et ἰκέτεβε V | κτείνειν Rth | „τὸ λοιπόν“ <εἶπε> Schnr,
 sed cf. locos s. s.; suppl. Cr. coll. 63, 8; „<φείδου>“ τὸ 1. St.
 <ψιλῶ> τὸ 1. Piccolos || 9 εὐωπῶν V, corr. Schnr, cf. Arist.
 h. a. IX 9 || 10 τὸν add. Corais || 11 γεννειήτην V ||
 12 ἐβουλήθει V || 13 sqq. Suid. s. v. πέταυρα· τίγνα | δὲ VS ||
 ἐκ τοῦ τέλους V | κλαγγὸν S, -ήν V, cf. 135, 5; κλαγκτὸν Jacobs
 βοήσας S, cf. 17, 4, poterat εἶπεν ἐκβώσας || 14 μαθήσει
 πόσσον V, verum servavit S

τὸν ὠρόμαντιν ἀπολέσας με; πῶς γνώσῃ 15
 πότε ἐννυχεύει χρυσότοξος Ὀρίων;
 ἔργων δὲ τίς σε πρωινῶν ἀναμνήσει,
 ὅτε δροσώδης ταρσός ἐστιν ὀρνίθων;“
 κἀκείνος εἶπεν „οἶσθα χρησίμους ὥρας·
 ὅμως δὲ δεῖ σχεῖν <τὸν φίλον> τί δειπνήσει.“ 20
 [Ὅτι τῷ ἀνδρὶ δουλεύειν ἐπιθυμίαις εἰθισμένῳ οὐδεὶς λόγος
 ἰσχυρὸς πρὸς τὸ μὴ πράττειν ἀεὶ τὰ καθ’ ἡδονήν.]

125 Ὅνος τις ἀναβάς εἰς τὸ δῶμα καὶ παίζων
 τὸν κέραμον ἔθλα, καὶ τις αὐτὸν ἀνδρώπων
 ἐπιδραμὼν κατήγε τῷ ξύλῳ παίων.
 ὁ δ’ ὄνος πρὸς αὐτόν, ὥς τὸ νῶτον ἡλγῇκει,
 „καὶ μὴν πίθηκος ἐχθρὸς“ εἶπε „καὶ πρώην 5
 ἔτερεπεν ὑμᾶς αὐτὸ τοῦτο ποιήσας.“
 [Ὁ μῦθος πρὸς ἀνδρας τοὺς ἐναντίως ἔχοντας τὰς δόξας καὶ
 κινδύνους ἑαυτοῖς ἐπιφέροντας.]

126 Ὀδοιπορῶν ἄνθρωπος εἰς ἐρημαίην * *
 ἐστῶσαν εἶδε τὴν Ἀληθίην μούνην,

125, 1i = 141, 2 | 2e = 2, 16. 102, 3 | 3me = 139, 7, cf.
 78, 15. 117, 9 | 126, 1e = 91, 2

124, 15 ὠρομάτην V, corr. I. G. Schnr, ὠρονόμον S | ἀπολέσας
 (om. με) V | θύσας με S || 16 ἐννυχέβει V || 17 πρωινῶν V ||
 19 ὅτε <δὴ>? cf. p. LVI | οἶδα V, corr. Schnr, οἶδα χρησίμῳ
 σ’ ὥραις Rth (El), num „οἶδας“ εἶπε,,? || 20 suppl. Schnr | τι
 δειπνήσαι Lm || epim. Georg. p. 31

125 V 141 (Kn p. 684, Fur. 368 || 1 ἐπὶ Bgk cf. 5, 5 | κἀμ-
 παίζων ci. Cr p. 218, 1 || 2 cf. Herond. III 40. 44 (Cr ‘Unters.’ 65) |
 ὥς τὸν V || 5 ὁ πίθηκος χθρὸς V, corr. Buttman | ἡμᾶς V

126 V 133 (Kn p. 683, Fur. 364), brevius B 98; Eb 128
 p. 79; cf. O. Hense Lect. Stob. act. soc. phil. Lips. II p. 37 adn. ||
 1 ἐρημίαν V | exciderit παρηλθεν ὕλην (12, 2) κἀμπλανώμενος
 ταύτῃ | cf. Arat. 118 || 2 ἀλήθειαν μόνην V, correcturas
 editorum recepi interim, sed totus locus contractus videtur,
 cf. B εἶδε γυναῖκα μόνην κατηφῇ ἐστῶσαν, unde Eb: μόνην
 κατηφῇ γράων τιν’ εἶδεν ἐστῶσαν

καί φησιν αὐτῇ „διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 τὴν πόλιν ἀφεῖσα τὴν ἐρημίην ναίεις;“
 ἢ δ' εὐθὺς πρὸς τὰδ' εἶπεν ἡ βαθυγνώμων· 5
 „ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' ὀλίγοισιν ἦν ψεῦδος,
 νῦν δ' εἰς ἅπαντας ἐξελέλυθ' ἀνθρώπους.“
 [εἰ δ' ἔστιν εἰπεῖν καὶ βεβούλησαι κλύειν
 ὁ νῦν βίος πονηρὸς ἔστιν ἀνθρώπων.]

[Ὁ λόγος οὗτος ἀνθρώπους καμφοδεῖ, ὃν ἡ ἀλήθεια μακρὰν
 πέφηνε διὰ τὸ τῷ ψεύδει τούτους φιλεῖν καὶ μᾶλλον συνοικεῖν.]

127 Ὁ Ζεὺς τὸν Ἑρμῆν ὁστροάκοισιν ἐγγράψαι
 ἁμαρτίας <τε κἀδικήματ'> ἀνθρώπων
 ἐκέλευσε καὶ κιβωτὸν αὐτὰ σωρεύειν
 <σταθεῖσαν> αὐτοῦ πλησίην, ἐρευνήσας
 ὅπως ἐκάστου τὰς δίκας ἀναπράσσει. 5
 τῶν ὁστροάκων δὲ κεχυμένων ἐπ' ἀλλήλοις

127, 3 cf. 201, 5

126, 3 δὲ ἦν αἰτίαν, γύναι V, corr. Lm, sed hic quoque
 locus mutilus, B: „τίς εἶ“; ἢ δὲ ἔφη· Ἐλήθεια“ καὶ διὰ ποίαν
 αἰτίαν τὴν πόλιν κτλ.; coll. 135, 6 possis: καί φησιν αὐτῇ· „τίς
 <μὲν> εἶ; <τί δὲ κλήξῃ>; „Ἀληθείη“. „καὶ διὰ τίν' αἰτίην, γραίη,
 6 ὅτι ποτὲ παρ' κτλ. V, ὅτι πρὸ τοῦ μὲν παρ' Lm | ψεύδῃ? ||
 7. 8 transp. Hense || 8 ἐάν τι ἀκούειν καὶ λέγειν θείλῃς (ad v. 7) B |
 δέ V | καὶ κλύειν ἔμοῦ βούλῃ Schnw || 7 νῦν εἰς πάντας βροτοὺς
 ἐλέλυθε ψεῦδος V, νῦν δὲ εἰς π. ἀνθρώπους ἔστιν B, corr. Eb ||
 9 πον. βίος V, transp. I. G. Schnr | [9] Hense Eb; cf. prom. B:
 ὅτι κἀκίστος βίος καὶ πονηρὸς τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε τὸ ψεῦδος
 προκορνεῖται τῆς ἀληθείας; unde novum versum edolavit Gb a
 Babrio certe alienum

127 (Eb 130 Knoche p. 84) V 134 (Kn p. 683, Fur. 365),
 B 105; myth. 45 p. 219 | E proverbii orta, cf. Cr p. 219, ubi
 adde Eurip. fr. 506 N. Stob. I 49 p. 395 W. || 1—3 ὁστροάκω
 γράφοντι (sic) τὸν Ἑρμῆν ἁμαρτίας | ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς εἰς κ.
 ταύτας σ. V, ὁ Ζεὺς τὰς τῶν ἀνθρώπων ἁμ. ἐν ὁστροάκοις τὸν
 E. ὥρισε γράφειν καὶ εἰς κιβώτιον ἀποτιθέναι πλησίον αὐτοῦ B,
 rest. Cr (prol.); cf. 66, 4 sq. || 4. 5 ἔν' ἐρευνήσας εἶ. κτλ. V, ὅπως εἶ.
 κτλ. (om. ἐρ.) B; 4 suppl. Gb || 5 ἀναπράσσει B, ἀναπράξει V;
 ἀναπράξει Rth || 6 servavit V, nisi quod ἐπ' accessit ex B

τὸ μὲν βράδιον τὸ δὲ τάχιον ἐμπίπτει
εἰς τοῦ Διὸς τὰς χεῖρας, εἴ ποτ' εὐθύνουι.
τῶν οὖν πονηρῶν οὐ προσήκε θανυμάζειν
ἦν θᾶσσον ἀδικῶν ὅψέ τις κακῶς πράσσει. 10

128 Ὅτις τις εἶπε πρὸς νομῆα τοιαῦτα·
„κείρεις μὲν ἡμᾶς, καὶ πόκους ἔχεις κέρσας,
<τὸ> γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι σοι φίλον πῆξαι,
ἡμῶν δὲ τέκνα μῆλά σοι περισσεύει.
πλέον οὐδὲν ἡμῖν· ἀλλὰ χῆ τροφή γαίης 5
ἄπασ' — ἐν ὕρεσι δ' εὐθαλὲς τί γεννήσει; —,
βοτάνη <τ'> ἀραιή καὶ δρόσον γεμισθεῖσα·
<τὴν> κύνα δὲ φέρβεις ἡμῖν ἐν μέσοις ταύτην
τρέφων ὅποια σαντὸν εὐθαλεῖ σίτῳ.“
ταῦθ' ὥς ἤκουσεν ἡ κύων ἔφη τοῖα. 10

128, 4e = 108, 10

127, 7 serv. VB || 8 V, in fine εἴ ποτε καλῶς κρι-
νοιο B || 9. 10 = prom. B. || 10 ἂν VB | ὅψέ τις ipse V
128 (Eb 131) V 136 (Kn p. 683, Fur. 366); cf. Knoche p. 104.
Poeta expressit Xen. Mem. II 7, 13 || 1 νομέα, corr. Butt-
mann | in fine τοιάδε V, τοιαῦτα volg.; num admisit τοιούτως?
locum contractum esse Xenophontis exemplari collato negabis ||
3 γάλα δ' ἀμέλγων ἔστι κτλ. V, ἀμέλγωντ' Cor., sed cf. Schmid
Attic. IV 114 coll. Theocr. XI 35 possis ἀμέλγειν ἔ. καὶ φίλον, π.;
φλέον πῆξαι Lm || 4 περισσεύει V || 5 sq. οὐδὲν δίδως, ὅτι
ἂν μὴ ἐκ τῆς γῆς λάβωμεν Xenoph. || 5 πλέον δ' V; πλέον
miris artificibus coniecturisq. vexatum, cf. Aelian. VIII 24. XIV
25. Anth. Pal. VII 175. V 25 | χῆ Lm, καὶ V | γαίης Schndr,
γῆς V || 6 πᾶσα V, πᾶσ' <ῆν> GbRth | ὕρεσι δ' Lm, ὕρεσι
V | τι V, τί Lm | γεννήσει V, γεννᾶται Corais, γεννήσῃ GbRth ||
7 ὥραια βοτάνη V, βοτάνη γ' ὀρεῖη Lm, β. γ' ἀραιή Hpt; an
-ν vel -αι -αι? | γεμισθεῖσα V, an -ν vel -αι? || [7] Rth ||
8 φέρβεις δ' ἂν ἡ. ἐν μέσοις κύνα ταύτην V, corr. Cr, cf. prol. ||
Post 9 versus exciderit, quo expressum erat Xenophontis δς
οὐδὲ τοιοῦτόν σοι παρέχει || 10 ταῦτ' οὖν ἀκούσας (cf. 88, 9
Xenoph. τὸν κύνα οὖν ἀκούσαντα) vel τ. ὥς ἐπήν' (ἐπῆεν) —
τοῖως vix fuit; ἤκουσε τούτων ἡ κ. ἔφη δ' οὕτως Eb

„εἰ μὴ παρήμην κὰν μέσοισι παλεύμην,
οὐκ ἂν ποθ' ὑμεῖς ἔσχετ' ἄφθονον ποίην·
ἐγὼ δὲ περιτρέχουσα πάντα κωλύω
δρηστῆρα ληστὴν καὶ λύκον διωκτῆρα.“

[Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς τῇ τῶν πλησίων διαφθορονουμένους εὐήμερά, ἔσθ' ὅτε καὶ ὅπ' αὐτῶν ἐκείνων τὰ μέγιστα ὠφελουμένους.]

129 Ὅνον τις ἔτρεφε καὶ κυνίδιον ὥραιον.
τὸ κυνίδιον δ' ἔχαιρε παῖζον εὐρύθμως,
τὸν δεσπότην τε ποικίλως περισκαῖρον·
κάκεινος <αὐ> κατεῖχεν αὐτὸ τοῖς κόλποις.
ὁ δ' ὄνος γ' ἔκαμνεν ἐσπέρης ἀλετρεύων 5
πυρὸν φίλης Δήμητρος, ἡμέρης δ' ὕλην
κατῆγ' ἀφ' ὕψους, ἐξ ἀγροῦ δ' ὄσων χρεΐη·
καὶ μὴν ἐν αὐλῇ παρὰ φάτναισι δεσμώτης

129, 4i = 76, 14 | 6 sq. cf. 76, 6 | 8e = 191, 12. 97, 8

128, 11 εἰ μὴ V | μέσοισι παλεύμην V, μέσοις ἐπ- plerique || 12 ἀφθονον V; Xen.: οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύνασθε, φοβούμεναι μὴ ἀπόλησθε: fortasse aliquid excidit, nam parum placent ementiones ἀθόρυβον, ἔκφοβοι | δὲ del. Eb || 13 περιτρέχουσα δ' ἐγὼ πάντοθεν κ. V, corr. Schnr || Epim. εὐήμερίαν V | ἔστιν ὅτε V, corr. Cr; ἔστιν, ὅτε plerique | ὠφελουμένων V, corr. Cr; ὠφελοῦνται plerique

129 (Eb 132 Knoche p. 110) V 137 (Kn p. 684, Fur. 367), sim. Aⁿ 42; cf. Galen. XVIII 1 p. 291 K., Corp. paroemiogr. I p. 439 || 1 Ὅνον ἔτρεφεν τις Eb | πᾶν ὥραιον V, corr. Buttmann; in fine Μελιταῖον olim fuisse (Lm) probabile est, cf. Aⁿ paroem. Galen. | In V sequuntur v. 8. 9 a Lm transpositi || 2 χάριν ὃν εὐρύθμους π., em. Knoche Nck || 3 περισκῆρον V || 4 ἐκείνος δ' αὐτὸ κατέχων ἐν τ. κ. V, corr. Schnr, Lm, cf. 76, 14 || post 4 lac.? cf. v. 11. 9 || 5 ὁ δὲ γε ὄνος τὴν μὲν νύκτα λατρεύων V, ἀλετρεύων Bgk Phil. XLVII 396 Rth; corr. Cr coll. 19, 6^a. 9, 5. 83, 2 (prol.) || 6 ἡμέρας V || 7 ἦγεν V, correxerunt Schneideri; ἦγέν τ' Sdl | ἐφ' V, corr. Fur. | δ' ὄσον V, corr. I. G. Schneider | χρεῖα V || 8. 9 post v. 1 Vat. || 8 καὶ ἦν V, corr. Gb, cf. 125, 5; καὶ στᾶς Eb | φάτναις A, corr. Schneideri; de φᾶτν- non dubitandum

ἔτρωγε κριθὰς χόρτον, ὥσπερ εἰώθει.
 δηγθεῖς δὲ θυμῷ καὶ περισσὸν οἰμῶξας, 10
 σκύμνον θεωρῶν ἀβρότῃτι σὺν πάσῃ,
 φάτνης ὀνείης δεσμὰ καὶ κάλους ρήξας
 ἐς μέσον αὐλῆς ἦλθεν ἄμετρα λακτίζων.
 σαίνων δ' ὁποῖα καὶ θέλων περισκαίρειν,
 τὴν μὲν τράπεζαν ἔθλασ' ἐς μέσον βάλλων 15
 ἄπαντα δ' εὐθὺς ἡλόησε τὰ σκεύη·
 δειπνοῦντα δ' ἰθὺς ἦλθε δεσπότην κύσσων,
 νώτοις ἐπεμβάς· ἐσχάτου δὲ κινδύνου
 θεράποντες ἐν μέσοισιν ὥς <τὸν ἄνδρ'> εἶδον,
 ἐσάωσαν <αὐτὸν ἐξ ὄνου γνάθων ὄντως>· 20
 κρανέης δὲ κορύναις ἄλλος ἄλλοθεν κρούων
 ἔθεινον, ὥστε καὐτὸς ὕστατ' ἐκπνεῖων
 „ἔτλην“ ἔλεξεν „οἷα χρή με, δυσδαίμων·
 τί γὰρ παρ' οὐρήεσσιν οὐκ ἐπωλεύμην,
 βαιῷ δ' ὁ μέλεος κυνιδίῳ παρισούμην; 25

[Ὅτι οὐ πάντες πρὸς πάντα ἴσοι πεφύκασι, κἄν φθόνῳ ἀλαζονεύωνται.]

129, 9 me = 19, 9 cf. 55, 6 | 16 m cf. 26, 8 | 21 m = 85, 12

129, 9 κριθῆς Lm, χόρτον ad praed. || 10 δηγθεῖς V ||
 11 ἐν ἀβρότῃτι π. V, corr. Nck, num -σιν ἐν -αις? || 13 ἐς μέσον
 V, corr. I. G. Schnr | εἰς Rth | ἦλθ' V || 15 ἐς μέσον βαλὼν
 θλάσεν V, corr. Eb | εἰς Rth || 16 εὐθὺς V || 17 ἰθὺς Cr
 (95, 42), εὐθὺς V; num δ. δὲ τέλος? cf. 15, 5; δ' ἐγγὺς Lm ||
 κρούσων V ex 21, corr. Lm || 19 θ. ἐν μέσοις (!) ἐσάωσαν ὥς
 εἶδον Gb Rth | μέσοισιν V, suppl. Mekler, -σι τοῦτον Lm ||
 20 oppressit diasceuaasta, quae non satis intellexit; Babrium,
 ut 16, 6 λύκος χανὼν ὄντως (94, 8), proverbio aliquo lusisse
 suspicor; in mentem mihi venit ὄνου γνάθος et ἐκ λύκου στό-
 ματος, cf. etiam ὄνου παρακύψεως || 21 κρανέης V, corr. Lm ||
 22 ὥς δέ V, corr. Eb coll. 26, 6. 51, 4; ὥς δὴ Lm | ἐκπνεῖων V,
 corr. Lm || 23 χοῦν? || 24 οὐρήεσσιν et ἐπωλεύμην V || Epim. V,
 sim. Aⁿ | Choliambum nimis barbarum ex verbis οὐ — πεφύ-
 κασι effecit Gb

- 130 Πάγης ἀλώπηξ οὐκ ἄποθεν ἐστῶσα
 βουλὰς ἐκίνει ποικίλας, τί ποιήσει.
 λύκος δὲ ταύτην πλησίος θεωρήσας
 ἐγγὺς προσελθὼν τὸ κρέας λαβεῖν ἤτει.
 ἢ δ' εἶπεν· „ἦκε τῇδε καὶ δέχου χαίρων. 6
 φίλος γὰρ εἰ μοι τῶν ἄγαν ἀναγκαίων.“ 5
 ὃ δ' ἀθρόως ἐπῆλθεν· ὥς δὲ προσκύψας 7
 τὸ σκυτάλιον <τ'> ἔσεισε καὶ χαλασθείσης
 ῥάβδου μέτωπα σὺν τε ῥίνας ἐπλήγη,
 „ἀλλ' εἰ τοιαῦτα“ φησί „τοῖς φίλοις δώσεις 10
 τὰ δῶρα, πῶς σοί τις φίλος συναντήσῃ;“

- 131 Νέος ἐν κύβοισιν οὐσίην ἀναλώσας
 στολήν ἐαυτῷ κατέλιπεν μίαν <μούνην>,

130, 1me = 1, 2; cf. 105, 3. 20, 50 etc. | 2e = 59, 2 |
 4im = 52, 4. e cf. 94, 5 | 5e cf. 6, 4. 45, 2 | 7e = 121, 8 |
 9m = 15, 7 | 10 cf. 214, 6 || 131, 1e = 34, 12

130 V 9 (Kn p. 685, Eberhard anal. Babr. p. 178, Cr ann. 127, 227 sq.) || 1 ἀλώπηξ πάγης V | ἀποθεν V | Initium contractum? Cr ann. p. 228; εἰστήκει βουλὰς <τ'> Eb || 2 πικρίας V || 3 πλησίον V inepte, cf. 4, corr. Cr; κνηκίας? Cr coll. 113, 2. 122, 12 || 4 ἐγγεῖς V teste Eb | λαβεῖν ipse V teste Eb || 5. 6 transp. GbBgkCr, cf. v. 10 sq. (cf. Phaedr. app. 30, 8) || 5 γὰρ εἰμι V ceterique, sed cf. 95, 3 | ἀναγκαίων V || 7 ἀθρόμως Kn, cf. Cr p. 229¹⁰ | ὥστε Hartel || 8 τὴν σκύδαλιν εἰσε V, corr. Cr; coll. Hes. s. v. κυνδάλη . . . κυνδάλας τὰς σκυτάλας ἀπέδοσαν = Poll. X 188. IX 120 (ubi corr. κυνδάλας γὰρ) possis τὴν κυνδάλην; τὴν σκυνδάλην coll. Alciph. III 22 Cr ann. 229; τὴν τε σκυτάλιδ' et quae sunt similia ab arte Babrii aliena, potest τὴν σκύδαλιν <ἐξ>έσ. | cf. Archil. 90 p. 410. 439 Bgk || 9 ῥάβδον μέτωπα συντέρινας V || 10 ἀλλήτοι ἔντα φ. τοῖς φίλοις δίδως V (teste Eb), corr. Kn; εἰ σὺ ταῦτα Eb || 11 συναντήσει V

131 V 130 (Kn p. 686, Eb anal. p. 179); tetr. II 4, v. 7 Suid.; sim. F 123, Pr 166 p. 46 St.; cf. Alciph. ep. 42 p. 80 H. E prov. μία χελιδὼν κτλ. || 1 νέον ἐν V, νέος Kn | κύβοις οὐσιν V, corr. Kn || 2 μίαν καταλείπει V, corr. suppl. Kn, nisi quod praeter necessitudinem μίην proposuit, cf. 47, 8; ἱματίου καὶ (= δὲ) μόνου F

χειμῶνος ὄντος μὴ πάθοι τι θιγώσας.
 ἀλλ' αὐτὸν ἡ χειρ ἐξέδυσσε καὶ ταύτης.
 πρὸ γὰρ εἵαρος λιποῦσα <τὰς> κάτω Θήβας 5
 ἐφάνη χελιδῶν ἐκπесоῦσα τῆς ὥρης·
 ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτυβιζούσης
 „τί μοι περισσῶν“ εἶπε „φαρέων χρεΐη;
 ἰδοὺ χελιδῶν ἦδε· καῦμα σημαίνει.“
 ὥς δ' εἶπεν, ἐλθὼν τοῖς κύβοισιν ὠμίλει 10
 καὶ σμικρὰ παίζας τὴν στολὴν ἐνικῆθη.
 νιφετὸς δ' ἐπῆλθε καὶ χάλαξα φρικώδης,
 κροκῦδος δὲ καινῆς πᾶσιν ἦν τότε χρεΐη.
 γυμνὸς δ' ἐκεῖνος τῆς θύρης ὑπεκκύψας
 καὶ τὴν λάλον χελιδόν' <αὖ> κατοπτεύσας 15
 πεσοῦσαν ὥσπερ στρουθίον <τι> τῷ ψυχῇ

181, 6 me = 12, 4 | 7 im cf. 73, 2 | 8 cf. 115, 12 | 10 cf.
 7, 4 | i cf. 95, 36 | 11 me = 134, 8

181, 3 χειμῶ V || 4 ἡ χειρ V = manus in ludo talario
 Cr ann. p. 231 coll. Suet. Aug. 71; ὁ Μεχειρ Bgk, ἡ Κῆρ
 Mekler, ἡθιδος Gb, ὁ χρόνος Rth || 5 εἵαρος γὰρ V | κάτω = meri-
 diem versus sitas, cf. Herod. I 142; ἄνω ex Her. III 10 ne cor-
 rigas || 6 ἐκπ. τ. ὦ. = παρὰ καιρὸν (F), alia notione verbis
 usus est 12, 4 || 7 cf. Suid. s. τιτυβίζετε . . . καὶ Βάβριος ἐπὶ
 χελιδόνος· ταύτης κτλ. | τιτυβεζούσης V || 8 ἐσθήτων V, em. Cr,
 ἐσθίων (εἰμάτων) Kn | χρεΐα V || 9 ἰδοὺ V | interp. Bgk, nisi
 fuit χ. τὸ θέρος (cf. 24, 1. 136, 2. 5) ἦδε, nam dodecasyllabos
 fecit diasceuaasta || 10 ὥς εἶπεν, ἐλθὼν δ' αὖ? Cr coll. 95, 36 ||
 11 ἐνικῆθαι V, cf. Suet. l. s. || 12 φρικώδεις V || 13 καινῆς V,
 χλαίνης vel πικνῆς Eb, cf. prov. Coisl. 119 app. II 3 Gott. |
 τότε <αὖ> Eb || 14 θύρας ὑπεκκύψας V || 15 καὶ
 κατοπτεύσας τὴν λ. χ. V, em Kn Spp, τὴν χελιδόν' ἑλάλον?
 Cr ann. p. 232 || 16 ὑπὸ τοῦ κρούους π. ὥς στρ. V (dodeca-
 syllabus), rest. Kn, cf. 18, 10. 74, 1, del Rth.; de imagine,
 quam coniecturis (ὥσπερ στρουθίον Gb, cf. Sauppe G. Anz.
 1879, 1577) vexaverunt, cf. Cr ann. p. 232 (Aristot. Pseudep.
 p. 291 R.)

„τάλαινα“ φησίν, „εἶθε μοι τότ' οὐκ ὤφθης·
ὥς γὰρ σεαυτὴν κάμει νῦν διεψεύσω.“

[“Οτι συνήθεια κακή πολλῶν κακῶν αἰτία γέγονε πολλοῖς, ὁμοίως
καὶ <τὸ> τοῖς ψευδολόγοις πιστεύειν ἀνθρώποις· δεῖ οὖν ἡμᾶς
ἀσφαλισασθαι.”]

- 132** Ὅτις μονήρη λύκον ἔφευγεν ἐξαίφνης
ἰδοῦσα, σηκοῦ δ' ἐντὸς ἦλθεν ἀκλειστοῦ·
θυσίῃ γὰρ ἦν τις κατὰ τύχην φορταῖη.
ὁ λύκος δ' ἔσω μὲν οὐ παρῆλθε τοῦ τείχους,
ἔξω δ' ἔφεστώς τὴν ὄν καθωμίλει 5
„ὄραῶς“ λέγων „τὸν βωμὸν αἵματος πλήρη;
ἔξελθε, μή τις συλλάβῃ σε καὶ θύσῃ.“
ἡ δ' εἶπε „μή μου τῆς ἀσυλίας κήδου·
καλῶς ἔχει μοι· κἂν δὲ τοῦτο συμβαίῃ,
θεοῦ γενοίμην σφάγιον ἢ λύκου θοοίνῃ.“ 10
[“Οτι ταῖς τῶν δολερῶν ἀνδρῶν κακοβουλίαις μὴ πιστευτέον
προοραμένους τὸν τούτων δόλον, κἂν χρηστολογίαις ἀπατᾶν
βουληθῶσιν.”]

- 133** Ὅνος παλιούρων ἦσθι' ὀξέην χαίτην.
τὸν δ' εἶδ' ἀλώπηξ, καγχάσασα δ' εἰρήκει·

132, 4 me cf. 2, 7 | 6 me = 37, 8. 31, 2 | 7 cf. 199, 1 | 9 e =
117, 5. 171, 8 | 10 e cf. 44, 6 || **133**, 1 e cf. 82, 1 | 2 i cf. 17, 3

131, 17 τ. εἶπεν V, corr. Eb Nck | τότε οὐκ V teste Eb |
μήποτ' εἰσώφθης Nck || 18 ὥς ipse V (Eb), ὥς plerique | Epim.
πολῶν V | τὸ add. Eb

132 V 135 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181), Avian. 42;
F 107; app. prov. I 18 contulit Cr ann. p. 232 || 1 μονήρη V (Bgk),
-ης Kn || 3 θυσίᾳ γὰρ ἦν τις φορτῆς κατὰ τύχην, corr. Nck (φορτώ-
δης?), sed locus diasceuaetae manus passus est || 5 καθωμίλει V ||
6 ὄραῶς V | πλήρης V || 7 θύσει V || 8 ἡ δ' V | ἀσυλίας V |
κήν? Cr | συμβαίῃ V || Epim. χρηστολογία (= ἱσ) V

133 V 142 (Kn. p. 687, Eb Anal. p. 181); B 108 P¹ 66;
decurtata? || 1 παλιούρων ἦσθιεν ὀξείην V: anapaestus no-
minum pr. excusationem habet, nisi i vocalis synizesin ad-
misit, cf. 69, 2 || 2 εἶδεν V | ἀρχάσασα δ' V, καγχάσασα Eb Bgk Cr

„πῶς, οὗτος, ἀπαλῇ κάξανειμένη γλώσση
 σκληρὸν μαλάσσεις προσφάγημα καὶ τρώγεις;“
 [Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς σκληροὺς καὶ ἐπικινδύνους προσφέροντας
 διὰ γλώσσης λόγους.]

134 Οὐρὴ ποτ' ὄψεως οὐκέτ' ἤξιλον πρῶτην
 κεφαλήν βαδίζειν οὐδ' ἐφείπεθ' ἐρπονύση·
 „κἀγὼ γὰρ“ εἶπεν „ἐν μέρει προηγοίμην.“
 τὰ λοιπὰ μέρεα δ' εἶπεν· „ἡ σύ γ' ἡγήσῃ;
 πῶς, ὦ τάλαινα, χωρὶς ὁμμάτων ἡμᾶς 5
 ἢ ῥινὸς ἄξεις, οἷς ἕκαστα τῶν ζώων
 τὰ πορευτὰ βάλνει πάντα πόδα <τ' ἐπ>ευθύνει;“
 τὴν δ' οὐκ ἐπειθε, τὸ φρονοῦν δ' ἐνικήθη
 τῷ μὴ φρονοῦντι· λοιπὸν ἦρχε τῶν πρώτων
 τῷπισθεν, οὐρὴ δ' ἡγεμὼν καθειστήκει 10
 σύρουσα τυφλῇ πᾶν τὸ σῶμα κινήσει·
 κοιλὸν δὲ πέτρης εἰς βάραθρον ἠνέχθη

134, 1e = 67, 5 | 3m = 32, 5 | 6e = pr. I 6. 1, 2 | 8e =
 131, 11 | 9e = 66, 1 | 12e = 57, 12

133, 3 πῶς οὕτως (sic) ἀπαλῇ καὶ ἀνειμένη γλώσση V, cor-
 rexi interim coll. 49, 3, sed diasceuastra locum vitiasse videtur |
 μαλάσσει V, em. Bgk, μαλάσση Kn | Epim. δια γλώσσης V || Fabula
 παρορμια ἐξηπλωμένη, cf. mus. Rhen. XLVI, 319 sq.

134 V 164 (Kn p. 687, Eb anal. p. 181); B 116 P¹ 69;
 de paraphrasi talmudica cf. Königsberger Zeitschr. d. Ver. f.
 Volksk. VI 150; v. 10 sq. respexit Libanius π. τ. ε. τύχης p. 8 R.,
 v. test. 7. Cf. Cr ann. p. 233 || 1 οὐρὰ πότ' V | οὐκ ἐτιξίλον V ||
 4 δὲ μέρει V, corr. Cr, γυνία δ' Cr p. 233 coll. 95, 2. 102, 7, δὲ μέλει
 Eb ex B* | ἡ σύγ' Eb, οὐχ V; οὐδὲν (Gb) non Babrianum |
 ἡγήσει V, ὁδηγήσῃ Kn, ὁδηγήσεις Bgk || 5 ὦ V, γὰρ Kn; <δ'> ὦ? |
 ἡμᾶς V | 6 καὶ ῥινὸς B* Nck | ἄξεις B, ἔξεις V | ζώων V || 7 παν-
 τάποδ' V, corr. Cr πᾶν τε <τὸν> Spp, πᾶν τε κῶλον Nck, κᾶντα
 πόδας? audacious Bgk, cf. prol. p. LII || post v. 8. 9. 10 inter-
 punctuationem sustulit Cr || 9 τὸ μὴ φρονοῦν δὲ λ. ἡ. τ. πε. V, corr.
 Cr || 10 τὰ δ' ὅπισθεν οὐρῆς V perinepte, corr. Cr coll. 99, 4. 106,
 25 | καθησθήκει V || Post 11 interpunxit Cr || 12 δὲ V, τι Kn

καὶ τὴν ἄκανθαν ταῖς πέτραισι συντρίβει.
 σαίνουσα δ' ἰκέτευεν ἢ πρὶν αὐθάδης·
 „δέσποινα κεφαλῇ, σῶσον, εἰ θέλεις, ἡμᾶς· 15
 κακῆς γὰρ ἔριδος σὺν κακοῖς ἐπειράθην·
 εἰς πρῶτον οὖν μᾶλλον με <σοι> καθιστάσθαι
 ἐγὼ προσέξω“, φησί „μή ποτ' ἀρχούσης
 ἐμοῦ τι δόξης ὕστερον κακῶν κύρειν.“

[Ὁ μῦθος διαβάλλει ἄνδρας ἀναισθήτους <πρὸς> τοὺς ἰδίους
 δεσπότης ἐπεγειρομένους καὶ τὴν ἰδίαν τάξιν ἀγροεῖν βουλομέ-
 νους κἀντεῦθεν ὕλεθρον ἑαυτοῖς καὶ τοῖς πέλας ἐπιφέροντας.]

135 Πέρδικά τις πριάμενος ἐντρέχειν οἶκῳ
 ἀφῆκεν· ἡδέως γὰρ εἶχε τοῦ ζῴου.
 ἀκακῆνος εὐθύς κλαγγὸν ἐξ ἔθους ἄδων
 πᾶσαν κατ' αὐλήν ἄχρι βημάτων ἦει.
 γαλῇ πρὸς αὐτὸν ἡπίβουλος ὠρμήθη 5
 καὶ πρῶτον εἶπε „τίς μὲν εἷ, πόθεν <δ'> ἦκεις;

135, 1 sq. cf. 11, 4. 124, 11 | 4e = 140, 6 | 5e = 19, 3

134, 13 ἄκανθα et πέτραισι V, πέτρῃσι Kn || 15 δ. κ., σὺ
 ἡμᾶς σῶσον V, σῶσον ἡμᾶς εἰ θέλεις, δέσποινα B, unde resti-
 tuit Kn || 17 εἰς τὸ πρῶτον V, corr. Kn; εἰς τὸ πρὶν Eb | οὖν
 με μᾶλλον καταστάσαν V, corr. Cr; μᾶλλον γε σοι καθιστάσθαι
 Kn; μᾶλλον cum προσέξω (oboe diam) coniungendum || 18 πρὸς
 ἔξω V || 19 τῆς δόξης V, corr. Nck Spp p. 1518, σὺ δ. Rth |
 ὕστερῳ κακῶν V, corr. Kn | κυρεῖν V | vv. 17 sq., quos om. BP¹,
 del. Rth, vix sani; capiti dedit Bgk, cf. prol. || Epim. μῦθος V |
 ἐπεγειρομένους, non ἐπειγομένους V; τοῖς ἰδίοις δεσπότηαις
 ἐπανισταμένους Kn ex B | καὶ om. V, add. ex B | ἀγροεῖν V |
 ἑαυτοὺς καὶ τοὺς π. ἐπιφέρουσιν, corr. Kn | Epim. brevis
 in BP¹

135 V 192 (Kn p. 688, Eb anal. p. 182); sim. Pr 234 F 197,
 ubi ψιττακός pro perdice || 1 πριάμενός τις EbBgk || 2 τὸ
 ζῶον V, corr. Eb || 3 κλαγγὴν V, corr. Kn, cf. 124, 13 ||
 4 ἀκριβημάτων V, em. Kn, ἐπὶ τὴν ἐστίαν F; βημάτων, scil.
 ἐστίας (v. 10)? cf. Preuner, Hestia-Vesta p. 83; ἀκροβαμονῶν
 vel ἀκροβημονῶν (Cr ann. p. 235) corr. non opus || 5 ἐπί-
 βουλος V, corr. Kn

ὃ δ' „ἡγόρασμαι“ φησί „προσφάτως <πέρδιξ>.“
 „ἐγὼ χρόνον τοσοῦτον ἐνθαδὶ τρίβω
 καὶ μ' ἐνδον ἔτεκεν ἡ μυοκτόνος μήτηρ,
 ἀλλ' ἡσυχάζω καὶ πρὸς ἐστίην δύνω· 10
 σὺ δ' ἄρτι πως ὠνητός, ὥς λέγεις, ἦκων
 παρρησιάζη“ φησί „καὶ κατακρώξεις;“

[Πρόσφορος ὁ μῦθος πρὸς γέροντας εἰς τιμὴν προκριθέντας καὶ
 <τοὺς> ὑπ' αὐτῶν κατὰ φθόνον ἐκκλειομένους.]

135, 11 e = 74, 12

135, 7 ἡ δ' V | suppl. Bgk Gb, cf. 6 τίς . . εἶ; atque 13, 7;
 <ὅμιν> Kn; <ἡδῆ> Eb; <ἦκω> Spp || 8 χρόνον τ. ἐνθ' ἐγὼ
 Kn Gb | ἐνθαδὲ διατρίβω V, corr. Nck || 9 ἡμιοκτόνος V ||
 10 ἡσυχάζω et ἐστίαν V | πρὸς ἔσχατ' ἀνδύνω Rth || 11 γὰρ
 ἄρτι V, δ' ἄρτι Kn || 12 παρρησιάζει V | κατακρώξεις Eb. ||
 Post 7 aliquot versus excidisse suspicati sunt Rth Bgk eodem
 argumento abusi, quo Gb ad 134, 18, cf. supra ad 75, 6 p. 67.
 Exitus fortasse mutilatus, cf. F: ὃ δὲ ἀπεκρίνατο λέγων· οὐ-
 κὸδέσποινα, ἀλλὰ σὺ γε βάδιζε μακράν· οὐ γὰρ ὁμοίως δυσχεραί-
 νουσι οἱ δεσπότες ἐπὶ τῇ ἐμῇ φωνῇ καὶ ἐπὶ τῇ σῇ || Epim.
 καὶ ὑπὸ τῶν αὐτῶν V, κατὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν Bgk, <τοὺς> add.
 Hartel | καταφθόνων, ω ex o m. pr. V | ἐγκλειομένους V, corr.
 Hartel. Aliud epimythium in F; Gitlbaueri errores non curo

136 Τὸν μονογενῆ δειλὸς εἶχε πρεσβύτης
 γενναῖον ἄλλως καὶ θέλοντα θηρεῦειν.
 τοῦτον καθ' ὕπνου ὑπὸ λέοντος ῥήθη
 θανόντα κείσθαι· <καὶ φοβούμενος> μήπως
 ὕπαρ γένηται καὶ τὸ φάσμ' ἀληθεύῃ 5
 κάλλιστον οἶκον ἐξελέξατ' ἀνδρῶνα
 ὕψηλόν ἡϋδαμνητὸν ἡλίου πλήρη,
 ἀκαεὶ τὸν υἱὸν παρφυλάσσει συγκλείσας.
 ἥδ' ὡς ἐχθρὸν τι βουκόλημα τῆς λύπης
 ἐνέθηκε τοίχοις ποικίλας γραφὰς ζώων, 10

136, 7e = 1, 3 etc. | 8i = 118, 4 | e = 113, 2 | 9me cf. 19, 7

Sequuntur quattuor fabulae, quarum formam genuinam solae tabulae ceratae Assendelftianaeservaverunt: Hesseling (Hss) *Journal of Hell. studies* XIII 293; Cr Philol. LIII 228 sqq.; H. Weil, *Journal des Sav.* 1894, m. Mart. (Wl); van Leeuwen (vLw) Polak (Pl) Mnemos. XXII 223. 345. Cf. supra ad fab. 78. 97. 117. 91. 43. 121. 123, prol. p. XI

136 (Eb 138 Gb 142) T(ab) 1 H^{ro}; B 135 Pl 82; F 187 politis trimetris concepta; 9. 10 Suid. (schol. Arist.); 27. 28 Et. 'M'. Cf. Hss p. 302; Cr l. s. p. 239; fabellam similem praebet P^r 159 p. 363 Sternb. || 3 ῥήθη T || 4 suppl. Hss, τὸ δὲ φοβ. Wl; φοβηθεὶς μὴ vel μὴ πως paraphr. || 5 γεννητεκαίτοφασμααληθεύση T || 6 οἶκον Wl | ἐξελέξατο T || 7 ἐνυμνητον T, corr. Cr p. 240; ἐνυμνητον <καὶ> Hss, ἐνυμ. <τε χ>ή. Wl; ἐνυμνητον vLw, ἐνυμνητον Pl || 8 υἱὸν T | συγκλείσας T, corr. Cr; συγκλείων Hss Pl, συγκλείων Wl vLw || 9. 10 Suid. s. βουκολήσας (schol. byz. Arist. Pac. 153 p. 467 Db.) || 9 καὶ ὅπως vel ὅπως S, οὕτως schol.; εὖως = εὖως T | ἐχθρὸν T || 10 ἐνέθηκε S, ἀνέθηκε schol., cf. Plin. n. h. XXXV 26. 27; ἐλευκενε = ἐλευκαινε T; ἡσκησε Wl, ἐνέκαιε Mekler | τοῖς τοίχοις S schol., τοίχους T | ποικίλας γραφὰς Suid., ποικιλαισγραφας T || 11 κελονταεγγεγραφε T, καὶ λέων ἀνεμορφώθη F, κ. λ. ἐμορφώθη B

ἐν οἷς ἄπασι καὶ λέων ἐμορφώθη. 11
 ὁρῶντα δ' αὐτὸν μᾶλλον εἶχεν ἢ λύπη. 11^a
 καὶ δὴ ποθ' ἐστὼς τοῦ λέοντος οὐ πόρρω 12
 „κάκιστε θ(ηρῶν)“ <εἶπεν, „ὥς> σὺ τὸν ψεύστην
 ὄνειρον <ἄλλως> ὕμμα(σιν) πατρὸς δεῖξας.
 ἔχεις με φρουρῇ περιβαλὼν γυναικείῃ. 15
 τί δὴ 'πλ σοι λόγοισιν εἰμι, κοῦκ ἔργον
 ποιῶ <βίαιον>“ τῷ δὲ φρονέοντι τοίχῳ
 ἐπέβαλε χεῖρας τὸν λέοντα τυφλώσων,
 σκόλοψ <ἀποσχισθεῖς> δὲ <τοῦ ξύλου> τούτῳ
 <ἔδυν'> ὑπ' ὄνυχα, χῶ <πατήρ> καθαιμῶδους 20

136, 13e = 51, 3 | 14e = 98, 14 | 15e cf. 32, 3. 71, 5

136, 11^a om. T, ὁ δὲ ταῦτα μᾶλλον ὁρῶν πλείω (πλείον Pl)
 τὴν λύπην εἶχε BP, ὡς οὖν ἑώρα . . . μᾶλλον κατεῖχεν αὐτὸν
 ἢ λύπη πλείον F, supplevi coll. 95, 46; ὁ δὲ μᾶλλον ἐσορῶν
 πλείον εἶχε τὴν λύπην Wl || 12 ποτεστας (?) T, corr. Cr (prol.) ||
 13 κακείσπεθ --- συ T, suppl. Cr coll. 27, 3. 43, 13, <εἶπεν,
 ὅς γε> Wl; κάκιστε, <φησί, θηρίων> Pl || 14 suppl. Pl coll. F
 ὄναρ . . δ ἑώρακεν . . μάτην | ονμασι - - τροσδεειξας T ||
 15 φρουρα T | - νναικειαι T || 16 λογοισινκειον legit Hss, sed
 ante ne incertas quasdam lineolas dignoscere mihi videor, quas
 est vel eimi interpretari licet; <χρώμεθ'> (Wl) legi non potest;
 ἔπειμι σοι λ. = *aggredior te verbis?* || Versus 16 sq. nimis
 contracti et corrupti tales prodeunt apud Pl:

τί <δὴ> τόσον <σε> λυγρὸν ἀντιποιήσω;
 τοίχῳ δὲ χεῖρ' ἐπέβαλε ὀθήρα σιφλώσων,
 σκόλοψ δὲ καρπῷ σὺν ὀδύναις καθ' αἰμῶδους 18
 τῆς σαρκὸς εἰσδύς σῆψιν ἦνυσ' αἰδοίω,
 θέρημα δ' ἐπ' αὐτῷ <θᾶττον> ἦν· <ὁ δ' ἐσκήκει>.

ἐσκήκει (46, 8) h. l. ineptum, nec qua ratione v. 16. 18 sq.
 aut litteris traditis aptari aut paraphrasibus firmari possint
 intellego || 17 τι ποιήσω; καὶ εἰπὼν ἐπέβαλε B || 18—22 τοι-
 χωδεχειρασσεπεβαλετον | λεοντατυφλωσωνσκαλωψδετον | τωποννυχα
 (υποδονα Hss) κεκαδαιμωσδουστη. σαρκοςεισδυσηγηνυσε (potius
 quam θ) ποιων T: dictantem discipulus sequi non potuit;
 ἐπέβαλε τὴν χεῖρα τῷ τοίχῳ ὡς τυφλώσων τὸν λέοντα. σκόλοψ
 δὲ τῷ ὄνυχι αὐτοῦ ὑπεισδύς B, longius aberrat F; suppl. Cr ||
 18 σιφλώσων Pl

<φλογώσεως> τὰς σάρκας <εὐθύς> εἰσδύσης
 <ἄπαντα> ποιῶν ἥνυσ' <οὐδὲν ὁ τλήμων>·
 θέρμη δ' ἐπ' αὐτοῖς <υῖον> ἄχρη βουβώνων
 ἀνῆψεν <ῶστε τὸν βίον τελευτήσαι>. 24
 ὁ λέων δὲ καίπερ γραπτὸς ὦν ἀνηρῇκει 24^a
 πατρὸς σοφισμῷ μηδὲν ὠφελήθεντα. 24^b
 | ὁ πρέσβυς οὕτως οὐκ ἔσωσε τὸν παιδα 25
 <φυλακῇ στέγων> μέλλοντα <νέον ἀπο>θνήσκειν, |
 [ἃ σοι πέπρωται, ταῦτα τλήθι γενναίως
 καὶ μὴ σοφίζου· τὸ χρεῶν γὰρ οὐ φεύξῃ.]

137 Ὀνυξιν ἄρας ἄρνα λιπαρὸν ἐκ ποιίμνης
 ἥ(νεργε) παισὶν δεῖπνον αἰετὸς δώσειν·

136, 27^e = 111, 3 || 137, 1^e = 95, 81. 105, 1. 89, 1 |
 2 cf. 185, 6. 88, 15

136, 21 <συν>εισδύσης? || 23. 24 θερμαδεπαντωνην (se-
 quitur v. 25); corr. Cr coll. ἐπ' αὐτοῖς 53, 7, ἐπὶ τούτοις B:
 σκόλοψ... ἔλγημα δὲ καὶ φλεγμονὴν μέχρι βουβώνων εἰργάσατο,
 πυρετὸς τε ἐπὶ τούτοις ἀνάψας τὸν παιδα θάττον τοῦ βίου
 ὑπεξήγαγεν || 24^a^b om. T, ex B repetiit Gb; ὁ δὲ λέων κ. γρ.
 ὦν τοῦτον ἀνηρῇκει μηδὲν τῷ τοῦ πατρὸς ὠφελήθεντα σοφί-
 σματι: Babrii manum vix agnoscas | 25. 26 om. BF; a
 Babrio vix sunt profecti, cf. ad 43, 14 sqq. || 25 οβρεσβ- |
 ουτωσσησουκ T || 26 suppl. Cr, <ὁ δὲ γε μῦθος ἐμφαίνει>
 Pl coll. 36, 13, μέλλοντα <θηρὸς καὶ γεγραμμένον> θν. Wl,
 cf. prol. p. LVIII, 1 || 27. 28 Etym. 'M.' s. πεπωρωμένον p. 662, 27;
 a Babrio abiudicavit Eb; = promyth. B epim. PlF; ὅτι ἃ
 δὴ (δεῖ P) μέλλει συμβαίνειν (συμβῆναι Pl) τινὶ ἐγκατερέτω
 τούτοις γενναίως καὶ μὴ σοφίζεσθαι· οὐ γὰρ ἐκφεύξεται (ita
 B P) || 27 ἃ σοι π. om. T | τλήθῃ T | χρεῶ T | φεύξῃ T

137 (Eb 171; Gb 156) Tab. 2 II^{vo}; brevius B 110; tetr. I 55
 F 3 (Aⁿ 2) longius abest; cf. Hss p. 304, Cr p. 242 || 1. 2 ἐκφη
 μνηση ---- παισινδειειπνοναετος T, ἥγαγε τοῖς παισὶ δεῖπνον
 B, suppl. Wl, nisi praestat ἥνεικε (sed cf. 101, 3); <ἀπ>ῆγε Cr,
 ἥξε Pl, τοῖς π. ἥγε Hss

τὸ δ' αὐτὸ πράξειν καὶ κολοιδὸς ὥρμήθη.
καὶ δὴ καταπατὰς ἀρνὸς ἐσχέθη νώτοις 4

* * *

„δίκην δ' ἀνοίης“ εἶπεν „ἄξιως τίνω·“ 5
τί γὰρ ὦν κολοιδὸς αἰετοὺς ἐμιμούμην;“

[Ὅτι τὰ κατὰ σὲ καὶ πρὸς δύναμιν ποιεῖ, τὰ δὲ πρὸς σὲ δὲ μὴ ζήλον.]

138 Πέρδικά τις γεωργὸς ὃν τεθηρεύκει
θύειν ἐμελλεν ἐσπέρης (τι) δειπνήσων.
τὸν δ' ἰκέτευε ταῦτα· „μὴ“ <σὺ> ποιήσης·
<πολλὰς ἐγὼ σοι“, φησί> „δέσποτ', ἦν ζήσω,
<πέρδικας ἄλλας ἀντ' ἐμοῦ> κυνηγῆσω 5

* * *

137, 3e = 19, 3. 135, 5 | 5 cf. 147^{ab}, 5 || 138, 2e cf.
124, 20 | 3im cf. 3, 6 | 5e cf. 1, 1. 61, 1

137, 3 ὥρμήθη B ὡηθη T, || 4 ποτεπτας T, καταπατὰς B | ἐκαττήθη τοῖς μαλλοῖς B || Post 4 exciderunt versus quidam his Bodleiani verbis expressi: οἱ δὲ παῖδες τοῦτον κρητήσαντες ἤκισον, cf. tetr. || 5 δίκηνλαγωιαρεῖ ---- (= δίκην λαγὼ αἰρεῖται) in T legit Hss, ego cognoscere mihi videbar: δίκην δακνοιασειπε, idem legit Pl | κτεινω T, corr. Cr Wl; δίκαια πάσχω B | κολοιοσων TB, transposui, nam οἱ sub ictu correptum esse parum verisimile; ὦν del. vLw | αετοὺς T, ἀετὸν B || Ὅτι κτλ. prom. B; choliambi duo latent epimythii vice olim functi; aliud epimythium addit F, unde perperam choliambos restituit Gb Sequitur in T 3 = Ath. 78 (κόραξ νοσῶν), 4 = Ath. 97 (λέων νοσήσας)

138 (Eb 167 Gb 163) Tab. 5 IV^{no}; brevius B 122 Pⁱ 78; F 172; tetr. II 30 || 1 ἐτεθηρεύκει? cf. 111, 16 || 2 ἐσπερας T, suppl. Cr; (τε) Hss, (ὥς) Wl || 3 τ ---- ποιη ---- Hss; etiam ποιεῖ legi potest || 3—6 dictantem non secutus disiecta verba scripsit discipulus: - τ ---- ποιη ---- | ο (στ?) α - εα (ἐάν?) ζήσω (dimidii versus et versus spatium vacuum) - τητήσων (ita Hss; haud scio an legi possit - ννηγησώ) ---- | παε - σναστεγσ ---- κα - ακα των ---- εα ---- πτεινω - T; ἡ δ' ἰκέτευε λέγουσα· „ἔασόν με ζῆν καὶ ἀντ' ἐμοῦ πολλὰς πέρδικας ἐγὼ σοι κυνηγῆσω B Pⁱ, sim. F; ad v. 4 suppl. cf. 107, 3. 135, 1. 124, 5 || 6 sq. e tetr. suppl. (φωνῇ vel (μέλει παλεύων) κάπατων (μελιγλώσῳ)

. . . . . κάπατων . . . . .

„μᾶλλον σ' ἐγὼ δι' αἰτίην καλήν θύσω,
ὅτι τοὺς συναίμους καὶ φίλους ἐνεδρεύεις.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ φίλων δολίως μηχανὰς
συντιθεὶς αὐτὸς ἐν ταῖς ἐνέδραις τῶν κινδύνων ἐμπεσεῖται.]

139 Ὅνος λεοντῆν ἰσχύοις ἐφαπλώσας

ἐφασκεν εἶναι πᾶσι φοβερὸς ἀνθρώποις·
σκιρτῶν <δ'> ἐπήδα, καὶ φυγὴ μὲν ἀνθρώπων
<δι' αὐτὸν> ἦν, φυγὴ δὲ ποιμνίων <πάντων.>
ἀνέμου δ' ἀέντος, τῆς δορῆς δὲ τοῦ νώτου 5
ἀπορόφουεῖσης ὕως ἑὼν ἐφωράθη.

138, 7e cf. 124, 4 | 8e cf. 1, 14. 17, 1. 75, 4 || 139, 1e
= 95, 2 | 2 cf. 95, 22 | 3 cf. 1, 2 sq. | 5i cf. 114, 4

138, 7 -----| νσε --- αυτηνκαιπ (ita Hss, fortasse legi
potest αιτιανκαλη) -----| ωσ (Hss, num o) -- T; δι' αὐτὸ τοῦτο
μᾶλλον σε θύσω B, sim. F tetr. || 8 suppl. Wl, συν(αδελφους Hss,
συν(αύλους Cr; ὅτι τοὺς συνήθους καὶ φίλους ἐνεδρεύσαι θέλεις
B, sim. F || Epim. ex F, eadem fere in B

Sequitur in T 6 = Ath. 117 (δηχθεὶς ὑπὸ μύρμηκος), 7 =
Ath. 91 (ταῦρος καὶ τράγος), 8. 9 (prosa oratione scr.) ad Babr.
103. 107 vix pertinent; 10 (γεωργὸς καὶ ἐχιδνα, trimetris con-
cepta) v. infra p. 234

139 (Eb 164 Gb 218) Tab. 11 VI°; B 99 P¹ 61; Avian. 5;
tetr. I 19, II 23; Themist. XXI p. 245^b, Aphth. 10 = Nicol. 2; cf. Cr
p. 244, Hss p. 311 || 1 ἰσχυοῖς T || 2 ὅ. δορὰν λέοντος ἐπεν-
δυθεὶς λέων ἐνομίζετο πᾶσιν· B, legit ni fallor ἐφαίνετ' εἶναι π.
φ. ἐν ζώοις || 3—6 σκερτανεπηδαπορουνοησ (απορουεισησ? Cr)
εἰο [το?] δεροσδετουνω | τουσκιρτανεπηδακαι- | στισωανεφωραθη T,
sec. Hss, sed singula nimis incerta; dittographiam agnovit Hss,
cetera restituit Cr; σκιρτῶν ἐπήδα· τῆς δορῆς δὲ τῶν ὤμων
Wl, sed locus lacunosus facile suppletur ex B, unde vocabula
litteris minutioribus scripta deprompta sunt: καὶ φυγὴ μὲν ἦν
ἀνθρώπων, φυγὴ δε ποιμνίων. ὥς δὲ ἀνέμου πνεύσαντος ἡ δορὰ
περιηρέθη || 5 τε Ml || 6 καὶ <ὁ>στις ὦν Hss, ὅστις ἦν Wl vLw;
ὄνος ἑὼν Cr Phil. p. 244 coll. 36, 7 | ἐφωρήθη?

καί τις πρὸς αὐτὸν εἶπε τῷ ξύλῳ παύων·

„ὄνος πεφυκῶς (μὴ)λέοντα μιμήσῃ.“

[Ὅτι πένης καὶ ἰδιώτης ὦν μὴ μιμοῦ τὰ τῶν πλουσίων, μὴ ποτε καταγελασθῇ καὶ κινδυνεύσῃ· τὸ γὰρ ξένον ἀνοίκειον.]

139, 7e = 125, 3. 163, 6 | 8e cf. 137, 6

139, 7 καίτις προσον (αν?) - | - πεπατωξεν (πειπωτωξ Hss legit, sed cf. prol. p. XII) T, dittographia sublata suppl. Cr coll. B τότε δὴ πάντες ἐπιδραμόντες ξύλοις καὶ δοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον, Themist. ξαίνει τε αὐτὸν τοῖς δοπάλοις, sim. Avian. v. 13 sqq.; καί τις προσεῖπ' ὧτων ξυναρπάσας τοῦτον), quod coniecit Wl, ab arte Babrii alienum est, melius εἶπε(ς νῶτ' ἀποξάινων Pl; sed exitus fortasse contractus, cf. tetr. 19, 4 τοῦτον μυλῶν ἐμνησε || Epim. P¹, om. T, prom. in B | Iambos rectos temere restituerat Gb | τὸ γὰρ κτλ. om. B

Sequitur in T 12 = Ath. 43; 13 = Ath. 123; 14 = Ath. 121

140 Χειμῶνος ὥρη σίτον ἐκ μυχοῦ σύρων
 ἔψυχε μύρμηξ, ὃν θέρους σεσσωρεύκει.
 τέτιξ δὲ τοῦτον ἰκέτευε λιμῶντων
 δοῦναί τι καὐτῷ τῆς τροφῆς, ὅπως ζήσῃ.
 „τί οὖν ἐποίεις“ φησί „τῷ θέρει τούτῳ;“ 5
 „οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλὰ διετέλουν ἄδων.
 γελάσας δ' ὁ μύρμηξ τὸν τε πυρὸν ἐγκλείων
 „χειμῶνος ὄρχοῦ“ φησὶν, „εἰ θέρους ἡῦλεις.“

140, 1e = 108, 20 | 8e = 9, 1

Fabula solius Pseudodosithei libris tradita, cf. 84.
 140 (Eb 126 Gb Rth 136, cf. iamb. 17) Ps.-Dosith. Voss. 17 p. 37
 Böcking (cf. Valckenaer misc. obs. X 1 p. 122) = D^v; Dos. Paris.
 6503 collationem edidit A. Boucherie "Ερμηνεύματα . . de
 Iulius Pollux' Par. 1872 = D^p; versionem latinam recepit Romulus
 IV 19 p. 232 Herv.; 9. 10 Georg.; B 146; V¹F¹ 195 = Cor. p. 334,
 F² 198 iamb. pol. concepta. Cf. Theophyl. ep. 61 p. 780 H. || 1 χει-
 μονοσχρονω D^p | συρον D^p, σιρον D^v || 2 ηψυχεμυρμιξ D^p | ονθε-
 ροισ D^v, οθερους D^p | ησσωρεικει D^p || 3 δηαντην D^p | ικε-
 τηνεν D^p, ικετευσεν D^v, rogabat D^p Rom. | λιμῶντων D^p || 4 και .
 αυτω D^v | δουνεαντημποτετες D^p | οπωςζηση unde et vivat [= ὅθεν
 ζ.] D^v, οπως ζωση ut vivat D^p (Rom.) || 5 φησιν D^p | του-
 τῶταωθερηι D^p || 6 ουμοι εσχολαζον D^p | διητηλουν αδων D^v,
 α. διητηλων D^p | τελασας. δε. ο ridens ergo autem D^v, γελασασμυρ-
 μηξκαισιτον D^p | ενκλιων D^p, εκκλητων D^v includens D^p | ειδη-
 ρουλδησι si aestate cantas D^v, si aestate cantasti Rom., ειθερουσ
 ηισας si per aestum cantasti D^p; ἀλλ' εἰ θέρους ἡῦλεις, χειμῶ-
 νος ὄρχοῦ B, γ. ὁ εἴπερ ἡῦλεις ἐν θέρει F², item Arsen.-Apost.
 VI 84^a p. 388; recepi ἡῦλεις coll. 9, 9sq., quamquam etiam ἄδεις
 habet quo commendetur; ἦσας volgo || Post v. 8 duo versus
 interpolati erant in ea recensione, qua usi sunt B (F²V¹) σίτον
 δὲ ἐν θέρει ἀποτίθῃ | καὶ μὴ τοὺς ὀδίτας λυγρίζων τέρεπ,
 cf. Bgk supra p. LXXXIV

[κρεῖττον τὸ φροντίζειν ἀναγκαίων χρειῶν
 ἢ τὸ προσέχειν <νοῦν> τέρψεσιν <τε> καὶ κόμοις. 10
 Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἢ ὀκνεῖν ἐπὶ τινος
 πράγματος, ἀλλὰ τὰ δεόντα ποιεῖν, μὴ πως ὀκνήσας κινδύνῳ
 περιπέσῃ.]

140, 9e = 83, 7

140, [9. 10] Lm, om. DBF³ (cf. prol.), servavit Georgides
 gnomol. I p. 48, expressit F¹ || 10 suppl. Bss || Epim. F³, sim. B
 Dositheï fabulas prosa oratione conscriptas a Babrio pen-
 dere negavit Cr de Babr. aet. p. 241, non sine veri specie adfir-
 mavit Hausrath p. 299, cf. testim. 1. Nonnullae receptae sunt
 infra 200 p. 182. 246 sqq. p. 206.

5

141 Γάλλοις ἀγύρταις εἰς τὸ κοινὸν ἐπράθη
 ὄνος τις οὐκ εὐμοιρος ἀλλὰ δυσδαίμων,
 ὅστις φέρῃ πτωχοῖσι καὶ παντουργοῖσιν
 πελίνης ἄκος δόψης τε καὶ τὰ τῆς τέχνης.

141, 1 me cf. 29, 1 | 2i = 125, 1'

141 (Eb 127), cf. Phaedr. IV 1, Apul. Met. VIII 24 Lucian. Luc. 35 (Phil. XLVII 448). Totum fragmentum servavit unus Nat[alis Comes] Mythol. IX p. 968 (1619) [957 (1651)]: 'Cum imaginem [Deae] scutum famis vocet ac sitis, ut patet in Iambis fabulosis [= μυθιάμβοις] Gabriae, qui ita scripsit per iocum', sequi. v. 1—9; vv. 1—2. 5—9 omissis vv. 3. 4, variis suis historiis recepit, Tz[etzes] chil. XIII 257 sqq.: *οἱ παλαιοὶ ἀγύρται γάρ, ὥσπερ Βαβυλῶς γράφει | ἐν μυθιάμβοις τοῖς χαλοῖς ... | εἰς ὄνον θέντες εἰδωλον θεᾶς αὐτῶν τῆς Πέας | τυμπάνοις περιήρχοντο τὰς κόμας προσαιτοῦντες | μετ' ἐπασμάτων καὶ ᾠδῶν, Σελήνης ἀρχίμνηοι (-νοῖς cod.; hinc impugnandus Lobeck Aglaoph. 645¹) | ἄκουσον καὶ Βαβυλῶν δέ τινων χαλῶν λάμβων*, sequuntur v. 1. 2, deinde *εἶτα παρελθὼν καὶ κατωτέρω λέγει* atque v. 5—9. Exigua Natalis Comititis est fides, qui non solum auctorum nomina, sed ipsos quosdam poetarum versus finxisse videtur (cf. e. g. Ps.-Hermesianactem lib. III p. 130). Verum idem ut Argonauticorum scholiis plenioribus usus est (cf. p. 853 sq., unde versus nonnulli accedunt Euphoriionis et Epicharmeis), ita h. l. aut vetus chiliadum exemplar plenius supplementum (cf. pp. 79. 148. 169. 252. 849) aut 'Gabriae', i. e. Babrii decurtati codicem (cf. adn. ad fab. 12) prae manibus habebat, unde vitia inveterata descripsit v. 3 sq. Minae vel Babrii personati, qui inventis Lachmanni temere usus versibus barbaris exitum supplevit syll. II fab. 13, manifesta est fraus || 2 ante 1 (ad litt. o) coll. Lm, diasceuastae Athoi partes agens || 3 *φέρου* Cor. alii, sed cf. 93, 3 | *πανούργοισι* (sine ν) Nat, corr. Nck; num *πανουργοῦσιν, λεωργοῦσιν*? || 4 *σάκος* (scutum ut ferat famis sitisque) Nat, corr. Benteius, cf. Eurip. Cycl. 97 *δόψης ἄκος* | *κακῆς* (artis et malae vasa) Nat, corr. Lm || Post v. 4 aliquid deesse coniecit Knoche p. 189

οὔτοι δὲ κύκλῳ πᾶσαν ἐξ ἔθους κόμην 5
 περιιόντες ἔλεγον <ῆα>· τίς γὰρ ἀγροίκων
 οὐκ οἶδεν Ἄττιν λευκὸν ὥς ἐπρωόθη;
 τίς οὐκ ἀπαρχὰς ὀσπρίων τε καὶ σίτων
 ἀγνῷ φέρων δίδωσι τυμπάνῳ Ῥέλης; ...

141^a Μηναγύρεται ὄνον ἔχοντες τούτῳ εἰώθεσαν τὰ σκεύη 10
 ὁδοιποροῦντες ἐπιτιθέναι. καὶ δὴ ποτε ἀποθανόντος αὐτοῦ
 ὑπὸ κόπου ἐκδειραντες αὐτὸν ἐκ τοῦ δέρματος τύμπανα κατε-
 σκεύασαν καὶ τούτοις ἐχρῶντο. ἑτέρων δὲ αὐτοῖς μηχαναγο-
 ρῶν ἀπαντησάντων καὶ πυνθανομένων αὐτῶν, ποῦ ἂν εἴη
 ὁ ὄνος, ἔφασαν τεθνηκέναι μὲν αὐτόν, πληγὰς δὲ τοσαύτας 15
 λαμβάνειν, ὅσας ζῶν οὐχ ὑπῆνεγκεν.

[Ὅτω καὶ τῶν οἰκετῶν ἔνιοι εἰ καὶ τῆς δουλείας ἀφεθῶσιν τῶν
 δουλικῶν ἀρχῶν οὐκ ἀπαλλάττονται.]

141, 6 περιιόντες Tz Nat, περιιόντες Dobrens ad Porson.
 Aristoph. 135, sed cf. 104, 7 | ἐλέγοντ' Bentleius (Eb Rth), ἦτον
 Menas | suppl. Bgk, <ῆα> Lm; cf. Suid. s. ἀγείρει (Ael. fr. 121 H.),
 Didym. Miller Misc. p. 403 || 7 εἶδεν Bss | λευκόν, scil. facie
 dealbata albisque vestimentis conspicuum, cf. Apul. Metam.
 VIII 27 Augustin. Civ. D. II 26: Lobeck Agl. p. 655

141^a fabula pedestri oratione concepta invenitur A^a 162
 Pr 161 p. 364 St. Nevel. 245 || 10 εἰώθεσι A^a | τὰ σκεύη ἐπιτιθέν-
 τες ὁδοιπορεῖν Pr Nev. || 11 ἀπὸ A^a Pr Nev. || 15 ὁ ὄνος ἡμῶν A^a,
 ἡμῶν om. Pr Nev. || 16 ὅσας ποτὲ οὐδὲ ζῶν ὑπομείνειεν ἂν
 Pr, ὅσας οὐδὲ ζ. ὑπέμεινεν Nev. || 17 εἰ — ἀφεθῶσιν Nev.,
 καίπερ τῆς δουλείας πεφευγότες Pr, περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐφι-
 ἔμενοι A^a || 18 ἀρχῶν Pr A^a, om. Nev. „Alter versus fuerit
 τεθνηκέναι μὲν, λαμβάνειν δὲ τοσαύτας | πληγὰς . . ., alter in
 ἀπαντῶντων exierit“ Eb p. 79; sed tota haec fabula et quae
 ei sunt cognatae certis poesis Babrianæ ornamentis omnino
 orbatae non a Babrio pendent, sed a Babrii exemplari; discrimen
 facies conl. Phaedr. IV 1 qui singulas fere fabulae pedestris
 sententias fideliter expressit

142 *Αἷγα καὶ ὄνον ἔτρεφέ τις. ἡ δὲ αἷξ φθονήσασα τῷ ὄνῳ διὰ τὸ περισσὸν τῆς τροφῆς ἔλεγεν· „ὥς ἄπειρα κολάζῃ, ποτὲ μὲν ἀλήθων, ποτὲ δ' ἀχθηφορῶν.“ καὶ συνεβούλευεν ἐπιληπτον ἑαυτὸν ποιήσαντα καταπεσεῖν ἐν τινὶ βόθρῳ καὶ ἀναπαύσεως τυχεῖν. ὃ δὲ πιστεύσας (ε?) καὶ πεσὼν συνετρίβη (i?). ὃ δὲ δεσπότης τὸν ἱατρὸν καλέσας*

ῥῆται βοηθεῖν. ὃ δὲ

αἰγὸς πνεύμονα ἐγγυματίσαι ἔλεγεν αὐτῷ καὶ οὕτω τῆς ὕγειας τυχεῖν. τὴν δ' αἷγα (ε?) θύσαντες τὸν ὄνον ἰάτρουν.

[Ὅτι ὅστις καθ' ἑτέρον δόλια μηχανᾶται, ἑαυτοῦ γίνεται τῶν ἰατρικῶν ἀρχηγός.]

142, 3 cf. 129, 5 sq. | 7 cf. 20, 3. 130, 4

Fabulae paraphrasis Bodleiana; quae in Athoo inveniuntur, numeris infra sunt indicatae, omnibus verbis exscriptae, quae non inveniuntur.

B 1 = A 16. B 2 = A 12

142 B 3 M 2 P¹ 3, P 3. Initium fuerit ὄνον τις ἔτρεφε, cf. 129 || 2 διὰ τὸ περιττέειν τ. τρ. εἰρωνικῶς συνεβούλευε λέγουσα· ἄπειρα κτλ. P^r | τροφῆς P¹ || 3 ἀχθηφορῶν (Babrii?) P, ἀχθοφορῶν BM; pergit P: ἐπιληπτον οὖν ἑαυτὸν ποιήσας τῷ βόθρῳ κρημνίσθητι, quae sequuntur longius a B recedunt || 4 ποιήσαντα B, ποιῆσαι M P¹ | καταπεσῶν P¹ || 5 τύχη M || 7 βοηθεῖν BP, βοήθειαν M || 8 sq. ὃ δὲ πόμα τούτῳ δι' αἰγὸς πνεύμονος κατασκευασθὲν κερᾶσαι ὠρίσατο καὶ οὕτω τ. ὃ. τυχεῖν. θύσαντες τοίνυν τὴν ἀθλίαν ἀντεπίβουλον αἷγα, τὸν δ. ἰ. P: quae haud scio an a Babrio propius absint; de medicina cf. Plin. n. h. XXX 113 || Prom. B = epim. M P¹ P; ὅστις — δόλιον — ἑαυτοῦ ἐστὶ — αὐτουργός P¹; cf. Georgides gnomol. p. 9: Βαβρίον· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφνεν ὃ καθ' ἐτ. δ. φθεγγόμενος. Gitlbaueri tentamen longis contra Babrii artem solutis, brevis finalibus in ε et ο, verbis barbaris (αἰγῇ!) deformatur

143 Αἱ δρῦες κατεμέφοντο τὸν Δία ὅτι „ἐπεὶ κοπτό-
μεθα, τί ἡμᾶς μετὰ τῶν λοιπῶν φυτῶν ἐποίησας;“ ὁ δὲ
Ζεὺς εἶπεν „ὅμεις αὐταὶ αἵτιοι τῆς κοπῆς·

εἰ μὴ γὰρ ὅμεις στελεὰ πάντ' [†]ἐγεννᾶτε
οὐκ ἂν γεωργὸς πέλεκυν ἐν δόμοις [†]εἶχεν.

5

[Οὐ αἵτιοι κακῶν ἑαυτοῖς τινες ὄντες τὴν μεμψιν ἀφρόνως τῷ
θεῷ ἐπιτιθέασιν.]

144 Γεωργὸς ἀετὸν εὐρὼν ἡγρευμένον

τὸ κάλλος αὐτοῦ θανμάσας

ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐλεύθερον.

ὁ δ' οὐκ ἄμοιρος χάριτος

B 4 = A 3

143 B 5 P 5; v. 4. 5 Suid.; ex apophthegmate Periclis Aristot. rhet. III 4 p. 1406^a 3 (τούς τε γὰρ πρὶνους ὅφ' αὐτῶν κατα-
κόπτεσθαι) || 1 sqq. Δία λέγουσαι ὅτι μάτην παρήχθημεν ἐν
τῷ βίῳ· ὅπερ πάντα γὰρ τὰ φυτὰ βιαίως τὴν τομὴν ὑφιστάμεθα.
καὶ ὁ Ζεὺς· „ὅμεις P | τί οὖν ἤ. (e)? || 3 τῆς τοιαύτης συμ-
φορᾶς P || 4 αὐταὶ <γὰρ> ὅμεις αἵτιοι κοπῆς ὅμιν Eb propo-
suit || 4 sq. S s. στελεόν || 4 εἰ—πάντα τέκτετε S, εἰ μὴ γὰρ ὅμεις
τὰ στελλίδια ἐγεννᾶτε B, γὰρ τοὺς στελλειοὺς ἐγεννᾶτε καὶ πρὸς
τεκτονικὴν καὶ γεωργικὴν χρήσιμοι ἦτε (interpolatione) P; num
ὅμιν — ἐγεννήθη vel ὅμιν στελεῖ ἐξεγεννήθη? cf. imit. 13
v. 34 p. 217 || 5 οὐκ ἂν πέλεκυς ὅμας ἐξέκοπτεν BP; γεωργοὶ —
εἶχον seu potius γεωργῷ πέλεκυς ἐν δόμοις εἶχεν? Cr; duo versus
in ε et εν exeunt ferri vix possunt || Prom. B = epim. P
verbis quibusdam mutatis.

B 6 = A 10. 7 = 5. 8 = 4. 9 = 11. 10 = 15. 11 = 1.
12 = 7. 13 = 14. 14 = 13. 15 = 22. 16 = 23. 17 = 18. 18 = 19.
19 = 32. 20 = 31. 21 = 24. 22 = 29.

144 B 23; P 18 longius recedit a B; cf. Aphthon. 28
(Fur. 215), Anthol. Pal. IX 378, Stesich. fr. 66 B.: Cr p. 223 ||
1 Γεωργῷ τινι ἀετὸς ἐθρησέθη P: poterat γεωργὸς εὐρὼν αἰετὸν
<πάγης εἶσας> seu potius Πάγης γεωργὸς αἰετὸν συνειλήφει (18, 2) ||
2 suppl. τὸ (δὲ) κάλλος αὐτοῦ θανμάσας <ἀφῆκ' αὐραῖς>, cf.
11, 4. 124, 11. 135, 2; 26, 5 || 3 sqq. nihil nos iuvant codicis
P lectiones || 4. 7 δὲ B

κατεφάνη, ἀλλ' ὑπὸ τεῖχος σαθρόν καθήμενον ἰδὼν προσπε-
τάσας τοῖς ποσὶν ἤρε τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ φακίλιον.

ὁ δ' ἐξαναστὰς <ἐπ>εδίωκε.

τοῦτο δὲ ὁ ἀετὸς ἔρριψε. καὶ ἀναλαβόμενος αὐτὸ καὶ ὑπο-
στρέψας εὔρε τὸ τεῖχος συμπεπτωκὸς ἔνθα ἐκάθητο θαυμάσας
τὴν ἀμοιβήν. 14

[Ὅτι τοὺς ἀγαθὸν τι πεπονθότας ἔκ τινος ἀντενεργετεῖν χρή·
ὁ γὰρ ἀγαθὸν ποιήσεις, ἀντιδοθήσεται σοι.]

145 Διὰ στενῆς [ὁδοῦ] ὤδευεν Ἡρακλῆς <χώρας>,
ἐπὶ γῆς δ' ἰδὼν τι <πᾶν> ὅμοιον <ὄν> μῆλῳ
ἐπειράτο συντρίψαι (ε?).

ὥς δ' εἶδε διπλοῦν γενόμενον,
ἔτι μᾶλλον ἐπέβαινε καὶ τῷ ῥοπάλῳ ἔπαιεν. τὸ δὲ φουσηθὲν 1
εἰς μέγεθος τὴν ὁδὸν ἀπέφραξεν. ὁ δὲ ῥίψας (ε)

τὸ ῥόπαλον ἴστατ' <ἀργὸς αὐτό> θαυμάζων.
Ἀθηναῖα δὲ αὐτῷ ἐπιφανεῖσα εἶπεν· „πέπανσο δῆ, ἄδελφε,
τοῦτό ἐστι φιλονεικία καὶ ἔρις· ἂν τις αὐτὸ καταλείπη ἀμά-
χητον, μένει 14

οἷον ἦν πρῶτον,

ἐν δὲ ταῖς μάχαις οὕτως οἰδεῖται.“

[Ὅτι πᾶσι φανερόν καθέστηκεν, ὥς αἱ μάχαι καὶ ἐριδες αἰτίαι
μεγάλης βλάβης ὑπάρχουσιν.]

145, 5 cf. 98, 16. 125, 3. 129, 21. 139, 7 | 5 cf. 28, 7

144, 7 possis ὁ δ' ἐξαναστὰς ἐπεδίωκεν <ἐξαίφνης>, cf.
32, 8; 43, 7. 111, 5. 132, 1 || 8 ὁ εὐεργέτης ἀπέρριψε τὸ ἀνα-
ληφθὲν πληρεστάτην ἀντιδοῦς τὴν ἀντίχαριν P, quod fortasse
propius accedit ad Babrium, cf. 107, 15 || Prom. B = epim.
ὅτι — πεπονθότας ὁμοίως ἀντιποιεῖσθαι χρή P

B 24 = A 37. 25 = 40

145 B 26 || 2 ἰδὼν δὲ ἐπὶ γῆς μῆλῳ ὁμοίον τι B, unde
versum refinxī || 4 δὲ B || 7 ἴστατο B || 8 δὲ B, δῆ Eb,
num δῆτ' cf. 28, 8. 15, 13. Versuum exitus agnovit Eb in
Anal. Babr.; Babrius scribere poterat: πέπανσο δῆτ', ἄδελφε,
τοῦτο <τὸ ζῶον> (τὴν ὁρᾶς αὐτῇ, cf. 81, 1. 61, 6) ἔρις (Ἔ.?) πέπνυ-

146 Ἐν τόπῳ τινὶ πλησίον ἀνδρὸς πλουσίῳ βυρσοδέψης
 ἔμελλεν οἰκῆσαι (ε?). ὃ δὲ τοῦτον ἐδίωκε διὰ τὴν δυσσο-
 μίαν. τοῦ δὲ λέγοντος „πρὸς ὀλίγον ἀνιαθῆσθαι, μέχρις οὐ
 συνεθίσσης, καὶ ἔκτοτε οὐκέτι ὀσφρανθῆσθαι (ε?)“ ἔφη· „οὐ
 διὰ τὴν σὴν τέχνην ἡμεῖς τὴν αἰσθησιν ἡμῶν ἀποβαλοῦμεν.“ 5
 [Ὅτι οὐ δεῖ κοινωνεῖν ταῖς μεταταλαῖς συμβουλίαις μάλιστα ταῖς
 πρὸς βλάβην τῆς φύσεως οὐσαις.]

147 Ἐχιδναν ἐκ τοῦ ψύχους ἐκπνέουσιν ἤδη γεωργὸς
 εὐρὼν ἐν τῷ κόλπῳ ἔθαλψεν. ἡ δ' ἀπλωθεῖσα καὶ τοῦ
 γεωργοῦ τῇ χειρὶ ταύτην ὀμαλίσαι βουληθέντος δακοῦσα τοῦ-
 τον ἀπέκτεινεν.
 [Ὅτι ἀνδρὶ πονηρῷ μήτε καλῶς πράττοντι μήτε φαύλως χάριν 5
 παράσχῃ· ἡ γὰρ πονηρὰ φύσις ἀντὶ ἀγαθῶν πονηρὰ ἀνταποδ-
 δωσιν· χρηστὸν γὰρ ἦθος οὐ τίκει.]

147^a Ἐθαλάπε τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄφιν
 ὥρῃ κρύους, ἐπεὶ δὲ θέρμης ἥσθετο

147, 2 cf. 35, 4

κε· ἦν τις αὐτὸ καλλείπῃ (cf. 88, 11) | ἀμάχητον, <ἐμ>μένει τόθ'
 οἶον ἦν πρῶτον, | ἐν ταῖς μάχαις δὲ τόνδ' ἐς ὄγκον οἰδεῖται.“

υι· B 27 = A 42. 28 = 38. 29 = 36. 30 = 35. 31 = 53. 32
 = 52. 33 = 49. 34 = 43

146 B 35 || 1 sq. fuitne καὶ βυρσοδέψης <στέγος> ἔμελλεν
 οἰκῆσαι, cf. 12, 15? || 2 sq. δυσσομίαν B || 4 ὀσφρανθείσῃ
 B | fuerit μέχρις συνεθίσσης, ἄκτοτ' οὐκ ὀσφρανθείσῃ || Epim.
 = Prom. B | συμβουλείαις B || 7 οὐσῃς B

B 36 = A 44. 37 = 45. 38 = 47. 39 = 51. 40 = 57. 41 = 50

147 B 42 M 24 P¹ 28; tetrast. I 17; fab. iamb. 1 p. 234. In
 ipsa fabula, quam invita Minerva choliambis coercuit Gb 147,
 sermonis Babriani lumina prorsus exstincta || 1 εἶδε γεωργὸς
 MP¹ || num fuit ἐχιδναν ἐκπνέουσιν ὅπῃ κρύους ἤδη? || 1 sq.
 εὐρὼν — ἔθαλψε B, καὶ λαβὼν ἔβαλεν ἐν τῷ κόλπῳ καὶ ἔθ.
 MP¹ || 3 δακοῦσα om. M || In epim. (prom. B) choliambi
 latent: φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦ. οὐ τ. (Gb) || 5 πράττων P¹ B,
 om. M, em. Kn | παράσχον MP¹

147^a tetrast I 17; edidi secundum Palatinum alterum
 Neveleti p. 642

ἔπληξε τὸν θάλασσαντα καὶ κτείνει τάχος·
 στενῶν δ' ὁ πληχθεὶς τόνδε τὸν στίχον ἔφη·
 „δικαίως πάσχω τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.“
 [Οὕτως κακοὶ πέλουσι τοῖς εὐεργέταις.]

5

147^b Γέρων τις γεωργὸς χειμῶνος ὥρα (i?) ὄφιν εὐρὼν ὑπὸ
 κρούους πεπηγότα (i?) τοῦτον ἐλέησας καὶ λαβὼν ὑπὸ κόλπων
 ἔθετο. θερμανθεὶς δὲ ἐκείνος καὶ ἀναλαβὼν τὴν ἰδίαν φύσιν
 ἔπληξε τὸν εὐεργέτην καὶ ἀνείλε· θνήσκων δὲ ἔλεγε

„δίκαια πάσχω, τὸν πονηρὸν οἰκτείρας.“

5

[‘Ο λόγος δηλοῖ, ὅτι ἀμετάθετοί εἰσιν αἱ πονηραὶ, καὶ τὰ μέ-
 γιστα φιλανθρωπεύονται.]

148 ‘Η χελιδὼν ἔφη πρὸς τὴν κορώνην· „ἐγὼ παρθέ-
 νος [καὶ] Ἀθηναία (e) καὶ βασιλίσσα καὶ βασιλέως τῶν
 Ἀθηνῶν θυγάτηρ. καὶ προσέθηκε καὶ τοῦ Τηρέως τὴν
 βίαν καὶ τὴν ἀποκοπὴν τῆς γλώττης. καὶ ἡ κορώνη·

147^b, 1 cf. 140, 1 | 2 cf. 131, 16 | 4 sq. cf. 129, 23. 137, 5 ||
 148, 2 sq. cf. 72, 11. 16. 12, 22

147^a, 5 πάσχω P¹

147^b (Eb 150 Gb 250) Aⁿ 62 p. 33 Schn. || 5 versum agnovit
 Huschke Babrio non indignum. Exemplum Augustanum iam-
 bographo Byzantino expressum esse putat Schn p. 175; ego Ba-
 brium decurtatum Augustani diasceustae prae manu fuisse credo
 B 43 = A 59. 44 = 58

148 B 45 M 33 P¹ 29, VFur. 381 (p. 156) || 2 καὶ post παρ-
 θένος om. M || 3 καὶ — βίαν V, καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὴν BM ||
 4 κορώνη ἔφη „τι V || Legit hanc fabulam atque cum XII
 contaminavit Gregor. Naz. epist. 114 ad Celeusium (vol. III
 p. 210 M.), ubi hirundines cygnis (cf. Lucr. III 7) solitudinem
 amplectentibus cavillantur et gloriantur ἡμῶν δὲ . . . εἰσιν αἱ
 πόλεις . . . καὶ περιελαλοῦμεν τοῖς ἀνθρώποις καὶ τὰ ἡμέτερα
 αὐτοῖς διηγούμεθα, ταῦτα δὲ τὰ ἀρχαῖα καὶ Ἀττικά, τὸν Παν-
 δίανα, τὰς Ἀθήνας, τὸν Τηρέα, τὴν Θράκην, τὴν ἀποδημίαν,
 τὴν ὕβριν, τὴν ἐκτομὴν τῆς γλώττης κτλ., cygni vero respondent:
 ὑμᾶς δὲ καὶ εἰσοικιζόμενας οἱ ἄνθρωποι δυσχεραίνουσι καὶ ἄδο-
 σας ἀποστρέφονται· καὶ μάλα ἐν δίκῃ, αἷ γε οὐδὲ ἐκτμηθεῖσαι
 τὴν γλῶτταν δύνασθε σιωπᾶν.

„τί ἂν“ ἔφη „ἐποίησας, εἰ τὴν γλῶτταν εἶχες, ὅπου τμηθεῖσθης (ε) τοσαῦτα λαλεῖς;“

[Ὅτι οἱ ἀλαζόνες διὰ τοῦ λόγου ψευδολογοῦντες αὐτοὶ ἐαυτοῖς ἔλεγχος καθίστανται.]

149 Ὡρῃ θέρους, ὅτε †τὸ καῦμα <τῇ> δίσῃ
λυπεῖ, εἰς μικρὰν

πηγὴν λέων καὶ κάπρος <ἐκ>πιεῖν ἤλθον.

ἤρξον δέ, τίς πρῶτος αὐτῶν πῖν. ἐκ τούτου (ε?) δὲ πρὸς
φόνον ἀλλήλων διηγέρεθησαν.

ἄφνω δ' ἐπιστραφέντες, ὥστ' ἀναπνεῦσαι,

ἰδὼν γῦπας ἐκδεχομένους, ὅς ἂν αὐτῶν πέσῃ, τοῦτον κατα-
φαγεῖν· διὰ τοῦτο λύσαντες τὴν ἔχθραν εἶπον·

148, 5 cf. 1, 15 || 149, 1i cf. 140, 1 | 3 cf. 89, 8

148, 5 τμηθεῖσα M | τοιαῦτα MP¹ || Epim. M (prom. B),
sim. V || Scribere poterat (Cr p. 202¹):

ἔγω<γε> παρθένος <τις> ἦν Ἀθηναίῃ,
βασίλισσα βασιλέως <τε> τῶν Ἀθηναίων
θυγάτηρ . . . .

προσέθηκε καὶ τὴν Τηρέως <ποτ' ἐν Θράκῃ>
βίην <τε> καὶ τὴν ἀποιοπὴν <δὲ> τῆς γλώσσης.
ἕως κορώνῃ „τί ἂν“ ἔφη „πεποιήκεις,
εἰ γλῶσσαν εἶχες <ὡς πάλαι παρ' ἀνθρώπους>,
ὅπου λαλεῖς τοσαῦτα <κάπο>τμηθεῖσθης.“

7 ψευδολογοῦνται B*, corr. V (epim.) | αὐτοὶ om. V
B 47 = A 65. 48 = 64

149 B 49 P¹ 31 = Nevel. Fur. 298 p. 112; tetr. I 5 || 1 θέ-
ρους ἐν ὥρῃ ὅτε BP¹; ab ὥρῃ incepisse fabulam quae non le-
gitur in Athoo probabilius || 2 δίσῃ λυπεῖ P¹, δίσαν ἐμποιεῖ
B; fuit fere: <τὰ ξῶα> λυπεῖ, πρὸς μικρὴν <τιν' ἐν δένδροις> ||
5 ἤλθον πιεῖν BP¹ | Poterat: ἤρξον αὐτῶν πότερος <ἐκ> πῖν
πρῶτος || . . . καὶ τούτου πρὸς φόνον ἐπηγέρεθησαν <οἱ δὲ> ἀλλή-
λοις (cf. 61, 3. 12, 5) || 6 δὲ om. P¹ || 8 πρὸς τὸ ἀναπνεῦσαι
BP¹, rest. Eb || 9 ἂν om. P¹

„φίλους γενέσθαι κρείσσόν ἐστιν <ἀλλήλοις> 10

ἢ βροῶμα γυνῆ καὶ κόραξιν <ἀγρώταις>.“

[“Ὅτι τὰς πονηρὰς ξριδας καὶ φιλονεικίας καλὸν ἐστὶ διαλύειν,
ἐπειδὴ πᾶσιν ἐπὶ κίνδυνον τέλος ἀγούσιν.”]

150 Ἴκτινος ὄφιν ἀρπάσας ἐπέτατο. ὃ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν καὶ ἀμφοτέρω τοῦ ὕψους κατενεχθέντες, ὁ μὲν
Ἴκτινος ἐτεθνήκει (e?). ὁ δὲ ὄφιν ἔφη αὐτῷ· „τί τοσοῦτον
ἐμάνης, ὅτι τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας βλάπτειν ἠβούλου; ἀλλὰ

δίκην ἐδωκας [τῆς] ἀρπαγῆς †δικαίαν.“ 5

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεστέρους ἀδικῶν
ἰσχυροτέρῳ προσπεσὼν, ὥς οὐκ ἐλπίζειν, ἐκτίσει τότε καὶ ἂν πρό-
τερον ἐποίησε κακά.”]

150^a Ἴκτινος ὄφιν ἄνω πετάσας φέρει. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς
καὶ δακῶν τοῦτον αὐτίς εὐθύς ἐκτείνειν. ὃ δ’ ὄφιν ἀνέβόα· „ἔνα
τί ἄρα οὕτως αὐτὸς ἐμάνης, ὥστε τοὺς μηδὲν ὅλως ἡδίκηκότας
βλάπτειν (e?) ἐβούλου, καὶ θάνατον προσάγειν; ὅμως πέπονθας
ὃ ἐβούλου μοι πρᾶξαι (e?).“ 1

[“Ὅτι πλεονεξία τις προσέχων καὶ τοὺς ἀσθενεῖς ἀδικῶν ἰσχυρο-
τέροις ἐμπεσὼν ποτε καὶ μὴ ἐλπίζων ἐκτίσει ἂν πρότερον πε-
ποίηκε κακά.”]

149, 10 cf. 47, 10 | 11 cf. 9, 9 | 11 me cf. 122, 5. 115, 2 || ●
150^a, 5 cf. 137, 5

149, 10 κρείσσόν ἐστιν ἡμᾶς φίλους γενέσθαι ἢ κτλ. BP¹,
rest. Eb || Prom. B = epim. P¹ distichon temere restituit Gb |
φιλονεικίας B

B 50 = A 66. 51 = 70. 52 = 67. 53 = 75. 54 = 71. 55 = 73

150 B 56 (Eb p. 94) cf. Arch. Mityl. Anth. Pal. IX 339; e
proverbio, cf. Cr p. 224 sq. || 1 ἀρπάσαντος B || 7 ἐλπίζει Eb,
cf. epim. 150^b

150^a V Fur. 352; dodecasyllabos constituit Cor. 404 || 3 num
latet choliambus τοὺς μηδὲν ὥστε σ’ ἡδίκηκότας βλάπτειν?

B 57 = A 76. 58 = 74. 59 = 72

151 *Καρύα τις ἐν ὁδῷ ἱσταμένη καρπὸν πολλὸν ἔφερεν. οἱ δὲ παροδῖται λίθοις αὐτήν καὶ βάκλοις κατέκλων διὰ τὰ κάρνα. ἡ δὲ οἰκτρὸν λόγον ἔφη· „ὦ ἀθλίᾳ ἐγώ, ὅτι, οὐς τῷ καρπῷ μου εὐφραίνω (ε?), ὑπὸ τούτων δεινὰς ἀντιλαμβάνω χάριτας.“* 5

[Ὅτι τοὺς ἀχαρίστους καὶ κακούργους τοὺς ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ ἀντιδιδόντας ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

152 *Κόραξ ὑπὸ παγίδος κρατηθεὶς εὐξάτο τῷ Ἀπόλλωνι λιβανωτὸν ἐπιθύσειν. σωθεὶς δὲ τοῦ κινδύνου (ε?) τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθετο. πάλιν δὲ ὑφ' ἐτέρας κρατηθεὶς παγίδος ἀφελὺς τὸν Ἀπόλλωνα τῷ Ἑρμῇ ὑπέσχετο θῦσαι (ε?). ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη· „ὦ κάκιστε, πῶς σοι πιστεύσω (ε?), ὅς τὸν πρότερόν σου δεσπότην ἡρνήσω (ε) καὶ ἡδίκησας.“* 5

[Ὅτι οἱ πρὸς τοὺς εὐεργέτας ἀγνώμονες γενόμενοι ἐν περιστάσει ἐμπεισόντες οὐχ ἔξουσι βοηθοῦς.]

153 *Κύων τρεφόμενος ἐν οἴκῳ θηρσὶν εἰδὼς μάχεσθαι (i) ἰδὼν πολλοὺς ἐν τάξει ἱσταμένους, δῆξας (ε?) τὸν κλοιὸν τοῦ τραχήλου*

152, 4 cf. 97, 2 | 5 cf. 99, 5. 106, 22 || 153, 1 cf. 100, 1 sq. 51, 1

151 B 60 P¹ 36 (Nev. Cor. 199); cf. Pr 131 p. 356 St. Fluxit ex epigrammate, cf. Antip. Thess. Anth. Pal. IX 3 (cf. 79), unde pendet etiam Ps.-Ovidii liber Nucis (Wilamowitz comment. Momms. p. 396); sim. 187. 223 || 1 ἔφερε πολλόν P¹ || 2 αὐτήν om. P¹ || 3 λόγον om. P¹ || Prom. B = Epim. P¹

B 61 = A 77

152 B 62 P¹ 38 (Nev. Cor. 205 Fur. 287) || 1 πάγιδας P¹ | ἠξάτο P¹ | ἀπώλλωνι P¹ || 2 ἐπιθύσει P¹ || 4 τῷ ἀπώλλωνι P¹ || 6 σου ipse P¹ | In fine collatis l. s. s. et 136, 13 fuisse conicias: πῶς σοι, κάκιστε <θηρσὶν, τι> πιστεύσω || ὅς τὸν πάλαι σου δεσπότην <ἀπ>ηρνήσω || Epim. εὐεργετοῦντας P¹ | ἐμπειριστάσει P¹ | βοηθειαν P¹

B 63 = A 78. 64 = 86. 65 = 82. 66 = 79. 67 = 83. 68 = 87

153 B 69 Epim. Georg.? || 1 δεδιώς Hartel, cf. Cr p. 189¹ | Initium tale poterat esse: κύων (σκύλαξ?) ἐτρέφετο

ἔφρουγε διὰ τῶν ἀμφοδῶν. κύνες δ' ἄλλοι
τοῦτον ἰδόντες ἐντραφῇ οἷα ταῦρον (ε?)

εἶπον· „τί φεύγεις;“ ὃ δὲ
εἶπεν· „ὅτι μὲν τροφῇ

συνζῶν περισσῇ † οἶδα καὶ σῶμα τοῦμὸν εὐφραίνω
ἀεὶ δὲ πλησίον εἰμὶ θανάτου ἄρκοις καὶ λέουσι μαχόμενος“
οἷ δὲ πρὸς ἀλλήλους εἶπον· „καλὸν βίον ἡμεῖς, εἰ καὶ πεν-
ιχρὸν ζῶμεν, οὔτινες οὔτε λένουσιν οὔτε ἄρκοις μαχόμεθα.“
[“Οὐκ οὐ δεῖ κινδύνους ἑαυτῷ ἐπιφέρειν διὰ τροφὴν καὶ ματαίαι
δόξαν, ἀλλὰ τούτους ἐκφεύγειν.”]

154 Λύκος τῶν λοιπῶν λύκων στρατηγήσας (ε)
νόμους ἔταξε πᾶσιν

153, 8 cf. 108, 29 | 9 cf. 107, 2

<θηριοτρόφων> οἶκον | εἰδὼς μάχεσθαι θηροῖν. <καὶ μάχης ὄρεη>
πολλοὺς ἰδὼν ἐσθῶτας <ὥσπερ> ἐν τάξει | τὸν τοῦ τραχήλου κλοιὸν
<ἐκ βίης> ῥήξας κτλ.

153, 4 versum agnoverat Cr p. 188³, misere corrupit Gb |
6 εἶπεν B, corr. Kn || 8 τὸ ἐμὸν B || 9 λένουσι (συσί?) Kn
κυσὶ B || Exitus restitui potest hic: ἰδόντες οἷα ταῦρον ἐντραφῇ
τοῦτον εἶπον „τί φεύγεις“; ὃ δὲ „τροφῇ μὲν οὖν, οἶδα, | συ-
ζῶν περισσῇ σῶμα τοῦμὸν εὐφραίνω, | ἀεὶ δὲ μοίρης εἰμὶ πλησίον
<τλήμων> | ἄρκοις μαχόμενος ἢ λένουσιν <ἀγρώταις>.“ | οἷ δ'
εἶπον <οὕτω βουκολοῦντες> ἀλλήλους· „εἰ καὶ πενιχρὸν, τὸν
βίον καλὸν ζῶμεν, (Gb) | οὗς οὐ μάχεσθαι δεῖ λένουσιν οὔτ'
ἄρκοις.“ Ad hanc fabulam (vel ad Babr. 108) referendur
Georgid. Bss An. I p. 17: βιοῦντας ἡμᾶς ἐν αὐταρκείᾳ κρείσ-
σον ἀσφαλῶς ζῆν ἢ τροφᾶν βουλομένους κινδύνους ἑαυτοῖς
ἐπιρρίπτειν.

B 70 = A 84. 71 = 104. 72 = 91. 73 = 103. 74 = 90
75 = 95. 76 = 98. 77 = 107. 78 = 102. 79 = 92. 80 = 93
81 = 96

154 (152 Eb) B 82 M 49 P¹ 52; fabulas Nev. Cor. 235
F Fur. 111 (cf. Cor. p. 380) versibus politicis dodecasyllabi
compositas, pro fundamento habuit Eb Babr. p. 88, cf. p. 97
1 στρατηγήσας λύκων B, verius M P¹ || 2 ἔταξε B

ἴνα, εἴ τι ἂν ἕκαστος κυνηγήσῃ (ε), πάντα εἰς μέσον ἄξῃ
καὶ μερίδα ἴσῃν ἐκάστῳ δώσῃ, ὅπως μὴ οἱ λοιποὶ ἐνδεεῖς
ὄντες ἀλλήλους (ε) κατεσθίωσιν. ὄνος δὲ παρελθὼν τὴν 5
χαίτην σείσας ἔφη·

„ἤδ’ > ἐκ φρενὸς λύκου <μὲν ἦν> καλὴ γνώμη·

ἀλλὰ πῶς σὺ τὴν χθεσινήν ἄγραν τῇ κοίτῃ (ε) ἐναπέθου;
ἄγε ταύτην εἰς μέσον ἀπομερίσας.“ ὃ δὲ ἐλεγχθεὶς τοὺς
νόμους ἀνέλυσεν. 10

[Ὅτι αὐτοὶ οἱ τοὺς νόμους δικαίως ὀρίζειν δοκοῦντες καὶ ἐν οἷς
ὀρίζουσι καὶ δικάζουσιν οὐκ ἐμμένουσιν.]

155 *Πρωτον* λέγουσι [τὰ] ζῶα <πάντα> πλασθῆναι

καὶ χαρισθῆναι αὐτοῖς παρὰ τοῦ θεοῦ τῷ μὲν ἀλκῇ, τῷ

155, 1 cf. 66, 1 sq. | 2 cf. 67, 2

154, 3 ὅτι ἂν Eb | κυνηγήσει MP¹ | πάντα BP¹, πάντων M |
ἔξει MP¹ || 4 δώσει M, δώσει P¹ || 5 ἀλλήλους B | ἴσων δὲ
Lessing XI 1, 103 L. | χέτην P¹ | κατεσθίουσιν M || 7 ἔφη·
ἐκ φρενὸς B, ἐκφωνεῖ errore M | καλῆς γνώμης M || 8 χθε-
σινήν M | τὴν κοίτην M || 9 ἀπομερίσαι Eb | ἔλυσεν M ||
Fabulae politicae initium penitus mutatum; in exitu haud scio
an lateant flores Babriani:

ἀλλὰ πῶς σὺ χθὲς ἦν ἐκράτησας ἄγραν
κοίτῃ παρέθου εἰς τροφὴν σοὶ λαθραίως;
νόμισον αὐτὴν μερισθῆναι τοῖς πᾶσιν.“
ὃ δὲ θαμβηθεὶς κατέλυσε τοὺς νόμους.

Exitum refingas talem: ἀλλ’ <ἐχθὲς, ὃ φέριστε,> πῶς σὺ τὴν
θήρην | ἦν εἶχες <ἀγρευθεῖσαν> ἐναπέθου κοίτῃ; | ἄγε <δὴ>,
μέριζε <αὐτὸς> εἰς μέσον ταύτην.“ | ὃ δ’ ἐξελεγχθεὶς τοὺς νό-
μους πάλιν λόει. Cf. Bgk supra p. LXXXVII || Epim. δοκοῦνται B,
corr. Kn

B 83 = A 89. 84 = 94. 85 = 105. 86 = 85

155 B 87. Cf. Plato Prot. p. 320; Isocr. III (Nicoel.) 4 p. 27 d;
(Julian. or. VI p. 195 Sp., Himer. XXI 10); Plut. de fort. 3 p. 98 d;
Themist. XXVII p. 838 cd; Maxim. Tyr. qui proxime accedere
videtur ad Babrii exemplar II 4. XXVI 6 (λέουσιν ἀλκή, ἐλάφοις
δρόμοι, . . . καὶ τῷ μὲν διεργῶ γένει αἱ νῆξεις, τῷ δὲ μεταρσίῳ
αἱ πετήσεις . . . ὧδε καὶ τοῖς ἀνθρώποις, τὰ ἄλλα ἐλαττοῦμένοις
τῶν ἀπάντων . . . λόγον δὲ αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε κτλ.); sim.
Phaedr. app. 3 p. 64 Herv., Anacreont. 24, Ps.-Phocyl. 123, Basil.

δὲ τάχος, τῷ δὲ πετρά. τὸν δὲ ἄνθρωπον γυμνὸν ἐστῶτα εἶπε· „ἐμὲ μόνον καταλιπεῖν ἔρημον χάριτος.“ τὸν δὲ Δία εἶπε· „ἀνεπαισθήτως (ε?) εἴ τῆς θωρεᾶς καίτοι τοῦ μεγ- 5
στον τετυχηκώς· λόγον γὰρ ἔχεις λαβών,

ὃς παρὰ θεοῖς †δύναται καὶ παρ' ἀνθρώποις

τῶν δυνατῶν δυνατώτερος καὶ τῶν ταχίστων ταχύτερος.“ καὶ τότε ἐπιγνοὺς τὸ δῶρον ὁ ἄνθρωπος προσκυνήσας καὶ εὐχαριστήσας (ε) ᾤχετο. 10

[“Οτι ἐκ θεοῦ λογικῶν τιμηθέντων πάντων ἀνεπαισθήτως ἔχουσι τινες τῆς τοιαύτης τιμῆς καὶ μᾶλλον ζηλοῦσι τὰ ἀναισθητα καὶ ἄλογα ζῷα.”]

156 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον εἶπεν· „σὺ καὶ μεγέθει μελῶν εἴ τῶν κυνῶν καὶ ταχύτητι διαφέρεις καὶ κέρατα πρὸς ἄμυναν ἔχεις· τί οὖν τοσοῦτον φοβεῖ τοὺς κύνας; καὶ ἡ ἔλαφος ἔφη· „ὅτι μὲν ταῦτα πάντα ἔχω οἶδα· ὀλακῆς δὲ εἰ ἀκούσω, τὸν λογισμὸν σκοτοῦμαι καὶ ὅλη τῆς φυγῆς 5
γίνομαι.“

[“Οτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία λόγου παραίνεσις ἐπιρροήνυσιν, καὶ καὶ εὐμήκεις καὶ στερεοὶ τῷ σώματι φαίνονται.”]

de hom. struct. 7 p. 327 (patr. XXX M). Cf. Bgk P L Gr. II p. 48 sq., Kn Zeitschr. f. ö. Gymn. 1876, Cr Mus. Rhen. XXXIX 604

155, 3 Iovem hominis creatorem depinxerat poeta, cf. 59, 1 | fuitne καὶ γυμνὸς ἐστὼς εἶπεν· „ἐμὲ λιπεῖν μόνον | δῶρον ἔρη-
μον“? || 5 sq. ἔχεις ἀναισθήτως | τῆς θωρεᾶς, <ἀνθρωπε, τῆς
ἐμῆς>, καίτοι | λαχὼν μεγίστον· λόγον ἔχεις λαβών <ἤδη>? ||
6 τετυχηκώς B || 7 sqq. latent hi fere versus: ὃς παρὰ θεοῖς
<πέφνε> καὶ παρ' ἀνθρώποις (12, 14) | κρείσσων κρατίστων καὶ
ταχυτέρων θάσσων.“ | καὶ δὴ πινυὺς ἄνθρωπος <ἐκκρίτον>
δῶρον | <τὸν Δία> προσέκυσσε ᾤχετ' εὐχαριστήσας.

156 B 88 P¹ 56, cui proxima F Fur. 120 dodecasyllabis concepta || 3 ἄμυναν P¹ | φοβῆ B P¹ || Epim. δηλοῦς P¹ | ἐπιρροήνυσιν B, ἐπιρρανύει P¹ | καὶ — φαίνονται om. B | εὐμή-
κεις P¹

B 89 = A 113. 90 = 114. 91 = 109. 92 = 111

156^a Νεβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπεν· πάτερ, σὺ καὶ
μεῖζων (ε?) καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας (i?) καὶ κέρατα πρὸς
τούτοις (e) ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν.

τί δήποτ' οὖν οὕτω

τούτους φοβῆ; κἀκεῖνος

γελῶν εἶπεν „ἀληθῆ μὲν ταῦτα φῆς, τέκνον· ἐν δ' οἶδα (e), ὡς,
ἐπειδὴν κυνὸς ὀλακὴν ἀκούσω, ἀντίκ' αὖ πρὸς φυγὴν οὐκ οἶδ' ὅπως
ἐκφέρομαι.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς οὐδεμία παραινέσις
δῶννυσιν.]

156^b Ἐλαφον ἡ μήτηρ ἐνουθέτει „τί ταῦτα;“ λέγουσα· „κέρα,
ὃ καί, παρὰ τῆς φύσεως εἰληφας, μεγέθει δὲ διενήνοχας σώ-
ματος καὶ οὐκ οἶδ' ὅτι παθὼν ἀποδιδράσκεῖς ἐπιόντας τοὺς
κύνας.“ ταῦτα ἦν, καὶ κυνῶν δρόμος ἡκούετο πόρρωθεν. ἡ δὲ
μένειν τῷ παιδί παραινέσασα αὐτῇ τῆς φυγῆς προκατήρξατο.

[Παραινεῖν ἔτοιμον ἔποιεῖν ἀπορώτερον.]

157 Μιμηλὸν ἔστι φύσει ζῶον ἡ πύθημος. μὴ οὖν
ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ ἐστῶσα εἶδεν ἐπὶ τοῦ χέλους τῆς θα-

157, 1 cf. 170, 1

156^a A^c Cor. 56 p. 33. | Propius ni fallor accedit ad Ba-
brium; poterat enim scribere: Νεβρός πρὸς ἔλαφον εἶπεν· „ὦ
πάτερ, μεῖζων <δγκ> πέφυκας, καὶ τάχει <πολὸν> κρείσσων
κυνῶν, ὑπερφυᾶ τὰ κέρατα πρὸς τούτοις <εχει> πρὸς ἀλκήν.
<καί> τί δήποτ' οὖν οὕτω <τούτους φοβῆ>; κἀκεῖνος εἶπε <καγ-
χάζων>· „λέγεις ἀληθῆ ταῦτα, τέκνον· ἐν δ' οἶδα, ἐπὶ
ἀκούσω τῶν κυνῶν ὀλακούντων <φρένας σκοτοῦμαι γίνομαι δ'
ὀλος φύξης>.“ || Perperam et hanc fabulam et alias nonnullas
rectis iambis inclusit Gb, tabularum ceratarum testimonio con-
futatus supra 139 p. 128

156^b Aphthon. 17 (Fur. 208) = Nicol. 4 Rhet. I p. 267 W.
Aphthonius exemplar Babrianum conl. fab. 109 (Aphth. 11) per-
mutasse videtur || 1 τί accessit e Nicolai cod.

157 B 93; a Babrio alienum F Fur. 162 A^u 199

BABRIUS, ed. O. Crusius.

10

λάσσης ἠπλωμένον καὶ ἡλιαζόμενον δίκτυον· τοῦτο ἄρασα
ἐπειράτο εἰς βυθὸν βαλεῖν. τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ τραχήλου εἰληθὲν
εἴλκε τὴν μιμῶ κατὰ τοῦ βυθοῦ·

5

ἢ δ' ἡλάλαξεν <ἐγγὺς οὕσα τοῦ θνήσκεν>·

„μηδεὶς δ' μὴ <κατ>έμαθε μηδὲ ποιεῖται.“

[“Ὅτι μηδεὶς, δ' μὴ ἔμαθε μηδὲ ἐκ πείρας ἔχει, πειράτω ποιεῖν·
σὺν τῇ ἀπειρίᾳ γὰρ καὶ κακὸν τι προσλήφεται.”]

158 Ὁ λαγῶς τῇ ἀλώπεκι· „ὄντως πολλὰ κερδαί-
νεις (ε) [ἢ ἔχεις], ὅτι ὄνομά σοι κερδῶ ἐστίν“; ἢ δὲ
ἀλώπηξ „εἰ ἀπιστεῖς“, ἔφη „δεῦρο, ἐγὼ ἐστίω σε.“

δ' δ' ἠκολούθει <τοῖς λόγοις πιστεύσας>·

καὶ ἦν ἐνδον οὐδὲν ἢ ἰδὲ λαγῶς δεῖπνος

5

τῇ ἀλώπεκι. ὁ δὲ λαγῶς ἔφη· „σὺν κακῷ μὲν, ἀλλ' ἔμα-
θόν σου τὸ ὄνομα πόθεν ἐστίν· οὐκ ἀπὸ τοῦ κερδαίνειν,
ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δολοῦν.“

[“Ὅτι τοῖς περιέργοις πολλάκις μέγιστον κακὸν συνέβη κακῶς τῇ
περιεργείᾳ χρωμένοις.”]

157, 7 cf. 122, 16 || 158, 3 cf. 103, 15 | 4im = 11, 8

157, 6 suppl. ex 95, 15. 107, 2. 103, 16 || 7 ὅτι μηδεὶς B |
ἔμαθεν Kn, ἔλαθεν B; δ' μὴ τις ἔμαθε, <τοῦτο> μ. π. Eb ||
Barbara Gitlbaueri 154 commenta, qui neque tres breves finales
se excipientes vitavit neque (v. 4) spondeum in pede quarto.

B 94 = A 108. 95 = 117. 96 = 118. 97 = 119. 98 = fab. 126.
99 = fab. 139

158 B 100 || 1 conl. 81, 1 possis ὁ λαγῶς „ὄντως“ εἶπε
„π. κ.“ 2 ἢ ἔχεις glossema || 4 num ὥς δ'? | suppl. ex 50, 11.
98, 12 || Iambos rectos temere restituit Gb 219; in fine po-
terat esse: „νῦν σὺν κακῷ μὲν“ εἶπεν „ἀλλὰ γινώσκω | σοῦ
τοῦνομ' ὁπόθεν ἐστίν· οὐ τὸ κερδαίνειν, | τὸ <κέρ> δολοῦν
<πέφυνκεν αἰτίη μόνη>.“ Lusit enim originationibus scholasti-
cis, cf. Etym. 'M.' p. 505, 38 κερδαλέοφρων ... ἢ ... κερδαί-
νειν φρονῶν· ἢ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν, id. s. κερδαλέος·
ὁ συνετός ... τὰς γὰρ ἐντρεχείας κέρδη ἐκάλουν· <ἢ> παρὰ τὸ
ἡδύνειν τὸ κέρ, ὅ ἐστι τὴν ψυχὴν διὰ λόγων κλέπτειν. Hesych.
s. κερδῶ. κερδαλέον· δόλιον ... ἢ κέρδη περιποιούντα. Id. s. v.
κέρδεσι· πανουργίας (cf. prol. p. XXXII. XCI). Similia praebe-
bunt carm. Gr. med. aevi p. 148, 200. 153, 335 W.

159 Οἱ λύκοι τοῖς κυσὶν εἶπον· „διὰ τί ὅμοιοι [ὄντες ἡμῖν]

ἐν πᾶσιν <ὄντες> οὐχ ὁμοφρονεῖθ' ἡμῖν
ὡς ἀδελφοί;

οὐδὲν γὰρ ὑμῶν [†]διαλλάττομεν πλὴν [τῇ] γνώμῃ· 5
καὶ ἡμεῖς μὲν ἐλευθερίᾳ συζῶμεν, ὑμεῖς δὲ τοῖς ἀνθρώποις
ὑποκύπτοντες καὶ δουλεύοντες πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑπομένετε
καὶ κλοιὰ περιτίθεσθε
καὶ φυλάττετε τὰ πρόβατα.

ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνα [†]τὰ ὅσα 10

ὑμῖν ἐπιρρίπτουσιν. ἀλλ' ἐὰν <ἡμῖν>

πελιδησθε, πάντα τὰ ποίμνι' ἔκδοτε καὶ ἔξομεν πάντα κοινὰ
εἰς κόρον ἐσθίοντες.“ ὑπήκουσαν οὖν πρὸς ταῦτα οἱ κύνες.
οἱ δὲ ἔνδον τῶν σπηλαίων εἰσελθόντες πρότερον τοὺς κύνας
διέφθειραν. 15

[Ὅτι οἱ τὰς ἑαυτῶν πατρίδας προδιδόντες τοιοῦτους μισθοὺς
λαμβάνουσιν.]

159, 8. 10 cf. 100, 1. 6

B 101 = A 25

159 B 102 M 38 P¹ 63 = Nev. 237 Cor. 233 | 1 ὅμοιον P¹ ||
3 ὁμοφρονῆτε ἡμῖν P¹, ὁμοφρονεῖτε (om. ἡμῖν) M || 4 ἀδελφοῖς
M || 5 ἡμῶν BMP¹, corr. Nevel. | διαλλάττομεν BP¹, διαλάττο-
μεν M, fuitne διαφερόμεθα? cf. 39, 1 || 7 ὑποκύντοντες P¹;
ὑπομένετε M | Poterat: ἀλλ' ὑμεῖς ὑποκύπτετ' ἀνθρώποισι χῶσπερ
οἱ δοῦλοι | πληγὰς παρ' αὐτῶν ὑποδέχεσθε <δευκαλίως> || 8 περι-
τίθεσθαι M || 9 φυλάττετε καὶ MP¹ || 10 δὲ ἐσθίουσι(ν)
BMP¹ | ἡμῖν M | fuitne: ὅτε δ' ἐσθίουσι, μόνον ὅσων <μοί-
ρας> | ὑμῖν κτλ.? || 12 πεισθῆτε M, πείσθητε P¹ | καὶ ἔξομεν
om. MP¹ | πελιδησθε, πάσας ἔκδοτ' <εἰς μέσον> ποίμνας? ||
13 ἐσθίοντες BP¹, ἔσονται M | οὖν om. B || 14 τοῦ σπη-
λαίου MP¹, num σηκῶν? sed cf. 45, 2 | εἰσελθ. om. B || 15 ἐφθει-
ραν M || Epim. οἱ om. P¹

160 Ὅνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε

διὰ τὴν τροφήν καὶ τὴν θεραπείαν, ἐαυτὸν δὲ ἐταλάνιζε καὶ τὴν ἐαυτοῦ τύχην, ὅτι ἀχθοφορεῖ καὶ ὀλίγη αὐτῷ ἐστὶν ἡ τροφή, ὃ δὲ ἵππος κεκοσμημένος τῷ χαλινῷ καὶ προμετω- 5 πιδόις, καὶ κοῦφος αὐτῷ ὁ δρόμος. ταῦτα τοῦ ὄνου λογιζομένου ἐπέστη πολέμου καιρὸς. καὶ ὁ στρατιώτης μετὰ τῶν ὄπλων ἐπέβη τοῦ ἵππου καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσέει. καὶ ὁ ἵππος [μέσος] τοῖς ξίφεσιν ἔκειτο τραυματίας καὶ ψυχορραγῶν. μετεβάλετο δὲ τὴν γνώμην ὁ ὄνος καὶ τὸν ἵππον ἠλέησεν.

[Ὅτι τοὺς πλουσίους καὶ τοὺς ἐν ταῖς ἀρχαῖς οὐ δεῖ ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνους φθόρον καὶ κίνδυνον λογισαμένους ἀγαπᾶν πενίαν, ἡσυχίαν μῆτέρα.]

160^a Ὅνος ἵππον ἐμακάριζεν, ὥς ἀφθόνας τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μὴδ' ἀχύρων ἄλλος ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταιπωρῶν. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλος ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε καὶ ὁ ἵππος πληγείς ἔκειτο· ταῦτα 5 ἑωρακῶς ὁ ὄνος

τὸν ἵππον ἐταλάνιζε.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἀρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόρον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.] 10

161 Ὁ Ζεὺς τῇ καμήλῳ κέρατα αἰτούσῃ (ε?) καὶ λεγούσῃ ὅτι

160, 4 cf. prooem. II 7

160 B 103 || 8 μέσος includi vel in ἐληλαμένος mutari voluit Kn || 9 μετεβάλλετο B, corr. Kn

160^a A^c Cor. 58 p. 35. Coll. 111, 13. 88, 5 || 4 ἔνοπλον A^c, codd. | finem restituere possis hunc: καὶ μέσον <αὐτὸν> πολεμίων <ἐπ>εἰσέει. | πληγείς δ' ἔκειτο ξίφεσι, τραυμάτων πλήρης | <ὁ γὰρ ὁ ἵππος>. μεταβαλὼν δὲ τὴν γνώμην | ὄνος τὸν ἵππον ἐταλάνιζ' <ἐποπτεύσας>.

161 B 104, Avian. 8, tetrast. I 13; ad Babrium redeunt etiam Aphthon. 15 et F Fur. 152; cf. dactyl. p. 227, 30.

„ταῦτά μοι λείπει“
 οὐ μοῦνον <οὐ> δέδωκεν· ἀλλὰ [καί] τῶν ὧτων
 <ἀπ>εστέρησεν. 5
 [Ὅτι δ ἔχει τις εἰς ἐκεῖνο ἀρκείσθω καὶ μὴ πλεονεκτεῖτω.]

161^a Ὁ Ζεὺς δῆποτε αἰτούσῃ τῇ καμήλῳ
 κέρατα ἔχειν καὶ τοσαῦτα λεγούσῃ·
 „λόπη μοι πολὺ ὑπάρχει διὰ τοῦτο·“
 οὐκ ἐπέδωκεν, ἀλλὰ γε καὶ τῶν ὧτων
 ἀπεστέρησε πολλὰ αὐτὸς χαλάνας. 5
 [Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι ὁ ἔχων τι ἀρκείσθω ἐπ' ἐκείνῳ καὶ πλείω
 μὴ ζητεῖτω, ἵνα μὴ καὶ δ ἔχει ἀπολέσῃ.]

161^b Εἶδεν εἰς ταῦρον ἢ κάμηλος καὶ κεράτων ἐπεθύμει
 μεταλαβεῖν· προσελθοῦσα οὖν τῷ Διὶ κερῶν ἤτει (ε) τυχεῖν. δ
 δὲ τὴν ἀπλησίαν μισήσας
 Ἐρμῇ κελεύει †προσαφελῆσθαι τῶν ὧτων.
 ὅθεν καμήλῳ ταῦτα τοῦ λοιποῦ καταδεέστερα σώματος. 5
 [Ὁ πλείονος ἐρῶν καὶ τῶν προσόντων ἀποστερεῖται.]

162 Ὅνος πλατεΐης [ἰδοῦ] ἐκτραπείς.
 ἐπὶ κρημνὸν ἐφέρετο. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐπιβοῶντος „ἄθλιε,

161, 3 *λείπει* B || 4 *μόνον* B corr. Cr coll. 106, 24

161^a V¹F Fur. 152, cf. Cor. p. 369. 124 || 2 κ. *νεῖμαι* V¹ ||
 5 *αὐτῆς* Cor || Latent versus Babriani a diasceuaasta decurtati:
 Ὁ Ζεὺς καμήλῳ <καί> κέρατ' ἀπαιτούσῃ | καὶ τῶν λεγούσῃ „ταῦτα
 <διὰ τί> μοι λείπει;“ οὐ μοῦνον οὐ δέδωκεν, ἀλλὰ τῶν ὧτων
 ἀπεστέρησεν εὐθὺς πολλὰ χαλάνας. Initium laetioribus ni fallor
 flosculis ornaverāt ipse Babrius, cf. Avian. 5 sqq.: *Corporis in-*
mensi fertur pecus isse per auras etc. Lucian. Icarom. 10 *Αἰ-*
σῶσας . . καμήλοις βάσιμον ἀποφαίνων τὸν οὐρανόν (Cr ann. 653)
 161^b Aphthon. 15 p. 333 Nev.; pleniorē legisse videtur
 fabulam, ut 29. 43. 73 || 4 corr. *προσαφελεῖν τι iustum habes*
choliambum, cf. adn. ad. 3, 11

B 105 = fab. 127. 106 = 122

162 B 107; F Fur. 139 Aⁿ 182 longius a Babrio absunt
 ineptoque epimythio (πρὸς ἄνδρα φιλόνηικον κτλ.) deformantur,
 cf. Suid. paroemiogr. (Ps.-Diog. Vindob.) s. *νικᾷ τὸν ὀνηλάτην*·
 πρὸς τὸν μὴ βουλόμενον ἀποστῆναι τινος, ἀλλ' ἑαυτὸν προιέμε-
 νον εἰς ἀπώλειαν. || 1 *πλατείας* B

ποῦ φέρη;“ καὶ τῆς οὐραῖς ἐπιλαβομένου καὶ ἔλκοντος πρὸς
ἑαυτὸν τῆς εἰς τὸ πρόσω φορεῖς ὁ ὄνος οὐχ ἴστατο.

ὃ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας 5

αὐτὸν ἔφη „ὑπαγε, νίκα τὴν κακὴν νίκην ἐν τῷ ἀναθέματι.“

[“Οτι τοὺς ἀπολλυμένους οἰκεία ἀφροσύνη ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163 Ὅντα τις ἐπιθεὶς ξόανον ἤγε καμῆτης.

πολλοὶ δὲ <τοῦτο> προσεκύνουν [τῶν] συναντῶντων
ὁ δὲ ὄνος τυφωθεὶς νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τοὺς ἀγροί-
κους (ε)

σκιρτῶν ἔμελλε τὸν θεὸν <κατα>ρίψειν. 5

ἀλλὰ τοῦτον ξύλω^ε παίων (ε) ὁ δεσπότης εἶπεν·

„ὄνος εἰ θεὸν φέρων <σύ> κοῦ θεοῦς ἴσος.“

[“Οτι κτηνώδεις ἄνδρας τοὺς τετυφωμένους ἐπ' ἀλλοτριᾷ δόξαις
ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

163, 5 sq. = 139, 3. 7

162, 3 φέρει B || 6 ἀφελς ἔφη· „ὃ ὄνε, νίκα, κακὴν γὰρ
νίκην νικᾷς“ F || Exitus esse poterat (cf. 18, 6): ὄνος οὐ μεθήκεν·
ὃ δ' ἔτι μᾶλλον ὠθήσας | <„εἰς κόρακας“> εἶπε „<μοῦνος>
ὑπαγε καὶ νίκα | κακὴν <σεαντῶ συντριβείς πέτραις> νίκην.

B 108 = fab. 133

163 (Eb 129) B 109 M 46 P¹ 65 Nev. 261 Cor. 257; F Fur. 135
paraphrasis liberior, cf. tetrast. I 36; v. 1 Suid. Cf. Philol. LIV
488 || 1 Ὅνος τις B¹ | ἤγε (om. κ.) B*, εἶχε καμῆτης S s.
καμῆται || 2 πολλοὶ ἀπαντῶντες [vox non Babriana] πρ. M ||
3 αὐτὸν Cor., αὐτὸν B, αὐτῷ M¹; bene F: ἀναπτρωθεὶς
ὠγκᾶτο καὶ οὐκ ἐτι περαιτέρω προβαίνειν ἐβούλετο || 5 θεὸν
αὐτὸν ῥίψαι M, ῥίψαι etiam B¹ || 6 ξύλοις B*, cf. l. s. || 7 φέρων,
οὐ θ. ὁμότιμος B, φ., ἀλλ' οὐ θεοῖς ὑπάρχεις δ. M¹; corr.
Lewis (cf. 15, 11): num θεῶν ἤλιξ? || v. 3 sqq. fuit fortasse:
ὃ δ' ὄνος νομίζων αὐτὸν προσκυνεῖν τούτους | <δόξῃ τοσαύτῃ
καρδίῃ> ἐτυφώθη, | σκιρτῶν τ' ἔ. τ. θ. κ. vel <χαμαι> ῥ. | ὁ
δεσπότης δὲ φησι τῷ ξύλω παίων κτλ. Cf. 101, 3. 6 || Epim.
τυφωμένους B, τυφομένους P¹ | ὁ λόγος P¹

164 Ὅτε δρῶς ἔφυνεν ἱζόν, ὀρνέων λύμην,
ἡ φρονομωτάτη χελιδὼν εἶπε πᾶσιν ὀρνέοις τοῦτο κωλύσειν (ε).

τὰ δ' ὥς φρονοῦσαν οὐδὲν <ἡμέλει> ταύτην

[παφειολίσαντο καὶ ἡμέλησαν].

τότε <δ'> ἡ χελιδὼν ἰκέτευεν [τοὺς] ἀνθρώπους 5
σύνοικον αὐτήν

εἰσδέξασθαι. διὰ τοῦτο μόνης αὐτῆς τοῖς περὶ τοὺς ἱζὺς οὐ-
δέποτε ἐκολλήθη (ε?).

165 Οὐπω κολυμβᾶν παῖς μαθὼν <θέρους ὥρη>

ποταμὸν διειδῆ καὶ καλὸν θεωρήσας

ἔρριψ' ἑαυτὸν γυμνὸν ὥς κολυμβήσων.

τὸ ῥέσμα δ' αὐτὸν <καὶ τὸ> τὸ βάθος οὐκ εἶα

στῆναι· τὸ δὲ βουκόλον ἐφώνει ἀπὸ τῆς ὄχθης τὰς χεῖρας 5
ἐκτείνειν (ε?). ὃ δὲ τολμηρὸν ἐκάλει καὶ οὐκ ἐδίδου χεῖρα.

164, 6 cf. 12, 11. 118, 1 || 165, 2e = 43, 3. 88, 14 | 4e
= 31, 18

B 110 = fab. 137. 111 = 121. 112 = 123. 113 = 120

164 B 114; liberius A^u 39, ceteri a Babrio alieni, cf. Rom. I 19 Ὁ., Phaedr. app. II 11 Dr. = vol. II² p. 138. 203. 251 Herv. In B praemisum est ὁμοιον promythii loco, sed aliena B 113 || 1 ἱζόν ἔφυνε βλάβην ὀρνέων, coll. 51, 5 e Suid. Hes. λύμη· βλάβη rest. Cr; ὀρνέων λώβην Eb; vix potest δλεθρον ὀρνέων (32, 5. 72, 7), nam θε correptum haud invenies || 2 fuitne πᾶσιν χελιδὼν εἶπε τοῦτο κωλύσειν? || 3 δὲ B | οὐδὲν φρ. B || 5 δὴ ἐκτενεύεν Eb, ἰκέτευσεν B || 6 coll. 12, 12 conicias: σύνοικον αὐτήν <καὶ φίλην κατοικίσειν>. διὰ τοῦτο <δὴ καὶ> τῆς χελιδόνος μούνης πτεροῖσιν ἱζὺς οὐδαμῶς ἐκολλήθη. Pleniorem et meliorem fabulam 'Aesopo' usus servavit Dio Chrys. XII 7 p. 373 R. LXXII vol. II p. 387 R. Epimythia satis inepta.

165 B 115 || 1 μειράκιον μαθεῖν B (-όν Kn), παῖς μαθὼν Cr, nam μειράξ et -άκιον voces non Babrianae | suppl. Cr coll. 24, 1sq. || 2 διηδῆ B, scripseratne διανγῆ, ut 72, 6? | καὶ θεωρήσαν καλὸν B || 3 ἔρριψεν B, num ἔρριψεν αὐτὸν? | ἐγκολυμβήσων? || 4 δὲ αὐτῷ καὶ τὸ βάθος B || 5 τὸ, sc. μειράκιον, cf. v. 1 adn. || 6 ἐκτείνον B, corr. Kn

τὸ δὲ εἶπεν· „ἄρτι μοι βοήθει· ἔξεις δὲ καιρὸν ἐλέγχειν ὅτε σώσεις με.“

[Ὅτι τοὺς ἐν κινδύνοις ἀπείρως ἐμπесόντας δεῖ πρότερον σώζειν, ἔπειτα διδάσκειν καὶ νοουθετεῖν.] 1

166 Οὐπω χαλινὸν ἵππος <ἱππέως> ἥδει

οὐδὲ νῶτον ἀνθρώπων (ε) παρεῖχε πρὸς καθέδραν. σὺς δὲ αὐτὸν ἄγριος (ι?) ἔβλαπτε τὴν γλῶσσην ἣν ἐνέμετο κόπτων (ε?) καὶ κατορούσων καὶ τὸ

ὔδαρ ταράσσων ἐνθα[†] ἔπινε.

διὰ τοῦτο ἄμυνος ἵππος πρὸς ἄμυναν τοῦ ἡδικοῦτος σὺς διεγερθεὶς φιλλαν ἐσπείσατο μετὰ ἀνδρὸς ποικίλου· βοηθεῖν δὲ ἔλεγεν αὐτῷ καὶ ἐκδικήσῃν κατὰ τοῦ βλάπτοντος ἐχθροῦ. ὃ δὲ εἶπεν· „δοκῶ πείσωσόν με, ὃ λέγω σοι, ποιήσῃν (ε?). ὃ δὲ ἵππος ἐπέσθη. ὃ δὲ εἶπεν· „οὐ δυνατόν με πεξόν 1 ὄντα καταπολεμῆσαι τοῦτον· ἀλλ' ἐὰν χαλινὸν δέξῃ (ε?)

καὶ τοῖς [†]νώτοις [σου] βασιτάσῃς [†]καὶ δῶς

ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα καλύω

ἐλπίζω τότε

166, 3 sq. cf. 89, 6 sqq. | 7 cf. 98, 18 | 12 cf. 111, 20

165, 9 ὅταν σώσῃς με Kn || 5 sqq. coll. 107, 2. 96, 15. 126, 7 scribas: στήναι <πλ ποσσι, κάγγυς ὦν μόρον τλήμων> | <τοιαῦτ> ἐφάνει βουκόλον θεωρήσας· „<σῶσον> μ' ἀπ' ὀχθῆς χεῖρα <μοῦνον> ἐκτείνων.“ | ὃ δ' ὡς θρασὺν καλεῖ τε κοῦ δίδου χεῖρα, παῖς „νῦν βοήθει“ φησὶν „ἄρτι μοι· σώσας | ἔξεις ἐλέγχειν καιρὸν <ὅσσα βουλήσῃ>.“ || Epim. = prom. B; ver-suum vestigia pellucent.

B 116 = fab. 134

166 (Eb 179) B 117 tetrast. I 53. Fabula Philisti qua Stesichorus usus esse dicebatur (Theo prog. 2 Aristot. rhet. Π 20, PL. III p. 233 Bgk; Cr p. 225) || 3 καταρούσων B || 5 ἐνθ' ? ἐνθεν Hartel; fuitne ἥς ἐ. <τῆς κρήνης>, cf. 89, 8? || 6 ὁμορος B, ὁμορος Kn; ionismum restitui || 12 με post καὶ add. Hartel || 13 κάμπω et καλύσω Gb

τὸν σὺν εὐκόλως ἀναιρήσειν.

15

ὁ δὲ Ἰππος ὑπὸ ὀργῆς τὰς φρένας τυφλωθεὶς, παρέδωκεν ἑαυτὸν καὶ

ὑπὸ τοῦ δοκοῦντος ὥφελειν ἐχειρώθη.

[Ὅτι θυμὸς οἶδεν δουλᾶσαι καὶ ταπεινώσαι ἄνδρα γενναῖον καὶ πρὸς ἄμυναν γενέσθαι τοῦ ἡδίκηότος.]

20

167 Ὅρις γεωργοῦ πρὸς θύραισι φωλεύων
ἀνέλεν αὐτοῦ παιδα νήπιον τύψας.

πένθος δὲ μέγα τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο· ὁ πατήρ δὲ πληγείς
ὡς τῆς λύπης (ε) πέλεκυν λαβὼν ἔμελλε τὸν ὄφιν τῆς
τρώγλης (ε) ἐξιώντα πατάξειν· ὡς δ' ἐξέκυψε (ι) μικρὸν σπεύ- 5
σας (ε) ὁ γεωργὸς τοῦ πληῆξαι (ε) ἡστόχησε, τὴν πέτρην δὲ

167, 1e = 108, 2

166 Versus 15. 18 indicavit Kn ann. Austr. 1876, sed tota fere fabula facili negotio redintegrari potest: 2 οὐδ' ὡς ἔδος παρεῖχε νῶτον ἀνθρώπων. σὺς δ' αὐτὸν ἀγριὸς <τις ὄπερ ἦν γέλων> ἐβλαπτεν ἢν ἐνέμετο τὴν χλόην κόπτων χύδωρ ταρασσών ἧς ἔπινε <τῆς κρήνης>. διὰ τοῦθ' ὁμουρος Ἰππος <ὡς ἐλυπήθη>, φιλίην ἐσπείσας ἀνδρὶ ποικίλῳ <γνώμην>, αὐτῷ βοηθεῖν καὶ <δίκας ἀναπράσσειν>. . . ὁ δ' εἶπεν „ἴμην ὅσα λέγω γε ποιήσιν“. Ἰππος δ' ἐπέσθη. ὁ δὲ <γέρον βαθυγνώμων> „οὐ δυνατόν“ εἶπε „πεξὸν ὄντ' ἐνεδρεύειν <κάπρον ταχύν>. χαλινὸν ἀλλ' εἰς δέξῃ καὶ τοῖς με νῶτοις βαστάσης, διδοῖς <τόντω> ὅπως σε κάμπτω καὶ τρέχοντα καλώω, τὸν σὺν δοκᾷ τότ' εὐκόλως ἀναιρήσειν.“ Ἰππος δ' ὅπ' ὀργῆς καρδίην ἐτυφλώθη· παρέδωκεν αὐτὸν <ἀνδρὶ καὶ τάλας οὕτως> κτλ. Cf. Bgk prol. p. LXXXVII || Epim. καὶ — ἡδίκηότος verba inepta del. Kn ut aliunde sumpta, perperam, cf. v. 6. 7

167 (Eb 153) B 118 M 42 P¹ 70; tetrast. I 43; cf. A^o fol. 37^b Cor. 141; etiam F Fur. 155 ad Babrii exemplar ficta est, sed gravior interpolata cf. Cr p. 220 sq. || 1 ἐν γεωργοῦ προθύροις B M P¹ A^c, γεωργοῦ προθύροις ἐμφωλεύων F, rest. Zündel || 2 ἔδανε τὸν ποῦν τοῦ παιδίου κτλ. F interpolatione, quae describere supersedeo || 5 πατάξαι M | ἐξελεθόντα φονεύσειν A^c | ἐκυψε A^c || 6 πατάξαι A^c

μόνην τῆς ὀπῆς κρούσας καὶ διαχαράξας, ἀπῆλθε λογιζόμενος ὥς ἐρπετὸν μῆνιν οὐ φυλάσσει. λαβὼν δὲ ἄρτον καὶ ἄλλας πρὸς εἰρήνην ἐκάλει τὸν ὄφιν. ὁ ὄφρις δὲ λεπτὸν συρρίσας εἶπεν· „οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλλία, ἕως ἂν 10 ἐγὼ ταύτην τὴν πέτρην ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τοῦ παιδὸς τάφον.“

[“Οτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ποτὲ ἐπιλάθοιτο, ἐφ’ ὅσον βλέπει μνημόσυνον δι’ ὧν ἐλυπήθη.”]

168 Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων καὶ σκορπίον ἤμελλεν ἄραι ὥς γένος ἀκρίδος ὄντα. ὃ δὲ τὸ τοῦ παιδὸς ἀπλοῦν ἰδὼν

τούραϊον ἰστάς καὶ τὸ κέντρον ὀξύνας

167, 7 μόνον P¹ || 7 sq. μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπῆν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφρατος (inepte) ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν λαβὼν ἄ. κ. ἄ. ἔθηνεν ἐν τῇ τρώγλῃ A^c: ubi haud scio an lateant verba Babriana || 8 ἐρπετῶν P¹ || 9 sq. ὁ δὲ δ. λ. συρρίσας A^c || 10 ἔσται A^c | τὸν τόπον τοῦ τέκνου A^c || 11 ἂν om. M || V. 3 sq. fere fuisse conicias; πένθος δὲ πικρὸν τοῖς γονεῦσιν <ἐμβάλλει>. ὁ πατήρ δὲ πέλεκυν ἔλαβεν ἐκπλαγείς λύπῃ | τὸν ὄφιν πατάξων ἐξίσταται τῆς τρώγλης· ὥς δ’ ἐξέκνυψε μικρὸν <τῆς ὀπῆς>, σπεύσας ὁ γεωργὸς <αὐτόν> ἡστούχησε τοῦ πληξαι, | πέτρην δὲ μόνην τῆς ὀπῆς <κατα>κρούσας | ἀπῆλθε. νομίσας δ’ ἐρπετὸν <μακρὴν> μῆνιν οὐ διαφυλάξειν καὶ λαβὼν ἄλλας κάρτον | ἐνέθηνε τρώγλῃ κἀκάλει πρὸς εἰρήνην | τὸν ὄφιν. ὃ δ’ αὐτῷ λεπτὸν εἶπε συρρίσας· „φιλήν παρ’ ἡμῖν οὐδὲ πίστις οὐκ ἔσται, | ἕως ἐγὼ <μὲν> τὴν πέτρην ὁρῶ ταύτην | σὺ δ’, <ὦ γεωργέ, τόνδε> τὸν τάφον τέκνου.“ || Prom. B = Epim. MP¹ A^c | οὐδεὶς ἂν Kn | ἐπιλάθεται M, ἐπιλανθάνεται Cor.; fuit versus: οὐδεὶς ἀμύνης ἐπιλάθοιτ’ ἂν ἢ μίσους || ἐφ’ ᾧ βλέπει P¹ || ἐν ᾧ ἐλυπ. M

168 (Eb 156) B 119 M 43 P¹ 71 = Nev. 267; tetrast. I 18; gemella fabula Hds.-Hauptm. 264^a Cor. p. 174 (Hd). Etiam Dositheanum 10 p. 32 e Babrio haustam esse probabile atque quae dodecasyllabis coercita est F 171 (Cor. p. 393). Diversae Aⁿ 195 p. 100 Schn.; cf. Phaedr. II p. 230 Herv. (Rom. IV 14), paroemiogr. s. ὑπὸ παντὶ λίθῳ, Athen. XV 694 || 1 sq. παιδίον εἰς ὕλην ἀκρίδας θηρεύων (sic) ἐπεστάθη λίθῳ τινί, εἰς δὲ σκώρπιος ἐκρούετο, δὲ οὐ παῖς ἐβιάζετο ἀντὶ ἀκρίδος ἐξελθεῖν (cetera pretii nullius). Dositheus, θηρεύων ἀκρίδας περιέτνυχε σκορπίῳ· ὃ δὲ τὸ τ. π. ἄ. θρασυάμενος τὸ κ. ὁ. εἶπεν· ἀπελθε παῖ καὶ σ. (ultima fortasse praeferenda) Hd || 4 τὸ ούραϊον στήσας B*, corr. Cr

ἔπεν· „ἄπειλθε καὶ σώζου (ε), ὦ παῖ, μὴ καμὲ θηρεύων ὅ
καὶ πάσας ὡς ἔχεις ἀπολέσης.“

[Ὅτι καλὸν τὸ γινώσκειν τὰ ἐναντία καὶ τὸ μὲν καλὸν τιμᾶν,
τὸ δὲ κακὸν φεύγειν (ε?), ἐκ πείρας δὲ πάντων.]

169 Παῖς τις νέμων πρόβατα συνεχῶς ἐπὶ τὸ χῶμα
ἀνιών ἐβόα· „λύκος· βοηθεῖτε“ (ε?).

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

ἐκείσε εὗρισκον ψεῦσμα. τοῦ δὲ λύκου ἀληθῶς ἐλθόντος
καὶ τοῦ παιδίου βοῶντος οὐδεὶς ἐπίστευσε καὶ ἀπῆλθε πρὸς ὅ
βοήθειαν. ὁ δὲ λύκος τὰ πρόβατα διέφθειρε.

[Ὅτι τοῦτο ὄφελος τῷ ψεύσῃ (ε), ἵνα κἂν ἀλήθειαν λέγῃ μὴ
πιστεύηται.]

169^a Παιδίον τὰ πρόβατα νέμον <ὡς> λύκον ἐρχόμενον
πρὸς διαφθορὰν ὁρῶν, ἐπικαλούμενον τοὺς ἀγρότας ἔλεγε· „βοη-
θεῖτε ὦδε· ἔρχεται λύκος.

οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες

τοῦτον εὗρισκον μὴ ἀληθεύειν. τοῦτο δὲ ποιήσαντος πολλάκις ὅ
εὗρισκον ψευδόμενον. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος

168, 5 ὦ παῖ om. P¹M || 6 πάντας οὗς ἔ. ἄ. Hd | ἀπολέσης
P¹, ἀπολέσεις B (-αλ- M); σεαντὸν ἀπολέσης Dosith. || Possis:
καὶς ἀκρίδας τις ἐν νάπαισι θηρεύων | καὶ σκορπίον λίθουσι
ὡς κατεκρύφθη | ἤμελλεν ἄραι καθάπερ ἀκρίδων θήρη. τὸ δ'
ἄπλοῦν ἰδὼν τοῦ παιδὸς . . (4) . . „ἄπειλθε καὶ σώζου“, ὁ σκορ-
πίος „μὴ καμὲ, παῖ, σὺ θηρεύων | προσαπολέσης νῦν“ εἶπεν „ὡς
ἔχεις πάσας“. Cf. proleg. p. LXXXVIII Hexametris haec in-
clusa esse a Gitlbauero 278 vix credas || Epim. 8 | ἐκπειρᾶν
vel -εσθαι Ml, πάντα MP¹

169 B 120 P¹ 72; a Babrio aliena F Fur. 166 || 2 βοη-
θεῖται B, βοηθεῖται P¹ || 5 ἐπίστευσεν ἀπειθεῖν πρ. β. P¹ || Prom.
B = epim. P¹ | ὄφελος et ψέστη P¹, qualia enotare supersedeo.

169^a Nev. 270 e Pal., Cor. 266. Versus dodecasyllabos
dissolutos mihi videor audire ad Babrianorum exemplar bar-
bara arte factos; lumina Babriana in utroque exemplari fere
extincta. V. 3 (4 sq.) fuerit οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες οὐκ ἀλη-
θεύειν | ἡῶρισκον αὐτόν.

καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος „δεῦτε, λύκος“, οὐκ ἐτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι· ὁ δὲ λύκος, εὐρηκῶς ἄδειαν, τὴν πόλιν πᾶσαν διέφθειρεν ἐνόλως.

[Ὅτι τοσοῦτον ὄφελος τῷ ψεύστῃ ὅτι καὶ ἀληθῆ λέγων πολλάκις οὐ πιστεύεται.]

170 Πηρὸν σπάλαξ <πέφυκε> καὶ τυφλὸν ξῶν·

εἷς οὖν τὴν μητέρα θέλων (i) φιλῆσαι ἀντὶ τοῦ στόματος τῷ αἰδοίῳ (e?) προσψαύει. τοῦτο δὲ ποιῶν τοὺς ἄλλους (e?) ἀδελφοὺς οὐκ ἔλαθεν. εἷς δὲ αὐτῶν εἶπεν· „ὥς θέλων τι μέγα ποιῆσαι καὶ πνοῆς ἧς εἶχες ἐστέρησαι δικαίως.“

[Ὅτι πονηρὰ γνώμη καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν ἄλλοιοῖ καὶ βλάπτει(e?).]

171 Ποιμὴν σκύλακα εἴωθε τρέφειν ἐκ τῶν θνησκόντων προβάτων.

καὶ δὴ ποτ' ἐγγυὺς ἀμνάδος νοσησάσης

ἰστάμενος εἶδε

τὸν κύνα κατηφῆ καὶ δοκοῦντα δακρύειν,

καὶ δμαλίζων αὐτὸν εἶπε·

170, 1 cf. 157, 1 || 171, 3i = 9, 2

170 (Gb 162) B 121; a Babrio alienae A^o Cor. 51, F Fur. 177, A^u 210 P^r 219 || 1 πικρὸν B, em. Kn | ἀσπάλαξ B || 4 θέλοντι B, em. Kn || Versus mihi audire videor hos fere: εἷς οὖν θέλων τὴν μητέρ' <ἀσκόπως> κύσσαι· οὐ στόματος αὐτῆς, ἀλλὰ <μᾶλλον> αἰδοίον ψαύει || Epim. ἄλλοι B, corr. Kn || versum latere γνώμη π. καὶ φύσιν μεταλλάττει ci. Eb

B 122 = fab. 138

171 (Eb 134, Gb 164) B 123 M 41 P^l 74 = Nev. 277 Cor. p. 179; ceteri alieni a Babrio; v. 6 Suid.? || 1 εἴωθεν M || 3 ποτε BP^l | νοσοῦσης BP^l, corr. Hp || 4 ἰστάμενος etiam P^l, -ν Nevel. || 6 εἶπεν P^l

„καλῶς <σὺ> ποιεῖς συμπαθῶν υ - - -,
πλήν ἀλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη,

ἅπερ θέλεις.“

[Ὅτι τοιοῦτός ἐστι πᾶς, ὃς κληρονόμος ἐστὶν οὐσίας τῷ νοσοῦντι
συναλγῶν καὶ προσποιούμενος κλαίειν ὑπούλως.]

172 Ποταμὸς δι' αὐτοῦ

βύρσαν βοεῖαν φερομένην ἠρώτησε· „τίς καλεῖ;“ τῆς δὲ εἰ-
πόντος „σκληρῇ καλοῦμαι“ ἐπικαχλάσας τῷ ξεύματι εἶπεν·
„ἄλλο τι ζήτει (ε) καλεῖσθαι·

ἐγὼ γὰρ [ἤδη] ἀπαλὴν <ἐν βραχεῖ> σε ποιήσω.“ 5

[Ὅτι τολμηρὸν ἄνδρα καὶ αὐθαδῆ πολλάκις εἰς γῆν κατήγαγε
συμφορὰ βίου.]

171, 8 e cf. 182, 9. 117, 5 || 172, 2. 3 cf. 185, 6 | 5 e =
109, 4 (95, 78)

171, 8 γένηται et συμβῆ BMP¹, corr. Kn || 9 ἅπερ καὶ
M | ἐθέλεις P¹ || Totam fabulam restituere conatus est cum
Hauptio Eberhard (Gb): ποιμὴν σκύλακα τις ἔτρεφ' ἐκ κενεβρελίων
καὶ δῆποι' κτλ. (= 3) | ἰδὼν κ. κτλ. (= 5) | „καλῶς σὺ συμπαθεῖς“
ἔφη καταψήγων | δ θέλεις δὲ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη.“ Quod
v. 6 pro ὁμαλίζων coniecit καταψήγων Suidae testimonio (κατα-
ψήγω· τρέφω καὶ ὁμαλίζω) confirmari videtur. Sed versus isti
cum σκύλακα vocis ictu atque caesura post συμπαθεῖς neglecta
tum nimia brevitate a Babrii arte abhorrent; fuit fere:
Ποιμὴν τρέφειν τὸν σκύλακα μόνον εἰδότει | προβάτων <νο-
σοῦντων σαρκεῖ> κάποθυρησκόντων. | καὶ δῆποι' ἐγγὺς ἀμνάδος
νοσησάσης | ἰστάμενος εἶδε <παρακαθήμενον ταύτη> | τὸν κύνα
κατηφῇ καὶ δοκοῦντα δακρύειν. | ὃ <δὴ γελῶν τε καὶ νάκος>
καταψήγων | „καλῶς <σὺ> ποιεῖς“ εἶπε „συμπαθῶν ταύτη·
πλὴν ἀλλὰ μὴ γένοιτο μηδὲ συμβαίη | ἅπερ θέλεις<, φέριστε,
ταῖς ἀληθείαις>.“ Ne eos quidem versus a criticis integros
servatos esse qui traditi sunt integri (5. 8) satis mireris ||
Epim. (prom. B) | πᾶς ἐ. MP¹ | τῶν νοσοῦντων P¹

172 B 124, cf. Avian. 41 || 1 αὐτοῦ B || 2 βοῖαν B |
φερωμένην B | καλῇ B, em. Kn || 4 ἀλλ' ὅτι B, em. Kn ||
Epim. τολμηρῶν ἀνδρῶν καὶ αὐθαδῶν B, em. Kn

172^a Ποταμὸς δι' αὐτοῦ

βύρσαν φερομένην ἰδὼν ἠρώτησε τίς καλεῖται. ἡ δὲ εἶπε „ξηρά“. ἐπικαχλάσας δὲ τῷ ξεύματι εἶπεν· „ἄλλο τι ζήτει (ο) καλεῖσθαι· ἀπαλὴν γὰρ ἐγὼ ἤδη ταχὺ ποιήσω σε.

173 Ποταμοῦ πλησίον ἄμπελος ἦν· φραγμὸς δὲ ἦν αὐτῇ παλλουροι. πλημμύρας δὲ ὁ ποταμὸς ἐξέσυρε παλλουρον. συνέβη δὲ δράκοντα ταῖς φολίσιν συμπλακέντα τῇ παλιούρῳ φέρεσθαι. εἶπε δὲ τις ἰδὼν·

„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, ἀξίη δὲ τοῦ ναύτου.“ 5

[Ὅτι δικαίως κακοὶ σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

173^a Καὶ τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον
εἶχεν ἐπ' αὐτῇ τὸν φραγμὸν ἐκ παλούρων,
τοῦ δὲ ποταμοῦ ἐξ ὕμβρων φυσηθέντος
ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ καθελὼν ἀπήει.
τοῖς δὲ παλούροις δράκων τις συνεπλάκη,

5

172^a (Eb 135) 'ex MS' ed. Hudson (Hauptmann) 342, unde pendent Cor. Halm. Hos versus exsculpsit Hp Opusc. III 577: ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην ἰδὼν βύρσαν τί καλοῖτ' ἐπηρώτησεν· ἡ δ' ἔφη „θέρρις“ (pro ξηρά, coll. Bekk. Anecd. p. 240) ἐπικαχλάσας δ' ἔφησεν [non scripsit Babrius] „ἄλλο τι ζήτει· ἤδη γὰρ ἀπαλὴν ταχὺ σ' ἔγωγε ποιήσω. Primum versum probō, ceteri nimis contracti; possis: Ποταμὸς δι' αὐτοῦ φερομένην βόδις βύρσαν <μεγάλην> ἰδὼν „τίς <δὴ> καλεῖ <ποτ'>“ ἠρώτα. „σκληρὴ καλοῦμαι“ φησίν. „ἄλλο τι ζήτει“ ἐπικαχλάσας ὁ ποταμὸς εἶπε τῷ ξεύματι. „ἐγὼ γὰρ ἀπαλὴν <ἐν βραχεῖ> σε ποιήσω.“ Imitatus est Avianus 41, qui ad vas fictile amphorae nomine gloriantem fabulam transtulit; cf. Petron. 57 *vasus fictilis, immo lorus in aqua* (Cr ann. 655)

173 (Eb 151) B 125 P¹ 75; tetr. II 32 nihil ad Babrium A^v 97 et qui cognati sunt || 2 αὐτῆς P¹ | παλλίουροι B | 2sq. παλλίουρον B, παλιούρω P¹ || 3 φολίσιν P¹, φωλίσιν B, φυλλίσιν Kn, restitui φολίσιν || Prom. B = epim. P¹

173^a paraphrasis Byzantina Hudson. Hauptm. 183, unde hauserunt reliqui (Cor. p. 114 med.) || 1. 2. πλησίον εἶχε ποταμοῦ τὸν φραγμὸν Hd, corr. Hsr ex codd. [cf. tetr. 32^a] || 4 ἀπεί Hd || 5 τῇ δὲ παλιούρῳ Hd, corr. Hsr || Colores Babriani in utroque exemplari misere oblati; v. 1 cum Gb scribere possis: Ποταμοῦ σύνεγγυς ἄμπελος καθειστήκει, v. 2

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ ἐν μέσῳ.
καὶ τις κατιδὼν ἔφη γελάσας μέγα·
„ἦ μὲν ναὺς κακὴ, ἄξιός δὲ τοῦ ναύτου.

[‘Ο μῦθος δηλοῖ ὅτι δικαίως οἱ κακοὶ ἐν κακοῖς ἀπόλλυνται.]

174 Πολέμῳ ἐμφυλίῳ βάτραχοι πολεμοῦντες ἀλλήλοις (ε)
ῥτήσαντο τὸν Δία, βασιλέα δοθῆναι αὐτοῖς τοῦ δι’ ἐκείνου
τὰ αὐτῶν διοικεῖσθαι (ε?). καὶ ξύλου δοκὸν μέσον τῆς
λίμνης ῥίψας (ε) διετάραξε τὸ ὕδωρ. πάντας δὲ βατράχους
σιγῇ κατέσχευεν ἐκπλαγέντας. χρόνῳ δὲ τινι τοῦ ξύλου ἀκι- 5
νῆτως (ε) ὄντος

κατεφρόνησαν <λοιπὸν> ὥστε [†]καὶ ἐπιβάντες

ἀπάνωθεν πολεμεῖν ἀλλήλοις. καὶ πάλιν ἐδέοντο τοῦ Διὸς
τύραννον (ι) ἢ στρατηγὸν λαβεῖν. ὃ δὲ βδελυχθεὶς αὐτοὺς
ὑδρὸν ἔδωκε διαφθεῖροντα τοὺς βατράχους. 10

[‘Οτι πολλοὶ φεύγοντες δουλεύειν (ε?) εἰρηνικοῖς δεσπόταις καὶ
ἄκοντες εἰς πονηροὺς ἐνέπεσον.]

174, 1 cf. 31, 1 sq. 39 | 7im = 26, 6

cum Eb ποταμοῦ δὲ φουσηθέντος <ἄκρον> ἐξ ὕβρων, epim.
cum Bergero κακοὶ δικαίως σὺν κακοῖς ἀπόλλυνται. Conferenda
fab. A^o 110 (iamb. 14), ubi φρύγανα ὅπ’ ἀνέμον φερόμενα pro
nave habentur, cf. vit. Aesop. 33 p. 297 Eb; notum proverbium
(θεοῦ θέλοντος) κἂν ἐπὶ ῥιπὸς πλείους Arist. Pac. 698 cum schol.,
paroemiogr., lexicogr. s. ῥίψ.

174 (Gb 167) B 126; myth. p. 221; e Babriana orta fabula
dodecasyllabis concepta, quam ex ‘MS. Gall.’ edidit Hudson Add.
ad fab. 167 (Hauptm. p. 305, unde hausit Cor. p. 102); ceterae a
Babrio alienae. Cf. Dio Chrys. or. IX p. 151 D || 1 πολέμῳ ἐμ-
φυλίῳ B, πόλεμον ἐμφύλιον Kn || 3 ξύλου B, em. Kn ||
Eberhardi quibusdam inventis usus (Anal. 189, 18) collatis-
que similibus locis particulas nonnullas restitui: 1 <Στάσιν
ποτ’> εἶχον βάτραχοι πρὸς ἀλλήλους | ἐμφύλιόν τε πόλεμον <αί-
μάτων πλήρη> | . . . 3 ξύλου δὲ λίμνην εἰς μέσσην δοκὸν ῥίψας |
ἐτάραξεν ὕδωρ. τοὺς δὲ βατράχους πάντας | σιγῇ κατέσχευεν ἐκπλα-
γέντας . . . | (πάντας δὲ σιγῇ βατράχους κατεῖληφει?) | 6 κατεφρόνη-
σαν <λοιπὸν> ὥστε κάμβαινε | ἐπάνωθεν <αὐτοῦ> μαχόμενοι
σὺν ἀλλήλοις . . . | 10 ὑδρην ἔδωκε βατράχους διαφθεῖραι.

175 Ποιμὴν μικρὸν λύκον εὐρώων ἐθρέψατο, εἶτα σκύμνον γενόμενον ἐδίδαξεν ἀρπάζειν (e)

ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων.

ὁ λύκος δὲ διδαχθεὶς ἔφη· „ὄρα μὴ πως (e) σὺ ἐθίσας με ἀρπάζειν

5

〈καί〉 τῶν σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“

[φύσεις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τίκει.]

[Ὅτι οἱ τῇ φύσει δεινοὶ ἀρπάζειν καὶ πλεονεκτεῖν μαθόντες τοὺς διδάξαντας πολλάκις πλείονα ἐβλάψαν.]

176 Ποτὲ ἀετὸς ἐάλω ὕπ' ἀνθρώπου (e). τοῦτον δὲ τὰ πτερὰ ὁ ἄνθρωπος εὐθέως κόψας (e)

ἀφῆκε μετὰ τῶν ὀρνέων

ἐν οἴκῳ (e?) εἶναι. ὁ δὲ ἦν κατηφής οὐδὲ ἥσθιεν ἐκ τῆς λύπης· ὅμοιος δὲ ἦν βασιλεὶ δεσμώτῃ (e). ἔτερος δὲ τις 5 τοῦτον ὠνησάμενος

175 (Eb 133, Gb 168) B 127; V Fur. 373; fabulae epimythium in M et P¹ sequenti fabulae additum est, cf. Nevelet ad fab. 150; 7 Georg.; longius abest A^o 71. Cf. Theocr. V 38, A. P. IX 47 || 3 σύνεγγυς B || 6 πολλὰ τῶν σεαυτοῦ προβάτων ζ. B*V || 7 om. B, servarunt Georg. an. I p. 21 et A^o. Multo haud dubie uberior fabula Babrii, velut: Ποιμὴν νεογνὸν (A^o) 〈ἐν βαθυκυλίοις ὕλαις〉 λύκον 〈τιν'〉 εὐρώων εἶχε σὺν κυσίν (A^o) θρέψας. 〈χρόνῳ δ' ἀληθές〉 γενόμενον 〈λύκον〉 σκύμνον ἐδίδαξεν αὐτῷ 〈πρόβατα τοῦτον〉 ἀρπάζειν ἐκ τῶν σύνεγγυς ποιμνίων. 〈ἄγαν δ' ἥδη〉 ὁ λύκος διδαχθεὶς εἶπεν· „ἀλλ' ὄρα μήπως ἐθίσας σὺ μ' ἄλλων πρόβατα, 〈δέσποθ'〉, ἀρπάζειν καὶ τῶν γε σεαυτοῦ πρόβατα πολλὰ ζητήσης.“ Ad v. 1. 2 cf. 92, 2. 86, 3. Accedunt quaedam in A^o, in quibus Babrii manum agnovit Eb, veluti αὐτὸς λάθρα θύων (124, 4) ἄμα τοῖς κυσίν ἐθιοινεῖτο || Epim. (prom. B) Ὅτι om. FP¹ | πλείονα om. B.

176 (Eb 166) B 128 M 39 P¹ 76; paullo liberius F Fur. 23, Pal.⁴ Nev. 150 Cor. 147 || 1 ἀετὸς ποτε F Pal.⁴ | ὅστις τὰ πτερὰ F || 2 εὐθέως om. BM | τίλας F || 3 ὀρνέθων B, ὀρνέθων MP¹ || 4 εἶναι om. M | 4 sq. αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνέθων εἶλεν Pal.⁴, εἶλεν αὐτὸν ἐν οἴκῳ σὺν ὀρνέθων F | οὐδὲν B, καὶ οὐδὲ MP¹, καὶ οὐδὲν F Pal.⁴ || totum locum decurtavit F || 5 ὁμοίως P¹ || 6 ὠνησάμενος B*, ἐξαγοράσας F Pal.⁴

καὶ τὰ πτερά ἀνασπάσας καὶ μύρω χρίσας
ἐποίησε πτερωῖσαι· ὃ δὲ πετασθεὶς καὶ τοῖς ὄνυξι λαγῶν ἀρ-
πάσας

ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον.

10

ἀλώπηξ δὲ ἰδοῦσα [εἶπεν]· „μὴ τούτῳ (ε)

δίδου <τὰ δῶρα“ φησὶν> „ἀλλὰ τῷ πρώτῳ,
ὅτι ὁ μὲν φύσει ἀγαθὸς ἐστίν· ἐκείνῳ δὲ μᾶλλον ἐξευμε-
νίζου, μήπως (ε)

πάλιν λαβὼν σε τῶν πτερῶν ἐρημώσῃ.“

15

[Ὅτι δεῖ χρηστὰς ἀμοιβὰς τοῖς εὐεργέταις παρέχειν, τοὺς πο-
νηροὺς δὲ φρονίμως τροποδοῦσθαι.]

177 Ποδῶν χελώνης κατεγέλα <τε> κἀργίης

176, 7 sq. pro καὶ — πτερωῖσαι nimis exilia ἀνεπτέρωσε
(Babrii?) τὸν ἀετὸν ἀντίκα Pal.⁴ F || 8 καὶ — ἀρπάσας B*, καὶ
λαγῶν κρατήσας Pal.⁴ F || 10 ἤνεικεν M; ἤνεγκεν εὐθὺς δῶρον
τῷ εὐεργέτῃ τούτῳ Pal.⁴ F, qui om. τοῦτον || 15 τὸ πτερόν
B* | ἐρημώσει MP¹ || 12 sqq. liberrima ratione circumscrip-
serunt Pal.⁴ F, nisi quod ultimam vocem κατερημώσῃ ser-
vavit F. Fabulae restituendae periculum facturum solam fere
recensionem Bodleianam pro fundamento habere necesse est:
τὰ πτερά <μαχαίρῃ> τοῦτον εὐθέως κόψας | ἀφῆκε μετὰ τῶν
ὀρνέων τρέχειν οἴκῳ (cf. 135, 1) | ὃ δ' οὐδὲν ἔφαγε συμφορῇ
κατηφήσας (cf. 62, 5), | βασιλεῖ δ' ὁμοῖος ἦν <τὰ πάντα> δεσ-
μότη (cf. 97, 8). | ἕτερος δὲ τις πριάμενος αὐτὸν <ἀγροίκων>
ἀνασπάσας τὰ πτερά τε καὶ μύρω χρίσας | ἀνεπτέρωσεν αὐτὸν
ὥστ' ἀποπτέσθαι. | ὃ δὲ τοῖς ὄνυξιν <αὐ> λαγῶν ἀρπάζων
ἤνεγκεν αὐτῷ δῶρον <ἀντ' ἰατρείαν> (cf. 94, 7). | κερδῶ σοφῇ
δ' ἰδοῦσα „<ῶστε>, μὴ τούτῳ | δίδου <τὰ δῶρα“ φησὶν> „ἀλλὰ
τῷ πρώτῳ — ὃ μὲν φύσει γὰρ ἀγαθὸς ἐστὶ σοι —, μήπω | πάλιν
λαβὼν σε τῶν πτερῶν ἐρημώσῃ.“ || Initium nimis decurtatum
ad fab. 13, 1 sq. exemplum refingi potest.

Prom. B = Epim. F Pal.⁴ ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — παρέχειν,
τοὺς δὲ κακοὺς ἐκκλίνειν; in M et P¹ epim. antecedentis
fabulae huic additum | τοὺς εὐεργέτας B || φρονήμως B

177 B 129 P¹ 77; Huds. (Hauptm.) 287^b; FFur. 173 dodeca-
syllabis coacta || 1 π. χ. λαγῶς κατεγέλα· ἡ δὲ om. κἀργίης
BP¹ F, π. χ. κατεγέλα λαγῶς καὶ ἀργίας· ἡ δὲ Hd

λαγῳός· ἢ δ' ἔφη †πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

„ἐγὼ σὲ τὸν ταχύποδα ποσσὶ νικήσω“.

ὃ δὲ ᾠόφω μόθῳ, χελώνη,

λέγεις †τοῦτο· ἀλλ' ἔριξε καὶ γνώσῃ...'

5

„τίς δὲ τὸν τόπον ὀρίσει“ ἔφη „καὶ βραβεύσει τὴν νίκην;“ (e);

ᾠλώπηξ' ἔφη ᾠ δικάλα καὶ σοφωτάτη.' ἔταξε δὲ τὴν

ἀρχὴν τῆς ὥρας (e) τοῦ δρόμου· ἢ δὲ χελώνη μὴ ῥαθυμή-

σασα ἤρξατο τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ αὐτῆς ἀφορῶσα δυσκίνητον·

ὃ δὲ λαγῳός τοῖς ποσὶ θαρρῶν ἐκοιμήθη (e). ἔλθων δὲ ἐπὶ 10

τὸν ὠρισμένον τόπον εὔρε τὴν χελώνην νικήσασαν.

177, 3 me cf. 67, 2. 44, 3 | 5 e cf. 91, 7. 1, 7

177, 2 πρὸς αὐτὸν ταῦτα γελῶσα F, om. B* Hd || 3 σοὶ τὸν P¹ | ταχύπουν om. ποσσὶ B, ἐγὼ σε τὸν ταχὺν ἐν τοῖς ποσὶ v. Hd, ἐγὼ τὸν ταχὺν σε ἐν δρόμῳ νικήσω F || Quae sequuntur, liberius conformata in F, unde selectas tantum lectiones repetam || 4 χελώνη om. B, add. Hd || 5 γνώσῃ B*, γνώσῃ μου τοὺς πόδας F || 6 τίς δὲ τὸν ὄρον προστάξειεν ἀντεφόρῳσεν ἢ χελώνη F, fuit fortasse εἶπε(ν ἀντι)φυσῶσα || 7 ᾠλώπηξ δὲ δικάλα καὶ σ. om. ἔφη ἢ Hd || 7 sq. ἔταξε — ὥρας (fuitne ᾠάρας?) τοῦ δρόμου B*, ἔταξεν ὁδὸν τῶν δρόμων τὴν εὐθείαν Hd, utraque his συνετάξατο τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος ἄμα τὸν δρόμον καὶ τὸν τόπον δεῖξασα coniungit F || 9 sq. πρὸς τὸ — δυσκίνητον servavit Hd, om. B*, non expressit F, qui habet ἢ οὐν χελώνη μηδὲν κατωκνήσασα εὐθύς ὀδεύουσα εἰς τὸν ὄρον ἀνῆλθεν || 10 sq. θαρρῶν τοῖς ποσὶ Hd || 11 ὠρισμένον B*; exitum hunc: ὃ δὲ — θαρρῶν ἐφύπνου. | μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς τῆς κοίτης | δρομαῖος ἦκεν εἰς τὸν τόπον τοῦ ὄρου | ὅστις † εὔρε τὴν χελώνην ὑπνοῦσαν exhibet F, in quo haud scio an lateant flores Babriani: ὄρους ὁδὸν τε τοῖς δρομοῖσιν εὐθείην | ἐδειξεν· ἢ χέλυμα δ' οὐκ ἐραθύμει (116, 14. 115, 5), | θαρρῶν δὲ ποσσὶν ὃ δασύπους ἐκοιμήθη (Eb) | ἔως ἀναστὰς <ὄψε - > ἐκ κοίτης | δρομαῖος ἦκε <χρόνιος> εἰς ὄρον ᾠάρον, | καὶ τὴν χελώνην ἐνθάδ' εὔρε νικῶσαν (Eb) || Babrii fabula haud scio an proverbio explicato orta sit πρότερον χελώνη παραδραμεῖται δασύποδα (prov. Bodl. Ps.-Diog. Suid., cf. etiam. Liban. ep. 72, or. vol. IV p. 854, ubi pro lepore substitutus est equus). Sed antiquitas nota erat similis fabula vasculis quibusdam pervetustis repraesentata: cum lepore certans erinaceus eodem ut videtur dolo usus quo in populari nostra fabella, cf. Cr p. 222.

[Ὅτι πολλὰι φύσεις ἀνθρώπων εὐφυνεῖς εἰσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς φαν-
μίας ἀπόλλοντο· ἐκ δὲ νήψεως καὶ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας τινὲς
καὶ φύσεως ἀργῆς περιεγέγοντο.]

178 Ρόδω παραφυνὲν

ἀμάραντον (i?) ἔφη πρὸς αὐτό· „οἷον ἄνθος εὐπρεπὲς εἶ·
ποθητόν <έσσι> καὶ θεοῖσι κἀνθρώποις·

μακαρίζω σε τοῦ κάλλους (e) καὶ τῆς εὐωδίας. τὸ δὲ
„ἐγὼ μὲν,“ εἶπεν „ὦ ἀμάραντον 5
πρὸς ὀλίγον καιρὸν ζῶ καὶ κἀν μηδεὶς ἐκκόψῃ (e) με τή-
κομαι· σὺ δὲ ἀνθεῖς καὶ ζῆς ἀεὶ οὕτω νέον.“

[Ὅτι κρεῖσσον ὀλιγαρκούμενόν τινα διαμένειν, ἢ πρὸς ὀλίγον
τρυφήσαντα μεταβολῆς δυστυχοῦς τυχεῖν ἢ καὶ ἀποθανεῖν.]

179 Σάλλιπργος <ἄνθρωπος> τις ἦν ἐπιστήμων

στρατόν <τε> συνάγων

εἰς συμβολὰς πολέμων. οὗτος αἰχμάλωτος

178, 3 e cf. 12, 14. 155, 7 || 179, 1 e = 85, 3. 120, 4.

177 Fabb. 129 et 130 affabulationes commutata in B^P,
fab. 129 prom. fabulae sequenti additum in M; prom. B =
epim. P¹ F Hd; ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι — εἰσιν εὐφυνεῖς, ἀλλ' ἐκ φαν-
θυμίας καὶ ὁκνον ἀπόλλονται· ἐκ δὲ σπουδῆς καὶ μακροθυμίας
πολλοὶ περιεγέγοντο τῆς φύσεως F, brevius Hd | Epim. 1 πολλὰς
BF, πολλῶν MF | ἐκ τῆς B, τῆς om. MF | ἀπόλλονται M,
ἀπόλλοντο B

178 (Gb 222) B 130 M 40 P¹ 78 = Nev. 279 Cor 275 Fur.
321, cf. Cr p. 226 || 2 πρὸς αὐτό M P¹, om. B | εἰ καὶ M P¹ ||
3 θεοῖς M P¹, θεῶ B || 5 τὸ δὲ εἶπεν B M P¹ | ἀμάραντε M ||
6 κόψῃ με P¹ (Bgk), ἐκκόψομαι M || 7 ἀεὶ καὶ ζῆς M P¹ || Prom.
B = epim. P¹ || Hanc quoque fabulam rectis iambis ex parte
illis misere claudicantibus inclusit Gb, quamquam v. 3 cho-
liambus fere integer choliamborumque exitus quidam possunt
dignosci; a Babrio abiudicavit Bgk Phil. XLVII 397, cf. prol.

179 (Gb 171) B 131 P¹ 79; ex A^o fol. 38^a (Cor. 142 F 81)
dodecasyllabis concepta selectas lectiones subiciam; lituum
ipsum pro tubicine induxit Avian. 39 || 1 sqq. ἦν τις σαλ-
πιστὴς στρατὸν ἐπισυνάγων, | ὅστις κρατηθεὶς ἐβόα τοῖς παροῦ-
σιν F || 3 συμβολὰς P¹

ληφθείς <ὕπ' ἐχθρῶν> ἐκέτενε μὴ κτείνειν
αὐτὸν ὥς μήτε τινα φονεύοντα μήτε κουρσεύοντα, πλὴν τὸ δ
χαλκοῦν τοῦτο βύκινον εἶδέναι. οἷ δὲ εἶπον „διὰ τοῦτο
μᾶλλον τεθνήξῃ (ε), ὅτι σὺ μηδὲν ἰσχύων (ε) τοὺς ἄλλους
διεγείρεις.“

[Ὅτι πλεῖον παλίουσιν οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας διε-
γείροντες πρὸς τὸ κακοποιῆσαι.]

180 Στικτή ποτ' <ἐπ>εκαυχᾶτο πάρδαλις ζώων
φορεῖν ἀπάντων ποικιλωτέραν δέξριν.
πρὸς ἣν ἀλώπηξ εἶπε „σοῦ δ' ἐγὼ κρείσσω
δορῆς ἔχω καὶ ποικιλωτέραν γνώμην.“

[Ὅτι τοῖς συνετοῖς καὶ ποικίλα φρονοῦσιν μᾶλλον ἐπαινός ἐστιν
ἢ τῇ φύσει εὐπρεπέσι καὶ μὴ τῇ γνώμῃ.]

181 Τράγος * εὐθαλοῦς ἔτρωγεν ἀμπέλου βλάστην·

179, 4 me = 124, 6 | 7 cf. 76, 16, 27, 8 || 180, 3 im = 14, 3 |
e = 73, 4

179, 4 λειφθείς P¹ || 5 αὐτὸν? | ὥς μὴ καὶ P¹ | κουρσεύοντα
praedantem, cf. Knöll progr. p. 9 || 6 βύκινον P¹, βύκινον B ||
6 sq. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν ἄλλο κτῶμαι A^c(F) ||
7 τεθνήξω P¹ || 7 sq. διὰ τ. γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ ἄρτι | ὅτι
μηδὲν δυνάμενος ἐν πολέμῳ | τοῖς πᾶσι κράξεις πρὸς μάχην
ἐπεγείρων F, sim. A^c; fuerit: οἱ δ' εἶπον αὐτῷ „μᾶλλον οὐκ σὺ
τεθνήξῃ | ἄλλους ἐγείρων καὶ τὸς οὐδὲν ἰσχύων.“ (76, 16) || Prom.
B = epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πλείστον — ἐπεγείροντες εἰς τὸ κ. F

180 (Eb 137) B 132 (decurt.?): tetr. II 16 cum 'Aesopo' Plut.
VII sap. 12 p. 155 b, animine an corp. 2 p. 500 c faciunt ceteri,
F Fur 13 A^u 20; eadem fabula usum esse conicio Diogenem
cynicum πορδαλεῖ, cf. 72 || 1 sq. ut. ποτὲ πάρδαλις ἐκαυχᾶτο φο-
ρεῖν ἄ. ζ. ποικιλωτέραν δ. B, rest. Cr; ποτ' ἦν π. φορεῖν <μούνῃ>
2 δορὴν ἄ. ποικιλωτάτην ζώων Lm Eb, sim. Babrius Minae, cf.
Anthol.³ p. XXXVIII LIV Bgk || 3 sq. εἶπεν „σοῦ τῆς δορᾶς
κρείττονα καὶ ποικιλωτέραν γνώμην ἔχω B, rest. Eb | cf. Eust. II.
Γ 374, 45. op. 353, 42

181 (Eb 148, Gb 173) B 133 P¹ 80 = Nev. Cor. 280, Aph-
thon. 37, tetrast. I 7; ceterae nihil ad rem. Usus est celebri epi-
grammate 1106 Kaibel, A. P. IX 75. 99 (Leon.); cf. Varr. R. r.
I 2, 19; Verg. Georg. II 38, Ovid. Fast. I 853, Suet. Dom. 14 (Cassiod.
Hyg. 277. Paus. II 38, 3 all.) || 1 τρ. ἐν τῇ ἐκβολῇ BP¹, ubi

τούτῳ προσεῖπεν [ἦ] ἄμπελος· „τί με βλάπτεις
 <κείρων τὰ φύλλα>; μὴ γὰρ ἔστιν οὐ χλοή;
 ὅμως ὅσον σοῦ θυομένου ὀϊνον χρῆζουσιν
 ἐγὼ παρῆξω . . .“

[Οὐ τοὺς ἀχαρίστους καὶ βουλομένους τοὺς φίλους πλεονεκτεῖ
 ὁ μῦθος ἐλέγχει.]

182 Τράγος ἐν θέρει σφοδρῶς[†] διψήσας

κατῆλθε κρημνὸν εἰς βαθὺν πιεῖν ὕδωρ.

πῶν δὲ καὶ χορτασθεὶς οὐκ ἠδύνατο ἀνελθεῖν·

καὶ μετενούει <δὴ> καὶ βοηθὸν ἐξήτει.

ἀλώπηξ δὲ τοῦτον ἰδοῦσα ἔφη· „ὦ ἀνόητε, εἰ τόσας φρένας
 εἶχες, ὅσας ἐν τῷ πάγωνι τρίχας, πρότερον

οὐκ ἂν κατῆλθες, πρὶν τιν’ ἄνοδον ἐσκέψω.“

[Ὅτι δεῖ πρότερον προσκοποῦντα τὰ τέλη τῶν πραγμάτων καὶ
 οὕτω ποιεῖσθαι τὰς τούτων ἐγχειρήσεις.]

181, 5 e cf. 63, 10 || 182, 1 me = 43, 1

latere suspicor τρ. εὐθαλοῦς coll. 128, 6. 9 | τῆς ἀ. τὴν βλ
 στήν ἔτρωγε BP¹, transposuit Eb | κείρων τὰ φύλλα om. BP¹,
 tetrasticho repetiit Eb || 3 γὰρ om. P¹ | οὐκ ἔστι χλόη BP¹ tetr
 5 fuit fere ὅμως ὅσον χρῆζουσιν ἔρτι πως οἶνον || 5 exitu
 ἐγὼ παρῆξω τοῖς θεοῖσιν ἦν θύη e tetrastichis haud male rest
 tuit Gb; ἐγὼ δὲ παρ’ ἑμαντοῦ ἀντισπείσω τὸν οἶνον Aphth.

182 (Eb 145, Gb 174) B 134 P¹ Nev. 284 Cor p. 6; Epir
 Georg. (= Coisl. 371, cf. Tyrwh. Fur. p. LXXXIII); tetr. II 15.3
 melior fabula A^o 4 Cor p. 5 || 3 σφοδρῶς τράγος <τις ὑπὸ
 καθμα> διψήσας Eb | κατῆλθεν εἰς βαθὺν κρημνὸν ὕδωρ πιε
 P¹, κ. εἰς βαθύκρημνον φρέναρ (interpol., cf. v. 3) π. B, sir
 tetr., rest. Eb || 4 μετανοήσας αὐτῷ || 7 ἂν κατέβης, εἰ μὴ τὴν
 ἄνοδον ἐ. B*, corr. ex tetr. (ἐσκέψω etiam P¹) | Prom. B = epir
 P¹, cf. Georg. p. 31 Βαβρόν· δέον τὰ τέλη τῶν πρ. ἡμᾶς προορεῖ
 (sim. gnomol. Cahir. Tischend. an.³ p. 221, Apostol.-Ars. V 9%
 = Maxim. Mel. 2) | καὶ om. P¹ | τὰς τ. ἐ. om. Nev., habet l
 B 135 = fab. 136.

183 Ὑμητιλή μέλισσα, κηρίων μήτηρ,

τῷ Διὶ φέρουσ' ἀνῆλθεν εἰς θεῶν οἶκους
μέλι μήπω καπνισθέν (ε?). ὁ Ζεὺς δὲ τῷ δώρῳ (ε) ἐτέρωθι
καὶ ὑπέσχετο δοῦναι γέρας ὃ ἂν αἰτήσῃται.

ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον ἵνα εἴ τις ἀνθρώπων 5
τὸ ἔμὸν ἔργον πλησιάσῃ ἄραι, ἀναιρῶ τοῦτον.“ ἀπηρέεσθι
δὲ ὁ Ζεὺς τῇ αἰτήσει

— ἡγάπα γὰρ [τοὺς] ἀνθρώπους —

[ὅμως] καὶ μὴ θέλων ἔδωκεν· εἶπε γὰρ δώσειν.

τοιούτου οὖν ἔδωκεν ὥστ' [αὐτήν] ἀποθνήσκειν 10

ἅμα τῷ πληξαι.

ζωὴ γὰρ αὐτῆς ἐστὶ πετομένης [τὸ] κέντρον.

[Ὅτι ἐν ταῖς εὐχαῖς καὶ δεήσεσι μηδεὶς κατὰ τῶν ἐχθρῶν αἰτεί-
τω (ε) τι· δ γὰρ ἂν κακὸν αἰτήσῃται, ἐπ' αὐτὸν ἤξει.]

183, 1 e cf. 32, 2. 38, 6 | 2 e cf. 58, 5. 72, 2

183 (Eb 139, Gb 175) B 136; liberior unde pauca tantum decerpam F Fur 114 dodecasyllabis concepta || 1 Ὑμητιὰ B, om. F || 2 ἀνῆλθεν εἰς θεῶν ol. φέρουσα τῷ Διὶ B, rest. Eb; ἀνελήλυθεν εἰς θεοὺς θυμιάσαι κτλ. F | φέρειν? cf. p. LIII* || 3 sq. τερωθίς δὲ ὁ Ζεὺς F || 4 sq. δοῦναι δ ἂν αἰτήσῃ (ε?) F || 5 δὲ εἶπεν B || 9 <δ'> ἔδωκεν? || 10 τοιούτου δὲ δέδωκεν ὡς B, corr. Eb | ἔαν . . σὺ δὲ [verba sunt Iovis] προσκρούσης αὐτῷ καὶ πληξῆς, αὐτὴ μᾶλλον τεθνήξῃ, ἐκβληθέντος σου [τοῦ] κέντρον· ζωὴ γὰρ ἐν σοὶ ὑπάρχει τὸ κέντρον F || 12 γὰρ FLm, δὲ B: ultima verba vix sana; αὐτῆς ἐπιποτωμένης Bgk, cf. prol. || 3 sq. 7 sqq. versus Eberhardi quibusdam inventis usus facile restituas: 3. ὁ Ζεὺς δ' ἐτέρωθι τῷ <μελισσῶν> δώρῳ, δώσειν δ' ὑπέσχετ' ὅτι γέρας ποτ' αἰτήσῃ. ἢ δ' εἶπε „δός μοι κέντρον, εἴ τις ἀνθρώπων ἄραι πελάζῃ τοῦμὸν ἔργον ὡς κτείνω.“ ἤλγησε δ' ὁ Ζεὺς — ἡγάπα γὰρ ἀνθρώπους . . . Coll. F exitum v. 11 refingas talem: μέλισσαν αὐτήν, κέντρον ἣν ποτ' ἐμπήξῃ κτλ. || Prom. B = Epim. F: Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι — δεήσασιν οὐ δεῖ κατὰ — ἐχθρῶν τι ἐξαίτεσθαι κακὸν· δ γὰρ ἂν κακὸν κατ' αὐτῶν ἐξαίτησῃς (ε), ἀνθυποστρέψει ἐπὶ σὲ παραινέειν.

184 Ὑπὸ τῶν κακῶν τὰ[†] ἀγαθὰ [†]ἐδιώχθη
 ὥς ἀσθενῇ <δὲ πάλιν ἔφηνγεν ἐκ γαίης>,
 εἰς οὐρανὸν δ' ἀνῆλθε καὶ <δι>ηρώτα
 τὸν Δία, <συν>εἶναι πῶς <χρέων> σὺν ἀνθρώποις.
 ὁ δ' εἶπεν <αὐτοῖς> „πάντα μὴ μετ' ἀλλήλων, 5

ἐν δὲ καθ' ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχεσθαι.“ διὰ τοῦτο τὰ μὲν
 κακὰ συνεχῇ τοῖς ἀνθρώποις ὥς πλησίον ὄντα ἐπέρχεται,
 τὰ δὲ ἀγαθὰ βράδιον ἐξ οὐρανοῦ κατιόντα.

[Ὅτι ἀγαθῶν μὲν οὐδεὶς ταχέως ἐπιτυγχάνει, ὑπὸ δὲ τῶν κα-
 κῶν ἕκαστος καθ' ἐκαστήν πληττεται.]

185 Ὑπεράνωθεν πέτρας αἰτὸς ἐκαθέζετο λαγυνοὺς θη-
 ρεῦσαι (e?) σκοπῶν.

τοῦτον δέ τις <κυνηγός> ἔβαλε τοξεύσας,
 καὶ τὸ μὲν βέλος ἔσω εἰσῆλθεν, ἡ δὲ γλυφὶς σὺν τοῖς πιτε-
 ροῖς (i) πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἰστήκει (e). ὁ δὲ 5

184, 3 e = 75, 12 | 4 e = 58, 8 | 5 e = 44, 1 || 185, 3 e
 = 68, 10

184 (176 Gb) B 137 V Fur. 347 || 1 ὑπὸ τ. κ. τὰ ἀγαθὰ B, ἀγαθὰ
 πάντα ὑπὸ τ. κ. V, num τὰ χρηστὰ πάντα (58, 1)? | ὥς ἀσθενῇ
 ὄντα BV, suppl. Cr coll. 25, 10. 58, 15. 6 || 3 δὲ ἀνῆλθεν B, ἀνῆλθον
 V | καὶ τὰ κακὰ ἠρώτησαν V, τὰ δὲ κακὰ ἠρώτησαν B, praeter
 sententiam (Kn); em. Cr || 4 πῶς εἶναι BV, rest. Cr coll. 58, 9.
 25, 9 | μετ' ἀνθρώποις B, μ. -ων V || 5 ὁ δὲ BV | μὴ μετ' ἀλλ.
 πάντα BV, transp. Cr || 8 κατιόντα B, κατεῖσι V || Fuerit: 6 καθ'
 ἐν δ' ἐν ἀνθρώποις παριέναι χρεῖη. διὰ τοῦτο συνεχῇ (ἄλητα?)
 τὰ μὲν ἐπέρχετ' ἀνθρώποις ὥς πλησίον <παρ>όντα, τὰ δὲ πολὺ
 βράσσω κτλ. || Prom. B = epim. V; latent choliambi || ὁ λόγος
 δηλοῖ ὅτι ἀγαθῶ κτλ. V

185 (Eb 146) B 138 P¹ 83 = Nev., A^c Cor. 133 (cf. Hausrath
 p. 275); tetrast. I 25; Aphthon. 32 (Fur 218); Suid.? Celeberrima
 Aeschylī fabula Libystica, cf. Nauck ad Aesch. fr. 139 p. 45,
 ubi add. Anth. Pal. IX 224. || Initium fuisse conicio πέτρης
 ἄνωθεν, cf. Suid. s. ἄνωθεν· ἐκ τόπου ἢ χρόνου (quod ad So-
 phoclis versus spectat). Βάβριος (excidit Babrii testimonium,
 seq. Soph. El. 1058); ὑπεράνωθεν vox Byzantina (Kn) || 1 λα-
 γῶν A^c || 2 σκοπῶν B, ζητῶν A^c || 4 ἔσω BP¹, ἐντὸς αὐτοῦ A^c,

ιδὼν ἔφη· „καὶ τοῦτό μοι νή λύπη
τὸ τοῖς ἔμοις πτεροῖσι <νῦν> ἀποθνήσκειν.“

[“Οτι τὸ κέντρον τῆς λύπης (e) δεινότερόν ἐστιν, ὅταν τις ἐξ
οἰκείων (e?) κινδυνεύσῃ.”]

186 Φιλίαν ἐσπείσατο πρὸς αἰτὸν ἀλώπηξ. καὶ ὃ μὲν
εἶχε τὴν καλιὰν ἐπάνω τοῦ δένδρου, ἡ δὲ ὑπὸ τὴν ἔλξαν.
ὁ δὲ αἰτὸς ἐπιорκήσας τοὺς σκύμνους τῆς ἀλώπεκος **, τοῖς
δὲ νεοσσῶις θοίνην ἔδωκεν (i?). ἄλλοτε δὲ ἱερεῖον ἐκ τοῦ
βωμοῦ ἀρπάσας μετὰ ἀνδρακος ἔθετο

5

εἰς τὴν καλὴν· ἡ δὲ <γ' εὐθύς> ἐξήφθη

185, 6 e = 95, 46 | 7 e = 75, 16 || 186, 4 cf. 137, 2.

fuerat εἶσω (e) | γλυφῆς B, γλυφῇ P¹A^o et codices quidam Haus-
rathi || 6 ἑτέρα λύπη BP¹A^o, corr. Cr, nam μοι ἑτέρα crasin
Babrius vix admisit Heronda multo severior || 7 ἔμοις
πτεροῖς BP¹, deinde πρὸ τῶν ὀφθ. εἰ. iteravit et del. P¹, ἰδίους
πτεροῖς A^o | ἐναποθνήσκειν Nev. Initium fuit fere: Πέτρως
ἄνωθεν αἰετός <τις> εἰστίκει (cf. 77, 1) | σκοπῶν λαγούς <παισὶ
δειπνα> θηρεύειν... | κάσω μὲν αὐτοῦ χολάσι τὸ βέλος ἐκρύ-
φθη (cf. 1, 9), | ἀλλ' ἡ γλυφὴ δὴ (47, 3) σὺν πτεροῖσιν εἰστίκει |
αὐτοῖς ἐν ὀφθαλμοῖσιν· ἦν κατοπτεύσας (cf. 131, 15) | κλαίων
ἔφη· „καὶ τοῦτο κτλ. Eberhard Lachmannum secutus e Tzetzae
Chil. IX 168 ἔμοις πτεροῖς ἐβόησεν ἐγὼ νῦν κατεβλήθην versum
exsculpit ἔμοις ἐγὼ πτεροῖσι νῦν κατεβλήθην: sed Babrium
illum hoc loco secutum esse demonstrari non potest. || Prom.
B = epim. P¹ | ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν ὅταν τις ἐκ
τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ A^o; in B choliamborum vestigia pellu-
cent | ὅτε τις — κινδυνεύσει B*, corr. ex A^o

186 B 139 M 26 P¹ 84; praeivit Archilochus (fr. 86 sqq.
110) celeberrima fabula, quam integriorem circumscripserunt
fabulatores A^o 1 Cor. A^u 1 Schn. Quamquam multo hac para-
phrasi et amplior et laetior fuisse censenda est Babrii narra-
tio, quam qui se restituisse opinatur Gb 177 nec sermonem
poetae novit neque artem || 1 ἐποίησατο P¹ | ὁ μὲν αἰτὸς P¹ ||
2 ἡ δὲ ἀλώπηξ P¹ | ἐπὶ τὴν P¹ || 3 sq. γὰρ μὲν καλὴν εἶχε ἐν
κάρῳ δένδρον Eb || 4 δὲ BM, om. P¹, uncinis inclusit Kn,
ego lacunam indicavi: excidit fere ἀρπάσας ἀνέφερε | ἄλλοτε
om. δὲ BP¹ || 6 καλιὰν ἡ δὲ BP¹, καλλιὰν οἱ δὲ M

καὶ οἱ νεοσσοὶ κατέπεσον· καὶ ἡ ἀλώπηξ θήραν (ε) ἐποίησας τὸ συμβάν.

[Ὅτι δίκη τις ἐφορᾷ τὰ τῶν ἀνθρώπων (ε) καὶ τοὺς ἐπιόρκους ἀμύνεται καὶ ἀποδίδωσι κατ' ἀξίαν.]

187 Φυτὸν ἦν εἰς γεωργοῦ χώραν καρπὸν μὴ φέρον, ἀλλὰ μόνον στρουθῶν καὶ τεττίγων κελαιδούντων ἦν καταφυγή. ὁ δὲ γεωργὸς

ὥς ἄκαρπον ἐκτεμεῖν

ἤμελλε, καὶ δὴ τὸν

5

πέλεκυν λαβὼν ἐπέφερε

τὴν πληγὴν· οἱ δὲ τέττιγες καὶ οἱ στρουθοὶ ἐκτένουν τὴν καταφυγὴν αὐτῶν μὴ ἐκκῶσαι (ε), ἀλλ' εἶσαι

ὥστ' ἄδειν

ἐν [†]αὐτῷ καὶ σὲ τὸν γεωργὸν [†]τέρπειν.

10

ὁ δὲ μηδὲν αὐτῶν φροντίσας

καὶ δευτέραν πληγὴν καὶ τρίτην ἐπέφερεν. ὥς δὲ ἐκόλλανε τὸ δένδρον,

σμήνος μελισσῶν

186 Exitum Gb interpolavit hunc: νεοσσιῇ δ' ἐξήπτο κἄ-
πεσον τέκνα, | θήρην δ' ἀλώπηξ τὰ (ᾱ?) γενόμεν' ἐποίητο,
quae ne diasceuaista quidem sunt digna. || Epim. = prom. B τὰ
om. P¹M | τοῖς ἀνθρώποις M | ἀμύνεται M

187 (Eb 169 Gb 178) B 140 M 27 P¹ 85 = Nev. 176 Cor.
173 Fur. 266 || Prom. B = epim. P¹M || 1 εἰς om. M | χώρα
(= χώρα) M | φέρων BM || 2 καταφύγιον M || 4 ἐκτέ-
νειν P¹ || 5 ἤμελλεν B || 6 λαβὼν BP¹, ἀναλαβὼν M ||
10 oratio recta ab Halmio et Coraisio perperam oblitterata ||
12 ἐπέφερε B | ἐκόλλανε B || v. 11 sqq. Eberhardi vestigiis in-
sistens conicias: <ἐμμένοντας> ὥστ' ἄδειν | κλάδοισι καὶ σὲ τ. γ.
ἐδφαίνειν, v. 13 sq. φροντίσας <φυτοῦ πρέμνῳ> | καὶ δευτέρεν
ἐπέφερε καὶ τρίτην <παίων>; cetera nimis incerta.

καὶ μέλι εὔρε. γευσάμενος δὲ τὸν πέλεκυν ἔρριψε καὶ τὸ 1
φρυτὸν ἐτίμα ὡς ἱερὸν καὶ ἐπεμελεῖτο.

[᾽Ὅτι οὐ τοσοῦτον οἱ ἄνθρωποι φύσει τὸ δίκαιον ἀγαπᾶσι καὶ
τιμᾶσιν, ὅσον τὸ κερδαλέον ἐπιδιώκουσιν.]

188 Φαλακρός τις τρίχας ξένας τῇ ἑαυτοῦ κορυφῇ
περιθελς

ἵππευεν. ἄνεμος δ' <εὐθὺς ἄντα> φουθήσας

ἀφείλετ' αὐτάς <καὶ φαλακρὸς ὢν ὥφθη>.

γέλως πλατὺς δ' ἐπέσχε τοὺς παρεστῶτας.

κάκεινος εἶπε τὸν δρόμον <μόλις> παύσας·

„τάς οὐκ ἐμάς με τί ξένον τρίχας φεύγειν,

αἱ καὶ τὸν ἔχοντα ταύτας μεθ' οὗ ἐγεννήθησαν κατέλιπον;“

[᾽Ὅτι μηδεὶς λυπεῖσθω ἐπὶ συμφοραῖς ἐπελθούσαις (e) αὐτῷ· δ
γὰρ γεννηθεὶς οὐκ ἔσχεν ἐκ φύσεως, τοῦτο οὐδὲ παραμένει·
γυμνοὶ γὰρ ἤλθομεν, γυμνοὶ οὖν καὶ ἀπελευσόμεθα.]

188, 6 me cf. 62, 5.

187 Epim. 1 τὸ φύσει δίκαιον B, τῇ φ. δ. M || 2 κερ-
δαλαιοι P¹ (κερδαλαιν Nev.)

188 (Eb 140 Gb 179) B 141 M 28 P¹ 86 = Nev. 288 Cor. 283
Fur. 326; Huds. (Hauptm.) 284 ex Ms.; Avian. 10, cf. Mart.
II 41, 10 Mus. Rhen. XLIV 456 || 1 φαλακρὸς MP¹ | ξένας τρίχας
MP¹ Hd | τὴν ε. κορυφὴν P¹ | ἐπιθελς M || 3 suppl. ex Aviani
v. 5 huius ab adverso Boreae spiramina || 4 ἀφείλετο ταύτας
B, ἀφείλατο τ. Ms. Hudsonis, ἀφείλε ταύτας P¹, ἀφείλεν αὐτάς
M, corr. Cr; suppl. ex Aviani vv. 6 sqq. praestant ridiculum
populo conspiciente caput, | nam mox... nituit frons nuda etc.,
cf. 131, 17 || 5 δὲ πλατὺς τοὺς π. εἶχε MP¹, πλατὺς δὲ τοὺς
π. εἶχεν B, corr. Cr coll. 95, 59 || 6 τοῦ δρόμον B*, cf. 62, 5 |
πανσάμενος M | τ. οὐκ ε. τρίχας τί ε. φ. με B*, cf. Anth. Pal.
IX 18, 1 | Quid mirum positos.. fugisse capillos, quem prius
aequaevae deseruere comae Avian. 11sq.; 8 fuit fere: ὃν καὶ
κατέλιπον αἱ συνήλικες χαῖται, cf. 22, 3; ὁμηλίκῃ χαίτην Nonn.
par. VIII 40 || Epim. 1 ἐπὶ om. MP¹ | sequor MP¹, συμφορᾷ ἐπελ-
θούσῃ om. αὐτῷ B, Ms. Hudsonis, latet versus barbara arte
factus μηδεὶς λυπεῖσθω συμφοραῖς ἐπελθούσαις || 2 τοῦτον M |
οὔτε B | ἤλθομεν B, ἤλθομεν ἐκ γῆς πάντες M, ἤ. πάντως(?) οἱ
πάντες P¹ | οὖν καὶ MP¹, καὶ B, οὖν Nev.; verba auctoris
Christiani, cf. Iob. I 21 || Cf. Bgk proleg. p. LXXXVIII

189 Φασίν ὃν κανχωμένην ἀγέλην παίδων ἔχουσιν
εἶπεν τῇ λεαίνῃ· „πόσους παῖδας σὺ γεννᾷς;“

ἢ δ' εἶπεν† „ἓνα μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

[Ὅτι κρείσσων εἰς δῶμῃ σώματος καὶ ἀνδρείᾳ ἢ καὶ φρονήσει
διαφέρων, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἀνανδροὶ ἢ καὶ ἄφρονες.]

189^a Φάσις <ποτ'> ἦλθε πᾶσι τοῖς τετραπόδοις

καύχημα κατέχουσα εἰς παίδων πλήθῃ.

καὶ δὴ ἔφασκον τῇ λεαίνῃ βοῶντες·

„εἰπὲ καὶ σὺ τοι, ὅπόσους παῖδας τίτεις;“

ἢ δὲ γελῶσα πρὸς αὐτοὺς ταῦτα λέγει·

„σκύμνον μὲν ἓνα, ἀλλὰ γενναῖον πάνν.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κρείσσων εἰς δῶμῃ σώματος καὶ ἀν-
δρείᾳ καὶ φρονήσει, ἢ πολλοὶ δειλοὶ καὶ ἄφρονες.]

190 Χαλκεὺς <τις> εἶχε κύνα·

καὶ ὅτε μὲν ἐχάλευεν, ὁ κύων ἐκοιμᾶτο, ὅτε δὲ ἤρξατο τοῦ
ἐσθιῖν, εὐθέως ὁ κύων ἀφνπιζόμενος παρίστατ' αὐτῷ, ὁ δὲ
αὐτοῦ κύριος ὁ χαλκεὺς ὁστοῦν ῥίψας (ε?) αὐτῷ εἶπεν· „τα-
λαίπωρε ὑπνῶδες,

5

189 B 142; nobilior F 106 Aⁿ 108 fabulae forma a Babrio
aliena | 3 δὲ εἶπεν B | Epim. 1 κρείσσων B ||

189^a F Fur. 189; dodecasyllabi e paraphrasi Babriana
profecti | 1 Στάσις Hl | ἦλθεν ἅπασι Cor | σὺ τὸ πόσους F, corr.
Cr; εἰπὲ δὴ Cor | Fabulam tristicham (qualis nulla legitur in
Athoo) Babrio obtrudit Gb; Scribere poterat poeta: Φασίν
<λεαίνῃ> σὺν <ἄμετρα> κανχᾶσθαι (129, 13. 11, 10) | ἀγέλην
ἐχούσαν <νεοτόκων μικρῶν> παίδων. „πόσους σὺ γεννᾷς“ φησὶν
„ὦ φίλῃ, σκύμνος;“ | <γελῶσα> δ' εἶπεν (vel δ' ἡ σὺς) „ἓνα
μὲν, ἀλλὰ γενναῖον.“

190 B 143 Pⁱ 87; cf. Anth. Pal. XI 431 || 1 εἶχε κύνα
B*, κύν' εἶχε Eb, cf. prol. p. LII || 2 sq. ὅτε δὲ — ἀφνπιζόμενος Pⁱ,
ὅτε δὲ ἤσθιε B | ὁ δὲ — χαλκεὺς Pⁱ, ὁ δὲ B || 5 ὑπνώδῃ B Pⁱ
em. Kn.

ὅταν μὲν - υ - τὸν ἄκμονα κρούω,
 ὑπνοῖς, ὅταν δὲ τοὺς ὀδόντας† κινήσω
 εὐθὺς ἐγείρω;“

[Ὅτι τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργοὺς καὶ ἐξ ἀλλοτρίων πόνων
 τρεφομένους ὁ μῦθος ἐλέγχει.] 10

190^a Ἦν τις χαλκεὺς κυνάριον ἔχων· τοῦτον
 χαλκεύοντος, τὸ κυνάριον ἐκοιμάτο·
 καὶ αὐτὸς πάλιν ἐσθλόντος, <οὐχ> ὁμοίως
 ἐκοιμάτο. οὗτος ἐπέρριψεν ὅσπου <τι>
 [ταῦτα] λαλῶν· „[ὦ] ταλαίπωρον κυνάριον ὑπνώδεις, 5
 τί σοι ποιήσω δυνῶ κατεχομένῳ;
 ὅτε μὲν γὰρ τὸ ἀκμόνιον προσκρούσω,
 ἐπανακλίνεις σαντὸν ἐπὶ κραββάτου·
 ὅτε δὲ πάλιν τοὺς ὀδόντας κινήσω,
 εὐθὺς ἐγείρω καὶ τὴν κέρκον μοι σείεις.“ 10

[Ὁ μῦθος οὗτος τοὺς ὑπνώδεις καὶ ἀργώδεις καὶ εἰς ἀλλοτρίων
 πόνους ἀποβλέποντας ἐλέγχει.]

191 Χερσαῖος† μῦς βατράχῳ κακῇ μοίρῃ

190 7 e cf. 36, 12

190, 6 μὲν om. P¹ || 7 ὅτε P¹ || 7 μόνον ὀδόντα? cf. Herond.
 III 49 || 8 ἐγείρω cum puncto plerique || Prom. B = P¹ epim.

190^a F Fur. 82, cui cognati sed magis corrupti dodeca-
 syllabi V¹ 58, Cor. 184 e Ms. Huds. Hptm. p. 225, Cor. p. 185
 (ἄλλως); Bodleianae propius Pal. Nev. Cor. 284 || 2. 5. 7 per
 synizesin (MI) || 3 οὐχ ex Nev. Hd add. Cor. || 8 ἐαντὸν F,
 σαντὸν ceteri | ἐπὶ τῆς κλίνης Hd || 10 εὐ. ἐγ. om. F, ser-
 vavit V¹ || Babrius, qui epigrammate usus esse videtur, scribere
 poterat: Χαλκεὺς τις εἶχε κυνίδιον <δόμοις θρέψας>. (cf. 88, 3.
 141, 2) || ὅτ' ἐκρότησε (119, 4), τόθ' ὁ κύων ἐκοιμήθη, ὅτε δ'
 ἤρξατ' ἐσθλῶς, εὐθὺς <ἐφορμήσας> (cf. 95, 39) αὐτῷ παρίστατ'
 <ἰχθυῶν τε καὶ σαλίνων> (cf. 190, 3) || ἕως ποτ' αὐτῷ <χρυσὸν ἔδωκεν>
 ὁστέον εἶψας „τί σ', ὦ τάλαν καὶ νωθρέ“ φησὶ „ποιήσω, ὅταν
 μὲν <ἐσθλῶ καὶ> τὸν ἄκμονα κρούω ὑπνοῖς, ὅταν δὲ μόνον
 ὀδόντα κινήσω εὐθὺς τ' ἐγείρω καὶ τὸ κέρκον σείεις;“

191 (Eb 175 Gb 182) B 144 M 29 P¹ 88 = Nev. 249 Cor. 245
 Fur. 307; nimis libera Dosithei paraphrasis fab. 12 p. 33 B.
 Fabula antiqua etiam Phaedri paraphr. Rom. I 4, Aesopi vita 33
 p. 300, Batrachomachia 9—100 (ubi deest extrema pars) re-
 cepta || 1 ὁ μῦς M, num χ. ἦν μ.? | μοίρα codd.

ἐφιλιώθη. ὁ δὲ βάτραχος κακῶς βουλευσάμενος τὸν πόδα
τοῦ μύδος τῷ ἑαυτοῦ ποδὶ συνέδησε. καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ
τὰς χώρας ἤλθον σίτον δειπνήσοντες· ἔπειτα δὲ τῷ χεῖλει
τῆς λίμνης πλησιάσαντες ὁ μὲν βάτραχος τὸν μῦν 5

εἰς τὸν βυθὸν κατήγεν * * *,
αὐτὸς βρυνάζων [τῷ] ὕδατι καὶ <αὐτὸς ἐκκύψας>
τὸ βρεκεκεκὲξ κοᾶξ <κοᾶξ> ἀνακράζων.

ὁ δ' ἄθλιος μῦς ὕδατι

φουσηθεὶς ἐτεθνήκει (ε). ἐπέπλει δὲ τῷ ποδὶ τοῦ βατράχου 10
συνδεδεμένος. ἱκτινος δὲ τοῦτον ἰδὼν τοῖς ὄνυσιν ἤρπασεν·

βάτραχος δὲ δεσμώτης

ἐπηκολούθει δειπνον αὐτὸς ἱκτίνῳ

γενόμενος.

[κἄν νεκρὸς ἦ τις, ἰσχύει πρὸς ἄμυναν·

ἢ γὰρ θεία δίκη ἐφορᾷ πάντα καὶ τὸ ἴσον ἀποδιδούσα ζυγοστατεῖ.]

191, 1 e = 12, 25 | 6 cf. 2, 5. 4, 3 || 12 e = 129, 8

191, 3 τῆς μύδος P¹ || 4 τὰς BM atque ipse P¹, τῆς Nev.
Kn || 4 ἤλθε B* | δειπνήσαντες MP¹ | δὲ om. P¹ | τὸ
χεῖλος MP¹ || 6 εἰς τὸ βάθος solus B (Kn) || κατήγεν B, κατή-
νεγκε(ν) P¹M || 7 βρυνάζων M atque ipse P¹, βρυνάζων Nev.;
suppl. ex 96, 1. 112, 5 || 8 βρέκ ἐξεκ ἐξανακράζων B, βρεκὲξ
καὶ κεῖν ἀνακρ. P¹, βρέκ ἐκεῖ κοᾶξ ἄ. M, unde Aristophaneum
illud (Ran. 258) iure restitutum esse a Cor apparet; Gb qui αὐτὸς
βρυνάζων βρεκεκεκὲξ τ' ἀνακράζων recepit Knoellii apparatu uti
noluit || 9 ὁ δὲ codd. || 10 φουσιθεὶς B | ἐπίπλει M ||
11 δεσμώτας ut videtur M || 13 δειπνος (δειπνον P¹) καὶ αὐ-
τὸς τῷ ἱκτίνῳ ἱκτίνῳ B* | Fabula magis decurtata, quam
ut restituendae periculum facias; v. 9 sq. plenius Dositheus:
ἀσκὸς ὁ μῦς φουσηθεὶς ἐκολύμβα, ὃν κολυμβῶντα νεκρὸν ἱκτίνος
πετόμενος ἤρπασεν καὶ τῷ αὐτῷ λίνῳ ὁ βάτραχος ἐπηκολούθησεν ||
Prom. B = Epim. P¹ || Ὅτι κἄν B* | τις ἦει M | trimeter bar-
barus || εὐφορᾷ BP¹, ἐφορᾷ M || τοῖς I. codd., corr. Cor |
ἀποδιδούσι BM, ἀποδιδῶσι P¹ | ζυγοστατοῦσαν B

192 Χειμών <ποτ'> ἄνθρωπόν τινα

ἐν ὄρει κατέλαβεν. ὃ δὲ καπνὸν ἐν τῇ ἄκρᾳ τοῦ ὄρους ἐκ πέτρας τινὸς ἀνιόντα ἰδὼν, ἔνθα Σάτυρος οὗς λέγουσι παίκτας (ε?) κατάρκει, ἀπῆλθεν. αὐτὸς δὲ τὸν ξένον οἰκτείρας (ε?) ἐπεισήγεν

ὃ δὲ πολλὰ ῥιγῶν[†] τῇ πνοῇ τοῦ στόματος

τάς χεῖρας ἐπεθέρμανεν· * * *

κἀκείνος αὐτῷ θερμὰ μὲν φαγεῖν

δέδωκε καὶ θερμὰ πιεῖν καὶ πυρὶ κατέθαλπεν· ὥς δὲ ἰδρῶσε, τῇ πνοῇ πάλιν τὰς χεῖρας κατέψυχεν. ὃ δὲ Σάτυρος τοῦτον ἔξηγε

„κακοῦ“ λέγων „ξένου <γὰρ> οὐκ ἔχω χρεῖην,

ὃς ποτὲ μὲν θερμόν, ποτὲ δὲ ψυχρόν ἐκ τοῦ στόματος ἀσθμαίνει“ (ε).

[Ὅτι διγνώμους (ε?) ἄνδρας τοὺς ποτὲ μὲν ἐπαινοῦντας, ποτὲ δὲ ψέγοντας ὁ μῦθος διαβάλλει.]

192 B 145 M 30 P¹ 89, Avianus 29; apud Sext. Empir. VIII 103 ('Aesop.') Silenus est pro Satyro. Ultima fabulae origo Prometheus Aeschyli satyrica videtur esse, cf. fr. 207 p. 69 Nck², *Festschr. für J. Overbeck* p. 106 (ubi delenda quae de Babrii satyro scripsi adn. 2) || 3 sqq. σάτυρος Kn || 4 πένκτας MP¹ | οὗς — παίκτας diasceuaetae tribuit Kn progr. p. 14, vereor ut recte; transcripsit ni fallor poeta Hesiodi illud καὶ γένος οὐτιδανῶν Σατύρων καὶ ἀμυχανοεργῶν | Κουρῆτες τε θεοὶ φιλοπαλῖμονες ὀρχηστήρες (fr. 44 Rz.); fuerit: Σατύρων ὅπον τις, οὗς λέγουσι <καὶ> παίκτας...: nemorum custos... satyrus Av. 5 sq. De Satyrorum cum hominibus commercio cf. Philostr. vit. Apoll. VI 27 | κατάρκει M | post κατάρκει (BP¹) ἐκεῖ add. Eb || 5 ἐπεισήγεν B, ἔσω εἰσήγαγεν MP¹ || 7 ἐπεθέρμανε MP¹, ἐθέρμανεν B || 10 ὃ BP¹, ἡ M | δὲ om. B || 12 χρ. οὐκ ἔ. B* || 14 ἀσθμαίνει M || Initium fuerit: Χειμὼν ποτ' ἄνθρωπόν τιν' ἐγκατείληφει | ὁδοιποροῦντ' ἐν ὄρεσι <δυσεβάτοις>, cf. Avian. *Horrida congestis cum staret bruma pruinis* — haesit in adversa nimborum mole viator; perdita nam prohibet semita ferre gradum. || Prom. B = epim. MP¹; differunt A^oF || ὁ μῦθος διαβάλλει B, ὁ λόγος ἐλέγχει M, ὁ λόγος ἐλέγχει καὶ δ. P¹

192^a Ἀνθρῶπόν ποτε λέγεται πρὸς Σάτυρον φιλίαν σπεί-
ασθαι· καὶ δὴ χειμῶνος καταλαβόντος καὶ ψύχους γενομένου
ὁ ἀνθρῶπος τὰς χεῖρας τῷ στόματι ἐπέπνει· τοῦ δὲ Σατύρου τὴν
αἰτίαν ἐρομένου δι' ἣν τοῦτο πράττει, ἔλεγεν, ὅτι θερμαίνει τὰς
χεῖρας διὰ τὸ κρύος. ὕστερον δὲ παρατεθείσης αὐτοῖς τραπέζης 5
καὶ προσφαγήματος (cf. 133, 4) θερμοῦ σφόδρα ὄντος, ὁ ἀνθρῶ-
πος ἀναιρούμενος κατὰ μικρὸν

τῷ στόματι <μὲν> προσέφερε <τοῦτο> κἀφύσα.

πνιθανομένον δὲ πάλιν τοῦ Σατύρου, τί τοῦτο ποιεῖ; ἔφασκε
καταψύχειν (ε?) τὸ ἔδεσμα, ἐπεὶ λίαν θερμόν ἐστι· κἀκείνος ἔφη 10
πρὸς αὐτόν „ἀλλ' ἀποτάσσομαι σου τῇ φιλίᾳ, ὦ οὗτος, ὅτι ἐκ
τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμόν καὶ τὸ ψυχρὸν ἐξεῖς.

[Ἄτὰρ οὖν καὶ ἡμᾶς περιφεύγειν δεῖ τὴν φιλίαν ὧν ἀμφί-
βολός ἐστιν ἡ διάθεσις.]

193 Χύτραν ὀστρακίνην καὶ χαλκῆν ποταμὸς κατέφερεν·

192^a A^u 35 P^r 36; sim. A^c fol. 33 Cor. 126, F Fur. 26, P^s 3,
unde selectas adscribo lectiones || 3 sq. decurtavit P^r | 4 ora-
tione recta δι' ἣν αἰτίαν πράττεις τοῦτο, φίλε; ἔφη· τὰς χεῖρας
θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους F, sim. A^c || 6 σφόδρα A^u, πάνν P^r ||
8 τοῦτο repetitum ex F, αὐτό A^c || 8 oratione recta δι' ἣν
αἰτίαν τοῦτο πάλιν πράττεις (ε?); ἔφη· τὸ ἔδεσμα καταψύχω
(ε?) F, sim. A^c P^s || 12 ψυχρὸν ἐξάγεις F A^c || 13 Ὁ μῦθος
δηλοῖ, ὅτι οὕτω δεῖ καὶ ἡμᾶς ἀποφεύγειν τὰς φιλίας ὧν F, sim.
A^c. Media pars propius ad Babrium accedit si fides est Aviano
17 sq.: *Ille ubi ferventem labris contingere testam horruit, al-*
genti rursus ab ore reflat || 12 *tam diversa duo qui simul*
ore gerat Avianus ex 'apologis' corrigendus.

Ascripsi, nam quamquam perpaucae Augustani et Pa-
risini 690 fabulae indiciiis prorsus certis ad ipsum Babrium
referuntur, tamen ultimam Accursianae partem a Babrio pen-
dere (inde a fol. 33 ἀλειύς) supra demonstravimus.

B 146 = fab. 140.

193 (Gb 184) B 147 M 31 Pⁱ 90 = Nev. Cor 290 Fur 329;
Avian. fab. 11, cf. Philol. LIV 482. Sim. Jes. Sir. XIII 2 (LXX
interpr. II p. 179 Tischend.-Nestle) τί κοινωνήσῃ χύτρα πρὸς
λέβητα; αὕτη προσκρούσει καὶ αὕτη συντριβήσεται. πλουσίος
ἡδίκησε κτλ. || 1 ποταμὸς om. M

ἡ δὲ ὀστρακίνη τῇ χαλκῇ ἔλεγε· „μακρόθεν μου κολύμβη
καὶ μὴ πλησίον· ἐὰν γάρ μοι σὺ προσψεύσῃς (ε), κατα-
κλῶμαι (ε),

ἐγὼ τε κἂν <σοι> μὴ θέλουσα προσψεύσω.“ 5

[Ὅτι ἐπισφαλὲς ἐστὶ βίος πένητι δυνάστον ἄρπαγος πλησίον παρ-
οικοῦντος.]

194 Ὡδενέ †ποτε λέων σὺν ἀνθρώπῳ,

ἕκαστος [δὲ] αὐτῶν τοῖς λόγοις ἐκαυχήθη.

καὶ δὴ ἐν τῇ ὁδῷ ἦν ἀνδρὸς πετρίνη στήλη (ε) λέοντα
πνίγοντος. ὁ δὲ ἀνὴρ ὑποδείξας τῷ λέοντι ἔφη „ὄρῳς σύ,

193, 5 e cf. 19, 6. 87, 3 || 194, 7 sq. cf. 106, 29.

193, 2 ἔλεγεν B || 3 συμπροσψεύσεως M, συνπροσψεύ-
σεις P¹ || 5 κἂν τε ἐγὼ B*, ἐὰν τε Hl; Babrii manum
certo restituisse mihi videor | προσψεύσω B, προσψεύσαι
MP¹. Fuit fere: Χύτην κεραμεὺς συνεκάτεφερε χαλκείῃ
<χειμῶνος ὥρῃ> ποταμὸς <ὀξὺς ὢν φεῖδρω> (40, 1). | ἡ δ'
ὄν κεραμεὺς ἔλεγε· „μακρόθεν, <λόστῃ>, | ἐμοῦ κολύμβη
μηδὲ πλησίον· κλῶμαι | ἐὰν τε <καὶ θέλουσά> μοι σὺ προσ-
ψεύσῃς, | ἐγὼ τε κἂν <σοι> μὴ θέλουσα προσψεύσω.“ || Te-
trastichon exile quod vix intellegas composuit Gb. Exitum
talem exhibet Av.: Nam me sive tibi seu te mihi conferat unda,
semper ero ambobus subdita sola malis. || Prom. B = epim.
M¹ || 1 ἐπισφαλὲς M | ἄρπαγος B, ἄρχοντος MP¹ || 2 παροι-
κούντος P¹, παροικούντα B, παροικούντι M

194 (Eb 173 Gb 185); B 148 P¹ 91 M 32; Avian. 24, Aphtl-
39, tetrast. I 1; liberiores Pal. Nev. 223 Cor. 219 atque qua-
dodecasyllabis concepta est F 169 V¹ 107: unde selectas lectio-
nes recepi. Cf. Cr p. 186 sq. || 1 ποτὲ συνώδευσε λ. ἂ. F | ὁμο-
σὺν ἀνθρώπῳ ex Cor. Spp., caesura vitiosa; ὦ. κοινῶς (15, 2)
τις λ. (prol. p. LV) Cr, cf. Mommsen, *Präpos.* p. 547 | ἀνθρώ-
ποις M || 2 αὐτῶν δ' ἔ. ? | ἐκαυχῶντο B* corr. Cr || 3 στήλ-
πετρίνη B*, transp. cum F || ἐτέραν στήλην λέοντο-
συνπνίγονταν F, cf. Cr p. 186³ | πνίγοντος solus P¹, πνιγούσης E
πνίγουσα M | σὺ om. M | ὅπως M | κἄκείνος — ὑπομεριδιάσα-
BP¹, ὁ δὲ ἔφη M

πῶς ἔσμεν ὑμῶν κρείττονες;“ ἀκκεῖνος εἶπεν ὑπομειδιάσας· 5
 „εἰ λέοντες ἦδειςαν γλύφειν,

πολλοὺς ἂν ἄνδρας εἶδες † ὑποκάτω λέοντος.“

[Ὅτι πολλοὶ ἐπαίρονται καὶ καυχῶνται διὰ λόγων ἀνδρεῖοι καὶ
 θρασεῖς εἶναι, οὗς ἡ πεῖρα γυμνασθέντας ἐξελέγγχει.]

194, 6 λέοντες om. M | γλυφῆν B | εἰ γὰρ ἦδειςαν λέον-
 τες γλύφειν λίθους F | ἦδησαν P¹ || 7 ἂν om. MP¹ | ἀκκεῖ-
 νος εἶπε <κάρχαρόν τι> μειδήσας (94, 106, 2. 96). Poterat „ἀλλ’
 εἰ λίθους λέοντες ἦδειςαν γλύφαι πολλοὺς ἂν εἶδες ὑπὸ λέοντος
 ἀνθρώπους“, sed cf. Aphth. πλείους ἂν εἶδες ἐαλωκότας ἐκ λέον-
 των ἀνθρώπους ἢ παρὰ ἀνθρώπων λέοντας. In fine ὑποκάτω
 κελῶν commendavit Spp, sed ὑποκάτω Byzantinum est, non
 Babrianum.

Pseudodositheus Voss. 15 p. 35 Böck. — Paris. Not. et Extr.
 XXIII 2 p. 520 (quem sequor) post ultimam paraphrasis Bodlei-
 anaе sententiam (ἐωράκεις ἂν πῶς λέων ἐπνιγεν ἄνθρωπον) haec
 addit: „ἀλλὰ καὶ ἐγὼ“ φησιν „δώσω σοι ἀληθὲς μαρτύριον· ἦγαγεν
 αὐτὸν εἰς ἀμφιθέατρον καὶ ἔδειξεν αὐτῷ πῶς ἄνθρωπος ὑπὸ
 λέοντος ἐπνίγετο καὶ εἶπεν· „ᾶδε ὀμμάτων μαρτύριον (-λον?)
 χρεῖα οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ ἀληθείας [„οὐκ ἔστι χρεῖα“ φησὶν „ἀλλ’
 ἀληθείης“?]. ὧ ὁ ἄνθρωπος εἶπεν „ἐνενικήκεις ἂν, εἰ μὴ
 δεξιμένον ἐμοὶ ἄνθρωπον ἔδειξας. πιστευσον οὐδ’ ἐνενικημένον
 σε ἐν τούτῳ φανερώς· ἐτοίμασον οὐδ’ σε ἐν τοῖς ἄλλοις ἀπέχε-
 σθαι καὶ εἰδέναι λέοντα ὑπὸ ἀνθρώπου χαλινοδοσθαι, ἵνα μὴ
 καὶς καὶ ἀδάμαστος ᾖς (cum V.).“ Quae dubium est sintne
 Babriana; certe antiqua fabulae forma ambitu Bodleiani con-
 tinebatur, cf. Plut. apophth. Lac. var. p. 232 F; Xenophan.
 fr. 6 I p. 102 Mull., schol. Eurip. Med. 424. II p. 167 Schw.

195 Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. καὶ δὴ ἄρκτου αὐτοῖς συναντησάσης,

ὃ μὲν εἷς φοβηθεὶς ἐπὶ τι δένδρον

ἀναβὰς ἐκρύβη ἐν αὐτῷ· ὃ δὲ ἕτερος περιγενέσθαι αὐτῆς μὴ δυνήθεις μόνος, ὥς εἶδεν αὐτὸν κυριευόμενον παρὰ τῆς ἄρκτου, πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν προσεποιεῖτο τεθνάναι. ἐλθοῦσης (ε?) δὲ αὐτῆς ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὥσφραίνετο διὰ τοῦ δυνήχους τῶν ἁκοῶν αὐτοῦ καὶ τῶν φρενῶν. ὃ δὲ τὰς ἀναπνοὰς αὐτοῦ ἐκράτει εὐτόνως. ἡ δὲ ἄρκτος ὑπολαβοῦσα νεκρὸν αὐτὸν ὑπάρχειν ἀπῆει· φασὶ γὰρ ὅτι νεκροῦ ἡ ἄρκτος οὐχ ἔπιπτεται. ἀπαλλαγέσης δὲ αὐτῆς ὃ ἕτερος καταβὰς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπυνθάνετο, τί ἂν πρὸς τὸ οὗς ἐλάλει αὐτῷ ἡ ἄρκτος. ὃ δὲ εἶπεν ὅτι „ἔφη πρὸς με ἡ ἄρκτος ὥστε ἀπὸ τοῦ νῦν τοιοῦτοις μὴ συνοδοπορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν.“

1

195, 10 cf. 14, 2

Sequuntur fabularum quae certis indiciis testimoniisque Georgidae, Aviani, mythicorum, Suidae Babrio vindicantur excerpta et fragmenta e variis fontibus collecta.

195 (Eb 144) FFur. 57; Huds. (Hauptm.) 249^a, qui in adnot. varias quasdam lectiones e 'Ms. Gall.' (G^a) fabulae Florentinae plane gemella descripsit; P^a 33; Avian. 9; Epim. Georg. A Babrio alienae A^a 65 P^a 64 aliaeque, cf. Phaedr. V 2 || 1 Inceperit φίλοι δύνω || 3 ἐπὶ τὸ F, corr. Cor., ὃ μὲν ἐκφοβηθεὶς ἀνέβη εἰς δένδρον καὶ ἐκρύβη G^a; fuerit ἐπὶ τι δένδρον ἐκρύφθη ἀναβὰς || 4 sq. περιγενέσθαι — μόνος atque ὥς — ἄρκτον dittographia aperta, cf. epimyth. duplex || 5 κυριευόμενον FG^a || 6 προσεποιεῖτο νεκρῷ G^a || 6. 8 sq. iterum dittographiae speciem praese ferunt. || 8 καὶ τῶν δυνῶν Vat. Pal. 122, sed cf. Av. 9, 10 || 14 sq. τοιοῦτοις φίλοις μὴ συνοδεύειν G^a

[Ο μύθος δηλοῖ ὅτι τοὺς γνησίους τῶν φίλων αἱ συμφοραὶ δοκιμάζουσιν.

ἢ ἀπέχεσθαι χρητῶν φίλων οἵτινες ἐν κινδύνοις οὐ βοηθοῦσιν οὐδὲ παραμένουσιν.]

196 Χῆνες καὶ γέρανοι τὸν αὐτὸν λειμῶνα ἐνέμοντο. ἐπιφανέντων δὲ αὐτοῖς θηρευτῶν, οἱ μὲν γέρανοι ἐλαφροὶ ὄντες ἀπέπτυσαν καὶ διεσώθησαν· αἱ δὲ χῆνες μελνασαι διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων συνελήφθησαν.

[Οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ ἐπαναστάσεσι πόλεων γίνε- 5
ται· οἱ μὲν πένητες διὰ τὸ ἀκτήμονες εἶναι ῥαδίως μεταβαίνουσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ τὴν τῶν ὑπαρχόντων ὑπερβολὴν μένοντες πολλάκις δουλεύουσι.]

197 Τοῦ Διὸς γάμους ποιοῦντος (i) πάντα τὰ ζῷα ἀνήμεραν δῶρα ἕκαστον κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν. ὅφρι δὲ ἔρπαν

197, 1 cf. 24, 1 sq.

195, 16 Βαβρίον· τοὺς γνησίους — δοκιμάζουσιν Georgides Bas an. I p. 90 | 18 sq. ἐν καιρῷ βίας οὐ Gall. | Fabulae diascuastam praeter paraphrasin Babrianam aliud exemplar adhibuisse conicio. Versus Eb indicavit hosce v. 5 μέλλονθ' (?) ἑαυτὸν εἶδε κυριευθῆναι, v. 9 ἄρκτος δὲ νεκρὸν αὐτὸν ὑπολαβοῦσ' εἶναι, v. 10 νεκροῦ γὰρ ἄρκτον φασὶ σῶμα μὴ σύρειν, v. 14 λοιπὸν φίλοις τοιοῦτοῖς.

196 (Gb 277) F Fur. 191; sim. A^o Cor. 60, A^u 226 Pr 232 St.; Epim. Georg. | 1 Initium fuerit χῆνεσι γέρανοι... | 6 Epim. cf. Georg. gnomol. cod. [Laur.] a Boissonadio ad Tzetzae alleg. II. p. 320 adhibitus: Βαβρίον· γινομένης ἐχθρῶν ἐπαναστάσεως οἱ μὲν πένητες, εὐπόροιοι καὶ εὐσταλεῖς ὄντες, εὐκόλως μεταβαίνουσιν· οἱ δὲ πλούσιοι δ. τ. τ. ὁ βαρυνέρεϊαν (ὑπερφ.) χειροῦνται ἐχθροῖς. In epimythio choliambos barbaros latere conicias (διὰ τὴν ὑπερβολὴν τε τῶν ὑπαρχόντων μένοντος ἐχθροῖς... χειροῦνται). v. 1. 3 χῆνες καὶ γέρανοι λειμῶν ἐνέμοντο τὸν αὐτὸν atque οἱ μὲν ἀπέπτυσαν γέρανοι τάχα κοῦφοι ὄντες hexametris agnoscere sibi visus est Gb, fallacibus indicis nimis confusus, cf. p. 233. Sermonis Babriani lumina prorsus extincta.

197 (Eb 168 Gb 204) Nev. e Palatino 192 p. 244, F Fur. 184 (longius abest A^u 218); Epim. Georg. | 2 ἰδίαν Nev., οἰκίαν F | Fuitne Δ. γ. π. <ἐλαφρὸς ὥρη> τὰ ζ. π.?

ρόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι ἀνέβη. ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἔφη· „τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα λαμβάνω, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐ λαμβάνω.“

5

[Ὅτι πονηρῶν αἱ χάριτες φοβεραὶ εἰσιν.

Ὁ δὲ προσίεται θεὸς τὰς ἐκ παρανόμων καὶ ἀσεβῶν στομάτων προσφερομένας αὐτῷ προσευχὰς μήπω τῶν κακῶν παυσάμενους.]

198 Γεωργὸς τις χρυσὸν εὐρὼν

ἐν γαίῃ

σκάπτων ἔστρεψε τὴν Γῆν καθ' ἡμέραν, ὥς εὐεργετηθεὶς ὑπ' αὐτῆς. τούτῳ δὲ ἐπιστάσα ἡ Τύχη φησίν., [ὦ]

οὗτος, τί τῇ Γῇ τὰμὰ δῶρα †προσιτίδης

ἄπερ ἐγὼ σοι δέδωκα, πλουτίσαι βουλομένη σε; ἂν γὰρ ὁ καιρὸς μεταλλάξῃ (ε) τὴν φύσιν, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας τοῦτό σοι τὸ χρυσὸν ἔλθοι, οἶδ' ὅτι τηνικαῦτα ἐμὲ τὴν Τύχην μέμψῃ (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι χρὴ τὸν εὐεργέτην ἐπιγινώσκειν καὶ τοῦτ' ἀποδιδόναι.]

198, 5 cf. 49, 3sq.

197, 4 ἔφη F, εἶπε Nev. || 5 οὐ λαμβάνω Nev., λαμβάνω οὐδόλως F || 6 Epim. ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τῶν πονηρῶν κτλ. F || 7 sq. Epimythium alterum om. Aesopea, servavit Georgides gnom. Bss anecd. I p. 67 Βαβρόλον· οὐ κτλ., huc rettulit Eb || 8 παυσάμενων? | v. 4sq. versum agnovit Eb „ἄλλων“ ἔφη „τὰ δῶρα λαμβάνω πάντων, deinde possis οὐ λαμβάνω δὲ στόματος ἐξ ἐχιδναίου (Callim. fr. 161); initium fuerit Τῷ Διὶ γάμον ποιοῦντι (cf. 27, 1) πάντα τὰ ζῶα | ἤνεγκε δῶρα κατ' ἰδίην... || 198 F 51 A° 82; P° 30; Avian. 12 || 1sq. liberius transscripsit A° || 2 γαίῃ formam Babrianam (71, 11. 128, 5) F servavit || 3 ἔστρεψε F, corr. ex A°; Avian. 3 sq. *mox indigna animo properante reliquit aratra* etc. paraphrasibus non expressi || 5 προσανατίδης A° || 6 σε βουλομένη A° || 6 sq. ἂν — φύσιν F, εἰ γὰρ ὁ καιρὸς μεταβάλῃ || καὶ πρὸς ἐτέρας χεῖρας τοῦτο — μέμψῃ A°, καὶ εἰς ἄλλας χεῖρας μοχθηρὰς ἀναλώσῃ, πάλιν τὴν τύχην μέμψῃ F P°, errore ridiculo, quam διάφορον τοῦ μύθου διασκευὴν appellare non debebat Cor. p. 318; cf. Avian. 11 *sed cum subrepto fueris tristissimus auro* || 8 με A° || 10 Epim. ex A°, sim. F | Initium fuisse Σκάπτων γεωργὸς χρυσὸν (χρυσὸν e cod. Vindob.) εὐρεν ἐν γαίῃ probabiliter coniecit Eb, nisi pluribus rem ornavit

199 Λύκος θεασάμενος αἶγα ἐπὶ τινος κρημνώδους (ε)
 ἄντρον νεμομένην ἐπειδὴ οὐκ ἐδύνατο αὐτῆς ἐφικέσθαι,
 κάτω παρῆναι αὐτῇ καταβῆναι

μὴ καὶ πέσῃ λαθοῦσα,

λέγων ὥς ἀμείνων ὁ παρ' αὐτῷ λειμών, ἐπεὶ καὶ πόας 5
 σφόδρα εὐανθήσῃ· ἢ δὲ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν „ἄλλ' οὐκ
 ἐμὲ ἐπὶ νομὴν καλεῖς, αὐτὸς δὲ τροφῆς ἀπορεῖς.“

[Ὅτῳ καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ κακοῦργοι ὅταν παρὰ τοῖς εἰδόσι
 πονηρέωνται ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

200 Κορώνη διψῶσα προσῆλθεν ἐπὶ ὕδρην καὶ ταύτην
 ἐβιάζετο ἀνατρέφειν. ἀλλ' ὅτι ἰσχυρῶς ἐστήκει οὐκ ἠδύνατο
 αὐτὴν καταβάλλειν, ἀλλὰ μεθόδῳ ἐπέτυχεν ὃ ἠθέλησεν·
 ἔπεμπε γὰρ ψήφους εἰς τὴν ὕδρην καὶ τούτων τὸ πληθὺς

199, 1 sqq. cf. 182, 4 sqq.

poeta (χρυσοὺς γ. ἀμπελῶνα ταφρεύων (2, 1) <πάλοι κατακρυ-
 φθέντας> εὗρεν ἐν γαίῃ); deinde dixerit στέφων δὲ ταύτην καὶ
 καθ' ἡμέρην θύων | αἰεὶ προσήχεθ' (cf. 119, 2. 63, 2) ὥσπερ
 ἀγαθὰ ποιοῦσθ (cf. 63, 5. 10, 6. 11), | ἕως ἐπιστάσ' ἢ Τύχῃ...,
 atque in fine: ὁ καιρὸς ἦν γὰρ τὴν φύσιν μεταλλάξῃ, | γὰρ χρυσὸς
 οὗτος χεῖρας αὐτῆς εἰς ἄλλας | ἔλθῃ, τότε, οἶδα, τὴν Τύχην
 πάλιν μέμψῃ.“

199 Nevel. 234 ex Palat. (Cor. 230), quem sequor; F Fur.
 108; Aⁿ 154 P^r 152; tetrast. II 8. Originem Babrianam confirmat
 Avianus 26 (ubi male pro lupo leo substitutus). Fabula παροι-
 μία ἐξηπλωμένη, cf. App. prov. I 18 p. 382. III 73 p. 931 ||
 1 sq. minus bene conformati in F Aⁿ P^r || 5 colores Babriani
 in solo Palatino servati; dixerit: πολλῶ δ' ἀμείνων ἐστὶν ὁ
 παρ' ἐμοὶ λεῖμαξ (cf. 65, 2^a) | κάθυγρος (72, 12) εὐθαλὴς τε μαλ-
 θακῆς πόης (95, 11; 128, 6. 9. 12) || 7 sq. 'desiste precor falla-
 citer . . . securam placidis instimulare dolis. Vera licet moneas
 maiora pericula tollas, tu tamen his dictis non facis esse fidem etc.
 Avian. || Epim. περὶ τοῖς et ἀνδῆτοι Nevel., rectius ceteri.

200 Dosith. 8 p. 30 Bck., Avian. 27, quorum testimoniis
 coniunctis vix licet diffidere. Cf. Bianor Anth. Pal. IX 272;
 Plut. soll. an. p. 967, Plin. nat. hist. X 60; Ael. nat. an. II 48
 (Ἀφῆες δὲ κόρακες. . . ψήφους κομίζουσι), qui 'Libycam' fabulam
 esse (prooem. II 5) adnuit. Lectiones varias non subscribo.

ἀπὸ κάτωθεν τὸ ὕδωρ ἄνω ὑπερέχεεν, καὶ οὕτως ἡ κορώνη
τὴν ἰδίαν δίσκον κατέπαυσεν.

[οὕτως οὖν φρόνησις ἀνδρότητα πλανᾷ.]

201 Ὅνος κηπωρῶ δουλεύων ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἦσθιε,
πολλὰ δ' ἐμόχθει, ἠϋξάτο τῷ Διὶ ὅπως τοῦ κηπωροῦ αὐτὸν
ἀπαλλάξῃ (ε) καὶ ἑτέρῳ δεσπότῃ αὐτὸν ἐκδώσει (ε?). Ὁ
δὲ Ζεὺς Ἑρμῆν πέμψας

ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς κεραμέα πωλῆσαι.

πάλιν δὲ αὐτοῦ δυσφοροῦντος ἐπειδὴ πολὺ πλεόν ἄχθο-
φορεῖν ἠναγκάζετο ἐν τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ (ε), πάλιν
τὸν Δία ἀμεῖναι τὸν δεσπότην ἰκέτευε. ὁ δὲ Ζεὺς παρε-
σκεύασε πραθῆναι (ε?) αὐτὸν εἰς βυρσοδέψην. εἰς χείρωνα
τοῖνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπασὼν καὶ ὀρῶν τὰ παρ' 10
αὐτοῦ πραττόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη· „οἷμοι τῷ ταλαι-
πῶρῳ (ε)· βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπότηταις
μένειν· οὗτος γάρ, ὡς ὀρῶ, καὶ τὸ δέσμα μου κατεργάζεται.“

“Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότητας οἱ οἰκέται
ποθοῦσιν, ὅταν δευτέρων λάβωσι πείραν.” 15

202 Ἀλάπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα ἐπειδὴ ὀλισθαίνειν
ἔμελλεν βᾶτον ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν. ξυσθεῖσα δὲ τὸ

201, 5 cf. 127, 3

201 (Gb 201) F 132 A^u 175 (A^c 45); fabula cognata Babri-
narum 141. 129; expressisse videtur mythicorum poeta Babrii
imitator, cf. fr. 14 v. 39; in priore parte F potissimum secutus
sum, inde a v. 10 A^c || 2 δ' ἐμόχθει A^c, δὲ ἐκακοπάθει F ||
3 ἑτέρῳ <δὲ> δεσπότῃ <ποτ'> αὐτὸν ἐκδώσει? || 4 ὁ δὲ
Ἑρμῆν πέμψας A^u, ὁ δὲ Ζεὺς μέμψας F, corr. Cor.; fuitne ὁ
Ζεὺς δὲ πέμψας <ἄγγελον τὸν> Ἑρμείην? || 5 αὐτὸν accessit
ex A^c, om. F || 6 sqq. ex F, longius recedit A^c || 10 sqq. ex
A^c, liberius F || 11 sq. „οἷμοι“ μετὰ στεναγμῶν εἶπε „τῷ
ταλαιπῶρῳ? || 13 οὗτος γάρ, οἷμαι, καὶ τὸ δέσμα μου
κνήσει (vel δέψει)?

202 (Eb 157) F Fur. 8, A^c 8 (Cor.), tetrast. I 49; cf. A^u 19
Pr 5 || 2 βᾶτον post βοήθειαν A^c || 2 sq. καὶ δὴ τοὺς πόδας

πέλμα καὶ δεινῶς πληγωθεῖσα εἶπε πρὸς αὐτήν „αἶ ἐμέ!
καταφυγοῦσα γὰρ ἐπὶ σέ ὡς ἐπὶ βοήθειαν, χεῖρόν μοι ἐχρήσω 5
(ε).“ „ἀλλ’ ἐσφάλης, ὦ φίλη“ φησὶν ἡ βάτος „ἐμοῦ ἐπιλαβέ-
σθαι βουληθεῖσα, ἥτις (ε) πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἶδα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι εἰσιν, ὅσοι
βοηθοῖς προστρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἐμφυτον.]

203 Ἐλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν

[ἐκρύπτεθ’ ὑπὸ τιν’ ἄμπελον· διελθόντων

δὲ τῶν κυνηγῶν στραφεῖσα τὰ φύλλα τῆς ἄμπελου κατή-
σθιεν. εἰς δὲ τις τῶν κυνηγῶν στραφεῖς καὶ θεασάμενος ᾧ
εἶχεν ἀκοντίῳ βαλὼν (ε?) ἔτρωσεν αὐτήν· ἡ δὲ μέλλουσα 5
τελευτᾶν στενάξασα πρὸς ἑαυτήν ἔφη· „δίκαια πάσχω ὅτι τὴν
σώσασάν με ἄμπελον ἠδίκησα.“

[Οὗτος ὁ λόγος λεχθεὶς ἂν κατ’ ἀνδρῶν οὔτινες τοὺς εὐεργέτας
ἀδικοῦντες ὑπὸ τοῦ θεοῦ κολάζονται.]

203, 7 cf. 122, 14. 137, 5. 129, 23. 147^{ab}, 5

ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἰμάξασα καὶ ἀλγήσασα πρὸς αὐτήν
εἶπεν „οἶμοι, καταφυγοῦσάν με γὰρ ἐπὶ σε ὡς ἐπὶ βοηθὸν σὺ
χεῖρον διέθηκας.“ A° || 6 ὦ αὕτη A° || 6 sq. βουληθεῖσα ἐπιλ.
A° | Epim. 7 εἰσιν om. A° || Conl. tetrast. fabulam inceperis
coniecit Eb hoc versu: Φραγμοὺς ἀλώπηξ ποτὲ (cf. prol.)
θεῖλος’ ὑπερβαίνειν. 3 sq. consulto A° conicias: ξυσθεῖσα δὴ
τὸ πέλμα τοῖς βάτου κέντροις | δεινῶς τε διατεθεῖσα, sed in-
certa omnia.

203 A^u 78 P^r 74, cf. A° 65, F 65 tetrast. I 51; Babrio tribuit
Eb p. 94. || 2 ἐκρύπτετο A^u P^r, versus integer || 3 λαθοῦσα
Leasing, melius ἤδη λαθεῖν δόξασα A^a || 4 ὡς volgo, ᾧ F 3 sq.
ex A° elicias λαθεῖν ἤδη | δόξασα τῶν τῆς ἄμπελου <πάλιν>
φύλλον, 5 νομίσαντες, ὑπερ ἀληθὲς ἦν, τι τῶν ζώων, sed in-
certa omnia.

204 Σοφῆς ἀράχνης ἰσθὺν εὖρε κωλώτης
καὶ λεπτὸν ἐνέδν φᾶρος ἐκτεμὼν τοίχου.

205 Εὐλαί

206 Στρουθὸς Αἰβυσσα . . .

---

204 (Eb 136) Suid. s. v. κωλώτης· ἀσκαλαβώτης· Βάβριος· σοφῆς — τοίχου. Nulla paraphrasis servata, sed cf. Plin. nat. hist. XI 91 *stelliones . . . rore . . . viventes praeterque araneis*, id. ib. XI 84: *lacertarum catulos venantur* [araneae] *os primum tela involventes et tunc demum labra utraque morsu adprehendentes, amphitheatrali spectaculo, cum contigit, quod redit ad peripatum*, cf. Aristot. an. hist. X 39 p. 622, 31 *ἐπεὶ καὶ ταῖς σάφραις ἐπιβάλλει (ἀράχνη) κτλ.* Hinc *basilisci* (lacertae) *reliquias . . . Pergameni comparaverunt, ut aedem . . . nec araneae intexerent . . . cadaver eius . . . ibidem locarunt* (Solin. 27, Brunn KG. II 204). Cf. fab. 35 p. 38. *Lacerta vel stelio stupidae indolis victus deterioris* apud Polemonem (Physiogn. I p. 188 F.), qui animalia nonnulla fere fabulatorum coloribus describit (cf. infra p. 199), contra aranea ζῶων σοφώτατον secundum Aesopi apophthegma (Vind. 92 Wachsm.). Babrium quomodo aranea laesa lacertam ultra esset simili ratione narrasse conicio, qua fab. 186 (Bodl. 139) volpes aquilam ulciscitur; atque sicut fabulae 191 (Bodl. 144) argumentum in batrachomachia reperitur, ita hanc fabellam referre possis ad Ἀραχνομαχίαν epicam, cuius memor est Suidas s. v. Ὀμηρος.

205 Suid. s. εὐλαί· σκολήκηες. καὶ εὐλέων· τῶν σκολήκων. ἡ δὲ Φερετῖμα . . . δίκας ἔτισε ζῶσα γὰρ ἐξέξεσεν εὐλέων· ὃ ἔστι σκολήκων. * * ὥς φησι Βάβριος ἐν μυθικοῖς· καὶ αὐθις· ἐξέξεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις κτλ. (cf. v. ἀπώνατο, Aelian. fr. 53). Excidit locus Babrii, qui haud scio an fabellam narraverit Aelianis illis (Mus. Rhen. XLV 479) similem, cf. 136. Ceteros Suidae locos fabulis vel adnotationi inserui; de S. s. v. ἡτῶν cf. adn. 88, 11. 6.

206 (Eb 147) tetrast. I 22; paraphrasis aetatem tulit nulla. Στρ. Α. verba (Heliod. X 27, tetrast. v. 2) Babrio vindicavit Lm atque fidem facit imitator antiquus infra dact. 23 v. 55 p. 221. In vetere fabulae forma vespertilio inducitur vel νυκτερίς, cf. Aes. 307 H.; Varro Agath. fr. 8 B. 7 p. 96 R.; Phaedr. ed. Hervieux II p. 144. 215. 240. 257.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

207 Γεωργίου παῖς ὅπτα κοχλίας· ἀκούσας δὲ αὐτῶν
τριζόντων ἔφη „ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὁμῶν ἐμπι-
πραμένων αὐτοὶ ἄδετε;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δοφόμενον ἐπονείδιστον.]

208 Καρκίνος ἀπὸ τῆς θαλάττης ἀναβὰς ἐπὶ τινος ἐνέ-
μετο τόπου. ἀλώπηξ δὲ λιμώττουσα ὡς ἐθεάσατο ἀνέλαβεν
αὐτόν, ὃ δὲ μέλλων καταβιβρώσκεισθαι ἔφη· „ἀλλ’ ἔγωγε
δίκαια πέπονθα, ὅς θαλάττιος ὢν, χερσαῖος ἐβουλήθην (ε)
γενέσθαι.“

5

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τὰ οἰκεῖα καταλι-
πόντες ἐπιτηδεύματα καὶ τοῖς μηδὲν προσήκουσιν ἐπιχειροῦντες
εἰκότως θυστυχοῦσιν.]

Segregavi ut incertas quas fabulas artis potissimum ser-
monisque indiciiis cum alii Babrio vindicarunt, tum Eb;
perpaucas ipse addidi.

Tetrastichistas recentiores, ad quos provocavit Eb,
testes satis locupletes vix esse concedendum, cf. p. 204 sq.

207 (Eb 141 Gb 206) A° Cor. 78 A^u P^r 54; tetrast. Milleri
p. 18, 28, infra II 18 || 1 κοχλίας ὅπτα A^uP^r || 2 τριζόν-
των A° Par. 365 | ὅπτα γεωργός κοχλίας ἀριστήσαι tetrasticho
duce Babrio vindicavit Eb p. 86 atque alterum versum exisse
suspiscatur in τριζόντων, alium in κάκιστα τῶν ζῶων. Si
Babrii est, inceperit ὅπτα γεωργός.

208 (Eb 158, Gb 209) A° 95; tetrast. inc. II 22, quod vix ad
Babrium pertinet; cf. A^u 115 P^r 108. Tetrasticho collato
verba ξηρᾶς γλῶσσης — κερδῶ δὲ λιμώττουσα τοῦτον ὡς εἶδεν —
ὡς τῆς θαλάσσης .. μετοικήσας .. δίκαια πάσχω (203, 7) Babrio
vindicavit Eb

209 Ἀλιεῖς σαγήνην εἰλκον.

βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης, ἔχαιρον [καὶ] ἐσκίρων (ε?), πολλὴν εἶναι τὴν ἄγρην νομίζοντες. ὥς δ' ἐπὶ τῆς ἡϊόνος ταύτης ἐλκύσαντες τῶν μὲν ἰχθύων εὖρον ὀλίγους, λῖθον δ' ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότῃ, ὅσον ὅτι καὶ τάναντία προυπειλήφασιν. Εἰς δὲ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε· „μὴ ἀχθόμεθα, ὦ ἐταῖροι· τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὥς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστὶν ἡ λύπη· καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς ἀποτυχίαις, γινώσκοντας τὰς τοῦ βίου τύχας.]

210 Ἐλαφος κυνηγούς φεύγουσα εἰς ἄντρον εἰσέδου· λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν „οἴμοι, ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες μεγάλων ἐπειράθησαν.]

209, 1 cf. 4, 1 || 210, 1 cf. 45, 2. 4

209 (Eb 155, Gb 190) A^c 13 F 28; sim. A^u 13 Pr 21; tetr. II 9. Cf. Alciph. ep. I 17 || 1 εἰλκον σαγήνην A^c, σ. εἰ. F || 2 ἔχαιρον καὶ ὥρχοιντο F || 3 sq. ex A^c, ὥς δὲ ἐλκύσαν αὐτήν, ἰχθύας μὲν εὖρον ὀλίγους, λῖθον δὲ μέγιστον ἐν τῇ σαγήνῃ ἀνήγαγον F, reliqua quoque ab A^c recedunt in F || 12 γινώσκοντας — τύχας om. A^c. Varia numerorum Babrianorum vestigia cognoscere sibi visus est Eb, veluti ὥς ἐλκύσαντες <οὖν> ἐπ' ἥονος ταύτην..., ὀλίγους μὲν εὖρον ἰχθύας..., σαγήνην... λῖθων πλήρη(?), ἤρξαντ' ἀλύειν (i)..., εἰς δὲ τις λίην (e, cf. 21, 4. 93, 6) γέρας ἐν αὐτοῖς εἶπε... χάρας ἀδελφή, φασίν, ἐστὶν ἡ λύπη.

210 A^c 64; F 64 A^u 77 Pr 73; tetr. II 17; Babrio vindicavit Eb p. 94

211 Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο. Θέρους δὲ ξηραν-
θείσης τῆς

λίμνης, ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεξήτουν

ἐτέραν· καὶ δὴ βαθεῖ περιένυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἄτερος
θατέρῳ φησί „συγκατέλωμεν, ὃ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ“. 5
ὃ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἂν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε ὕδωρ ξη-
ρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγ-
μασιν.]

211 (Eb 159, Gb 292) A° 19, sim. F Fur. 38, tetrast. II 20
ab Ignatio alienum; ad aliud exemplar redit A^u 41 P^r 43. |
Primum versum fuisse coniecit Eb: ὕδωρ κατάνυχον βάτραχοι
δύω λίμνης, | v. 3 λίμνην — ἐξήτουν Eb | ὕδωρ — ἀναβησόμεθα
pentametrum agnovit Gb, cf. infra p. 230.sq. || Argumentum
Babrio non indignum hoc loco nolui prorsus omittere, quam-
quam quae Eberhardus observavit versuum vestigia non sunt
certiora quam dactylorum a Gb in F potissimum indicatorum,
cf. dact. 33

212 Ἀηδῶν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἦδεν. ἰέραξ δὲ θεασάμενος καὶ τροφῆς ἀπορῶν συνείληφεν ἐπιπτᾶς. ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι (ε) μέλλουσα, ἐδεῖτο τοῦ ἰέρακος μὴ βρωθῆναι (ε?). μὴδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἰέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μέλῳ 5 τῶν ὀρνέων τραπέσθαι. καὶ ὁ ἰέραξ ὑπολαβὼν εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων (ε) ἂν εἶην, εἰ τὴν ἐν χειρὶν ἐτοίμην τροφὴν ἀφείς τὰ μηδέπω φαινόμενα (i) διώκοιμι.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν οἱ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων τὰ ἐν χειρὶ προιέμενοι.]

213 Ἀλεκτρύονας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας πριάμενος καὶ πέριδικα σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ τυπτόντων (ε) αὐτὸν καὶ ἀπελαννόντων ἐκεῖνος ἠθύμει (ε) σφόδρα

212, 3 sq. cf. 107, 5. 6, 6.

212 sq. Fabulae ex rec. Accursiana potissimum petitaе.

212 (Gb 223) A^c Cor. 3, selectae lectiones repetitae ex Aⁿ 4 P^r 14 P^s 10 F² 2. Babrii stilum (cf. l. sim.) agnoscere sibi visus est Burges (*Rev. de philol. vet. ser. I* 461) atque Hesiodi carmina (cf. op. et d. 201 sq.) Babrio prae manu fuisse certum (cf. prol. et Pauly-Wissowa II 2664, 24); iambos rectos temere restituit Gb || 1 ἐπὶ τινος ὕψηλῆς δρυὸς καθήμενῃ Aⁿ P^r, sim. F | ἦδεν ὥσπερ εἰώθει? cf. 26, 7. 55, 6. 129, 9. 16, 9 || 3 ἢ δ' ἀναιρεῖσθαι | μέλλουσ' ἐδεῖθ' ἰρηκος? || 7 βορὰν ἀφείς F Aⁿ P^r || 8 τὰ μὴ φαινόμενά πω A^c, corr. ex Aⁿ F

213 (Gb 189) A^c 10; F 16, unde selectas subscribo lectiones; Babrio vindicavit Eb p. 94. Initium liberius conformatum in F || 3 καὶ ἀπελαννόντων — ἀλεκτρύονων A^c, καὶ ἐκδιωκόντων, ὁ πέριδιξ ἐλνπεῖτο σφόδρα νομίζων διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἀλλοφυλὸν τοῦτου χάριν διώκεσθαι παρὰ τῶν ἀλεκτρύονων F ||

νομίζων ὥς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρονύων·
ὥς δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους (ε) ἑώρακε μαχομένους καὶ 5
ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν· „ἀλλ’
ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυποῦμαι ὄρων καὶ αὐτοὺς μαχο-
μένους ἀλλήλοις“ (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥαδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν
ἄλλοτριῶν ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μὴδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχο- 10
μένους.]

214 Ἰξευτῆς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους πρὸς ἄγραν
ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν (i?) ἐφ’ ὕψηλοῦ δένδρου καθεξο-
μένην καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις (e?) ἐπὶ μῆκος συνάψας,
ἔνω πρὸς αὐτὴν συλλαβεῖν βουλόμενος ἀφεώρα. καὶ δὴ 5
λαθὼν (i?) ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ τοὺς πόδας ἐπάτησε. τῆς
δ’ ὀργισθείσης καὶ δακρύσεως αὐτὸν ἐκείνος ἤδη λειποψυχῶν
ἔλεγε „δύστηνος ἐγώ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος αὐ-
τὸς ὕφ’ ἑτέρου ἡγρεύθην (e) εἰς θάνατον.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλαις ἐπιβουλεύοντες λανθάνουσι
πολλάκις ὕφ’ ἑτέρων τοῦτ’ αὐτὸ πάσχοντες.]

215 Ὀρνιθοθήρας ὄρνισιν ἴσθη παγίδα. κορυδαλὸς δὲ
τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν ἐπυνθάνετο, τί ποτ’ ἐργάζεται. τοῦ
δὲ πόλιν κτίζειν (e?) φαμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχω-
ρήσαντος καὶ κυρβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις
πιστεύσας προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἔαλω. τοῦ δὲ ὄρνιθο- 5

215, 6 sq. cf. 130, 10.

218, 5 sqq. nimis recedit F || 7 λυποῦμαι F, λυπήσομαι
A^c | ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς καὶ ἐπ’ ἀλλήλων μαχομένους F, unde exitum
fuisse conicias: „τὸ λοιπὸν ἦδη“ φησὶν „οὐχὶ λυποῦμαι (Eb). |
ὁρῶ γὰρ αὐτοὺς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους.“

214 (Eb 161 Gb 205) A^c 32; cf. epigramma Anth. Pal.
VII 172; gemella A^a 114 P^r 107, ubi v. 4 sq. ταύτην συλλα-
βεῖν ἤβουλήθη (scr. ἐβ-) verba choliambi exitum expleantia, sed
talìa certa originis Babrianae indicia esse nego. || 1 initium
esse poterat Ὀρνιθοθήρας ἰξὸν ἀναλαβὼν || τοὺς om. A^c codd.

215 (Eb 154 Gb 245) A^c 46; cf. A^a 189 P^r 195; FFur. 146

θήρα επιδραμόντος ἐκεῖνος εἶπεν „ὦ οὗτος, εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὐρήσεις τοὺς ἐνοικοῦντας.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἴκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστώτες χαλεπαίνωσιν.]

216 Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν· ὃ δὲ τὸν Ἡρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν ἐκάλει. τῆς δ' ἐκείθεν αὐτῆς ἀφαλομένης στενάξας εἶπεν „ὦ Ἡράκλεις, εἰ ἐπὶ ψύλλῃ (ε) οὐ συνεμάχησας (ι), πῶς ἐπὶ μελίσσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ μὴ δεῖν ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων τοῦ θεοῦ δεῖσθαι (ε), ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων (ε).]

217 Σὺς καὶ κύων ἀλλήλοις διελοιδороῦντο· καὶ ἡ μὲν σὺς ὤμνυε κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἢ μὴν τοῖς ὁδοῦσιν ἀναρρήξειν τὴν κύνα. ἡ δὲ κύων πρὸς ταῦτα εἰρωνικῶς εἶπε· „καλῶς κατὰ τῆς Ἀφροδίτης ἡμῖν ὁμνύεις (ε). δηλοῖς γὰρ ὅπ' αὐτῆς ὅτι μάλιστα φιλεῖσθαι, ἡ τὸν τῶν σῶν ἄκαθάρτων σαρκῶν γεγόμενον οὐδ' ὅλως εἰς ἱερὸν προσέεται.“ καὶ ἡ σὺς „διὰ τοῦτο μὲν οὖν μᾶλλον (ε?) δῆλη ἐστὶν ἡ

215, 7 οὐ om. codd. nonnulli || Ὁρνιθοθήρας παγίδας ὁρνέοις ἵστη... τί ποτ' ἐργάζοιτο. τῷ δ' ἔφη „πόλιν κτίζω.“ κορυθαίλλος ἀνδρὸς τοῖς λόγοις πιστεύσας προσήλθε καὶ βρόχοισιν ἐμπεσὼν ἦλω... „οὗτος“ προσεῖπεν „εἰ πόλιν σὺ τοιαύτην κτίζεις... εὐρήσεις“ Eb. Sed certum artis Babrianae vestigium in verbis traditis frustra quaeras neque opem ferunt Ignatius Avianus vel imitatores dactylici; iambis rectis inclusit Gb

216 (Eb 162 Gb 283) A° 62 Cor. p. 38; longius abest F 194 Pr 233 p. 64 St. Eb v. 1 sq. proposuit δ δ' ἐπικάλει τὸν Ἡ. βοηθήσαι, v. 3 sq. εἶπεν στενάξας „Ἡράκλεις, ἐπὶ ψύλλῃ... πῶς συνεργήσεις, possis οὐ (μὴ) συμμαχήσας, μεγάλα πῶς συνεργήσεις; || Epimythium (cf. paroem. p. 404) ineptum, sed numeris aptum: οὐ δεῖ 'πὶ μικρῶν <εὐθὺ> τοῦ θεοῦ δεῖσθαι, ἀλλ' ἐπὶ <μεγίστων ἢ δ' ἄγαν> ἀναγκαίων.

217 A° 68. Babrio tribuit probabiliter Eb p. 94, cf. Bergk anthol.² p. XXXVI || 1 Σὺς ipse A°, ὅς qui inde pendent plerique. | fuitne σὺς καὶ κύων ἐλοιδόρησαν ἀλλήλους? || 2 sq. ἡ μὴ ὁδοῦσιν τὴν κύν' ἐξαναρρήξειν? || 4 „τὴν Ἀφροδίτην“ φησὶν „ὁμνύεις ἡμῖν?

θεὸς στέργουσά με· τὸν γὰρ κτείναντα ἢ ἄλλως λυμαινόμενον παντάπασιν ἀποστρέφεται· σὺ μέντοι κακῶς ὄξεις καὶ ζῶσα καὶ τεθνηκυῖα.“

10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἐητέρων τὰ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὀνειδῆ εὐμεθόδως εἰς ἔπαινον μετασχηματίζουσιν.]

218 Ὡς καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον. ἔφη δ' ἡ κύων εὐτοκος εἶναι

μάλιστα πάντων[†] τῶν πεζῶν ζώων.

καὶ ἡ ὅς ὑποτυχοῦσα πρὸς ταῦτα φησὶν· „ἀλλ' ὅταν τοῦτο λέγῃς, ἴσθι ὅτι καὶ τυφλοὺς τοὺς σαντῆς σκύλακας τίκτεις.“ 5
[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐν τῷ τάχει τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν τῇ τελειότητι κρίνεται.]

219 Ἀλιεύς ἐν τινι ποταμῷ ἤλλευεν. διατείνας δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ρεῦμα περιλαβὼν ἐκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας (ε) λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν (i?) ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες

ἀπαρκαφυλάκτως τοῖς βρόχοις[†] ἐμπέσωσι.

5

τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο ὥς τὸν ποταμὸν θολοῦντα καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. καὶ ὃς ἀπεκρίνατο „ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.“
[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν [πόλεων οἱ] δημαγωγοὶ τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσειν περιάγωσιν.]

217, 9 sq. καὶ ζῶσα καὶ τεθνώσα (45, 9) παγκάκως (52, 4) ὄξεις?

218 (Gb 250) A^c 69, sim. A^u 221 P^r 228; Babrio dedit Eb p. 94 | 3 τῆς δὲ κυνὸς εἰπούσης ὅτι μόνη τῶν τετραπόδων ταχέως κῶσι, ἡ ὅς A^u, sim. P^r; fuitne μάλιστα πάντων εὐτοκος πεζῶν ζῴων? || 5 sq. τοὺς σκύλακας, ἴσθι, καὶ τυφλοὺς, φῆλῃ, τίκτεις?

219 (Gb 256) A^c 87; A^u 26 P^r 29, unde selectas ascripsi lectiones. Babrio vindicavit Eb p. 94. Cf. Arist. equit. 864 || 3 προσδήσας κάλῳ λινῷ λίθον ἔτυπε τὸ ὕδωρ P^r, cf. 11, 3 || 7 sq. ἐμέμφετο ἐπὶ τῷ τὸν ποταμὸν θολοῦν καὶ μὴ ἔαν αὐτοὺς διασγῆς ὕδωρ (Babrii? cf. 72, 6) πίνειν. ὁ δὲ P^r, sim. A^u || Epim. sim. A^u P^r

220 Ἐχων τις δύο κύνας τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν (ε) ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν, καὶ δὴ εἴποτε ὁ θηρευτικὸς ἤγρενέ τι καὶ ὁ

οἰκουρὸς συμμετεῖχεν[†] αὐτῷ τῆς θοίνης.

ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρευτικοῦ κάκεινον ὀνειδίζοντος. εἴ γε αὐτὸς μὲν καθ' ἐκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν (i) τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἴπε „μὴ ἐμέ, ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου (ε), ὃς οὐ πονεῖν μὲ ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἄλλοτρίους ἐσθλῆιν.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οἱ μεμπτοὶ εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.]

221 Ζεὺς Ἐρμῆν προσέταξε πᾶσι τοῖς τεχνίταις ψεύδους φάρμακον ἔγγειν. ὃ δὲ τοῦτο τρίψας καὶ μέτρον ποιήσας ἴσον ἐκάστῳ ἐνέχεεν. ἐπεὶ δὲ μόνου τοῦ σκυντέως ὑπολειφθέντος πολὺ κατελέλειπτο φάρμακον, ὅλην λαβὼν τὴν θυρίαν ἐνέχεεν αὐτῷ. καὶ τούτου συνέβη τοὺς τεχνίτας ἅπαντας ψεύδεσθαι, μάλιστα δὲ πάντων τοὺς σκυντέας.

[Ὁ μῦθος πρὸς ψευδολόγους τεχνίτας.]

4 e = 23, 7. 44, 6. | 8 = 106, 30

220 (Gb 208) A^o 92 (Fur. 245), cf. A^u 93 Pr 88 || 1 δύο κύνας ἔχων τις (Gb) Babrius non dixit; poterat σκύλακας τι εἶχε || 4 οἰκουρὸς αὐτῷ συμμετεῖχε τῆς θοίνης Gb || 6 μηδὲ πονῶν ἰσοῖσιν ἐντροφᾷ δειπνοῖς Cr coll. 108, 29 || 7 δ δὲ („μὴ“ μέ“, φησὶ „τὸν δὲ δεσπότην μέμφου Gb

221 (Eb 165 Gb 210) A^o 103 (Fur. 255), Pr 96; similis Pr 10: ubi ad ἱατροῦς fabula refertur invento ni fallor recentiore, C Herondae Cerdonem sutorem mim. VII Lys. XXIV 20 || 3 sq. cf. A^u 107 (Hl. 150), ubi eadem fere inveniuntur verba. Eb h^c versus indicavit: Ὁ Ζεὺς τὸν Ἐρμῆν . . . τεχνίταις | προσέταξε ἔγγειν πᾶσι φάρμακον ψεύδους. | δ δὲ τοῦτο τρίψας μέτρα 1 (corr. pro θ') ἴσα ποιήσας | . . . καὶ τούτου | ψεύδονθ' ἅπαντες ὥς ἔοικε τεχνῆται. Sed verba illa v. 3 quae versibus coercita repetuntur fabula A^u 107 a Babrio utique aliena. || De origini Babriana non sine causa dubitavit A. Hausrath p. 262, C^u tamen fab. 57

222 Ὅνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους (ε?) ἐξῆλθον εἰς ἄγραν (ε?). λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος ἢ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρητημένον ὀρώσα κίνδυνον προσελθοῦσα τῷ λέοντι παραδῶσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, ἂν αὐτῇ τὸ κίνδυνον ἐπαγγεῖληται. τοῦ δὲ ἀπολύσειν 5 αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν ὄνον εἰς τινα πάγην ἔμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὀρῶν ἐκείνον φεύγειν μὴ δυνάμενον πρῶτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλευόντες λανθάνουσι πολλὰ καὶ αὐτοὺς προσαπολλύντες.] 10

222 (Gb 202) A^o 116; F Fur. 144 Aⁿ 187 P^r 191. Babrio tribuit Eb p. 94. || 3 sq. dicere poterat κερδῶ δὲ θερμοῦς (50, 12) ἐπινοοῦσα κινδύνους : προσῆλθε τῷ λέοντι || 5 ἐπαγγεῖληται A^o, corr. Hsr ex Parisinis || 6 sq. fuerit: παράγουσα τὸν ὄνον εἰς πάγην τιν' ἔμπίπτειν || 7 sq. Eb proposuit: ὀρῶν ἐκείνον οὐ δυνάμενον ἐκφεύγειν : πρῶτην συνέσχε τὴν ἀλώπεκα, εἶθ' οὕτως : Gb qui ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη versus initium esse sibi persuasit, Babrii artem non novit. || Epim. Georg. I p. 9 Βαβρίων· ἀρχιτέκτων κακῶν πέφυκεν [add. ἐαυτῷ?] ὁ καὶ ἐτέρου δόλια φθεγγόμενος huic fabulae poterat subscribi. Simile, sed nimis turbatum tetr. II 7.

223 Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὄρα (ε) περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος τρυχόμενοι ὥς ἐθέασαντο πλάτανον ὑπὸ ταύτην καταντήσαντες καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους (ε)· „ὥς ἀνωφελές τι τοῦτο τοῖς ἀνθρώποις (ε) καὶ ἄκαρπὸν ἐστὶ τὸ δένδρον.“ ἢ δὲ ὑποτινχοῦσα ἔφη πρὸς αὐτοὺς· „ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀχρεῖαν ἀποκαλεῖτε;“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἀτυχεῖς εἰσιν οἳ καὶ εὐεργετοῦντες τοὺς πέλας ἐξ αὐτῶν μᾶλλον ἀχαριστοῦνται.] 11

224 Ὅνος ἀκούσας τετιλῶν ἁδόντων ἦσθη ἐπὶ τῇ εὐφωνίᾳ καὶ ζηλώσας αὐτῶν τὴν ἡδύτητα εἶπε „τί σιτοῦμενοι

---

223 sqq. Fabulae e Florentino [Furiae, Augustano Schneideri, Palatinis Neveleti, codicibus Hudsonis, Parisino Sternbachii petitaе.

---

223 (Gb 200) FFur. 129; Nev. 255 p. 293 e Palatino; A^u 170 Pr 173, unde selectas addidi lectiones. Babrio tribuit Eb p. 94, cf. supra 151. 187. || 1 δύο om. F || 3 ταύτης F, melius ceteri || 5 ἀνωφελόν F, rectius ceteri || 7 ἀχρεῖαν με καὶ ἄκαρπον Nev. A^u Pr || Babrii manum agnoscas v. 5: κἀλεγον πρὸς ἀλλήλους· „ἀχρεῖον ὥς τι τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποις | κἀκαρπὸν ἐστὶ δένδρον . . .“, atque v. 8 ἄκαρπον ἀποκαλεῖτε <νῦν> με κἀχρεῖον; (Lob. Phryn. p. 106).

224 (Eb 160) F Fur. 137, brevius Nev. 259 e Palatino (Cor. 255); Synt. 1; a Babrio utique aliena fab. A^u 180 Pr 183; cf. Babr. 73

τοιαύτην φωνήν ἀφίετε;“ τῶν δὲ εἰπόντων „δρόσον“ ὁ ὄνος
προσπαράμενων τῇ δρόσῳ λιμῶ διεφθάρη.

[Οὕτως οἱ τῶν παρὰ φύσιν ἐπιθυμοῦντες παρὰ τὸ μὴ ἐπιτυχεῖν
ὧν ἐφίενται καὶ τὰ μέγιστα δυστυχοῦσιν.]

225 Ἀλκυὼν ὄρνειον ἐστὶ φιλέρημον διὰ παντὸς ἐν
θαλάττῃ διαιτώμενον. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων
θήρας φυλαττομένην ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποι-
εῖσθαι (ε?). καὶ δὴ ποτε τίκτειν μέλλουσα παρεγένετο εἰς
τὴν ἀκρωτήριον καὶ θεασαμένη πέτραι ἐπὶ θαλάσῃ ἐνεοττο-
ποιεῖτο ἐνταῦθα. ἐξελθούσης δ' αὐτῆς ποτε ἐπὶ νομῇ, συν-
έβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρων πνευμάτων κυματωθεῖσαν
ἐκφθεῖναι μέχρι τῆς καλιᾶς (i) καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν
τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι· καὶ ἡ ἀλκυὼν ἐπανελθοῦσα

ὥς ἔγνω 10

τὸ γεγονὸς εἶπεν „ἀλλ' ἔγωγε δειλαίῃ

ἦμις τὴν γῆν ὥς ἐπὶ βουλον φυλαττομένη ἐπὶ ταύτην κατέ-
φυγον, ἣ πολλῶ μοι γέγονεν ἀπιστοτέρα.“

[Οὕτω καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι
καθάρουσι πολλῶ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπέκτοντες.] 11

226 Κύνες λιμώττουσαι ὥς ἐθεάσαντο ἔν τινι ποταμῶ

225, 1 sq. cf. 157, 1. 170, 1.

224, 3 cf. A. P. VI 120, Anacr. 34, 3, Ael. n. a. 120 || Epim. 6 καὶ
ἂ ἔχουσι aptius A^u || Initium fuisse τέττιγες ἦδον. τῶν δ'
ὄνος τις ἀδόντων | ἤκουσεν, deinde ζηλῶν τ' ἔφη τὴν ἡδονα-
φῶν τούτων ci. Eb.; exitus fuerit προσπαράμενων τε τῇ δρόσῳ
κατακλίμναι (cf. 46, 7).

225 (Gb 207) A^u 25 P^r 28, quos sequor, sim. F 240 A^c 86,
unde selectas repeto lectiones; Babrium et initium sapit (cf. l. s.)
et v. 11 sq. || 1 ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος ἀεὶ τῇ θαλάττῃ <ἐν>
διατωμένην A^c F; Babrius qui ὄρνειον (n. a.) formam non ad-
mittit, poterat: Φιλέρημός ἐστι, φασίν, ἀλκυὼν ὄρνις |

226 (Eb 172 Gb 211) Nev. 211 ex Palat.; Synt. 61 inepte
lupum induxit atque etiam A^u 134 P^r 128 longius absunt;
cf. 'Aesop.' Plut. de commun. not. 19, Hor. sat. II 5, 83 ||

βύρσας βρεχομένας, μὴ δυνάμεναι αὐτῶν ἐφικέσθαι συνέθεντο ἀλλήλοις

ὡς πρῶτον [τὸ] ὕδωρ ἐκπίωσιν [καὶ] εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὰς βύρσας παραγένωνται. συνέβη δὲ αὐταῖς πιούσαις 5 διαβραγῆναι ἢ τῶν βυρσῶν ἐφικέσθαι.

[Πολλοὶ δι' ἐλπίδα κέρδους ἐπισφαλοῦς μόχθους ὑφιστάμενοι φθάνουσι πρῶτον καταναλισκόμενοι.]

227 Κύων θηρευτικὸς λέοντα ἰδὼν τοῦτον ἐδίωκεν. ὡς δὲ ἐπιστραφεὶς ἐκείνος ἐβρυχήσατο, ὁ κύων φοβηθεὶς εἰς τὰ ὀπίσω ἔφυγεν· ἀλώπηξ δὲ θρασυμένη αὐτὸν ἔφη· „ὦ κακὴ κεφαλὴ, σὺ λέοντα ἐδίωκες, οὗτινος οὐδὲ τὸν βρυχηθμὸν ὑπήνεγκας;“ 5

[Ὁ λόγος κατ' ἀνδρῶν ἀνταδῶν, οἱ κατὰ δυνατωτέρων συκοφαντεῖν ἐπιχειροῦντες εἰς ὕψιν γενόμενοι ἀναχαιτίζονται.]

228 Γυνή τις θυγατέρων οὖσα δυοῖν μήτηρ (ε) ἀνδράσι συνῆψε ταύτας τὴν μὲν κηπαρῶ, θατέραν δὲ κεραμεῖ. ἐλθοῦσα τοῖνυν (i) ποτὲ πρὸς τὴν τῷ κηπαρῶ γεγαμημένην τὰ τε ἄλλα ὁμῶς (e?) καὶ

226, 4 ὅπως Nev., ὡς Eb 6 διαβραγῆναι <πρῶτον> Nevelet p. 627, δ. <πρότερον> Eb, cf. 41. 28, 9; versus fuerit διαβραγῆναι πρότερον ἢ λαβεῖν βύρσας.

227 Nevel. 215 e Palatino; A^u 131 Pr 125. Babrio tribnit Eb p. 94, cf. 69, 1 || 2 ὁ κύων om. A^u Pr | τοῦπίσω A^u Pr || 5 οὐ οὐδὲ A^u Pr | ὑπέμεινας A^u Pr || Epim. simile in A^u Pr

228 (Eb 180 Gb 199) Hds (Hptm.) 266; aliam recensionem, in qua pater est pro matre, sequuntur F 17 A^u 95 Cor. 265; e proverbio orta, cf. Theogn. 26 Soph. fr. 481 || Versuum vestigia quaedam indicavit Eb, universam fabulam restituere frustra conatus est Gb || 1 fere integer Γυνή τις οὖσα θυγατέρων δύο (δυοῖν forma vix Babriana) μήτηρ || 2 sq. ἀνδράσι in versus initium non admisit, poterat συνῆψε ταύτας (-ν αὐτάς?) ἀνδρὶ τὴν μὲν ἀγορεύω | τὴν δὲ κεραμῇ κτλ. || 4 sq. τὰ τ' ἄλλα <μήτηρ ὥσπερ εἰκὸς> ὁμῶς (cf. 15, 2. 72, 18), | <τὰ τε πράγματ'> αὐτῶν πῶς ἔχοι διηρώτα (duce F, cf. 75, 12)?

πῶς [ἄν] ἔχοι διηρώτα.

5

ἢ δὲ „τὰ μὲν ἄλλα, μήτερ“ (i?) ἔφη „καλῶς, εὐχου δὲ τὴν ὄμβρων φοράν, ὡς τοῖς λαχάνοις αὐξήσις ἢ κατὰ νόμους προσγένετο. ἔκειθεν δ' ἐξελθοῦσα καὶ πρὸς τὴν συνοικοῦσαν τῷ κεραμεῖ ἀφικνεῖται (e). τοῖς δ' αὐτοῖς χρησαμένη καὶ πρὸς ἐκείνην ἤκουσεν, ὡς „τὰ μὲν ἄλλα (i?) καλῶς 10 ἡμῖν, ὦ μήτερ, ἔχει, εὐχου δ' αἰθρίαν ἡμῖν. (e?) καὶ ἡλίους γίνεσθαι θερμότερους τε καὶ καθαρωτέρους, ὡς ἂν θάπτον οἱ κέραμοι ψύχονται.“ καὶ ἡ μήτηρ „πρὸς ταῦτα“ ἔφη „σοὶ μὲν αἰθρίην (e?), τῇ δὲ τῷ κηπωρῷ συνοικοῦσῃ (e?) παμπόλλους ὑετοὺς δοῖεν οἱ θεοί.“ 15

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴδὲν ἐκ τῶν ἰδίων ἔχουσι χαρίζεσθαι, ὁμοίως τοῖς αἰτοῦσι τὰ τῶν ἄλλων ἐπαγγέλλονται.]

229 Ἀνὴρ κακοπράγμων ἐν γνώσει ἦκεν εἰς τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον ἐρωτήσων (e) πανούργως. καὶ δὴ λαβὼν (i) στρουθίον ἐν τῇ χειρὶ καὶ τοῦτο σκεπάσας τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ σταθεῖς ἀντικρὺς τοῦ ἱεροῦ ἐπηρώτησε τὸν Ἀπόλλωνα „τί ἔχω εἰς τὰς χεῖράς μου, ἔμπνουν ἢ ἄπνουν;“ 5 βουλόμενος, ἐὰν ἄπνουν εἴπειεν, ζῶν τὸ στρουθίον δεῖξαι (e?) εἰ δὲ ἔμπνουν, ἀποπνίξας (e) προενεγκεῖν. γνοὺς δὲ ὁ θεὸς τὸ κακότεχνον αὐτοῦ καὶ τὴν πονηρὰν γνώμην εἶπεν „ὦ

228, 4 cf. 7, 4. 15, 2 | 5 cf. 75, 12

228, 6 sq. τὰ μὲν ἄλλα, μήτερ <πάντ' ἔχει> καλῶς ἡμῖν, | (cf. 10 sq.) εὐχον δὲ . . . φορὴν ὄμβρων? || 7 ὄμβρων] ὑετῶν codd. Hsr | κατὰ λόγον codd. Hsr || 10 sq. cf. 6 sq. || 11 εὐχον δὲ γίνεσθαι <ποτ'> αἰθρίην ἡμῖν? || 13 sqq. καὶ μήτηρ || „πρὸς ταῦτα“ φησὶ „σοὶ μὲν αἰθρίην <πάσαν> | τῇ δ' αὐτ' ἀγροίκου πάντας ὑετοὺς δοίη, cf. l. s.

229 Huds. Add. fab. 16 (Hptm. p. 289) ex 'Ms. Gall.' (G^a); sim. A^o Cor. 16, A^a 36 P^r 37, P^s 4, e quibus selectas lectiones subscrispsit. Babrio vindicavit Eb p. 94 || 4 sq. καὶ ἤρετο τὸν θεὸν λέγων „Ἀπολλών, ὃ μετὰ χειρὸς φέρω πότερον ἔμπνουν ἔστιν ἢ ἄπνουν A^o || 7 ἔμπνουν, εἰδὼς ἀποπνίξας νεκρὸν ἐκείνο προσεγκεῖν [scr. προε-] A^o, προσενεγκεῖν Hudsonis G^a

οὗτος, εἰ θέλεις δείξεις (ε) — ἐν σοὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο πράξει —
ἢ ἔμπνουν ἢ ἄπνουν.“ 1

[Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι τὸ θεῖον ἀπαρκατηρητὸν καὶ ἀλάθητόν
ἐστίν.]

229, 9 *δειξον* G^a, quod correxi || 10 post *ἄπνουν* glos-
sema irrepsit in Ms. Hudsonis *εἰ βούλει ἀπόδειξον*. Exitum
variavit A^c: . . . ἦτοι ξῆν δ κατέχεις ἢ νεκρὸν ὁποδεῖξαι;
Babriani nescio quid servavit A^u (Pr) *εἶπεν* „ἀλλ', ὃ οὗτος,
πέπνυσον· ἐν σοὶ γὰρ ἐστὶ τοῦτο δ ἔχεις ἢ νεκρὸν εἶναι ἢ ἔμπνυ-
χον.“ Scripserit Babrius (cf. 15, 13. 30, 10): „πέπνυσον“ *φησὶν*,
„αὐτὸς εἰ θέλεις, ἔμπνουν — ἐν σοὶ γὰρ ἐστίν — ἢ νεκρὸν σοὶ μοι
δείξεις.“ De ipsa fabella pictura vascularia conlata egi *Festschr.*
für Joh. Overbeck p. 105 sqq.

230.

Ipo argumento fab. 136, quae per unum Babrium
in Aesopeorum conlectiones translata est, proxime accedit
Parisini 690 ab Aesopeis volgatis aliena 159 p. 44/363 St.

Παῖς καὶ κόραξ.

*Μαντευομένης τινὸς περὶ τοῦ ἑαυτῆς παιδὸς νηπίου ὄν-
τος οἱ μάντις προέλεγον, ὅτι ὑπὸ κόρακος ἀναιρεθήσεται.
διόπερ φοβουμένη λάρνακα μεγίστην (cf. 136, 6) κατασκευά-
σασα ἐν ταύτῃ αὐτὸν καθεῖρξε φυλαττομένη, μὴ ὑπὸ κόρα-
κος ἀναιρεθῇ. καὶ διετέλει τεταγμέναις ὥραις ἀναπεταννῦσα
καὶ τὰς ἐπιτηδεύουσας αὐτῇ τροφὰς παρεχομένη. καὶ ποτε
ἀνοξιάσης αὐτῆς καὶ τὸ πῶμα ἐπιθίσειας ὁ παῖς ἀπροφυ-
λάκτως παρέκλυψεν. οὕτω τε συνέβη τῆς λάρνακος τὸν κό-
ρακα κατὰ τοῦ βρέγματος κατενεχθέντα ἀποκτεῖναι αὐτόν.*

Verum haec si e Babrio hausit diasceuastra, qui eius
est mos, Babriani nihil reliquit.¹⁾

1) V. 6 *κόρα* Par. Stb. — Eandem fabulam e Menae apo-
grapho cod. Par. S. Gr. 504 edidit A. Hausrath l. s. p. 303

41^a.

Certiore iudicio ad Babrium refero alteram Parisini illius fabulam 216 (p. 60/379 Sternb.), quam e Paris. 365 iam ediderat A. Hausrath l. s. p. 301.

Ἀλώπηξ καὶ δράκων.

Συκέα παρ' ὁδὸν ἦν. [†]ἀλώπηξ δὲ θεασαμένη δράκοντα ποιμώμενον ἐξήλωσεν αὐτοῦ τὸ μῆκος· βουλομένη δὲ αὐτῷ ἐξισωθῆναι παραναπесоῦσα ἐπειράτο ἐαυτήν ἐκτείνειν, μέχρις οὗ ὑπερβιαζομένη ἔλαθε δαγεῖσα.

[Τοῦτο πάσχουσιν οἱ τοῖς κρείττοσιν ἀνθαμιλλώμενοι· θᾶττον 5 γὰρ αὐτοὶ διαβόηγνυνται ἢ ἐκείνων ἐφικέσθαι δύνανται.]

Haec fere, omissis minutiis, scriptura tradita, nisi quod post θᾶττον v.5 'aliquot litterarum lacunam' indicavit Sternbach, quam explevi γὰρ αὐτοὶ verbis e Par. 365 repetitis. Babrii fabulam 41 adscripsit iam Sternbach. Diluc. p. 23/399. Idem volpis nullas hoc loco esse partes recte observavit; sed perperam ἀλώπηξ vocabulo aviculam (?) quandam ab Aristotele commemoratam significari coniecit: nunquam enim apud scriptores fabularum rarissimum illud animal, quod quale fuerit ambigunt physici, in scaenam prodit. Restituendum paraphrastae ni fallor (quod ipso litterarum ordine commendatur) σκόληξ pro ἀλώπηξ; nam etiam in Babrii fab. 120 σκόληκα ut vanum et gloriosum paraphrasta (cf. adn.) substituit pro rana medicam artem iactante. Ceterum 41, 2 Babrium κωλώτην appellasse suspicor, quam σάβραν interpretatus est diasceuaasta Athous (cf. 204, 1, Suid. s. κωλώτης); ipsa igitur vox illa rarissima causa fuisse videtur, cur adulteraretur recensio Parisina.

---

unde lectiones varias excerpere nolui. Mirum quod Sternbachius quominus codicem Par. 690 in usum suum ille converteret prohibere et potuit et voluit, cf. Hausrath p. 296.

Iam Babrii agnoscere mihi videor colores ab tetrastichista Athoo fab. 41 prorsus oblitos: ficum exesam, serpentem ad cavum meridie quiescentem (Plin. n. h. VIII 39, 139, C. Bötticher, *Baumkultus* 205), lacertam ei vicinam aemulamque adrepentem. Lacertas cum serpentibus comparavit Aristoteles anim. XII 17 p. 508^a 10, part. anim. IV 1 p. 676^a 24, Theophr. Plin. VIII 31, 111, bella cum eis gerentibus descripsit Plinius VIII 27, 97. Simile fabulae initium, quod iam Hausrath monuit, Bodl. 125.

Fabularum *Aphthonii* plures fortasse e Babrii libello deprompta sunt quam quas recepi (cf. p. 5 atque proleg. p. XXI), veluti (quae ad Bianorem redit Anth. Pal. IX 273, ut Babr. 200) Aphth. 4 (Fur. 202) ἔξενής καὶ τέττιξ; sed sermonis Babriani vestigia in eis frustra quaeres. Nolui igitur accumulare quae nimis incerta sunt.

231—234.

Apud *Avianum* quinque inveniuntur fabulae, quarum exempla neque in Babrii libris AB invenies neque in collectionibus Aesopeorum. Babrianis eas subscripsit Eb p. 94¹), atque argumenta earum intima cognatione coniuncta sunt cum arte Babrii, cf. quae disputavimus in Fleckeiseni annalibus CXXXIX p. 653 sqq., Pauly-Wissowa s. Avianus. Unam (XXVII de cornice et urna), quam etiam Ps.-Dositheus descripsit, Babrianis adieci l. 200 supra p. 182; ceterarum inscriptiones et initia describere sufficiat.

Avian. XXII *De cupido et invido.*

Iuppiter ambiguas hominum praediscere mentes

Ad terras Phoebum misit ab arce poli etc.

Avian. XXV *De puero et fure.*

Flens puer extremam putei consedit ad oram

Vana super vacuis rictibus ora trahens etc.

Avian. XXVIII *De rustico et iuvenco.*

Vincla recusanti dedignantique iuvenco

Aspera mordaci subdere colla iugo etc.

Avian. XXXVIII *De pisce et phoecide.*

Dulcibus e stagnis fluvio torrente coactus

aequoreas praeceps piscis obibat aquas etc.

E singulis eas Babrii fabulis expressas esse satis mihi nunc probabile videtur.²)

1) Eis addidit etiam fab. XXXIX et XLII, quas Babrii 179 (Bodl. 181) atque 182 (Vat. 136) esse libris novis inventis didicimus: unde vides quantopere fides augeatur coniecturae ab Eberhardo factae.

2) L. s. Av. XXV. XXXVIII ad aliarum Babrii fabularum exemplar ipsum scriptorem Latinum finxisse conieci, quod non iam probo. Contra fab. XXX ipsa est Babrii 95 (Lm) bestiis mutatis in homines, cf. Cr ann. p. 654.

235.

Mythicorum dactylicorum poetas (infra p. 215 sqq.) Babrii vestigia anxie premere (cf. prooem. II) notum est. Argumenta ab eis tractata omnia in Babrii codicibus et paraphrasibus inveniuntur uno 16 v. 42 excepto, si quidem probabili coniectura haec verba et tributa sunt mythicis et relata ad Aesopi fabellam a solo Plutarcho VII sap. 14 p. 157 narratam: ὁ Αἰσώπειος κύων, ὃν οὐτοσί φησιν ἐν τῷ χιμῶνι συστρεφόμενον . . διὰ τὸ διγοῦν οἶκλαν ποιεῖν διανοεῖσθαι, θέρους δ' αὖ πάλιν ἐκτεταμένον καθεύδοντα φαλνέσθαι μέγαν ἑαυτῷ καὶ μήτ' ἀναγκαῖον ἡγεῖσθαι μήτε μικρὸν ἔργον οἶκλαν περιβαλέσθαι τοσαύτην. Itaque Babrium etiam hoc argumentum tractasse suspicari possis.

Inter ipsius *Ignatii* tetrasticha (I) perpauca legi, quorum argumenta aliis Babrii codicibus et paraphrasibus non inveniuntur recepta, in praefatione exposui.

236.

Primum exemplum μῦς ἔκφερεν μὴν (8) ne in Aesopeorum quidem collectione legitur ulla. Itaque ab Ignatio ipsam fabellam fictam esse suspiceris. Verum versiculi illi nimis 'succincti' quid sibi velint aegre cognoscas: id quod epitomatoris est exemplar ab alio acceptum breviantis, non poetae nova argumenta fingentis. Atque altius si rem inspexeris, proverbii pervetusti (Herond. III 75) ὄπον μῦς τὸν σίδηρον τρώγουσιν (quod explicavi quae est. Herond. p. 71 sqq. Philol. LIII 247) novam enarrationem subesse intelleges; describitur enim mus ex officina ferraria (cf. v. 2 οὗς χαλκῆς βλέποντες κτλ.) murem inedia mortuam efferentem.¹⁾ Hoc autem παροιμιῶν ἐξηπλωμένων genus in

1) V. 1 Μῦς ἔκφερεν μὴν ἔργον ὄντ' ἀσιτίας idem esse quod ἐκγεγῶτ' (defunctum) ἀσιτία bene monuit Ml. Conl. Aes. F 49 Aⁿ 59 (γαλῇ εἰσελθοῦσα εἰς χαλκῆως ἐργαστήριον . . τὴν εἴνην

altera potissimum fabularum editione summo studio excoluisse videtur Babrius;¹⁾ itaque Ignatii tetrastichon illud quin ad Babrium revocandum sit vix dubium est.

237.

Etiam alterum exemplum 24 ἦται λαβεῖν ἀγροῖκον ἐμπότης λαγών in Aesopeis volgatis frustra quaeres: invenies apud solum Syntipam qui dicitur fab. 49 p. 40 (Cor. p. 227). Iam hae fabulae quin aliqua necessitudine cum Babrio coniuncta fuerint, dubitari non potest; ipsa narratio illa e media vita petita a Babrio non aliena, cf. Babr. 61 et quae sunt similia. Itaque hoc quoque tetrastichon ad Babrium redire satis probabile. Babrii ἀγρευτής (107, 10) θηρευτής factus esse videtur apud Syntipam, ἀγροῖκος apud Ignatium.

238. 239.

Eadem condicio est tetrastichorum quorundam arte plane Ignatiana factorum (48 sqq.), quae Ignatii imitatoribus tribuit C. F. Mueller argumentis confisus me si audis non satis firmis.²⁾ Nam tetrast. I 52 ἄστροις περισκοπῶν τις κτλ. in ceteris fabularum Babrii fontibus non comparet. Fabula est celeberrima volgo ad Thaletem relata atque e septem qui dicuntur sapientium historiis repetita (cf. Plato Theaet. 174, Diog. La. I 34, Antip. A. P. VII 172, 7

περιέλειπε) et Fr 271 Aⁿ 94 (ἔχεις εἰσελθὼν κτλ., cf. Phaedr. IV 8) suspiceris ἐντραγόντα θινία (= θινήματα, χαλκοῦ θίνημα Herond. VII 80), cf. etiam Antiph. Byzant. Anthol. Pal. IX 310 ψῆγμ' ἔπυρον χρυσοῖο σιδηρέων ὅπ' ὀδόντων | θινήθην . . . μὲς δῆλος βαρὺ δείπνον ἑδαίστο (e paradoxographo, cf. Plut. de cup. div. 7 p. 526 B, Plin. nat. hist. VIII 82); sed coniectura apud Ignatium non opus est.

1) Cf. quae de fontibus eius docui in encyclopaediae a Wissowa editae vol. II s. v. Babrius, col. 2663 et in praef. cap. IV.

2) Thema Ignatianum in tetrastichis primi ordinis (1—44) tractatum inter ea invenitur nullum, qualia multa reperies in recentiorum tetrastichis optimo iure a Muellero in suspicionem vocatis. E solo codicum consensu iudicium repeti posse nego.

etc.) Iam narratiunculam eiusdem prosapiae ad eundem Thaletem spectantem (Plut. de soll. an. 16 p. 971 et Aelian l. s. s.) libello suo inseruit Babrius fab. 111. Nihil igitur video, cur Ignatium unico illo loco ad alium auctorem confugisse credamus. Neque tamen mirer, si quis fabulam trimetris rectis inclusam 10 (infra p. 237) Ignatio prae manibus fuisse suspicetur, cum praesertim Byzantini fabulas iambicas Babrianis choliambis legerint adnexas (cf. p. 246). Cui suspicioni illud obstat, quod Ignatius ipsam recensitionem Athoam adhibuisse videtur; nulla enim in paraphrasibus ab Athoa pendentibus mythicorum vestigia deprehendes. Itaque Babrii haec esse veri est similis.

Dubitationi magis obnoxium est tetrast. I 48. Fabulam Cor. 38 F 109 (*Ἀέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ*) hoc potissimum teste nisus ad Babrium rettulit Eb p. 94, quin etiam versus edolavit *κοινωνίαν ἔθεντό ποτε* [?] *πρὸς ἀλλήλους*. Sed argumentum illud, cuius summa posita est in *societate leonina* ab imbecillis inita (cf. etiam fab. Lat. IV p. 193 Herv.), Babrium tractasse veri parum simile propter fab. 67.

240—245.

Alia condicio est corporis illius, cuius partem e Laurentiano (F) edidit Bandinius atque libello gratulatorio ad Sufrianum misso repetivit Eberhardus II—XXI.¹⁾ Quae in ceteris Babrii libris et paraphrasibus desiderantur haec sunt:

1) Ordinis alphabetici vestigia quaedam in eo observantur, incipiunt enim primi versus fabb. 1—27 a litteris *αβγδεηθκλ*, fabb. 28—44 a litteris *κιδηεα*, fabb. 45—69 a litteris *μνοπρτσζω*. Itaque qui librorum illorum archetypum conscripsit collectione usus est e litterarum ordine disposita, quam ita excerpsit, ut primum exemplar suum sequeretur (cf. Ml Tab. I* p. 261), deinde a medio libro ad initium paginas revolveret, denique reliquam partem usque ad finem recto ordine percurreret. Quae si recte disputata sunt, Ignatii opusculum eadem fata habuit, quae fabulae Babrii. Alii inscriptiones addiderunt atque secundum primas earum litteras fabulas disposuerunt.

Λέων καὶ ὄνος Eb 3 = II 1 Ml

Λύκος καὶ πρόβατον Eb 5 = II 3 Ml

Λάρος καὶ ικτίνος Eb 8 = II 6 Ml

Λέων ἄρκτος ἀλώπηξ καὶ κάμηλος Eb 9 = II 7 Ml

Λέων, ἄρκτος καὶ ἀλώπηξ Eb 15 = II 13 Ml, cf. iamb. 19

Ἐλαφος ἡμίλωπος Eb 14 = II 12 Ml.

Eberhardus quod addit *λύκος καὶ αἴξ* supra iam tractavi 199 p. 181. Cum in hanc collectionem recentiora quaedam tetrasticha et ab Ignatio aliena sese insinuavisse videantur, de singulorum origine dubitari potest, cum praesertim ultimi illius argumentum tam inficetum sit, ut ne Babrio quidem dignum videatur.

246. 247.

Tertium genus est tetrastichorum, quae in perpaucis inveniuntur codicibus eisque recentissimis atque artis plane barbarae indicia satis aperta prae se ferunt. Quaedam eorum argumenta Babrianis inseruit Eb., cf. supra fab. 207 sqq. Non recepi quae indicavit Eb. p. 94 duo

Γέρων καὶ θάνατος = II 21 Ml, cf. Synt. 2

Λύκος διδάσκαλος (μαθητῆς) καὶ ὄνος = II 28 Ml.

Ultimo hoc poematio lupus describitur Lycophronis poematis legendis operam navans. Talia a Babrii arte prorsus abhorrent atque medii aevi ingenium produnt, quo primi Byzantini lupum finxerunt scripta legentem atque peccata sacerdoti fatentem (cf. infra fab. 251 Rhet. gr. I p. 597 W., indicatum *litt. Centralbl.* 1895, 1288, *Carm. Gr. med. aevi* p. 148). Perexigua igitur recentissimorum tetrastichorum auctoritas.

Praecipuum *Ps.-Dosithei* fontem Babrium esse constat. (I = B. 43, II = 82 + 107, III = 31, VI = 103, VII = 75, VIII = 200, IX = 77, X = 168, XI = 79, XII = 191, XIV = 91, XV [praeter verba *Ἀλσώπος κλ.*,

quae vix pertinent ad fabulam quae sequitur] = 194, XVI = 84, XVII = 110, XVIII = 108); itaque si quis fabulas quasdam, quae non inveniuntur in Aesopeis vol-
gatis, ad Babrium redire coniciat, non mirer, quamquam sermonis numerique Babriani nulla in eis esse vestigia concedendum est. Ascripsi eas (Dos. 4. 5. 13) tanto luben-
tius, cum paene ignotae iaceant libello illo grammatico sepultae, quo ne Halmius quidem usus est.

248 (4).

Οἰκοδεσπότης τίς ποτε πλέον εἰς θάλασσαν ἐκοπία ὑπὸ
χειμῶνος, καὶ οἱ ναῦται ἀσθενέστερον ὑπηρέτουν διὰ τὸν
χειμῶνα· οἷς δ' ἄνθρωπος εἶπεν „ὦμεῖς“ φησὶν „εἰ μὴ τοῦτο
τὸ πλοῖον ταχύτερον ἄγετε, λίθοις ὑμᾶς καταβαλῶ.“ τότε εἰς
ἐξ αὐτῶν εἶπεν „ὥφελον γὰρ <ἐν> ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ἤμεν,
ὅπου λίθοι συλλεγῆναι δύνανται.“

[Τούτῳ οὖν ὁμοίᾳ τὰς ψυχὰς ἡμῶν βαστάζειν ὀφειλομέν τὰς
κουφοτέρας ζημίας, ἵνα τὰς βαρυτέρας ἐκφύγωμεν.]

249 (5).

Αἰλουρος προσποιούμενος γενέθλιον ἄγειν ἐπὶ δεῖπνον
ὄρνεα ἐκάλεσεν· ἔπειτα παρατετηρηκῶς εἰσελθόντας ἔκλεισεν
τὰς θύρας καὶ καθ' ἓνα ἤρξατο ἐσθίειν.

[Οὗτος ὁ μῦθος ἡρμостαι εἰς ἐκείνους, οἳ πρὸς ἐλπίδα ἐλαρὼν
πορευόμενοι τὰ ἐναντία πάσχουσιν.]

250 (13).

Ὅνον ἄρρωστον λύκος ἐπεσκέπτετο καὶ ἤρξατο τὸ σῶμα
αὐτοῦ θιγγάνειν καὶ ἐξετάζειν, ποῖα μᾶλλον μέρη αὐτοῦ
ἐπόνουν. ἀπεκρίθη δ' ὄνος „ἂ σὺ θιγγάνεις.“

[Οὕτως ἄνθρωποι κακοί, εἰ καὶ ὠφελεῖν δοκοῦσιν, μᾶλλον
βλάπτουσιν.]

Sed plane incertas esse has coniecturas ne obliviscaris.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΠΙΓΡΑΦΗ.

251.

Leonis et elephantis fabulam, quam e Vaticano se edere professus est Furia fab. 357 (Hl 261), Babrio vindicavit Eb. p. 94. Sed singula eius verba adeo conspirant cum capite quodam ab Achille Tatío omnibus stili sui lenociniis exornato II 21, ut Achillem nos legere manifestum sit, non Babrium; errat Bergkii Philol. XLVII 394, qui Achillem Aesopea transcripsisse opinatur. De re cf. Rohde *gr. Rom.* p. 482 adn., Benfey, *Pantschat.* I p. 245 f. (quem fabulas illas Tatii non recte ex India repetere testis est Aristophanes Equ. 1039). *Elephantem* in Babrii fabulis Athois et Bodleianis *in scaenam non prodire* memorabile, cf. p. 109².¹⁾

252.

Populari quodam colore perspicua est fabula Vat. Fur. 370 p. 151 (Hl 332), gemella illa Accursianae 36 FFur 88 (Hl 225), cf. Furiae adn. ed. Lips. Add. p. 163

---

1) Alteram quoque Achillis Tatii fabulam (II 22) Aesopeorum conlectione potius quam ipso Achille usus Accursianae copiiis cum aliis quibusdam adiecit qui curavit Frobenianam (1524): unde transiit in Herwagianam Neveletanam (149) ceterasque. Ne Halmius (234) quidem ad Achillem lectores relegavit.

inf.), e qua fabella nostra Grimmii 27 p. 113 progener minavit. Atque choliambos in ea iam Corais p. 27 observare sibi visus est; sed versus sunt artis Byzantina non Babrianae:

ὄνος καὶ κύων ἐν ταύτῳ ὠδοιπόρουν . . .
 χόρτου τε, φημί, καὶ κριθῆς καὶ ἀχύρου κτλ.

Verba quae sunt *χόρτου τε φημί*, Babrio ascripsit Eb. p. 9. ego a Byzantino homine conscripta ea esse spondeo; nam otiosum illud *φημί* ipsi narrationi inserere non solet Babrius, solent Tzetzae et qui sunt similes. Neque cum asir litteras legente apud Babrium invenio quod conferam (c. supra p. 205).

253.

Lepidam simii et delphini fabellam A^o Cor. 88 (Aⁿ 74 nuper in recentiorum erroribus deridendis festive adhibitam (cf. S. Reinach, *r. archéol.* 1891) Babrii esse iam Knochius suspicatus est, qui post Tyrwhittum primus huius fabulis illustrandis operam navavit perutilem, atque sententiae eius ipsum Alfredum Eberhard video patrocinatam p. 94. Sed quibus nisi sint argumentis nescio; Tzetza (chil. IV 945), ad quem provocat Knochius, praeter Babrium prosariis fabulis usum esse scimus (cf. chil. IV 932. X 26 atque in Augustana trimetrorum rectorum rhythmus facilius restituitur, quam choliamborum (cf. infra iamb. p. 239).

254.

Cum Tyrwhitto aliis Lachmannus (fr. 142, cf. praef. p. XI) Babrio tribuit hos versus:

. . . . ταῦτα δ' Αἴσωπος
 ὁ Σαρδηνὸς εἶπεν, ὅντιν' οἱ Δελφοί
 ἄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο . . .
 ἔωσαν αὐτὸν μάλ' <ἀθέως> κατὰ κρημνοῦ.

1—3 servavit Apollon. Soph. lex. Hom. p. 10, 13 s. v. *ἄειδε*, ubi *οἱ ἀδελφοὶ* cod. (corr. Tyrwh.); v. 4 Schneidewinus composuit e Suidae verbis s. *ἔωσαν: καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου οἱ Ἀδελφοὶ ἔωσαν αὐτὸν κατὰ κρημνοῦ μάλα*, quae Aeliano potius tribuit Hercher Ael. fr. 203 p. 259 (*ἀλλ' ἔωσαν αὐτὸν νήπιοι κ. κρ.* Bgk.) Versus illos, quorum paenultima nulla accentu feritur, Babrii non esse post Ahrensiū (de cras. et aph. p. 31) et Schneidewinum omnes fere consentiunt. Solus Naber (Mnemos. n. s. IV 1876 p. 400 sqq.) ea fere concludendi forma nisus, quam circulum vitiosum hodie logici appellant, Babrio eos vindicare ausus est, quem eadem qua Alexandrinos arte metrica usum esse opinatur, cf. quae disputavi de Babr. aet. p. 158 sqq. Verum omnia Naberī commenta, quae qualia essent l. s. accuratius demonstravi, certo tabularum ceratarum testimonio ita nunc refutantur, nemo ut iam hiscere possit adversus veritatem: nam poetae Athoi, quem monachum fuisse Naber ariolatus est, severa ista ars in ipsis fabulis Assendelftianis observatur saeculo p. Chr. n. tertio cerae inscriptis.¹⁾

Praeterea verbis illis quo loco Babrius uti potuerit, non intellego; spectant enim — id quod iam Tyrwhittus observavit — ad canthari fabulam ante supplicium ab Aesopo narratam (cf. schol. Aristoph. Vesp. 1446 p. 166 Dbn, vit. Aes. fab. Rom. p. 301 sq. Eb)²⁾: Babrius vero, qui hac re longe diversus est a Phaedro, singulas fabulas ad Aesopi fata referre non solet. Accedit, quod certa Babrii fragmenta Apollonii lexico recepta inveniuntur nulla. Multo

1) Babrii personati syllogae alterius testimonio (prooem.) nemo hodie abutetur, quamquam Minae, fraudatoris ineptissimi, partes egit ipse Th. Bergkīus, Anthol. praef.² p. XXXIX sqq., Philol. XLVII 387.

2) Prorsus inepte v. 1 *δητὴρ μὲν οὐκ ἔγωγε· ταῦτα δ' Αἴ.* in sylloge altera supplevit Minas: quamquam fuerunt quibus talia placerent. *Cantharum abominatur poeta* (cf. p. 207).

probabilius quod suspicatus est Ahrens l. s. choliamborum Callimachi frustulum nos tenere (cf. Callim. II p. 272 Schn.) Quid enim si fr. 87:

ἦν κείνος οὐνιαυτός, ᾧ τό τε πτηνὸν
καὶ τοῦν θαλάσση καὶ τὸ τετράπουν οὕτως
ἐφθέγγεθ' ὥς ὁ πηλὸς ὁ Προμήθεος

fabellae Aesopi prooemium erat? Ita Aesopus in vita fab. Rom. p. 282 Eb. fabulam Samiis orditur ab his verbis καθ' ὃν χρόνον δμόφωνα ἦν τὰ ζῷα κτλ. Nam ad ipsum lauri et oleae certamen a Callimacho fr. 43 narratum

ἄκουε δὴ τὸν αἶνον· ἔν κοτε Τρωάλη
δάφνην ἔλαιη νεῖκος οἱ πάλαι Λυδοὶ
λέγουσι θέσθαι . . .

ἐγὼ φάυλη

πάντων † τῶν δένδρων εἰμὶ.

versus illos quominus referamus cum Meinekio choliamb. p. 157 multa impediunt. Certe Aesopi fata choliambis Callimachi enarrata esse eo facilius credas, cum exstent fragmenta, quibus Thales septemque qui dicuntur sapientes celebrantur (fr. 94 sq. p. 259).

Ceterum Callimachi versus supra descripti ansam dederunt Bergkio aetatis poetae ultra Callimachum removendae (kl. Schr. II p. 560).

Eberhardianis fabulis quas adiecit Gitlbauer indicibus saepe contentus paene nullis eas perpaucis exceptis ne inter dubias quidem locum habere volui. Verum ne quid desideres en tibi indicem earum quasomisi:

Gb 144 = A° 71 ποιμήν νεογνὸν λύκου σκυμνὸν ἐδ-
ρων κτλ., cui fabulae iuxta Gb 168 (Babr. nostri 175)
locus non erat. Eiusdem generis est.

Gb 186 = F 3 A° 2 Ἀετὸς καταπτὰς . . . ἄρνα ἤρπασε,
cf. Gb 156 = Babrii nostri 137 (Tab.).

Gb 188 = F 15 A° 6 A° 16 Αἴλουρος συλλαβὸν
ἄλεκτρονὸνα τοῦτον ἐβούλετο μετ' εὐλόγου αἰτίας καταδοι-
νῆσασθαι κτλ.

Gb 191 = F 29 A° 160 A° 32 Ἀνθρωπὸς τις φόνον
ποιήσας ἐδιώκετο ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ φονευθέντος κτλ.

Gb 192 = F 35 A° 17 A° 21 Ἀλιεῖς ἐξελθόντες ἐπ'
ἄγραν ἐπειδὴ . . οὐδὲν εἶλον κτλ.

Gb 193 = F 43 A° 23 A° 52 Ἀνὴρ τις ὑπὸ χεიმῶ-
νος ἐν τῷ αὐτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεὶς . . . , πρῶτα μὲν
ἀ πρὸβᾶτα κατέφαγεν . . . οἱ δὲ κύνες κτλ.

Gb 194 = F 44 A° 79 A° 55 Γυνὴ χήρα φίλεργος
θεραπεινίδας ἔχουσα ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐπὶ τὰ ἔργα
ἐγείρειν κτλ.

Gb 195 = F 45 A° 80 A° 56 Γυνὴ μάγος ἐπφθὰς
θεῶν μηνιμάτων ἐπαγγελλομένη κτλ.

Gb 197 = F 55 A° 25 A° 64 Ἀρχθεὶς τις ὑπὸ κυνὸς
τὸν ἱασόμενον περιήει ζητῶν κτλ.

Gb 203 = F 183 A° 53 A° 216 Τῶν ὀρνέων βου-
λευσαμένων περὶ βασιλεῖας ταῶς ἤξιλον χειροτονεῖσθαι κτλ.

Gb 212 = F 411 Ἀνὴρ τις ἀκρίδας συλλέγων . . εἶλε
καὶ τέττιγα κτλ. Etiam Bergkii Philol. XLVII 386 Babrio
hanc fabulam vindicavit atque unum alterumve choliambum
facili negotio restitutum (τοὺς ὀδοιπόρους τέρπων· φωνῆς
δὲ παρ' ἐμοὶ πλεῖον οὐδὲν ἐνρήσεις) ipse olim observavi.
Verum, quod neque Bergkii animadvertit neque Gitlbauer,
omnibus verbis descripta est e vita Aesopi (XXII p. 283 Eb),
qua Babrii fabulas receptas esse neque demonstratum est

nec potest demonstrari. Idem cadit in fabulas quae subsequuntur.

Gb 213 = F 412 *Γυνή τις προσφάτως τὸν ξαντῆς ἄνδρα θάψασα κτλ.* Celeberrima matronae Ephesiae fabella ex eadem Aesopi vita petita XXXIII p. 299 Eb, de qua cf. E. Rohde Mus. Rhen. XLVIII 126¹.

Gb 214 = F 414 *Ἀνὴρ τις τῆς οἰκίας ἐρασθεὶς θυγατρὸς κτλ.*, e vita Aesopi XXXIII p. 304 Eb, ubi nullum omnino choliamborum vestigium cognosco.

Neque Bergkii neque Gitlbauer Babrio ista tribuissent, si e vita Aesopi ea hausta esse observassent.

Hae fabulae fere omnes totae quantae sunt non solum rhythmo, sed etiam sermone pedestri sunt scriptae; Gitlbauerum Babrii choliambos integros se restituere opinatum esse vix credas.

Fragmenta quaedam hexametris vel iambis rectis inclusa, quibus Babrii nomen errore aperto ascripserunt Suidas et Georgides, inter Mythicorum reliquias recepta invenies infra p. 217, 22. 235.

Eiusdem fere generis est fabula dact. 34 infra p. 231, quam Babrio vindicaverat Eb p. 94.

Fragmentum papyro veteri inscriptum, quod Babrii esse Weilius coniecerat (*rev. des ét. Gr.* 1890, 309, cf. Werner Qu. Babr. p. 6¹), ad Herondae mimum VIII pertinet.

FABVLARVM
DACTYLICARVM ET IAMBICARVM
RELIQVIAE

100

100

I. ΕΠΗ ΚΑΙ ΕΛΕΓΕΙΑ

ΜΤΘΙΚΑ

*1 (16)

ἀεὶ πλάνα χεῖλεα γῶγός.

1*

2 (36)

Ἦχῆεις ἐτάνυσσε βαλὼν προκάρηνον ἀήτης

Ἔστασαν οὐδὲ κόμας ψαφαρῇ μεμῖαντο κονίη

*3 (43)

Αἰπύνερος ἔλαφος . . .

4*

4 (64)

Αἰπεινὴν ἐλάτην ἔρις ὄρορεν αἴσυλα φάσθαι.

5

Fabularum Babrianarum imitationes hexametris et elegiis conceptas composuit primus I. H. Knoche, Babr. fab. (1835) p. 202 atque in programme Torgaviae a. 1838 edito, retractarunt Lachmannus Babr. p. VII, Eberhard (Eb) Babr. p. 96 sq., Bergk (Bgk) Anthol.³ p. XX sq. 171 sqq., Gitslbauer Babr. p. 147 sqq. Bergkii et aliorum immemor. Fragmenta incerta asteriscis sunt insignita. || 1 (Bgk p. XXI) Suid. s. ἀείπλανα· πεπλανημένα, φλύαρα . . . ἀείπλανα κτλ. Ad mythica rettulit Bgk, Callimacho (fr. anon. 2 p. 705) vindicarunt plerique. — Cf. Babr. 16, 10. — ἀεὶ πλάνα Bgk, sed cf. Lobeck, Elem. pathol. I 590 || 2 (Eb 1, Bgk 1) Suid. s. προκάρηνος· ἐπὶ κεφαλῇ. ἐν μύθοις· ἡχῆεις κτλ. — Cf. Babr. 36, 1 || 3 (Eb 2, Bgk 18) Suid. s. ψαφαρῇ . . . καὶ αὐθις ἐν μύθοις· ἔστασαν κτλ. — Cf. Babr. 36, 4. — κόμαι Valckenaer | Verum viderat Hecker comment. Callim. p. 94 || 4 Suid. αἰ. ἔ. ὄψηλὰ κέρατα ἔχουσα. — Cf. Babr. 43, 1. — Fr. huc referendum esse et ego conieci et indicavit E. Bruhn, Mus. Rhen. XLV 283 || 5 (Eb 4, Bgk 25) Suid. s. αἰπεινή· ὄψηλῇ. αἰπεινὴν κτλ., id. s.

5 (67)

Ἐς βλοτον κοινωνῶς ὕψω γένετ' ὠμοβόρος λῖς 6

ἡτοῦτο μὲν οὖν πρῶτον λάχος οἴσομαι

* 6 (75)

τοῖς δ' ἐπέσειε φόβον ὥς ἀντίκα τεθνήξοντος. *

* 7 (82)

ὅστε φόβησιν *

ξανθοτάταις ἐκόμα . . . 10

8 (93)

ἡπικροὶ μὲν τε λύκοισιν, ἀτὰρ χιμάροισιν ἀκηδεῖς.

9 (95)

. . . ἄκμηνος δόρποιο . . . *

αἰσῶνα· παράνομα, ἄδικα. ἐν μύθοις· αἰπεινήν κτλ. — Cf. Babr. 64, 1 sq. — Perperam verum 48 comparant atque ad elegia hoc fragmentum referunt Knoche Bergkiius Gitlbauer alii. Nam fr. 19 elegiacum gemellum est huius, quod quin fabulis epicis inserendum sit dubitari vix potest || 6 (Eb 6, Bgk 2) Suid. s. λῖς· ὁ λέων. μῦθος· ἐς βλοτον κτλ. — Cf. Babr. 67, 1. — κοινός cod., corr. Reinesius | Hexametri exitus repetitus ex Theocr. XIII 62 || 7 (Eb 7, Bgk 3) Suid. s. λάχος· μοῖρα . . . λέγεται δὲ καὶ ἡ πρόλαχος, ἡ πρώτη μερίς. καὶ αὐθις ἐν μύθοις· τοῦτο κτλ. καὶ αὐθις· σφαίρας δὲ λάχος κονίησιν ἐμίχθη, quae ad mythica referre dubito. — Cf. Babr. 67, 5 || 8 (Bgk p. XXII) Suid. s. ἐπέσειεν· ἐποννετείνετο. τοῖς κτλ. Callimacho (fr. anon. 25 p. 709) sine causa tribuunt plerique, ad mythica rettulit Bgk. — Cf. Babr. 75, 4, 5. — τῷ δ' male commendavit Bgk, cf. Babr. 75, 4 πάντων λεγόντων κτλ. || 9 (Bgk p. XXI) Suid. s. φόβη· κόμη, θοῖξ· ὅστε φόβησι — ἐκόμα. — Cf. Babr. 82, 1. — De tauro Marathonio vix recte intellexit Hecker, cf. Callim. anon. 65 p. 717 || 11 (Eb 9, Bgk 20) Suid. s. ἀκηδής· ἄταφος, ἀμελής . . . λέγεται, καὶ ἀκηδὲς [ἀκηδεῖς?] ἐν μυθικοῖς· πικρὴ κτλ. — Cf. Babr. 93, 4. — πικρὴ S. corr. Lm | λύκοις S, corr. Kuester | ἀκηδής S, corr. Lm. — Ad eiusdem fabulae initium referri solet fr. inc. 21 v. 51 || 12 (Bgk p. XXI) Suid. (Zonar.) s. ἄκμηνος· ἀγευστος. ἄ. δ. — Cf. Babr. 95, 4. — Callimacho tribuit Hecker (anon. 4 p. 705).

„γαστέρι μούνον έχοιμι κακῆς ἀλκτῆρια λιμοῦ *

„οὐδέ οἱ οὐδ' αἰθων ἄδε πάρδαλις, οὖνεκα θυμοῦ
ἐμπλείη, τὸ δὲ πολλὸν ἀγῆνορα μέμφετο τίγριν 15

κερδεσι φηλωθεῖσα θοῇ κεμᾶς, ἐγγύθι δ' ἔσθη
ἡπεδανοτο λέοντος . .

ἡ δὲ πελιδνωθεῖσα καὶ ὕμμασι λοξὸν ὑποδράξ *

βέβυστο δὲ πᾶσα χόλοιο 20*

καὶ οἱ πορφύρουσι διακριδὸν ἀμφὶς ἕκαστα

10 (108)

Θέντο μετ' ἀλλήλοισιν ἐταιρείην μνὲ δοιῶ,
οὐ καθ' ὁμὰ ζῶοντες· ὃ μὲν κατὰ νείδν ἐρήμην
ἐτρέφεθ', ὃς δὲ δόμοισιν ἐν ἀφνειῶν τρέφετ' ἀνδρῶν.

„ἐνθ' ἵνα μοι βίος ἐστίν, Ἀμαλθείης κέρας αἰγός 25

18 (Bggk p. XXI) Suid. s. λιμός· γαστέρι — λιμοῦ, id. ἀλκτῆρια λιμοῦ· τὰ δυνάμενα ἀλαλκεῖν τὸν λιμόν. — Cf. Babr. 95, 5 — Callimacho (an. 43 p. 713) tribuunt plerique || 14 sq. (Eb 10, Bggk 4) Suid. s. ἔθεν· ἤρεσκεν. ἐν μύθοις· οὐδὲ — ἐμπλείη || 15 Suid. s. v. πολλόν· ὡς ἐπιτοπλεῖστον. ἐν μύθοις· τὸ δὲ πολλὸν κτλ., coniunxit Tyrwhittus. — Cf. Babr. 95, 18 || 16 (Eb 11, Bggk 5) Suid. s. φηλόν· . . καὶ φηλωθεῖσα ἀντὶ τοῦ ἑξαπατηθεῖσα. ἐν μύθοις· 1. — κεμᾶς, ἐνθεν καὶ φήληες τὰ ἄγρια σῶκα κτλ. (ad 108, 17?); 2. — κερδοῖ Lm, cf. prol. || 16 sq. Suid. s. ἡπεδανός· ἀσθενής. ἐν μύθῳ· κερδοῖ Lm, cf. prol. || 16 sq. Suid. s. ἡπεδανός· ἀσθενής. ἐν μύθῳ· ἐγγύθι δ' ἔσθη κτλ. — Cf. Babr. 95, 37 || 18 sq. (Eb 12, Bggk 23) Suid. s. ὑποδράξ· ἡ δὲ — ὀσομένη. τοντέστιν, ὡχριάσασα καὶ ὑποβλεψαμένη διὰ τὴν ὀργήν. Fabulis ascripsit Toup, Callimacho Ruhnkens Hecker alii, cf. Schneider, Callim. anon. 63 p. 717. — Cf. Babr. 95, 59 || 20 Suid. s. βέβυστο· ἐπεπλήρωτο. β. κτλ. — Cf. Babr. 95, 60. — Versui 19 continuandum? || 21 Suid. s. πορφύρη . . καὶ ἐν μυθικοῖς· καὶ οἱ κτλ. — Cf. Babr. 95, 96 || 22—24 (Eb 14, Bggk 6) Suid. s. ἐταιρεία· ἡ συνήθης ὁμόνοια καὶ φιλία. Εἰς βίος· θέντο — ἀνδρῶν. — Cf. Babr. 108, 1 | ἀλλήλουι Cobet Mnem. I 23 || 23 νείδν κατ' ἐρήμην ci. Bernhardt || 24 ἐτρέφεθ' Bggk || 25 (Eb 15, Bggk 6) Suid. s.

λέξομαι ἐν μυχάτῳ· κλισίῃ δέ μοί ἐστιν ἐτοίμη *

11 (115)

„τίς γάρ ἐμοί σεο μισθὸς ἐπάξιος, ἦν σε διδάξω
ὕψου ὑπὲρ πόντοιο μεταχρονίην ποτέεσθαι;

ὄθι στυφελῶν ἐπὶ πετρῶν
ὄστρακδέντά <τε> νῶτα καὶ ἄγκυλα γυῖα κεάσθῃ. 30

„οὔτι δίκης ἀπάνευθεν ἀεικέι δάμναμαι οἷτῳ

12 (122)

„ἔκ μοι σκῶλον· ἔρυσσον, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν ὄπλῃ.

13 (143)

ὥς φάσαν· οὐδὲ ἄναξ ἄνεως ἦν, <εἶπε δὲ

„. . . τί γὰρ σθένος ἔσχε σιδήρῳ,
ὁμείων εἰ μὴ οἱ ἐνὶ στειλειὸν ἀρήρει; 35

Ἀμαλθείας κέρας· ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων· ἐνθ' — αἰγός; in-
Renitur etiam in proverbiiis codicis E-curialensis Σ 42 (Graux,
10ev. de phil. II 228) atque Aldinae MDV col. 27. — Cf. Babr.
ή 8, 11. — ἔλθ' Kidd Bgk || 26 (Eb 16, Bgk 22) Suid. „κλισία·
10σκηνή. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ κλίνης· λέξομαι κτλ. — Cf. Babr.
(C8, 31. — Callimachi Hecalae adsignavit Hecker p. 94. 117
vallim. anon. 35 p. 7 11 Schn.), mythicis Bernhardy et Naeke
ad Hecal. p. 233 || 27sq. (Eb 17, Bgk 8) Suid. s. μεταχρονία· ἡ
εἰς ὕψος φερούμενη. τίς γάρ — ποτέεσθαι. — Cf. Babr. 115, 5 sq. ||
29 (Eb 18, Bgk 9) Suid. s. στυφελισμούς· ὀργάς . . . καὶ ἐν
μυθικοῖς· ὄθι — κεάσθῃ. — Cf. Babr. 115, 9 | 30 τε add.
Küster || 31 (Eb 19, Bgk 20) οἷτος· ὁ μῦθος. ἐν μυθικοῖς·
οὔτι κτλ. — Cf. Babr. 115, 11. Ad fab. 11 vix recte rettulit Bkk
Suid. p. 766 || 32 (Eb 20, Bgk 11) σκῶλος· εἶδος ἀκάνθης . .
τοῦ μὲν ἐγὼ ζώντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκῶλον· ὀφθαλ-
μοῖσι, καὶ εἰ θέμις, ὡμὰ πασαιμην [quae mythicis vix recte
tribuit Bgk]. καὶ αὐτίς· „ἔκ μοι — ὄπλῃ“ ὁ ὄνος φησὶ πρὸς τὸν
λόκον. — Cf. Babr. 122, 7 || 33 (Eb 21, Bgk 12) Suid. s. ἄνεως·
ὁ ἄφρων. ἐν μυθικοῖς· ὥς — ἦν. — Cf. Babr. 143, 3 || 34 sq.
(Eb 22, Bgk 13) Suid. s. στειλειὸν· τὸ τῆς ἀξίτης ξύλον· τί γὰρ
κτλ. — Cf. Babr. 143, 4

*14 (199)

*

ποσσί δ' ἀνελθεῖν

ἄγκος ἐς ὑψικάρηνον ἐδίξετο· πᾶσα δ' ἀπορρώξ
πέτρη ξην ὑπένερχε καὶ ἄμβασις οὗ νύ τις ἦεν.

„. . . καὶ ἀγλαὰ πίσεια γαίης

*

βόσκειο

40

*15 (201)

λάτρην ἄγειν παλίνορσον ἀεικέα τῷ κεραμῇ.

*

*16 (235)

„Οἰκίον εἶτε δέμοιμι . .

*

*17

*

εἰ δὲ Δίκη σε

παρπόδα μὴ τιμωρὸς ἐτίσατο, δις τόσον αὐτῇς
ἔσσεται ἐν πλεόνεσσι παλίντροπος . .

45

36 sqq. (Bgk 14) Suid. (Zonar.) s. ἄγκος· ὑψηλὸς τοῦ ὄρους τόπος· ποσσί — ἐδίξετο || 37 sq. Suid. ἀπορρώγας . . . ἀπορρώξ· ἀπόσπασμα ὄρους . . . πᾶσα — ἦεν. || 38 Suid. ἄμβασις· ἀνάβασις· καὶ ἄμβασις κτλ. 36 et 37 sq. coniunxit atque ad lupi et capreae fabulam rettulit Bgk iniuria volgo aut ignoratus aut spretus; Callimacho (an. 1. 7 p. 707 sq.) tribuit Hecker. — Cf. Babr. 199, 2 || 39 sq. (Bgk 15) Suid. s. πίσεια· οἱ κάθηνγοι τόποι. καὶ — βόσκειο. — Lupi sunt verba capram pellicientis, cf. Babr. 199, 5 || 41 (Bgk 16) Suid. s. λάτρην . . . λάτρης δὲ διὰ τοῦ ἰ. λάτρην κτλ. Huc rettulit Bgk, qui κεραμεὺς ὄνος καὶ ὀνηλάτης (Aes. 190 H.) perperam superscripsit; spectat ad fab. A^c Cor. 45 (Hl 329): δὲ δὲ Ἐρμῇν πέμψας ἐκέλευε κεραμεῖ αὐτὸν (τὸν ὄνον) πωλεῖν, cf. supra Babr. 201, 5 || 42 (Bgk 17) Suid. (Zonar.) s. δέμοιμι· οἰκοδομοῖν. οἰκίον κτλ. Ad fab. Aesopeam a Plutarcho Sept. sap. conv. 14 p. 157 B servatam rettulit Bgk, cf. supra p. 202 || 44 (Bgk p. XXII) Suid. s. παρπόδα· παραντίνα εἰ — παλίντροπος. Hecalae carminis fragmentum esse coniecit Hecker (Callim. fr. anon. 54 p. 715), fabulae epimythium Bgk. — Cf. Babr. 127. 191.

παρὰ δρυσὶ καὶ παρὰ πεύκαις
εἶφ' ἡμέων κοκύνῃσι καθημένη ἀρχαίῃσι.

19 (64)

Αἰπειναῖς ἐλάταις ἔρισεν βάτος. ἥ μὲν ἔειπε
καὶ ναῦς καὶ νηοὺς τεμνομένη τελέειν.

20 (66)

τοῦνεκα τὴν ἰδίην οὔτις ὅπωπε δύνῃ

50

21 (67)

. . . μετὰ δὲ σφίσι πιστώσαντο
συνθεσίην . . .

46 Choerob. in Theod. 115, Ps.-Herod. II 642, 663 L. (Callim. fr. anon. 287 p. 760); fr. nimis incertum || 47 Suid. s. κοκύναι· αἱ πρόγονοι. ἀφ' ἡμέων κτλ. correxit coniunxit ad mythica rettulit Bgk, Hermae vol. XVIII 712 (cf. Anthol.³ p. XXII): „Poterat scriptor μυθικῶν in prooemio dicere se fabulas vetustas enarraturum esse quas quondam anus posteris tradiderit residens sub quercu vel pinu [Theo prog. 3].“ Idem quae de Zona Sardonio (Anth. Pal. IX 312) his mythicis utente coniecit omni fide sunt destituta. Cf. Callim. fr. anon. 37 p. 712; Meineke, anal. Alex. p. 167 || 48 sq. (Eb 3 Bgk 24) Suid. s. αἰπεινή· ὕψηλῃ. αἰπεινήν — φάσθαι (fr. 4) καὶ αἰπειναῖς· ὕψηλαῖς . . . ἐν μύθοις. αἰπειναῖς — τελέειν; confudit Zonaras p. 81. — Cf. Babr. 64, 1. 5 | αἰπεινὴ ἐλάτῃ Lm, num fuit (cf. prol.) αἰ — ἔειπον — τεμνόμεναι? — Elegiographus eum imitatur qui v. 5 scripsit || 50 (Eb 5, Bgk 26) Suid. s. δόη· ἡ κακοπάθεια . . . Καλλιμάχος [fr. 302] . . . ἐν μύθοις· τοῦνεκα κτλ. — Cf. Babr. 66 8 || 52 (Eb 8, Bgk 19) Suid. s. συνθεσία· συνθήκη, ἀσφάλεια. ἐν μυθικοῖς· μετὰ δέ κτλ. Ad fab. 93, 2 dubitanter rettulit Eb, ad ‘fabulam de leonis foedere cum asino’ (67, 1) probabilius Bernhardt et Knochius: quod si verum est, elegiorum poetae, qui breves vocales saepius admisisse videtur in versuum fine, hoc fragmentum tribuerim, nam v. 6 hexametricis fabulis solent ascribere. Similis illa fabula inc. 222 vix in censum vocanda.

22 (86)

γαστέρα δ' ὄγκον ἔχουσαν
λεπνὴ χωρεῖν εἰσόδος οὐ δύναται.

23 (206)

ἀλλὰ Λίβυσσα 55
τρουθὸς ἀλισκομένη πλάξε καὶ ἀμφοτέρους

Nimis incerta fragmenta reliqua a Bergkio huc elata veluti νυκτὶ δ' ὅλη βασιλῆας ἐλέγχωμεν (Callim. non. 21 p. 208), quod ad epimythium apologi de ranis egem petentibus (Babr. 174) spectare voluit, vel τοῦ ἐν ἐγῷ ζώντος ἀναιδέσιν ἐμπήξαιμι σκώλους ὀφθαλμοῖσι καὶ εἰ θέμις ὦμὰ πασαίμην κτλ. (Callim. anon. 8): quod in fabula vix habet locum, habet in diris uales Ibidi carmini potius ascribas quam Hecalae. Verbis τινθαλέοισι κατικμήναντο λοετροῖς (Callim. fr. non. 60) quominus aves lavantes (Babr. 82) describi autem cum Bergkio, ipsa τινθαλέοισι (= θερμοῖς) rox impedit; neque huic fabulae apta esse concedo vel illi (cf. e. g. 99. 115) ἀήσυρον γόνυ κάμψειν verba Callim. fr. anon. 3 p. 705, Euphor. Meineke anal. Alex. 1. 168). Multa omnino adicere possis frustula dactylica, si indiciiis tam infirmis contentus esse velis.

53 (deest apud ceteros) Georgid. gnomol. plen. a Boissodadio adhibitum ad Tzetzae alleg. Iliadis p. 320. Pro epimythio fabulae 86 habet Bss, ad mythica rettulit Nck. — Cf. Babr. 86, 10 || 55 (Eb 23, Bgk 27) Suid. s. Λίβυσσα ὄρνις ἡ τρουθοκάμηλος. ἐν μυθικοῖς ἀλλὰ κτλ. — Cf. Babr. 206.

Fragmenta Babrio vetustiora omnia consulto exclusi. Itaque neque Hesiodi versus invenies nec Socratis personati distichon a Diog. La. II 42 servatum, quo de recte iudicavit iam Grauert de Aes. p. 54 a Bergkio (PL. II 4 p. 287) neglectus, neque quam fabulae initium esse suspicatus est W. Schulze (*Gött. gel. Anz.* 1896, 3, 238) inscriptionem vasculariam apud P. Kretschmer, *Die gr. Vaseninschriften* 120. Cf. infra p. 224 adn.

ΔΙΑΦΟΡΑ

24 (119)

Ἐρμείῃ ξυλίνῳ τις ἐπηύχετο καὶ ξύλον ἦεν.
εἰτά μιν αἰείρας χαμάδις βάλε, τοῦ δ' ἀπὸ χρυσὸς
ἔρρευσεν καταγέντος. ὕβρις πόρε πολλάκι κέρδος.

25

Γρηγορίου τοῦ θεολόγου.

Εἰ δ' ἄγε σοι καὶ μῦθον εἰκότα μυθολογήσω
αἰσχεσιν ὑμετέροις. ἡ πολλὴ δὲ λάλον.
Ἄκριτον ἦν τὸ πάροιθε βροτῶν γένος, ὃς τε φέριστος
ὃς τε χειρότερος, ὥς φάτις ὠγγύη. 190
πολλοὶ μὲν δοκέσκον ἀνάρσιοι ὄντες ἄριστοι,
πολλοὶ δ' αὖτ' ἀγαθοὶ ἔμπαλιν ἀφραδέες.
κῦδος ἀτιμοτάτοισιν, ἀτιμὴ δέ τ' ἀρίστοις
ἔσπετο οὔτι δίκη τῶνδ' ἐπαμειβομένων.
ἀλλ' οὐ λήθην ἀνακτα θεὸν κακὴ μεδέουσα, 195

24 Anthol. Planud. IV 187, 12 p. 328 (Anth. Iacobs II 682); cum Babrio 119 composuit Hauptius, Herm. VII 180 = opusc. III 577. A mythicorum poeta hos versus profectos esse non contendo; nimia enim sermonis est brevis atque correptarum syllabarum in fine admissarum frequentia.

25 Greg. Naz. poem. moral. 29, 187 sqq. p. 574 sq. Patrol. XXXVII, III p. 898 M (Cor. 386)

ὁψὲ δ' ἀλαστήσας τοῖον ἔειπεν ἔπος·
 „οὐ θέμις ἔστ' ἀγαθοῖσιν ὁμὸν κλέος ἢ δὲ κακοῖσιν
 ἔμμεναι· ὧδ' ἂν ἔοι πλειότερη κακίη.
 τοῦνεκα τοῖσιν ἐγὼ σημήϊον ἐσθλὸν ὁπάσσω,
 ὅφρ' εὖ γινώσκηθ' ὅς κακὸς ὅς τ' ἀγαθός.“ 200
 ὧς εἰπὼν ἐρύθηνε παρήϊα τοῖς ἀγαθοῖσιν
 αἶμ' ὑπὸ δέσμα χέας αἵσχεος ὀρνυμένου·
 θηλυτέραις δὲ μάλιστα, ἐπεὶ καὶ εἶδος ἀραιαί
 καὶ κραδίην ἀπαλαί, πλεῖον ὑπεσκέδασε.
 τοῖς δὲ κακοῖσιν ἐπηξέ καὶ ἄτροπον ἔνδον ἔθηκε· 205
 τοῦνεκεν οὐδ' ὀλίγον αἵσχεσι συμφέρεται.

25, 200 γινώσκης M || Poematium mythicorum gemellum;
 ad v. 206 cf. myth. 20, v. 50.

Non admisi Anthologiae quaedam poematia, qualia ipse
 Babrius imitatus esse videtur; praeter exempla fabulis eius
 150. 151. 181 subscripta cf. Bian. Anth. Pal. IX 273 = Aphth. 4
 Fur. 202 [cf. p. 200. 248 extr.], Philipp. Leon. Plat. IX 11 sqq.

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

26

Οἱ λαγωὶ συναχθέντες ἑαυτοῖς εἶπον· „ἀβλατὸς ἐστὶν ἡμῶν ὁ βλός· καὶ γὰρ ἀετοὶ καὶ κύνες τε καὶ ἄνδρες (e) ὥς οὐδὲν πάντες (i) καταπονοῦσιν ἡμᾶς. βέλτιόν ἐστιν ἡμᾶς ῥῖψαι εἰς τὴν λίμνην καὶ πνιγῆναι.

ταῦτ' οὖν εἰπόντες <συν>απῆσαν εἰς <τινα> λίμνην. 5
οἱ δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῆς λίμνης βάτραχοι

τούτους ἰδόντες ἔρριψαν αὐτοὺς εἰς λίμνην ἐκ τοῦ φόβου.
εἰς δέ τις γέρων λαγῶς ἔφη πρὸς τοὺς ἑτέρους

στῆτε, φίλοι, καὶ μη<κέτ'> ἀποπνίξωμεν ἑαυτούς·
εἰσὶ γὰρ [καὶ] ἄλλα ζῷ', ὥς εἶδετε, δειλότερ' ἡμῶν. 10

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἑαυτὸν ἀπογινώσκειν δι' εὐτέλειαν σώματος ἢ πλούτου, ἀλλὰ παρηγορεῖν ἑαυτόν.]

27

Ἐν συνόδῳ τῶν [ἀλόγων] ζῶων ὠρχήσατο [†]πίθης
καὶ εὐδοκμήσας βασιλεὺς ὑπ' αὐτῶν ἐχειροτονήθη (e).

Sequuntur fabulae quaedam pedestres, in quibus incerta dactylorum vestigia inveniri primus observavit Eb p. 97. Dactylicas fabulas Babrianis adnexas legerunt Suidas, Georgides, alii

26 Huds.-Hptm. 56^b (Cor. 57 p. 34), indicavit Eb p. 97. — Cf. Babr. 25 || 6 sq. βάτραχοι <εὐθὺς>? || 9 στ. φ. καὶ μὴ ἑαυτοὺς ἀποπνίξωμεν Hd, rest. Cr || 10 ζῶα ὥς ὀρᾶτε Hd, rest. Cr || Epim. 12 πλούτων Hd

27 (Gb 279) FFur. 69; selectas lectiones repetii ex A^c 29 P^a 47 A^u 82 P^r 78. — Cf. Babr. 130 || 1 ἐν σ. ποτὲ A^c | num ἐν σ. ζῶων ἂ? | ὠρχήσατο μιμῶ vix fuit; ὠρχεῖτο πύθης Gb; num in πίθης hypocoristico prior syll. producta? || 2 κεύθο-

ἀλώπηξ δ' αὐτῷ φθονήσασα, ἐθεάσατο ἔν τινι πάγῃ κρέας
κείμενον. ἀγαγοῦσα οὖν αὐτὸν ἐνταῦθα ἔλεγεν, ὥς εὐροῦσα
θῆσανρὸν

5

αὐτὴ <μὲν> κατὰ τὸν νόμον οὐκ ἐχρήσατο <τούτῳ>,
[διὰ τὴν βασιλειαν, τὸ] γέρας δὲ αὐτῷ τῆς βασιλείας τε-
τήρηκε· καὶ παρήνει αὐτῷ, ὥς ἂν τοῦτο αὐτὸς λάβῃ. τοῦ
δὲ ἀμελετήτως ἐλθόντος καὶ ὑπὸ τῆς πάγης συλληφθέν- 10
τος ἤτιατο παρ' αὐτοῦ ἡ ἀλώπηξ, ὥς δελεάσασα καὶ ἐν-
εδρεύσασα αὐτῷ. ἐκείνη δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφη „ὦ πλῆθκε,
σὺ δὲ τοιαύτην μοῖραν[†] τύχην ἔχων τῶν ἀλόγων ζώων
βασιλεύσεις (ε);“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ οἱ τοῖς πράγμασιν ἀπερισκέπτως
ἐπιχειροῦντες ἐπὶ τῷ δυστυχεῖν καὶ γέλωτα ὀφλισκάνουσιν.]

28

Ζεὺς γαμῶν τὰ ζῶα πάντα εἰδία.

μόνης δὲ χελώνης ὕστερισάσης

διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῇ ὕστεραλα ἐπυνθάνετο αὐτῆς (ε),
τῖνος χάριν μόνη ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐκ ἦλθε.

τῆς δ' <ἀν>ειπούσης „οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος“ 5

ἀγανακτήσας κατ' αὐτῆς παρεσκέυασεν αὐτὴν αὐτὸν τὸν
οἶκον βαστάζουσιν ἐπιφέρειν.

[Ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἰροῦνται μᾶλλον λιτῷ οἴκῳ μένειν
ἢ παρ' ἄλλοις πολυτελεῶς διατᾶσθαι.]

κίμων β. αὐτοῖσιν ἐχειροτονήθη Gb || 4sq. εὐροῦσα τοῦτο F
θῆσανρὸν vox repetita ex A^cA^u || 9 ἀμεταμελήτως F, corr. ex Pr ||
12sq. σὺ δὲ τοιοῦτοῖς στοιχεῖν ἔχων inepte Pr, σὺ δὲ τ. ψυχὴν
(ε τυχὴν) ἔ. A^u, σὺ δὲ τ. μοῖραν (ε μοῖραν) ἔ. A^cP^s coniectura;
fuit πυγὴν, cf. Archil. fr. 91. 110 Bgk. | βασιλεύσεις FP^s, corr.
ex A^cA^u | τοιαύτην σὺ δ' ἔχων ψ. ξ. β. Gb

28 (Gb 280) FFur 79, hinc illinc corrigendus ex A^u 105
A^c Cor. 105 || 2 ὕστερισάσης codd., corr. Gb || 5 suppl. Gb ||
6 fuerit <ὁ Ζεὺς οὐχ ὑπέμειν>, > ἀγανακτήσας δὲ κατ' αὐτῆς
7 ἐπιφέρειν A^uA^c || Epim. 9 ἄλλην F || Totam fabulam hexa —

29

Θύννος διωκόμενος ὑπὸ δελφῖνος καὶ πολλῶ τῷ ῥοῖζῳ
φερόμενος ἐπειδὴ καταλαμβάνεσθαι ἔμελλεν, ἔλαθεν ὑπὸ
σφοδρᾶς ῥύμης ἐκπεσὼν εἰς τινὰ νῆσον (ε). ὑπὸ δὲ τῆς
δμοίας ῥύμης καὶ ὁ δελφὶν αὐτῷ συνεξώκειλεν. ὁ δὲ
θυνηνὸς ἐπιστραφεὶς καὶ λειποψυχοῦντα τὸν δελφῖνα ἔωρα- 5
κὼς εἶπεν

οὐκ ἔτι μοι [ὁ] θάνατος λυπηρὸς <τοῦτον> ὁρῶντι
τὸν αἴτιον γεγνοντά μοι τούτου σὺν ἐμοὶ συναποθνή-
σκοντα (ε).

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ῥαδίως τὰς συμφορὰς οἱ ἄνθρωποι φέρουσι
τοὺς τούτων αἰτίους δυστυχοῦντας ὁρῶντες.]

30

Κάμηλος θεασαμένη ταῦρον ἐπὶ κέρασιν ἀγαλλόμενον
φθονήσασα αὐτῷ ἐβουλήθη καὶ αὐτῇ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι.
διόπερ παραγενομένη πρὸς τὸν Δία τούτου ἐδεήθη ὕπας
αὐτῇ κέρατα

προσνελεμῇ· ᾧ Ζεὺς ἀγανακτήσας [†]κατ' αὐτῆς 5
εἶγε μὴ ἀρκεῖται [τῷ] μεγέθει τοῦ σώματος

metris summa licentia restituere ausus est Gb. — Fabula e pro-
verbio dactylico (5) orta, cf. Knaack, anal. Alex.-Rom. p. 8¹⁰,
Cr ad Plutarchi d. prov. Alex. comment. [Lips. 1895] p. 40

29 (Gb 281) FFur. 85, cf. A^c 30 A^u 112 P^r 115 || 1 sq. qui
apud Gb leguntur hexametri, toti ipsius sunt, non antiqui
poetae || 3 ἔξέπεσεν σφ. ὁ. ῥν. εἰς τ. ν. bene Gb || 4 sqq.
Gitlbaueri inventa fundamento carent || 7 'οὐκέτι μοι' φησὶν
'θ. 1. ὁ' Gb, verum epici Graeci φησὶν hexametris non solent
inculcare more Romanorum; sim. A^c 27 || 8 τὸν αἰτίον μου
τοῦ θανάτου A^u, τὸν αἰτίον μοι θανάτου P^r || 8 sq. σὺν ἐμοὶ
ἄ. FA^c, συναποθνήσκοντα A^uP^r; possis αἴτιον ὅντι' ὀλέθρου
σὺν ἐμοὶ συναποθνήσκοντα

30 (Gb 282) Nevel. 200 e Palatino, inde F 281 ceterique. —
Cf. Babr. 161 || 1 θεασάμενος Nev | Ταῦρον ἀγαλλόμενον
ποτ' ἰδοῦσα κέρασι κάμηλος initium fuisse putat Gb ||
2 sq. ἐβουλήθη δὲ καὶ αὐτῇ τῶν ἴσων ἐφικέσθαι? || 5 ἀγα-
νακτήσας κατ' ἐκείνης? Mekler

καὶ τῇ ἰσχύϊ,

ἀλλὰ περισσοτέρων ἐπιθυμεῖ, † οὐ μόνον αὐτῇ
κέραια οὐ προσέθηκεν, ἀλλὰ καὶ μέρος τι τῶν ὧτων ἀφείλετο.

[Ὅτι πολλοὶ διὰ πλεονεξίαν τοῖς ἄλλοις φθοροῦντες λανθάνουσι 10
καὶ τῶν ἰδίων στερούμενοι.]

31

Ἐν τινι νησιδίῳ ταῦρος
ἐνέμετο. τῇ δὲ τούτου κόπρῳ κύνθαροι ἐτρέφοντο δύο.

καὶ δὴ τοῦ χειμῶνος ἐφισταμένου

ὁ ἕτερος ἔλεγε πρὸς τὸν ἕτερον

ὥς ἄρα βούλοιο' εἰς† τὴν ἡπειρον† διαπιάσθαι, 5
ἵνα ἐκείνῳ μόνῳ ὄντι ἡ τροφὴ ἱκανὴ ὑπάρχῃ καὶ
αὐτὸς ἐκεῖσ' ἐλθὼν τὸν χειμῶνα † διαγένηται.

ἔλεγε δέ, ὅτι, ἔαν πολλὰς εὖρη τὰς νομάς, καὶ αὐτῷ οὔδει.
παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν χέρσον καὶ καταλαβὼν

πολλὴν μὲν κόπρον, ὕγραν δέ 10
μένων ἐτρέφετο ἐνταῦθα. τοῦ δὲ χειμῶνος διελθόντος
πάλιν εἰς τὴν νῆσον ἀπέπτυ.

ὁ δὲ ἕτερος θεασάμενος αὐτὸν

λιπαρόν <τε> καὶ εὐεκτοῦντα

ῥῆτι αὐτὸν μήτι φέρειν, διότι προῦποσχόμενος οὐδὲν ἐκό- 15

30, 8 περισσότερον Nev. | κοῦ μόνον? || 9 οὐ προσέθηκε
κέραι', δ δ' ἀφείλετο καὶ μέρος ὧ. Mekler

31 (Gb 285) Pr 81 Aⁿ 85 Nev. e Pal. 201; P^a 50; minuta omitto ||
4 πρὸς τὸν φίλον Pr, quod ex ἑταῖρον = ἕτερον ortum esse
bene suspicatus est Sternbach || 5 βούλοιο Pr Nev., βούλοιο δὴ
Aⁿ || 7 ex Pr, καὶ ὥς ἂν ἐκεῖσε Aⁿ | καὶ — διαγένηται om.
Nev., qui exhibet ἡ τροφὴ γένηται | fuitne τὸν χειμῶν' ἐγκατα-
μείνῃ? || 8 πολλὴν — τὴν νόμην Aⁿ Nev. || 10 τὴν κόπρον
ὕγραν om. δὲ Pr || 12 ἀπέπτυ Cr, διέπτυ codd. || 15 ῥῆτι —
φέρειν Pr, ῥῆτιατο αὐτὸν Aⁿ Nev.

μισεν. ὃ δὲ εἶπε „μὴ ἐμὲ μέμφου, τὴν δὲ φύσιν τοῦ τόπου· ἐκεῖθεν γὰρ τρέφεσθαι μὲν οἶόν τε, φέρεσθαι δὲ οὐδέν.“

[Οὗτος ὁ λόγος ἀρμόσειεν ἂν πρὸς ἐκείνους, οἱ τὰς φιλάς μέχρις ἐστιάσεως μόνον παρέχονται, περαιτέρω δὲ οὐδὲν τοὺς φίλους ὠφελοῦσιν.]

32

Ἐν κοίλῃ δοῦτ' ἑμέλι κατειργάζοντο μέλισσαι.
ποιμὴν τις δ' αὐταῖς ἐργαζομέναις

περιτυχὼν ἀφελέσθαι προηρεῖτο τοῦ μέλιτος,

αἶ δ' ἄλλοθεν ἄλλῃ

περιϋπτάμεναι αὐτόν

5

ᾧθουν τοῖς κέντροις.

καὶ τελευταῖον ὁ ποιμὴν „ἄπειμι“ ἔφη [„μηδὲν δεόμενος μέλιτος, εἰ δεῖ μελίσσαις περιτυχεῖν“] * *

„μὴ μοι μέλι, μηδὲ μελίσσας.“

[Τὰ κακὰ κέρδη τοῖς διώκουσι κίνδυνος.]

31, 16 μὴ μὲν ἐμοὶ μέμφου, μάλλον φύσιν ἡπείροιο? || 17 κεῖθεν γὰρ μὲν οἶόν [?] τε τρέφεσθ', οὐδὲν δὲ φέρεσθαι Gb || Epim. Pr, sim. Aⁿ, aliud epimythium satis ineptum apud Nev. (Gb)

32 (Gb 284) Aphthon. 27 ex Palat. p. 343 Nev. (F 214); exemplum incertorum incertissimum, cf. infra p. 231; fabula παροιμία ἐξηπλωμένη || 1 μέλι Aphth., poterat σίμβλα || 2 δέ τις Aphth., corr. Gb | poterat ἐργαζομένησιν ἐπελθὼν || 4 δ' ἄλλ' δ' ἦν ἔλλως Nevel. || 3 sqq. hexametros suos pro antiquis vendidit Gb || 7 sq. Aphth. circumscripit paroemiacum, quem v. 9 e paroemiographis (Bodl. 663, Ps.-Diog. 558, Vind. 225) ascivi cum Bergkio (ad Sapph. fr. 113 p. 126); ipsi qui in paraphrasi inveniantur dactyli haud scio an Aphthonio potius tribuendi sint, quam veteri poetae, cf. p. 231.

33

Βάτραχοι δύο ἐνέμοντο ἐν λίμνῃ. ἐν ἡμέραις δὲ τοῦ
θέρους ἐξηράνθη ἡ λίμνη,

καὶ καταλείψαντες κείνην ἄλλην ἐπεζήτουν.

παραχρῆμα οὖν ἐνέτυχον φρέατι βαθεῖ. εἶπε δὲ ὁ ἕτερος τῶ
ἐτέρῳ „συγκατέλωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ.“ ὑπο-
λαβὼν δὲ ὁ ἕτερος ἀντεῖπεν „ἐὰν οὖν καὶ τὸ ἐνθάδε

ὑδωρ ξηρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς
πράγμασιν.]

34

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ καὶ ἕκαστα τῶν
αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη

εὗρεν καὶ κεφαλὴν μορμολυκείου <ἐκεῖ>

εὐφυῶς κατεσκευασμένην· ἦν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν ἔφη·

ὦ οἶα κεφαλὴ καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.“

[Ὁ μῦθος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῶ σώματι,
κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.]

33 (Gb 292) FFur. 38, sim. A^cCor. 19; cf. A^u 41 P^r 43 ||
1—4 decurtavit A^c; περιήσαν ζητοῦντες ποῦ καταμεῖναι· ὥς δ'
ἐγένοντο κατὰ τι φρέαρ A^uP^r nimis contracti || 3 ἐκείνην F,
corr. Gb || 4 ὅπερ ἰδὼν ἄτερος θατέρω φησὶ A^c || 5 ὦ οὗτος A^c,
ἐνταῦθα, ὦ φίλε F | ὑπολαβὼν — ἀντεῖπεν F, ὁ δὲ ὑπολαβὼν
εἶπεν A^c || 7 servavit A^c, liberius F || Epim. 8 προσιέναι A^c,
προσέρχεσθαι F | οὐκ ἀπερισκέπτως τοῖς πράγμασι προσπελάσαι
deī Gb || Cf. supra p. 186.

34 (Gb 291) A^c Cor. 11; cf. FFur. 11, A^u 27 P^r 8. Babrio
tribuit Eb p. 94, qui cum v. 4 sq. contulit 95, 43; distichos
invita Minerva restituit Gb || 1 οἰκίαν κινθαροῦσιν habet F,
πλάστον ἐργαστήριον A^u, initium nimis decurtatum || 3 εὗρε
A^c || 5 ὦ οἶα Bss ad Nicet. Eugen. I 60. II 437, cf. Apostol.
XVIII 60 paroem. II p. 736 Gott.; Babrius scribere poterat ὦ
οἴη | κεφαλὴ <μὲν, ἀλλ'> ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει <τλήμων>; sed si
versus latet, pentameter potius videtur subesse, veluti ὦ οἴη

In Cor. 151 p. 91 (i. e. P¹ Nev. 154) dactylorum vestigia observavit ipse Eb p. 97 (possis πρὸς μάνδραν, μίλα δ' ἐξ αὐτῶν ὑπελελειφθη | ἡδὺ τι βοσκομένη). Verum haec quin ex ipso Babrio fluxerint qui universam paraphrasis illius compositionem et naturam perspexerit non dubitabit. Eiusdem generis sunt verba quae e Cor. 193 p. 369 [i. e. P^r 17] excerptis Eb: οἷμοι ἐγὼ ἐκ ποίας ταχυδρόμον δρομῆς ἐν ποίῳ μετηρημόσθην καμπτήρι πολυμόχθῳ. Byzantini haec sunt inventa diasceuaestae et semibarbari, qui fabulas Parisinas sola Babrii recensione Bodleiana usus (cf. B 22 P¹ 14) pingui quodam et quaesito sermone renovavit. Gitlbauer mira inscitia non modo choliamborum Babrii paraphrases hexametris coercuit (278 = B 119; cf. 277; 283), sed ipsa quod vix credas Appiani verba hexametris trimetrisque Margitae more coniunctis (286, cf. Appian. bell. civ. I 101).

Similia dactylorum vestigia in *Aphthonii* potissimum fabulis invenies plurima: quod non observavit Gb fabularum originem omnino non curans. Cf. Aphth. 3 p. 324 Nev. ἡ φύσις ᾧδὴν . . . <ὧς> χρεμετίζειν οὐκ ἔμαθον, ἄδειν δ' ἐλάθοντο; 4 Ἰξεντῆς τέττιγος ἀκούσας . . . μετρεῖ τὴν θήραν . . . ᾧδῆς μὲν πλεον οὐδὲν κτλ.; 12 ὡς νόμος εἶχεν . . . , ᾧ μὲν νικηθεὶς ὑποδὺς ἀπεκρούπτετο κλίνῃ (pro κλ. ὁ. ἀ.), ὁ (ὧς? Ml) δὲ νενικηκῶς [ἐπὶ στέγους] ἀρθεὶς ἀνέκραγε μέγιστον (cf. 29), τὴν νικῆν κατὰδηλον . . . ; 16 ipse titulus hexametrum fere explet: μῦθος ὁ τῶν ταύρων παραινῶν εἰς ὁμόνοϊαν, deinde ἀπέκρινε καὶ καθ' ἑκάστον; 23 οἱ παρὰ τὰς ὄχθας κτλ.; 26 . . . τὴν ἐν ἀγροῖς (-σι) προτιμῶν μετριότητα;

κεφαλὴ· κοῦκ ἔχει ἐγκέφαλον (οὐδ' ἔ. ἔ. Gb) || 6 Epim. εὐκαιρὸς accessit ex A^u | Σώματι μὲν μεγάλῳ, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστοις | ἀνδράσιν εὐκαιρὸς ἐστὶν ὁ μῦθος ὅδε?

40 οἰηθεῖς δ' εἶναι τοιοῦτον †οῖς ἀπελοῦτο . . . λῆμναις καὶ ποταμοῖς κτλ. Sed ipsa hac exemplorum copia Gitlbaueri sententia adeo non firmatur, ut labefactetur; videtur enim ipse sophista dactylorum rhythmum teretem et elegantem nimis adamasse, ut alii illius aetatis multi. Etiam *Syntipae* quae feruntur fabulae flosculis poeticis adeo sunt ornatae, ut dactylico interdum sermone incedere videantur, cf. quod indicavit Eb Cor. 58 p. 36 = Synt. 29 p. 23 M. μᾶλλον τῆς πολυμόχθου ἐμακάριζεν ὑπερησίας (ὅ. μακαρίζει). Sed haec quoque casui potius atque malae scriptoris arti tribuenda, quam exemplari hexametris incluso. Neque quae in Libanianis passim observantur, merentur fidem, quamquam Huds. add. 238 = Cor. p. 155 sq. hexametri ambitum integra explent verba ἀλλήλους φοιτᾶν ἀδεῶς· σπενδόμεθα τολύνην, sequuntur ἐπεὶ καὶ νῦν παρὰ τούτων ἡ ταραχή et οἱ δ' οὐ σφόδρα θέλοντες.

Quae si recte sunt disputata, haud pauca fabularum dactylicarum exempla a solo Gitlbauero proposita fide prorsus sunt destituta, incerta ad unum omnia. Ne quid desideres, subicio indicem earum quas supra non recepi:

Gb 277 = F 191 A° 60 Χῆνες καὶ γέραναι κτλ. Est Babrii nostri 196.

Gb 278 = B 119 F 171 Παῖς τις ἀκρίδας θηρεύων κτλ. Babrii nostri 168.

Gb 283 = F 194 A° 62 Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα κτλ. Babrii nostri 215.

Gb 286 = F 386 ex Appiani bell. civ. I 101 Φθειῖρας γεωργὸν ἀροτριῶντα ὑπέδακνον κτλ.

Gb 287 e Galen. protr. XIII (p. 20 Kaibel) inter fabulas non habet locum, cf. nostra Mus. Rhen. XLIV 311³, XLIII 464.

Vides etiam post tumultuariam Gitlbaueri operam Eberhardi stare iudicium, qui dactylorum illa vestigia paraphrasibus impressa incerta esse pleraque sobrio ut solet iudicio usus pronuntiavit p. 97. Neque hercle mirum, si ei, qui Aesopea adornaverunt, Babrium potius secuti sunt quam imitatorum dactylicorum servum pecus.

II. IAMBOI

1 (147) Ἐχιδναν ᾠσφυκτοῦσαν . . ν . .

ο υ ο υ ο υ ἡδ' εἰλ' ἐξ ὀδοῦ.

σωθεῖσα δ' αὐτῷ φόνιον ἀποτίνει χάριν.

δηχθεῖς δ' ἔφη „δύσαγνε καὶ μιάφ(ονε,

ἡ' σωσά) σ' ἐπὶ τοῦτ', ἵνα με δύστηνον κτάνης;“ 5

ἡ δ' εἰπ(εν) „οὐ σὺ (μ' ἄρα) πατήσεις, ἀν θάνατης.“

. . . ὅτι οὐ δεῖ κακούς εὖε(ργετέειν).

1 Tab. cer. 10 VI² v. 14 sq., cf. prol.; trimetros agnoverant
Wl vLw; cf. Babr. 147 || 1—3 --- ιδν ---- σα . φν ----- ν ---
τομηδει - - ξ - - - ουσα - - εισαδα - | τω φονειοναποτειν - ιχαριν
in T legit Hss; 1 Ἐχιδναν vocem totam fere cognoscet;
(Ἐχιδν(άν τις) ᾠσφυκτοῦσαν) suppl. Hss, fuerit Ἐχιδναν ᾠσφυ-
κτοῦσαν ἐν (χειμῶνι τις); fabulae initium fortasse decurtatum,
duobus enim versibus fingendis spatium vix sufficit || 2 suppl.
Cr coll. Syntip. 25 ὥρα χειμῶνος ἔχης τις πλησίον ὁδοῦ κατέ-
κειτο κτλ. || 3 σωθεῖσα legit Cr, θ(α)λφθ(ε)ῖσα Wl, non fuit
δακ)οῦς αὐτῷ (Hss) || 4 - - | χθεῖςδεεφη, versus exitus at-
que v. qui sequitur vacui, suppl. Hss || 5 - - - - | σεεπι-
τουταιναμ - δ - - την - - | κτανησ T, ἔσωσά Hss, ἡ' σ. Wl | ἐπὶ
τοῦτ' Cr (Xen. An. II 5, 22), ἐπὶ τούτῳ Hss, ἐπὶ τῷδ' Wl ||
6 ηδεῖπονσα T sec. Hss, ultimam litteram v esse putat Wl;
suppl. Wl | τησεισκανθαν T sec. Hss, εανθαν cognoscit Wl ||
7 Epim. ὦ παῖ, μάθ' ὅτι οὐ δεῖ versum restituit Wl || Fabellae
poeta hominem induxisse videtur serpentem e via orbitaque
(A^u 69 Hl 75) servantem, cf. v. 6, quem ingeniose restituit Wl
v. 3 sibi non constans; ita Vergil. Aen. V 273 serpentem de-
scribit viae deprensus in aggere, aerea quem obliquum rota
transiit (sim. F 179 A^u 212) atque ex Aesopeis quoque notus
δφως πατούμενος (A^c 119 F 149).

2 (115) ο - ο - „νῦν“ φησί „σωθείην, ἴνα
ἦ μοι δίδαγμα τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου.“

3 λύκος λέοντι συνέβαλεν πεφραγμένῳ

*4 (88) νῦν ὀσπρίων ἄμητος

5 Τρέφων τὸ σῶμα μὴ τρυφήσῃς εἰς κόρον·
κόρος γάρ ἐστιν τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

6 Ζῆν εὐτελῶς ἄμεινον ἢ τρυφᾶν ἐνι·
τρυφή γάρ ἐστι τῶν παθῶν ὑπηρέτης.

2 Suid. s. v. νῦν σωθείην ἔν' ἡ — χρόνον, παρὰ τὸν μῦθον εἰρηται τοῦτο τῆς μανθανούσης χελώνης ἔπασθαι παρὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ πεσοῦσης, eadem prov. Coisl. 353 Gaisf., sim. cod. Paris. S (L. Cohn, *Zu den Paroemiographen* p. 78 sq.) νῦν, φησί, σωθείην, ἔν' ἡ μοι διδάγματα τοῦτο τοῦ πρὸ τοῦ χρόνου· παρὰ — ἀετοῦ, liberius Ps.-Diog. (= paroemiogr. e lexico interpol.) 590 p. 284 (Apost. XII 19): νῦν γένοιτο (τὸ add. Apost.) σωθῆναι· ἀετὸς χελώνην ἀρπάσας ἠβούλετο ἄφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἡ δὲ „νῦν γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“· τοῦ δὲ λοιποῦ ἀντὶ μelleσει, quo testimonio inutili abusus cave ne Schneidero succurrens choliambum subesse conicias χῆ „νῦν γέ μοι γένοιτο“ φησί „σωθῆναι“ || 1 νῦν <δὲ> σωθείην Lm Eb, „νῦν“ φησί Cr e Ps.-Diogen. et Paris. S || Comoediae (CAF. III p. 611, 1225 K.) iniuria ascripsit Meinekio ad Theocrit. p. 457.

3 Lex. Coisl. prov. 322 = paroem. Gott. app. prov. III 76 || 1 συμβάλλει Coisl., corr. Cr, συμβαλεῖ Meineke | Explicatio ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ δυνατωτέροις συμβαλλόντων non sufficit; fabulae tenemus initium, qua lupus leoni victo maledicens descriptus erat, cf. Phaedr. I 21.

*4 Suid. s. νῦν ὁ. ἕ. ἐπὶ τῶν καθ' ὅραν ἑκαστα πράττειν ὀφειλόντων; e lexico Ps.-Diog. 587 p. 283 (Apost. p. 547), Ps.-Diog. Vindob. 238. || Comoediae fragmentis inseruit cui ἀπανθ' ὅμοια Kockius III p. 531, 689; sed cf. Babr. 88, 6 νῦν ὥρη — ἔν' ἀμήσω. Lexicographus praeter mythica dactylica Aesopiam trimetrium legit.

5 Georg. Bss. Au. I p. 90 Βαβρόλον· τρέφων κτλ. Imitatoris fortasse, qui fab. Babr. 62 expresserit.

6 Georg. p. 35, eiusdem puto poetae cuius 5. Spectat ad Babr. 108 vel 153.

7 Λύκος πλανώμενός <τις> ἐν ἐρήμοις τόποις
κλίνοντας ἤδη πρὸς <κατά>δυσιν ἡλίον
δολιχὴν ἑαυτοῦ τὴν σκιὰν ἰδὼν ἔφη
„λέοντ' ἐγὼ δέδοικα τηλικούτος ὢν,
πλέθρου δ' ἔχων τὸ μῆκος; οὐ θηρῶν ἀπλῶς 5
πάντων θυνάστης ἀθρόως γενήσομαι;“
λύκον δὲ γαυρωθέντα καρτερὸς λέων
<ἔλawn> κατήσθι· ὃ δ' ἐβόησε μετανοῶν
„οἷησις ἡμῖν πημάτων παραιτία.“

8 Αἴσωπος [ποτε] ὁ λογοποιὸς σχολὴν ἄγων εἰς ναυ-
πήγιον εἰσῆλθεν. τῶν δὲ ναυπηγῶν σκαπτόντων τε αὐτὸν
καὶ ἐκκαλουμένων εἰς ἀπόκρισιν (e),

Αἴσωπος ἔλεγε „τὸ παλαιὸν χάος <τε> καὶ
ὑδωρ γενέσθαι, τὸν δὲ Δία νοοῦμενον 1
καὶ τὸ γῆς στοιχεῖον ἀναδείξαι παραινέσαι αὐτῇ
ὥπως ἐπὶ τρεῖς ἐκροφήσῃ τὴν †θάλασσαν·
κάκεινη ἀρξαμένη τὸ μὲν πρῶτον τὰ ὄρη ἐξέφηνεν· ἐκ δευ-
τέρου δὲ ἐκροφήσασα

7 (Eb 2 p. 95; Gb 261) VFur. 359, constituit CE. Schneider (Schnr) || 1 sq. τις add. Schnr; τόποις ἐρήμοις ἐμπλανώ-
μενος λύκος Lm (Eb Gb) || 2 δύσιν V, suppl. Mekler, <παρ> ἢ.
Cr, <ποθ'> ἢ. Schnr, δύσιν Ἰπερίονος Lm || 3 αὐτοῦ V ||
5 πλ. δ' ἔ. cum eis quae sequuntur coniunxit Eb || 6 ἀθρόων V,
corr. Cr || 7 καρτερῶν V, corr. Lm || 8 suppl. Lm | κατήσθιεν,
corr. Lm | μετανοῶν V, corr. Cor.

8 (Gb 262) VFur. 375, 'Ms. Gall.' (G^a) Huds. Hptm. 312
P^s 12; sim. A^u 8 P^r 18, cf. Aristot. Met. II^s p. 356^b || 1 Αἴσω-
πος ὁ λογοποιὸς εἰς ναυπήγιον | σχολὴν ἄγων εἰσῆλθεν bene
Gb | ποτε om. P^r || 2 εἰσῆλθαι, i. e. εἰσῆλθῃ G^a | σκοπούν-
των V G^a, corr. Hd || 4 ὁ Αἴσωπος V G^a || 5 γεγενῆσθαι A^u |
τῶν δὲ διανοομένων G^a P^s, τὸν δὲ Δία βουλόμενον V (Pr), corr.
Eb Cr || 6 ἀναδείξαι V P^r, ἀποδείξαι F || 7 ἐπὶ τρεῖς V G^a P^s,
δὲς ἢ τρεῖς Hd | fuerit ἐκροφήσῃ τὴν ἄλλα || 8 ἐξέβαινε G^a,
ἐξέβαινε Hd

καὶ τὰ πεδί' ἀπεγύμνωσεν· εἰ δὲ †δόξειεν 10
καὶ τὸ τρίτον αὐτῇ <πάντοθ'> ἐκπιεῖν [τὸ] ὕδωρ,
ἄχρηστος ὕμιν ἢ τέχνη γενήσεται.“

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοὺς κρείττονας χλευάζοντες λανθάνουσι
μελίζοντας ἑαυτοῖς τὰς ἀνίας ἐξ αὐτῶν ἐπισπώμενοι.]

9 Τοῖχος σπαραττόμενος ὑπὸ πάλου βιαίως ἐφώνει·
„τί με σπαράττεις μηδὲν ἡδικηκότα;“
καὶ ὅς „οὐκ ἐγώ“ φησ' „αἷτιος τούτου, <φίλε>,
ἀλλ' ὁ σφοδρῶς ὀπισθεν ἐμὲ† τύπτων.

10 Ἀστρολόγος ἐξιὼν ἐκάστοθ' ἐσπέρας
ἔθος εἶχε τοὺς† ἀστέρας ἐπισκοπεῖν.
καὶ δὴ περιῶν εἰς [τὸ] προάστειόν ποτε,
<πάλιν δὲ> τὸν νοῦν ὅλον ἔχων πρὸς [τὸν] οὐρανὸν
ἐξέλαθεν <αὐτόν> καταπεσὼν εἰς τι φρέαρ. 5
ὀδυρομένον δὲ αὐτοῦ† καὶ βοῶντος

8, 10 πεδία A^uV | ἐπεγύμνωσεν G^a, ἐγ. P^s | ἐὰν (ἄν) δὲ
δόξῃ V P^s | fuerit „εἰ δοκεῖ δ'“ ἔφη vel ἦν δὲ δὴ δοκεῖ || 11 αὐτῇ
καὶ τὸ τρίτον G^a V, transp. suppl. Cr, an <φησὶν>? | ἡμῶν P^s ||
Gb versus 4 sq., quos ipsi integros libri servarunt, funditus
diruit ut suos substitueret || 13 sq. Epim. P^rA^u, sim. G^a, om. Fur.

9 (Eb 4 p. 96, Gb 263) VFur. 377 Cor. 419 Hl 402 || 2 in-
teger in V, indicavit Eb || 3 ὥς an δ δ'? | φησὶν V, corr. Cr ||
4 ἀλλ' ὀπισθεν σφοδρῶς με τύπτων V, num δ. ἐπικρούων ἐμὲ? |
Fuit cum choliambos agnoscere mihi videbar: Τοῖχος σπαραχθεὶς
ὑπὸ δόκου βίη πάσῃ | „τί με σπαράττεις“ <ἐκέτενε φωνήσας>
(95, 47) . . . | δ δ' „οὐκ ἐγώ“ φησὶν „αἷτιος τούτου, | μάλ-
λον δ' ὀπισθεν ἐστὶν ὁ σφοδρῶς τύπτων“.

10 (Gb 228); Nevel. 169 Cor. 166, F 19; A^u 40 P^r 41, unde
selectas ascribo lectiones, tetr. I 52; cf. Plat. Theaet. 174, Diog.
La. I 34 (de Thalete); cf. supra p. 203 || 1 ἐκάστοτε εἰ. A^uP^r,
ἐκάστην ἐσπέραν Nev., -η -α F || 2 Nev.; liberius ceteri || 3 καὶ
δήποτε περιῶν εἰς τὸ πρ. codd., transp. Cr || 4 καὶ τὸν νοῦν
codd., corr. Cr || 5 ἐξέλαθε Nev., suppl. Cr, ἔλ. ceteri | τὸ
φρέαρ vulgo, corr. Gb | 5 sq. vv. antiqui in Byzantinos mutati

παριών τις ὥς ἤκουσε τῶν στεναγμάτων
 προσῆλθε καὶ μαθὼν τὰ συμβεβηκότα
 ἔφη πρὸς αὐτόν· „ὦ [οὗτος] βλέπειν πειρώμενος
 τὰν οὐρανῶ σὺ, τὰπὶ τῆς γῆς οὐχ ὀρεῖς;“ 10

[Πρὸς τοὺς παραδόξως ἀλαζονευομένους καὶ μηδὲ τὰ κοινὰ τοῖς
 ἀνθρώποις ἐπιτελεῖν δυναμένους.]

11 Ἀνθρακὲς ἐπὶ τινος οἰκίας ἐργαζόμενος καὶ θεασά-
 μενος γναφεῖα αὐτῷ παροικισθέντα (i) προσελθὼν παρεκάλει
 αὐτόν ὅπως σύνοικος αὐτῷ (i) γένηται, διεξιὼν ὥς οἰκειό-
 τεροι ἀλλήλοις ἔσονται καὶ λυσιτελέστεροι διάξουσι μίαν
 ἔκταλιν οἰκοῦντες. καὶ ὁ γναφεὺς ὑποτυχὼν 1

ἔφη πρὸς αὐτόν „ἀλλ’ ἐμοίγε παντελῶς
 τοῦτ’ ἐστ’ ἀδύνατον· ὃ γὰρ ἔγωγε λευκανῶ,
 σὺ ἀσβολήσεις.“

[Ὁ λόγος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.]

12 Λέων ἀκούσας βατράχου κεκραγὸτος

ἐπεστράφη πρὸς τὰς φωνὰς οἴμενος μέγα τι ζῶον εἶναι·

10, 7 τοῦ στεναγμοῦ Nev., τῶν -ῶν F, τὸν -ὄν A^uPr, corr. Gb || 8 προσελθὼν καὶ codd., corr. Gb || 9 sq. „ὦ σὺ, ἔν οὐρανῶ βλέπειν πειρώμενος, τὰ ἐπὶ κτλ. Nev. „ὦ οὗτος, σὺ τὰ ἐν οὐ. βλ. π. τὰ ἐπὶ κτλ. FA^uPr, corr. Cr

11 (Gb 229) A^u 29; Pr 31 St., A^c 12 F 27, unde selectas repetivi lectiones || 1 ἐπὶ τινος οἰκίαν οἰκίας A^c, versus exitus? || 4 sq. διὰ μίαν A^u, διάξουσι Pr, corr. Sternbach || 6 versus integer in A^u || 7 τοῦτό ἐστιν ἀδύνατον, ὃ γὰρ ἐγὼ λ. A^u, verum constituit Cr; v. 6. 7 fere libris traditos ipse diruit Gb || 8 αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς A^c, σὺ ἀποτεφροῖς F, fuerit αὐτὸς σὺ πληροῖς ἀσβόλης τε καὶ τέφρας

12 (Eb 3 p. 95; Gb 239) A^u 139 Pr 136; cf. F 90 A^c 37 | 1 indicavit Eb || 2 τὰς φωνὰς Pr, τὴν φωνήν A^u | 2 sq. οἴμενος εἶναι ζῶον αὐτὸ παμμέγα | μικρὸν δὲ . . . προσμείνας χρόνον | ὥς εἶδε λίμνης ἐξιόντα βάτραχον | τοῦτον προσελθὼν εὐθὺς κατεπάτει λέγων κτλ. Eb, sim. Gb; κράγον μέγαν, πρὸς τὴν

προσμένους δὲ αὐτῷ μικρὸν χρόνον (ε), ὥς ἐθεάσατο ὅππῃ
τῆς λίμνης ἐξεληθόντα προσελθὼν κατεπάτησεν εἰπὼν

„μηδέν' ἀκοή ταραττέτω πρὸ τῆς θέας.“ 5

[Πρὸς ἄνδρα γλωσσώδη οὐδὲν πλέον τοῦ λαλεῖν δυνάμενον.]

13 Ἔθος ἐστὶ τοῖς πλείουσιν ἐπάγεσθαι κύνας

Μελιταίους καὶ πιθήκους πρὸς παραμυθίαν τοῦ πλοῦ. καὶ
δή τις πλεῖν μέλλων πύθηκον συνανήνεγκε. γενομένων δ'
αὐτῶν κατὰ τὸ Σούνιον (ε) — ἐστὶ δὲ τοῦτο Ἀθηναίων
ἀκρωτήριον — συνέβη χεῖμῶνα

5

σφοδρὸν γενέσθαι. περιτραπίσης [δὲ] τῆς νεῶς
καὶ πάντων διακολυμβάντων καὶ ὁ πύθηκος ἐνήχετο. δελφίς
δὲ θεασάμενος αὐτὸν καὶ οἰόμενος ἄνθρωπον εἶναι (i)
ὑπερεξελεθὼν διεκόμιζεν. ὥς δὲ ἐγένετο κατὰ τὸν Πειραιᾶ
τὸν λιμένα τῶν Ἀθηναίων, ἐπυρνόαντο τοῦ πιθήκου, εἰ τὸ 10
γένος Ἀθηναῖός ἐστι. τοῦ δὲ εἰπόντος καὶ λαμπρῶν ἐν-
ταῦθα τετυχηκέναι γονέων, ἐκ δευτέρου ἤρετο αὐτόν,

εἰ ἐπίσταται τὸν Πειραιᾶ. καὶ ὃς ὑπολαβὼν

αὐτὸν ἄνθρωπον λέγειν, ἔφασκε καὶ φίλον αὐτῷ καὶ συνήθη
τοῦτον. καὶ ὁ δελφίς ἀγανακτήσας κατὰ τῆς αὐτοῦ ψευδο- 15
λογίας βαπτίζων αὐτὸν ἀπέκτεινε.

[Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρας οἱ τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν δια-
ψεύδεσθαι βούλονται.]

βοήν ἐπεστράφη ὁ οἰόμενος εἶναι μέγα τι χρεῖμα θηρίον ὡς
δὲ μικρὸν, ἐξελθὼν ὥς εἶδε νῆα ὅτι λίμνης, προσελθὼν κατεπάτησεν
αὐτὸν λέγων κτλ. Bgk in schedulis || 5 ταρ. in fine coll. Eb;
sententia antiqua, cf. Herod. I 8 | εἶτα τηλικούτος ὢν τηλικαῦτα
βοῆς interpol. P^r.

13 (Gb 257) A^u 74, supplendus ex P^r 70 p. 21 St.; liberius
P^s 41 A^o Cor. 88 || 2 πρὸς παραμυθίαν πλοῦ; πλοῖον P^s ||
6 νεῶς A^o, νηὶς A^u P^r || 7. 15 δελφῖν A^u, δελφίς ceteri ||
9 ὑπερεξελεθὼν — 14 ἄνθρωπον λέγειν om. A^u, suppl. ex P^r ||
13 cf. 9, 3 p. 237 || 16 αὐτὸν πικρῶς ἐν τῷ ὕδατι ἀπέπνιξεν P^s

14 Ὀδοιπόροι κατά [τινα] αἰγιαλὸν † ὀδεύοντες
ἤλθον ἐπὶ τινα σκοπιάν, κἀκεῖθεν θεασάμενοι φρύγανα (ε)

πόρρωθεν ἐπιπλέοντα ναῦν εἶναι [μεγάλην] † ᾗ ᾗθησαν.

διὸ δὴ προσέμενον ὥς † μελλούσης προσορμίζεσθαι.

ἐπεὶ δ' ὕπ' ἀνέμου φερόμενα τὰ φρύγανα ἐγγυτέρω ἐγένετο, ε
οὐκ ἐτι ναῦν, ἀλλὰ πλοῖον ἐδόκουν βλέπειν. . ἐξενεχθέντα δ'
αὐτὰ φρύγανα (ε) ὄντα ἰδόντες, πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν

„ὥς ἄρα μάτην [ἡμεῖς] τὸ μῆδ' ὅν προσδεχόμεθα.“

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι ἐξ ἀπροόπτου δο-
κούντες φοβεροὶ εἶναι, ὅταν εἰς πείραν ἔλθωσιν, οὐδενὸς εὐρύ- 10
σκονται ἄξιοι.]

15 Ἄνθρωπος πένης νοσῶν [καὶ] κακῶς διακείμενος

ἠϋξάτο τοῖς θεοῖς ἐκατόμβην τελέσαι, εἰ περισώσειαν αὐτόν.
οἱ δὲ ἀπόπειραν αὐτοῦ ποιήσασθαι βουλόμενοι ραῖσαι τάχιστα
αὐτὸν παρεσκεύασαν. κἀκεῖνος ἐξαναστάς, ἐπειδὴ ἀληθινῶν
βοῶν ἠπόρει, στεατίνους ἑκατὸν πλάσας (ε) ἐπὶ τινος βωμοῦ ε

ἀπέκαυσεν εἰπὼν „ἀπέχετε [τὴν] εὐχὴν, [ὦ] δαίμονες.

οἱ δὲ θεοὶ βουλόμενοι αὐτὸν ἐν μέρει ἀντιβουκολῆσαι, ὅναρ
αὐτῷ ἔπεμψαν παραινούντες ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλόν·

„ἐκεῖ γὰρ Ἀττικὰς <σὺ δραχμὰς> χιλίας

εὐρήσεις.“ καὶ ὃς περιχαρὴς γενόμενος 10

δρομαῖος ἐπὶ τὴν ἡρόν' ἦκεν, ἐνθα δὴ

λησταῖς περιτυχὼν (i) ἀπήχθη καὶ ὕπ' αὐτῶν πωλούμενος
εὗρε δραχμὰς χιλίας.

[Ὁ λόγος εὐκαιρὸς πρὸς ἄνδρα ψευδολόγον.]

14 (Gb 258) A^o 110; A^u 172 P^r 175; sim. vita Aesop. 33,
cf. supra p. 159. 236 || 1 Ὀδ. κατ' αἰγ. ὀδοιπόρουν? || 3 ναῦν
εἶναι δόκουν Cr, cf. 6 || 4 ὥς προσορμιζομένην Gb || 5 φερόμεν'
αὐ? || 6 ναῦν οὐκ ἐτ', ἀλλὰ πλοῖον Gb || 8 fere integer | προσ-
εδεχόμεθα A^c, προσδεχόμεθα A^u

15 (Gb 231) A^u 28 P^r 30; liberius F 36 A^c 18 P^s 2, quae
iambis inclusit Gb || 1 an πένης v. <τις> καί? || 6 fere integer ||
9 ἐκεῖ γὰρ εὐρήσεις Ἀττικὰς μυριάς A^u, rest. duce A^c coll. v. 13 ||
11 ἦκεν ante ἐπὶ A^u P^r; versum fere integrum dissolvit Gb

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΜΑ

16 Ἐν τινι οἰκίᾳ πολλοὶ μύες ἦσαν. αἴλουρος δὲ τοῦτο γνοὺς ἦκεν ἐνταῦθα,

καὶ συλλέγων <οὖν> ἓνα καθ' ἓνα κατήσθιεν.

οἱ δὲ μύες συνεχῶς ἀναλίσκόμενοι

εἶπον πρὸς αὐτούς· „[ἔτοιμοι] συγκατέλθωμεν κάτω 5

κᾶς τὰς ὁπὰς δύνωμεν, ἵνα μὴ παντελῶς

ἀπολεσθῶμεν· τοῦ γὰρ αἰλούρου μηκέτι δυναμένου ἐφικνεῖσθαι ἐκεῖσε

ἡμεῖς διασωθῶμεθα.“ †ὃ δὲ μὴ δυνάμενος

αὐτῶν ἐφικέσθαι, δεῖν ὡήθη καὶ ἔγνω δι' ἐπινοίας καὶ 10
μηχανῆς αὐτοὺς ἐκκαλεῖσθαι. ἀναβὰς γὰρ ἐπὶ τινὰ πᾶσσαλον καὶ ἑαυτὸν ἔνθεν ἀποκρημνίσας τε καὶ κρεμάσας, προσ-
εποιεῖτο αὐτὸν νεκρὸν εἶναι· τῶν δὲ μυῶν τις παρακύνθας ὥς ἐθεάσατο αὐτὸν ἔφη „ὦ οὗτος, κἂν θύλαξ γένῃ σύ, οὐ
προσελευσόμεθά σοι.“ 15

[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραδῶσιν οὐκέτι αὐτῶν ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐξαπα-
τῶνται.]

17 Θέρους <ἐν> ὥρᾳ - ὡ μύρμηξ περιπατῶν

κατὰ τὴν ἄρουραν †πυροὺς καὶ κριδὰς συνέλεγεν

16 (Gb 235) F 67; brevior A^c 28 A^u 80. Cf. Babr. 17 αἴ-
λουρος ὄρνεις οἰκίης ἐνεδρεύων || 1 ἐν τ. <ποτ'> ἦσαν οἰκίᾳ π.
μύες Gb || 5 κατέλθωμεν A^cF, συγκατέλθωμεν Cr del. ἔτοιμοι ||
6 καὶ ἐπὶ τῶν ὁπῶν F, quod stare vix potest, corr. Cr; certū
trimeter fere integer || 9 γὰρ μὴ δυνάμενος? || 10 ἀφικέσθαι
F, corr. Cor. | δι' ὀπτασίας Par. 365

17 (Gb 238) A^u 111 P^r 104; F 84; Nevel. 248 ex Palat.;
cf. Babr. 140 || 1 περιῶν Nevel. || 2 κατὰ τινὰ Nevel. |
πυροὺς Nevel. FPr, σιτοὺς A^u

ἀποθησαυριζόμενος ἑαυτῷ τροφήν εἰς τὸν χειμῶνα. κἀν-
θαρος δὲ τοῦτον θεασάμενος ἐθαύμασεν ὥς ἐπιπονώτατον,
εἶγε παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν μοχθεῖ, παρ' ὃν τὰ ἄλλα ζῶα 5
πόνων ἀφειμένα ραστώνην ἄγει (ε?).

ὃ δὲ τότε μὲν ἡσύχαζεν, ὕστερον δ' ὅτε
χειμῶν ἐνέστη,

τῆς κόπρου ὑπὸ τοῦ ὄμβρου κλυσθείσης ὁ κἀνθαρος ἦκε
πρὸς αὐτὸν λιμώτων καὶ τρόφων μεταλαβεῖν 10

δεόμενος· ὃ δὲ <γ> ἔφη πρὸς αὐτὸν „[ὦ] κἀνθαρε

ἄλλ' εἰ τὸτ' ἐπόνεις, ὅτε με μοχθοῦντα

ὠνείδιζες, οὐκ ἂν νῦν τροφῆς ἐπεδέου (ε?).“

[Οὕτως οἱ περὶ τὰς ἐθνητίας τοῦ μέλλοντος μὴ προνοοῦμενοι
παρὰ τὰς τῶν καιρῶν μεταβολὰς τὰ μέγιστα δυστυχοῦσι.] 15

18 Λέων εἰς ἔπαυλιν γεωργοῦ εἰσῆλθεν·

ὃ δὲ συλλαβεῖν βουλόμενος [τὴν] αὐλείαν θύραν
ἔκλεισε. καὶ ὅς ἐξελθεῖν μὴ δυνάμενος πρῶτον μὲν τὰ
ποῖμνια (ε) διέφθειρεν,

ἔπειτα δ' <αὐθις> κἀπὶ τοὺς βοῦς ἐτράπη. 5

καὶ ὁ γεωργὸς φοβηθεὶς περὶ αὐτοῦ τὴν θύραν ἥνοιξεν,
ἀπαλλαγέντος δὲ τοῦ λέοντος ἡ γυνὴ θεασαμένη αὐτὸν
στένοντα (i) εἶπεν· „ἀλλὰ γε σὺ δίκαια πέπονθας· τί γὰρ
τοῦτον

συνέκλεισας, ὃν καὶ μακρόθεν σ' ἔδει τρέμειν.“ 10

[Οὕτως οἱ τοὺς ἰσχυροτέρους διερεθίζοντες εἰκότως τὰς ἐξ αὐτῶν
πλημμελείας ὑπομένουσιν.]

17, 4 ταλάνιζεν ὡς Nevel., melins | 4 sqq. liberius Nevel. ||
9 ἐκλυθείσης Pr, κλυσθείσης Aⁿ Nevel. || 12 ὅτε ἐμόχθουν
καὶ με (ἐμὲ) ὠνείδιζες Aⁿ (Pr) || 13 ὠνείδισας, νῦν οὐ τροφῆς
ἂν ἐπεδέου?

18 (Gb 240) Aⁿ 142 Pr 139; sim. F 93, Nev. 224 Cor. 220 ||
1 Εἰσῆλθεν εἰς ἔπαυλιν ἀγροίκου λέων Gb || 3 πρῶτον μὲν
οὐν? || 5 βόας Aⁿ Pr || 10 συνέκλεισας Nev., συγκλεῖσαι ἐβούλου
sim. ceteri || Epim. τὰς ἑαυτῶν Aⁿ, corr. e Pr

19 Λέων καὶ ἄρκτος βρωμά τι εὐρόντες ἐν ἔλει περὶ
τούτου ἐμάχοντο. δεινῶς οὖν ὑπ' ἀλλήλων κατακοπέντες
ἐσκοτίσθησαν ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ ἔκειντο ἡμιθανεῖς.
ἀλώπηξ δὲ περιουῶσα καὶ θεασαμένη πεπτωκότας,

ἰδοῦσα καὶ τὸ βρωμα κείμενον ἐν μέσῳ 5
ἄρασα τοῦτο ἰδρομαῖος ὥχετο.

οἱ δέ, ἰδόντες αὐτὴν καὶ μὴ δυνάμενοι ἀναστῆναι εἶπον·
„ἄθλιοι ὄντως ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμαχόμεθα.“
[Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ κοπιῶντες καὶ μοχθοῦντες ἐτέροις
κέρδος προσκτῶνται.] 10

20 Λέων λαγωῷ περιτυχὼν κοιμωμένῳ

ἔμελλε τοῦτον καταφარγεῖν· μεταξὺ δὲ

θεασάμενος ἔλαφον παριούσαν ἀφείς τὸν λαγὼν ἐκείνην
ἐδίωκεν. ὃ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ψόφων (ε) ἐξαναστὰς ἔφυγεν.
ὁ δὲ λέων ἐπὶ πολὺ διώξας τὴν ἔλαφον ἐπειδὴ καταλαβεῖν 5
οὐκ ἐδυνήθη, ἐπανῆλθεν ἐπὶ τὸν λαγὼν.

εὐρών. δὲ κἀκεῖνον ἔπεφνεγότα

ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε δίκαια πέπονθα, ὅτι περ ἀφείς τὴν ἐν
χερσὶ βορὰν μείζονα ἐλπίδα προέκρινα.“

[Οὕτως πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἐλπίδα μείζονα τὰ ἐν ταῖς 10
χερσὶν ἐλάχιστα κέρδη ἀθετοῦντες εὐρίσκονται καὶ τούτων ὅστε-
ροῦμενοι.]

21 Ὅνῳ τις ἐπιθελὶς αἶλα [καὶ] πρόβατον [καὶ] δέλφαινα

ἤλανυνεν[†] εἰς ἄστν. τοῦ δὲ δέλφακος

παρ' ὅλην <ἐν αὐτοῖς> τὴν ὁδὸν κεκραγόςτος

19 (Gb 241) Hds. (Hptm) 39 e Vossiano; sim. F 96 C 39;
tetr. II 13 || 5 μέσον? || 6 δρομαίως Voss., corr. Cor. | <μάλα>
δρομαῖος Gb

20 (Gb 242) Nevel. 228 e Palat.; sim. F 97 Aⁿ 146 P^r 143 St. ||
1 λέων περιτυχὼν λ. κ. Nevel. || 2 τοῦτον ἔμελλε Nevel. ||
4 ἀπὸ τῶν F Aⁿ, ἀπὸ Nevel.; παρὰ τὸν ψόφον P^r; fuerit <πά-
λιν> ἐξαναστὰς ἔφυγεν. ὁ δὲ λέων ἐπὶ || 7 <γε δια>πεφνεγότα?

21 (Gb 244) F 131; Aⁿ 174 P^r 177 Nev. Cor. 176 || 2 ἤλαννε
<παντ'> Gb

ἀλώπηξ ἀκούσασα ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν παρ' αὐτοῦ, δι'
 ἣν τῶν λοιπῶν ἡσυχάζοντων μόνος αὐτὸς βοᾷ. ὃ δὲ
 ἔφη „ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην ὀδύρομαι (ε)· εὖ γὰρ οἶδα,
 ὅτι τοῦ μὲν προβάτου ξριά τε καὶ γάλα παρεχομένου ὃ
 δεσπότης ἀφέξεται· ὁμοίως δὲ καὶ τῆς αἰγὸς διὰ τοὺς τυροὺς
 καὶ τοὺς ἐρίφους· ἐμοῦ δὲ οὐκ ἔχοντος ἄλλο τι χρηστὸν
 πάντως με θύσειν βούλεται.

16

[Ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ μεμπτέοι εἰσὶν ὅσοι τὰς μελλούσας
 προσορῶμενοι συμφορὰς ἀποκλαίονται.]

7 παρεχ. — ἀφῆξ. A^uPr, sim. Nev., τοῦ δεσπότου λαμβάνον-
 τος ἀνθῆξεται F || Epim. οὐ om. F, suppl. ex A^uPr

Ne inter incertas quidem iambicarum paraphrases recepi
 plerasque Gitlbaueri fabulas, quas paucis infra indicavi:

Gb 217 = B 88 F 120 Μόσχος πρὸς τὴν ἔλαφον κτλ.
 Babrii nostri 156.

Gb 218 = B 99 C 258 Ὅνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς κτλ.
 Babrii 139, tabularum ceratarum testimonio confirmata.

Gb 219 = B 100 Ὁ λαγὼς τῇ ἀλώπικι κτλ. Babrii 157.

Gb 220 = B 103 F 151 Ὅνος τὸν ἵππον ἐμακάριζε κτλ.
 Babrii 160.

Gb 221 = B 107 F 139 Ὅνος πλατείας ὁδοῦ ἐκτραπεῖς κτλ.
 Babrii 162.

Gb 222 = B 130 F 321 Ῥόδῳ παραφνὲν ἀμάρανθον κτλ.
 Babrii 178.

Gb 223 = F 2 A^u 4 Ἀηδὼν ἐπὶ τινος δρυὸς ὕψηλῃς
 καθημένη κτλ. Babrii 204.

Gb 224 = F 6 A^o 7 A^u 17 Ἀλώπηξ ὑπὸ τινος παγίδος
 τὴν οὐρὰν ἀποκοπεῖσα κτλ., ex Aesopeis vetustissimis, cf.
 Timocr. fr. 3 PL. III p. 539 B.

Gb. 225 = FA^o 9 A^u 20 Ἀλώπηξ καὶ κροκόδειλος περὶ
 εὐγενείας ἤριζον κτλ.

Gb 226 = F 14 Nevel. Cor. 152 A^u 7 Αἴλουρος ἀκούσας

ἔτι .. ὄρνιθες νοσοῦσι κτλ., quae ex ipso Babrio 121 pendere probabilius est.

Gb 227 = F 18 Nevel. Cor. 157 Aⁿ 41 Ἀλώπηξ εἰσελθούσα εἰς ἀγέλην προβάτων ... ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ κυνός κτλ.

Gb 230 = F 33 A^o 22 Aⁿ 42 Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν βλον .. τοὺς .. παῖδας ... προσκαλεσάμενος κτλ.

Gb 232 = F 37 C 167 Βάτραχοι λυπούμενοι περὶ τῆς ἐαυτῶν ἀναρχίας κτλ. Babrii nostri 174.

Gb 233 = F 60 C 26 Aⁿ 66 Δύο νεανίσκοι μαγεῖσθαι παρεκάθητο κτλ.

Gb 234 = Aⁿ 78 F 65 Ἐλαφος διωκομένη ὑπὸ κυνηγῶν κτλ. Babrii nostri inc. 219 (choliambus integer servatus).

Gb 236 = F 68 C 89 Aⁿ 81 Ἐν τινι ταμείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος μυῖαι προσπιᾶσαι κατήσθιον κτλ.

Gb 237 = F 72 Aⁿ 86 Ἐν τινι ποίμνῃ δέλφαξ εἰσελθὼν ἐνέμετο. καὶ δὴ ποτε τοῦ ποιμένος | συλλαμβάνοντος αὐτὸν ἐκ-
εκράγει τε καὶ (trimeter casui dandus) ἀντίτεινε κτλ., cf. iamb. 21.

Gb 243 = F 116 Aⁿ 164 A^o 108 Μύρμηξ ὁ νῦν τὸ πάλαι ἄνθρωπος ἦν κτλ.

Gb 245 = F 146 Aⁿ 189 A^o 64 Ὀρνιθοθήρας πτηνοῖς πάγην ἴστα κτλ. Babrii nostri 211.

Gb 246 = F 148 A^o 118 Aⁿ 191 Ὅτε πρῶτον κάμηλος ᾤφθη κτλ., quamquam inest trimeter *fere integer κατὰ μικρὸν ὥς χολήν τὸ ζῷον οὐκ ἔχει (ὥς τὸ ζ. οὐκ ἔ. χολήν).

Gb 247 = F 159 A^o 48 Aⁿ 196 Παις τις ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμφοιτητοῦ δέλτον ἀνελόμενος κτλ.

Gb 248 = F 164 A^o 49 Aⁿ 203 Ποιμὴν ἐν παραδασσείῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων κτλ. Cf. Cr Anal. ad paroesmiogr. Gr. p. 138 sq.

Gb 249 = F 176 A^o 50 Aⁿ 209 Ποιὰ καὶ μηλέα περὶ εὐκαρτίας ἤριζον κτλ.

Gb 250 = F 186 A^o 69 Aⁿ 221 Ὅτι καὶ κύων περὶ εὐτοκίας ἤριζον κτλ., Babrii nostri 218.

Gb 251 = F 188 A° 59 A^u 225 Φιλάργυρός τις ἀπασαν
αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος κτλ.

Gb 252 = Aphthon. 2 p. 313 Nev. (Fur. 200, etiam
A° 74 ab Aphthonio pendet) Ἀνὴρ εὐποροῶν χῆνά τε ἄμα
καὶ κύκνον ἔτρεφεν κτλ.

Gb 253 = Aphthon. 21 p. 238 Nev. (Fur. 211) Οἱ
λύκοι πρὸς τὰ πρόβατα κτλ.

Gb 254 = Aphthon. 22 p. 339 Nev. (Fur. 212) Ἑλαία
κατεγέλα συκῆς κτλ.

Gb 255 = Aphthon. 28 p. 344 Nev. (Fur. 215) δρό-
κων καὶ ἀετὸς συμπλακέντες ἀλλήλοις ἐμάχοντο.

Gb 256 = A° 87 A^u 26 Ἀλιεύς ἐν τινι ποταμῷ ἤλκευε
κτλ. Babrii nostri 217.

Gb 259 = Nevel. Cor. 201 A^u 125 Κολοιδὸς λιμῶντων ἐπὶ
τινος συκῆς ἐκάθισεν κτλ.

Gb 260 = A^u 131 Nevel. Cor. 211 Κύων θηρευτικὸς
λέοντα ἰδὼν κτλ.

Gb 264 = Fur. 398 Cor. 340 Τοῦ σατύρου τὸ πῦρ κτλ.
e Plutarchi de util. libro 2 p. 86 F; inest trimeter Aeschyleus
(fr. 207 N.), cf. *Festschr. für Overbeck* p. 108².

Gb 265 = Fur. 410, Λέων ποτὲ ταῦρον ὄρα κτλ., e
Nicephoro Basil. in Allatii Exc. p. 125 = Rhet. Gr. I p. 432 W.;
trimeter fortuitus ἀπαλλαγὴ καὶ πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβολή.

Gb 266 = Fur. 417 Τέντιξ ἄνδρα τινὰ θεασάμενος κτλ.,
Syntipae qui dicitur fab. 62.

Gb 267 = Aes. Hl 87 Ἦν τις ἀνὴρ τὴν τέχνην σκυ-
τεὺς γαλῆν ἔχων κτλ., verba sunt Nicephori Gregorae hist.
Byz. VII 1 p. 216; cf. p. 211.

Iam brevibus eis notis quas ultimis potissimum fabulis
inde a 252 Gb adieci summa cautione accipienda esse
apparet quaecunque de fabulis iambicis restituendis ario-
latus est Gitlbauer. Nam uni tantum fabulae 267 verum
fontem subscripsit vel potius ex exemplari Halmiano de-

scripsit; scilicet nimiae molis erat vel Furiae commentarium inspicere. Hinc Aphthonii verba, quae singula fere sophistae sapiunt *κακοξήλαν*, trimetris suis coercuit (fab. 252 sqq.), uti alia eiusdem rhetoris exempla hexametris explicavit (supra p. 229. 231); hinc Plutarchi narratiunculam cum versu Aeschyleo a Plutarcho citato contaminavit (264), Nicephori Basilacae aliorumque ineptias Byzantinas (265 sqq.) versibus antiquitatem mentientibus inclusas ut verbo utar manganizavit. Quamquam quod fidem excedit Nicephori Gregorae fabulam sciens huc videtur rettulisse, ne apertissimis quidem vitae sermonisque Byzantinorum indicibus deterritus (*εἰς μοναδικὴν ἑαυτὴν μεταμέλψασαν σχῆμα . . . ἀπ' οὗ τὸ μοναδικὸν περιέθετο σχῆμα*, quibus verbis a Gitlbauero resectis fabulae summa continetur).

Paucos illos iambos ad normam antiquam factos quos inter exempla certa recepi dum perlustro, unum potissimum audire mihi videor Graeculum poetantem, qui Babrii quidem vestigia ne anxie premeret sedulo cavit, sed ipsa ea re post Babrium, mythiambi inventorem (cf. prooem. II), se scripsisse invitus prodere videtur. Arte et stilo fab. iamb. 8. 10. 11 aliquatenus cognatae sunt Machonis *χορλας*, quamquam fragmenta earum si comparaveris (cf. Athen. II 44 d. VI 242 sqq. VIII 337 cd. 341 a—d. 348 sq. XIII 577 sqq.) quid aera vetera distent a recentiorum lupinis ipse intelleges. Idem ingenium fabulas 13 sqq. spirare sentio, cui indicio haud scio an plus sit tribuendum quam fallacibus rhythmici iambici vestigiis.¹⁾ Fortasse praeter fabellarum corpusculum poeta ille librum adhibuit, quo cum Aesopo septem qui dicuntur sapientes inducebantur, cf. fab. 8. 10. 14; nam a Babrio haec argumenta vix accepit.

Aesopiam trimetriad ab Ausonio ep. 16 commemoratam

1) Hinc etiam fabulis Gb 230. 233. 247. 251 aliquid praesidii petitur.

horum versiculorum fontem esse proclive est coniectu. Verum quod volgo opinantur Ausonium Babrium potius ad manum habuisse, id aliquam probabilitatem habere supra vidimus (cf. p. 7): nisi Ausonius trimetros rectos legit choliambis Babrii adnexos, sicuti legisse videtur Palmyreni ludi magister qui tabularum ceratarum fabulas dictavit, Tzetzes chil. XIII 263 (ὅσπερ Βαβρίας γράφει ἐν μυθιάμβοις τοῖς χωλοῖς, οὐ τοῖς λάμβοις λέγω), Georgides qui trimetros rectos Babrio tribuit, lexicographus cui fr. 2 sqq. debemus Byzantinus. Ultimis quippe antiquitatis temporibus librarius quidam corpus condidisse videtur *Μυθιαῶν* sive *fabularum versibus inclusarum*, quo praeter Babrii choliambos mythica dactylica atque fabulae iambicae continebantur; Byzantini adiecisse videntur fabulas trimetris politicis scriptas, quarum reliquias Corais potissimum diligenter indicavit, ego ab hac editione seclusi.

Collectionis illius ambitum spes est fore ut certiore ratione describere nobis liceat, Aesopeorum editionem vere criticam si nacti erimus.

Non recepi versus quosdam argumenti similis quos ipse olim constitui vel enarravi, veluti *ψιμυθίῳ πλῆθης ἐντετριμμένος* (Clem. Alex. paedag. III 2, 5, cf. Mus. Rhen. XLIX 307), *ἕππος <δ> ὄνῳ* „πρὸς κέντρα μὴ λακτιζέτω“ seu potius *λάκτιξέ πῶ*“ (ex *Attico* poeta Priscian. Inst. XVIII 281 p. 356 H., cf. Mus. Rhen. XXXIV 341), *σοφῶς ὁ βοῦς ἔφρασκεν ἀστράβην ἰδὼν* | „οὐκ ἔστ' ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαίρέτω“ (Ps.-Diog. Macar. 675 Paroemiogr. II p. 209 Gott., cf. Mus. Rhen. XLIV 460). Haec enim non sunt fragmenta fabularum noviciarum, sed iambographorum veterum loci ad fabulas spectantes. Eadem ratione ductus non admisi epigrammata quaedam anthologiae, veluti IX 264, quod fabulae Aphth. 4 (Fur. 202 Hl. 172) persimile est.

**IGNATHI DIACONI ALIORUMQUE
TETRASTICHA IAMBICA**

COLLEGIT DISPOSUIT CRITICO APPARATU INSTRUXIT

CAROLUS FRIDERICUS MÜLLER.

PRAEFATIO.

Quae ad nostram aetatem pervenire fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica, non a Gabrio ea sive Gabria quodam, cuius nomen longum per tempus prae se tulerunt, esse profecta, sed ab Ignatio Diacono (sive Magistro)¹⁾, qui nono p. Chr. n. saeculo floruit, eiusque imitatoribus scripta hodie cum inter omnes constet harum litterarum peritos, ad hanc quaestionem iterum descendere nihil attinet.²⁾ Ac ne id quidem nisi paucis attingere nostrum videtur, qua ratione permotus Ignatius, seu primus concepit seu alienum exemplum secutus est, ut fabulas Aesopicas quaternis senariis quasi in compendium redigeret, hoc mirum commentum ad unguem, ut aiunt, perfecerit, nec facile id pervestigari posse putaverim. Varias enim causas easque diversas statuere queas, quae ad id consilium deduxerint poetam. Nam vel maxime ad fabulas brevitatem pertinere ratus³⁾, carmina quanto angustioribus finibus circumscripsisset, tanto venustiora et elegantiora condere sibi visus est, vel, ut magister, poeticam rationem minime respiciens, quo facilius memoria discipulorum tenerentur fabellae, summae horum carminum exilitati studuit, vel rhetorum exercitationes secutus coar-

---

1) eundem enim esse persuasum habeo qui alias Diaconus, alias Magister (vel Monachus vel Grammaticus) vocatur in codd.

2) cfr. quae exposui in dissert. de Ignatii metrica arte vita scriptis (Kiliae 1886), p. 4 sqq.

3) cfr. Theonis progymn. 3, § 8, Lessingii nostri disputat. de fabulis IV.

tavit Babriana. Adde quod inter ipsius Babrii fabulas non paucas vidit quaternis versibus expressas (8. 14. 29. 39. 40. 54. 60. 73. 80. 81. 90. 96. 109. 110. 113. 121. 133. 135. 137). Quas ipsas forsitan cum maxime accommodatas huic poeseos generi, ad imitandum utique esse facillimas sibi persuasisset, in mentem ei venire potuit consilium quotquot fabulas versibus reddere constituisset in tetrastichorum formam redigendi, praesertim cum eiusmodi numerorum lusum apud ecclesiasticos scriptores aetatis Byzantinae saepissime usu venire et ab ipso Ignatio in aliis poematis exhibitum esse constet: cfr. eius versus in Adamum¹⁾ v. 55—135, totamque elegiam funebrem in Paulum discipulum scriptam.²⁾

Sed haec utcumque se habent, quin quae primus composuit Ignatius *fabularum Aesopicarum tetrasticha iambica*, et aequalibus et posteris placuerint quam maxime, dubium non est: tot in codicibus extant manuscriptis, tot obviam fiunt eorum imitationes.

Atque hoc ipsum summo nobis est impedimento quominus quae sint tetrasticha vere Ignatiana, quae ab aliis profecta, cognoscamus, et in singulis versibus quomodo ars critica exercenda sit saepissime affert haesitationem. Nam cum pervulgatae sine dubio fuerint fabellae istae et maxime tritae in scholis monasteriorum, facile potuit fieri, ut quisvis magister quae potiora invenisse sibi videretur, Ignatianorum loco substitueret, permulta interpolaret, haud pauca etiam invita Minerva adderet. Accedit quod ipsi librarii nonnumquam versus perpolire et corrigere animum induxerunt. Unde factum est, ut quotquot aetatem tulere codices manuscripti, eorum fere suam quisque praebat tetrastichorum scripturam.

Qua in congerie disponenda eam esse ingrediendam viam ac rationem putavi, ut primum si fieri posset certas quasdam metricae artis leges, quibus sese obstrinxisse

1) quos edidi l. l. Kiliae 1886.

2) ed. Matranga, anecdd. Graec. II p. 664—667, Romae 1850.

videretur poeta, e ceteris Ignatii poematis studerem eruere. Opportune enim accidit, quod quae praeter tetrasticha composuit carmina iambica, — versus dico in Adamum scriptos 143 et acrostichon alphabeticum¹⁾, — in codicibus optime sunt tradita, ut his ipsis quae fere fuerit Ignatii metrica ars in senariis condendis cognosci possit ac comprobari. De qua cum accuratius egerim in disputatione de Ignatio edita, hoc loco paucis complecti satis habeo quae illic fusius exposui, mutatis eis quae et ab aliis monitus²⁾ et ipse diligentius perscrutatus secus statuenda esse hodie habeo persuasum.

1. Pedes solutes in trimetris iambicis nusquam admisit Ignatius.
2. Spondeos pro iambis priscorum poetarum more in nulla substituit nisi in prima, tertia, quinta senarii sede.
3. Observavit fere ubique syllabarum quantitatem apud veteres valentem; paucae quae obviam fiunt exceptiones pertinent ad vocales α, ι, υ, sive quod tunc temporis earum quantitas non iam respici solita est, sive quod necessitate quadam coactus eas admisit Ignatius, cum aliter in senarios suos solutionibus carentes inferre non posset quaedam vocabula ex Aesopeis petita (ut ἔλαφος, γέρας alia).
4. Hiatus nusquam admisit nisi qualem toleraverunt veteres poetae.
5. Omnibus fere locis accentu grammatico paenultimam senarii syllabam insigniendam curavit.
  - a. Raro proparoxytona in fine versuum sunt admissa.
  - b. Rarissime (bis?) oxytona versus claudunt, perispomena numquam.

---

1) quod nuper edidi in Mus. Rhenan. XXXXVI p. 321. 322.

2) cfr. imprimis Fr. Kuhnii symbolas ad doctrinae περί διχρόνων historiam pertinentes (dissertt. philol. universitatis Vratislav. VI, p. 115 sqq.).

6. Omnes videtur senarios incidisse aut post quintam aut post septimam syllabam.

His observationibus satis certam nacti esse nobis videmur normam ac regulam, qua quae vere Ignatiana sint tetrasticha, quae recentioris aetatis, qua illae leges saepissime negleguntur, versificatoribus adscribenda diiudicare possimus.

Codices autem quibus usus sum ad constituendum tetrastichorum textum, his litteris significati sunt:

B = *Berolinensis* bibl. reg. Graec. 46, 4°, saec. XV, chartac., olim in monasterio St. Georgii prope Trapezuntem asservatus. Continet in fol. 91 sqq. 59 tetrasticha cum promythiis, inscriptione praemissa: *μύθοι ἔσοποι λαμβινοὶ τετραστιχοὶ βραβλου τοῦ σοφιστοῦ εἰς τὸ ἐπ' ἀρεταῖς οὐ δεῖ σεμνύνεσθαι*¹⁾, in fine *τέλος τῶν τοιούτων στίχων*. Accuratius descripsi hunc codicem in Krumbacheri byz. Ztschr. III, p. 516—520.

C = *Cantabrigiensis* bibl. academ. 680 (Dd. XI 54), saec. XIV (?), in quo insunt 11 tetrasticha inscripta *τοῦ Χαβρλου τετραστιχα*. Cfr. byz. Ztschr. V 311. 312.

Ch = *Chalcensis* monasterii τῆς Θεοτόκου cod. 64, cuius scripturam primus publicavit A. Papadopulus-Cerameus (byz. Ztschr. II 126 sqq.). Exaratum esse eum saec. XIII dicit, id quod ex ipsis litterarum formis concludendum esse censet. Cfr. autem quae disserui in byz. Ztschr. III 522 sqq. Continet 46 tetrasticha inscripta *Νουθεσίαι Ἰγνατίου καὶ Βαβρλου*.

F = *Florentinus* bibl. Laurentianae (plut. V c. 10), chart., in 4° minori, saec. XIV, pessime scriptus, quo continentur 69 tetrasticha (cum promythiis), quorum partem (21) edidit A. Bandinius in catal. codd. Graec.

1) omnia omnino menda retinui.

- bibl. Laur. tom. I, Florentiae 1764. Cfr. byz. Ztschr. I p. 421, V p. 316 sq.
- G = *Gudianus* bibl. Guelferbytanæ 105. 2, chart., saec. XVI exeuntis, qui in fol. 1—20 Γαβριελ Ἑλληνοσ τετραστιχα 42 praebet eadem, quae in Aldina editione sunt. Cfr. byz. Ztschr. I p. 420. 421.
- H = *Hafniensis* bibl. regiae acad., additam. 275, chart., 4°, saec. XIV aut XV, elegantissime scriptus. Insunt tetrasticha 44 cum epimythiis, inscripta Χαβριελ μῦθοι ἐν ἐπιτομῇ στίχοι λαμβικοί. Cfr. byz. Ztschr. I 420.
- L = *Londiniensis* (Brit. mus. addit. mserr. 17015), chart., 8°, saec. XV, qui post vitam et fabulas Aesopi (131) tetrasticha praebet 14, inscripta ξεροι μύθοι διὰ στίχων, quibus desunt epimythia (fol. 57 et 58). Cfr. quae exposui in byz. Ztschr. I 420.
- M = *Venetus* bibl. Marcianae 31 cl. XI, quem initio saec. XIV recte, opinor, Krumbacher mihi indicavit esse scriptum, Morelli saeculo XII tribuit. Insunt in fol. 300 sqq. Βαβριελ ἐν ἐπιτομῇ λαμβοι τετραστιχοι 34, quorum suum quemque antecedit epimythium. Mutilam esse tetrastichorum scripturam apparet ex eo quod in fine additum est epimythium fabulae cuiusdam, fabula ipsa deest. Cfr. byz. Ztschr. V p. 314—316.
- P = *Parisinus* 2571, chart., olim Colbertinus, saec. XIV, ut videtur, quo continentur (fol. 160 sqq.) Γαβριελ Ἑλληνοσ τετραστιχα εἰς τοὺς μύθους τοῦ Αἰσώπου 41, et ipsa mutila in fine. Singulas sua sequuntur epimythia fabulas, hoc in cod. secundum alphabeticum ordinem dispositas. Cfr. byz. Ztschr. I 429—431.
- p = *Patmiacus* 428, descriptus a Sakkelione (Παμιακή βιβλιοθήκη p. 189 sqq.), fortasse apographon cod. Paris. P, saec. XV, ut videtur. Cfr. byz. Ztschr. V p. 312. 313.
- Q = *Parisinus* 2991 A, chart., anno 1420 exaratus,

olim in monasterio Sanctae Anastasiae *Φαρμακὸν*—*τῆς* dictae asservatus. Insunt in fol. 416 sqq. *Ἰγνατίου Διακόνου τετράστιχα δι' ἰάμβων ἐκ*
^B*τῶν Χαβρίου Αἰσωπικῶν μεταφρασθέντα κα*
πρὸς ἀρετὴν ἐπαλελφοντα 45, quibus addita sunt
 complura vel tetrasticha vel quinorum octonorum
 senariorum fabellae, quae in reliquis codicibus non
 reperiuntur. Epimythiis vacant omnino. Accuratius
 descripsi hunc codicem in byz. Ztschr. I 434—436.

R = *Parisinus* 1140 A, bombyc., qui saec. XIV scriptus
 esse videtur. Continet in fol. 60—62 *τετράστιχα*
Βαβρίου γραμματικοῦ Ἑλλήνος ἢ ὡς τινες λέ-
γουσι τοῦ Αἰσώπου μᾶλλον 42, alphabetico ordine
 perscripta, quorum singulis suum praefixum est epi-
 mythium. Cfr. byz. Ztschr. I 431 sq.

S = *Parisinus* 1788, olim Colbertinus, bombyc., saec.
 XIV, ut videtur. Folia 218—220 continent 34 te-
 trasticha et epimythium tricesimi quinti; sua singulis
 praefiguntur epimythia. Titulus eorum est *Γαβρίου*
ἐν ἐπιτομῇ τετράστιχοι ἱάμβοι. Quem codicem
 artissime cohaerere cum M comprobavimus in byz.
 Ztschr. V p. 315; cfr. etiam quae exposita sunt ib.
 I 426 sqq. Huius codicis esse apographon *Paris.* 583
 (= s), chart., olim Baluzianum, saec. XVI vel XVII,
 docuimus ib. I 424. 425.

T = *Parisinus* 522, olim Mazarineus, chart., a. 1443
 scriptus, cuius in fine insunt 21 tetrasticha, quae
 inscribuntur *Φαβρίου μῦθοι διὰ τετραστίχων*.
 Addita sunt in margine rubricatis litteris singula
 epimythia versibus praefixa. Cfr. byz. Ztschr. I 428 sq.

U = *Parisinus* 2408, bombyc., a. 1270 perscriptus
 litteris minutissimis et compendiis permultis. Cuius
 in fol. 221 sunt *μῦθοι Αἰσώπου* 12, quos ante-
 cedunt verba *περὶ τῶν ὑπονοούντων φοβείσθαι τοὺς μι-*
κροτέρους, quae ad tetrastichon primum quod sequitur

(λέοντος ὑπνώλλοντος) pertinere apparet. Reliqua epimythia desunt. Cfr. byz. Ztschr. V 313. 314.

V = Vindobonensis bibl. Caes. 178, no. 34 (apud Lambec. cod. 133), chart., a Busbeckio olim Constantinopoli comparatus. Quo saeculo scriptus sit, non inveni; A. de Premenstein (in litteris nuper ad O. Crusium datis) probabiliter argumentatus codicem esse saec. XV dicit. Fol. 341—345 continet tetrasticha 44 inscripta Βαββλου ἐν ἐπιτομῇ μεταγραφέν ὑπὸ Ἰγνατίου μαγίστου, eadem quae H servavit atque eodem ordine composita. Cfr. byz. Ztschr. I 425. 426.

W = Vindobonensis bibl. Caes. 225, no. 4 (apud Lambec. cod. 78), chart., et ipse a Busbeckio Constantinopoli comparatus, „antiquus et bonae notae“, saec. XV ut videtur Premensteinio l. l. Insunt in fol. 75 sqq. Ἰγνατίου ἐκ τῶν μύθων τοῦ αἰσώπου Τετραστιχα 36, quibus addita sunt epimythia in margine (nonnullis locis omissa). Cfr. byz. Ztschr. I 432—434.

Ex his codicibus ipsi inspicere mihi non licuit sex: cod. C collatus est ab Hermanno Luppe, olim discipulo meo, Ch cognovi e Papadopuli commentatione, quam supra memoravi, F mihi descriptus est nuperrime ab Augusto Hausrath, M in meum usum curavit conferendum C. Castellani bibl. Marcianae praefectus, codicum Vindobonensium varias lectiones mecum communicaverunt Paulus Schwencke et I. Petter; reliquos ipse contuli.

Praeterea usus sum ad constituendum verborum textum exilibus Neveleti notis quas addidit in appendice *mythologiae Aesopicae* (Francof. 1610) de duobus codicibus *Palatinis*¹⁾ (= Pl¹⁻²), tum tetrastichis illis quae publicavit A. Eberhard in libello, quem edidit Suffriano gratulans, Magdeb. 1875, p. 4 sqq. (= Eb)²⁾, denique principe edi-

1) cfr. byz. Ztschr. I 422.

2) de quibus cfr. quae fusius disputavi in byz. Ztschr. I, p. 421. 422.

tione Aldi Manutii, Venet. 1505 (= Ald)¹⁾, eisque quae hanc imprimis sequuntur: Lovaniana a. 1517 (= Lov) Frobenianis, Basileae 1518 et 1524, tum quae in officina Hervagiana impressa est a. 1541 (= Bas), Rittershusiana, a. 1598 Lugduni Batav. foras data (= Ritt), Neveletiana, Francoforti a. 1620 (= Nev), nostri saeculi Coraisiana (= Cor) et priore mea Kiliae a. 1886 typis exscripta (= Ml¹). Cfr. byz. Ztschr. I p. 422. 423.

Cod. *Athoum* bibl. Gregorii 645 [98], in quo secundum Sp. Lambrou (catal. codd. Graec. bibl. Athoi monasterii p. 147) insunt τετράστιχοι μῦθοι τοῦ Βαββίλου μετὰ διαστίχων ἐρμηνείας (ἀνευ ἀρχῆς), chart., 8°., saec. ιη', respiciendum non censui, neque *Monacensem* quendam (Aug. 551) curavi, cuius lectiones²⁾ nullius eum esse momenti docuerunt.

Iam vero hanc spissam et satis horridam librorum silvam aegre permensi metricae maxime artis auxilio, quod supra indicavimus, per spinas aculeosque viam quasi aperuisse et ad certum quendam finem esse progressi nobis videmur. Duo enim tetrastichorum codicibus manuscriptis traditorum genera discernenda esse habemus persuasum:

1. eorum quae aut ab Ignatio ipso profecta sunt aut ab Ignatii imitatoribus eandem metricam artem quoquo modo potuerunt secutis interpolata ac nova addita.
2. eorum quae versificatores multo recentioris aetatis conglutinavere carmina hiantia, claudicantia, paene barbara.

Quorum quae priori generi adscribenda sunt, in eis eruendis et constituendis praecipue codices V et H adhibendi mihi videntur. Itaque et ordinem tetrastichorum

1) Aldina, nisi fallor, profecta est e cod. *Veneto* bibl. Marcianae cl. IX 19, cuius lectiones nonnullas nuper mecum communicavit A. Hausrath. Cfr. byz. Ztschr. V, p. 317. 318.

2) nuperrime mecum communicatae ab Augusto Hausrath

in his codd. traditum servavi et in scriptura versuum epimythiorumque recensenda horum maxime secutus sum auctoritatem. Ad eos proximi accedunt ChMSU et, quantum cognosci licet ex Neveleti notis exilibus, Pl^{1.2}. Interpolata multifariam et ipsius Ignatii imitatione exorta, ut videtur, praebent tetrasticha WQTRLG (Ald Nev). Alterum eorum genus satis βεβαρβαρωμένον exhibent CFBP, praeterea cod. Venetus quidam et Dresdensis mihi non noti, quos affert Eberhard l. l. (praef. p. 4).

Ceterum qui sit numerus tetrastichorum et quo ordine sint perscripta in codicibus editionibusque quo clarius noscatur, tabellas adieci singula complectentes.

Restat ut gratias agam et bibliothecarum praefectis, qui qua solent summa liberalitate codices mihi concederunt conferendos, Berolinensis (*Rose*), Guelferbytanae (*Heinemann*), Hafniensis (*Smith* et *Bruun*), Kiloniensis (*Steffenhagen*), Londiniensis (*Bond*), Parisinae (*Delisle*), et viris humanissimis qui vel nomine meo codicum scripturas mecum communicaverunt (*Castellani*, *Hausrath*, *Luppe*, *Petter*, *Schwencke*), vel consilio suo atque auctoritate maximo mihi fuerunt adiumento (*O. Crusius*, *I. a Destinon*, *C. Krumbacher*).

Ser. Kiliae, Kal. Iulii 1896.

C. Fr. Müller.

TABVLA I

VH(M)(44)	Ch(46)	MS(34)	U(12)	W(36)	Q(45+11)	T(21)	R(42*)	L(14)	G(Ald Nev)(42)	Q(11)	F(69)	B(59)	P(41*)	MP(53*)
1	3	1	—	1	1	1	1	1	1	—	1	1	1	8
2	2	2	—	2	3	2	9	2	31	—	9	2	—	13
3	4	3	—	3	4	—	18	3	—	—	18	3	—	—
4	5	4	1	8	2	3	21	4	2	7	21	4	22	32
5	7	5	2	14	5	4	22	5	3	8	22	5	24	30
6	8	6	3	4	25	5	14	—	41	9	14	35	(34)**	38
7	9	7	4	5	6	6	35	7	15	—	61	7	—	51
8	10	8	5	15	8	—	25	8	13	—	45	8	25	49
9	11	9	6	17	11	7	37	10	32	—	63	10	—	28
10	12	10	—	19	37	—	41	—	(Nev app. 1)	—	42	12	36	27
11	13	11	7	6	12	—	27	12	30	—	48	13	27	12
12	14	12	—	21	13	8	6	14	20	—	6	15	—	11
13	15	13	—	18	10	—	—	11	34	10	28	11	—	21
14	17	15	—	22	16	10	31	—	17	—	52	39	10	14
15	18	16	8	7	17	11	36	—	19	—	62	41	—	25

21	24	21	12	12	28	38	49	16	30	37
22	25	22	—	—	32	28	54	17	35	18
23	26	23	18	17	20	18	20	18	18*	5
24	27	24	—	—	15	37	15	19	15	20
25	28	25	—	—	4	27	4	20	4	2
26	29	26	26	30	8	36	8	21	7	26
27	30	27	27	33	11	(Nev app.4)	11	22	—	23
28	31	28	28	32	5	7	5	23	5	46
29	32	29	29	35	2	26	2	24	—	24
30	33	30	30	34	12	39	12	25	11	36
31	34	31	31	36	33	(Nev app.5)	55	26	37	9
32	35	32	32	38	16	40	6	27	14	50
33	36	33	33	40	24	35	23	28	33	35
34	37	34	34	41	29	(Nev app.6)	50	29	—	22
35	38	35	—	43	34	(Nev app.7)	60	30	(40)**	3
36	39	36	—	45	42	6	1	69	31	40
37	40	—	—	7	13	21	13	6	41	43
38	41	—	16	9	23	4	9	23	23	15
39	42	—	20	39	3	16	3	14	3	6
40	43(?)	—	35	44	—	(Nev app.8)	—	—	—	53
41	44(?)	—	36	42	—	(Nev app.9)	—	—	—	31
42	45(?)	—	—	22	39	—	67	—	—	—
43	46(?)	—	—	21	30	11	51	82	16	45
44	—	—	—	15	17	(Nev app.10)	17	36	—	48

*) secundum alphabeticum ordinem disposita; de cod. F cfr. p. 204, adn. 1).

**) quae uncis inclusi, prorsus aliam praebent recensionem; vide tetr. II 24—26.

TABVLA II

MI	Ch	MS	Q	T	R	G (AldNev)	C	F	B	P	MI ²	Eb
I 45	16	14	14	9	7	(Nev app. II)	11	7	33	8	16	—
" 46	1	—	—	—	—	—	—	56	40	—	—	17
" 47	6	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
" 48	—	—	—	—	—	5	2	24	—	21	33	—
" 49	—	—	—	—	—	8	—	65	50	—	4	—
" 50	—	—	—	—	—	9	6	29	49	19	29	—
" 51	—	—	—	—	—	10	—	39	59	9	17	—
" 52	—	—	—	—	—	22	—	43	57	2	10	—
" 53	—	—	—	—	—	23	—	35	—	20	19	—
" 54	—	—	—	—	—	24	—	38	56	26	7	—
" 55	—	—	—	—	—	25	—	44	—	—	1	—
" 56	—	—	—	—	—	29	—	—	47	39	52	—
" 57	—	—	—	—	—	33	—	59	48	38	39	—
II 1	—	—	—	—	—	—	3	25	—	—	—	3
" 2	—	—	—	—	—	—	4	26	—	—	—	4
" 3	—	—	—	—	—	—	5	27	53	—	—	5

I

Ignatii Diaconi eiusque imitatorum

tetrasticha iambica.

1 Ἄνδρὸς ποσὶ<ν> πατεῖτο πέτρινος λέων.
καί τις λέοντί φησι „τὴν ἰσχὺν βλέπεις;“
„ἀλλ’ εἰλέοντες“ εἶπεν „ἥδειςαν γλύφειν,
πολλοὺς ἂν εἶδες ὄντας ἀνθρώπους ἑλίου.“
[Ὅτι ἐν φύσει οὐ δεῖ σεμνύεσθαι.]

2 Ἐθνεὶ γεράνων πῆξέ τις σπορεὺς πάγην,
μεθ’ ὧν πελαργὸν εἶλεν· ὃς θορήνει μέγα.
ἔφη δ’ ἀροτρεὺς „ὥς φίλος μὲν εἶ, λέγω·
ἀλλ’ ἢ πάγῃ λαβοῦσα σὺν κακοῖς <σ’> ἔχει.“
[Κακοῖς μὴ συναγελάζεσθαι.]

1 Babr. 194 || 1 ποσὶ VH omnesque fere cett., om., ut plerumque in codd., ν paragogico, quod singulis locis notare supersedeo | πέτρινος W || 2 λέοντι MSTPl¹⁻² λέων τί V (H rec. m.) WRBPaldLov || 3 ἀλλ’ οἱ λ. εἶπερ ἥδ. γλ. Ch εἰ γὰρ λ., εἶπεν, ἥ. γ. W | ἥδεσαν T εἶδον RLB ἥδον AldLovBasRitt || 4 εἶδες] οἶδας S | ὄντας] πάλιν Ch (om. SQ). vv. 3. 4 corrupti esse videntur; fortasse scribendum: ἀλλ’ εἰ λ. ἥδεσαν γλύφειν λίθους· πολλοὺς ἂν εἶδες, εἶπεν, ἀνθρώπους κάτω (cfr. Bo. 148, Aesop. 63 H) || epim. VHCh (qui om.) Pl¹ ἐπ’ ἀρετῇ (ἀρετῆς W) οὐ δεῖ ἐπαίρεσθαι MSWR περὶ τοῦ ἐπ’ ἀρετῆς (= ἐπαίρεσθαι). ἐν κενοῖς T ὅτι οὐ δεῖ ἐπ’ ἀρετῇ σεμνύεσθαι F, sim. BPald et quae hanc sequuntur editiones (cf. p. 258)

2 Babr. 13 || 1 ἔθνη SWQTRLB || 2 εἶλεν δς θορήνει μ. STL | μέγα] om. Q. || 3 λέγω] VHQF λέγων ChMSWTR σὺ μοι AldNevCorMl¹ || 4 σ’ addidi (etiam Ritt) || epim. VHChPl¹,

- 3 Κλοιῷ λύκος πάχιστον εἰσορῶν κύνα
 „δήσας τίς ἐξέθρεψε τοῦτον ὧδ’;“ ἔφη.
 „κυνήγρος.“ „ἀλλὰ τοῦτο μὴ πάθοι λύκος·
 ἐμοὶ φίλος λιμὸς γὰρ ἦ κλοιοῦ βάρος.“

[Ἐν συμφοραῖς μὴ γαστρίζεσθαι.]

- 4 Λέοντος ὑπνώτιοντος αὐχένος μέσον
 διέδραμεν μῦς· ὃς δ’ ἀνέστη συντόμως.
 γελαῖ δ’ ἀλώπηξ· καὶ λέων ἀπεκρίθη
 „οὐ μὲν πτοῦμαι, τὴν ὁδὸν δ’ ἀνατρέπω.“

[Ἀρχὰς ὕβρεων διαστέλλειν.]

- 5 Λέων μάχην ἔστησε πρὸς ποτῶ κάπρῳ,

deest in S ἀδικία μὴ συμφέρεσθαι MPI² ἀδίκῳ μὴ συμπερι-
 φέρεσθαι W περὶ τοῦ μὴ συμφέρεσθαι τοῖς ἀδίκοις T, sim.
 RFB πρὸς φίλον τινὸς ἐνούμενον τοῖς ἐχθροῖς τοῦ φίλου
 αὐτοῦ Ald

3 Babr. 100 || 1 πάχιστον] τάχιστον ChL τάχιστος S | εἰ-
 σορῶν κύνα] ἱστορῶν κ. Ἡ ἀθρῶν τὸν κύνα MS | κολῶ λύκος
 δεσμούμενον βλέπων κύνα W || 2 δέσας Ch | ἐθρεψε V | ὃς
 δ’ ἔφη HMChRLB ὧσδ’ VSQ ὧδ’ Ml | ἡρώτα· τίς τρέφει σε
 δήσας; ὃ δ’ ἔφη W δήσας δν ἐξέθρεψε ποιμήν τις ἔφη F | σ’
 falso inseruit post τίς Eb || 3 κ. ἀλλὰ μὴ τοῦτο μὴ πάθῃ λ.
 S ἀλλ’ οὐ τοῦτο μὴ πάθῃ λ. ? || epim. VHChMWRFF, deest
 in S. — Cfr. byz. Ztschr. I 432. 433

4 Babr. 82, cfr. Tzetz. chil. XIII 496 || 1 ὑπνῶοντος H ||
 2 ὧδ’ ἀνέστη UTRP || 4 οὐ μὲν ST οὐ μὲν Ald Lov Bas Ritt Nev |
 particula δ’ deest in QRBPAld, inserta post τὴν in S ||
 epim. VHP¹ διαστέλλειν] ἀναστέλλειν Ch | μομφὰς ἀπ’ ἀρχῆς
 ἀποκρούεσθαι MSR μὴ παραχωρεῖν παραφρονεῖσθαι (scr. κατα-
 φρονεῖσθαι) W περὶ τοῦ ἀποτρέπεσθαι καὶ τὰς μικρὰς μέμψεις
 T ὅτι οὐ δεῖ καὶ μικρὰν (μικρῶν?) περιφρόνησιν ἀποστρέφε-
 σθαι Ald || In U cum praemissa sint huic tetrasticho primo
 loco scripto verba περὶ τῶν ὑπνοούντων φοβεῖσθαι τοὺς
 μικροτέρους, reliqua autem desint epimythia, conicias licet
 U esse apographon libri cuiusdam, in quo ceteris quoque te-
 tastichis addita fuerint promythia

5 Babr. 149 || 1 ποτῶ] VHP¹ CorM¹ ποτόν ChMSUPI² QTR
 τόπον L πόντον P ποτέ Ald | πρὸς τινα κάπρον W

γῦπες δὲ θηρῶν ἐσκόπευον τὴν ἔριν,
βρωσὶν τὸν ἡττηθέντα ποιῆσαι τάχα·
φίλους δ' ὀρώντες ἡστόχουν τῶν ἐλπίδων.

[Ἄλλοι τοῖς κακοῖς μὴ χαίρειν.]

6 Ἦτιι τροφὴν μύρμηκα τέτιξ ἐν κρύει.
μύρμηξ πρὸς αὐτὸν εἶπε „πῶς γὰρ οὐκ ἔχεις;“
„ὥς ἐν θέρει“ προσεῖπεν „ἦδον ὀξέως.“
„χεμιῶνος ὀρχοῦ“ φησί, „μὴ τροφῆς ἔρα.“
[Ὅτι τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν καὶ ἀκαιρως ἐπιζητεῖν μάταιον.]

7 Τράγω προσεῖπεν ἄμπελος „βλάπτεις σύ με
κεῖρων τὰ φύλλα· μὴ γὰρ οὐκ ἔστι χλόη;
ὅσον δ' ἄρ' ἂν βλάψειας, εὐρήσω τάχα
πρὸς θυσίαν σὴν εἰς θεοὺς οἶνον βλῦσαι.“
[Ἀδικίας μὴ κατάρχεσθαι.]

8 Μῦς ἐκφερεν μῦν, ἔργον ὄντ' ἀσιτίας·

5, 2 γ. δὲ θήρειον M γ. δ' ἄνωθεν Ald | ἐσκόπευσαν L |
ἐριν] μάχην Pl^{1.2} || 3 ποιῆσαι] εἶναι Ch || epim. VHMS χαί-
ρειν] ἐπιχαίρειν ChWR, idem fere BAld περὶ τοῦ ἐλπίζειν
ἐπὶ κενοῖς T πρὸς τοὺς θλιβομένους ἐπὶ ταῖς ἐτέρων ἀτυχαίαις P
6 Babr. 126, cfr. tetr. II 25 || 1 κρύει] θέρει T || 2 γὰρ
σὺ T | ἔχεις] ἔχω Q | μ. δ' ἔφησε· τί θέρους ὄντος ἔδρας; Ald ||
3 ἐν] deest in MS δς γ' ἐν θ. Ch ὁ δ' ἐν θ. T | προσεῖπεν]
εἶρηκεν Ald || epim. VHB, sim. MSR τὸ ἐν καιρῷ ἀργεῖν
ἀσυμφορον Ch περὶ τοῦ μὴ ἀργεῖν ἐν καιρῷ ἐργασίας T πρὸς
τοὺς μὴ θέλοντας ἐν νεότητι κοπιᾶν καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ γήρα
πιωχοῦντας Ald

7 Babr. 180 || 1 σύ μοι S || 2 post χλόη addita sunt
verba in S: ὅτι κράτιστον εἶναι τὸ μὴ προσκόπτειν ἀνθρώποις
(cfr. byz. Ztschr. I 425) || 3 ὅσον γὰρ codd. (ὅσω RT), ὅσον
δ' ἄρ' M¹Eb (Babr. 148 p. 87) || 4 π. θ. σὴν οἶνον εἰς θεοὺς
βλῦσαι S | εἰς θεὸν TB || epim. VHChMSPl^{1.2} WRB περὶ τοῦ
τὸν βλάπτοντα ἀντιβλάπτεσθαι T ὅτι πολλὰ κίς θέλων τις ἀδι-
κεῖν τινα, ὥφειλε αὐτόν. Ald

8 Babr. 236? (deest in Aesopeis) || 1 σὺς (v. 4 σὺν) Ald |

οὓς χαλκῆες βλέποντες ἔστασαν γέλων.
ὁ μὺς δ' ἔτι ζῶν εἶπε „μεστοὶ δακρῶν,
ὥς οὐδὲ μὺν δύνασθε κἄν τρέφειν ἕνα.“

[Μὴ γελᾶν πτώμα τοῦ πέλας.]

9 Φέρων κύων τις πλησίον φείθρου κρέας
κύψας ἐαυτὸν ἄλλον εἰς ὕδωρ βλέπει.
χανὼν δὲ λοιπὸν τοῦ κάτω λαχεῖν κρέως,
ἀπεστέρητο παντός, οὐπερ ἐκράτει.

[Τὸ ἐν χερσὶ μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μείζονος κρεῖττον.]

10 Ἀνδρὸς πόθον μετῆξεν εἰς δούλην Κύπρις.

ἦ δ' αὖ γ' ἐτίμα τὴν θεᾶν καθ' ἡμέραν,

ἐκφερε] VHC¹Pl¹⁻²F¹Cor ἐκφρε S ἐκφερεμένος M ἡγέ τις
WQLBP εἰλικε τις Ald | ὄντ' αἰτιοῖς S αἰτία Q || 2 δν χ.
QL | ἔστασαν VWPBL ἔστασαν H ἐστάσαν S ἔσπασαν U
ἔστησαν Ald ἔστασαν? Cfr. Spitzneri excurs. V. ad Hom. B 525 |
γέλως U γέλω QRB || 3 μεστός δ. MSURald || 4 δύνασθαι
SRLald || epim. VHMSPl¹⁻²RFB μ. γ. π. τοῦ πλησίον Ch μὴ
γελᾶν ἐφ' οἷς ἀλλοκεταί τις W πρὸς πτωχοὺς γειτονέοντας
πτωχοῖς P πρὸς τοὺς τὰ ἐαυτῶν παραπτώματα παραβέποντας,
τὰ δὲ τῶν ἐτέρων γελώντων (scr. cum Nev. γελῶντας) Ald ||
Cfr. byz. Ztschr. I 426, III 525

9 Babr. 79 || 1 ordinem verborum in codd. turbatum restitui.
φέρων τις φείθρου πλ. κύων κρ. HV φ. τ. κύων πλ. δ. κ. U
[φ]έρε ποταμοῦ πλ. κ. κρ. S φέρων ποταμοῦ M, edit. || 2 ἄλλο
R εἰς ὕδωρ ἄλλο βλ. B (idem coniec. Destinon) || 3 λαχεῖν Ch
λαβεῖν ceteri | κρέας MSU, edit. κρέους L || 4 ἀπεστέρητο VUR
ἀπεστέρειτο cett. | πάντως QLB μᾶλλον W καὶ τοῦ edit. καὶ
τόδ' M¹ || epim. HVPl¹ τὸ ἐν χ. μ. τοῦ ἐλπ. μεγαλύτερον Ch
κρεῖττον) ἀειρότερον S αἰρετέττει M μ. ἐρετετότερον (αἰρετώτε-
ρον?) B τὸ ἐ. χ. μ. μεῖζον τοῦ ἐλπιζομένου W τὸ κρατεῖν
μικρὸν τοῦ ἐλπιζομένου μέγα (scr. μεγάλον) αἰρετώτερον R περὶ
τῶν ἐφέσει τοῦ μείζονος ἐκπιπτόντων ἐκ τοῦ μικροῦ T ὅτι ὁ
πλεονεκτῶν μᾶλλον ζημιούται Ald

10 Babr. 10 || 2 τῆς θεᾶς καθημένης Ch

ἕως καθ' ὕπνους φησὶ „μὴ τίμα σύ με·
τὸν ἄνδρα πημαίνω γάρ, οὐ ποθῶ σέ γε.“

[Ὁφείλομεν τὸ αἷτιον στοχάζεσθαι.]

- 11 Ὁμόφρονες νέμοντο τρεῖς ὁμοῦ βόες,
οὓς οὐδὲ θῆρ ἐβλαπτε πολλάκις λέων.
ἐχθρας δὲ μίσει καὶ λόγοις διασχίσας
ἕκαστον οἶον ἐκβέβρωκεν ἀθλίως.

[Φυλάττεσθαι τοὺς ὁμοφρονοῦντας.]

- 12 Γάμοις ἔχαιρον βάτραχοι τοῖς Ἥλιον.
καὶ τις πρὸς αὐτοὺς εἶπεν „ὦ δειλὸν γένος·
εἰ γὰρ μόνου τρέμοιμεν ἀγὰς Ἥλιον,
τίς, εἴγε τεκνώσειε, τοῦτον βασιτάσοι;“

[Τοῦ συνήθους τὸ ἐσόμενον ἀπρόοπτον.]

10, 3 ὕπνον ChSQR, v. Babr. 10, 10 | τιμᾶς VHCh || 4 ποι-
μένα MS ποιμαίνω WQR | οὐ φιλῶ σέ γε ChMSWQBP ||
epim. HV Ald ὀφείλομεν τοὺς αἰτίους στ. Ch δ. τὰς αἰτίας στ. M
ὀφείλει μὲν οὖν τοὺς ἄ. στ. S ὅτι τὸ αἷτιον τῆς ὀφειλείας στοχά-
ζεσθαι δεῖ R πρὸς τοὺς διὰ βλάβην ἑτέρων καλῶς πανθάνοντας
(= πάσχοντας) P

11 Babr. 44 || 1 νέμοντες U || 2 οὔτε HMUQR οὐ θῆρ S |
θῆλων pro λέων Destinon M¹ (propter πολλάκις), θῆρ λέων etiam
tetr. I 32, 2 || 3 λόγοις] λόγων W μάχης Ald || 4 ἔκ. αὐτῶν U αὐτῶν
ἐβέβρωκεν W ἔκ. ἐκβέβρωκε γυνὸν ὡς ἕνα P Ald ἔκ. εἶεν
ἐκβιβρώσκων ἀθλίον S ἀθλίως] ἀθρόως? || epim. VHChMSPI¹.²
RBF τὸ ὁμονοεῖν ὀφείλομεν, ὡς τὸ διίστασθαι βλαβερόν W
πρὸς τοὺς ἔχοντας ὁμόνοιαν καὶ καταλύοντας αὐτήν P πρὸς τοὺς
σχίζομένους ἐκ τῶν ἰδίων καὶ διὰ τοῦτο κακῶς πάσχοντας Ald

12 Babr. 24 || 1 τοῦ ἡλίου VHP¹ W τοῦ φασφόρου T ||
2 ὦ δειλὸν γ. Q || 3 μόνου] FCor M¹ μόνας VHChQTL
μόνον MSP¹ RB | τρέμοιμεν Ch τρομοῦμεν Destinon || 4 ταν-
τὸν S τοῦτ' ἂν τῶν τοῦτο Destinon | βασιτάσοι] VHQ βασιτάσαι
MSR βασιτάσει TL (rec. m.) NevCor βασιτάζει Ald || epim.
VHChPI¹ WRB τ. σ. τὸ ἀρμένον ἀπρόοπτον M τ. σ. τὸ εἰς
μέγον ἄ. S τ. σ. τὸ ἄσμενον ἄ. PI¹ περὶ τοῦ μὴ χαιρεῖν ἐν
σφε^{τι} κακῶ T πρὸς τοὺς ἐπὶ λῖδι βλάβῃ ἀγνωσίᾳ χαιρόντας Ald

- 13 Κυρτή θεὸν κάμηλος ἐξήτει κέρας,
 ἣν ἐξεμυκτήριζε τῆς δυσβουλίας.
 σιμοὶ δὲ ταύτης λοιπὸν ὄτα καὶ κάραν,
 ὥς ἄν γε παντάπασιν αἰσχίστη πέλῃ.

[Παρά θεοῦ αἰτεῖν τὰ προσήκοντα.]

- 14 Πηγαῖς ἑαυτοῦ προσβλέπων δορκὸς θέαν
 λεπτοὺς πόδας μωμεῖτο, χαῖρε δ' εἰς κέρας.
 ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεύγων ἐκ μέσης
 θνήσκει πεδηθεὶς οἷς ἔχαιρεν εἰς μάτην.

[Τὸ περισσὸν ταῖς ἀνάγκαις ἐπιβλαβές.]

- 15 Τυρὸν κόραξ ἔδακνε, κερδῶ δ' ἡπάτα
 „εἰ γλῶσσαν εἶχες, Ζηνὸς ἥς ὄρουις μέγας.“

13 Babr. 104 || 1 ἐξήτει codd. fere omnes, ἐξήτει
 sCBRittNev | κέρα Ald || 2 deest in S ἐξεμυκτήριζε τῆς
 ἀβουλίας Ald || 3 τέμνει δὲ τ. MS ζημοὶ γὰρ αὐτὴν editt. |
 ὄτα καὶ ῥίνα W || 4 αἰσχίστα S | πέλει SQLC || epim.
 MS παθεῖν αἰτεῖ τ. π. VHCh (παθεῖν ortum esse apparet
 compendiis male intellectis) ὅτι δεῖ παρὰ τοῦ θεοῦ αἰτεῖν
 τ. πρ. Ald

14 Babr. 43, cfr. tetr. II 11 || 1 π. ἑαυτῆς προσβλέπων
 δορκὸς θ. VHChP1^{1.2} π. ἑαυτῆς προσβλέπει δορκὸς θ. MSQ
 πηγαῖς θέαν βλέπουσα δορκὸς ἰδίαν W ἑλαφος ὡς ἐβλεψεν εἰς
 ὕδωρ κέρας P πηγαῖς ὁρῶσα δορκὸς αὐτῆς τὴν θέαν Ald | ἑαν-
 τοῦ πρ. δορκὸς scripsi coll. Oppian. cyneg. 2, 324; 3, 3 || 3 ὕ.
 θέαν λέοντα φεύγεν ἔ. μ. VHChP1^{1.2} ὕλης δὲ τὸν λέοντα φεύ-
 γον MS φεύγουσ' W φεύγον QR | φεύγων correxi | λέων δ'
 ἐπεὶ θίαιε, τούτους ἡγάπα Ald, cfr. tetr. II 11 || 4 πεδηθεὶς]
 codd. plerique, πεδηθεῖσ' W | κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς
 πάγην Pald || epim. VHP1^{1.2}ChMSW ταῖς ἀνάγκαις] ταῖς
 ἀνχαῖς Ch (cfr. byz. Ztschr. III 524) ἀναγκαίοις M ἀναγκ' S
 om. W περὶ τοῦ ἐπιβλαβέος εἶναι τὸ πεσόν (= περισσόν)? Τ πρὸς
 τοὺς φέγοντας τὰ ἄξια ἐπαινῶν καὶ ἐπαινοῦντας τὰ ψόγον ἄξια
 P ὅτι πολλάκις τις ὠφελεῖται ἐξ ὧν δοκεῖ βλάπτεσθαι Ald

15 Babr. 77 || 1 κόραξ τυρὸν ἔτρωγε Ch || 2 ἥς]
 HSWQTRB εἰς M εἰς AldLovBas | Ζηνὸς] Διδος W

ὁ νήπιος δ' ἔκραξεν, ἡ δ' εἶλεν [†]τυρόν.
 „ἔχεις, κόραξ, ἅπαντα, νοῦν κτῆσαι δ'“ ἔφη.
 [Ἐχθρῶν ἐπαίνοις μὴ πιστεύειν.]

16 Κάμνουσαν ὄρνιν εἶδεν αἰλουρος νόσφ.
 πρὸς ἣν ἔφησε „πῶς ἔχεις τὰ τῆς νόσου;“
 τρέμουσα δ' εἶπεν „εἰ παρέλθοις μακρόθεν,
 ζωὴν ὑπέλθω δορκάδων ὑπερτέραν.“

[Φυλάττεσθαι πολεμίων ὑπόκρισιν.]

17 Ἐθαλπὲ τις γεωργὸς ἐν κόλποις ὄρνιν
 ὦρα κρούους· ἐπεὶ δὲ θέρμης ἦσθετο,
 ἐπληξε τὸν θάλψαντα, καὶ κτείνει τάχος.
 οὕτω κακοὶ ποιοῦσι τοῖς εὐεργέταις.

[Κακοὺς μὴ εὖ ποιεῖν.]

15, 3 ὁ δ' ἡπίως ἔκρωξεν, ἡ δ' ἔλεν τ. Ch unde conicias
 ἡ τυρόν δ' ἔλεν | τυρόν] φάγεν MSPI² | ὁ ν. δὲ κόραξ τυρόν
 ἡφίει U χάλνει κόραξ, πίπτει τυρός, κερδῶ δ' ἔφη W κόραξ
 ῥίπτει τυρόν, ἡ δ' εἶλε τάχος B εὐθὺς δ' ὁ τοῦτον ῥίψεν· ἡ
 δ' αὐτόν φάγεν Ald || 4 ν. κτ. μόνον VWald νοῦς δέ σοι
 λείπει B (= Babr. 77, 12) || epim. HChB ἐχθρῶν ἐπαινος μ. π.
 VSR ἐχθρῶν ἐπαίνοις μ. π. M προσέχειν τοὺς ἀκατάωντας W
 περὶ τοῦ μὴ στέργειν ἐπαίνοις ἐχθρῶν T πρὸς τοὺς ἐπὶ
 κολακείαις χαίροντας Ald

16 Babr. 121, cfr. tetr. II, 24 || 1 εἶλεν αἰλουρος Ch αἰλουρος
 εἶδε νόσφ S || 2 ἔχει WQ ἔφησεν· ἔχεις σὺ τὰ S || 3 παρ-
 ἐλθεις ChW παρέλθης MSRB | μακρόθεν] ἐξ ἐμοῦ W || 4 δορ-
 κάδος QB || epim. VHMSWald φ. δεῖ π. ὑποκρίσεις Ch φ.
 πολέμων ὑποκρίσεις R ὅτι φ. π. ὁ. δεῖ B

17 Babr. 147 || 1 ὄρνιν] ἔχιν V γεωργὸς τις ἔθαλπεν ὄρνιν
 ἐν κόλποις S ἔ. ὄρνιν τις γεωργὸς ἐν κόλποις U ἔ. κόλπω τις
 γεωργὸς ἐν κρούει Q ἔθαλπὲ τις κνηγός κτλ. B || 2 θέρμης]
 θέρους Ch | ἔ. δὲ ἦσθετο θέρμης S ἐν ὦρα κρ., ὥς δ' ἦσθετο
 τῆς θέρμης U δεινὴν ἐχιδναν, ὥς δὲ θ. ἦ. Q || 3 τὸν θ. ἔκτεινε
 S κτείνει R κτείνει Ald κ. κτείνει δακῶν T || 4 τοῖς εὐεργ-
 γέταις] VHRF τὰς εὐεργεσίας Ch στένων δ' ὁ πληχθεὶς τοῦ-
 τον τὸν στίχον εἶπεν S στ. δ' ὁ π. τόνδε τὸν στίχον ἔφη MPI²
 Sequuntur in MSPI² hi versus: δικαίως (δίκαια M) πάσχω τὸν

- 18 Ὡς ἀκριδᾶς θήρευε παῖς τις, σκορπίῳ
 χεῖρα πρότεινεν· ὅς δὲ „μὴ ψαύσῃς“ ἔφη·
 „ὥς εἶγε μου ψαύσειας, ἐκ κόλπων στένων
 καὶ τὰς ἀληθεῖς ἐκκενώσεις ἀκριδᾶς.“

[Ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι τὸ βλέπτειν παρέπεται πολλάκις.]

- 19 Φέρων λέοντος δέρμα τοῖς ὤμοις ὄνος
 ἡὔχει λέων εἶναί τις, αἰπόλους τρέπων.
 ἐπεὶ δὲ γυμνὸς τῆς λεοντῆς εὐρέθη,
 τοῦτον μυλὼν ἐμνησε τῆς ἀταξίας.

[Τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν τίμια διαλύεται.]

- 20 Μάχην λέων συνῆπτεν ἀνδρὶ τοξότη.
 βέλει τυπείς δὲ θηρσὶν εἶπε τοιάδε·

πονηρὸν οἰκτείρας· οὕτω (οὕτως Pl^a) κακὸν (κακοὶ Pl^a) πέλουσι
 (ποιοῦσι S) τοῖς ἐδεργέταις. Cfr. byz. Ztschr. I 428 || epim.
 VHWRFB κακοῖς μ. MS κ. οὐ δεῖ εὖ π. Ch περὶ τοῦ μὴ
 εὖ π. κ. T deest in Ald

18 Babr. 168 || 2 χεῖρας Q | προτείνει H προὔτεινεν
 ChSMR προτείνει χεῖρας W προὔτεινε χ. Ald | ὁ δὲ B τὸ
 δὲ M τῷ δὲ S | ψαύσῃς W || 3 εἴ γε μου corr. in εἴγ' ἐμοῦ H
 εἶγε δὴ SW | κόλπου W ἐν κόλπῳ RB || epim. VHCh παρέπε-
 ται] παρεγγέται V δ. τ. μ. ὦ. καὶ βλέπτειν παρέπεται M δ. τ.
 μ. ὦ. καὶ βλάβη π. π. RFB ὅτι δεῖ κακοῖς ἀνθρώποις μὴ συμ-
 μίγνυσθαι Ald deest in SW (cfr. epim. 19)

19 Babr. 139 (cfr. tetr. II 23) || 2 ἡδὺ. λέοντος κράτος T | αἰ-
 πόλους βλέπων Ald Lov Bas Ritt Nev τρέπων deest in G || 4 τυ-
 φθεῖς ἐαντὸν μνήσε W || epim. VH, sim. B τ. π. ἄ. ἄτιμα
 διαβάλλονται Ch τ. π. ἄ. ἄτιμα λύεται RF περὶ τοῦ μὴ ζητεῖν
 τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν T ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι αἱ παρ' ἀξίαν τιμαὶ
 τάχιστα λύονται Ald | ὅτι τοῖς μὴ ὠφελοῦσι καὶ βλάβη παρέπε-
 ται W (quod epim. tetr. 18 falso huc irrepsisse apparet)

20 Babr. 1 || 1 συνῆψεν UF συνῆψαν M ἀνῆψεν S ||
 2 βέλη QRB | νυγείς δὲ MS | θῆρ συνείπε S β. τ. δ' ὁ θῆρ
 εἶπε τ. U β. τ. δὲ πᾶσι θηρσὶν ἡπύει (ἡπύη B εἰπέη R)
 RFB

„εἰ δὴ προπομπὸς εὐπορεῖ τοίους ὄγε,
τίς αὐτὸς εἴη συστάδην ὠρμημένος;“

[Γνωσιμαχεῖν ἐκ πείρας διδασκόμεθα.]

21 Ὅδοῦσιν ἦλον εἶλεν ἐξ ὄνου λύκος,
αἰτῶν δὲ μισθὸν πλήττεται λὰξ τὴν γένυν.
λύκος δέ φησιν „πῶς μάγειρος ὦν πάλαι
λατρικῆς μετήλθον ἔργ’ ἀναξίως;“

[Ὁ μὴ ἡσκηταί τις, μὴ μετιέναι.]

22 Πᾶσιν πέφυκε θηροὶ καὶ πτηνοῖς μάχη.
ἦλω λίβυσσα στρουθός, ἢ τοῦσδ’ ἐπλάνα
εἶναι μὲν ὄρνις, ἐκ μέρους δὲ θηρίον,
πτηνοῖς κάραν δεικνῦσα, τοῖς θηροῖν πόδας.

[Τὸ ἀμφίβολον κοινωνίας ἀπιστον.]

20, 3 δὴ] γὰρ MSTRB | *προπέμπειν* S | *εὐπορεῖς* U | ὅδε
MCQ ὅδε W | 4 αὐτὸς Q αὐτὸν W | epim. VHRFBald
γνώσεως μαχ.ν πείρα διδασκόμεθα W τὰ παρὰ τὴν ἀξίαν
τίμια (τιμίαν M) λέγεται MS (quod pertinet ad tetr. 19 in MS non
traditum) in Ch litterae evanidae (cf. byz. Ztschr. II 129, III 524)

21 Babr. 122 | 1 εἶλεν ἦλον ChS ἦ. εἶλεν UT | 2 γένυν
SAld | 3 πάλαι, τὰ πρόσθεν R | 4 ἔργον ἀξίας MSP¹T ἔργα
δ’ ἀναξίως T ἔργον ἀξίως Q | epim. VHSPI, sim. MB ἂ μ.
ἦ. τ. οὐδὲ δεῖ μετιέναι Ch ἂ μὴ γιγνώσκει τις, μὴ μετιέναι
δεῖ W περὶ τοῦ μὴ μετιέναι τὰ ἀποκεία T ἂ μὴ πέπτηται τις,
μὴ μετιέναι δεῖ R, sim. F πρὸς τοὺς ἐκτὸς τέχνας ἀθετοῦντας
καὶ ἑτέραις ἐπιχειροῦντας P πρὸς τοὺς τὴν ἰδίαν τέχνην κατα-
λιμπανόντας καὶ ἑτέραν μεταρρομένους ἐπὶ βίᾳ Ald

22 Babr. 206 | 1 πέφυκε MSPAld πτηνοῖς καὶ θηροῖ
μαχ. S | 2 ἦλω ἄλλα VH ἦ ἦλω S | 3 μέρος καὶ HMQBPP
ἐκ μέρος δὲ V | 4 κάραν S τοῖς θηροῖν θηρίοις Q | epim.
VHCMS τ. ἂ. ἐν κοινωνίας ἂ RB qui addit initio οὕτως περὶ
τῶν ἀποφαινομένων τοὺς ἑξῆς ἐν πλᾶ πλάντας? T πρὸς τοὺς
ἀμφίβολους ἀνθρώπους δυο μέρος πλανῶντας καὶ ἀπλᾶς δια-
μενοῦντας? πρὸς τοὺς δυο μέρος δουλοῦντας καὶ πλανῶντας
ἀποφαινοῦς Ald ὁ αὐτὸς δηλοῖ ὅτι τὸ ἀμφίβολον ἐν κοινωνίας
ἀπιστον Ald ἂ Ald¹ cf. quae exposui opz. Ztschr. I 423)

23 Κερδῶ βότρυνς βλέπονσα μακροῆς ἀμπέλου
εἰς ὕψος ἦρτο καὶ καμουῖσα πολλάκις
ἐλεῖν ἀπειπε· πρὸς δ' ἑαυτὴν ταῦτ' ἔφη·
„μὴ κάμνε· ῥᾶγες ὀμφρακίζουσιν μάλα.“

[Τὸ ἐκ πείρας ἀδύνατον προφάσεως εὑπορον.]

24 Ἦντι λαβεῖν ἀγροῖκον ἱππότης λαγών.
λαβὼν δὲ χειρὶ τοῦτον ἠρώτα „πόσον;“
καὶ πῶλον ἐξήλανεν. ἀγροῖκος δ' ἔφη
„μὴ σπεῦδε· σοὶ δῶρημα τοῦτον προσφέρω.“

[Τὸ σωθῆναι ἀδύνατον καὶ χαρισθῆναι †δεκτόν.]

25 Βέβλητό τις πρὸς στήθος ἀετὸς βέλει
ἀλγῶν δὲ λοιπὸν ἦστο πολλὰ δακρύων.

23 Babr. 19 || 1 βότρυνς] V H, βότρυν ceteri | μακροῆς] V H W
μακρὸν Ch μακροῖς S | κ. μακρὸν βλ. βότρυν α. T || 2 εἰς]
πρὸς Ald || 3 ἐλθεῖν MS λαβεῖν W | δ' ἑαυτὴν] δὲ ταύτην
MS || 4 μάλα] μέγα MS ἔτι W || epim. V H M S P I^{1,2} W R F
εὑπορον] deest in MS προφάσεως] προφάσει M τὸ ἐκ πείρας] ////
Ch ὅτι τὸ ἐκ πείρας ἀδύνατον B περὶ τῶν μὴ ἀδικούντων πλὴν
ἀκουσίας (= ἀκουσίως?) T πρὸς μὴ ἐπιχειρεῖν τοῖς ἀδυνάτοις
P πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν Ald

24 Babr. 237, Syntip. 49 || 1 λαβεῖν] λαχεῖν Ch | ἀγροῖκος
ἱππότην mavult Destinon | λαγῶν V | ordo: λαγῶν ἱππότης
P Ald || 2 λαγὼν δὲ χειρὶν ἠρώτα τοῦτον π. Ch | πόσον RP ||
3 τὸν ἱππον ἐξήλανεν MS || 4 τοῦτο πρ. Q B P προσφέρω
εἰς τοῦτον R || epim. V H Ch S (χαρζεσθαι Ch χαρεῖσθαι δεκτόν S)
τ. σ. ἀ. κεχαρισθαι δέκεται M τ. σ. ἀ. κ. χαρισθῆναι δεῖν? | ἐξ
ἀνάγκης χάρις R πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίας
(scr. φιλοτιμίαν) P πρὸς τοὺς ἐξ ἀνάγκης παραιτουμένους τὰ
ἴδια Ald

25 Babr. 185 || 1 πρὸς] τὸ Pl^{1,2} cfr. Hom. II 753 τρω-
θεῖς βέλει πρὸς στήθος ἀετὸς πέλεν T βέλει πρ. στ. ἀ. πάλαι
τρώθῃ P Ald¹ βέλει τὸ στ. ἀετὸς τρώθῃ πάλαι Ald² βλέπει
τὸ στήθος ἀετὸς τρωθεῖς πάλαι in Corp. paroemiogr. Graec.
(ed. Schneidewin et E. de Leutsch) II, p. 330 (Arsen. ad Apostol.
cent. IV 98*) || 2 ἦστο] ἦπτο Pl² ἔπτο MS ἴστο R

βλέπων δ' ὀϊστὸν εἶπεν ἐπτερωμένον
 „παπαῖ, πτερόν με τὸν πτερωτὸν ὀλλύει.“

[Ἐν ἀγνοίᾳ τῶν ἀδικημάτων τὰ δίκαια εἵπορα.]

26 Δειλὸς κυνηγὸς πρὸς τιν' εἶπε ποιμένα
 „εἴ που λέοντος ἔχνης εἰδὲς μοι φράσον.“
 „σοὶ τοῦτον“, εἶπεν „εἰ θέλεις, δεῖξω πέλας.“
 „ἔχνη“ κυνηγὸς εἶπεν „οὐ ζητῶ πλέον.“

[Κατὰ τῶν ἀπόντων μὴ θρασύνεσθαι.]

27 Εἰσδύσα κερδῶ πρὸς δρυὸς κοίτης βάθος
 εὗρισκε δαῖτα ποιμένος, καὶ δὴ φάγεν,
 ὥς μὴ προκύνειν ἐκ πάχους. εἶπεν δέ τις
 „θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἡλυθε γίνου.“

[Τὰ δλέθρια πάθη ζημίαις ἴσαις θεραπεύονται.]

25, 3 εἶπεν] εἶδεν W || 4 βαβαῖ P Ald | με] deest in H
 μον T | ὀλλύει] deest in Q || epim. V H Ch MS (εἵπορα deest in
 MS) P¹.² B εἵπορα] εἵπραγα R περὶ τῶν ἐξ οἰκείων βλαπτο-
 μένων T πρὸς τοὺς ἐν τῶν ἰδίων κακῶς πάσχοντας P Ald
 deest in W || cfr. Tzetz. chil. IX 165

26 Babr. 92 || 1 πρὸς] τις Ch || 2 εἶδες ἔχνης V W ἔχνη
 εἶδες T F εἶδες ἔχνη Ald || 3 ἐγὼ σοι τοῦτον, εἶπεν, εἰ θέ-
 λεις, δεῖξω W ἔφη δέ· τοῦτον εἰ θέλῃς δ. π. T | σοὶ] σὺ S P
 ἔψ R | εἶπεν] om. P | πέλας] τάχα R || 4 ἔχνης ST P Ald
 ἔχνη M ἔχνης Nev Cor M¹. Cfr. byz. Ztschr. III 526 || epim.
 V H Ch MS P¹.² W περὶ θρασυδείλων T πρὸς τοὺς δοκοῦντας
 δύνασθαι ἀδυνάτους ὄντας P πρὸς ἀνθρώπους θρασεῖς πρὸς
 λόγους καὶ πρὸς ἔργα δειλοὺς Ald

27 Babr. 86 || 1 βάθη Ch || 2 δαῖτα] δόρυα M δῆτα R |
 εὗρης κερδῶ ἄριστα π. S || 3 προκύνειν] κύνειν H R πτεῖν
 S || 4 ἡλυθε] H ἡλθε V εἰσῆλθε MS Ald | γίνου] HS
 γενοῦ V Ch M Ald || alia recensio est in W Q (p. 285) || epim.
 V H Ch τὰ δ. κέρδη ζημίας μᾶλλον φέρουσι MS (in S post
 μᾶλλον tres vel quatuor litterae erasae sunt) δλέθρια κέρδη
 ζημίας ἴσα R, sim. B | πρὸς τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνάγκην φιλο-
 τιμίαν Ald (quod aliunde huc irrepsisse videtur, = epim.
 tetr. 24 in cod. P)

28 Βοὺς φαγὼν παῖς εἰς ἑορτὴν ἔγκατα
 ἡμεῖ κεκληγῶς „σπλάγχνα, μήτερ, ἐκχέω.“
 ἢ δ' αὖ γελῶσά φησι „μὴ φοβοῦ, τέκνον,
 τῶν σῶν γὰρ οὐδέν, ἀλλ' ἐμεῖς ἀλλότρια.“

[Ἀλλότρια μὴ ἀηδῶς ἐκτιννύνειν.]

29 Ἀλλοτρίοις πτεροῖσιν ἡμφιεσμένος
 ἡὔχει κολοῖδς ὀρνέων ὑπερφέρειν.
 πρώτη δὲ δῶρον ἢ χειλιδῶν ἡρπάκει,
 μεθ' ἦν ἅπαντες· εἶτα γυμνὸς εὐρέσθῃ.

[Τὸ ἐξ ἐράνου θράσος αἰσχεῖ διαλύεται.]

30 Εἰς λαιμὸν ὅστουν ἐμπεπῆγει τοῦ λύκου.
 μισθοῦ δ' ἐλὼν γέρανός ἦται τὴν χάριν.
 „σῶν τράχηλον ἐξ ἐμοῦ λαιμοῦ φέρων
 μὴ δῶρον ἄλλο“ φησί „πλὴν τοῦτο σκόπει.“

[Μέγα κέρδος ὑπὸ κακῶν μὴ βλαβήναι.]

28 Babr. 34 || 1 παῖς] τις Ch | ἐγκάτων ChW ἐγκάτοις S ||
 2 οἶμοι κ. ChP οἶμοι κεκληγῶς SQ οἶμοι κέκληγ' ὡς Ald || 3 γ.
 μὴ φοβοῦ, τέκνον, ἔφη PAld || 4 ἀλλότρια] VHQ ἀλλοτρίων
 MSWRBPAlD || epim. VHWPI¹ (ἀλλότριον W ἀναιδῶς PI¹)
 ἀλλοτρίους μὴ ἀηδῶς ἐκτείνειν Ch ἀλλότρια μὴ ἀναιδῶς ἐκτεί-
 νειν MSPI¹ ἀλλότρια ἀλύπως ἀποδίδ¹¹ R ὅτι τὰ ἀλλότρια μὴ
 ἀπλείστως (scr. ἀπλήστως) κερδαίνειν B πρὸς τοὺς ἀπαιτου-
 μένους ἅπερ ἤρπασαν καὶ ἀγανακτοῦντας P ὅτι δεῖ τὰλλότρια
 ἀντιστρέφειν (Cor: ἐκτιννύνειν) καὶ μὴ γογγύζειν Ald

29 Babr. 72 || 2 ὀρνέων Q || 3 πρῶτον MAlD αὐτῇ
 δὲ δῶρα W πρῶτη δὲ πτέρων Cor πτερόν δὲ πρῶτον Ml¹
 δῶρον] πῶρον Bss (Babr. p. 256) νῶτον.. ἐσπάκει? Cr | ἢ χει-
 λιδῶν] ὀρνις ἢ γλαυξ F || 4 ἅπαντα QR || epim. VHQMSW
 (in MS deest αἰσχεῖ) ἐπὶ ξένοις μὴ ἐπαίρεσθαι R τὸ ἐξ ἐράνου
 κάλλος διαλύεται BAlD

30 Babr. 94 || 2 μισθοῦ] Ml μισθῷ plerique, μισθὸν
 MSRF τουτὶ T | τις perverse insertum ante γέρανός in V
 μ. δ' ἔ. τις γέρανός ἦται χάριν HChMSRP || 3 ὥσων QAlD |
 ἐμὼν λαιμῶν WQ ἐκ λύκου λαιμοῦ Ald || 4 μὴ] καὶ Ch μὴδ'
 ἄλλο μισθὸν πλὴν τούτου σ. P μὴδ' ἄλλο μὴδὲν μισθὸν ἢ τ. σκ.

- 31 Πύργον προκύπτων ἄρνος ἔσκαπτειν λύκον,
ὥς αἰσχροῦν, ὥς κάκιστον, ὥς μεστὸν φθόνου.
ἄνω δὲ βλέψας φησὶν „οὐ σκάπτεις σύ με,
πύργος δ', ὃς ὀπλίζει σε πρὸς μέγα θράσος.“

[Καιρῷ μὴ θρασύνεσθαι.]

- 32 Ἥλαννε ταῦρον ἐξ ἑῆς κοίτης τράγος,
ὃν θῆρ λέων δῖωκεν. εἶπε δὲ στένων
„εἵπερ με μὴλέοντος ἐπτόει φόβος,
ἔγνως ὅσων ταύρου τε καὶ τράγου σθένος.“

[Τύχης καὶ τὸ πᾶν μέτρον ἰσχύει.]

- 33 Λύκος πρὸς ἄρνα φησὶν „οὐ πρόσθεν σύ μοι
ὑδωρ τάραιτες;“ „ἄρτι γαστρος ἐξέφυν,

Ald || epim. VH (in H insertum est τὸ post κέρδος) κακοῦ
MSPI¹. WR βλαβῆναι] βλάπτεσθαι Ch | πρὸς τοὺς δι' αἰτίαν
τινὰ παρὰλογον ἀδικούντας τοὺς δουλεύοντας αὐτοῖς P πρὸς
τοὺς ἐπικίνδυνον παρᾶξιν ἐγγειρησάντας καὶ μετὰ τὸ σύνθημα
ζητούντας μισθόν Ald

31 Babr. 96 || 1 ἄρνιον σκόπτει λ. W || 2 αἰσχροῦν]
MBP, ἐχθρόν ceteri | φθόνου] HW φθόνον V φόνον ceteri ||
3 σύ μοι Q οὐ σύ με σκάπτεις S | ὁ δὲ συστραφεὶς ἀντίφη
πρὸς τὸν ἄρνα P || 4 πύργος γὰρ ὀπλίζει W | θάρσος VH Q
πρὸς θράσος μέγα S | οὐ σὺ λοιδορεῖς, ὁ πύργος δ' ἐν ᾧ στή-
νεις (= στήνεις) P cfr. byz. Ztschr. III 518 || epim. VHCh
MSAld ῥάμῃ μὴ θρασύνεσθαι R πρὸς τοὺς ἔχοντας θάρσος
εἰς ἄρχοντας καὶ ἀτιμάζοντας μελίζοντας αὐ (= αὐτῶν?) P

32 Babr. 91 || 1 κοίτης] τύχης S || 2 εἶπε δὲ στένων]
εἶπεν οὖν μῦθον Ch || 3 με δεest in S | ἐπτόει] ἐθόρει WQ
(cfr. ad II 1, 4) ἐπέη R || 4 τράγου δὲ καὶ ταύρου Ch τρ. τε
κ. τ. Q | τε om. S || epim. VHChR τύχης] ψυχῆς S τέχνης B
μέτρον] μέτριον MB τύχης κατὰ πᾶν μέτρον ἴ. ? || ἀδικία
προφάσεως εὐπορος W pr. m., quae verba postea deleta sunt
(= epim. tetr. 33) πρὸς τοὺς φοβούμενους ἀδυνάτους διὰ φόβον
δυνατῶν P πρὸς τοὺς καταδεχομένους ὑβρίζεσθαι ὑπὸ μικρῶν
διὰ φόβον ἐτέρων μελίζωνων Ald

33 Babr. 89 || 1 μοι] MSAl² NevCor μου VHChWQBAl¹
με RF οὐ πρόσθεν σύ μοι φησὶ λύκος πρὸς ἄρνα P || 2 τάραι-
των W τάραιτες Q

καὶ πῶς ὕδωρ τάραττον; ἄγνοῶ πότε.“
 „ἐπεὶ λέγεις δίκαια, πάγκακος πέλεις.“

[Ἀδικία προφάσεως εὐπορος.]

34 „Ὁρθῶς βαδίζειν“, εἶπε καρκίνος „τέκνον,
 μὴ δὴ γε λοξῶς τὴν ὁδὸν παρατρέχειν.“
 „πρόελθε, μήτερ, καὶ καθηγοῦ τοῦ τέκνου,
 κἀγὼ βλέπων ἔψοιμι πρὸς τὰς σὰς τρίβους.

[Ἄ παραινεῖ τις, ποιέτω.]

35 Ῥάβδῳ κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας·
 ἧ προσπεσὼν ἐδεῖτο δακρῶν μέγα
 „μὴ δῆτα φήσῃς ταῦτα πρὸς τὸν δεσπότην.“
 ἧ δ' αὖ γέ φησι „πλεῖον ἡχῆσει κέρας.“

[Φανερόν ἀμάρτημα μὴ σοφίζεσθαι.]

33, 3 interpunctio deest in HSQRP | verba ἄγνοῶ πότε
 lupo tribuenda esse censuit Destinon || 4 ἐπεὶ] οὐ γὰρ Ch εἰ
 καὶ? | βρωμά μοι γένη κἂν βούλῃ κἂν μὴ βούλῃ P θοότη γένη
 μοι, κἂν θέμις κἂν μὴ θέμις Ald || epim. VHChPl¹ WRB
 εὐπορος deest in M (cfr. byz. Ztschr. V 315) ἀδικία] ἀδίκον S;
 πρὸς τοὺς πλαττομένους αἰτιάματα ἄδικα P πρὸς τοὺς ἀδεῶς
 φανερώς ἀδικούντας Ald

34 Babr. 109 || 1 τέκνα S τέκνω QR || 2 μὴ δ' αὖ W
 μὴ δὲ γε RB | λοξὸς Ald Ml¹ | παρατρέχειν] MSF παρατρέχεις
 VHChQRB παρατρέχεις W Ald Ml¹ || 3 πρόσελθε Ch RFB
 πρόει γε μᾶτερ NevCor | κ. τῷ τέκνω M προηγῶ τῷ τ. S ||
 4 ἔψοιμι] HQFB Nev ἔψοιμι W ἔψομαι VChMSCor ἔψομαι
 R ἔρποιμι Ml¹ e con. || epim. VHChMSWRB 2] δ H Nev
 deest in S

35 Babr. 3, cfr. tetr. II 26 || 1 κατεῖγεν R || 2 μέγα]
 μέτα FB | αἰδεῖτο μετὰ δακρῶν R || 3 καὶ δῆτα φήσεις Ch
 μὴ δὴ σαφήσοις VH μὴ δὴ σαφήσης Q (σαφίσης) RB || 4 γέ
 φησι] γ' ἔφησε Ch | πλεον VHQNevCor; quod e coniectura
 scripseram in ed. priore πλεῖον, confirmatur codd. ChRB || epim.
 VHMSRB σοφίζεσθαι] σοφίζειν Ch σοφίζεσθαι NevCor || te-
 trastichon ipsum deest in MS

36 Ὁμοις ὄνος παρήγεν ἀργυροῦν βρέτας
Φοίβου, τόπερ πᾶς προσκυνῶν πίπτειν κάτω.
τύφῳ δ' ἐπαρθείς, μὴ θέλων μένειν ὄνος,
ἤκουσεν „οὐ θεὸς σύ, τὸν θεὸν δ' ἄγεις.“

[Τῶν αἰτιῶν μὴ ἀναισθητεῖν.]

37 Ἐτικτε χρυσοῦν ὦν ὄρνις εἰς ἅπαν.
καὶ τις πλανηθεὶς χρυσεραστής τὴν φρένα
ἔκτεινε ταύτην, χρυσὸν ὥς λαβεῖν πλέον.
ἐλπίς δὲ μείζων δῶρον ᾧλεσεν τύχης.

[Τοῦ πλείονος μὴ ἐράν.]

38 Λέοντα δορκὰς ὥς ἶδεν μεμνηνότα,
„ὦ μοῖρα θηρῶν“ εἶπεν „ἀθλιωτάτη·
εἰ σωφρονῶν γὰρ δυσκάθεκτος ἦν λέων,
πῶς οὐ μανεῖς δράσσει μεστὰ δακρῶν;“

[Ὅτι δεῖ τὸν ἐξουσιάζοντα θεοῦ κρατεῖν.]

36 Babr. 163 | 2 τόπερ] δ' ὅπερ Ch τόπος Q τὸ πᾶς
τις πο. πῖπτει Ch CF ὅπερ (ὅπερ Ald Bas Ritt) συναπτῶν
πᾶς τις αὐ ἐπροσκύρει Ald Nev Cor | 3 τόφον δὲ Ch τύφῳ τ'
HR | 4 σὲ deest in Q | epim. αἰτιῶν] Ml αἰτίων VHP ἀγίων
Ch αἰτῶν Pl¹⁻² τῷ αἰτίῳ C τῷ αἰτίῳ μὴ ἀναισθητή (= ἀναι-
σθητής) R ὅτι τοὺς ἐν ἀξιώμασι τιμαμένους δεῖ γινώσκειν,
ὅτι ἄνθρωποι εἰσιν Ald Nev Cor

37 Babr. 123 | 1 εἰς ὅπας L Ald | 2 φρένα] φῶσιν L ||
3 ἰαρεῖν] vulgo, λαρεῖν Ch (cf. ind. gr. s. infin.); πλείον] θέλων
QLP Ald ἄλλος R ἄλλιος B | 4 deest in P | μείζον RB Ald |
αἰσέειν αἰσέει Ald | epim. V H Ch Pl¹⁻² RB deest in FP | πρὸς
τοὺς ἐλπίδι κερδοῦς εἰς ὅμιον ἐκ μικροτηγίας ἐμπίκτοντας Ald

38 Babr. 90 | 1 λέειν Ald Pl¹⁻² εἶδε H Ch QRB οἶδε
Vl ἔγνω W | 2 ἀθλιωτάτη (= ἀθλιωτάτη) V | 3 ἦν] εἰ
P Ald | 4 πῶς σὲ ποτα W πῶς σὲν RB δραστήας Ald¹ Lov |
πῶς τὸν μανεῖς σὲ μετὰ δακρῶν δραστήας G Ald² Nev Ritt ||
epim. V H Ch Pl¹⁻² ἐξουσία θνατὶ σὲ κρατεῖ W πρὸς τοὺς ἐξου-
σιάζοντας καὶ θνατῶντας P ἵνα τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα οὐ δεῖ
ἀνθρώπων Ald

39 Ἀνὴρ γαλήν γυναικα πρὸς δόμους ἔγεν·
παρῆν δὲ Κύπρις εἰς ἑορτὴν τοῦ γάμου.
νύμφη δὲ μὺν βλέψασα συντόνῳ τάχει
δίωκε τοῦτον, μὴ τραπέῖσα τὴν φύσιν.

[Φύσει μὴ μάχεσθαι.]

40 Νωθὴς χελώνη, σὺν πτεροῖς ἵτει δρόμον.
ὕψοῦ δὲ ταύτην αἰετὸς συναρπάσας
ἔρριψε πέτραις καὶ θλάσεν. μόλις δ' ἔφη
„κρεῖσσον βάρος μοι μᾶλλον ἢ πτερῶν τάχος.“
[Τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν, τῶν δυνατῶν δρέγεσθαι.]

41 Ἄγρην ὄνῳ μέριξε καὶ κερδοὶ λέων.
„πρώτην μὲν“ εἶπε „μοῖραν ὡς νομεὺς ἔχω,
τὴν δευτέραν δέ“ φησὶν „ὡς ἄναξ φέρω,
τρίτης δ' ὅς ἂν ψαύσειεν, ἔργῳ μανθάνου.“
[Ἀνίσους κοινωνίαν φυλάττεσθαι.]

39 Babr. 32 || 1 δόμους] δόμον QL γάμους P | ἔγεν] ἦγεν
VH ἄγει PCor ἄγε Ald φέρει RL || 2 om. L || 3 βλέ-
πουσα Ald || 4 ἐδίωκε L || epim. VHRF τὸ φύσει (scrib.
ᾧτι φύσει?) οὐκ ἀμείβεται W ὅτι τὸ φύσει μάχεσθαι B ὅτι τὸ
ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται P ὅτι τὸ ἐκ φύσεως ὃν οὐ μετατρέπε-
ται Ald || cfr. Tzetz. chil. IV 938 sqq.

40 Babr. 115 || 1 νωθὴς] V (cfr. Babr. v. 1) νωθορὴ
HWQAld | δρόμῳ Q || 3 ἤραξε καὶ θλάττει πέτρας W ἤρ.
πέτρα καὶ θλάσαν Q | θλάσεν] CorMl¹ θλάσας VHNeu || 4 βάρ-
ος] πόδες W || epim. VH τῶν ἀδυνάτων μὴ ἐρᾶν W τοῦ
ἀδυνάτου μὴ ἐρᾶν, τοῦ δυνατοῦ δρέγεσθαι Ald

41 Babr. 67 || 1 ἄγρην γεράνῳ μ. VHNeuCor κερδῶ
λέων μέριξεν ἄγρην ὀρνίθων W ἄγρην γεράνῳ μοῖραν σὺν κερ-
δοὶ λέων Q ὄνῳ] Ml¹, quam in coniecturam etiam Bss incidisse
video (Babr. p. 127, adn. 4). Idem perverse praetulit lectionem
cod. Q σὺν κερδοὶ || 2 μὲν] Q δὲ VHWNeu γε scripseram
in edit. pr. | ὡς νομὴν ἔχειν W || 3 τ. δ. δ' ἔφησεν ὡς ἄ.
φέρειν W || 4 τρίτη Q | μανθάνω W || epim. HWNevCor
ἐν ἴσοις κ. φ. V

- 42 Χηλῇ βοὺς πατεῖτο βατράχου τέκος.
 ὀργῇ δὲ μήτηρ εἶπεν „ἦν θλάσας τόσος;“
 καὶ τέκνον ἄλλο φησί „κἂν ῥαγῆς ὅλη,
 πρὸς οὐδὲν αὐτῷ, μήτηρ, ἐμφορῆς ἔση.“

[Τοῖς μεγίστοις μὴ συνεκτείνεσθαι.]

- 43 Ὅφιν θέλων τις ἀντ' ὀλέθρου παιδίον
 πλήττειν, πέτραν ἔσχιζε καὶ φιλεῖν θέλεν.
 ὅφρις δὲ φησι „πῶς γένοιτο συμβάσεις,
 ἔως σὺ τύμβον καὶ πέτραν ἐγὼ βλέπω;“

[Μῆται ἀδικημάτων ἀθώπεντοι.]

- 44 Θανεῖν ἔθεντο πῶκες ἢ ζῆν ἐν βίῳ,
 ὥς εὐτελεῖς, ὥς ὄντες ἀθανεῖς ἄγαν.
 λίμνη δ' εαυτοὺς ἐμβαλεῖν ἡκειγμένοι
 ἔσχον, φυγόντων βατράχων, θάρσος μέγα.

[Μὴ ἀπογιγνώσκειν.]

42 Babr. 28, deest in Aesopeis | 2 ὀργῇ Ch | ἦν θ. τ.] ἦν θ. τ. V H ἦν ἐλάσω τῷ φόβῳ Ch ἢς θλάσεν τέκος Q δ. δ. μήτηρ (lacuna) ποσὺ τέκος ἔφη F ὅς θλάσεν vel ὁ θλάσας τ. conl. Eb, ipse malim „ἢ θλάσεν τ.“ vel (εἶπε) „τίς θλάσεν τόσος;“ versus misere corruptus nondum sanatus est | 3 καὶ τέκνον πτλ.] V H καὶ τί δ' ἄλλο, φησί, κἂν φεύγων ὅλη Ch καὶ τ. ἄλλη κἂν ῥαγῆς φησί, ὅλη R φεούσ' εαυτὴν κἂν φ. ὅσος ὅλη F (unde elicias φεούσ' εαυτὴν. „ἄλλὰ κ. φ. ὅλη.“ | 4 μήτηρ] deest in F | ἐμφορῆς Ch | epim. V H μεγίστοις μ. σ. Ch τ. μ. μ. συνεκτείνεσθαι R

43 Babr. 167 | 1 θέλων ὅφιν τις P | 2 τ' ἔσχιζε Ald' NevCor ἐθρίσσε Ritt θέλει Q | 3 γένοιτο συμβάσεις Q || 4 τύμβον, ἐγὼ δὲ πέτραν Q τ. τοῦδ'. ἐγὼ πέτραν pl. NevCor || epim. V H P¹, sim. R, ὅτι αἱ μεγίσται ἐξῆραι ἐδικτακτοὶ εἰσιν Ald' Nev. idem om. εἰσιν BP

44 Babr. 25 | 1 ἔθεντο Destinon | 4 θάρσος QR | epim. V H Nev ἐκ τῶν πλείστων γινώσκειν εαυτὸν RF, sim. B

- 45 Δρῦν ἦγε ρεῖθρον πνεύμασιν βεβλημένην·
 αὕτη δ' ἔλιξι καὶ δόναξι· πεύθετο,
 πῶς εἰσιν ὀρθοί. „πνεύμασιν δουλούμεθα·
 πτωσίς δ' ἐκείνων ἐστὶν ἡμῶν ἢ στασίς.“

[Βίᾱ καιροῦ μὴ ἀντιτάττεσθαι.]

- 46 Πρὸς τοξικὴν ἤριξε πατρὶ Λοξίας,
 ἀπ' ἀντολῶν δ' ἔπεμπεν εἰς δύσιν βέλος·
 ὁ Ζεὺς δὲ τοῦτον εἰς τοσοῦτον προφθάσας
 ἔφη στραφεῖς „ὦ τέκνον, εἰπέ, ποῦ βάλλω.“

[Τῷ προύχοντι μὴ ἐρίζειν.]

- 47 Ἦριξε Βορρᾶς Ἠλίῳ καιρῷ κρύους,
 τίς ἄνδρα γυμνώσειε πρῶτον ἀμφίων.
 Βορρᾶς μὲν ἔπνει, σφίγγε δ' ὁ τλήμων ῥάκη·
 θαλφθεῖς δὲ λοιπὸν δῶκε πέπλους Ἠλίῳ.

[Τὸ πείθειν τοῦ βιάζεσθαι ἀνντικώτερον.]

Quae sequuntur tria tetrasticha 45—47, quorum primum in tribus bonae notae codicibus (ChMS), in tribus secundi ordinis (QTR), praeterea in CFBP et apud Nev. extat, alterum in ChBF, tertium in solo Ch, utrum ab Ignatio ipso sint perfecta an ab imitatore quodam diiudicare non ausim, reliqua (48—57) quin Ignatianorum imitatione orta sint non dubito.

45 Babr. 36 || 1 βεβλημένον SQR C βεβλημένοις B || 2 αὕτη STCP Nev | δ' ἔλικων καὶ δονάκων πύθετο T | αὕτη δέλεαρ καὶ δόναξι π. R || 3 πῶς ὄντες ὀρθοί P | πνεύματι Ch | δουλουμένους T || 4 δ' om. in MS, πτωσίς γὰρ αὐτῶν ἐ. Ch Q || epim. Ch MS RFB Nev περὶ τοῦ μὴ ἀντίστασθαι (scr. ἀνθίστασθαι) τοῖς ἰσχυροτέροις T πρὸς τοὺς ἐπαιρουμένους καὶ μηδέποτε ταπεινο(ν)μένους P

46 Babr. 68 || 2 δ'] deest in F || 4 εἰπέ, ποῦ βάλλω] FB ποῦ σε προσβάλλω Ch || epim. Ch τῷ προέχοντι μὴ ἐρίζε FB

47 Babr. 18, cfr. byz. Ztschr. II p. 128 || 2 ἄνδρα] Ml ἄρα codex, ut Papadopoulos affirmat

48 Λέων, ὄνος κερδῶ τε πρὸς θήραν Ἴον.

ὄνου δὲ ταύτην εἰς τρίτον δεδασμένον

λέων κατεσπάραξε. κερδῶ δὲ πλέον

ἐννευμεν αὐτῷ, σωφρονισθεῖς ἐξ ὄνου.

[Ὅτι δεῖ ἐξ ὧν πάσχουσιν ἔτεροι παιδεύεσθαι.]

49 Φραγμαὺς ἀλώπηξ ὡς ὑπερβαίνειν θέλεν,

ὀλισθάνουσα καὶ βάτου δεδραγμένη

ἔξεστο πέλμα, λοιδορεῖ δὲ τὴν βάτον.

„μέμφου σεαυτήν, μὴ φύσιν γ' ἐμήν“ ἔφη.

[Πρὸς τοὺς τὰ ἐαυτῶν κακὰ σιωπῶντας, τὰ δὲ τῶν ἑτέρων κατηγοροῦντας.]

50 Κώνωψ καθήστο πρὸς κέρας τάϋρου πάλαι,

ὄνπερ κέλευεν, εἴπερ ἐκπτήναι θέλει.

ἤκουσε δ', ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου,

οὕτω δὲ μὴ πτήσαντος αἰσθησιν λάβη.

[Πρὸς τοὺς λογιζομένους ἑαυτοὺς εἶναι ἢ σοφοὺς ἢ δυνατοὺς ἢ φρονίμους, μὴ ὄντας δέ.]

48 Babr. 239 (p. 204) || 2 ὄνον F | τρίτην C ἴσον Destinon | δεδασμένον F Ald || 3 δὲ] τε P Ald || epim. G Ald | φέρει μοι ὕλην, ἴν' ἄψω πῦρ C πρὸς τοὺς ἀπὸ ἑτέρων πταισμάτων διορθουμένους ἑαυτοὺς P σωφρονιζόμεθα τοῖς τοῦ πέλας δυστυχήμασι F

49 Babr. 202 || 2 ὀλισθαίνουσα B Ald¹ ὀλισθανοῦσα G Ald² Lov Nev Ritt || 3 λοιδορεῖ BG Ald Bas Lov Ritt Nev || 4 μὴ φύσιν ἐμήν, ἔφη Ald¹ (γ' addidit Ml) ἥδ' ἔφη μὴ 'μήν φύσιν FB μὴ μέπερ, κείνος φάτο G Ald² Bas Lov Ritt Nev Cor (qui κείνη corr.) || epim. G Ald (κατηγορούντων Ald¹) μάταιοι οἱ προσφεύγοντες οἷς τὸ ἀδικεῖν σύνεστιν F, sim. B

50 Babr. 84 || 1 καθήστο B || 2 κέλευσεν CG εἴρετο B | ἐκπτήναι BG Bas Ritt | θέλοι? || 3 ἔγνω F καθημένον] CF BP καθήμενον Ritt Cor καθήμενον Ald Lov Nev || 4 ὡς οὐδ' ἀποπλήσαντος (scr. ἀποπτήσαντος) C οὕτως οὐδὲ φεύγοντος P ὡς οὐδ' ἀποπτήσαντος αἰσθησιν λάβοι F || scribendi videntur vv. 3 et 4: ἤκουσε δ', ὥσπερ οὐκ ἔγνω καθημένου, ὡς οὐδ' ἀποπτήσαντος αἰσθησιν

51 Ἐλαφον ἐξήλαννον οἱ κυνηγέται,
 ἥτις δασείαις ἀμπέλοις ἀπεκρύβη.
 τὰ φύλλα βιβρώσκουσα δὴ τῶν ἀμπέλων
 κυνηγετοῦσιν ἐνδίκως ἐθηράθη.

[Πρὸς τοὺς κακοποιοῦντας τοὺς αὐτῶν εὐεργέτας.]

52 Ἄστροις περισκοπῶν τις ἀστεροσκοπὸς
 πίπτει λεληθῶς εἰς φρέαρ. τυχῶν δέ τις
 ὁδοιπόρος στένοντι ταῦτ' ἔφη λέγων·
 „νοῦν θεῖς ἄνω, βέλτιστε, τὴν γῆν οὐ βλέπεις;“

[Ὅτι πολλοὶ τὰ ἐνεστῶτα μὴ γινώσκοντες τὰ μέλλοντα κανχῶν-
 ται γινώσκουσιν.]

53 Ἥριξεν ἵππος ἀγριωτάτῳ κάπρῳ·
 ὄρμην δὲ θηρὸς ἵππος οὐ σθένων ὄλωσ
 ἑαυτὸν ἐκδέδωκεν, εὐρὼν σύμμαχον
 ἔμπειρον ἄνδρα πρὸς σφαγὴν τοῦ θηρίου.

[Ὅτι δι' ἐχθρὰν τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἑαυτοὺς ἐμβάλλουσιν.]

λάβω.“ De constr. v. γινώσκουσιν c. gen. cfr. Kruegeri gr. Gr. § 47, 10, adn. 13. λάβω = λήψομαι, v. Mullach p. 361 || epim. G Ald πρὸς ἀδυνάτους δοκοῦντας ὅτι δύνανται P ὅτι ἀδύνατον οὐτε παρῶν οὐτε ἀπῶν (sic) ἐπιβλαβὲς ἢ ὠφέλιμον B ὁ ἀδύνατος οὕτως παρῶν οὐτε ἀπῶν ἐπιβλαβὲς ἐστίν F

51 Babr. 203 || 3 φύλλα δὲ βιβρώσκουσα τὰ τ. α. P | δὴ] δὲ FB || epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς ζημιοῦντας τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτούς P τοὺς εὐεργέτας μὴ ἀδικεῖν F ὅτι τοῖς εὐεργέταις οὐ δεῖ κακῶσαι B

52 Babr. 238 || 2 πρὸς φρέαρ P Ald Bas Nev || 3 ἔφη ψέγων Destinon || 4 in fine versus punctum ponit pro interrogationis signo Ald ||' epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς εἰδέναι μεγάλα διώκοντας καὶ τῶν μικρῶν ἀμελοῦντας P πρὸς τοὺς παρὰ δύναμιν (F add. τι) πράττοντας FB

53 Babr. 166 || 1 ordo: κάπρῳ ἥριξεν ἀγριωτάτῳ ἵππος P || 2 θηρὸς δὲ θ' ὄρμην F θηρὸς δὲ ὄργην οὐ σθένων (sic) ἵππος ὄλωσ P || 4 ἔμπειρον P εὐπείρον G Bas || epim. G Ald Nev πρὸς τοὺς διὰ τὸ νικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν εἰς δουλείαν

54 Ἐρωμένας δὺ' εἶχεν ἀνὴρ μιξόθριξ.

χρόνῳ [†]διενηνοχῦται πάντῃ καὶ τροπῷ

ἢ μὲν μελαίνας, ἢ δὲ λευκάς ἐκφερον.

ἐξ ὧν ψιλῶθεις πᾶσιν ὥράθῃ γέλως.

[Πρὸς τοὺς εἰς δύο ἐναντία πράγματα ἐαυτοὺς ἐμβάλλοντας.]

55 Ἄρνὸν καταπτάς ἀετὸς [†]καθαρχάσας.

ἰδὼν κολοίος ἐν κριῶ πράττει τάδε.

ὃν εἶλε ποιμήν. παῖς δ' ἐφώνει τοῦτό τι·

„ἐμοὶ κολοίος, ἀετὸς δ' αὐτῷ πέλει.“

[Ὅτι οὐ δεῖ μιμεῖσθαι τοὺς κρείττους.]

56 Πῆξεν χελιδὼν νοσσιὰν κριτηρίου

ὑπερθεν, ἥσπερ τὴν γονὴν βλάπτει δράκων.

ἢ δ' αὐτ' ἔφησεν „ὦ πολυστόνου τύχης,

ὅπουπερ ἐκδίκησις, ἐβλάβην μόνη.“

[Πρὸς τοὺς παθόντας κακὸν ἀπὸ καλῶν ἀνθρόπων.]

ἐαυτοὺς ἐπιρρίπτοντας P καὶ τ// (lacuna duarum litterarum)
λων ἀσθησόμενοι τινὲς καὶ εἰς δουλείαν ἐαυτοὺς ἐπιρρίπτουσιν
F (sec. Hausrath, qui initium emendat καὶ τῶν ἄλλων κρατησόμενοι, pro καὶ ipse malim scribi ὅτι)

54 Babr. 22 || 1 εἶχ' ἀνὴρ τις μ. ? || 2 δ' ἐνηνοχῦται
PAld δ' ἐνηνοχῦται FBBas. De sanando hoc versu desperavi.
Si per synizesin (satis quidem insolitam) μονοσυλλάβως legi
posse διε- sumas, conicere possis διενηνοχῦται || 3 ἐκφέρει?
ἐξεεν F ἐξέτεμεξ (sic) B || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἐμπίπτον-
τας εἰς δύο κακὰ καὶ ἀγνοοῦντας P ὅτι τὸ ἀνώμαλον ὥς (ἀελ?)
ἐπιβλαβές B, sim. F

55 Babr. 137 || 1 καθήρπασεν Ritt ποθ' ἤρπασεν? nam
nominativum absol. h. l. vix statuas (cf. ind. gramm.) || epim.
GAldNev τοῖς ὑπερέχουσι μὴ συναμιλλᾶσθαι F

56 Babr. 118 || 1 νεοσιὰν BasNevRitt || 2 βλάβει B ||
4 ὅπου γάρ Nev || epim. GAldNev πρὸς τοὺς ἀδικηθέντες
(scr. ἀδικηθέντας) ὑπὸ δικαίων κριτῶν P ὅτι χαλαί(=ε)πώ-
τεραι ἀπροσδόκητοι συμφοραί B

57 Περὶ ποταμὸν φόρτον ἦγ' ἄλῶν ὄνος,
 ἐν ᾧ περ ὥς πέπτωκε, κουφίσθη βάρους.
 σπόγγων δ' ἔπειτα πληθὺς οὗτος ὥς φέρειν,
 πεσὼν ἐκοντὶ δυστυχῶς ἀπεπνίγη.

[Ὅτι πολλάκις προσδοκία κέρδους εἰς ζημίαν καταντᾷ.]

57 Babr. 111 || 1 ἄλῶν] e Babrio restitui, legebatur
 ἄλός || 2 ἐν ᾧ τε καὶ GAldNev ἐν ᾧ περ καὶ P | κουφισθῆς
 βάρους PG AldNev quod scripsi, praebent FB || epim. GAldNev
 πολλάκις ἐπίνοια εἰς συμφορὰν καντατᾷ (scr. καταντᾷ) P πολλα-
 κίς αἱ ἐπίνοιαί εἰς συμφορὰς τελετῶσι (= τελεντῶσι) F, sim. B

Tetrastichi 27 hanc exhibent recensionem codices WQ:

Βάθει δρυὸς πεινῶσ' ἀλώπηξ εἰσέδν·
 ἢ πρὸς κόρον φαγοῦσα σῖτα ποιμένος
 οὐκ ὡς προκύπτειν εἶχεν· εἰτὰ φησί τις
 „θέλεις προελθεῖν; ὥσπερ ἦλθές μοι γίνου.“
 [Τὰ ὀλέθρια κέρδη ζημίας ἰσόμοιρα.]

4 ἦλθές μοι γίνου] W εἰσῆλθες γενοῦ Q || epim. W cfr.
 byz. Ztschr. I 433

Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis
conglutinata.

1 Λέων, ὄνος θήρευνον εἰς τί που σπέος·
ὄνος δ' ἐπεισδὺς αἶγας ἔνδον ἐπτόει,
ἐφ' ᾧ καταφρύωτο· καί φησι<ν> λέων
„ἀλλ' ἐθρόεις ἄν μ', εἴπερ †ὄγκοῦμαι μέγα.“

[Καταπαίζονται οἱ παρὰ τοῖς εἰδόσιν ἀλαζονεύμενοι.]

2 Λέων ἀναλκις ἐν σπέει τροφῆς χάριν
ἔδυνε, θῆρας ἰγμένους κατεσθίων.
μόνη δ' ἀλώπηξ μηχανῆς . . . ἔβη,
ἔχνη σκοπήσας ἐξιόντων οὐδ' ὄλωσ.

[Οἱ φρόνιμοι ἐκ τεκμηρίων προορῶσι τὸν κίνδυνον.]

1 Babr. inc. 240 (p. 205), Aes. 259 H || 2 ἐπτήει F ἐπτόει. CEb || 3 καταφρύωτο καὶ CEb καταφρύωτο καὶ F interpunctionem correxi || 4 ἐθρόεις = ἐπτόεις, cfr. ind. gramm. s. v. | ὄγκοῦμαι F ὄνον μὴ C ἡγνόουν σέγε coni. Eb || epim. deest in C

2 Babr. 103 || 2 ἔδυνε] Ml ἔδν γε C εἰσῆλθε FEb || 3 μηχανῆς . . . ἔβη litteris nonnullis non satis perspicuis interpositis C μ. δ' ἀ. γέντο μηχανῆς ὑπέρ F (ὑπο Eb) μ. ὑπεξέβη? || 4 ἔχνησκοπήσας F | οὐδ' ὄλωσ] Ml οὐδ' ὄλος FEb (in C litterae evanidae) cfr. Babr. 103, 19 adn. || epim. FEb (qui omisit τὸν)

- 3 Λύκον κύνες πλήξαντες ἀχρεῖον λίπον.
 τροφῆς δ' ἄμοιρῶν ἄρν' ἐλιπάρει λέγων
 „οἶσον ποτὸν διψῶντι.“ τούτῳ δ' ἀντέφη
 „θοίνῃ γενοίμην, εἰ ποτόν σοι προσφέρω.“

[Πρὸς τὸν δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.]

- 4 Κλήρον νέος δέδωκεν ἐκτὸς εἵματος,
 ὥς δ' εἶδε χειλιδόνα, καὶ τοῦτ' ἔμπαλιν·
 ταύτην δὲ νεκρὰν <οὔσαν> ὥς ἔγνω γ', ἔφη
 „τάλαινα, σαυτὴν κἀμὲ πρὸς ἀπώλεσας.“

[Τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον ἐπισφαλές.]

- 5 Κόρου πλέως ὦν προβάτῳ γ' ἔφη λύκος,
 ὥς εἶπερ εἶπη τρεῖς ἀληθείας λόγους,
 ἄσινες ἐκπέμψειεν. ὥς δὲ τοὺς ἔφη,
 εὐεργέτην εὗρισκε δυσμενῇ πάλαι.

[Ἡ ἀλήθεια καὶ παρὰ πολέμοις ἰσχύει.]

- 6 Ἰχθὺν λάρος βίβρωσκε, θνήσκει δ' αὖ τάχει·
 πρὸς ὄνπερ ἐξέφησεν ἰκτίνος λέγων
 „πέπονθας ὥς δίκαια, δύστηνον κάρα·
 πλωτῶν δίαιταν πτηνὸς γὰρ ὦν μὴ φίλει.“

[Οἱ τὰ ἴδια ἐπιτηδεύματα καταλιμπάνοντες δυστυχοῦσι.]

3 Babr. inc. 241 (p. 205), Aes. 284 H || 1 δῆξαντες Eb | ἀχρεῖον C ἄχριστον FB ἄχρηστον Eb || 2 ἐλιπάρει C (formam correxi) | ἄρν' ἔλεξε τοιάδε FBEb || 3 ἴσον B | τούτῳ δ' C μοι τῷδ' B μοι, τὸ δ' F μοι. τὸ δ' Eb || epim. FB

4 Babr. 131 || 1 νέος in finem versus transponi mavult Cr || 3 οὔσαν deest in F, add. Eb || 4 τάλαινας αὐτὴ F, corr. Eb

5 Babr. 53, cfr. Aⁿ 156 || 1 προβάτων F, corr. Eb παιδίῳ? (cfr. Aes. 271^b H) || 3 τούτῳ? || epim. πολέμους F, corr. Eb

6 Babr. inc. 242 (p. 205) Fur. 112 P^r 134 || 1 αὖ] ἐν? | πᾶχει Destimon || 3 κάρει κέρει B || 4 γὰρ ὦν F ὦν γὰρ B || epim. ἴδια] om. B

7 Θήρεον ἄρκτος ἡδ' ἀλώπηξ καὶ λέων.
 ἀλλ' οἷ μὲν ἐξεύροντο θήραν ἐκ πόνων,
 κάμηλον δ' ὥς εὗρισκε κερδῶ δεσμίαν,
 ἦλθεν διαγγέλλουσα ταύτην ὥς ἄνονν.
 ἀνεπίγραφος.

8 Ἡ αἰξ νομῆς ἐρώσα κρημνῷ βόσκειτο.
 ταύτη δὲ λύκος ἐνδέων τροφῆς ὅλως
 ἔφησε λειμῶν' εὐθαλῇ κάτω βλέπειν·
 αὐτὴ δὲ ταύτης μὴ φρονεῖν τροφῆς ἔφη.

[Οἱ κακοῦργοι γνωσθέντες ἀνόνητοι τῶν τεχνασμάτων γίνονται.]

9 Εἰλκον σαγήνην ἄνδρες ἐκ βάθους πάλαι,
 ἥσπερ τὸν ὕγκον ἐννοοῦντες εὐθύμουν.
 λίθων δὲ πλείστων' εὐρεθέντων δικτύοις
 τῇ χαρμονῇ σύγκρατον εἶχον τὴν λύπην.
 [Ὅτι οὐ δεῖ τοῖς χαροποις ἐπαγαλλιᾶσαι.]

10 Εἰλκον βόες ἄμαξαν, ἡ δ' ἤχει μέγα·
 πρὸς ἣν στραφέντες οἷδ' ἔφησαν ὠδέ πη·

7 Babr. inc. 243 (p. 205), cf. 222; deesse videtur in Aesopeis
 4 legendum videtur ἄγραν pro ἄνονν, quod sensu caret.

8 Babr. 199 || 1 ἡ αἰξ κόσκειτο (sic) κρημνῷ νομῆς ἐρώσα B ||
 2 ἐνδέων B || 3 κ. πέλειν B, fort. recte || 4 αὐτὴ γε B | δ'
 ἔφη FB, particulam del. Eb || epim. ὅτι οἱ κ. B ἀνόνητοι FB
 corr. Eb

9 Babr. 209 || 1 ordo: ἐκ βάθους ἄνδρες π. Pp || 2 ἥσπερ
 ἔχαιρον κοπιῶντες τῷ βάρει Pp || 3 λ. δ. πλ. ὧν ἦτον δ'
 ἰχθύων B | λ. δ. μεστῆς οὐσης, ἥσσαν δ' ἰχθύων Pp || 4 τῇ
 χαρμονῇ B | τῇ ἡδονῇ σύμμικτον κτλ. Pp || epim. F ἐπαγάλ-
 λεσθαι perperam scr. Eb (ἀγαλλιᾶν saepius in N. T.) τ. χαρο-
 ποιοῖς μεταβάλλεσθαι B πρὸς τοὺς συναντήσαντας ἀτυχία (εὐ-
 τυχία recte p) τιπὶ καὶ δυστυχία Pp

10 Babr. 52 || 2 οἷδ'] ταῦτ' B | πη] πως B

„ἡμῶν πονούντων τῷ πολυστόνῳ βάρει,
αὐτῇ γόμος πέλουσα κέκραγας μάτην.“

[Τινὲς ἐτέρων μοχθούντων αὐτοὶ προσποιῶνται κάμνειν.]

11 Ἐλαφος ὡς ἐβλεψεν εἰς ὕδωρ κέρας,
ἡῦχει καθ' αὐτὴν κερτομοῦσα τοὺς πόδας.
λέων δ' ἐπεὶ δῖωκε, τούτους ἡγάπα
κέρας καθυβρίζουσα θήρας ὡς πάγην.

[Ἐν κινδύνοις ἔστιν ὅτε οἱ ὑποπτοὶ σωτήρες τῶν φίλων ἐδρι-
σκοῦνται.]

12 Ἐλαφος ἡμίφωτος ἀκταῖς ὡς ἔην,
πρὸς χερσὸν ἐσκόπευσεν ὄμματ' ἀρτίως
θηρῶντας ἐκκλίνουσα· τὴν βάλλει βέλος
ἀπροσδόκητον ἐκ θαλάσσης ἐγγίσαν.

[Πολλάκις τὰ δοκοῦντα χαλεπὰ ὠφέλιμα.]

13 Νεβρὸν λέων ἔλκοντες ἄρκτος τ' ἐλάφου
ἐκείντο πρὸς γῆν. τοῦτο δ' εὐθὺς ὡς ἔγνω,
ὥμοις ἀλώπηξ οἶσεν ἄρασα κρέα.
ἤχθοντο δ' οὗτοι τῶν πόνων στεροῦμενοι.

[Ἀχθονται οἱ τῶν ἰδίων πόνων τοὺς ἴδυστυχοῦντας ὀρᾶσι τὸν
ἵπτι . . . ἐπιφερόμενοι.]

10, 4 γόμος] γ' ὅμως B || epim. FB

11 Babr. 43, cfr. tetr. I 14 || 1 ἐβλεψεν] PpEb ἐβλεπεν
F || epim. F πρὸς τοὺς φέγοντας τὰ ἄξια ἐπαίνοῦ καὶ ἐπαι-
νοῦντας τὰ φόγον ἄξια Pp

12 Babr. inc. 245 (p. 205), Aes. 126 || 1 ἡμίφωτος Destinon ||
2 ἀρτίως? ὄμματ' = ὄμματι, v. ind. gramm. || 4 ἐγγίσαν F corr.
Eb || epim. F (Eb add. ἐδρίσκονται) ὠφέλιμα χαλεπὰ Destinon.

13 Babr. inc. 244, cfr. p. 243 (19), Aes. 247 || 3 ὥμοις]
ὀδοῦσ' Destinon || 4 ὀστερούμενοι F ἢ δ' οὗτοι (ὀδῶς Cr)
ὀστερούμενοι πόνων Eb; στερούμενοι, quod improbat Eb, ego
scripsi; de proparoxytono in fine versus admissio cfr. ind. metr. ||
epim. F τοὺς ἐπιτυχόντας ὀρ. τὰς ἐπικαρπίας ἀποφερομένους
Eb, malim τοὺς τυχόντας ὀρ. τὸ ἐπικαρπον (sive τὴν ἐπι-
καρπίαν) ἀποφερομένους

• BABBIUS, ed. O. Crusius.

- 14 Ποιμήν ποτ' αἰξίν ἀγρίαις βρωῶσιν φέρων
κατημέλησεν ὄνπερ εἶχεν ἀφρόνως
χειμῶνος ὥρα. καὶ παρούσης αἰθρίας
φθορὰν ἔφρευγον μὴ πάθωσιν ἡμέρων.

[Οὐ δεῖ φιλεῖν τοὺς προτιμῶντας τοὺς προσφάτους.]

- 15 Πέπτωκε κερδὴ πρὸς βαθύκρημνον φρέαρ.
πρὸς δ' τράγος κάτεισι διψῶν ἀσκόπως.
ὕφ' οὐπερ αὐτὴ τοῦ βράθους σεσωσμένη
ἐκερτόμησεν ὥς ἄνουν πωγωνίαν.

[Τέλη σκοπεῖν <δεῖ>, εἰδ' οὕτως ἐγχειρεῖν.]

- 16 Ποικίλμασιν καυχᾶτο πάρδαλις πάλαι·
ἦνπερ κατηυτέλιξε κερδὴ τοῦ θράσους,
†ταύτης ἑαυτὴν οὐσαν ἐξηρημένην
ὥς μὴ τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν ποικίλῃν.

[Κρεῖσσον τοῦ σωματικοῦ κάλλους τὸ τῆς ψυχῆς.]

- 17 Φεύγουσα θηρέοντας ἔλαφος πάλαι
θηρὶ προσημπέπτωκεν ἀγριωτάτῳ.
ὕφ' οὐ σχεθεῖσα ταῦτ' ἔλεξε σὺν γόφῳ·
„πῶς ἄνδρας ἐκφεύγουσα †θηρὸς ὠλόμην;“
[Τινὲς διὰ φόβον εἰς μείζονα κίνδυνον ἐμπέπτουσιν.]

14 Babr. 45 || 1 βρωῶσιν] F τροφήν B || 4 ἡμερωῖον (sic) F
pr. m. || epim. F εἰ (= οὐ δεῖ) φιλεῖν τοὺς πρ. τοὺς προσφάσει
(corr. ex προσφάτους) δούλους τῶν παλαιῶν B

15 Babr. 182, cfr. tetr. II 31 || 2 δ] F ὄν B || 3 ὕφ']
B (ut coni. Eb) ἀφ' F | σεσωμένη F || epim. F (δεῖ addidi, cfr.
epim. Aesop. 46) ὅτι τὰ τέλη δεῖ σκοπεῖν B

16 Babr. 180 || 1 ποικ. τέρετο B || 3 ἐξηρημένην F || 4 ὅσι
(evanidum) μὴ τ. σ. F || epim. FB (qui add. initio ὅτι)

17 Babr. 210, Aes. 129 || 1 ἐλάφους B || 2 θηρὶ] B
θηρείδι F | περιπέπτωκεν F Eb || 3 ὕφ' οὐ συσχεθεῖσα B σχεθεῖσα
Ml κτανθεῖς δ' ὕπ' αὐτοῦ F Eb || 4 ἐκφεύγους' ἐκ θ. ? || epim.
F BEb

- 18 Γεωργὸς ᾠπτα κοχλίας ἀριστῆσαι.
 ἄνπερ ἡχούντων καὶ πηδώντων ὄδ' ἔφη
 „ἄθλια ὄντως καὶ μῶρα ὑμεῖς ζῶα,
 ὅτι τῶν οἰκων καιομένων ὀρχεῖσθε.“

[Πρὸς τοὺς ζημιουμένους καὶ παίζοντας.]

- 19 Ζῆλος ἦν ἀλέκτορσι περὶ ὀρνίθων·
 ὁ νενικηκὼς κέκραγεν ἐπὶ τοίχου.
 αἰφνης δ' ἄετὸς τὸν αὐτὸν καθαρπάσας,
 ὁ δαρεῖς ἐπέβαινε θηλείαις μόνος.

[Πρὸς τὸ μὴ κανχᾶσθαι ἐπὶ νίκη.]

- 20 Ἴον δύο βάτραχοι πρὸς βαθὺν λάκκον,
 τῆς λίμνης αὐτῶν τοῦ θέρους ξηρανθείσης.
 ὦν δ' μὲν ἐβούλευε πηδᾶν ἐξαίφνης,
 ὁ δ' ἔλεγεν „οὐ· μὴ ξηρανθῇ καὶ τοῦτο.“

[Πρὸς τὸ μὴ ἀπερισκέπτως, ἀλλὰ μετὰ βουλῆς ποιεῖν τὰ πράγματα.]

- 21 Ξύλα τις κόψας γέρων ἐξ ὄρους ἤγε
 καὶ ταῦτ' ἀποθέμενος τὸν Μόρον ἦτει.
 ὁ δ' εὐθὺς ἐνστάς ἔφησε „τί καλεῖς με;“
 ὁ γέρων εἶπεν „ἵνα τὸν φόρτον ἄρῃς.“

[Ὅτι καὶ πᾶς ἄνθρωπος εἰ καὶ δυστυχεῖ φιλοζωεῖ.]

18 Babr. 207 || 1 ἦπτα Pp, corr. Eb || 2 ὄδ' Pp, Eb conl. ὄδ', at propter neglectam syllabarum quantitatem his versibus barbaris medelam afferre nihil attinet || epim. Pp

19 Babr. 5 || 3 ἀφαρπάσας p || epim. Pp (deest hoc tetr. apud Eb) || cfr. byz. Ztschr. I 431

20 Babr. 211 || 4 ἔλεγεν P, non ἔλεγε, ut dixit Eb | τοῦτο Pp (Sakkelion add. γρ. ἵσως οὗτος) || epim. Pp

21 Aes. 90, cfr. Babr. inc. 246 || 1 ἦτει P | Μόρον scripsi, μόρον PpEb || 3 ὄδ' p | ἔφησεν Eb || 4 ἄρῃς P || epim. Pp

22 Ξηρᾶς χλόην γῆς ἐπιθυμῶν καρκίνος,
 ἀλώπηξ λιμώττουσα τοῦτον λαμβάνει·
 καὶ μέλλων θνήσκειν, μεταμελῶν ἐθρήνει,
 πῶς τῆς θαλάσσης ἐξῆλθε μετοικήσας.

[Πρὸς τοὺς ξενιτεύοντας καὶ πτωχεύοντας.]

23 Ὅνος, λεοντῆν ἐνδυσάμενος πάλαι,
 πάντας θεριστὰς ἐξέπληττε τῷ φόβῳ·
 λαίλαψ δὲ ταύτην ἀπορρίψας ἐκ τούτου,
 ῥοπάλοις αὐτὸς ἀπεκτάνθη κακίστως.

[Πρὸς τοὺς ἐνδυμένους ἐξουσίαν καὶ κακῶς πράττοντας.]

24 Ὅρνιν νοσοῦσαν εὐρῶν αἰλουρος πάλαι
 ταύτην ἠρώτα „πῶς ἔχεις;“ ἡ δὲ ἔφη
 „εἰ σὺ ἀπέλθῃς, ἐγὼ καλῶς διάξω,
 ὀρῶσα δὲ σε πυρπολοῦμαι τὰ ξνδον.“

[Ὅτι οὐδὲ θεωρεῖν θέλει τις τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ.]

25 Ὅντος κρύους τέττιγι μύρμηξ ἐπῆτει·
 ὃ δὲ „τοῦ θέρους“ ἔφησε „τί ἐποίεις;“
 ὃ δ' ἀντέφησε „τότε λιγέως ἦδον.“
 „χειμῶνος ὀρχοῦ“, φησί „μὴ τροφῆς ἔρα.“

[Πρὸς τοὺς ἐν νεότητι μὴ κοπιῶντας καὶ ἐν τῷ γήρει λιμώττοντας.]

22 Babr. inc. 208 || 4 fort. ὡς | ἐξῆλθεν Eb || epim. Pp

23 Babr. 139, cfr. tetr. I 19 || 1 λεοντῆν Pp || 3 λαίλαψ
 δὲ τ. ἀπορρίψας Pp, corr. Eb || ἀπεξάνθη Destinon || epim. Pp

24 Babr. 121; cfr. tetr. I 16 || 3 ἀπέλθεις p (Sakkel.) ||
 4 ξνδον] pEb ἔδον P

25 Babr. 140; cfr. tetr. I 6 || 1 ἐπῆει librarium voluisse
 scribere censet Eb || 2 ἔφησεν Eb

26 Ῥάβδῳ κατῆξεν αἰγὸς αἰπόλος κέρας.
 ἦν ἐλιπάρει μὴ κατειπεῖν δεσπότη.
 στραφεῖσα δ' αὐτῇ πρὸς αὐτὸν τοιαῦτ' ἔφη·
 „ἐγὼ σιωπῶ καὶ κράζεται τὸ κέρας.“

[Πρὸς ἀνοήτους συμβουλευόντας κρύπτειν τὰ τοῖς πᾶσι φαινόμενα.]

27^a Εἰς μάνδρα ποιμὴν τὸ πρόβατον εἰσάγων
 λύκον μετ' αὐτοῦ ἔμελλεν εἰσαγάγει.
 κύων δὲ ἰδὼν πρὸς αὐτὸν οὕτως λέγει·
 „πῶς ἄγων τοῦτον ἐνδοθεν εἰς τὴν μάνδραν
 ποιμνία βούλει σοι τοῦ ζωογονεῖσθαι;“ 5

27^b Βοσκήμασι<ν> συνῆγε τις ποιμὴν λύκον.
 κύων δὲ φησι<ν> „ὦ νομεῦ, χρηστοὺς τρόπους·
 εἰ ταῦτα βούλει σῶα τυγχάνειν ὅλως,
 πῶς ἐντὸς ἄγεις τὸν λυμαντήρα λύκον;“

28 Ἔπη προκύψας τοῦ Λυκόφρονος λύκος
 ἄττει πρὸς ὄρνιν ταῦτα τοῦ φράσαι χάριν·
 ἢ δ' αὖ μαθητὴν ὥς ἰδεν κεχηνότα,
 τείνει πτεροῖσι πρὸς φυγὴν ἠπειγμένη.

26 Babr. 3; cfr. tetr. I 35

27—32 *Continet cod. Paris. 2991 A (Q) velut appendicem tetrastichorum Ignatianorum complures Aesopicarum fabularum versificationes duplici recensione compositas ita, ut altera quinos octonosve versus complectatur, altera quaternos secundum Ignatii exempla. Epimythia desunt ubique. Cfr. byz. Ztschr. I 434 sqq., Crusii praef. p. XXV².*

27^a Babr. 113 || 1 μάνδραν? || 5 τοῦ? cfr. ind. gr. s. infin.

27^b 1 συνῆγε τίς Q || 2 χρηστοῦ τρόπου? (ironice dictum)

28 Altera recensio deest. Neque in Aesopeis neque apud Babrium obviam fit eius argumenti fabula || 1 προκύψας probabiliter coni. Bss (Babr. p. 237, adn.) || 3 μαθητὴν, scil. Lycophronis | ἰδεῖν] scripsi ut Eb εἶδε cod. || haec fabula quid sibi velit, haud facile est intellectu. Cfr. quae scripsit Cr p. 205

29^a Ὁ τῷ πηλῷ δὲ συζῶν βάτραχος οὕτως
 ἀνεβόησε πᾶσι τοῖς ζώοις λέγων·
 „ἱατρὸς εἰμι φαρμάκων ἐπιστήμων.“
 „καὶ πῶς δέ“ φησὶν ἀλώπηξ „ἄλλους σώξεις,
 σαυτὸν δὲ χολὸν ὄντα †μηδαμῶς θεραπεύεις;“ 5

29^b Βάτραχος ἡὔχει πᾶσιν ἐν ζώοις †ἔχειν
 ἰλῦι συζῶν φαρμάκων γυνῶσιν ἔχειν
 ὥς ἱατρὸς ἄριστος· ἀλώπηξ δ' ἔφη
 „καὶ πῶς σεαυτὸν οὐκ ἰᾷ τὸν χολόπουν;“

30^a Πέρδικαν δέ γε κυνηγὸς τις ἀγρεύσας
 ἔμελλεν αὐτὸς ταύτην τοῦ καταθῆναι.
 ἡ δὲ ἐθρήνει ταῦτα βοῶσα οὕτως·
 „ἔασόν με ζῆν, κυνηγέτα περδίκων,
 ὅπως ἐγὼ πέρδικας πολλὰς προσάξω.“ 5
 ὃ δὲ πρὸς αὐτὴν ταῦθ' οὕτως †έβόα·
 „διὰ γὰρ τοῦτο μᾶλλον ἐγὼ σε θύσω,
 ὅτι φίλους σοὺς προσε νεδρεῦσαι θέλεις.“

29^a Babr. 120 || 1 particula δὲ continuum harum fabel-
 larum ordinem indicare videtur. Cfr. 30^a, 31^a, 32^a (καὶ) ||
 4 possis conicere „καὶ πῶς γε“ vel „καὶ πῶς“ ἔφησεν ἀλώπηξ ||
 5 pro μηδαμῶς scribendum videtur μή. Cf. Bss. Babr. p. 234
 adn. 7 (ubi pro cod. 1696 A scribendum est cod. 2991 A (= Q) ||
 cfr. Naber Mnemos. 1876, p. 388

29^b 1 lapsu librarii apparet bis positum esse ἔχειν (nam-
 que etiam in v. 2 ἔχειν, non ἔχει, ut ait Bss, legitur in Q).
 Bss prop. ὀλῆν in v. 2, Cr μόνος, ipse malim in v. 1 substituere
 μέγα vel tale quid || 2 ἰλῦι σ. φ. γν. ἔχειν· 3 ἄριστος, Q ac-
 centum et interpunctionem correxī

30^a Babr. 138 || 1 de forma πέρδικαν cfr. ind. gr. || 4 περ-
 δίκων] M1, περδίκως Q || 6 ταῦτ' Q corr. M1 | οὕτω πῶς
 έβόα? || 8 θέλεις] scripsi, θέλοις Q

30^b Θήρα κνηγὸς εἴλε πέρδικά<ν> ποτε,
 θύειν δ' ἐμελλεν· ἢ δ' „ἄφες ζῶειν“ λέγειν.
 „φωναῖς ἐμαῖς γὰρ περδίκων πλήθος λάβης.“
 „† πᾶσα φίλοις τοῖα γε τῆς δίκης θάνης.“

31^a Τράγος δὲ πάλιν διψήσας ἐν τῷ θέρει
 κάτω κατῆλθεν εἰς φρέαρ πιεῖν ὕδωρ.
 † ὅπως ἀνελθεῖν ἐκ τοῦ βάθους ὁ τράγος.
 ἢ δὲ ἀλώπηξ τοῦτον ἐμβλεψαμένη
 ἐμειδίασε καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλάλει 5
 „ὦ ἀνόητε καὶ βραδὺ τῇ καρδίᾳ,
 εἰ εἶχες φρένας ὥς ἐν πώγωνι τρίχας,
 οὐκ ἂν κατήεις, εἰ μὴ ἄνοδον οἶδας.“

31^b Τράγος θέρει δίψησεν· εὐρῶν δὲ φρέαρ
 εὐθὺς κατῆλθεν, ἐκδραμεῖν † δεινὸν ἄνω.
 φησί<ν> δ' ἀλώπηξ „† ἂν τρέφεις νοῦν, οὐ γένυν,
 οὐκ ἂν κατῆλθες, πρὶν ἰδεῖν τὴν ἄνοδον.“

32^a Καὶ τις ἄμπελος τοῦ ποταμοῦ πλησίον
 † ἦν δ' ἐπ' αὐτῇ φραγμὸς ἐκ παλιούρων.
 τοῦ δὲ ποταμοῦ φυσηθέντος μεγάλως,
 ἦρε τὸν φραγμὸν καὶ κάτωθεν ἀπήει.
 τῷ δὲ παλιούρῳ δράκων τις συνεπλάκη, 5

30^b 1 θήρα Q iota subscr. addidi | πέρδικα ποτέ Q ac-
 centum correxi || 2 εἴδ' ἄφες ζ. λέγειν Q corr. Ml || 3 λαβῃς
 Q || 4 πᾶσα] πᾶς οὐ? | τῆς δίκης] Q scrib. videtur τῇ δίκῃ
 vel πρὸς δίκης (cfr. Soph. El. 1211) | θάνης Q

31^a Cfr. tetr. II 15 || ante v. 3 excidisse videtur versus ||
 8 ἴδες? cfr. 31^b, 4

31^b 2 δεινὸν] Q δ' οὐκ ἦν? || 3 εἰ τρέφεις? || 4 πρὶν γ'?

32^a Babr. 173 || 2 ἦν, ἐπ' αὐτῇ δὲ φρ.? || 3 φυσιθέν-
 τος Q || 4 ἐπήει? || 5 παλιούρῳ per synizesin τρισυλλάβως
 cfr. Babr. 190^a v. 2, 5, 7, al. | δράκων τις] scripsi (cfr. Babr. 173
 p. 159) δράκοντι Q

ὃς ἐφέρετο τοῦ ποταμοῦ εἰς μέσον.
καί τις δὲ ἰδὼν μέγα γελάσας εἶπεν
„ἦ μὲν ναῦς κακὴ, ἀξία δὲ τοῦ ναύτου.“

32^b Πεῦμα ποταμοῦ θριγγὸν ἀμπέλου σύρει
(ἦν παλίουρος) καὶ συνείλκεν αὐτὸν ὄφιν.
καί τις ἰδὼν γέλασεν εἰρηκῶς τάδε·
„κακὴ μὲν ἡ ναῦς, τῶν δὲ ναυτῶν ἀξία.“

32^a 7 μεταγελάσας Q μέγα γ. recte Destinon (cfr. Babr. 173, 6)

32^b 1 σύροι Q corr. Ml || 2 cancellis saepi initium ||
4 τοῦ δὲ ναύτου?

INDICES.

I. INDEX FABVLARVM.¹⁾

- Ἀγαθὰ καὶ κακά 184
 ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ καὶ θεὸς
     dact. 25
 ἀγροῖκος (ἀγρευτής) καὶ ἐπ-
     πότης 237; tetr. I 24
 ἀγρόται, παῖς ψεύστης καὶ
     λόκος 169
 ἀγρόται (μηνῶν-) 141
 ἀετὸς τραχέας 185; tetr. I 25
 ἀετὸς καὶ ἀλώπηξ 186
 ἀετὸς ἀφειδὲς γεωργὸν σώζων
     144
 ἀετὸς καὶ δεσπότης 176
 [ἀετὸς καὶ δράκων p. 246]
 ἀετὸς, κολοῖδες καὶ ποιμήν 137,
     cf. p. 211; tetr. I 55
 ἀετὸς καὶ κυνηγός 185; tetr.
     I 25
 ἀετὸς καὶ λέων κοινωνοὶ 99
 ἀετὸς καὶ χελώνη 115; dact. 11;
     iamb. 2; tetr. I 40
 ἀηδὼν καὶ ἱέραξ 212
 ἀηδὼν καὶ χελιδὼν 12
 Ἀθηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς καὶ ἔρις
     145
- Ἀθηνᾶ, Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν 59
 Ἀθηναῖος καὶ Θηβαῖος 15
 αἶγες ἄγριοι καὶ αἰπόλος 45;
     tetr. II 14, cf. αἰξ
 αἰγοβοσκός cf. αἶγες
 αἰλουρος καὶ ἀλεκτρονίων 17; cf.
     p. 211
 αἰλουρος καὶ μύες iamb. 16
 αἰλουρος καὶ ὀρνίθες iamb. ?
     p. 244 sq.
 αἰλουρος καὶ ὄρνις 121
 αἰλουρος ὄρνεα καλέσας 249
 αἰξ φθονήσασα καὶ ὄνος 142
 αἰξ καὶ αἰπόλος λίθον δίδρας 3;
     tetr. I 35. II 26
 αἰξ καὶ λόκος 199; dact. 14;
     tetr. II 8
 αἰπόλος cf. αἶγες, αἰξ
 Αἴσωπος ἐν ναυπηγίῳ iamb. 8,
     cf. 14
 ἄκρπον φντὸν καὶ σμήνος με-
     λισσῶν 187
 [ἄκρδας συλλέγων καὶ τέττιξ
     p. 211]

1) Numeri nudi Babrii fabulas indicant; numeri, qui in-
 sequuntur dact. iamb. tetr. voculas, ad imitatores spectant supra
 p. 215 sqq. 234 sqq. 264 sqq.; rectis cancellis saeptae quae
 nullius auctoritatis esse videntur; crux (†) lectionis non pro-
 batae indicium, asteriscus (*) coniectura restitutae.

- ἀκριδας θηρεύων καὶ σκορπίος 168; tetr. I 18
 ἀλεκτορίσκος, πέριδιξ καὶ ὀρνιθοθήρας 124
 ἀλέκτορες Ταυαγραῖοι 5; tetr. II 19
 ἀλεκτρούνοες μαχόμενοι καὶ πέριδιξ 211
 Ἀλήθεια καὶ ὁδοιπόρος 126
 ἀλιεῖς λίθον ἐλκύναντες 212; tetr. II 9
 ἀλιεῖς οὐδὲν ἐλόντες p. 211
 ἀλιεύς ἀλῶν 9
 ἀλιεύς τὸ ὕδωρ τύπτων 219, cf. p. 246
 ἀλιεύς καὶ ἰχθύες 4
 ἀλιεύς καὶ φρύγης 6
 ἀλκυὼν 225
 ἀλώπηξ ἀληθινοῦς λόγους λέγων καὶ λύκος 53; tetr. II 5
 ἀλώπηξ εἰς λύκον ἐμπεσοῦσα 53
 ἀλώπηξ ἐξογαυθεῖσα τὴν γαστέρα 86; tetr. I 27
 ἀλώπηξ κόλοντος iamb.? cf. p. 244
 ἀλώπηξ πρὸς μορμολέκειον dact. 34
 ἀλώπηξ καὶ ἀετός 186
 ἀλώπηξ καὶ ἀνθρώπος 11
 ἀλώπηξ καὶ ἄρκτος 14
 ἀλώπηξ, ἄρκτος, λέων καὶ κμήλος p. 203; tetr. II 7
 ἀλώπηξ καὶ βάτος 202; tetr. I 49
 ἀλώπηξ καὶ βότερος 19; tetr. I 23
 ἀλώπηξ καὶ δέλφας iamb. 21
 ἡ ἀλώπηξ καὶ δράκων p. 199
 ἀλώπηξ καὶ δροισίμος 50
 ἀλώπηξ καὶ καρκίνος 205; tetr. II 22
 ἀλώπηξ καὶ κολίως iamb.? p. 246
 ἀλώπηξ καὶ κρηξ 77; tetr. I 15
 ἀλώπηξ καὶ κρηναῖος iamb.? p. 244
 [ἀλώπηξ καὶ κύων iamb.? p. 245]
 ἀλώπηξ (κερδῶ) καὶ λαγῶς 158
 ἀλώπηξ καὶ λέων γεγηρακώς 108
 ἀλώπηξ, λέων καὶ ἔλαφος 95; dact. 9
 ἀλώπηξ, λέων καὶ ὄνος 222
 ἀλώπηξ, λέων καὶ μῦς 82
 ἀλώπηξ, λέων καὶ πύθηνος 106
 ἀλώπηξ καὶ λύκος 53; tetr. II 5
 ἀλώπηξ καὶ λύκος λέων ἐπικληθεῖς 101
 ἀλώπηξ καὶ λύκος παρὰ πάγην 130
 ἀλώπηξ καὶ ὄνος καλιούρους ἐσθίων 133
 ἀλώπηξ, ὄνος καὶ λέων 222
 ἀλώπηξ καὶ πάρδαλις 180; tetr. II 16
 ἀλώπηξ καὶ πύθηνος ἀλαξονετόμενος 81
 ἀλώπηξ καὶ πύθηνος βασιλεὺς dact. 27
 ἀλώπηξ καὶ τράγος εἰς κρημνὸν κατελθὼν 182; tetr. II 15. 31
 ἄμαξα Ἑρμοῦ καὶ Ἀραβες 57
 ἄμαξα καὶ βόες 52; tetr. II 10
 ἄμαρanton καὶ δόδον 178
 ἄμνός νοσήσας, κύων καὶ ποιμήν 171
 ἄμνός, cf. ἄρν — οἷς
 ἄμπειλος καὶ ἔλαφος 203; tetr. I 51
 ἄμπειλος καὶ τράγος 181; tetr. I 7
 [ἀνδροφόνος? cf. p. 211]
 ἀντὶ Ἀθηναίος καὶ Θηβαίος 15
 ἀντὶ ἀκρίδας ἐπὶ λίγων καὶ τριτῶν p. 211
 ἀντὶ ἐρασθεῖς τῆς θυγατρὸς p. 212
 ἀντὶ καταπραγμάτων ἐν λειφοῖς καὶ ἰπποκρίων 229
 ἀντὶ αἰεταπομποῦ καὶ ἐταῖραι 22; tetr. I 54
 ἀντὶ τρεῶν περὶ iamb. 15

- λούσιος καὶ βυρσοδέψης βάτος καὶ ἀλώπηξ 202; tetr.
 I 49
 τεργήρως καὶ παῖδες 47 βάτος καὶ ἑλάτη 64; dactyl.
 ἡ λέων, cf. ἄνθρωπος 4. 19
 αὐτὸς καὶ γυναικὺς iamb.? p. 246] [βάτος καὶ μηλέα καὶ φοινίκας iamb.?
 οὐ καὶ γυναικὺς iamb. 11 p. 245]
 οὐ καὶ θεός dactyl. 25 βάτραχοι παρὰ φρεσίν 211;
 58 βάτραχοι αἰτοῦντες βασιλέα
 οὐ καταθράυσας ἀγαλμα dactyl. 24 βάτραχοι καὶ ἥλιος 24; tetr.
 24 βάτραχοι καὶ λαγῶν 25; tetr.
 οὐ καὶ ἀνός 176 I 44
 οὐ καὶ ἀλώπηξ 11 βάτραχος λατρός 120; tetr. II 29
 οὐ, βοῦς, ἵππος καὶ βάτραχος φρεσὶν ἐαυτὸν tetr.
 74 I 42, cf. φρεσὶν
 οὐ, ζῶα καὶ Ζεὺς 155 βάτραχος καὶ λέων iamb. 12
 οὐ καὶ ἵππος 166 βάτραχος καὶ μῦς 191
 οὐ καὶ λέων συνοδεύον- βόες καὶ ἄμαξα 52; tetr. II 10
 14; tetr. I 1 βόες καὶ μάγειρος 21
 οὐ καὶ Σάτυρος 192 βοηλάτης καὶ Ἡρακλῆς 20
 ' καὶ Ζεὺς 68; tetr. I 46 βορέας καὶ ἥλιος 18; tetr. I 47
 καὶ ἄμαξα Ἑρμοῦ 57 βότρυς καὶ ἀλώπηξ 19; tetr. I 23
 καὶ κάμηλος 8 βουκόλος καὶ λέων 23
 καὶ κωλώτης 204 βοῦς καὶ δάμαλις 37
 καὶ ἀλώπηξ 14 βοῦς, ἵππος, κύων καὶ ἄνθρωπος
 καὶ λέων iamb. 19 74
 λέων καὶ ἀλώπηξ tetr. βοῦς καὶ ὄνος ἀροτριῶντες 55,
 cf. p. 248
 λέων, ἀλώπηξ καὶ κά- βοῦς καὶ φρεσὶν 28; tetr. I 42
 p. 205; tetr. II 7 βόρσα καὶ ποταμὸς 124
 καὶ ὁδοίποροι 195 βυρσοδέψης καὶ ἀνὴρ πλούσιος
 βλασφημῶν καὶ λύκος 146
 tetr. I 31
 ἐπλανημένος καὶ λύκος
 tetr. I 33
 αὐτὸς καὶ ὁδοίποροι 195 γαλαῖ καὶ μύες πολεμοῦντες 31
 αὐτὸς καὶ ὁδοίποροι 195 [γαλῆ μέλαινα καὶ σκυτεὺς
 αὐτὸς καὶ ὁδοίποροι 195 iamb.? p. 246 sq.]
 αὐτὸς καὶ ὁδοίποροι 195 γαλῆ συλλήφθη 27
 αὐτὸς καὶ ὁδοίποροι 195 γαλῆ καὶ Ἀφροδίτη 32; tetr.
 cf. νεός I 39
 οὐ 238; tetr. I 52 γαλῆ καὶ πέριξ 135
 γ καὶ γαλῆ 32; tetr. Γάλλοι καὶ ὄνος 141
 γ καὶ δεσπότης δοῦλης γάμοι Διός 197
 10; tetr. I 10 γάμοι Ἑλλένων 24; tetr. I 12
 γάμοι θεῶν 70

γέραννοι, γεωργός και παῖς 26
 γέραννοι, πελαργός και γεωργός
 13; tetr. I 2
 γέραννοι και χήνες 196, cf. p. 233
 γέραννος και λύκος, cf. ἐρφιδιός
 γέραννος και ταῦς 65
 γέρων και θάνατος 246 p. 205;
 tetr. II 21
 γεωργός ἀροτριῶν, ὄνος και
 βοῦς 55
 γεωργός και ἀετός 144
 γεωργός δίκελλαν ἀπολέσας 2
 γεωργός χρυσίον ἐδράων και Τύχη
 198
 γεωργός και γέραννοι 26
 [γεωργός και γυνή τὸν ἄνδρα
 θάψασα p. 212]
 γεωργός και ἔχιδνα ἀσφονκτοῦσα
 (ὄφις) 147; iamb. 1; tetr. I 17
 γεωργός και θάλασσα 71
 γεωργός και κορυδαλλός 88
 γεωργός και κοχλίας, cf. κοχλίας
 [γεωργός και κύνας p. 211]
 γεωργός, λέων και γυνή iamb. 18
 [γεωργός και παῖδες iamb.?
 p. 245]
 γεωργός, παῖς και κολοιοὶ ψά-
 ρες τε 33
 γεωργός και πελαργός 13; tetr.
 I 2
 γεωργός και πέρδιξ 138
 γεωργός, φυτόν ἄκαρπον και
 σμήνος μελισσῶν 187
 γεωργοῦ παῖς και ὄφις 167;
 tetr. I 43; cf. γ. και ἔχιδνα
 Γῆ, Τύχη και γεωργός 198
 γναφεὶς και ἀνδρακεύς iamb. 11
 γυνή μάγος p. 211
 γυνή τὸν ἄνδρα θάψασα και
 μοιχός p. 212
 γυνή χήρη και θεράπαινα p. 211
 γυνή, ἀνήρ και μοιχός 115
 γυνή και θυγατέρες 228
 γυνή, νηπίον και λύκος 16
 γῦπες, ἀσπρος και λέων 149;
 tetr. I 5

θάμαλις και βοῦς 37
 δειλὸς κυνηγός, λέων και δ
 τόμος 92; tetr. I 26
 δέλφαξ, αἰξ, πρόβατον και
 πηξ iamb. 21
 [δέλφαξ, ποιμήν και πρό
 iamb. ? p. 245]
 δελφῖνες και ναρκίνος (σκ
 39
 δελφίς και θύννος dactyl.
 δελφίς και πίδακος πικρ
 [253], iamb. 13
 δεσπότης και κάμηλος 80
 δεσπότης και κύων 110
 δεσπότης και ὄνος 129
 δηχθεῖς ὅπλ μύρμηκας και
 μῆς 117
 δίκτυον και πίδακος 157
 δορκάς, cf. νεβρός
 δούλη και Ἀφροδίτη 10; tetr.
 δορκῶν και παλλουροί
 tetr. II 82
 δράκων και σάουρα 41;
 p. 199
 δρόες και Ζεὺς 143
 δρυοτόμος και πέσκη 38
 δρυοτόμος, ἀλώπηξ και κυν
 50
 δρυοτόμος, λέων και δ.
 κυνηγός 92; tetr. I 26
 δρυς και κάλαμος 36; dactyl.
 tetr. I 45
 δύο θυγατέρας ἔχουσα 22
 δύο κύνας ἔχων 220
 [ἐλαία και σκῆ iamb. ? p.
 ἐλάτη και βάτος 64; dactyl.
 ἔλαφος και ἄμπελος 203;
 I 51
 ἔλαφος ἐπὶ τοῖς κέρασι α
 και κυνηγέται (λέων)
 dact. 3; cf. tetr. I 14. II
 ἔλαφος, λέων και λαγῶς
 μώμενος iamb. 20
 ἔλαφος, λέων και ἀλώπηξ
 dactyl. 9

ἔλαφος ἡμίφωτος 245 p. 205;
tetr. II 12

ἔλαφος κυνηγούς φετόγουςα καὶ
λέων 210; tetr. II 17

ἔλαφος νοσῶν καὶ ζῶα 46

ἔλαφος καὶ μόσχος 156, cf. p. 244

[ἔλεφας καὶ λέων 251]

ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις καὶ Ζεὺς 58

ἐργάτης παρὰ φρέατι καὶ
Τόχη 49

ἐρις καὶ Ἡρακλῆς 145

ἔριφος, cf. ἀρνός

Ἐρμῆς, Ζεὺς καὶ τεχνῖται 221

Ἐρμῆς ξόλιτος καὶ ἀνθρώπος
119; dactyl. 24

Ἐρμῆς καὶ δηχθεῖς ὑπὸ μόρ-
μηκος 117

Ἐρμῆς τετράγωνος καὶ κύων 48

Ἐρμῆς καὶ λιθοουργός 30

Ἐρμού ἄμαξα καὶ Ἀραβες 57

ἐρφιδίς καὶ λύκος ὁστοῦν κατα-
φαγών 94; tetr. I 30

ἐταῖροι καὶ ἀνὴρ μεσαιπόλιος
22; tetr. I 54

εὐλαί? 205

εὐνοῦχος καὶ θύτης 54

ἐξιδνα ἀσφυκτοῦσα καὶ γεωργός
147; iamb. 1

ἐχίς καὶ ἀλώπηξ, cf. δράκων

ἐχίς καὶ ἔξευτῆς 214

Ζεὺς κριτὴς καὶ Ἐρμῆς 127

Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων 68; tetr.
I 46

Ζεὺς καὶ δρόος 143

Ζεὺς, ἐλπὶς καὶ ἀνθρώποι 58

Ζεὺς, Ἐρμῆς καὶ ὄνος 201

Ζεὺς, Ἐρμῆς καὶ τεχνῖται 221

Ζεὺς, ζῶα καὶ ἀνθρώπος 155

Ζεὺς καὶ κάμηλος 161; dactyl.
30; tetr. I 13

Ζεὺς, κολοῖς καὶ ὄρνεις 72;
tetr. I 29

Ζεὺς καὶ μέλισσα 183

Ζεὺς καὶ ὄφις 197

Ζεὺς καὶ πύθιος μήτηρ 56

Ζεὺς, Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ 59

Ζεὺς καὶ χελώνη dact. 28

Ἥλιος καὶ βάτραχοι 24; tetr.
I 12

ἥλιος καὶ βορέας 18; tetr. I 47

ἡμίονος 62

Ἡρακλῆ προσκαλεσάμενος καὶ
ψύλλα 215

Ἡρακλῆς, Ἀθηνᾶ καὶ ἔρις 145

Ἡρακλῆς καὶ βοηλάτης 20

ἦρας 63

θάλασσα, ναὺς καὶ γεωργός 71
[θάλασσα καὶ ποιμήν iamb.?
p. 246]

θεράπαινοι καὶ γυνή? p. 211

θεός καὶ ἀνθρώποι dact. 25

θεῶν γάμοι, Πόλεμος καὶ Ἵρβρις
70

θήρ καὶ ἔλαφος, cf. ε. κυνη-
γούς φετόγουςα

θυγατέρες καὶ μήτηρ (πατήρ) 228

θυγατήρ, πατήρ καὶ λέων μνη-
στεύων 98

θυγατήρ καὶ πατήρ p. 212

θύννος καὶ δελφίς dact. 29

θύτης καὶ εὐνοῦχος 54

ἱατρὸς ἄτεχνος καὶ νοσῶν 75

ἱέραξ καὶ ἀηδὼν 212

ἱκτίνος ἵππον μιμούμενος 73

ἱκτίνος καὶ ὄφις 150

ἱκτίνος καὶ λάρος 242 p. 205,
tetr. II 6

ἔξευτῆς καὶ ἔχίς 214

[ἔξευτῆς καὶ τέττιξ cf. p. 200]

ἱξός, ὄρνιθες καὶ χελιδόν 164

ἱππεὺς φαλακρός 188

ἱππεὺς (ἱππότης) καὶ ἀγροῖκος
(θηρευτής) 237; tetr. I 24

ἱπποκόμος καὶ ἵππος 83

ἵππος γέγων ἐν ἀλγητῷ 29

ἵππος, βοὺς, κύων καὶ ἀνθρώ-
πος 74

ἵππος καὶ ἱπποκόμος 83
 ἵππος, κάπρος καὶ ἀνθρῶπος
 166; tetr. I 53
 ἵππος καὶ ὄνος ἀποθνήσκων 7,
 cf. p. 248
 ἵππος πολεμιστήριος καὶ ὄνος
 160

ἵππος καὶ στρατιώτης 76
 ἵππος, σὺς ἀγριος, cf. λ., κάπρος
 ἱππότης, cf. ἱππεύς

κακὰ καὶ ἀγαθὰ 184
 κάλαμοι καὶ ὄρυς 36; dact. 2;
 tetr. I 45

κάμηλος ποταμὸν διαβαίνων 40
 κάμηλος ὀρχοῦμενος καὶ δεσπό-
 τής 80

κάμηλος χολὴν οὐκ ἔχων p. 245
 κάμηλος, ἄρκτος, ἀλώπηξ καὶ
 λέων p. 205, tetr. II 7

κάμηλος καὶ Ἄραφ 8
 κάμηλος καὶ Ζεὺς 161; tetr. I 13
 [κάνθαρος καὶ ἀλώπηξ 253]

κάνθαρος δύο dact. 31
 κάνθαρος καὶ μύρμηξ iamb. 17
 κάπρος, ἵππος καὶ ἀνθρῶπος
 166; tetr. I 53

κάπρος, λέων καὶ γῦπες 149;
 tetr. I 5

καρμίνος, δελφίνες καὶ φάλαι-
 ναι 39

καρμίνος καὶ ἀλώπηξ 208; tetr.
 II 22

καρμίνος καὶ μήτηρ 109; tetr.
 I 34

καρῖα καὶ ὀδοιπόρος 151

κερῶ, cf. ἀλώπηξ

κεφαλή καὶ οὐρὰ ὄφως 134

κηπαρός καὶ ὄνος 201

κολοιοί, ψῆρες, γεωργός καὶ
 παῖς 33

κολοιὺς αἰτὼν μιμούμενος 137
 [κολοιὺς λιμῶντων καὶ ἀλώπηξ
 iamb.? p. 246]

κολοιὺς, Ζεὺς καὶ ὄρνεις 72;
 tetr. I 29

[κολοιὺς καὶ ταῶς p. 211]

κολυμβῶν καὶ βονιόλος 16

κόραξ νοσῶν 78

κόραξ τυρὸν δεδηγῶς καὶ ἀ-
 πηξ 77; tetr. I 15

κόραξ καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἑρμῆς
 152

κόραξ καὶ παῖς 230

κορυθαλλὸς καὶ γεωργός 88

κορυθαλλὸς καὶ ὀρνιθοθήρας 214

κορώνη διψῶσα 200

κορώνη καὶ χειλιδῶν 148

κοιλίαι καὶ παῖς 207; tetr. II 18
 κριός, πρόβατα καὶ λέλοι 93;
 dact. 8

[κροκόδειλος καὶ ἀλώπηξ iamb.?
 p. 244]

[κύκνος καὶ γῆν iamb.? p. 246]

κύνες δύο, θηρευτικός καὶ οὐ-
 κυρός 220

κύνες λιμῶντουναι καὶ βύρσαι
 226

[κύνες καὶ ἀνὴρ ἐν προαστείῳ
 p. 311]

κύνες καὶ λέλοι πολεμοῦντες 85
 κύνες καὶ λέλοι διαλλαττόμενοι
 159

κυνηγέται καὶ ἔλαφος ἐπὶ τοῖς
 κέρασι αὐτῶν 43; cf. tetr.
 I 14. II 11

κυνηγὸς δειλὸς καὶ θρευτόμος
 (ποιμήν) 92; tetr. I 26

κυνηγός, cf. ἀγροῖκος (ἀγρευτής)

κυνηγὸς καὶ ἀλιεὺς 61

κυνηγός, ἀλώπηξ καὶ θρευτό-
 μος 50

κυνόδιον καὶ ὄνος 129

κυνόδηκτος? p. 311

κύων δάκνων καὶ αἰνῶν 87

κύων εἰδὼς θηρεῖ μάχεσθαι 153

κύων κρέας φέροντα 79; tetr.
 I 9

κύων κώδωνα σείων 104

κύων οἰκίαν ποιεῖν διατυπώ-
 νος 235

- καὶ ἀλώπηξ iamb.? 5. 246]
- μυῖας καὶ ποιμήν 171
- ἡ δεσπότις ὁδεύσων 110
- καὶ Ἑρμῆς 48
- ἦπος, βοῦς καὶ ἄνθρω- 4
- καὶ λαγῶδες τρέχοντες 69
- καὶ λαγῶδες δηχθεῖς 87
- καὶ λέων 227; cf. p. 246
- μειλῆς καὶ λύκος 100; I 3
- λύκος καὶ ποιμήν 113
- καὶ μάγειρος 42
- ομεῖς καὶ οἷς 128
- αὶ σὺς διαλοιδοροῦνται
- καὶ ὅς περὶ εὐτοκίας ἐρί- 218; iamb.? p. 245
- καὶ χαλκεὺς 190
- ; καὶ ἀράχνη 204
- καὶ δράκων 41^b p. 199
- καὶ ταῦρος 84; tetr. I 50
- καὶ βάτραχοι 25; tetr.
- καὶ ἀλώπηξ (κερδῶ) 158
- καὶ κύων τρέχοντες 69
- δηχθεῖς καὶ κύων 87
- κοιμώμενος, λέων καὶ 5 iamb. 20
- καὶ χελώνη 177
- καὶ ἰκτίος 242, p. 205; I 6
- καὶ ὅς 189
- καὶ ὄνος 139 [cf. p. 244]; 19. II 23
- δικαῖον βασιλεία 102
- φαν μερίζων 67; tetr.
- γοραμμένος, πατήρ καὶ 36
- γορακῶς (ἀνακίς) καὶ 75 103; tetr. II 2
- χθεῖς παιδὸς καὶ πα- 8
- λέων κοιμώμενος, μῦς καὶ ἀλώ- 82; tetr. I 4
- λέων λυσσῶν καὶ νεβρός 90; tetr. 38
- λέων νοσήσας, ἀλώπηξ καὶ 3
- ἐλαφος 95
- λέων καὶ ἀετὸς κοινωνοὶ 99
- λέων, ἀλώπηξ καὶ ὄνος θήραν 4
- μερίζων 239 p. 204; tetr. I 48
- λέων, ἀλώπηξ καὶ πύθηκος δαι- 4
- τρεῶν 106
- λέων καὶ ἄνθρωπος συνοδεύον- 4
- τες 194; tetr. I 1
- λέων καὶ ἄρκτος περὶ βρώματος 4
- μαχόμενοι καὶ ἀλώπηξ 244
- p. 205; iamb. 19; tetr. II 13
- λέων καὶ βάτραχος iamb. 12
- λέων καὶ βόες, cf. λ. καὶ ταῦ- 4
- ρος
- λέων, γεωργὸς καὶ γυνή iamb. 18
- λέων, δροστόμος καὶ κυνηγός 92; tetr. I 26
- [λέων καὶ ἐλέφας 251]
- λέων καὶ ἐλαφος ἐπὶ τοῖς κέ- 4
- ρασι αὐχῶν, cf. ἐλαφος
- λέων, κῆρος καὶ γῦπες 149; tetr. I 5
- λέων
- λέων καὶ κύων 246
- λέων, λαγῶδες κοιμώμενος καὶ 4
- ἐλαφος iamb. 20
- λέων καὶ λύκος πρόβατον ἄρας 4
- 105
- λέων καὶ λύκος γαυρωθεῖς 4
- iamb. 7
- λέων καὶ μῦς 107
- λέων, μῦς καὶ ἀλώπηξ 82; tetr. I 4
- λέων καὶ νεβρός 90
- λέων καὶ ὄναγρος 67; dact. 5; tetr. I 41
- λέων ὄνος καὶ ἀλώπηξ 239
- p. 204; tetr. I 48
- λέων, ὄνος καὶ αἰγὴς 240 p. 205; tetr. II 1

λέων ὄνῳ καὶ ἀλώπεκι περι-
τυχῶν 222

λέων καὶ ταῦροι τρεῖς 44; tetr.
I 11

λέων καὶ ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον
κληθεῖς 97

[λέων καὶ ταῦρος iamb.? p. 246]
λέων καὶ τοξότης 1; tetr. I 20
λιθορρογὸς καὶ Ἑρμῆς 30

λόγος ἀνθρώπων δωρεά 155

λόγοι ἀληθινοὶ 53; tetr. II 5

λύκοι καὶ κύνες πολεμοῦντες 85

λύκοι καὶ κύνες διαλλαττόμενοι
159

λύκοι, λύκος στρατηγὸς καὶ ὄνος
154

λύκοι, ποιμὴν καὶ κυρὸς 93;
dact. 8, cf. p. 246

λύκος γυνωθεὶς καὶ λέων
iamb. 7

λύκος διδάσκαλος [247 p. 205];
tetr. II 28

λύκος λέων ἐπικληθεὶς καὶ
ἀλώπηξ 101

λύκος ὀστοῦν καταφαγὼν καὶ
ἐρωδιὸς (γέρανος) 94; tetr.
I 30

λύκος στρατηγῆσας καὶ ὄνος 154

λύκος πρόβατον ἄρας καὶ λέων
105

λύκος καὶ ἀλώπηξ (πρόβατον,
παῖς) λόγους τρεῖς ἀληθινοὺς
λέγων 53; tetr. II 5

λύκος καὶ ἀλώπηξ παρὰ πάγην
130

λύκος καὶ ἀρνεῖος βλασφημιῶν
96; tetr. I 31

λύκος καὶ ἀρνὸς πεπλανημένος
89; tetr. I 33

λύκος καὶ κύων πιμελής 100;
tetr. I 3

λύκος καὶ λέων 105; iamb. 7

λύκος καὶ οἷς εἰς σηκὸν φυ-
γοῦσα 132

λύκος καὶ ὄνος σκόλοπα πατή-
σας 122; dact. 12

λύκος καὶ ὄνος ἄρρωστος
λύκος καὶ ὄνυξ [p. 205];

II 28

λύκος καὶ παῖς ψεύστης 1

λύκος καὶ ποιμὴν 175, cf. p. 21

λύκος καὶ πρόβατον 241;

II 3

λύχνος 114

μάγειρος καὶ βόες 21

μάγειρος καὶ κύων 42

[μάγειρος καὶ νεανίσκοι ia:
p. 245]

[μάγος γυνή p. 211]

μέλη, cf. μέρη

μέλισσα καὶ Ζεὺς 183

μέλισσαι, ὄρνις καὶ ποιμὴν
82

μέρη καὶ οὐρὰ ὄφως 134

[μηλέα καὶ φοῖα καὶ βάτος ia
p. 245]

μηναγύρεται 141

μήτηρ πιθήκου καὶ Ζεὺς
cf. 35

μήτηρ καὶ θυγατέρες 228

μήτηρ καὶ καρκίνος 109;
I 34

μήτηρ καὶ παιδίον ἐκ
σπλάγχνα 34; tetr. I 28

[μήτηρ καὶ παῖς κλέπτει ia
p. 245]

μήτηρ καὶ σπάλαξ 170

μικρέμπορος ἄλλας κατὰγων
ὄνος 111; tetr. I 57

μοιχὸς καὶ ἀνῆρ 116

μόςχος καὶ ἑλαφος 156,
p. 244

μῦες καὶ αἴλουρος iamb.

μῦες καὶ γαλαῖ πολεμοῦντ.
μῦα, cf. μῦς

[μύρμηξ iamb.? p. 245]

μύρμηξ καὶ κύνθαρος iam

μύρμηξ καὶ τέττιξ 140; tet
II 25

μῦς ἀρουραῖος καὶ ἀστικός
dact. 10

μῦς ἐκφέρων μῦν καὶ χαλκίς
236; tetr. I 8

μῦς (μυῖα) χύτρον ἐμπεσών 60

μῦς καὶ βάτραχος 191

μῦς καὶ λέων 107

μῦς, λέων κοιμώμενος καὶ ἀλώ-
πηξ 82; tetr. I 4

ναῦται καὶ οἰκοδεσπότης κο-
πιῶν 248

[νεανίσκοι καὶ μάγειρος iamb.?
p. 245]

νεβρός, cf. μύσχος

νεβρός καὶ λέων λυσσών 90;
tetr. I 38

νέος ἄσματος καὶ χελιδών 131;
tetr. II 4

νομεύς, κύων καὶ οἷς 128

νοσῶν καὶ ἱατρὸς ἄτεχνος 75

ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος 195

ὀδοιπόροι καὶ καρύα 151

ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος 223

ὀδοιπόροι καὶ φρύγανα ἐπι-
πλέοντα iamb. 14

ὀδοιπόρος καὶ Ἀλθήθεια 126

ὀδοιπόρος, cf. ἐργάτης

οἷς, κύων καὶ νομεύς 128

οἷς ἐν σηκῷ καὶ λύκος 132

ὄναγρος καὶ λέων 67; dact. 5;
tetr. I 41

ὄνηλάτης καὶ ὄνος 162, cf. p. 244

ὄνος ἀγαλμα (ξόανον) βασιτά-
ζων 163; tetr. I 36

ὄνος ἑλάς βασιτάζων 111; tetr.
I 57

ὄνος ἀναβὰς εἰς τὸ δῶμα 125

ὄνος ἀποθνήσκων καὶ ἵππος 7,
cf. p. 248

ὄνος ἄρρωστος καὶ λύκος 250

ὄνος λεοντήν φέρων 139, cf.
p. 244; tetr. I 19. II 23

ὄνος κυνίδιον μιμούμενος 129

ὄνος παλιούρους ἐσθίων καὶ
ἀλώπηξ 133

ὄνος πύθηκον μιμούμενος 125

ὄνος, ἀλώπηξ καὶ λέων 222; cf.
339; tetr. I 48

ὄνος καὶ αἰὲς φθονήσασα 142

ὄνος καὶ βοῦς ἀροτριῶντες 55,
cf. p. 248

ὄνος καὶ Γάλλοι 141

ὄνος καὶ ἵππος 7, cf. p. 248

ὄνος καὶ ἵππος πολεμιστήριος
160

ὄνος, κηπαρός, κεραμεύς, βυρσο-
δέψης 201

ὄνος καὶ κυνίδιον καὶ δεσπό-
της 129

[ὄνος καὶ κύων συνοδοιοποροῦν-
τες 252]

ὄνος καὶ λύκος σκόλοπα ἐξει-
ρύσας 122; dact. 12; tetr. I 21

ὄνος καὶ λύκος στρατηγός 154

ὄνος καὶ μικρέμπορος 111; tetr.
I 57

ὄνος καὶ ὄνηλάτης 162, p. 244

ὄνος καὶ τέττιγες 224

ὄρνεις καὶ κολοῖός 72; tetr. I 29

[ὄρνιθες καὶ αἰλῶρος iamb.?
p. 244 sq.]

ὄρνιθες, ἑξὺς καὶ χελιδών 164

ὄρνιθοθήρας καὶ κορυδαλός 215

ὄρνιθοθήρας, πέρδιξ καὶ ἀλ-
εκτορίσκος 124

ὄρνις χρυσότοκος 123; tetr. I 37

ὄρνις ἀσθενούσα καὶ αἰλῶρος
121; tetr. I 16. II 24

ὄφεις, cf. δράκων, ἔχιδνα

ὄφεις οὐρά καὶ κεφαλή 134

ὄφεις παῖδα τύψας καὶ γεωργός
167; tetr. I 43

ὄφεις καὶ Ζεὺς 197

ὄφεις καὶ ἱκτίνας 150

ὄφεις καὶ χελιδών 118; tetr. I 56

παῖδες καὶ ἀνὴρ γέρον καὶ
ῥάβδοι 47

παῖς ἀκρίδας θηρεύων καὶ
σκορπίος 168; tetr. I 18

παῖς γεωργοῦ καὶ κοχλίαι 207;
tetr. II 88

παῖς ἐσθλῶν σπλάγχνα καὶ μή-
τηρ 34; tetr. I 28

[παῖς κλέπτῃς καὶ μήτηρ iamb.?
p. 245]

παῖς κολυμβῶν καὶ βουκόλος 165
παῖς ψεύστῃς, ἀγρόται καὶ λύ-
κος 169

παῖς, γεωργὸς καὶ κολοιοί 33

παῖς καὶ κόραξ 230

παλιόρου καὶ ὄνος 133

παλιόρου καὶ δράκων (ὄφις)
173; tetr. II 32

πάλος καὶ τοῖχος iamb. 9

πάρδαλις καὶ ἀλώπηξ 180; tetr.
II 16

παροδῖται, cf. καρύα

πατὴρ καὶ θυγατέρες, cf. μήτηρ

πατὴρ καὶ θυγάτηρ p. 212

πατὴρ, θυγάτηρ καὶ λέων μνη-
στεύων 98

πατὴρ, παῖς καὶ ὄφις 167

πατὴρ δειλὸς καὶ νίδς μονογε-
νῆς 136

πελαργός, γέραναι καὶ γεωργός
13; tetr. I 2

πέρδιξ, ἀλεκτορόσκος καὶ ὀρνι-
θοθήρας 124

πέρδιξ καὶ ἀλεκτρονόμους μαχό-
μενοι 211

πέρδιξ καὶ γεωργός 138; tetr.
II 30

πέρδιξ καὶ γαλῇ 135

πεύκη καὶ δρυοτόμοι 38

πήραι δύο, Προμηθεὺς καὶ ἄν-
θρωποι 66; dact. 20

πίθηκος ἀλαζονεύμενος καὶ
ἀλώπηξ 81

πίθηκος βασιλεὺς καὶ ἀλώπηξ
dact. 27

πίθηκος ναυαγὸς καὶ δελφίς
[253]; iamb. 13

πίθηκος καὶ δόλυνον 157

πίθηκος μήτηρ καὶ δύο υἱοί 35

πίθηκου μήτηρ καὶ Ζεὺς 56

πίθος, Ζεὺς καὶ ἄνθρωπος 58
πίθηκος καὶ ὄνος 125

πλάτανος καὶ ὀδοιπόροι 223

[ποιμὴν καὶ θάλασσα iamb.?
p. 245]

ποιμὴν λύκον μάνδρα συγκλείων
καὶ κύων 113; tetr. II 27

ποιμὴν λύκον τρέφων 175, cf.
p. 211

ποιμὴν, κύων καὶ οἷς 128

ποιμὴν καὶ μέλισσαι dact. 32

ποιμὴν, σκύλαξ καὶ ἀμνὰς νο-
σῆσασα 171

ποίμνη, λύκος καὶ κριός 93;
dact. 8, cf. p. 246

Πόλεμος καὶ Τῆρις 70

Ποσειδῶν, Ζεὺς καὶ Ἀθηνᾶ 59

ποταμὸς καὶ βύρσα 172

ποταμὸς καὶ χύτραι 193

πρόβατα, δέλφαξ καὶ ποιμὴν
iamb.? p. 245

πρόβατα καὶ λύκος, cf. ποίμνη
πρόβατον καὶ χίρα 51

Προμηθεὺς, ἄνθρωπος καὶ δύο
πήραι 66; dact. 20

πτῶνες, cf. λαγωοί

[πῦρ καὶ Σάτυρος iamb.?
p. 246 sq.]

ῥάβδοι συνδεδεμένοι 47

ῥόδον καὶ ἀμάραντον 178

[φοῖα καὶ μηλιά καὶ βάτος
iamb.? p. 245]

σαλπικτής 179

Σάτυρος καὶ ἄνθρωπος 192, cf.
p. 246 sq., cf. πῦρ

σάυρα καὶ δράκων 41; 41^a p. 199

σκορπίος καὶ παῖς ἀκριδᾶς θη-
ρεύων 168

σκύλαξ, ἀμνὰς νοσῆσασα καὶ
ποιμὴν 171

σκυτεῖς, Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς 221

σκυτεὺς καὶ γαλαῖ iamb.?
p. 246 sq.

σιμῆνος μελισσῶν, φυτόν καὶ
γεωργός 187

σπάλαξ καὶ μήτηρ 170

στρατιώτης καὶ ἔκπρος 76
στρουθοκάμηλος 206; dact. 23,
tetr. I 22
[συνὴ καὶ ἐλαία iamb.? p. 246]
σὺς, cf. ὄς

ταῦροι τρεῖς καὶ λέων 44; tetr.

I 11

ταῦρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον κληθεῖς
καὶ λέων 97

ταῦρος καὶ κώνωψ 84; tetr. I 50

ταῦρος καὶ μῦς 112

ταῦρος καὶ τράγος 91; tetr. I 32

ταῶς καὶ γέρας 65

ταῶς βασιλεὺς p. 211

τεῖχος συμπεπτικὸς 144

τέττιγες καὶ ὄνος 224

τέττιξ καὶ ἀνὴρ iamb.? p. 246

τέττιξ καὶ ἀνὴρ ἀκριδᾶς συλ-
λέγων p. 211

τέττιξ καὶ μύρμηξ 140; tetr. I 6.
II 25

τεχνίται καὶ Ἑρμῆς 221

τίτθη, παῖς καὶ λύκος 16

τοῖχος καὶ πόλος iamb. 9

τοξότης καὶ λέων 1; tetr. I 20

τράγος εἰς κρημνὸν κατελθὼν
καὶ ἀλώπηξ 182; tetr. II 18

τράγος καὶ ἄμπελος 181; tetr. I 7

τράγος καὶ ταῦρος λέοντα φεύ-
γων 91; tetr. I 32

Τύχη καὶ γεωργὸς χρυσὸν εὐ-
ρὼν 198

Τύχη καὶ ἐργάτης φρέατος ἐγ-
γὺς καθεύδων 49

Ὑβρις καὶ Πόλεμος 70

ὕϊοι πιθήκων 35

ὕϊός, πατήρ καὶ λέων γεγραμ-
μένος 136

ὕϊος πατέρα φονεύσας Add.

ὕς καὶ κώνω περὶ εὐτοκίας ἐρί-
ζουσαι 218; iamb.? p. 245

ὕς καὶ λέαινα 189

φαλακρὸς ἑκπύς 188

φάλλαιναν καὶ δελφῖνες 39

φάρμακον ψεύδους 221

φέναι ἀνὴρ νοσῶν iamb. 15

φιλάργυρος iamb.? p. 246

φρόγανα ἐπιπλέοντα καὶ ὁδοί-
πόροι iamb. 14

φρύνος φουσᾶσα ἑαυτὴν καὶ
βοῦς 28; tetr. I 42

φυτὸν ἄκαρπον, σμήνος μελισ-
σῶν καὶ γεωργός 187

χαλκεῖς καὶ μῦς μὴν ἐκφέρων
p. 202; tetr. I 8

χαλκεὺς καὶ κύων 190

χελιδὼν καὶ ἀηδὼν 12

χελιδὼν, λέξις καὶ ὀρνίθες 164

χελιδὼν καὶ κορώνη 148

χελιδὼν καὶ νέος ἄσματος 131;
tetr. II 4

χελιδὼν καὶ ὄφις (δράκων) 118;
tetr. I 56

χελώνη καὶ ἀετός 115; dact. 11;
iamb. 2; tetr. I 40

χελώνη καὶ Ζεὺς dact. 28

χελώνη καὶ λαγῶς 177

[χὴν καὶ κόκνος iamb.? p. 246]

χῆνες καὶ γέρανοι 196, cf. p. 233

χῆρα καὶ πρόβατον 51

χύτραι καὶ ποταμὸς 193

ψᾶρες, κολοιοί, γεωργός καὶ
παῖς 33

ψεύδους φάρμακον 221

ψεύστης, ἀγρόται καὶ λύκος 169

ψύλλα καὶ ἀνὴρ Ἑρακλῆ προσ-
καλεσάμενος 215

de cupido et invido 231 Av. 22

de pisce et phoecide 234 Av. 38

de puero et fure 232 Av. 25

de rustico et iuvenco 233 Av. 28

II INDEX SIGNORVM

CODICES

- A = Athous
 G = Gudianus (fab. 12)
 H = Harleianus (fab. 58)
 S (vel Suid.) = Suidas, qui codicis instar est
 T (vel Tab) = tabulae ceratae Assendelftinae
 V = Vaticanus

PARAPHRASES

- A^c = fabulae Accursianae
 B = Bodleianus M = Marcianus Pⁱ = Palatinus
 B* codices BMPⁱ consentientes
 F = fabulae Florentinae vel Casinenses Furiae
 Fr = fabulae Frobenianae
 G* = Hudsonis 'Ms. Gall.'
 P = Parisin. Rochef.
 Pr = Paris. suppl. 690
 P* = Paris. 1788
 Vⁱ = Vindobonensis Feddii

IMITATORES

- Aphth. = Aphthonius
 Av. = Avianus
 Dos. = Ps.-Dositheus
 myth. = mythicorum poetae
 Nicol. = Nicolaus
 Synt. = Ps.-Syntipas

CRITICI RECENTIORES

- Ah(r) = H. L. Ahrens. Bgk = Bergk. Bss (1, 5 mansit Bo) = Boissonade. Bt = Baiter. Cor =

Corais. Cr = Crusius. Cr. p. 127 = Crusius, de Babr. aet. Stud. Lips. II. Cr. ann. = Crusius, annal. philol. CXXVII. Db(n) = Dübner. Eb(h) = A. Eberhard. El = R. Ellis. Fx = Th. Fix. Gb = Gitlbauer. Hch = Hercher. Hd(s) = Hudson. Hl = Halm. Hm = G. Hermann. Hp = M. Haupt. Hsr = A. Haus-rath. Hss = Hesselung. Kn = Knöll. Lm = C. Lachmann. vLw = van Leeuwen. Mk = G. Meineke. Men. (Min.) = *Mnemosyne*. Ml = C. F. Müller. Nb = Naber. Nck = A. Nauck. Pl = Polak. Rth = Rutherford. Schm = M. Schmidt. Sd(l) = Seidler. Schnr = Schneider. Schnw = Schneidewin. Spp = Sauppe. Wl = H. Weil.

Commentationum tituli indicati sunt in encyclop. Wissowae vol. II col. 2655 sq.

add. = addidit. ci = coniecit. corr. = correxit. m. pr., rec., recc. = manu(s) prima, recentior(e), recentissima. suppl. = supplevit. i = versus initium, m = v. media pars, e = v. exitus. . . (av) . . quae in codice vel tabula fuerunt suppleta. . . <av> quae in codice omissa erant addita. --- litterae deletae vel evanidae.

ADDENDA ET CORRIGENDA*)

p. 6] *testimoniis addendus locus notabilis quem sero inveni dum Basilii Magni opera perlustro:*

6^a.

Basil. M. ep. 189 vol. IV p. 277 M. ἔδοξαν οὖν μοι παραπλήσιόν τι ποιεῖν τῷ Αἰσωπεῖ μύθῳ οἱ τὸ ἀπροφάσιστον καθ' ἡμῶν ἀναλαμβάνοντες μῖσος. ὥς γὰρ ἐκεῖνος ἐγκλήματά τινα τῷ ἄρνίῳ τὸν λύκον προφέρειν ἐποίησεν αἰσχυρόμενον . . . τὸ δοκεῖν ἔνευ . . προφάσεως ἀναιρεῖν τὸν μηδὲν προλυπήσαντα· τοῦ δὲ ἄρνος πᾶσαν τὴν ἐκ συκοφαντίας ἐπαγομένην αἰτίαν εὐχερῶς διαλύοντος μηδὲν μᾶλλον ὑφίσσθαι τῆς δρμῆς τὸν λύκον κτλ. legit Babr. 87, 12

κἂν εὐχερῶς μου πᾶσαν αἰτίην λύσῃς.

Ita in dies augentur testimonia quibus s. III. IV in orientali potissimum imperii parte Babrii fabulas lectitatas esse demonstratur. In ceteris Basilii locis quibus fabulae significantur certa sermonis Babriani vestigia non inveni.

p. 9] *adn. v. 1 l. sim. delendum* 1i = 7, 11.

---

*) *Minuta quaedam quae quivis corriget veluti accentus vel aspirationis notae abiectae vel permutatae* (p. 4 v. 10 sq. μισθῷ et φωνῇν, fab. 6, 5. 15, 8. 48, 6 scr. δ, 12, 3 ἦ, 8, 3 χῶ, 11, 3 *adn.* ἐξάψας, 26, 11 ἡμας, 34, 8 ἀποθνήσκω, 75, 17 ἀποθνήσκειν 12, 7. 25, 1 etc. ζώεις etc. pro ζῳεις iota subscr. del.) *in ordinem non sunt recepta.*

p. 11] 1, 8 *propter elisionem insolitam restituendum quod traditum est ποιητόν; cf. etiam ἀνοικτὰ 59, 11 τὰ πορευτὰ 134, 7.*

p. 12] *adn. v. 1 l. sim. adde 2, 4 me = 112, 7.*

p. 14] *adn. v. 1 l. sim. 5, 7 corr. 36, 1 pro 36, 4*

p. 15] 6, 15. 7, 4 *stigme delenda vel colo interpungendum.*

p. 16] 9, 3 *nescio an cum Rutherfordo revocandum sit ἤξειν, quod bene coniungitur cum πρὸς praepositione. In adn. ad 7, 12 scr. Suid. s. ὄνειτα.*

p. 21 sq.] *l. sim. add. 14, 3 im = 180, 3. 15, 2 m = 86, 5.*

p. 23] *adn. v. 1 l. sim. 16, 9 corr. 129, 9 pro 132, 9, adn. ad fab. 18 corr. tetr. I 47 pro tetr. II 3.*)*

p. 24] 18, 16 *adn.: Georgidae codd. quidam βίᾱ ῥέξων habent, ut A.*

p. 26] *adn. v. 1 l. sim. add. 20, 7 e = 78, 2.*

p. 27] 22, 1 *adn. corr. tetr. I 54 pro tetr. II 10.*)*

p. 29] 25, 3 *rectius ὁδοῦνεκ', quamquam A ut alii codices multi θθ' οὔνεκ' praebet accentu vocis crasi debilitatae servato, ut 116, 9 ὁποῦσσι in eo legitur.*

p. 30] 27, 2 <έν> *cancelli delendi, nam ipse A secundum Eberhardum et Kenyonem ὑδάτων ἐν συναγγιγναι κοίλῃ praebet.*

p. 31] *revocandum ft. cum Rutherfordo 28, 7 τοιοῦτον atque 28, 10 ποιότητα, cf. 86, 9.*

p. 32] 28, 10 *adn. corr. AV pro AXV.*

p. 34] *adn. v. 1 l. sim. 31, 18 corr. 165, 4 pro 164, 6.*)*

p. 36] 36, 5 *Athoi ἐλαφρόν cum Rutherfordo restituendum coll. Ael. nat. anim. IX 49. Polyb. XVI 17, 7 ὁ ποταμὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ἐλαφρός κτλ.*

p. 37] *adn. v. 2 l. sim. 34, 12 corr. 131, 1 pro 112, 1.*)*

p. 39] 37, 11 *comma delendum.*

---

*) P. 1—80 cum typis exprimerentur poematia quaedam numeris insigniveramus ego et C. F. Müller, quos postea mutavimus.

- p. 41] *fab. 41 adn. corr. infra p. 199 pro infra p. 201.*
 p. 42] 43, 1^a *praeferendum θέρει τις.*
 p. 44] 45, 8 *adn. commemorare poteram Tuckeri τὰς*
 δ' ἡθάδας.
 p. 45] *adn. v. 1 l. sim. add. 45, 12 me = 95, 102.*
 p. 52] 56, 6 *adn. corr. μὲν οἱ δὲ pro οἱ δὲ μὲν.*
 p. 58] 64 *epim. adn. corr. ἐνταρξείας.*
 p. 69] 77, 7 *adn. corr. κρώζεις.*
 p. 80] *adn. v. 1 l. sim. add. 91, 7 cf. 177, 5.*
 p. 116 sq.] 128, 13 *adn. πάντη (vix Babrianum) περι-*
τρέχουσα Croiset; 129, 9 ἔτρωγ' ἀκάνθας, χόρτον ὄνπερ εἰ-
ώθει idem falsa fab. 133, 2 analogia seductus, cf. Varro
r. r. II 6, 3.
 p. 121] 134, 4 *adn. adde: nisi praestat τὰ δὲ λοιπὰ*
μέρεα φησὶν locutione variata, ut 81, 1. 3. 110, 2. 4 εἶπε
et φησὶν se excipiunt.
 p. 139] *v. paenultimo sq. del. 8 ante πρὸς et scr. 7 pro 9.*
 p. 140] *adn. v. 1. scr. 8 pro 10.*
 p. 164] 181, 1 *adn. add.: nisi potius fabulae initium*
contractum est: Τῆς ἀμπέλου τράγος τις ἐκβολῶν ὥρη
ἔτρωγεν — βλάστην.
 p. 188. 194] 212. 223 *adn. extr. versuum coniectura*
restitutorum elisiones et crases duriores, τοῖσιν suspiciosum,
cf. p. 375.
 p. 196] 228, 2 *sq. adn. δὲ sub ictu vix posuit (cf.*
p. 331); poterat τὴν δ' αὖτε χυτρεῖ, ut 12, 19: sed ariola-
tioni non indulgendum.
 p. 210] *v. ultimo quas omisi voces dividendae.*
 p. 234] *fabulis iambicis 1^a addenda narratiuncula quam*
puer quidam Aegyptius s. V vel VI scripsit in papyro
Grenf. Ser. II n. LXXXIV p. 133, cf. Cr. 'Allg. Zeitung'
1897, 5. März, Beil. N. 52.
 Τὸς τὸν ἴδιον πατέρα φονεύσας καὶ τοὺς
 νόμους φοβηθεὶς ἔφυγεν εἰς ἔρημίαν.

---

1 εἰδιον πατεραν et φωνευσας pap.

καὶ διὰ τῶν ὁρέων παρερχόμενος ἐδιώκετο ὑπὸ λέοντος. καὶ
 διακόμενος ὑπὸ τοῦ λέοντος ἀνῆλθεν εἰς δένδρον μὴ
 ὁρῶν δράκοντα, ὃς ὁρμώμενος ἐπὶ τὸ δένδρον καὶ δυνά-
 μενος ἀνελθεῖν * * (καὶ τὸν) δράκοντα (φεύγων) κατήλθε * * *
 κακός) <τις> ὦν οὐ λανθάνει θεόν.
 ἄγει τὸ θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

3 ἐδισκαίτο pap., corr. Grenfell || 4 λεω ---, suppl.
 Grenfell | εἰσπεν ----- ἡρώων testatur Grenfell, corr. suppl.
 Cr | οὐ ante καὶ non inserendum || v. 6 lacuna statuenda,
 nisi nominativus absolutus admissus erat: ὁ δ' ὁρμώμενος —
 ἀνελθεῖν, (ὁ παῖς) δράκοντα (φεύγων) κατήλθε <καὶ ὑπὸ τοῦ
 λέοντος κατεθροινήθη> || 7 ὦν Cr, ον. Grenfell legit | λανθάνει
 pap. | θεόν <ποτε>? || 8 αει pap., corr. Cr; ἀεὶ <ἔγει>
 Grenfell, sed trimeter integer (cf. v. 2) non turbandus.

Qui haec scripsit vel discipulo scribenti dictavit, fabellam
 trimetris conceptam oratione soluta circumscripsit. Similia in-
 venta praebent Anthol. Pal. XI 348 Aesop. Cor. 160, cf. Cr l. s. s.

p. 266] *adn. ad tetr. 6 corr. Babr. 140 pro Babr. 126,*
ib. ad tetr. 7 Babr. 181 pro Babr. 180.

p. 269] *adn. ad tetr. 13 corr. Babr. 161 pro Babr. 104.*

p. 277] *34, 4 scr. τρέβους.*

TABVLA ARGVMENTI

BABRII MYTHIAMBI

pag.

TESTIMONIA	3
Fabulae Athoi	9
Fabulae Vaticano traditae	112
Fabulae tabulis ceratis servatae	124
Fabula Pseudodosithei libris tradita	130
Fabula a Tzetza et Natali servata	132
Fabulae paraphrasis Bodleianae	134
Fabularum excerpta e variis fontibus collecta	178
Fabularum fragmenta a solo Suida servata	184
Fabulae coniectura incerta Babrio vindicatae	185
Fabulae Babrio falso suppositae	207

FABVLARVM DACTYLICARVM ET IAMBI- CARVM RELIQVIAE

I. HEXAMETRI ET ELEGIA

Mythicorum reliquiae	215
Exempla varia	223
Excerpta incerta	225

II. IAMBI

Iamborum reliquiae e tabulis ceratis et variis fon- tibus collectae	234
Excerpta incerta	241

IGNATII DIACONI ALIORVMQVE TETRA- STICHA IAMBICA COLLEGIT DISPOSVIT CRITICO APPARATV INSTRVXIT C. FR. MVELLER

PRAEFATIO	251
I. Ignatii Diaconi eiusque imitatorum tetrasticha iam- bica	264
II. Tetrasticha a versificatoribus recentioris aetatis conglutinata	286

INDICES	pag.
I INDEX FABVLARVM.	297
II INDEX SIGNORVM	308
ADDENDA ET CORRIGENDA	309

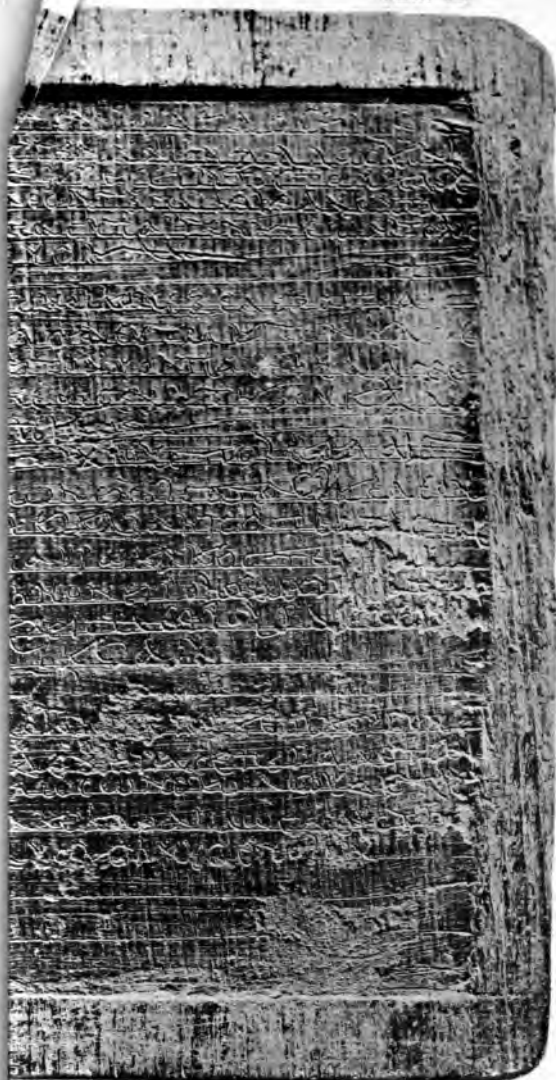
Adnexa sunt codicis Athoi et tabularum ceratarum
exempla solis ope descripta

L

Tab. II.

B. G. Teubner.

recto, Babr. fab. 136, 1-22.

Tab. III.

B. G. Teubner.

abr. fab. 43, 14a-19. 123, 1-7. 121, 1-4.

Teubners Schulausgaben griechischer u. lateinischer Klassiker

mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

<i>M. 2</i>		<i>M. 2</i>	
Aeschylus' Agamem. v. Enger. 3. Aufl.	2.25	Cicero de oratore v. Piderit. 6. Aufl.	
— v. Plüß	2.25	— von Harnecker.	
— Perser von Teuffel. 3. Aufl. v.	1.20	1. Heft. Buch I	1.80
— Wecklein.	1.20	2. u. 3. — Buch II u. III je	1.50
— Prometheus v. Wecklein. 3. Aufl.	1.80	— partitiones oratoriae v. Piderit	1.—
— v. Schmidt	1.20	— Brutus von Piderit. 3. Aufl.	2.25
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel.	2.70	— Orator von Piderit. 2. Aufl.	2.—
2. Aufl. von Kaehler	2.70	— de legibus von Du Mesnil . .	3.90
Aristoteles' Staatd. Athen. v. Hude	—60	— de natura deorum v. Gotha.	2.40
Arriani Anabasis v. Abicht. I. Heft	1.80	Cornelius Nepos v. Siebelis. 12. Aufl.	1.20
— II. Heft	2.25	— von Ortmann. 5. Aufl. . . .	1.—
Buchholz, Anth. a. d. Lyr. I. 4. Aufl.	1.80	Curtius Rufus v. Vogel.	
— II. 3. Aufl.	1.80	I. Band. 3. Aufl.	2.10
Caesar d. b. Gall. v. Doberens-		II. — 2. Aufl.	2.25
Dinter. 9. Aufl. Heft 1 u. 3 je	—90	Demosthenes v. Rehdantz u. Blas.	
Heft 2	—75	I. Teil. I. Heft. 8. Aufl. . . .	1.20
— de bello civili von Doberens-		I. — II. — I. Abt. 5. Aufl.	1.50
Dinter. 5. Aufl.	2.40	I. — II. — II. — 4. Aufl.	1.80
Chrestomath. Ciceron. von Lüders.		II. —	2.10
3. Aufl. v. Weissenfels geb. . . n.	2.80	Euripides von Wecklein.	
Cicero de officiis von Müller . .	2.25	I. Medea. 3. Aufl.	1.80
— Cato maior v. Meissner. 3. Aufl.	—60	II. Iphigenia in Tauris. 2. Aufl.	1.50
— de finibus bonorum v. Holstein	2.70	III. Bacchen	1.50
— Somn. Scip. v. Meissner. 3. Aufl.	—45	IV. Hippolytos	1.50
— Laelius v. Meissner	—60	V. Phönissen	1.80
— pro Plancio v. Köpke. 3. Aufl.		Herodot von Abicht.	
— von Landgraf	1.20	I. Bd. 1. Hft. Buch I. 4. Aufl.	1.80
— Rede f. Sestius v. Koch. 2. Aufl.	1.—	I. — 2. — — II. 3. Aufl.	1.50
— für Roscius v. Richter. 3. Aufl.		II. — 1. — — III. 3. Aufl.	1.50
— v. Fieckelsen.	—90	II. — 2. — — IV. 3. Aufl.	1.50
— für Milo v. Richter u. Eberhard		III. — Buch V u. VI. 3. Aufl.	1.80
4. Aufl. von Nohl	1.—	IV. — Buch VII. 4. Aufl. . .	1.80
— für Murena von Koch-Landgraf		V. — Buch VIII u. IX. 4. Aufl.	1.80
2. Aufl.	—90	Homers Odyssee von Ameis-Hentze.	
— für Sulla v. Richter-Landgraf.		I. Bd. 1. Hft. (I—VI.) 10. Aufl.	1.35
2. Aufl.	—75	I. — 2. — (VII—XII.) 9. Aufl.	1.35
— Rede gegen Verres. IV. Buch		II. — 1. — (XIII—XVIII.) 8. Aufl.	1.35
von Richter. 3. Aufl. v. Eberhard	1.50	II. — 2. — (XIX—XXIV.) 8. Aufl.	1.35
— V. Buch. 2. Aufl. v. Eberhard	1.20	Anhang. 1. Heft. 4. Aufl. . .	1.50
— Catillinar. Reden von Richter.		— 2. — 3. Aufl. . . .	1.20
5. Aufl. v. Eberhard	1.—	— 3. — 3. Aufl. . . .	1.20
— Rede für Marcellus etc., v.		— 4. — 2. Aufl. . . .	1.20
Richter, 3. Aufl. von Eberhard .	—90	— Ilias v. Ameis-Hentze.	
— divinatio in Caecil. v. Richter,		I. Bd. 1. Hft. (I—III.) 5. Aufl.	—90
2. Aufl. v. Eberhard	—45	I. — 2. — (IV—VI.) 4. Aufl.	—90
— I. u. II. Philippische Rede		I. — 3. — (VII—IX.) 4. Aufl.	1.50
v. Koch u. Eberhard. 2. Aufl. . .	—90	I. — 4. — (X—XII.) 4. Aufl.	1.20
— 1., 4. u. 14. Philippische Rede		II. — 1. — (XIII—XV.) 3. Aufl.	1.20
von Gast	—60	II. — 2. — (XVI—XVIII.) 3. Aufl.	1.20
— für Archias v. Richter und		II. — 3. — (XIX—XXI.) 3. Aufl.	1.20
Eberhard. 4. Aufl. v. Nohl . . .	—45	II. — 4. — (XXII—XXIV.) 2. Aufl.	1.50
— Rede über das Imperium		Anhang. 1. Heft. 3. Aufl. . .	2.10
v. Richter, 4. Aufl. v. Eberhard.	—60	— 2. — 2. Aufl. . . .	1.50
— Briefe von Frey. 5. Aufl. . .	2.25	— 3. — 2. Aufl. . . .	1.80
— Tusculanen v. Heine.		— 4. — 2. Aufl. . . .	1.20
Heft I Buch I. II. 4. Aufl. . .	1.20	— 5. —	1.20
— II — III—V. 4. Aufl. . .	1.65	— 6. u. 7. — . . . . . je	1.50
		— 8. —	1.80

Homer's Ilias von <i>La Roche</i> .			
Tell I.	Ges. 1 — 4.	3. Aufl.	1.50
— II.	— 5 — 8.	3. Aufl.	1.50
— III.	— 9 — 12.	3. Aufl.	1.50
— IV.	— 13 — 16.	3. Aufl.	1.50
— V.	— 17 — 20.	2. Aufl.	1.50
— VI.	— 21 — 24.	2. Aufl.	1.50
Horaz' Oden von <i>Nauck</i>. 14. Aufl.			
<i>v. Weissenfels</i>			
—			2.25
Satiren u. Episteln v. <i>Krüger</i>.			
I. Satiren.	13. Aufl.		1.80
II. Episteln.	13. Aufl.		1.80
— Sermonen von <i>Fritzsche</i> . I.			2.40
— II.			2.—
Jacoby, Anthol. a. d. Eleg. d. Röm.			
2. Aufl. I. Catull.			— 90
— II. Tibull.			— 60
— III. Propert.			1.—
— IV. Ovid.			1.—
Isokrates v. <i>Schneider</i>. I. Bd. 3. Aufl.			
— II. Bändchen.	3. Aufl.		1.80
Livius ab urbe cond. libri.			
Buch 1 (2. Aufl.). 2 von <i>M. Müller</i> je			1.50
Buch 3—10 von <i>Lutembacher</i> . . je			1.20
Buch 21 von <i>Wölflin</i> . 4. Aufl. von			
<i>Lutembacher</i>			1.20
Buch 22 von <i>Wölflin</i> . 3. Aufl. . .			1.20
Buch 23 v. <i>Wölflin-Lutembacher</i> . .			1.20
Buch 24 von <i>H. J. Müller</i>			1.—
Buch 25 von <i>H. J. Müller</i>			1.20
Buch 26—28 von <i>Friederichs</i> je			1.20
Buch 29. 30 von <i>Lutembacher</i> . je			1.20
Lucian v. <i>Jacobits</i>.			
I. Bändchen. 3. Aufl. v. <i>Bürger</i> .			
II. 2. Aufl. u. III. Bändchen. je			1.20
Lykurgs Redeg. Leokrat. v. <i>Rehdants</i>			
Lysias' Reden v. <i>Frohberger</i>.			
Hft 1. 3. Aufl. von <i>Thalheim</i> .			1.80
— 2. 2. Aufl. von <i>Thalheim</i> .			1.80
— gr. Ausg. I. Bd. 2. Aufl. v.			
<i>Gebauer</i>			4.50
Ovids Metamorph. v. <i>Stiebelis-Polle</i>.			
I. Hft. 15. Aufl. II. Hft. 13. Aufl. je			1.50
— Fasten von <i>Peter</i> . I. 3. Aufl.			2.70
— II. 3. Aufl.			— 90
Phaedrus v. <i>Stiebelis-Polle</i>. 6. Aufl.			
Platons Schriften v. <i>Cron u. Deuschle</i>			
I. Bchn.: Die Verteidigungs-			
rede d. Sokrates u. Kriton.			
10. Aufl. v. <i>Uhle</i>			1.—
II. Bchn.: Gorgias. 4. Aufl. .			2.10
III. — 1. Laches. 5. Aufl. — 75			
III. — 2. Euthyphron v.			
<i>Wohltab</i> . 3. Aufl.			— 45
IV. — Protagoras. 5. Aufl.			1.20
V. — Symposion v. <i>Hug</i> .			
2. Aufl.			3.—
VI. — Phaedon v. <i>Wohltab</i> .			
3. Aufl.			1.50
VII. — d. Staat v. <i>Wohltab</i>			— 60

Plautus' Komödi. von <i>E. J. Bris</i>	
I. Bchn. Trinumm. 4. Aufl.	
II. — Captivi. 4. Aufl.	
III. — Menaechni. 4. Aufl.	
IV. — Miles glor. 2. Aufl.	
Plinius ausgew. Briefe v. <i>Kreuz</i>.	
Plutarch's Biographien von <i>Stief</i>	
und <i>Blaf</i>.	
I. Philoposm. u. Flaminin. 2. Aufl.	
II. Timoleon u. Pyrrhos. 2. Aufl.	
III. Themistokles u. Perikles. 2. Aufl.	
IV. Aristides und Cato von <i>Bl</i>	
V. Agis und Kleomenes v. <i>Bl</i>	
VI. Ti. u. C. Gracchus v. <i>Blaf</i>	
Quintilian. X. Boh. v. <i>Krüger</i> . 3. Aufl.	
Sallust v. <i>Opitz</i> . I. Catilina . .	
— II. Jugurtha	
— III. Reden und Briefe . . .	
Sophokles v. <i>Wolff u. Betschmann</i>	
I. Ajax. 4. Aufl.	
II. Electra. 4. Aufl.	
III. Antigone. 5. Aufl.	
IV. König Oidipus. 4. Aufl. . .	
V. Oidipus auf Kolonos. . . .	
Tacitus Histor. v. <i>Heraeus</i>.	
I. Bd. 4. Aufl. II. Bd. 3. Aufl.	
— Annalen v. <i>Draeger</i> . I. 6. Aufl.	
v. <i>Becher</i> . Hft 1 u. 2	
— II. 3. Aufl.	
— Agricola von <i>Draeger</i> . 5. Aufl.	
— dialogus von <i>Andersen</i> . 3. Aufl.	
— Germania von <i>Wolff</i>	
Terentius Phorm. v. <i>Dzizko</i>. 2. Aufl.	
— Adelphoe von <i>Dzizko</i> . . .	
Testamentum, novum, graec.	
I. Matthäus von <i>Zelle</i>	
IV. Johannes von <i>Wohlfahrt</i>	
V. Apostelgesch. v. <i>Wohlfahrt</i>	
Theokrit v. <i>Fritzsche</i>. 3. Aufl.	
Thukydides v. <i>Böhme u. Widman</i>	
Hft 1 u. 2. 6. Aufl.	
— 3 bis 9. 5. Aufl.	
Vergills Aeneis von <i>Kappes</i>.	
I. Hft. 5. Aufl. (1—3)	
II. — 4. Aufl. (4—6) v. <i>Wör</i>	
8 Teile	
III. — 3. Aufl. (7—9)	
IV. — 2. Aufl. (10—12) . . .	
— Bucolica u. Georgica v. <i>Kay</i>	
Xenophons Anabasis v. <i>Vollbre</i>	
9. Aufl. I. Buch 1/2	
II. — 3/4	
— Text u. Kommentar getre.	
Buch 1/4 Text	
— 1/4 Kommentar.	
— II. Band. 7. Aufl. . . .	
— Memorabil. v. <i>Kühner</i> . 5. Aufl.	
— Cyropädie von <i>Breitenb</i>	
1. Hft 4. Aufl. 2. Hft 3. Aufl.	
— Griechische Geschichte v.	
<i>Büchschütz</i> . I. Bchn. 6. Aufl.	
II. Bchn. 4. Aufl.	
— Agellian v. <i>Guthling</i> . . .	

Stanford University Libraries

3 6105 025 859 815

CECIL H. GREEN LIBRARY
STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6063
(650) 723-1493
greencirc@stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

